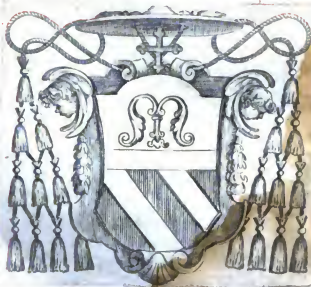

REMISSIONES
DOCTORVM
DE DICTIONIBVS,
ET CLAVSVLIS
IN VTROQVE IVRE
CONTENTIS.

Auctore

AVGVSTINO BARBOSA
I.V.D. LVSITANO,
ET INSIGNIS ECCLESIAE VIMARANENSIS
Thesaurario Maiori.

ROMAE, Apud Hæredem Bartholomæi Zahnetti. 1621.

SVPERIORVM PERMISSV.

2

2. FEBRUARY 1919
2. FEBRUARY 1919

**Imprimatur, si videbitur Reuerendiss. Patri Magistro
Sacri Palatij Apostolici.**

P. Episcopus de Curte Viceger.

Approbatio Operis.

EGo Petrus Albertinus, in Almæ Urbis Gymnasio Pontificij
Iuris publicus, ac primarius Professor, de mandato Reueren-
dissimi P. F. Hyacinti Petronij, Sacri Apostolici Palatij Magi-
stri perlegi, ac recensui diligenter librum hunc inscriptum : *Re-
missiones Doctorum de Dictionibus, & Clausulis in utroque Iure
contentis*, D. Augustini Barbosa l. V. D. Lusitani, &c. Nihilq.
in eo reperi, quod vel bonis moribus, vel Religioni aduerfetur,
quinimo ob doctrinam, ac eruditionem in eodem contentam
dignum existimo, vt ad publicam vtilitatem typis mandetur : in
quorum fidem hæc propria manu subscripsi. Romæ die 26.
Aprilis 1621.

Petrus Albertinus, qui supra, manu propria.

Imprimatur

*Fr. Hyacinthus Petronius Ord. Prædic. Sacri Apostolici Palatij
Magister.*

IOANNI GARSIAE

TIT. SS. QVATVOR CORON.

S. R. E. PRESBYTERO

CARDINALI MILLINO,

AC S. D. N. PAPÆ VICARIO, &c.

INTER frequentes, Illustrissime Princeps, & fere quotidianas mearum lubricationum intermissiones quamplurimas vtriusque iuris dictiones, & clausulas litterario ordine, & methodo singulari in studiosorum gratiam colligere operæ pretium duxi. Conceptis his fœtibus, quos difficili sanè parturiens puerperio oblectricante tandem labore pepereram, Tibi inscribendos duxi. Noui enim propensiores tuum in litteratos animum, tuarum laudum præconem optimum, quo illos sub tuo præsidio, & clientela benigne refoues; nam inter omnes Christianorum Dynastas solus es mihi visus, cui omnia mea opera, & me ipsum iure optimo deuoueam, & ad te ipsum perexiguo hoc, & qualicunque munusculo veneraturus accedam. Illud vero laboris mei non vulgare præmium semper existimabo, quod tu natalibus, & dignitate tantus Princeps coram Illustrissimis D.D. Cardinalibus scripta alia mea honorifice laudasti, atque ita pro regia tua humanita-

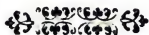
te mihi animum fecisti, vt alacrius ac maiori spe ad alia vulganda pergerem . Non deerunt qui mihi audacis temeritatis labeculam aspergant, quod sub te tali, & tanto Theſco hic meæ mentis partus informis ſcilicet , & infirmus in publicum prodire auſus ſit : ſed ea eſt tui nominis amplitudo , ea tuæ ſummæ eruditionis late peruulgata opinio , ea denique in ſtudioſos humanitas , & modestia , vt libellus hic in lucem emittendus illico ſe ad tuos lares ſua ſponte reciperet . Cum igitur per te dignitatem, ac beneficia mihi collata accepiſſem, & nihil aliud præ manibus haberem, quam hanc primam huius Curix haud integri anni ſœturam, tuis foribus ſuſpendo, fideliffimæ ſeruitutis, ac ſummæ obſeruantix meæ in celiſtudinem tuam ſignum , & teſtimonium . Paruum quidem munuſculum fateor, ſed à magno animo proficiſcitur; vt teſter hominibus obſeruantiam erga te meam, maiora cito ſubſequentur , ſi hoc non ingratum tibi fuiſſe perſpexero. Vale. Romæ 4. Iulij 1621.

Illuſtriſſimæ Dominationis Veſtræ

Minimus , at obſequentiſſimus ſeruus

Auguſtinus Barboſa.

Ad Lectorem iuris studiosum.

SI ingenioso legum professori neque multitudine librorum, neque Doctorum copia opus esse videatur, quia tamen plerumque delectat multorum videre sententias, maximam in acquirendis Doctoribus, varij. q. eorum tractatibus allegandis curam adhibuimus, cum plenissima semper recentiorum allegatio spatiosam ostendat in materijs viam. Amœnioribus litteris dum in pueritia inuigilarem, mansuetioresq. musas dum sedulo excolerem, non dum habens decimum octauum ætatis meæ annum, Bracharensi in ciuitate typis mandaui dictionarium quoddam Lusitanicolatinum optimis probatūq. doctissimorum scriptorum testimonijs perutili quadam expositione locupletatum, opus sane latini candoris amatoribus haud inutile. Postea vero in Conimbricensi Academia dum Pontificij iuris professor extitissē, Doctorum allegationes summa diligentia, & longis vigilijs productas aliquibus Sacri Concilij Tridentini decretis fideliter distribuendas curavi, & opinatissimos, ac eminentiores iuris vtriusque scribentes nuda tantum locorum ostensione inserui. Deinde ad ciuilia, & criminalia aliquatenus diuertens in lucem edidi castigationes, & additamenta ad commentaria doctissimi parentis mei super Ordinationes Regias Lusitanorum, in quibus prætermissa Doctorum resolutiones, & nonnullæ rerum ciuiliū, ac criminalium in Senatu Supplicationis tractatarum decisiones dilucide continentur, & suis in locis succinctè adaptantur. Cum denique Romana Curie sty-

lum expeditis negotijs ediscere in votis esset , illam libenter petiui ,
ubi à Domino meo Illustrissimo Cardinale Millino benigne accep-
tus , innumerisq. beneficijs in me collatis sub eius præsidio libellus
hic in lucem prodit : ubi superiores tamen fructus in publicum edere
promitto , Remissiones scilicet Doctorum in singulos textus , &
glossas iuris Canonici , in quibus circa iurium , & glossarum in-
tellectus omnes veriusque iuris Doctores qui inueniri potuerunt
fideliter cumulantur , succincte , & dilucide explicantur , qua-
iam apud Illustriss. D. Coccinum Rotæ Decanum recognita ty-
pis mandantur , in cuius bibliotheca totius Curie celeberrima mul-
ta transcripsi , ad quæ propter exiguam facultatis meæ supellesti-
lem attendere non poteram . Elaboratissimum denuo præ manibus
habeo variarum resolutionum tractatum , ac repertorium quod-
dam totius iuris civilis , & canonici , ubi quidquid in iure , &
in praxi decisum , & resolutum quæras , alphabetico ordine , ma-
gna Doctorum copia dictante , facillime inuenies , rem non minus
utilem quam necessariam in forensibus controuersiis , & acade-
micis agonibus , versantibus , ubi quæ alibi sparsim magno cum
labore quaruntur luculentissime collecta inuenientur . Accipe ergo ,
studiosè Lector , hilari fronte hæc pauca , quæ tuæ utilitati infer-
uiunt , atque in posterum , Deo annuente , promissa ad publicum
commodum expectato .

INDEX DICTIONVM,

Quae in his Remissionibus continentur.

A			
A vel Ab	pag. 1	Assidue	16
Abſque	3	Assignauit	17
Ac	3	Atque	17
Ac etiam	4	Atqui	17
Acſi	4	Auſerre	18
Accipere	4	Aut	18
Ad	4	Autem	19
Admoneo	6		
Aeque	40	B	
Alias	6	B Enc	20
Alioquin	7	C	
Aliquando	7	C Adat	20
Aliquandiu	7	Careat	20
Aliquatenus	8	Cetera	20
Aliquis	8	Caſſare	20
Aliquo modo	9	Cafus, caſu quo	21
Aliter atque	9	Celeriter	21
Alius	10	Circa	21
Alleluia	11	Citra	22
Alter	12	Clam	23
Amen	12	Commodo	24
Amittat	13	Committimus	24
Amodo	13	Commode	24
Amplius	13	Concedo	24
Ante	14	Concorditer	24
Antea	15	Confeſtim	25
Antediſtus	15	Conſtituerit	25
Antequam	15	Continuo	25
Apprehendere	16	Conuenit	26
Approbare	16	Coram	26
Apud	16		
		Creditur	26
		Cuique	27
		Cum	27
		D	
		D E	28
		Debet	29
		De cetero	30
		Decernimus	30
		Declaramus	31
		Defendere	31
		Deinde	32
		Deinceps	32
		Demum	32
		Deponatur	33
		Ductus	33
		Disponere	33
		Diu	34
		Diutius	34
		Do	35
		Donec	35
		Dono	36
		Dudum	36
		Dum	37
		Dummodo	37
		Dumtamen	38
		Dumtaxat	38
		E	
		E A	39
		Eadem	39
		Ea	

INDEX DICTIONVM.

Ea propter	39	I	Itaut	77
Ejicere	40		Item	77
Eius	40	I Am	Iterum	78
Eo amplius	40	I Idcirco	Iuxta	78
Eo casu	40	Idem		
Esse	41	Ideo		
Ergo	41	Idest	L	
Et	41	Ille	Legitime	79
Et cætera	45	Illicite	Lego	80
Etiam	46	Igitur	Libere	80
Etsi	47	Illico	Licet	81
Et sic	48	Immediate		
Ex	48	Imo	M	
Excommunicetur	50	In		
Exinde	50	In circa	Magis	81
Ex nunc	50	Incontinenti	Mandare	81
Ex tunc	50. & 51	Incurrat	Maxime	81
Expellatur	52	Inde	Meus	84
Ex post	52	Indulgemus	Minime	84
Extra	52	Inest	Modo	84
		Infra	Moneat	84
		Infra scriptum	Mox	84
		In infinitum	Multi	86
		Insuper		
Fere	53	Instar	N	
Fiat	53	Integrum		
Forſan, Forſitan, For-		Intelligitur	Namque	86
tassis	53	Inter	Ne	86
Fruſtra	55	Interdiu	Nec	86
		Interdum	Necnon	87
		Interim	Nemo	87
		Intra	Nequaquam	87
Habeat	55	Inuicem	Neque	87
Haſtenus	55	Iſpe	Nihil	87
Haud	56	Iſpo iure, iſpo facto	Nihilominus	88
Hic	56	pag.	Niſi	88
Hinc	56	Ita	Nominatim	89
Hoc amplius	56	Ita demum	Non aliter	90
Hoc iſpo	57	Itaque	Nonniſi	90
Hodie	57	Ita quod	Nonnunquam	90
Huiusmodi	57	Ita tamen	Non ſemper	90

INDEX DITIONVM.

[illegible]

INDEX DITIONVM.

Respondere	141	Solummodo	154	V	
Restituere	141	Solus	154		
Rogo	141	Specialiter	154	V Bi	168
Rufus	141	Spolietur	155	Vbicumque	168
		Sponte	155	Ve	168
S		Statim	155	Vel	169
Saltem	141	Statuimus	156	Vel circa	170
Saluo	142	Sub	156	Veluti	170
Scilicet	143	Subiaceo	157	Vendere	170
Secundum	143	Subito	157	Vere	171
Secus	144	Subsequenter	157	Vero	171
Sed	144	Succedat	157	Versus	171
Semper	144	Sum	157	Vicissim	172
Sape	146	Super	158	Videlicet	172
Seu	147	Supra	159	Videtur	173
Si	148	Suspendatur	160	Vindicare	173
Sic	149	Suus	160	Vix	173
Sicut	149			Vlterius	174
Similiter	149	T		Vltra	174
Simpliciter	150	Aliter	160	Vltro	175
Simul	150	Tam & quam	161	Vllus	175
Sin autem	151	Tamen	161	Vna	176
Sine	151	Tanquam	162	Vnde	176
Singulis	151	Tantum	162	Volo	176
Siquis	151	Teneatur	164	Vsque	177
Sit	152	Totaliter	164	Vsquequo	179
Sive	152	Toties quoties	165	Vt	179
Solitus	153	Totum	165	Vt infra	181
Soluere	153	Tradere	167	Vt supra	181
Solum	153	Tu	168	Vterque	182
		Tunc	166	Vtique	182

INDEX CLAVSVLARVM,

Quæ in his Remissionibus continentur.

A

A Crum	pag: 183
Accessoria	276
Accidentalis	276
Ad beneplacitum	184
Ad habendum	184
Ad libitum suæ voluntatis	185
Amoto quolibet illicito detentore.	186
Anteferri volumus	187
Appellatione remota	188
Arbitrio Rotæ	191
Auctoritate nostra	191

C

C Asu quo	192
Codicillaris	192
Compareas si tua putaveris inter-	196
esse	196
Conscientiam tuam oneramus	196
Constituti	197
Consueta	275
Contradictores appellatione post-	200
posita compescendo	200
Cum annexis & connexis	201
Cum plena, & libera administra-	201
tione	201
Constituto	207

D

D Ecreti irritantis	275
De plenitudine potestatis	207
Depositaria	277
Derogatoria	278
Dummodo alteri non sit ius quæ-	211
situm	211
Dummodo eorû dispositio ad nos	211
hac vice pertineat	211

E

E Tiamsi generaliter, vel specia-	211
liter sit reservatum	211
Et quibus dedit	212
Et si plus valet donat	212
Ex certa scientia	213
Executiua	280
Ex nunc prout ex tunc	216

G

G enerahis	280
-------------------	-----

H

H Abita vel non habita posses-	217
sione	217
Hac tamen lege & conditione	217
Hæredibus & successoribus	218

INDEX CLAUSVL.

I

I nducatis in possessionem & manuteneatis	219
In fine posita	282
In medio posita	282
In omnibus & per omnia	219
In principio posita	281
In rem suam	219
Insolidum	220
Insolita	285
In styrces	221
Interpretanda	286
Ius & iustitiam ministrari	221

M

M anu regia	223
Motuproprio	223

N

N emine discrepante	226
Non aliis non aliter nec alio modo	227
Non obstante collatione alteri facta	229
Non obstante quavis concessione alteri facta	229
Non obstante quacunque prescriptione	229
Non obstantibus	230
Non obstantibus quibuscunque privilegij	230
Non obstantibus quibuscunque legibus & constitutionibus	232
Non obstantibus quibuscunque patris	233
Non obstantibus statutis Ecclesiarum	233

Non se adstringens nisi ad necessaria tantum	233
Nulla modo	234
Nunc & pro tempore	234

O

O mnia & singula	234
Omni meliori modo	235

P

P arito breui	238
Parito iudicato	240
Per cessum vel decessum	240
Perinde valere	241
Per omnia	241
Pleno iure	242
Præcedens	287
Pro expressis habentes	242
Pro maiori seu potiori cautela	244

Promittens habere ratum & non contrafacere vel contrauenire	246
Pro se & filijs	244
Pro se & suis	246
Pro se & hæredibus	246
Protestatur pro expensis	247
Prout de iure	247

Q

Q uam & quas	248
Quantum sibi videbitur	249
Quæ duxeris acceptandum	249
Quorum tenores	249
Quous modo	250

INDEX CLAVSVL.

R

R ationi congruit	251
Rato manente pacto	252
Rebus sic stantibus	252
Recusatione remota	253
Refectis expensis	256
Renuntians omni legum auxilio	253
Repetita	288
Reservans dominium	256
Reservans omne ius	257
Reservato beneplacito Sanctæ Sedis Apost.	257

S

S alva gradus prærogatiua	257
Salvo consensu domini	258
Salvo iure	258
Salvo iure addendi mutandi corrigendi	259
Salvo iure impertinentium, & non admittendorum	259
Sequens	288
Servatis servandis	260
Si constiterit	260
Si & in quantum de iure debet fieri	260
Si ita est	261
Sine aliqua exceptione	261

Sine præiudicio	262
Sine præiudicio venientium ab intestato &c.	262
Sine retardatione solutionis pensionis	263
Singula singulis congrue referendo	264
Si neutri	264
Si non valet &c.	265
Si preces veritate nitantur	265
Si reperitur idoneus	266
Si qua mihi iusta causa	267
Si senseris te grauatum	267
Sola facti veritate inspecta	268
Specialis	288
Sublata	202
Summarie, simpliciter &c.	271
Supplentes omnes defectus	272

T

T ransferendi	273
Tunc & eo casu	273

V

V niuersalis	288
Vocatis vocandis	274
Vsq̃ue ad tertiam generationem	275

272
273

Illegible text

282
284

Illegible text

Illegible text

272
273

Illegible text

282
284

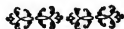
Illegible text

282
284

Illegible text

AVGVSTINI BARBOSAE
PRESBYTERI VIMARANENSIS
REMISSIONES DOCTORVM
DE DICTIONIBVS.

DICTIO PRIMA.

A, vel Ab:

Dictiones istæ regulariter excludûr, & denotant terminum à quo, quia suapte natura sunt exclusivæ, & separatiivæ. resoluunt *Tirrag. de Retract. lig. S. 1. glos. 11. n. 51. cum seqq. Rota diuers. p. 1. decis. 710. n. 4. & p. 2. decis. 705. n. 2. Magon. Florentin. decis. 8. n. 7. vers. Et maxime si terminus. Rebuff. in comment. ad tit. ff. de verb. significat. in l. 125. vers. Ab eo pag. mibi 482. Cosm. in pragmat. sanction. tit. de colation. S. videlicet verbo A. pag. Barbosa de Diction.*

231. *Octavianus Vulpellius de preposit. adverb. & coniunct. significat. in dict. A. n. 6. pag. 2. Stephan. Grat. Marchie dec. 124. n. 4. & disceptat. forens. cap. 161. n. 5. Aloys. Ricci. in collect. an. deci. p. 2. collect. 389. Sigismund. Scaccia de appellat. q. 12. n. 57.*

2 Vnde stante statuto, vt à pulsu campanæ de sero nullus incedat cum armis, vel vadat per vicos sub certa pœna; statutum illud est intelligendum post finitum pulsum campanæ, *Stephan. Gratian. d. cap. 161. n. 23. Lex autem Hispaniæ 6. tit. 6. lib. 6. nouæ Recopil. quæ prohibet arma*

A portari

portari de nocte, non loquitur per dictas dictiones A, vel Ab. Sed dicit quod post pulsatam campanam quietis arma nō deferantur. Ita etiam apud nostros Lusitanos sancitum est per *Ordinat. Regiam lib. 5. tit. 79. in princip. ibi, depuis de sino recolber.*

3 Deinde quando venditio facta fuit à quercu ad oliuam, quercus in ea non comprehenditur, teste Baldo, quem refert, & sequitur *Ostauian. Vulpell. d. tract. in dict. A. n. 1.*

4 Ita etiam quando dispositio, quæ tempus statuit, proponit huiusmodi dictiones, ex quo terminus statuitur, verbi gratia, à die contractus, ab appellationis die, à die notificationis; tunc dies termini non computatur in termino; ita tenent *Rebuff. d. l. 125. vers. ab eo. Gutier. pract. lib. 2. q. 154. n. 2. Flamin. de Resignat. lib. 12. q. 8. n. 8. Stephan. Grat. d. decis. 124. n. 3. Ostauian. Vulpell. d. tract. dict. A. n. 6. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 238. n. 10. Cened. practicarum, & Canon. quæst. in singul. dictionum sing. 1. à n. 11.*

5 Si tamen aliud materia subiecta postulauerit, vel natura contractus, aut mens disponentium, seu fauor, aut odium per-

suadeat, vel vt cuitetur absurdū, vel correctio, stabunt inclusiue. *Tiraq. d. glos. 111. n. 33. cum seqq. Rota d. decis. 705. à n. 3. Aloys. Ricci. d. collect. 389. Steph. Grat. d. cap. 161. n. 21. Cened. d. sing. 1. à n. 13. Cardin. Tusch. d. conclus. 238. n. 7. & n. 9.* dicit quod istæ dictiones semper includunt terminum à quo, quando iunguntur termino, qui ponitur inclusiue.

6 Hinc fit quod quādo tractatur de magno præiudicio vnius, & magno commodo alterius, fit interpretatio in fauorem eius, qui tractat de damno vitando, & vt termini, & probationes nimis non restringantur, vt asserit *Ostauian. Vulpell. dict. A. n. 6.* Ex quibus facile inuenies rationem, quare stante statuto, vt à pulsu campanæ de nocte nullus incedat cum armis, vel vadat per viros sub certa poena, statutum illud est intelligendum exclusiue, post finitum, scilicet, pulsam campanæ; & stante alio statuto, vt à pulsu campanæ de mane quilibet posset incedere cum armis, vel exire, est intelligendum inclusiue? Et non est alia ratio, nisi quia prior statuti dispositio est odiosa, tendens ad condemnationem & poenam, posterior vero sanctio est fauorabilis, absol-

uens, & in libertatē quodammodo redigens. ex Ioann. Ferrar. in sua praxi in forma capituli, quādo testes producantur ad æternā rei memoriam, refert *Stephan. Gratian. d. cap. 161. n. 23.*

7 Dictio, Ab, aliquando, ponitur pro, Post, vt probat *glos. 1. in fine in l. Nemine C. de decurion. lib. 10. Surd. decis. 282. n. 8. Stephan. Grat. d. cap. 161. n. 6. Cened. d. sing. 1. n. 24.*

8 Nonnunquam accipitur pro dictione, Per, prout dicit *Garci. de Nobilit. glos. 6. num. 41. vers. Septimum, in med.*

9 Ab re, idest præter rem, sine causa. *Sueton. in Augusto, non ab re fuerit subtexere, idest non alienum à proposito, vel sine vtilitate, Octavian. Vulpell. d. dict. A in fine.*

DICTION II.

Abſque.

1 **D**E hac dictione vide *glos. & Archid. in cap. non est nostrum 23. q. 5. Doctores in l. si res, ff. de exception. rei iudic. Bertachin. in suo repertorio verbo Absque, Alber. in suo Diction. eodem verbo, Tiraq. de retractu lig. S. 1. glos. 11. num. 79. Cened. practic. & canon. quasi. sing. 2.*

Octavian. Vulpell. de preposition. aduerbior. & coniunctionū significatione in dict. Absque pag. 3. & ex humanioribus litteris, pro vera huius dictionis significatione, extra Iureconsultorum mensem vagando, aliqua collegi ego ipse in meo Dictionario Lusitanicolatino col. 980. quod Bracharenſi in ciuitate typis mandauit, & communi omnium approbatione, ac vtilitate in lucem edidi anno Domini 1610. non dum habens completum decimum octauum ætatis meæ annum.

2 Hæc dictio est negatiua, & requirit omnimodam carentiā *Vulpell. d. dict. n. 1. Quando illam præcedit negatiua, stat inclusiue; quando vero ponitur simpliciter, & non præcedit negatiua, stat exclusiue. Cened. d. sing. 2. n. 5.*

DICTION III.

Ac.

1 **R**Egulariter hæc dictio est coniunctio copulatiua, & ponitur pro, Et, vt in l. 2. S. Et cum placuiſſet, ff. de origine iuris, l. libertas, S. fin. ff. de statu hominum, l. 2. S. fin. C. de Summa Trinit. *Vulpell. de preposit. aduerb. & coniunct. signif. in dict. Absque*

4 Remissiones Doctorum

pag. 4. *Cened. pract. quest. sing.*
16. n. 1. ubi etiam asserit quod
copulat inter diuersa.

2 Accipitur etiam expositiue
pro, idest, vt in *l. decernimus*, ubi
glos. verbo *Ac*, *C. de Sacrosanctis*
Eccles. notat Cened. d. sing. 16.
n. 2. ubi n. 3. dicit quod accipi-
tur illatiue, vt in *cap. 131. dist.*
& quod vsurpatur etiam simili-
tudinarie, & comparatiue.

DICTION IV.

Ac etiam.

1 DE sui natura est amplia-
tiua, vt tenet *Cardin.*
Seraph. Rota Romana decis. 562.
num. 1.

DICTION V.

Ac si.

1 F Ictione importat, vt pro-
bat text. in *l. si alterius*,
ff. de heredibus instit. tenet Paul.
Montanus de tutel. & curis, cap.
37. n. 54. Et denotat similitudi-
nem, sed non per omnia. nouissi-
me *sacra Rota Romana apud Fa-*
rinac. decis. 58. n. 6. p. 1. tom. 1.

DICTION VI.

Accipere.

1 I mportat dominij translatio-
nem, ex notatis per *Cald.*

Pereira de Emptione, & vendit.
cap. 18. num. 26.

DICTION VII.

Ad.

1 DE hac dictione vide text.
& Doctores in *l. non pu-*
tabam, ff. de condit. & demonst.
& in *l. qui filium, S. ult. vers. ad*
annum, ff. ad Senatuscons. Tre-
bel. & in l. quidam Iberus, ubi
glos. verbo *ad parietem, ff. de ser-*
uitut. urban. prad. Tiraq. de re-
tract. lig. S. 1. glos. 11. n. 67. Ber-
tachin, in suo repertorio iuris ver-
bo Ad. Vulpell. de preposit. aduer-
uerb. & coniunct. significat. in
dict. Ad, pag. 4. cum seqq. Cened.
pract. & canon. quest. sing. 49.
Card. Tusch. pract. concl. tom. 2.
lit. D. concl. 239.

2 Denotat vicinitatem, sed
non intrinsecitatem. *Vulpell. di-*
cto loco n. 1. Card. Tusch. d. consil.
239. n. 1. nouissime *Rota Romana*
apud Farin. decis. 509. n. 5. tom.
1. par. 1.

3 Importat causam finalem,
& substantialem. *Menoeh. concl.*
352. n. 1. & 2. *Cened. d. sing.* 49.
num. 8.

4 Includit tempus, nume-
rum, vel actum, cui adiicitur, vt
probatur *Genes. cap. fin. versus fi-*
nem,

nem, ibi, vidit etiam filios usque ad tertiam generationem. Cicero pro Cecinna dicit, cum amicis ad diem veni in castellum, & colligitur ex text. in l. 3. §. qui habebat ff. de seruitut. rusticor. prædiorum, & in l. qui duos, §. 1. ff. manumiss. testam. Cened. d. sing. 49. num. 1.

5 Quando adiicitur ad aliquid explicandum per honoratum, aut per alium, facit modum. text. in l. quibus diebus, §. Terminus ibi ad monumentum, ff. de condition. & demonstrat. quando vero pendet ex viribus fortunæ, facit conditionem l. si vir ibi, ad tempus, vbi glossa, & Bart. ff. eod. tit. & ita colligitur ex resolutis per Galganett. de condit. & demonstrat. p. 2. cap. 3. q. 4. Veluti quando promitto tibi dare centum ad voluntatem meam, intelligitur si voluero, & sic sub conditione. Cardin. Tusch. dicta concl. 239. n. 2. & 3.

6 Hæc dictio auget, & accipitur pro, valde, vt probatur 2. Reg. c. 24. Adaugeat Dominus Deus tuus ad populum tuum, & c. notat gloss. Albertin. & Bald. per text. ibi in d. l. non putabam, & Felin. in c. cum vigesimum post n. 7. vers. Sed quid si dicatur cum perueniat ad annum 18. de offic. deleg.

Barbosa de Diction.

7 Itē interpretatur pro, iuxta, vel, supra, vt in d. l. quidam Iberus, vbi glossa, Bart. & alij. Cened. d. sing. 49. n. 2. Vulpell. d. loco, n. 2. vbi cum Tiraq. quem citat, facit differentiam inter, Ad, &, In; quia ire ad theatrum, est ire ad locum theatro proximum; & ire in theatrum, est intrare theatrum, & n. 3. cum seqq. referens glossam, in d. l. quidam Iberus, tenet insultum factum ad domum dici, siue fiat prope domum, per duos, vel tres pedes, siue in porticu annexo domui, siue in pertinentijs domus.

8 Aliquando accipitur pro, intus, vt in rubro, & in nigro C. de his, qui ad ecclesias confugiunt, idest, intus ecclesias. Aduertat ex rubricis argui posse, quando sunt per se claræ, & ex omni parte perfectæ, nec indigent aliqua suppletionē. Alderan. Mascard. de generali statuto interpretando concl. 2. n. 202. cum seqq. Petr. Moneta in tract. de optione canonica, cap. 2. n. 4. Ferrer in constit. Cathalon. gloss. 1. n. 118. Anton. Monach. Florentina decis. 46. n. 78.

9 Interdum ponitur pro, contra, vt in l. 1. iuncta gloss. 1. ff. an per alium causa appellationis redatur, l. commissæ, & ibi gloss. in

6 Remissiones Doctorum

verbo ad heredem, idest, contra heredem, ff. de publicanis, & vetigalib. l. Item apud Labeonem vers. proinde si quis ad domum suam, ff. de iniurijs.

10 Quandoq. significat idem quod, post, vt in l. qui duos, ff. de manumissis testam. & in l. militis codicillis, vbi glos. verbo ad testamentum, C. de militari test. Tirag. d. glos. 11. num. 67. Cened. d. sing. 49. n. 6.

11 Dictio, Ad minus, est inclusiua, & implicatiua. Azueu. l. 38. n. 2. tit. 6. lib. 3. Recop.

DICTIO VIII. Admoneo.

1 **V**erbum hoc non inducit mandatum, vt probat text. in l. idemq. S. si quis ea qua, ff. mandati, notat Nicol. Mozz. de Contract. tit. Mandati, cap. de substantialibus mandati, n. 9.

DICTIO IX. Aliàs.

1 **I**nducit formam, & solemnitatem l. de his, vbi Bart. ff. de transactionibus. Tirag. de retract. conuent. S. 4. glos. 7. n. 14. Cassan. in consuet. Burgund. rub. 7. S. 3. verbo Autrement, num. 1.

quem refert Cened. pract. quaest. sing. 62. n. 1.

2 Aliquando facit conditionem, sicut dictio alioquin, vt in l. diuortio circa princip. & ibi glos. verbo alias, ff. de negotijs gestis, l. alias, ff. de iureiurando. Tirag. de retractu lig. S. 8. glos. 6. n. 1. Cened. d. sing. 62. n. 4. Octauian. Vulpell. de prapost. aduerb. & coniunct. significat. in dict. Alias, n. 1. pag. 7.

3 Item ponitur, pro alio casu, vt in l. qui testamento, S. mulier testimonium, ff. de testam. notat Puteus decisi. 170. in fine lib. 3. Nonnumquam est aduerbium loci, & significat idē quod alio loco, vt in l. Adeo 7. S. quod si toto, ff. de acquirendo rerum dominio. Quandoq. est aduerbium temporis, & sumitur pro, aliquādo, vel alio tempore: vt in l. dicere, ff. de arbitris, & in l. 3. ff. de condict. sine causa.

4 Deinde est verbum qualitatis, & ponitur pro, aliter, vel, alio modo, vt in l. denique, S. utrum, ff. de peculio leg. l. 1. S. illud, ff. de aqua quotid. & aestiua, docent Cassan. d. S. 3. verbo Autrement, n. 1. Cened. d. sing. 62. num. 5.

5 Videtur operari hæc dictio aliquam requisiti diminutionē,

vt per *Seraph. Rota Romana decis. 968. n. 5.*

6 Aliter dictio idem importat quod dictio, Aliàs, & denotat conditionem: *Tiraq. d. §. 8. glos. 6. n. 1. Cened. d. sing. 62. n. 2.*

DICTIO X.

Alioquin.

1 **D**E hac dictione vide *Bertachin. in repert. iuris, verbo Alioquin. Alber. in suo Lexicon eod. verbo. Tiraq. de retract. lig. §. 8. glos. 6. n. 1. & 2. Gomez. in §. in persona, n. 12. Inst. de Action. Rebuff. in concord. rub. de regia ad praelatos nominat. §. monasterijs, in verbo Alioquin. Ozafo decis. 145. n. 5. Octavian. Vulpell. de praposit. aduerb. seu coniunct. significat. in dict. Alias, prope finē, pag. 8. Cened. pract. & canonic. quest. sing. 3. à princip.*

2 Eiusdem fere naturæ est, quæ superior, & includit conditionem contrariam præcedenti dispositioni, poniturq. aduersatiue ad præcedentia. *Vulpell. d. loco. Cened. d. sing. 3. n. 1. vbi n. 3. dicit esse resolutiuam eiusdem dispositionis, in qua profertur, si non concurrant in actu omnes qualitates præcedentis dispositionis. & n. 4. asserit esse relati-*

uam, & referri ad omnes qualitates expressas in præcedentibus.

3 Est comminatoria, & inducit nullitatē actus, cui apponitur, ipso iure. nouissime fanciuit *Rota Romana apud Farin. decis. 665. n. 2. tom. 1. p. 2.* Si iudex tamen dicat, mando tibi quod venias tali die: vel quod talē cites: alioquin te noueris excommunicatum; non veniens, vel non citans non est excommunicatus, quia necessaria est sententia declaratoria, secundum *Vitalem de Cambanis in tract. de Clausulis, pag. 5. col. 2.*

DICTIO XI.

Aliquando.

1 **V**ide *Rebuff. in comment. ad l. interdum 78. vers. idem dictione aliquando, ff. de verb. signific. pag. 361. vbi asserit hanc dictionem denotare exceptionem, per text. in l. Aliquando, ff. ad Velleian. & in l. Stichum, §. aditio, ff. de solutionib.*

DICTIO XII.

Aliquandiu.

1 **V**ide Doctores in cap. 1. de Restitut. spoliatorum lib. 6. *Tiraq. in l. Si unquam, ver-*

6 Remissiones Doctorum

verbo ad heredem, idest, contra heredem, ff. de publicanis, & vltigalib. l. Item apud Labeonem vers. proinde si quis ad domum suam, ff. de iniurijs.

10 Quandoq. significat idem quod, post, vt in l. qui duos, ff. de manumissis testam. & in l. militis codicillis, vbi glos. verbo ad testamentum, C. de militari test. Tirag. d. glos. 11. num. 67. Cened. d. sing. 49. n. 6.

11 Dictio, Ad minus, est inclusiua, & implicatiua. Azueu. l. 38. n. 2. tit. 6. lib. 3. Recop.

DICTIO VIII. Admoneo.

1 **V**erbum hoc non inducit mandatum, vt probat text. in l. idemq. §. si quis ea qua, ff. mandati, notat Nicol. Mozz. de Contract. tit. Mandati, cap. de substantialibus mandati, n. 9.

DICTIO IX. Aliàs.

1 **I**nducit formam, & solemnitatem l. de his, vbi Bart. ff. de transactionibus. Tirag. de retract. conuent. §. 4. glos. 7. n. 14. Cassan. in consuet. Burgund. rub. 7. §. 3. verbo Autrement, num. 1.

quem refert Cened. pract. quest. sing. 62. n. 1.

2 Aliquando facit conditionem, sicut dictio alioquin, vt in l. diuortio circa princip. & ibi glos. verbo alias, ff. de negotijs gestis, l. alias, ff. de iureiurando. Tirag. de retractu lig. §. 8. glos. 6. n. 1. Cened. d. sing. 62. n. 4. Octauian. Vulpell. de praposit. aduerb. & coniunct. significat. in dict. Alias, n. 1. pag. 7.

3 Item ponitur, pro alio casu, vt in l. qui testamento, §. mulier testimonium, ff. de testam. notat Puteus decisi. 170. in fine lib. 3. Nonnumquam est aduerbium loci, & significat idē quod alio loco, vt in l. Adeo 7. §. quod si toto, ff. de acquirendo rerum dominio. Quandoq. est aduerbium temporis, & sumitur pro, aliquādo, vel alio tempore: vt in l. dicere, ff. de arbitris, & in l. 3. ff. de condict. sine causa.

4 Deinde est verbum qualitatis, & ponitur pro, aliter, vel, alio modo, vt in l. denique, §. utrum, ff. de peculio leg. l. 1. §. illud, ff. de aqua quotid. & aestiua, docent Cassan. d. §. 3. verbo Autrement, n. 1. Cened. d. sing. 62. num. 5.

5 Videtur operari hæc dictio aliquam requisiti diminutionē,

ut per *Seraph. Rota Romana decis. 968. n. 5.*

6 Aliter dictio idem importat quod dictio, Alias, & denotat conditionem: *Tiraq. d. §. 8. glos. 6. n. 1. Cened. d. sing. 62. n. 2.*

DICTION X.

Alioquin.

1 **D**E hac dictione vide *Bersachin. in repert. iuris, verbo Alioquin. Alber. in suo Lexicon eod. verbo. Tiraq. de tract. lig. §. 8. glos. 6. n. 1. & 2. Gomez in §. in persona, n. 12. Inst. de Action. Rebuff. in concord. rub. de regia ad prelatos nominat. §. monasterijs, in verbo Alioquin. Ozafo decis. 145. n. 5. Octavian. Vulpell. de prapost. adverb. seu coniunct. significat. in dict. Alias, prope finē, pag. 8. Cened. pract. & canonic. quest. sing. 3. à princip.*

2 Eiusdem fere naturæ est, quæ superior, & includit conditionem contrariam præcedenti dispositioni, poniturq. aduersatiue ad præcedentia. *Vulpell. d. loco. Cened. d. sing. 3. n. 1. vbi n. 3. dicit esse resolutiuam eiusdem dispositionis, in qua profertur, si non concurrant in actu omnes qualitates præcedentis dispositionis. & n. 4. asserit esse relati-*

uam, & referri ad omnes qualitates expressas in præcedentibus.

3 Est comminatoria, & inducit nullitatē actus, cui apponitur, ipso iure. nouissime sanciuir *Rota Romana apud Farin. decis. 665. n. 2. tom. 1. p. 2.* Si iudex tamen dicat, mando tibi quod venias tali die: vel quod talē cites: alioquin te noueris excommunicatum; non veniens, vel non citans non est excommunicatus, quia necessaria est sententia declaratoria, secundum *Vitalem de Cambanis in tract. de Clausulis, pag. 5. col. 2.*

DICTION XI.

Aliquando.

1 **V**ide *Rebuff. in comment. ad l. interdum 78. vers. idem dictione aliquando, ff. de verb. signific. pag. 361. vbi asserit hanc dictionem denotare exceptionem, per text. in l. Aliquando, ff. ad Velleian. & in l. Stichum, §. aditio, ff. de solutionib.*

DICTION XII.

Aliquandiu.

1 **V**ide *Doctores in cap. 1. de Restitut. spoliatorum lib. 6. Tiraq. in l. Si unquam, ver-*

8 Remissiones Doctorum

bo Omnia, n. 17. C. de reuocandis donat. Et importat tempus quadraginta dierum secundum stylū Curia, vt asserit Card. Tusch. practicarum conclus. fo. 2. lit. D. concl. 270.

DICTIO XIII.

Aliquatenus.

1 **V**ide late Tirag. in l. Si unquam, verbo Reuertatur, à n. 224. C. de reuocandis donat. vbi n. 225. cum Rebuffo, quē citat, asserit dictionem hanc esse latæ sententiæ.

2 Significat idem quod in minimo. cap. super eo 2. de testibus; vbi dicitur non esse aliquatenus testem admittendū: idest, nec in minimo quidem sibi credendū, prout interpretatur Ostauius. Vulpell. in tract. de præpos. adverb. seu coniunct. signific. in dict. Aliquatenus, pag. 8.

DICTIO XIV.

Aliquis.

1 **E**st vniuersalis, & omnia comprehendit, glos. fin. in cap. si propter, de rescriptis in 6. Surd. conf. 383. n. 12. & conf. 430. n. 8. & decis. 283. n. 7. & de Alimentis tit. 8. priuileg. 61. n. 21.

Brunor. à Sole in locis commun. verbo Dictio, n. 4. pag. 336. Cardin. Tusch. practicarum conclus. tom. 2. lit. D. concl. 243. n. 1. Cened. practic. & canonic. quæst. sing. 5. Melch. Phæbus Lusitania decis. 9. n. 8. tom. 1.

2 Comprehendit etiam omnes personas absque vlla distinctione, secundum glossam celebrem in Clem. 1. verbo, aut earū parte. de foro compet. cum citatis à Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 1. n. 1.

3 Item comprehendit masculinum, & femininum. Auiles ad cap. 1. Prætorum, in glos. de ninguna persona, n. 8. Surd. de alimentis tit. 1. q. 31. n. 18. Stephan. Grat. disceptat. forens. cap. 58. à n. 19. post Tirag. Caballin. Anton. Gabr. & Matiens. Cened. d. sing. 5. n. 10.

4 Terminus, cui adijcitur intelligitur late, & contra propriam significationem, ex Tirag. in l. Si unquam, verbo Omnia, num. 14. C. de reuocandis donat. tenet Surd. de Alimentis, tit. 9. q. 26. n. 26.

5 Est distributiva singulorū, sed tamen omnes in solidum comprehendit. l. qui filiabus, §. 1. ff. de legatis 1. Card. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 269. n. 1. & cōcl. 243.

n.7.8. & 8. *Francisc. à Soufa in comment. ad tit. ff. de paf. tis, ar. 2. q. 2. n.6.* Arctat enim significationem ad res singulas, *Anton. Monach. Florent. decis. 1. n. 66. vbi n.67. dicit quod ad totum etiam refertur. Et est diminutiva ex Cassan. in consuet. Burgund. rub. 11. §. 6. verbo D'aucune chose, pag. 361.*

6 Diction Aliquod, vel, Aliquid, in modico verificatur, & ad quid minimum refertur l. Si seruum, §. Prætor ait, ff. de adquirenda hered. glos. d. verbo aut earum. *Tirac. d. verb. Omnia, n. 14. Menoch. remed. 14. recuper. n. 8. & consil. 4. n. 18. & cons. 35. n. 9. & consil. 178. n. 29. & cons. 332. n. 2. Brunor. à Sole d. verb. Diction, n. 4. & 39. Surd. decis. 283. n. 8. & cons. 383. n. 12. Bertazol. de Clausulis claus. 14. glos. 3. & clausul. 26. glos. 12. nu. 1. Francisc. à Soufa, vbi supra. Surd. d. priuil. 61. num. 21. Cened. d. sing. 5. num. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 509. n. 35. Benedict. Aegid. in repet. l. Ex hoc iure, p. 1. cap. 9. n. 54. ff. de iustitia & iure. Anton. Monach. Florentina decis. 50. n. 18. vbi etiam dicit quod plus operatur, quam signum vniuersale.*

DICTIO XV.

Aliquo modo.

1 **I**dem importat quod, quomodocumque, & est generalis, ac prægnans, operaturque. vt veniant ea, quæ alias in venditione non comprehenderentur. *Bertazol. de Clausulis instrum. claus. 26. glos. 12. n. 2.*

2 Diminuit etiam de proprio significato, vt per *Tirac. in l. Si vnquam verbo Omnia, n. 14. ante med. C. de reuocandis donationibus.*

DICTIO XVI.

Aliter atque.

1 **I**mportat idem quod, Aliiterquam, vt in l. qui res sibi commoda, vel apud se deposita. vsus est, aliter atque accepit, ff. de furtis. Item iuris, & facti diuersitatem notat à præcedenti casu l. 1. §. si reus, ibi, aliter atque si ab alio sit impeditus, ff. de eo per quem factum erit, l. qui seruum, ff. de Interrogat. actionib. *Rebuff. in comment. ad l. pronuntiatur 46. vers. Aliter atque, ff. de verbor. significat. pag. 245. Cætera pertinentia ad dictionem Aliter dictioni supra dict. 9.*

DICTIO XVII.

Alius.

Similitudinem denotat, & est repetitiua similium, vt probat text. in l. quidam delegatus, & ibi Bart. ff. de rebus dubijs. l. 3. ubi glof. C. de seruis fugitiui. cap. Sedes de rescriptis. Bertach. in repet. iuris, verbo Alius. Tiraq. ad leges connub. glof. 5. n. 48. ad fin. Brunor. à Sole in locis communib. verbo DICTIO, num. 3. pag. 336. Menoch. remed. 9. retin. n. 256. & de Arbitr. lib. 1. q. 80. n. 122. & casu 66. sub n. 3. & conf. 183. n. 19. & conf. 200. n. 2. & conf. 308. n. 12. & 13. Bertazol. de Clausulis instrum. claus. 4. glof. 18. & claus. 27. glof. 12. & glof. 19. n. 1. Azeuedo l. 1. n. 72. tit. 5. lib. 8. nouæ Recopil. Fr. Emman. Roder. quest. Regular. to. 1. q. 30. art. 15. in fin. Surd. decis. 265. n. 24. & decis. 274. n. 4. & conf. 42. n. 26. & conf. 77. n. 25. & conf. 200. n. 3. & conf. 282. n. 7. & conf. 303. n. 33. & de Alimentis tit. 9. q. 3. n. 6. Flam. de Resignation. lib. 2. q. 15. n. 21. Gonzal. ad reg. 8. Cansel. glof. 3. n. 22. Cardin. Tuscb. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 245. Valasc. de Partitionib. cap. 13. n. 93. Cald. Perei-

ra de extinctione emphyteusis cap. 21. n. 4. & questionum forensium conf. 23. n. 13. Ioseph. de Sessæ Aragoniæ decis. 146. n. 6. Cardin. Seraphin. Rotæ Rom. decis. 587. n. 2. Rota Bonon. diuers. decis. 34. n. 42. nouissime Rota Romana apud Farin. decis. 391. n. 5. to. 1. p. 1. Ferrer. in constit. Cathalonie glof. 2. n. 156. & 163. cum seq. Intrigliol. Siciliæ decis. 3. nu. 137. Francisc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 2. differ. 11. num. 129. P. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 5. cap. 28. col. 484. P. Sanch. de Matrim. lib. 3. disp. 20 n. 2. cum seqq. Cened. pract. seu canonic. quest. sing. 4. n. 1. Lusitan. Francisc. à Sousa in repetit. S. Actionum Instit. de Action. p. 4. n. 72. Acacius Anton. in comment. ad l. 3. ff. de condition. & demonst. n. 93. Aloyf. Ricci. in decisionibus Curie Archiep. Neapol. decis. 38. n. 6. p. 2. Garcia Girond. de priuilegiis seu exemptionib. explicat n. 289. Et potest verificari in similitudine in specie, & in genere. Verall. decis. 298. n. 3. & 4. p. 2.

2 Repetit conditionem, & qualitatem præcedentis dispositionis in subsequente. Viui. decis. 193. quem citat Aloyf. Ricci. in collect. decis. p. 2. collect. 389. & d. decis. 38. n. 8. P. Sanch. d. disp.

20. n. 2. *Galgayet. de condition. & demonstrat. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 12.* Habet enim qualitatem respectiuam, & implicat. *Seraph. Rota Romana decis. 716. nu. 1. & 11.* Repetit qualitatem, & similitudinem in substantia. nouissime *Rota Romana apud Farinac. decis. 663. n. 8. tom. 1. p. 1.* Non vero semper implicat omnimodam qualitatem. *Rota Rom. nouissime apud Farinac. decis. 719. n. 5. p. 2.* Nam licet proprie sumpta diuersitatem significet in supposito, denotat tamen similitudinem in substantia. nouissime eadem *Rota Romana apud Farinac. decis. 327. n. 7. tom. 1. p. 1.*

3 Diffimilia aliquando denotat ratione subiectæ materiæ, vel quando sequeretur absurdū, vt habetur *Luca 23. Ducebantur autem & alij duo nequā cum eo*, scilicet Christo, vt interficerentur. & tradit *glos. in l. Non solum §. queritur, in verbo Creditores, ff. de Procurat. Bertaz. de Clausulis instrum. claus. 27. glos. 12. n. 1. Surd. conf. 449. n. 26. Gonzal. d. glos. 3. n. 49. cū seq. Anton. Monach. Lucenſi decis. 58. n. 18.* Et diffimilia etiam complectitur quando adiiciuntur verba vniuersalia; seu quando adest copula, vel quando alia repugnant,

Menoch. conf. 485. nu. 13. Surd. conf. 449. num. 29. & 30. Anton. Monach. d. decis. 58. n. 19.

4 Item adiecta vniuersali complectitur causas dissimiles præcedentibus. *Couar. pract. cap. 25. sub n. 3. Azeuedo l. 1. n. 2. tit. 20. lib. 4. nouæ Recopil. P. Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 37. sub n. 31. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 3. n. 45. cum seq. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 163. num. 21. Anton. Monach. d. decis. 58. n. 19.* Et iuncta cum dictione, quibuscunque, vel alia vniuersali, aut generali, continet maiora expressis. *Bertazol. d. claus. 27. glos. 12. n. 2. Intrigliol. Siciliae decis. 3. num. 138.* Et verba illa, Alia quauis causa, vel, alio quouis modo, sunt vniuersalia, & intelliguntur non solum de modis similibus expressis, sed etiam de maioribus. *Menoch. consil. 156. num. 24.*

5 Denique hæc dictio est indefinita, vt per *Escobar de rationibus cap. 18. n. 2.*

DICTIONE XVIII.

Alleluia.

DE hac dictione vide *Lexicon Ecclesiasticū, verbo Alleluia. Durand. in rationali dini-*

diuinorum officiorum, lib. 4. cap. 26. Card. Cesar Baron. in addit. ad Martyrologium Romanum 5. die Aprilis, pag. 134.

DICTIO XIX.

Alter.

Dictio hæc proprie de duobus intelligitur, & duorum tantum distributiva est. *l. qui duos, ff. de rebus dubijs. l. nonnunquam, ff. de iudic. l. si ex toto, §. fin. ff. de legatis. l. Continuus, §. Item qui, vbi Aretin. notab. 3. ff. de verbor. obligat. l. ancilla, C. de furtis, §. quod si causa Instit. de rerum diuis. Oetavian. Vulpell. in tract. de præposit. adverb. seu coniunct. signific. in dict. Alter, pag. 8. Bertazol. de Clausulis instrumentum. claus. 20. glos. 31. Cened. præf. seu canonic. quæst. sing. 68. n. 1. vbi n. 3. dicit quod denotat similitudinem, & includit qualitatem sequentem.*

2 Aliquando de tribus etiã, & pluribus dicitur, & verificatur, præcipue vbi resisteret absurdum, vel absonus intellectus, aut voluntas disponentis contraria appareret. *Bertazol. d. glos. 31. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 58. n. 37. Card. Tusch. prædicarum conclus. tom. 2. lit. D. concl. 252. n. 3.*

DICTIO XX.

Amen.

Vide *Fr. Antonium de Gueuara in 2. p. montis Caluarij pag. mihi 99. Tantum importat, quantum, sine defectu: est enim dictio composita ab a, quod idem importat quod, sine, & mence, defectu, vt tradit Ioan. Andr. & Abb. post Hugon. in cap. Et si Christus, vbi Abb. n. 9. de iureiur. eleganter Bertaz. de clausulis instrumentum. claus. 1. glos. 1. n. 3. vbi etiam asserit quod hæc dictio posita post inuocationem diuini nominis in instrumentis, non est de substantia, nec necessaria, sed ad bene esse.*

2 Aliquando significat in veritate, seu verum est. *cap. re vera, vbi glos. de consecrat. dist. 2. Bertazol. d. n. 3. vbi etiam dicit quod in officijs diuinis interpretatur, fiat, & est responsio populi.*

3 Interdum in Scriptura est nomen significans in recto IESVM Christum, vt veritas est, ac veracitas ipsa; nouissime *Emman. de Valle de Moura de incantation. & ensalmis sect. 2. cap. 14. num. 19.*

DICTIO XXI.

Amittat.

I Verbum hoc est latæ sententiæ. *Tiraq. in l. si unquā, verbo reuertatur, n. 151. C. de reuocandis donat. Couar. in cap. si heredes, num. 8. de testam. Sayr. in clau. Regia, lib. 3. cap. 8. n. 21. vers. fallit.*

DICTIO XXII.

Amodo.

I Dem importat quod post hac, vt in cap. vni. qualiter iurar. deb. vassall. dom. fidelit. Alber. in suo dictionario super eodem verbo. Bertazol. de claus. instrum. claus. 29. glos. 3. nu. 1. Et de hac dictione habetur Io. 14. Si cognouissetis me, & patrem meum cognouissetis; & amodo cognoscetis, vel vt aliter stat textus, cognoscitis eum. Et in Apocalip. cap. 14. Amodo enim iam dicit spiritus. in quibus locis magis, pro præsentī, quam pro futuro tempore accipitur, secundum Bertazol. d. loco.

DICTIO XXIII.

Amplius.

I De vi & effectibus huius dictionis, vide Præteum

in suo Lexicon, verbo amplius. Briffon. lib. 1. de verb. signific. cod. verbo. Rebuff. in comment. ad l. verbum amplius 82. ff. de verb. signific. pag. 377. Orlau. Vulpell. de præposit. adverb. seu coniunct. signific. in dict. alter, pag. 9. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 246.

2 Natura huius dictionis est includere. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 145. n. 3.

3 Adiecta dictioni, eo, vel, hoc, est repetitiua præcedētium, probant text. in l. si tibi pure 52. ff. de legatis 3. & in l. qui ita 4. vbi glos. ff. de dote præleg. Ioan. Garc. de nobil. in diuisione, n. 51. Steph. Grat. Marchia decif. 137. n. 10. & discept. forens. cap. 116. n. 30. Card. Tusch. d. concl. 246. n. 1. Sine prædictis dictionibus non repetit. Azeuedo ad l. 2. n. 8. tit. 4. lib. 8. noua recopil.

4 Item si illi apponatur dictum pronomen, hoc, est repetitiua legati; si vero apponatur absque illo, est continuatiua legati, non repetitiua rei legatæ; probat text. in l. si à pluribus 110. S. si ita scriptum, vbi Paul. Castr. ff. de legatis 1. Gulielm. in cap. Rainuntius, verb. Alterocha, n. 3. de testam. quæ refert Cened. præflic. seu canonic. quæst. sing. 68.

14 Remissiones Doctorum

n. 4. Octau. Vulpell. dicto loco.

5 Deinde ponitur augmentatiue, in modico tamen. l. cum inter nos de verb. signific. Octau. Vulpell. d. loco, vbi addit ad modicam quantitatem referri.

6 Ad eum quoque pertinet hæc dictio, cui nihil debetur. l. minus solum, vbi Rebuff. & Alciat. ff. de verb. signif. Moneta in tract. de optione, cap. 5. q. 1. num. 10.

7 Amplius idem significat quod, ultra, vel, vterius, in l. 4. S. lege Iulia, ibi, amplius quarta parte quam debet puniatur, ff. ad legem Iuliam peculatus. l. 1. S. qui questionem, ff. de question. l. cum amplius ff. de regulis iuris. Quandoq. importat idem quod, plus, l. si quando, ibi, semipedem & amplius ff. si seruitus vendicetur. Interdum accipitur pro, deinceps, vt in l. si cui, ibi, amplius mutanda eius (scilicet vix electæ) potestatem habere, ff. de seruit. Item importat idem quod, etiam, l. 3. S. sed etsi quis vsum fructum, ibi, hoc amplius, ff. de itinere actuum priuato. Denique exponitur pro, melius, à glossa in præmio Digestorum, in princip. ibi, quis amplius quam vos cognoscit.

DICTIO XXVI.

Ante.

1 **E** St eiusdem naturæ cum dictione, post, seque mutuo respiciunt. vt late docet Tiraq. in l. si vnquam verbo & postea, n. 14. C. de reuocandis donat. ad quem locum se remittit de retractu lig. S. 1. gloss. 11. n. 49. & n. 70. Octau. Vulpell. de præposit. adverb. seu coniunct. signif. pag. 9.

2 Respicit aliquando personam, vt in l. quod si Ephesum in fine, ibi, in summa aequitatem quodque ante oculos habere debet iudex, ff. de eo quod certo loco.

3 Interdum locum respicit, vt in l. sed etsi pupillus, S. proscribere, ibi, ante eum locum quo negotiatio exercetur, ff. de institor. actionib. Et quando actus fieri debet ante ædem, vel in alio loco, nisi ibi fiat actus, erit nullus. Clem. causam, vbi Doctores de Electione.

4 Tempori quandoque adiungitur vt in l. casus, ibi ante expletum tempus, ff. de pignorat. action. & tunc perfectum tempus significat, vt ex Bart. docet Rebuff. in comment. ad l. anniculis 132. S. ante diem decimum, ff. de verb. signific. pag. 503. Si ta-

men simpliciter dicatur ante vigesimum secundum annum, sufficit inceptum esse, prout in terminis Concilij Trid. sess. 23. de Reformat. cap. 12. resoluo ego ipse in *meis Remissionib. n. 2. & cito P. Henric. in sum. lib. 10. cap. 19. §. 2. & lib. 13. cap. 38. §. 2. P. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 30. tract. 3. n. 166.* Quando enim perfectum, & consummatum annum designat idē Concilium Trid. addit verbum expletum, prout fecit in *sess. 25. de Regular. cap. 15. ibi, ante decimum sextum annum expletum.*

5 Regulariter hæc dictio significat tempus ante principium actus. *Cened. practic. & canon. quest. sing. 13. n. 1. Octau. Vulp. d. loco, n. 2.* vbi etiam dicit quod qui promissit soluere ante mensem Ianuarij, non sat est quod soluat ante mensem finitum. & *num. 4.* asserit promittentem soluere debitū ante nundinas. Arimenses, non intelligi promississe ante nundinarum finem, sed ante principium; quia mercatores egent pecunia, cum primum incipiunt nundinæ, non ijs completis; & *n. 5. cum Ruino conf. 118. lib. 3.* resoluit quod si filio decedenti ante vigesimum quintum annum Titius substituere-

tur, & si ante vltimi anni finem decesserit, substitutus non audiatur.

DICTIO XXV.

Antea.

1 **R**Espicit cōmuniter tempus, vt in *l. non distinguemus, §. illud, ff. de receptis arbitris;* cuius naturæ est etiam dictio, Antequam, vt in *l. 2. ff. de mortuo inferendo,* notat *Rebuff. in comment. ad l. anniculus 132. §. ante diem in fine, ff. de verb. significat. pag. 504.*

DICTIO XXVI.

Antedictus.

1 **H**Aec dictio sui natura est restrictiua, vt in *l. 1. §. deinde, ff. de postulationibus,* notat *Menoch. conf. 160. n. 39.*

DICTIO XXVII.

Antequam.

1 **N**on semper implicat *l. quod dicitur, ff. de verb. signific. Octau. Vulpell. de prapof. adverb. seu coniunct. signific. in dict. antequam, pag. 11.* vbi ex illo text. dicit quod dictiones negantes actum certo tempore, nō

16 Remissiones Doctorum

ponunt implicatiue actum alio tempore : & ideo saluari posse testem à pena falsi, qui dixerat quod antequam Titius veniret ad prandiū, filius percussit Sempronium, si probetur Titium ea die ad domum non venisse.

DICTIONE XXVIII. Apprehendere.

Verbum hoc potest intelligi cum violentia, & sine illa, prout materia postulauerit. *Seraphin. de priuilegiis iuramenti priuileg. l. 32. n. 73.*

DICTIONE XXIX. Approbare.

Denotat boni viri arbitriū iuxta text. in *l. si sic legatum ff. de legatis l. 1. notat Lusitan. Benedict. Aegid. in repet. l. 1. C. de Sacrosanctis Ecclesijs p. 6. in initio num. 10.*

DICTIONE XXX. Apud.

Varias continet significationes. Primò denotat idem quod, coram, in *l. 1. & 2. ff. de officio Praesidis. l. 3. ff. de adoptionib. l. de iure ff. ad municipi-*

palem. Cened. practica. & canon. quæst. sing. 19. num. 4. Lusitan. Franciscus à Sousa in comment. ad tit. ff. de pactis, art. 1. n. 7.

2 Interdum idem significat quod, penes, vel, prope, in *l. is apud quem, ff. de acquirenda hereditate. & in l. is apud quem, ff. de verb. signific. & in l. is apud quem C. de edendo, & in l. ius ciuile, & l. omnes populi, ff. de iustitia & iure. Cened. d. sing. 19. n. 1. Gonz. ad reg. 8. Cancel. gloss. 43. n. 44.* In hoc tamen differunt, quia alterum personam cum loco significat, alterum personam, & dominium. *Offau. Vulpell. de præposit. aduerb. seu coniunct. signif. in dict. antequam, pag. 11.*

3 Aliquando sumitur pro, ab, *l. apud antiquos querebatur, C. de furtis.* Deinde sumitur etiā pro, in, *gloss. in cap. statutum, verbo in curia. de præbendis in 6. cum additis per Cened. d. singul. 19. n. 6.* ubi etiam asserit dictionem, apud, & dictionem, in, differre, quia dictio, apud, personæ præponitur, dictio vero, in, proprie sumpta loco præponitur.

DICTIONE XXXI. Assidue.

Ex sui propria natura denotat frequentiam, non

vero temporis continuationem, vt in *l. si quis legauit*, ff. de conditionib. & demonst. *l. Mauiā*, ff. de manumiss. testam. Cened. practicarum & canonicarum quest. sing. 12. n. 3.

2 Interpretatur in omnibus locis competentibus. *cap. fin. 36. dist. Octauian. Vulpell. de preposit. adverb. seu coniunct. signific. in dict. assidue*, pag. 11.

3 Item sumitur pro omni tempore, vt in *l. filium*, ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris *l. fin. in princip. ff. de adilitio edicto*, *cap. 1. de restit. spoliat. in 6. notat Cened. d. sing. 12. n. 1.*

4 Aliquando accipitur pro, frequenter, sic in *l. quod si nolit*, §. qui assidua, ff. de Aedilitio edicto. *l. assiduis*, ff. qui potiores in pignore habeantur. Cened. d. sing. 12. n. 2.

5 Interdum exponitur pro, sæpe, aut, crebro, vt in *l. Mauiā* §. uxore, vbi glos. verbo difficile, ff. de annuis legatis. Cened. d. sing. 12. n. 4.

6 Dicimus assiduè, assiduò, assiduissime, vt ex Cicerone, & bonis auctoribus, probo ego ipse in meo dictionario Lusitanico latino, col. 248.

DICTION XXXII.

Afignauit.

1 Importat in dubio dominij translationem, prout notat Brunor. à Sole in locis communibus lit. V. n. 36.

DICTION XXXIII.

Atque.

1 Coniungit hæc dictio, vt in *l. in lege censoria, in fine*, ff. de verb. significat. *l. itemque* §. 1. ff. de actionibus empti. *l. fundum*, §. pen. ff. de euictionib. cum alijs citatis à Rebuff. in comment. ad *l. pronuntiatum* 46. vers. atque, ff. de verb. signific. pag. 245.

DICTION XXXIV.

Atqui.

1 Aliquando ponitur pro, sed, vt in *l. arbitrio*, §. de eo, ff. de dolo, licet glos. ibi exponat pro, certe, & in *l. i. ff. si seruitus vendicetur*, vbi glos. exponit pro, sed. Interdum interpretatur pro, certe, sic in *l. filiusfam. ff. de in rem verso*, & in *l. atqui*, vbi glossa, ff. de negotijs gestis. ita colligitur ex resolutis per Rebuff. in commentar. ad *l. pronuntiatum*.

tatum 46. vers. atqui, ff. de verb. significat. pag. 245.

DICTION XXXV.

Auferre.

Importat aliquando accipere, ut in *l. duobus, ff. de legatis 1. & in l. Mauius, S. cum qui*, ubi gloss. verbo *abstulit*, ff. de legatis 2. Brunor. à Sole in locis communib. verbo *auferre*. ubi etiam tenet quod auferri dicitur, quod manibus per raptum accipitur. Et posse intelligi cum violentia, & sine ea dicit Seraphin. de privilegijs iuramenti, priuil. 132. n. 73.

DICTION XXXVI.

Aut.

Natura huius dictionis est poni alternatiue, ex resolutis per Portoles de confortibus, cap. 1. n. 7. Et est disiunctiua, & ad verificationem illius sufficit alteram partem esse veram, ex text. in *l. si heredi plures, ff. de condit. instit. l. si quis ita stipulatus fuerit, in fine*, ff. de verb. obligat. notant Picbard. ad S. quod si quis, §. n. 6. Instit. de inutilib. stipulat. Bartholom. Perett. in comment. ad Extraneag. ambitiosa in

verb. *vsibus*, n. 20. pag. 152. Rebuff. in commentar. ad *l. ostentum 38. vers. aut*, ff. de verb. significat. pag. 208. in fine. Cened. practice. seu canonicarum quest. sing. 6. n. 2. P. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 5. cap. 27. q. 1.

2 Interdum tamen accipitur copulatiue, seu coniunctiue, & requirit concursum vtriusque, maxime quando ponitur inter personas; & tunc exponitur pro, &. sic in *l. sape*, ff. de verborum significat. *l. cum quidam, vers. melius itaque cod. tit. cap. omnibus vobis in fine*, & ibi gloss. verbo *aut*, 2. q. 4. cap. 2. ubi gloss. verbo, *aut, de confessis in 6.* cum citatis à Cened. d. sing. 6. n. 2. Francisc. Gallet. in margarita casuum conscientie verbo *Dictio. Octavian. Vulpell. de preposit. adverb. seu coniunct. signific. sub dict. assidue in fine pag. 12. Picbard. ad S. Plane 4. n. 26. instit. de inutilib. stipul.*

3 Deinde dictio hæc est aduersatiua, & ponitur inter diuersa, in *l. iter si susceperis*, ff. de procurat. *l. aut facta*, ff. de penis. *l. 3. cum duabus seqq. ff. de donation. causa mortis. Cened. d. sing. 6. n. 1.* Et idem significat. quod, vel, Barthol. Perett. ubi supra n. 21. Aliquando tamen ponuntur inter similia, & æqualia. Brunor. à Sole

Sole in locis communib. verbo alternatiua. 1.

4 Quando ponitur inter personas, inter quas subest ordinata affectio, censentur vocati ordine successiuo, & non simul; quando vero ponitur inter personas honoratas, inter quas non adest ordo charitatis & affectionis, tunc resoluitur in coniunctiuam, & ponitur pro, & : quia si detur dispar ratio affectionis, tunc inspicitur ordo litteræ, ut late resoluunt *Pelaez de maioratibus p. 2. in initio, n. 34. & seq. Molina de Primogenijs Hispanorum lib. 10. cap. 6. n. 7. Gutier. practic. lib. 3. q. 98. n. 5.* Et quoad substitutionem notat & declarat *Peregrin. de Fideicommiss. art. 18. num. 24.*

5 Indeque inferunt Doctores ad maioratum, in quo si dicatur, succedat filius, aut filia maior: asserunt ex ordine scripturæ præferendum esse filium licet iuniorem, existente filia etiam maiori. de qua questione late agunt *Couar. lib. 3. variar. cap. 5. n. 5. Anton. Gomez. l. 40. Tauri n. 62. Gama Lusitan. decis. 337. n. 11. cum seqq. ubi Flores de Mena in addit.* Et de emphyteusi concessa pro filio, aut filia nominanda, agunt *Cald. Pereira de*

nominat. emphyt. q. 10. n. 52. Gama Lusitan. decis. 260. n. 2.

DICTIO XXXVII.

Autem.

1 **E**St aduersatiua in iure & in facto; & secundum suam naturam, dum aliud ex disponentis mente non colligitur, implicat diuersitatem casuum. *l. hoc amplius §. de his, ff. de damno infecto, ubi glossa verbo, autem. l. sed et si lege, §. quod autem, ff. de petit. hered. cap. statutum, §. cum autem, & ibi glossa verbo, autem, de rescriptis in 6. notant Otfauian. Vulpell. de præposit. aduerb. seu coniunct. signific. in dict. autem, n. 1. pag. 12. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 78. n. 20. Cened. practic. & canon. quest. sing. 7. n. 1. Cardin. Tusch. practicarum conclus. tom. 2. lit. D. concl. 240. n. 11. & concl. 248. à n. 1.*

2 Inducit repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem. *Menoch. cons. 76. n. 6. Peregrin. de fideicommiss. art. 16. n. 91. Galgannet. de conditionibus, & demonstrationib. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 5.*

3 Accipitur pro quia, & pro, certe, in *l. Offidius, vers. ex diuer-*

18 Remissiones Doctorum

tatum 46. vers. atqui, ff. de verb. significat. pag. 245.

DICTIO XXXV.

Auferre.

IMportat aliquando accipere, vt in *l. duobus, ff. de legatis 1. & in l. Maius, §. eum qui*, vbi gloss. verbo *abstulit, ff. de legatis 2.* Brunor. à Sole in locis communib. verbo *auferre*. vbi etiam tenet quod auferri dicitur, quod manibus per raptum accipitur. Et posse intelligi cum violentia, & sine ea dicit Seraphin. *de privilegijs iuramenti, priuil. 132. n. 73.*

DICTIO XXXVI.

Aut.

Natura huius dictionis est poni alternatiue, ex resolutis per *Portoles de consortibus, cap. 1. n. 7.* Et est disiunctiua, & ad verificationem illius sufficit alteram partem esse veram, ex text. in *l. si heredi plures, ff. de condit. inst. l. si quis ita stipulatus fuerit, in fine, ff. de verb. obligat.* notant *Pichard. ad §. quod si quis, 5. n. 6. Inst. de inutilib. stipulat. Bartholum. Perett. in comment. ad Extrauag. ambitiosa in*

verb. vsibus, n. 20. pag. 152. Rebuff. in commentar. ad l. ostentum 38. vers. aut, ff. de verb. significat. pag. 208. in fine. Cened. pract. seu canonicarum quest. sing. 6. n. 2. P. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 5. cap. 27. q. 1.

2 Interdum tamen accipitur copulatiue, seu coniunctiue, & requirit concursum vtriusque, maxime quando ponitur inter personas; & tunc exponitur pro, & sic in *l. sape, ff. de verborum significat. l. cum quidam, vers. melius itaque cod. tit. cap. omnibus vobis in fine*, & ibi gloss. verbo *aut, 2. q. 4. cap. 2.* vbi gloss. verbo, *aut, de confessis in 6.* cum citatis à *Cened. d. sing. 6. n. 2. Francisc. Gallet. in margarita casuum conscientia verbo Dictio. Octavian. Vulpell. de preposit. adverb. seu coniunct. significat. sub dict. assidue in fine pag. 12. Pichard. ad §. Plane 4. n. 26. inst. de inutilib. stipul.*

3 Deinde dictio hæc est aduersatiua, & ponitur inter diuersa, in *l. iter si suscepit, ff. de procurat. l. aut facta, ff. de pœnis. l. 3. cum duabus seqq. ff. de donation. causa mortis. Cened. d. sing. 6. n. 1.* Et idem significat. quod, vel, *Barthol. Perett. vbi supra n. 21.* Aliquando tamen ponuntur inter similia, & æqualia. *Brunor. à*

Sole

Sole in locis communib. verbo alternatiua. 1.

nominat. emphyt. q. 10. n. 52. Gama Lusitan. decis. 260. n. 2.

4 Quando ponitur inter personas; inter quas subest ordinata affectio, censentur vocati ordine successiuo, & non simul; quando vero ponitur inter personas honoratas, inter quas non adest ordo charitatis & affectionis, tunc resoluitur in coniunctiuam, & ponitur pro, & : quia si detur dispar ratio affectionis, tunc inspicitur ordo litteræ, vt late resoluunt *Pelaez de maioratibus p. 2. in initio, n. 34. & seq. Molina de Primogenijs Hispanorum lib. 10. cap. 6. n. 7. Gutier. pract. lib. 3. q. 98. n. 5.* Et quoad substitutionem notat & declarat *Peregrin. de Fideicommiss. art. 18. num. 24.*

5 Indeque inferunt Doctores ad maioratum, in quo si dicatur, succedat filius, aut filia, maior: asserunt ex ordine scripturæ præferendum esse filium licet iuniorem, existente filia etiam maiori. de qua questione late agunt *Couar. lib. 3. variar. cap. 5. n. 5. Anton. Gomez. l. 40. Tauri n. 62. Gama Lusitan. decis. 337. n. 11. cum seqq. vbi Flores de Mena in addit. Et de emphyteusi concessa pro filio, aut filia nominanda, agunt *Cald. Pereira de**

DICTIO XXXVII.

Autem.

1 **E**st aduersatiua in iure & in facto; & secundum suam naturam, dum aliud ex disponentis mente non colligitur, implicat diuersitatem casuum. *l. hoc amplius §. de his, ff. de damno infecto, vbi glossa verbo, autem. l. sed etsi lege, §. quod autem, ff. de petit. hered. cap. statutum, §. cum autem, & ibi glossa verbo, autem, de rescriptis in 6. notant Octavian. Vulpell. de preposit. aduerb. seu coniunct. signific. in dict. autem, n. 1. pag. 12. Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 78. n. 20. Cened. pract. & canon. quest. sing. 7. n. 1. Cardin. Tuscb. practicarum conclus. tom. 2. lit. D. concl. 240. n. 11. & concl. 248. à n. 1.*

2 Inducit repetitionem qualitatum, & conditionum precedentis legati, & dispositionis in sequentem. *Menoch. conf. 76. n. 6. Peregrin. de fideicommiss. art. 16. n. 91. Galgannet. de conditionibus, & demonstrationib. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 5.*

3 Accipitur pro quia, & pro, certe, in *l. Offidius, vers. ex diuerso con-*

tatum 46. vers. atqui, ff. de verb. significat. pag. 245.

DICTIO XXXV.

Auferre.

IMportat aliquando accipere, vt in *l. duobus, ff. de legatis 1. & in l. Mauius, S. eum, qui*, vbi gloss. verbo *abstulit, ff. de legatis 2. Brunor. à Sole in locis communib. verbo auferre*. vbi etiam tenet quod auferri dicitur, quod manibus per raptum accipitur. Et posse intelligi cum violentia, & sine ea dicit Seraphin. *de priuilegijs iuramenti, priuileg. 132. n. 73.*

DICTIO XXXVI.

Aut.

Natura huius dictionis est poni alternatiue, ex resolutis per *Portoles de confortibus, cap. 1. n. 7.* Et est disiunctiua, & ad verificationem illius sufficit alteram partem esse veram, ex *text. in l. si heredi plures, ff. de condit. instit. l. si quis ita stipulatus fuerit, in fine, ff. de verb. obligat.* notant *Pichard. ad S. quod si quis, §. n. 6. Instit. de inutilib. stipulat. Bartholom. Perett. in comment. ad Extrauag. ambitiosa in*

verb. vsibus, n. 20. pag. 152. Rebuff. in commentar. ad l. ostentum 38. vers. aut, ff. de verb. significat. pag. 208. in fine. Cened. practice seu canonicarum quest. sing. 6. n. 2. P. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 5. cap. 27. q. 1.

2 Interdum tamen accipitur copulatiue, seu coniunctiue, & requirit concursus vtriusque, maxime quando ponitur inter personas; & tunc exponitur pro, &. sic in *l. sape, ff. de verborum significat. l. cum quidam, vers. melius itaque eod. tit. cap. omnibus vobis in fine*, & ibi gloss. verbo *aut, 2. q. 4. cap. 2. vbi gloss. verbo, aut, de confessis in 6. cum citatis à Cened. d. sing. 6. n. 2. Francisc. Gallet. in margarita casuum conscientia verbo Dictio. Octavian. Vulpell. de preposit. adverb. seu coniunct. signific. sub dict. assidue in fine pag. 12. Pichard. ad S. Plane 4. n. 26. instit. de inutilib. stipul.*

3 Deinde dictio hæc est aduersatiua, & ponitur inter diuersa, in *l. iter si susceperis, ff. de procurat. l. aut facta, ff. de penis. l. 3. cum duobus seqq. ff. de donation. causa mortis. Cened. d. sing. 6. n. 1.* Et idem significat. quod, vel, *Barthol. Perett. vbi supra n. 21.* Aliquando tamen ponuntur inter similia, & æqualia. *Brunor. à*

Sole

Sole in locis communib. verbo alternatiua. 1.

nominat. emphyt. q. 10. n. 52. Gama Lusitan. decis. 260. n. 2.

4 Quando ponitur inter personas, inter quas subest ordinata affectio, censentur vocati ordine successiuo, & non simul; quando vero ponitur inter personas honoratas, inter quas non adest ordo charitatis & affectionis, tunc resoluitur in coniunctiuam, & ponitur pro, & : quia si detur dispar ratio affectionis, tunc inspicitur ordo litteræ, vt late resoluunt *Pelaez de maioratibus p. 2. in initio, n. 34. & seq. Molina de Primogenijs Hispanorum lib. 10. cap. 6. n. 7. Gutier. pract. lib. 3. q. 98. n. 5.* Et quoad substitutionem notat & declarat *Peregrin. de Fideicommiss. art. 18. num. 24.*

5 Indequè inferunt Doctores ad maioratum, in quo si dicatur, succedat filius, aut filia maior: asserunt ex ordine scripturæ præferendum esse filium licet iuniorem, existente filia etiam maiori. de qua quæstione late agunt *Couar. lib. 3. variar. cap. 5. n. 5. Anton. Gomez. l. 40. Tauri n. 62. Gama Lusitan. decis. 337. n. 11. cum seqq. vbi Flores de Mena in addit.* Et de emphyteusi concessa pro filio, aut filia nominanda, agunt *Cald. Pereira de*

DICTIO XXXVII.

Autem.

1 **E**st aduersatiua in iure & in facto; & secundum suam naturam, dum aliud ex disponentis mente non colligitur, implicat diuersitatem casuum. *l. hoc amplius §. de his, ff. de damno infecto, vbi glossa verbo, autem. l. sed et si lege, §. quod autem, ff. de petit. hered. cap. statutum, §. cum autem, & ibi glossa verbo, autem, de rescriptis in 6. notant Octavian. Vulpell. de præposit. aduerb. seu coniunct. signific. in dict. autem, n. 1. pag. 12. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 78. n. 20. Cened. pract. & canon. quæst. sing. 7. n. 1. Cardin. Tuscb. practicarum conclus. tom. 2. lit. D. concl. 240. n. 11. & concl. 248. à n. 1.*

2 Inducit repetitionem qualitatum, & conditionum precedentis legati, & dispositionis in sequentem. *Menoch. conf. 76. n. 6. Peregrin. de fideicommiss. art. 16. n. 91. Galganett. de conditionibus, & demonstrationib. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 5.*

3 Accipitur pro, quia, & pro, certe, in *l. Offidius, vers. ex diuerso con-*

18 Remissiones Doctorum

tatum 46. vers. atqui, ff. de verb. significat. pag. 245.

DICTIO XXXV.

Auferre.

IMportat aliquando accipere, vt in *l. duobus, ff. de legatis 1. & in l. Mauius, S. cum qui*, vbi gloss. *verbo abstulit, ff. de legatis 2. Brunor. à Sole in locis communib. verbo auferre.* vbi etiam tenet quod auferri dicitur, quod manibus per raptum accipitur. Et posse intelligi cum violentia, & sine ea dicit Seraphin. *de priuilegijs iuramenti, priuileg. 132. n. 73.*

DICTIO XXXVI.

Aut.

Natura huius dictionis est poni alternatiue, ex resolutis per *Portoles de confortibus, cap. 1. n. 7.* Et est disiunctiua, & ad verificationem illius sufficit alteram partem esse veram, ex *text. in l. si heredi plures, ff. de condit. instip. l. si quis ita stipulatus fuerit, in fine, ff. de verb. obligat.* notant *Pichard. ad S. quod si quis, 5. n. 6. Instit. de inutilib. stipulat. Bartholom. Perett. in comment. ad Extrauag. ambitiose in*

verb. vsibus, n. 20. pag. 152. Rebuff. in commentar. ad l. ostentum 38. vers. aut, ff. de verb. significat. pag. 208. in fine. Cened. practic. seu canonicarum quest. sing. 6. n. 2. P. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 5. cap. 27. q. 1.

2 Interdum tamen accipitur copulatiue, seu coniunctiue, & requirit concursum vtriusque, maxime quando ponitur inter personas; & tunc exponitur pro, & sic in *l. sape, ff. de verborum significat. l. cum quidam, vers. melius itaque cod. tit. cap. omnibus vobis in fine*, & ibi gloss. *verbo aut, 2. q. 4. cap. 2. vbi gloss. verbo, aut, de confessis in 6. cum citatis à Cened. d. sing. 6. n. 2. Francisc. Gallet. in margarita casuum conscientia verbo Dictio. Octavian. Vulpell. de preposit. aduerb. seu coniunct. significat. sub dict. assidue in fine pag. 12. Pichard. ad S. Plane 4. n. 26. instit. de inutilib. stipul.*

3 Deinde dictio hæc est aduersatiua, & ponitur inter diuersa, in *l. iter si susceperit, ff. de procurat. l. aut facta, ff. de penis. l. 3. cum duobus seqq. ff. de donation. causa mortis. Cened. d. sing. 6. n. 1. Et idem significat. quod, vel, Barthol. Perett. vbi supra n. 21. Aliquando tamen ponuntur inter similia, & æqualia. *Brunor. à**

Sole

Sole in locis communib. verbo alternatiua. 1.

nominat. emphyt. q. 10. n. 52. Gama Lusitan. decis. 260. n. 2.

4 Quando ponitur inter personas, inter quas subest ordinata affectio, censentur vocati ordine successiuo, & non simul; quando vero ponitur inter personas honoratas, inter quas non adest ordo charitatis & affectionis, tunc resoluitur in coniunctiuam, & ponitur pro, & : quia si detur dispar ratio affectionis, tunc inspicitur ordo litteræ, vt late resoluunt *Pelaez de maioratibus p. 2. in initio, n. 34. & seq. Molina de Primogenijs Hispanorum lib. 10. cap. 6. n. 7. Gutier. pract. lib. 3. q. 98. n. 5.* Et quoad substitutionem notat & declarat *Peregrin. de Fideicommiss. art. 18. num. 24.*

5 Indeque inferunt Doctores ad maioratum, in quo si dicatur, succedat filius, aut filia maior: asserunt ex ordine scripturæ præferendum esse filium licet iuniorem, existente filia etiam maiori. de qua questione late agunt *Couar. lib. 3. variar. cap. 5. n. 5. Anton. Gomez. l. 40. Tauri n. 62. Gama Lusitan. decis. 337. n. 11. cum seqq. vbi Flores de Mena in addit.* Et de emphyteusi concessa pro filio, aut filia nominanda, agunt *Cald. Pereira de*

DICTIO XXXVII. Autem.

1 **E**st aduerlatiua in iure & in facto; & secundum suam naturam, dum aliud ex disponentis mente non colligitur, implicat diuersitatem casuum. *l. hoc amplius §. de his, ff. de damno infecto, vbi glossa verbo, autem. l. sed etsi lege, §. quod autem, ff. de petit. hered. cap. statutum, §. cum autem, & ibi glossa verbo, autem, de rescriptis in 6. notant Octavian. Vulpell. de preposit. aduerb. seu coniunct. signific. in dict. autem, n. 1. pag. 12. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 78. n. 20. Cened. pract. & canon. quest. sing. 7. n. 1. Cardin. Tuscb. practicarum conclus. tom. 2. lit. D. concl. 240. n. 11. & concl. 248. à n. 1.*

2 Inducit repetitionem qualitarum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem. *Menoch. conf. 76. n. 6. Peregrin. de fideicommiss. art. 16. n. 91. Galgannet. de conditionibus, & demonstrationib. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 5.*

3 Accipitur pro quia, & pro, certe, in *l. Offidius, vers. ex diuerso con-*

tatum 46. vers. atqui, ff. de verb. significat. pag. 245.

DICTIO XXXV.

Auferre.

IMportat aliquando accipere, vt in *l. duobus, ff. de legatis 1. & in l. Mauius, §. eum qui*, vbi gloss. verbo *abstulit, ff. de legatis 2. Brunor. à Sole in locis communib. verbo auferre*. vbi etiam tenet quod auferri dicitur, quod manibus per raptum accipitur. Et posse intelligi cum violentia, & sine ea dicit Seraphin. *de priuilegijs iuramenti, priuileg. 132. n. 73.*

DICTIO XXXVI.

Aut.

Natura huius dictionis est poni alternatiue, ex resolutis per *Portoles de confortibus, cap. 1. n. 7.* Et est disiunctiua, & ad verificationem illius sufficit alteram partem esse veram, ex *text. in l. si heredi plures, ff. de condit. institut. l. si quis ita stipulatus fuerit, in fine, ff. de verb. obligat.* notant *Pichard. ad §. quod si quis, §. n. 6. Institut. de inutilib. stipulat. Bartholom. Perett. in comment. ad Extrauag. ambitiose in*

verb. vsibus, n. 20. pag. 152. Rebuff. in commentar. ad l. ostentum 38. vers. aut, ff. de verb. significat. pag. 208. in fine. Cened. practice seu canonicarum quest. sing. 6. n. 2. P. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 5. cap. 27. q. 1.

2 Interdum tamen accipitur copulatiue, seu coniunctiue, & requirit concursus vtriusque, maxime quando ponitur inter personas; & tunc exponitur pro, &. sic in *l. sape, ff. de verborum significat. l. cum quidam, vers. melius itaque eod. tit. cap. omnibus vobis in fine*, & ibi gloss. verbo *aut, 2. q. 4. cap. 2. vbi gloss. verbo, aut, de confessis in 6. cum citatis à Cened. d. sing. 6. n. 2. Francisc. Gallet. in margarita casuum conscientia verbo Dictio. Octavian. Vulpell. de preposit. aduerb. seu coniunct. signific. sub dict. assidue in fine pag. 12. Pichard. ad §. Plane 4. n. 26. institut. de inutilib. stipul.*

3 Deinde dictio hæc est aduersatiua, & ponitur inter diuersa, in *l. iter si suscepit, ff. de procurat. l. aut facta, ff. de penis. l. 3. cum duobus seqq. ff. de donation. causa mortis. Cened. d. sing. 6. n. 1.* Et idem significat. quod, vel, *Barthol. Perett. vbi supra n. 21.* Aliquando tamen ponuntur inter similia, & æqualia. *Brunor. à*

Sole in locis communib. verbo alternatiua. 1.

nominat. emphyt. q. 10. n. 52. Gama Lusitan. decis. 260. n. 2.

4 Quando ponitur inter personas, inter quas subest ordinata affectio, censentur vocati ordine successiuo, & non simul; quando vero ponitur inter personas honoratas, inter quas non adest ordo charitatis & affectionis, tunc resoluitur in coniunctiuam, & ponitur pro, & : quia si detur dispar ratio affectionis, tunc inspicitur ordo litteræ, vt late resoluunt *Pelaez de maioratibus p. 2. in initio, n. 34. & seq. Molina de Primogenijs Hispanorum lib. 10. cap. 6. n. 7. Gutier. practic. lib. 3. q. 98. n. 5.* Et quoad substitutionem notat & declarat *Peregrin. de Fideicommiss. art. 18. num. 24.*

5 Indeque inferunt Doctores ad maioratum, in quo si dicatur, succedat filius, aut filia, maior: asserunt ex ordine scripturæ præferendum esse filium licet iuniorem, existente filia etiam maiori. de qua quaestione late agunt *Couar. lib. 3. variar. cap. 5. n. 5. Anton. Gomez. l. 40. Tauri n. 62. Gama Lusitan. decis. 337. n. 11. cum seqq. vbi Flores de Mena in addit.* Et de emphyteusi concessa pro filio, aut filia nominanda, agunt *Cald. Pereira de*

DICTIO XXXVII.

Autem.

1 **E**st aduersatiua in iure & in facto; & secundum suam naturam, dum aliud ex disponentis mente non colligitur, implicat diuersitatem casuum. *l. hoc amplius §. de his, ff. de damno infecto, vbi glossa verbo, autem. l. sed et si lege, §. quod autem, ff. de petit. hered. cap. statutum, §. cum autem, & ibi glossa verbo, autem, de rescriptis in 6. notant Octavian. Vulpell. de præposit. aduerb. seu coniunct. signific. in dict. autem, n. 1. pag. 12. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 78. n. 20. Cened. practic. & canon. quest. sing. 7. n. 1. Cardin. Tuscb. practicarum conclus. tom. 2. lit. D. concl. 240. n. 11. & concl. 248. à n. 1.*

2 Inducit repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem. *Menoch. conf. 76. n. 6. Peregrin. de fideicommiss. art. 16. n. 91. Galganett. de conditionibus, & demonstrationib. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 5.*

3 Accipitur pro, quia, & pro, certe, in *l. Offidius, vers. ex diuer-*

20 Remissiones Doctorum

so contradicebatur, vbi glossa, ff. de legatis 3. notat Cened. d. sing. 7. num. 11.

de Sacramentis præstandis ultimo supplicio damnatis, q. 5. n. 17. Sayr. in clau Regia lib. 3. cap. 8. num. 26.

DICTION XXXVIII.

Bene.

I Dem significat, quod rite & recte; notant *Octavian. Vulpellius de præposit. adverb. seu coniunct. signific. sub dict. autem pag. 14. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 67. n. 24.*

DICTION XXXIX.

Cadat.

V Erbum hoc est latæ sententiæ. *Cald. Pereira de extinct. emphyt. c. 17. n. 12. Moneta de distribut. quotid. p. 3. q. 7. à n. 19. Tiraq. in l. si unquā, verbo reuertatur, n. 186. C. de reuocant. donationib. vbi n. 189. idem dicit de verbo, capiat.*

DICTION XL.

Careat.

V Erbum hoc est latæ sententiæ. *Tiraq. in l. si unquam, verbo reuertatur, nu. 161. C. de reuocandis donation. Vezin. tom. 2. communium opinionum lib. 9. tit. 34. n. 354. Gama in tract.*

DICTION XLI.

Cætera.

D Educitur à verbo græco *ἄλλα*, id est, & alia: & ideo cum abreuiationis causa, apponitur, eius virtute alia repetita censentur, quæ ex natura, & consuetudine contractus requirebantur: & ita est repetitiua similitum, vt in *l. non solum 39. vbi gloss. verbo creditores, ff. de procurator. cap. deinde, vbi gloss. 1. 26. dist. Octavian. Vulp. de præposit. adverbior. seu coniunct. signific. in dict. cætera, pag. 15. D. Barbosa in l. qua dotis, n. 11. ff. soluto matr. alia ad hanc dictionem pertinentia quere infra in dictione Et cætera.*

DICTION XLII.

Cassare.

C Assare proprie dicitur id quod validum est. *cap. accedens in il 1. Ut lite non contestata. Dec. in auth. cassa, n. 6. C. de sacrosanctis Eccles. Bertazol. in tract. de clausulis instrum. claus. 26. gloss. 1. num. 2. vbi etiam dicit quod*

quod quādoque licet improprie,
dicimus cassare quod nullum est,
& de facto processit, *ex glos. in*
cap. proposuit de concessione præ-
bende.

DICTIO XLIII.

Casus, Casu quo.

Respicit tempus futurum,
vt notat *Menoch. conf.*
106.n.324. & verba, casu quo,
faciunt institutionem conditio-
nalem. ex Baldo, & Craueta dicit
Surd. consil. 548.n.10.

DICTIO XLIV.

Celeriter.

Arbtrio iudicis relinqui-
tur quando dicatur quid
celeriter fieri, ita tamen, vt nec
præcipiti festinatione, nec mora-
totia cunctatione intelligatur. *l.*
tutor qui repertorium, §. si tutor,
ff. de administ. tutor. Octavian.
Vulpell. de præpositionum aduer-
biorum, seu coniunctionum signi-
ficatione, sub dictione beneplaci-
tum pag. 14.

DICTIO XLV.

Circa.

Pluribus modis in iure
nostro potest accipi, va-
Barbosa de Diction.

riosque habere significatus. Et
quandoque accipitur pro, erga,
seu, quoad, vt in *l. nec quicquam,*
§. circa aduocatos, ff. de officio pro-
conf. & in l. circa eum, ff. de pro-
bat. & in cap. vt circa de electio-
ne in 6. notat Rebuff. in comment.
ad l. caterorum 160. vers. circa
eum, ff. de verborum significat.
pag. 554. Cened. practicarum, seu
canonicarum quæst. sing. 8.n.1.

2 Item sumitur pro, apud, vel,
quantum, vt in *l. post rem, ff. de*
transactio. & in l. 4. ff. de noxa-
libus, & in l. extat, ff. de iure fisci,
cum alijs citatis à Rebuffo in
comment. ad d. l. caterorum, vers.
circa eum.

3 Aliquādo capitur pro, pro-
pe, & respicit locum, vt in *l. iter,*
ff. communia prædiorum, & in c.
1. in fine de officio Ordinarij in 6.
notant Rebuff. in comment. *d. l. ca-*
terorum, vers. interdū, & Cened.
d. sing. 8.n.3. Et differt à dictio-
ne, circiter, quia hæc ad nume-
rum designandum refertur: illa
vero locum respicit: ita *Octau.*
Vulpell. de præposit. aduerb. seu
coniunct. signific. in dict. circa,
n. 1. pag. 16.

4 Deinde accipitur pro, iux-
ta, sic in *l. qui duo, ff. de seruit.*
rusticorum prædiorum. l. pen. §.
studeat, ff. de via publica, notant

Rebuff. d. l. caterorum, vers. circa pro iuxta. Cened. d. sing. 8. n. 3.

5 Interdū interpretatur pro, in, vt in *l. circa, ff. de inoff. testam. & in l. i. §. Diuus, ff. de iure fisci, & in l. ex consensu, ff. de appellat.* notāt *Rebuff. d. l. caterorum, vers. circa etiam. Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 11. num. 75. Cened. d. sing. 8. n. 2.*

6 Denique exponitur pro, ad, in *l. si seruus, §. idque euidentius, ff. de furtis. Rebuff. in d. l. caterorum, vers. circa pro ad.*

7 Dictio hæc quando iungitur tempori, in modico verificatur. *Rebuff. in comment. ad d. l. caterorum, vers. communiter. Menoch. de arbitr. lib. 2. cent. 1. casu 57. n. 30. Octavian. Vulpell. d. loco Cened. d. sing. 8. n. 4. cum seqq.* vbi etiam dicit non operari extensionem vltra sex menses. Et testis deponens quod vidit circa principium mensis, concludit de vno, duobus, vel tribus diebus. tenet *Cardin. Tusch. practicarum conclus. tom. 2. lit. D. concl. 249. à num. 1.*

8 Testis deponens per hanc dictionem, facit probationem dubiam: quia huiusmodi dictio posita in actu probatiuo, siue à teste, siue à confitente, operatur quod talis probatio & confessio

non dicatur certa & limitata. *Rebuff. in tract. de reprob. testium num. 68. Octavian. Vulpell. d. loco Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 277. n. 11. Mar. Anton. variarum resolutionum lib. 1. resol. 94. n. 4. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1520. Cardin. Tusch. d. concl. 249. n. 16. vbi n. 15. dicit quod testis deponens per hanc dictionem nihil probat, debēs deponere de certo tempore.*

9 Actatis probatio non admittitur per testes deponentes per hanc dictionē. *Farinac. fragmentorum crimin. lit. A. verbo Aetas n. 197.*

10 Et deponens Titium posuisse circa decem annos proxime præteritos ante litem motam non probat prescriptionem. *Mascard. de probationib. concl. 1215. num. 13.*

DICTIO XLVI.

Citra.

1 **Q**uando ponitur inter duo extrema, videlicet à quo, & ad quod, non includit aliquid, quod sit extra illa duo extrema: veluti si statutum, vel alia dispositio annulet vel conualidet certos actus celebratos à tali die citra, vsque in præsentem

tem diem, non includit ante terminum à quo, neque post terminum ad quem. Si vero ponitur ad terminandum solum vnum extremum, quia non exprimitur nisi vnum: & tunc si exprimitur extremum de futuro solum, includit actus de præterito; è contra quando ponitur ad determinandum solum extremum præcedens, tunc excludit actus interiores, & actus futuros includit. *Card. Tusch. practic. concl. tom. 2. lit. D. concl. 250.*

2 Testes deponētes à decem annis citra, non concludunt de tempore. *Cardin. Tusch. tom. 8. lit. T. concl. 273.*

3 Et cum præcedit copula, &, probat continuationem temporis, alias non. *Bertachin. in reperiitorio iuris verbo citra. Seraph. Rota Rom. decif. 1102. n. 3. Cened. practic. & canon. quæst. sing. 43. n. 3. vbi num. 4. asserit quod est inclusiva.*

4 Hæc dictio est appositæ dictioni, ultra. *Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 11. n. 69. Rebuff. in comment. ad l. ceterorum 160. ver. citra, ff. de verborum signific. pag. 554. Octavian. Vulpell. de præpos. seu adverb. signific. sub dict. Circa pag. 17. Cened. d. sing. 43. n. 4.*

5 Aliquando accipitur pro,

sine, seu, præter, vt in *l. si bona fidei, ff. de petit. hered. & in l. 1. ff. de feriis, & in l. & post rem, ff. de transf. cum alijs citatis à Rebuff. in comment. d. l. ceterorum, vers. citra, & à Cened. d. sing. 43. n. 1.*

DICTIO XLVII.

Clam.

Non verificatur in re coram multis acta. *Menoch. conf. 38. n. 34.* Clam factum dicitur, quoties ita fit, vt ad eos quorum interest, notitia peruenire non possit. *Felin. in c. consuluit, n. 20. de officio delegati. Dec. conf. 399. n. 19.* quos refert *Francisc. Molin. de ritu nuptiarum, lib. 2. differ. 11. n. 11.* Vnde alienatio clam facta dicitur, cum eam quisque occultat, ne aduersario innotescat. *l. 3. §. si. ff. quod vi, aut clā. Alciat. in l. post contractum, n. 50. ff. de donation. Francisc. Molin. d. differ. 11. n. 10.* Clam itidem fieri dicitur contractus, qui vbi instrumentum de eo confectum est, occultum remanet, nec publicatur. *Franc. Molin. d. differ. 11. n. 11. Menoch. de arbitr. lib. 2. cent. 2. casu 194. n. 12. & 20.* qui plurimum in his iudiciis arbitrio tribuit.

24 Remissiones Doctorum

DICTION XLVIII.

Commodo.

V Erbum hoc non inducit mandatum, sic in *l. si non remunerandi*, §. cum quidam, ff. mandati, notat Nicol. Mozzius de contract. tit. Mandati. cap. de substantialibus mandati, n. 9.

DICTION IL.

Committimus.

N On importat delegatam sed ordinariam iurisdictionem, ut notat D. Marta de clausulis, p. 1. clausula. 186. n. 4. Iuncta tamen cum verbo delegamus, facit iudicem delegatum, ex Stephano Gratian. Marchie decis. 44. n. 9.

DICTION L.

Commode.

C Ommode id fieri dicitur quod salua dignitate, & sine incómodo promittentis fieri potest. Proculus lib. 5. epist. de quo in *l. Nepos Proculo*, de verborum significat. quod in specie ad dotis promissionem à Socero factam deducitur ab Alciato ibi. Ioan. And. in cap. 1. §. sine, de sta-

tu regul. lib. 6. capit hanc dictionem, id est, sine penuria, quem probat Lara in *l. si quis à lib. §. sed si filius num. 82. ff. de liberis agnosc. ita Osta. Vulpell. de preposit. seu adverb. signific. in dict. Commode, pag. 17.*

DICTION LI.

Concedo.

V Erbum hoc importat donationem, & dominij translationem. Brunor. à Sole in locis communib. lit. V. n. 38. Menoch. conf. 191. num. 8. & de Presumption. lib. 3. q. 34. n. 31. Farin. de Delictis p. 4. conf. 95. n. 6. Stephan. Gratian. disceptat. for. sum cap. 82. n. 15.

DICTION LII.

Concorditer.

I Nomni dispositione, in qua aliquid per plures concorditer fieri debet, intelligitur nemine discrepante, maxime in materia cōtractus & stricti iuris. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 253. Osta. Vulpell. de preposit. seu adverb. signific. sub dict. Commode pag. 17. ubi etiam ex Abb. notat non posse dici concorditer factum etiam à colle-

gio, quod sit aliquo discrepante, nisi esset factum absente minori parte.

DICTIONE LIII.

Confestim.

Significat hæc dictio, ut quid quamprimum possit, vel iudicis haberi possit copia, fiat secundum subiectam materiam. l. 2. *§ confestim*, ff. ad *Senatusconsultum*. *Tertul.* ubi *Bart. Arctij.* *§ actionum*, n. 44. *instit. de actionib.* & in *§. quemadmodum* num. 4. *instit. ad Senatusconsultum*. *Tertullian.* qui ex interpretatione, & benignitate potius, quam ex vi huius dictionis, in matrem illam accipiunt, id est, intra annum, mitigato rigore d. *§. confestim*. refert *Octavian. Vulpell.* de *preposit.* seu *adverb.* significat. sub *dict. commode*, vers. *confestim* pag. 18. Et ideo cum aliquo temperamento temporis accipitur, sic in l. *qui procuratorem*, ff. de *procurator.* notat *Rebuff.* in *comment. ad l. Anniculus* 134. vers. *idem in dictione confestim*, ff. de *verb. significat.* pag. 507. Regulariter tamen quando profertur à lege, intelligitur statim & immediate; si vero proponatur ad aliquod factum affirmatiue, tunc

potest intelligi cum interuallo. *Cened. pract. & canonic. quest. sing.* 74. n. 4. *Aloys. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neapol. p. 2. decis. 288. num. 12.*

2 Denotat idem quod, ipso iure, *Tiraq. in l. si unquam*, verbo *reuertatur*, n. 94. *C. de reuocandis donat. Cened. d. sing.* 74. num. 5. *Sayr. in clauis Regia, lib. 3. cap. 8. n. 27. Moneta de distribut. quotidian. p. 3. q. 7. à n. 35. Aloys. Ricc. d. decis. 288. n. 13.*

DICTIONE LIV.

Constiterit.

Verbum hoc verificari potest, siue per instrumenta, aut testes; siue etiam per sententiam, aut aliam claram probationem constet, ex *Mascard. de probationib. concl.* 75. n. 21. Et intelligitur de notitia iudiciali, siue etiam de extraiudiciali. *Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 7. proæm. num. 233.*

DICTIONE LV.

Continuo.

Omne moram tollit & exigit, ut non fiat temporis interuallum, ut probatur in l. *apud Auphid. ff. de opt. legat. l.*

26 Remissiones Doctorum

qui uxore, ff. de iniusto rupto. cap. 7. de rescript. notant Oetlau. Vulp. de preposit. & aduerb. significat. sub dictione commode, vers. continuo, pag. 18. Cened. practic. & canonic. quæst. singul. 74. num. 1.

2 Verba illa cōtinuo ammittat, denotant ipso iure; prout interpretantur Tiraq. in l. Si unquam, verbo reuertatur, nu. 102. C. de reuocand. donat. quem citat Cened. d. sing. 74. n. 3. Monet. de distribut. quotidian. par. 3. q. 7. nu. 36. & 37. Aloys. Ricc. in dicta Cur. Archiep. Neapol. p. 2. decif. 288. num. 11.

DICTIONE LVI.

Conuenit.

1 Verbum hoc redactum in scripturā, significat pactum nudum, vt notat Ceual. cōmuniū contra com. q. 114. Et importat stipulationem, quamuis in scripturam redactum non sit, vt tenet Lusitanus Suar. tom. 2. cōmuni. opinion. lib. 9. tit. 34. num. 363.

DICTIONE LVII.

Coram.

1 Refertur ad certas personas, proximitatemque

significat, vt per Oetlauian. Vulp. pell. de preposit. & aduerb. significat. in dict. commode. vers. coram, pag. 18.

2 Importat etiam non solum præsentiam personalem, sed etiā intellectualem, & operatiuam, sic in l. diem proferre, §. coram, ff. de receptis arbitris. l. siquis mihi bona, §. coram Titio. iuncta glosa, ff. de acquirenda heredit. cap. in primis, vbi glos. verb. ipso presente 2. q. 7. cum alijs, de quibus per Auend. ad l. 44. Tauri glos. 14. num. 3.

DICTIONE LVIII.

Creditur.

1 Significat fictionem, ex Tiraq. de retractu conuent. §. 1. glos. 6. num. 27. Menoch. de præsumpt. lib. 6. q. 12. nu. 26.

2 Præsumptionem significat, vt in l. consciuntur in princip. ff. de iure codicillorum, & in cap. quosdam, vbi glos. de præsumpt. notat Menoch. d. q. 12. num. 27.

3 Non affirmat in attestacionibus, ex Mascard. de Probat. concl. 458. nu. 1. Et semper quis potest probare contrariū, absque eo quod sibi contrarius dicatur, vt per Vital. de Camb. in tractatu clausul. pag. 161. col. 1.

DICTIO LIX.

Cuique.

Habet vim distributiue, vt notat *Surd. conf. 362. n. 18.* Et est collectiua requirens concursum omnium, & tribuens rem cuiilibet in solidum. *l. hac art. vbi Bart. ff. de hered. instituen. l. Balista, ff. ad Trebel. notat Octavian. Vulpell. de preposit. seu aduerbior. signific. sub dictione commode, vers. cuique, pag. 18.* vbi etiam asserit quod dicitur distributiua fauore institutionis.

2 Cuiuslibet dictio est etiam distributiua, & attribuit cuiilibet in solidum, ex adductis per *Paris. conf. 49. n. 3. & seq. volum. 2. Bertaz. de clausulis instrument. claus. 12. glos. 2. n. 1.*

DICTIO LX.

Cum.

DE vi, & effectibus huius dictionis, vide *Octavian. Vulpell. de preposit. & adverb. signific. in dict. cum, pag. 18. Cened. pract. & canonic. quest. sing. 9. Bertazol. de clausul. instrument. claus. 4. glos. 22. Alberic. in suo dictionario, verb. cum, & Firman. in suo repertorio, eod. verbo. Gal-*

ganett. in tractatu de conditionib. & demonstrat. par. 1. cap. 5. n. 2. & 3. & par. 2. cap. 1. q. 2. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 257. & 258.

2 Significat tempus, cum hac dictione, vt aduerbio vtimur. sic in *l. qui promissit, ff. de condit. indebiti, & in l. quodcumque, §. finali, ff. de verbor. obligat.* notat *Cened. d. sing. 9. n. 2. Octau. Vulpell. dicto loco.*

3 Aliquando denotat conditionem; sic in dicta *l. qui promissit, & in l. huiusmodi stipulatio, ff. de verb. obligat.* *Octavian. Vulpell. dicto loco. Cened. d. sing. 9. n. 3. Cald. Pereyra de potestate eligen. cap. 2. n. 16. Card. Tusch. dicta conclusionem 257. num. 10.* vbi intelligit si iungatur verbum futuri temporis, veluti si dicatur cum venerit naus: secus si iungatur verbum preteriti, quod importat causam, vel demonstrationem.

4 Interdum vtimur hac dictione loco copulae: & tunc est copulatiua, & coniunctionem inducit. *l. Titie textor est, §. nihil differt, ff. de legat. 1. l. si ita fuerit, ff. de manumissis testamento. l. si quis legauerit, ff. de verb. signif.* Notant *Octavian. Vulpell. dicto tract. in preposit. Cum, pag. 19. Auend. de exequendis mandat.*

28 Remissiones Doctorum

p.1. cap.19. nu.6. *Cened.d.fing.9.*
num.4. Card. Tusch. dicta conclus.
257. n.4. & conclus. 258. Et ma-
 gis coniungit quam dictio, & .l.
siquis Titio, ff. de usufructu ac-
 crescend. notant *Menoch. de præ-*
sumpt. lib.4. q.70. nu.10. & 32.
Surd. de allimentis tit.2. q.7. n.5.
& seqq. & decif.8. n.9. Cened.d.
sing.9. n.8. Et debet vniformiter
 copulare. l. si legatarius, §. cum
 ita, ff. de legat. 3. *Surd. d. decif. 8.*
n.8. Et dicitur accessorie copu-
 lare, & non principaliter. *Ioseph.*
de Sess. Aragonie decif. 124. n.20.
Bertazol. de clausul. instrument.
claus.26. glos.4. nu.1. Octavian.
Vulpell. d. præposit. Cum, n.1.

5 Ponitur inter similia vel pa-
 rum distantia, vt per *Ioseph. de*
Sess. d. Aragonie decif. 124. n.21.
 Et posita inter diuersas oratio-
 nes stat potius demonstratiue,
 quam taxatiue. *Monet. in tract.*
de optione cap.3. q.3. n.64.

6 Deinde hæc dictio sui na-
 tura repetitionem inducit, vt do-
 cent *Galzan. in tract. de condit.*
& demonstrat. p.2. cap.1. q.18.
n.3. Menoch. de præsumpt. lib.4.
q.180. num.45. vbi num.46. li-
 mitat non procedere fauore li-
 bertatis. & num.47. asserit non
 habere locum, quoties ponitur
 inter duas personas affines, &

sanguine coniunctas.

7 Denique adiecta in vendi-
 tione hæreditatis, cui annexum
 est ius patronatus, operatur, vt
 idem ius patronatus transeat si-
 mul cum hæreditate in vendito-
 re, iuxta resoluta per *P. Sanchez*
in præcepta Decalog. lib.2. c.19.
num.13.

8 Dictio cum effectu, tollit fi-
 ctionem & fraudes. *glos. penult. in*
Clement.1. de decimis. Et impor-
 tat quod realiter non verbo fiat,
 vt probatur in *Extrauag. Ioan-*
nis XXII. Suscepti. Notat *Ber-*
taz. de clausulis instrumentarijs
claus.4. glos.7. n.1.

DICTIO LXI.

De.

DE vi, & effectu huius di-
 ctionis, vide *Tirag. in*
tract. cessante causa, cessat effe-
ctus, limit.20. num.30. cum seqq.
Octavian. Vulpell. de præposition.
& aduerb. significat. in dictione
de pag.20. Cened. pract. & canon.
quest. sing.10. Cardinal. Tusch.
practicar. conclus. tom.2. lit. D.
conclus.261.

2 Eiusdem significationis est
 acdictio, Et, vel, Ex. ex *Ti-*
rag. d. limit.20. n.31. vbi nu.33.
 dicit quod minus afficit re quam
 dictio, ex.

3 Regulatur secundum subiectam materiam, vt per *Steph. Gratian. discept. forens. cap. 116. num. 27.*

4 Regulariter causam materialem significat. *Cened. d. sing. 10. num. 1. Cardin. Tusch. dict. conclus. 261. nu. 5. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 570. num. 4.*

5 Aliquando causam remotam significat secundum subiectam materiam. *Cened. dicta sing. 10. num. 3. vbi num. 4. dicit quod substantiam denotat: de quo etiam Tiraq. d. limit. 20. num. 32.*

6 De sui natura denotat causam proximam & immediatam, nisi aliud constet de mente loquentis. *Octavian. Vulpell. d. loco, nu. 1. Tiraq. d. limit. 20. num. 31. Cened. d. sing. 10. n. 2. Burg. de Paz conf. 29. n. 62. Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 81. nu. 13. & conf. 173. n. 7. Stephan. Gratian. Marchia, decis. 141. n. 7. Bertaz. de claus. instrumentar. claus. 26. glos. 10. n. 2. & glos. 5. n. 2. resoluit quod hæc dictio significat decisionem.*

7 Aliquando ponitur taxatiuè, non demonstratiuè, vt in *l. Lutius, ff. de alimentis, & cibar. legatis. l. quidam testamento,*

in princ. ff. de legat. 1. Cened. d. sing. 10. n. 5.

8 Importat originem, vel domicilium, vt in *l. 1. ff. ad municipal. Surd. decis. 129. num. 15.* Importat etiam augmentum, vt per *Cardin. Tusch. d. concl. 261. num. 1.*

9 Vtrum autem hæc dictio sit exclusiua, vel inclusiua, vide *Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 11. num. 80.*

DICTIO LXII.

Debet.

1 **V**erbum hoc plerumque inducit necessitatem & coactionem, vt in *l. Prator. in princ. ff. de edendo. l. 1. §. qui magistratum, ff. quod quisque iuris. glos. verbo debent in clem. 2. de statu monachor. notant Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 15. n. 1. Burg. in l. 3. Tauri, p. 2. conclus. 4. num. 1153. Hipol. conf. 60. n. 4. Menoch. de presumpt. lib. 5. q. 47. n. 9. Perez lib. 1. tit. 1. lib. 5. ord. pag. 25. Seraphin. de priuilegijs iuramenti, priuil. 33. n. 70. Ioseph. de Sesse Aragonia decis. 230. nu. 15. remissiue Card. Seraph. deci. 335. in princ. Cald. Pereyra de nominatione emphyteusis, q. 1. n. 2. Frater Emmanuel. Roder. quest. Regul.*

30 Remissiones Doctorum

tom. 3. q. 47. art. 4. Card. Tusch. practicar. conclus. tom. 2. litt. D. conol. 32. nu. 2. & concl. 262. n. 1. Thom. de Thomaſſetis in floribus legum, reg. 302. Escouar de ratiocinijs cap. 6. n. 22. vbi n. 45. dicit quod non semper importat necessitatem præcisam: regulariter enim iussum, & parendi necessitatem significat. Rota Bononiensis diuersor. decis. 8. numero 21.

2 Prolatū à testatore importat etiam necessitatem. Hippol. in repet. l. unica, C. de raptu virginum, num. 279. Sic etiam quando refertur ad iudicem, importat necessitatem. Bobadilla in sua politica lib. 1. cap. 12. numero 40.

3 Nonnunquam tamen necessitatem non importat, quamuis addatur dictio omnino, vt ex Abbat. & Felin. resoluit Stephan. Grat. disceptationum forens. cap. 146. n. 19. Assumit enim naturam verborum precariorum, vt per Ferrer. in constit. Cathalonie glos. 7. n. 11.

4 In lege impositum non importat necessitatem, sed decenciam, & vrbaneitatem, vt in l. non solū S. 1. ff. de noui operis nunciat. glos. verb. debet in l. 3. C. de pignoribus. notant Burg. de Paz conf.

46. n. 3. Cardin. Tusch. d. conclus. 32. num. 3.

5 Dictio negatiua adiecta huic verbo, reddit actum de iure impossibilem. Steph. Grat. Marchia decis. 51 n. 7.

6 Lex aliquid præcipiens per verbum debet, vel non debet, inducit regulariter præceptum, per quod contrafaciens incurrit peccatum mortale. Cardin. Tusch. d. concl. 32. n. 1.

7 Aliquando verbum hoc exponitur pro potest. glos. in verbo debet, in l. obseruare. S. final. ff. de offic. proconsulis. Hippol. in repetitione l. unica. C. de raptu virginum, n. 278.

DICTIONE LXIII.

De cætero.

1 **V**erbū hoc importat præsens ac futurum tempus: & ideo is, qui in causa pendente iurat de cætero nihil impetrare, se excludit omni tempore. Card. Tusch. pract. conclusionum tom. 2. litt. D. conclus. 259.

DICTIONE LXIV.

Decernimus.

1 **V**erbum hoc suapte natura aliquid de nouo decernit,

cernit, iuxta *glosam*, in *cap. eos de sent. excom. lib. 6. Clem. 1. de causa posses. & propriet. Clemēt. 2. de rebus ecclesie non alienand. Flamin. de resignation. lib. 13. q. 2. n. 3.*

2 Significat animi deliberationem ab omni actu separatam. *ex Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 99. num. 21.*

DICTION L X V.

Declaramus.

1 **V**erbum hoc nihil noui inducit, vt notant *Marta de iurisd. part. 4. cent. 2. cas. 152. n. 4. Bertaz. de clausul. instrumen. claus. 30. glos. 4. n. 1.* vbi etiam asserit aliquando hoc verbum pro demonstrare accipi, & interdum diffinire, & declarare esse Synonima.

DICTION L X VI.

Defendere.

1 **E**st verbum notæ significationis, ab ipsa ferme natura ostensum: nam qui in discrimen aliquod penitus vocabantur, defendendi suam rationem excogitarunt; & est verbum ciuile denotatque alterius causam tueri, siue fiat per mādatum, siue sit remandatum. *Ulpianus*

autem in *l. sed & ea §. defend. ff. de procurat.* dicit, quod defendere est id facere, quod Dominus in litem faceret; hoc est nihil ommittere, quod ad tuitionem litis pertinere potest. ita *Bertaz. de claus. instrument. claus. 29. glos. 9. n. 1.* vbi etiam dicit quod qui tenetur defendere, nō sufficit quod se ingerat; sed quod non sit defuturus defensionī, & in ea perseueret vsque ad finem. per textū in *l. ita ait Prator, §. penult. ff. ex quibus causis maiores, & in l. 2. in fin. ff. ex quibus causis in possessionem eatur*; & tenetur etiam iudicatum soluere, aliās non rectē dicitur defendere. *l. rectē defendi, & ibi Cast. ff. de iudicijs.*

2 Verbum etiam istud defendere, generale est; & tam defensionem iuris, quā facti importat. *l. defensionis facultas, & ibi glos. & Bart. C. de iure fisci, li. 10. Bertaz. d. glos. 9. n. 2.* vbi nu. 4. dicit quod verbum hoc proprie, & secūdum eius propriam significationem accipitur pro defensione, quæ fit ab impugnacione tam de iure, quā de facto. & num. 6. tenet tueri verbum idem esse cum verbo defendere.

DICTIO LXVII.

Deinde .

1 **D**Enotat ordinem successuum : nouissimè *Rot. Rom. apud Farin. decis. 223. n. 7. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 263. n. 1. Surd. cons. 429. nu. 10. P. Sanchez de matr. lib. 3. disp. 7. n. 17. vbi etiam asserit, quod est continuatiua præcedentium .*

2 Idem significat, quod dictiones post, postea, demum, vt in *l. potior, in princ. ff. qui potiores in pignore habeantur. l. si tibi, ff. de adimendis legat. l. si fil. famil. in princ. ff. de religiosis, & sumpt. funerum. l. ult. C. ad l. Cornel. de falsis, S. ult. Instit. ad l. Falcidiam. notant Tiraq. in l. si unquam, verbo & postea, n. 9. C. de reuocand. donat. Rebuff. ad l. portus § 9. vers. deinde, ff. de verb. signif. pag. 35. Surd. consil. 429. num. 10.*

3 Interdum hæc dictio, & similes intelliguntur in continenti, & sine interuallo; nonnunquam vero cum illo, vt in *l. 2. S. prius, vbi glos. verb. Deinde, ff. de vulgari, l. illud, S. si idem, vbi glos. ff. ad l. Aquiliam.*

DICTIO LXVIII.

Deinceps .

1 **A**ccipitur in infinitum. *S. licet instit. de adopt. S. sui instit. de heredum qualitate & differ. Orlau. Vulpell. de præp. & adverb. signif. sub dict. de, vers. deinceps, pag. 22.*

2 Est eadem cum dictione deinde, siue, postea: notat *Rebuff. in comment. ad l. appellatione parentis § v. vers. deinceps, ff. de verb. significat. pag. 267.* Aliquando accipitur pro, de cætero. in *l. cum bissextus, ff. de verb. signific. & in l. nemo deinceps, C. de Episcopali audientia.* Nonnunquam sumitur pro gradatim, idest, per ordinem, quasi vnus post aliū: sic in *l. pronuntiatio, S. 1. vers. iure enim, ff. de verb. signif. cum alijs citatis à Rebuff. in comment. d. l. appellat. paren. vers. dsinceps.*

DICTIO LXIX.

Demum .

1 **E**st taxatiua, restrictiua, & inclusiua, vt in *l. Ex duobus 34. in princ. ff. de vulgari & pupil. substit. notant Bertach. in repertorio iuris, verbo Demum. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 65. num. 6.*

num.6.Cardin. *Tuscb.practicar.*
conclus.tom.2. lit.D.concl.264.

DICTIO LXX.

Deponatur.

Est verbum ferendæ sententiæ, vt per *Tiraq. in l. si unquam, verbo reuertatur, num. 173. C. de reuocandis donat. quod late explicabis per resoluta à Moneta de distribut. quotidian. p. 3. q. 7. à n. 19. & à Ludou. Carb. de legibus lib. 8. disp. 6. vers. tertia regula.*

DICTIO LXXI.

Dictus.

Restringitur ad præcedentia, & ad illa refertur, & repetit omnes qualitates casus antea relati. *Tiraq. de retract. lig. 8. glos. 7. n. 24. Menoch. conf. 4. n. 27. & conf. 86. n. 43. & conf. 95. n. 128. & con. 117. num. 5. & conf. 141. n. 4. & conf. 177. n. 21. & consil. 303. n. 23. & conf. 326. n. 45. & conf. 390. num. 15. & de presump. lib. 4. q. 178. n. 20. Mascard. de probat. concl. 1265. nu. 34. Brun. à Sole in locis commun. ver. dictio, n. 7. Garcia de nobilit. in diuisione, n. 49. Galg. de condit. & demonst. p. 2. cap. 1. q. 12. n. 20. Barbosa de Diction.*

& q. 18. n. 15. Surd. consil. 325. n. 20. & conf. 417. n. 4. Ioseph. de Sesse Arag. decis. 185. n. 109 Card. Seraphin. Rot. Rom. decis. 584. n. 8. Card. Tuscb. pract. concl. tom. 2. lit. P. concl. 266. n. 1. Si dicatur in dicto casu, restringit dispositione ad casum expressum. Surd. conf. 452. n. 38.

2 Est relatiua, & importat per inde ac si expressisset eos, de quibus agitur cum omnibus illorum qualitatibus. *Rot. Bonon. diuers. decis. 34. n. 43. & decis. 116. num. 31.*

3 Refertur tantum ad personas, quæ legi possunt in instrum. *Surd. de alimen. tit. 8. priuileg. 31. n. 4. Et non refertur nisi ad eos, qui corporeis oculis in testamento legi possunt, licet ratione possint comprehendi. Surd. d. tract. de aliment. tit. 9. priuileg. 13. n. 32.*

4 Est demonstratiua, ex *Menoch. conf. 177. n. 21.*

DICTIO LXXII.

Disponere.

Dispositione inter viuos, & in vltimis voluntatibus sui natura continere potest, vt per *Surd. decis. 172. & decis. 279. n. 6. quem refert, & sequitur Francisc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3.*

34 Remissiones Doctorum

lib. 3. q. 18. n. ult. Proprie tamen ultimæ voluntati adaptatur, vt colligitur ex textu in *S. ult. circa med. inf.* quibus ex causis mitt. non licet. *Authen. de nuptijs, S. disponat. collat. 4.* notant *Viu. tom. 2. comm. opin. lib. 9. tit. 34. n. 351. Rot. nouissima nouissim. apud Farin. decis. 879. n. 1. Marta de claus. part. 3. claus. 34. n. 1.*

DICTIO LXXIII.

Diù.

Importat tempus decennale. *l. possideri, S. si seruus, ff. de acquir. possess. l. sicut, S. Aristo ff. Quis, & à quo. Rebuff. in tract. de decimis. q. 13. n. 53.* Aliquando ponitur pro quatuor annis, vt in *l. quamuis, C. de r. furis.* quandoque pro biennio, vt in *l. cum domini, ff. locati. l. que in agro, C. de omni agro deserto lib. 11. Octauian. Vulpell. de prepos. & aduerb. signif. in dictione Diu. pag. 22. n. 1.* Interdum ponitur pro anno; sic in *l. 1. S. quibus, ff. de success. edicto.* Secundum stylum Curie importat tempus quadraginta dierum. *Card. Tusch pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 270.* Denique hæc dictio accipitur arbitrio boni viri. *glos. in cap. fin. de fideiussor. Menoch. de arbitrar. lib. 2. cent. 1. ca.*

su 41. nu. 3. Octau. Vulpell. d. loco Alex. Trentacinque variar. resol. lib. 3. tit. de fideiuss. resolut. 5. n. 3. Et intelligitur habito respectu ad tempus præfixum. *Bernard. Muscatel. de modis fideiuben. par. 2. q. 3. n. 7.*

2 Arbitrio ludicis etiã relinquitur quando quis dicatur diù in fideiussoria obligatione persistere, ad hoc vt possit petere ab illa eximi. *ita Viu. tom. 2. comm. opin. lib. 8. tit. 25. n. 72. Menoch. d. casu 41. n. 3. Valent. Franc. de fideiussor. cap. 5. n. 561. Hering. cod. tract. cap. 25. n. 33. Cardin. Mantica de tacitijs & ambig. conuent. lib. 16. tit. 20. n. 2.*

DICTIO LXXIV.

Diutius.

Modicum tempus denotat, sic in *l. cum impub. ff. de rebus dubijs.* Extenditur etiam ad biennium vel quinquennium, vel ad arbitrium boni viri. *l. quod dicitur, ff. de pact. cap. 5. de coniugio leproso. vbi Abbas, nu. 8. Menoch. de arbitrarijs casu 456. n. 2. Octau. Vulpell. de preposit. & aduerb. significat. in dict. diutius pag. 23.*

DICTIO LXXV.

Do.

DE sui proprietate importat donationem, & dominij translationem: probat textus in *S. sic itaque discretis, instit. de action. & in l. fin. vbi notatur, ff. de condict. causa data, & in l. vbi autem, S. fin. ff. de verbor. obligat. notant Menoch. de presumpt. lib. 3. q. 34. n. 32. Surd. decis. 166. n. 16. & de aliment. tit. 2. q. 1. n. 2. Steph. Grat. discept. foren. cap. 82. n. 14. Cald. Pereyra de nominat. emphyt. cap. 18. n. 4. & de empt. & vendit. cap. 18. n. 24. & cap. 20. n. 1. Bertazol. de claus. instrument. claus. 16. glos. 1. n. 3. Pichard. ad S. 2. instit. quibus modis re contrahitur obligatio, n. 40. & 42.*

2 In materia tamen veditio- nis, accipitur pro tradere, & per consequens non importat domi- nij translationem, l. exempto. 11. ff. de action. Bertaz. d. glos. 1. n. 3. Francisc. de Sousa in commentarijs ad tit. ff. de pact. art. 3. q. 2. num. 7. in med.

3 Comprehendit hoc verbum permutationem, & compensatio- nem, ex resolutis per Cald. Perey- ra de empt. cap. 24. n. 1. Si appo- natur in contractu, de cuius na-

tura non est transferre dominium, tunc improprie accipitur, vt in locationis, feudi, & similium con- tractibus. ita Bertaz. d. glos. 1. n. 3. qui claus. 27. glos. 4. n. 1. dicit pro- prie importare idem quod cedo, cum sit verbum translatiuum.

DICTIO LXXVI.

Donec.

HAcc dictio, & dictiones, quando, quousque, vs- quequo, quoad, & similes, sunt eiusdem effectus, & idem sonant, vt notant Cosm. in pragmat. sanct. tit. de collat. S. quod si quis verbo donec, pag. 212. Orl. Vulp. de prae- pos. & adverb. signific. in dict. do- nec, pag. 23. Cened. pract. & can. quest. sing. 46. n. 2. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 271. n. 2.

2 Ista dictiones sunt limita- tiuæ & restrictiuæ temporis, habent naturam suspensionem, & disposi- tionem seu acquisitionem suspē- dunt, vt colligitur ex text. in l. le- gatum, ff. de annuis legat. notant Cass. in consuetud. Burgundie ru- brica 6. S. 6. verbo desefans, n. 8. pag. 219. versa. Menoch. consil. 151. n. 40. & consil. 166. n. 1. Surd. consil. 186. n. 15. & consil. 319. num. 16. Cenal. commun. contra. comm.

36 Remissiones Doctorum

q.806.num.35. *Cened.d.sing.46.*
n.6. quos ego ipse refero in meis
 remissionibus ad sacrosanctum
 Concilium Tridentinum *sess.21.*
de reformat. cap.2. n.21. quibus
adde Bertaz. de claus. instrumen.
claus.15.glos.4.n.1.

3 Regulariter dictio donec
 facit conditionem, notat *Cened.*
d.sing.n.1. Octau. Vulpell. d.dict.
donec.n.4. Et predictæ dictiones
 licet principaliter importet tem-
 pus, tamen quando apponuntur
 ad inchoationem alicuius benefi-
 cij, important conditionem; *l.le-*
gatum, ff. de annuis legat. l.pater,
§. final. ff. de condit. & demonstr.
Surd. d.conf.186.n.16.

4 Item faciunt legatum an-
 nuum, iuxta *d.l.legatum, Surd. de*
aliment. tit.2.q.15.n.192. Octau.
Vulpell. in d. dict. donec.n.5. ubi
 etiam dicit quod pro priore an-
 no est purum, pro alijs conditio-
 nale. & *num.6.* asserit speciali ali-
 mentorum favore inductum es-
 se, vt legatum quandiu, vel donec
 quis cum hæredibus habitauerit
 etiam ijs mortuis debeat & sit
 perpetuum, dummodo per lega-
 tarium non steterit. *Glos. & scri-*
ben. in l.1.C. de instit. & substit.
 Et huiusmodi dictiones perseue-
 rantiam requirunt ad effectum
 consequendi legatum pro futu-

ris annis, secus pro tempore per-
 petuo, ita *Cened.d. sing.46.n.4.*
 & 5.

5 Sunt etiam implicatiuæ, &
 præcedentium repetitiuæ, & ha-
 bent in se temporum reuolutio-
 nem. *Azeued. ad l.1.n.74. tit.4.*
lib.5. nouæ recopilat.

6 Alia de vi, & effectibus hu-
 ius dictionis, vide per *Octavian.*
Vulpell. d. loco & Cened. d. sing.46.
Aldou. consil. 73. num. 4. Galga-
nett. de condit. & demonstr. par. 2.
cap.1.q.5.

DICTIONE LXXVII.

Dono.

1 **V**erbum hoc resoluitur in
 fideicommissum, quan-
 do ob absentiam donatarij va-
 lere non potest vt donatio. notat
Menoch. de præsumption. lib. 4.
q.105. num. 19.

DICTIONE LXXVIII.

Dudum.

1 **I**mportat hæc dictio tem-
 pus præteritum, præsens,
 & futurum, sicut dictiones, olim,
 & quando, *Bertach. in reper. iuris,*
verb. dudum.

DICTIO LXXIX.

Dum.

I F Acit conditionem, & ponitur ad extinctionem, & limitationem. *glos. & Bart. in l. 1. C. de legat. late Cened. pract. & canon. quest. sing. 47. n. 1. Off. Vulp. de prepos. & adverb. signif. in dict. dum pag. 26. vbi etiam resoluit, quod legatū factum vxori dum vidua steterit, donec non nupserit, debetur: & etiam dicit ex textu iuncta glos. in l. si quis ita legauerit, ff. de condit. & demonst. & l. penult. ff. de excusat. tutorum, quod hæc dictio habet conditionem repetitiuam, vt dispositio suum reassumat effectū, impedimento cessante.*

DICTIO LXXX.

Dummodo.

I D E vi, & effectibus huius dictionis, vide *Bertach. in reper. iuris verb. dummodo, Off. Vulp. de prepos. & adverb. signif. in dictione dummodo, pag. 26. Cened. pract. & canon. quest. sing. 11. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 272.*

2 Restringit & modificat precedentia. *Menoch. de Arbitrar. Barbosa de Diction.*

lib. 1. q. 86. num. 28. Marches. de commission. part. 1. pag. 525. n. 2. Cened. d. sing. 11. n. 6. vbi n. 5. asserit quod differt à dictione, donec, quousque, & similibus, in eo quod illa denotat perpetuitatē, & perseverantiam, secus vero in his.

3 Ex sui natura denotat modum, non conditionem: notant *Bertach. d. verb. dummodo, Vezin. tom. 2. com. opin. lib. 9. tit. 34. n. 63. Rebuff. in comment. ad l. maiore parte 156. vers. dummodo, ff. de verb. signific. pag. 544. Molin. de primogenijs, lib. 2. cap. 15. nu. 28. Offau. Vulp. d. loco. Menoch. conf. 134. n. 36. Azeued. ad l. 11. n. 39. tit. 6. lib. 5. noue recopilationis, Card. Tusch. d. conclus. 272. n. 1. Surd. conf. 186. num. 11. & conf. 371. n. 69. Card. Seraphin. decis. 338. n. 5. & deci. 349. n. 1. Anton. Monach. Florent. decis. 46. n. 64. Cened. d. sing. 11. n. 1. vbi n. 4. dicit quod modus debet impleri.*

4 Verum est tamen, quod quando iungitur ei quod venit implendum antequam actus perficiatur, significat conditionem non modum: *l. T. hais, S. Stichus, ff. de manumissis testamento. notant Aym. conf. 10. n. 14. Cassan. in consuetudin. Burgundia rubr. 8. S. 5. verbo Christi nomine inuoca-*

38 Remissiones Doctorum

to, n. 19. *Ostauian. Vulpell. d. loco*
Surd. decis. 209. n. 4. & conf. 186.
 n. 11. Et tunc non valet actus, ni-
 si conditio fuerit adimpleta: tex-
 tus est in *l. qui heredi. ff. de condit.*
& demonstr. Rebuff. in comment.
ad d. l. maiore parte, vers. cum ve-
ro, Cened. d. sing. 11. n. 4.

5 Importat etiam conditionē
 vel modum pro qualitate causæ,
 & materiæ, vt est text. in *l. dum-*
modo, ff. de procuratoribus. notat
Rebuff. in comment. ad d. l. maiore
parte, vers. verum. Regula tamē
 certissima est, quod si adiiciatur
 hæc dictio actui præfecto, inducit
 modum; si imperfecto, conditio-
 nem: ita colligitur ex *Molin. d. c.*
15. n. 29. & ex Patre Sanchez de
matrim. lib. 3. disp. 83. n. 2. Ita
 etiam importat conditionem,
 quando est adiecta dispositioni,
 non quando exclusioni: ita *Can-*
din. Seraph. Rot. Rom. decis. 1017.
num. 4.

DICTIONE LXXXI.

Dum tamen.

1 **D**E sui natura reddit actū
 cui apponitur, cōditio-
 nalem, & importat actum perse-
 uerantem, vt colligitur ex text.
 in *c. licet*, vbi doctores, *de trans-*
lat. Episc. Cened. pract. & canon.

quest. sing. 48. n. 1. vbi n. 2. asserit
 quod requiritur vt de necessita-
 te existat illud, cui ista dictio in-
 iungitur.

2 Facit modum, quo non im-
 plecto deficit legatum. *Ruin. conf.*
137. lib. 1. & conf. 43. n. 7. lib. 2.
quem refert Ostau. Vulp. de præ-
pos. & adverb. significat. in dict.
dum tamen pag. 27. vbi etiam as-
 serit hanc clausulam dici valde
 restrictiuam.

3 Importat etiam exceptio-
 nem ad regulam cui adijcitur.
Card. Tusch. pract. conclus. tom.
2. lit. D. conclus. 273.

DICTIONE LXXXII.

Dumtaxat.

1 **T** Axatiua est hæc dictio
 significans idem, quod
 tantum, vel solum: text. in *l. non*
est ferendus, ff. de transact. &
in l. non solum, §. queritur, ff. de
procurat. & in l. 3. §. interdum, ff.
de negotijs gest. & in l. si ex causa,
§. nunc videndum, ff. de minorib.
 notant *Rebuff. in comm. ad l. præ-*
tum est 31. vers. dumtaxat. ff. de
verb. significat. pag. 193. Ostau-
ian. Vulpell. de præpos. & ad-
verb. significat. in diction. dum-
taxat, pag. 28. Cened. pract.
& canonic. quest. sing. 18. nu. 1.

Ferrer. in constitut. Cathalonie, glos. 8. num. 92. Cardin. Tusch. pract. conclus. lit. D. concl. 388. nu. 1. tom. 2.

2 Limitat, restringit, & excludit, ut in *l. Iulianus, ff. de petit. hered. Tiraq. de retract. conuent. S. 1. glos. 6. num. 2. Rebuff. in comment. ad d. l. pratum est, vers. item Cened. d. sing. 18. n. 5. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 43. num. 24. Steph. Grat. Marchie decis. 78. n. 26. De natura enim huius dictionis est excludere omnes alios casus, & omnes personas præter expressas, *Cened. d. sing. 18. n. 1. Card. Tusch. d. conclus. 388. n. 2.* sed non excludit casum habentem eandem rationem. *Frater Emmanuel Roder. quest. regular. tom. 3. q. 5. art. 2.* Vtrum autem hæc dictio includat casus similes vide infra in dictionibus, solum, & tantum.*

3 Facit implicitam negatiuā, *Escobar de ratiocinijs c. 7. n. 47.*

DICTIONE LXXXIII.

Ea.

1 **E** St relatiua, & repetitiua referens præcedentia sequentibus cum suis qualitatibus. notat *Cened. pract. & can. quest. sing. 45. n. 1.*

2 Verba, Ea conditione, significant aliquando modum, ut in terminis *l. Mauiā, ff. de manu. miss. testam. l. 2. in fin. ff. de donat.* aduertit *Galganet. de condit. & demonstrat. par. 2. cap. 3. q. 6.* Et non faciunt conditionem, sed sumuntur pro pacto vel lege in contractu apposito. *Cened. sing. 20. num. 5.*

DICTIONE LXXXIV.

Eadem.

1 **E** St relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus, significans identitatē in omnibus & per omnia. *Menoch. de presump. lib. 4. q. 173. nu. 10. Cened. pract. & can. quest. sing. 45. nu. 3. Rot. Romana in nouiss. nouissimar. apud Farinac. decis. 455. n. 2. Surd. decis. 125. num. 1.* ubi loquitur de dict. eisdem in plurali, quæ est demonstratiua, & relatiua ad supra nominatos.

DICTIONE LXXXV.

Ea propter.

1 **I** Nducit dispositionem, ut per *Cardin. Seraphin. Rot. Rom. decis. 1025. n. 13.*

40 Remissiones Doctorum

DICTIONE LXXXVI.

Eijcere.

V Erbum hoc intelligi debet de eiectione violenta, non vero de iusta, vt per *Ioseph Sesse de inibit. cap. 8. §. 3. num. 102.*

DICTIONE LXXXVII.

Eius.

D Enotat dominium, vt in *l. Quintus, §. Mutius ff. de auro & argent. legat. Cald. Pereyra de resolut. emphyt. cap. 3. n. 31.* Et est relatiua ad proxime nominatum. *Card. Seraphin. Rot. Rom. decis. 689. n. 1.*

2 In numero plurali est repetitiua, & restrictiua ad personas expressas, vt colligitur ex tex. in *l. ult. vbi Doctores, C. de heredib. instituend. notant Menoch. conf. 390. n. 13. Flamin. de resignat. tom. 2. lib. 1. q. 5. n. 6.* & refertur ad supra nominatos. *Menoch. conf. 200. n. 3.* Et non potest verificari in vno tantum, sed in omnibus expressis. *Cardin. Seraph. Rot. Rom. decis. 266. n. 2.*

DICTIONE LXXXVIII.

Eo amplius.

D ictio hæc est relatiua, & repetitiua præcedentiũ

cum omnibus suis qualitatibus. *Menoch. de præsumpt. li. 4. q. 180. nu. 48. Galgan. de condit. & demonstrat. part. 2. cap. 1. q. 18. num. 4.*

DICTIONE LXXXIX.

Eo casu.

I Tem dictio hæc est restrictiua. notant *Menoch. consil. 117. n. 6. & conf. 135. num. 3. & conf. 177. n. 20. & conf. 198. n. 9. Surd. conf. 344. n. 3. & conf. 347. n. 3.* Si autem contrarium constet ex verosimili mente testatũ, tunc non restringit dispositionẽ ad tempus & casum expressum. *Menoch. d. conf. 117. n. 29. Surd. d. conf. 344. n. 13.*

2 Aliquando accipitur pro tunc, ex *Menoch. cõf. 106. n. 324.*

3 Verba eo modo, significat identitatem in omnibus, & per omnia: notant *Cened. pract. & canon. quæst. sing. 45. n. 3.*

DICTIONE XC.

Aequè.

E St aduerbium qualitatis similitudinẽ denotans, vt per *Cened. pract. & canon. quæst. singul. 77. n. 1. vbi n. 4. dicit quod æque, & æqualiter idem sonant,*

distributiua dictio est. Et ideo si instituti sint filij fratris, & Titius æque, quilibet eorum in virilem admittitur, ac si omnes nominati essent. *l. interdū, vbi Paul. à Castro. ff. de heredib. instituen. Octavian. Vulpell. de præpos. & aduerb. signif. in dictione, æque pag. 30.*

DICTIO XCI.

Esse.

Verbum hoc proprietatē & essentiam denotat, vt per Ioseph. de Sesse de Inhibit. cap. 9. §. 1. n. 41.

2 Importat nullitatem actus ipso iure, iuxta glos. in cap. licet canon. infin. verb. priuat. de electione in 6. notat Tiraq. in l. si vnquam verb. reuertatur n. 180. cum seqq. Cod. de reuocan. donat. quam refert Gonzal. ad regul. 8. Cancellaria glos. 32. n. 36.

DICTIO XCII.

Ergo.

Hæc dictio, & altera, cui similis est, igitur, ponuntur illatiuē seu continuatiuē. *l. Gallus ff. de liberis & posthumis. l. fructus ff. soluto matrim. Quandoq. tamen inceptiuē. l. ius ciui-*

le, §. hoc igitur. ff. de iustit. & iure. notat Octavian. Vulpell. de præpos. & aduerb. significat. sub dictione Aequē, vers. ergo; pag. 30.

DICTIO XCIII.

Et.

De vi effectibus huius dictionis late tractant *Off. Vulp. de præpos. & aduerb. signific. in dictione Et, pag. 30. cum duab. seqq. Cened. ad Decretales collec. 7. n. 12. & præf. & canon. quest. sing. 50. Gutier. præf. lib. 3. q. 19. nu. 24. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 3. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 274.*

2 Regulariter est coniunctiua & copulatiua hæc dictio, vt in *l. si quis ita stipulatus, ff. de verborum obligat. l. si heredi plures, ff. de condit. instit. l. heredi, §. Caio. ff. de fundo instructo. l. Titia textores, §. nihil. ff. de legat. 1. notant Menoch. conf. 111. nu. 9. & conf. 117. n. 34. Gonz. ad regul. 8. Cancell. §. 7. probemiali. n. 103. & gl. 3. num. 1. Ceval. commun. contr. 3 comm. quest. 828. n. 87. Bernard. Muscatel. in tract. de cognit. delict. tit. de recept. n. 18. Card. Tusch. d. concl. 274. n. 1. Marius Antoninus variar. resolut. lib. 1. resol. 7.*

42 Remissiones Doctorum

nu.7. *Cened.d.fing.50.nu.1.* vbi etiam addit quod ad veritatem copulatiuæ sufficit alteram partem esse veram.

3 Natura huius dictionis est copulare præcedentia cum sequentibus, vt colligitur ex text in *l. & quia, iuncta l. præced. ff. de iurisd. omniū iudic.* notant *Mascard. de probat. concl. 1265. nu. 32. Flam. de resignat. tom. 2. lib. 11. q. 11. n. 25. Stephan. Gratian. discip. foren. cap. 147. n. 16.* & denotat æqualitatem terminorum in casibus copulatis. *Anton. Monach. Lucen. decif. 55. n. 11.*

4 Aequaliter copulat, vt idē fit de vno, quod de altero ex copulatis. sic in *l. si mihi & Titio, ff. de verb. obligat. & in l. reos, §. cum in tabulis, ff. de duobus reis, & in l. si hæredi plures, ff. de condit. instit.* notant *Menoch. conf. 56. n. 35. Brunor. à Sole in locis communibus verb. copula. n. 2. Cened. d. fing. 50. n. 8. Rebus. in comment. ad l. coniunctionē 29. vers. 1. intellige, ff. de verb. significat. pag. 168.* quo loci in *vers. 1. item,* asserit quod si vendatur villa & Iuspatronatus, licet non valeat venditio quoad Iuspatronatus, *cap. ex litteris de iurepatr.* valebit ramen quoad villam; cum vtrumq. æquē principaliter ven-

datur; & vno deficiente alterum non extinguitur.

5 Pars vnus copulatiuæ declarat aliam. *Surd. Mantue de cif. 124. n. 9.*

6 Si ponatur inter duo idem sonantia, tunc remota copula illa duo resoluuntur in vnum. ex notatis per *Gonzalez d. glos. 3. num. 13.*

7 Quando ponitur inter duo, quorum vnum alteri inest, ambo in vnum resoluuntur, estq. vnum velut adiectio alterius, ita *Gutier. d. lib. 3. præf. q. 13. n. 61.*

8 Posita inter personas diuidit effectum dispositionis inter eas æqualiter, ex notatis per *Antonium Gomez tom. 1. variar. resolut. cap. 1. n. 26.*

9 Præterea quando copulatiua hæc ponitur in materia necessaria respiciente personas cōiunctas, tunc non copulat æqualiter, sed potius designat ordinem: vt quod primo loco expressum est, præcedat, & illud quod sequitur, veniat in subsidium. Sic docet Dominus meus Doctor *Petrus Barbosa ad l. 1. ff. soluto matrim. part. 4. n. 153.*

10 Interdum hæc copulatiua diuidit pro dimidia, vt in *d. l. reos, §. cum in tabulis, ff. de duobus reis, & in l. cum pater, §. hereditatem, ff. de*

ff. de legat. 2. & in §. si plures, Instit. de hered. institu. Plura ad hoc propositum adducit Gonzal. d. glos. 3. n. 16. cum seqq. Et posita inter personas honoratas, vel grauatas, semper diuidit inter eas debitum pro rata; vt ex tex. in d. §. cum in tabul. resoluit Ant. Gomez variar. resolut. to. 2. c. 11. num. 19.

11 Vtrum autē institutio facta de patre & eius filijs, concepta per copulam, Et, ita intelligatur, vt filij concurrant cum patre simul & eodem tempore: an vero ordine successiuo post obitum illius? disputant DD. in l. Gallus. §. quidam recte, ff. de lib. & posthum. inter quos verior receptiorq. sententia obtinuit, quod simul censeantur vocati; vt colligitur ex resolutis per Michael Grass. to. 2. com. opin. lib. 6. tit. de hered. institu. n. 34. pag. 71. Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 70. nu. 16. vbi num. seqq. ex professo per plures casus veritatem examinat. Stephan. Grat. discept. foren. cap. 70. num. 20. Gonzal. d. glos. 3. n. 19. vbi num. 20. resoluit in materia maioratum vel emphytheusis censerī vocatos ordine successiuo.

12 Item est cōtinuatiua & repetitiua præcedentium qualita-

tum, & conditionum, vt in l. à filio, §. testator. & ibi Bart. ff. de aliment. & cibarijs legat. l. Seia, §. Cayo, ff. de fundo instructo. notant Octau. Vulpell. d. loco num. 1. Gutier. d. lib. 3. praft. q. 19. n. 23. prope finem. Cened. sing. 97. Anton. Monach. Lucens. decis. 55. n. 12. & Florent. decis. 46. n. 1. & 2. Steph. Grat. d. c. 147. n. 16. vbi nu. 17. asserit quod natura huius dictionis est repetere omnes condiciones præcedentis sermonis, copulando cum omnibus qualitatibus, quando disposito est sub eadem oratione cōcepta; secus si sub diuersa. Cened. d. sing. 50. num. 14. Cardin. Tusch. d. conclus. 274. n. 27. Galgan. de condit. & demonstr. par. 2. cap. 1. q. 18. n. 2. vbi & nu. 39. per plures casus declarat quando indicat repetitionē præcedentis conditionis, & qualitatē.

13 Eius etiā naturæ est, vt qualitas adiecta in prima prohibitione censeatur repetita in secunda: ita glos. 1. in l. si sic constituta, ff. quemadmodum seruuit. amitt. recepta ex Sura. decis. 88. n. 25. Cened. d. sing. 50. n. 18. Posita tamen inter duas orationes perfectas, non facit quin dictum in vna censeatur repetitum in altera. ita Octau. Vulpell. d. loco,

44 Remissiones Doctorum

nu. 1. Sic etiam quando stat inceptiue, non inducit repetitionē. Anton. Monach. Lucens. decis. 55. num. 43.

14 Aliquando ponitur inter diuersa, vt in rubric. Cod. de sent. & interlocut. & in rubric. instit. de vsucap. & longi temporis prescript. glos. vlt. in cap. cum olim, 34. de testibus, & in rubr. ff. ad municipal. Cened. d. sing. 50. n. 4. & 5. Octavian. Vulpell. d. loco in princ. Menoch. remed. 8. recuperan. n. 84. Surd. conf. 315. n. 17. Narbona de appellat. à Vicario ad Episcopum, par. 1. n. 207. Gonzal. d. glos. 3. n. 11. Illaq. coniungit diuersa. Steph. Grat. Marchie decis. 175. nu. 8. Attamen non inducit diuersitatem, quando est posita inter genus, & speciem. & ita intelligitur auctoritas illa Christi Domini Marc. cap. 16. Dicite discipulis, & Petro, & text. in l. ciues, & incol. C. de appellat. vt docet Cabed. Lusitan. decis. 117. nu. 9. par. 2. Nam si ponatur inter duo idem significantia, nō dicitur inter diuersa poni. Cened. d. sing. 50. n. 5. Surd. d. conf. 315. n. 19. Cabedo, d. decis. 117. n. 3. Monet. de opt. cap. 7. n. 2. Girond. de priuileg. seu exempt. explicat. n. 1031.

15 Deinde ponitur ampliatiue,

vt in l. qui dolo, S. hac lege, ff. ad legem Iuliam de vi publica. notant Surd. d. confil. 315. nu. 17. Gonzal. d. glos. 3. n. 5. Steph. Grat. d. decis. 175. nu. 8. Bernard. Muscatel. de cognit. delict. tit. de vulneribus lethalib. n. 55. nouissime sacra Rot. Rom. apud Farinac. decis. 680. n. 5. tom. 1. par. 2. Cened. d. sing. 50. n. 10. vbi etiam asserit quod ampliat, & auget, non autem minuit.

16 Ponitur etiam declaratiue ad effectum declarandi verba, præcedentia, Gonz. d. glos. 3. n. 9. & 10. Cened. d. sing. 50. n. 12. vbi n. 6. asserit quod collocata inter genus & speciem, causam & causatum, ponitur declaratiue pro, idest.

17 Nonnunquam implicatiua est, vt notat Menoch. de presump. lib. 4. q. 18. nu. 30. Cened. d. sing. 50. n. 21. vbi n. 22. ex pluribus sacre scripturæ locis colligit, quod copulatiua hæc solet esse causalis, & accipitur pro quia.

18 Sumitur denique pro disiunctiua, vel, ratione subiectæ materiæ. Octau. Vulp. d. loco, n. 2. Gonz. d. glos. 3. n. 14. Portoles de confort. cap. 1. n. 20. Cened. d. sing. 50. n. 7. vbi docet hanc dictionē tunc exponi pro, vel, quando ponitur inter illa quæ sunt eiusdem

potestatis, & effectus, præsertim si sint incompatibilia seu repugnantia.

19 Dictio, Et, accipitur duobus modis: primo in sensu composito, ut cum dicimus Cæsar & Bibulus consules fuerunt; intelligitur enim simul. Item in sensu singulari; ut cum dicimus, Gregorius & Bonifacius Pontifices multas constitutiones fecerunt; intelligitur enim non simul, sed separatim. sic declarat *Alciat. cons. 39. n. 19. lib. 9.* quem refert *Ostau. Vulpell. d. loco, n. 2. vers. illud*: ubi n. 4. asserit hanc dictionem differre à dictione, cum: quia, Et, copulat æque principaliter; Cum coniungit accessorie.

DICTIO XCIV.

Et cætera.

1 **C**omplectitur omnia hæc dictio, scilicet quæ solent sequi postea: & comprehendit illud, quod subintelligi quoquo modo potest ad perficiendam clausulam: notant *Seraph. de priuil. iurament. priuileg. 74. n. 174. Rota Bonon. diuers. decis. 140. nu. 13. & 14. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 2. litt. D. conclus. 277.*

2 Includit tantum ea quæ sunt de natura actus, vel rei super qua

interponitur, ut probat text. in l. si duo patroni, §. si quis iurauerit, ff. de iureiuran. l. si ita quis cum l. seq. ff. de euit. Surd. cons. 350. n. 28. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. ult. n. 3. Card. Mant. de tacit. & ambig. conuent. lib. 2. tit. 10. n. 23. Nouissime Rota Rom. apud Farin. decis. 393. num. 12. tom. 1. part. 1. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. num. 533.

Non comprehendit tamen ea quæ sunt de substantia & forma. ita nouissime decidit Rot. Rom. apud Farin. decis. 286. num. 2. & decis. 723. n. 4. tom. 1. part. 2. Sic etiam non potest extēdi in mandato procuræ appositæ nisi ad ea quæ sunt de natura actus, vel ad ea quæ sunt cæpta exprimi; non autem ad ea, quorum saltem principium non est expressum: ita etiam nouissime Rota Rom. apud Farin. decis. 492. n. 4. tom. 1. p. 1.

3 Item includit virtualiter omnia quæ sunt de natura subiectæ materiæ, stylo aut consuetudine, ut per Gonzal. d. glos. ult. n. 4. ubi n. 7. notat, quod quando in instrumento dicit notarius, præsentibus talibus, & cætera, tunc dictio hæc est intelligenda, & extendenda, scilicet, quod testes fuerint rogati. Non est tamen potens, ut per illā supplea-

46 Remissiones Doctorum

tur solemnitas instrumenti, vt res-
soluit *Cald. Pereyra de empt. & vendit. cap. 4. n. 7.*

4 Comprehendit etiam ea, quæ solita sunt apponi, & non extenditur ad ultra dicta & scripta, ex *Tirag. de constitut. p. 3. limit. 31. n. 10. & Gonzal. d. glos. ult. n. 3.* Vnde complectitur omnia quæcumque solent sequi secundum consuetudinem, & stylum notarij rogati, si illa probari possint. notat *Cardin. Mantica, d. tit. 10. n. 19.* vbi etiam addit, quod interponit omnes clausulas, quas defunctus solitus fuit adijcere: & si de more notarij defuncti non appareat, recurrendum est ad generalem consuetudinem & stylum tabellionis eiusdem regionis; non extenditur tamen ad clausulas substantiales non solitas apponi. ex *Rot. decis. 1. de verb. signific. in antiquis.* tenet *Gonz. d. glos. ult. n. 10.*

DICTIO XCV.

Etiam.

1 **D**ictio hæc est extensiuæ, & stat augmentatiue & ampliatiue, vt in *l. 2. C. de testib.* notant *Menoch. conf. 331. nu. 7. & conf. 336. n. 17. Surd. decis. 8. n. 12. Bertaz. de claus. instrum.*

claus. 27. glos. 16. Cald. Pereyr. quest. foren. conf. 29. n. 11. nouissime sacra Rota Rom. apud *Farin. decis. 367. n. 1. tom. 1. par. 1.* Non tamen stat cumlatiue, ex *Cardin. Seraph. Rota Rom. decis. 1384. num. 5.*

2 Ampliat, & legis dispositionem ad alium casum extendit. *Clem. 1. § fin. de re iudic. Burg. in relect. l. 1. Tauri, n. 39.*

3 Identitatem denotat in utroque casu. *l. Imperium, ff. de iurisdic. omn. iud. l. hac scriptura, §. 1. ff. de condit. & demonst. Bertaz. in repetit. l. si quis maior, C. de transact. n. 805.*

4 Implicatiua est, & exprimit casum magis dubitabilem, & implicat minus dubitabilem, sic in *l. etiam, ff. de verb. signific. l. conuenticula, C. de Episcop. & cler. l. etiam, C. si tutor, vel curat.* notant *Cosm. in pragmat. sanct. tit. de elect. verb. etiam, pag. 97. versa. Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 49. n. 8. & de presumpt. lib. 4. q. 180. n. 52. & conf. 116. n. 8. & conf. 158. n. 75. & conf. 331. n. 7. Surd. conf. 445. num. 28. Gutier. pract. lib. 3. q. 32. n. 13. Oct. Vulp. de prapof. & adverb. significat. in distion. Etiam, n. 1. pag. 33. Bertaz. de claus. instrument. claus. 4. glos. 17. Cened. pract. & canon. quest.*

quæst. sing. 51. n. 1. & 5. Ferrer. in constit. Cathalonie, glos. 4. uu. 272. Cald. Pereyr. quæst. foren. seu recept. sent. conf. 29. n. 11. Sigism. Scaccia de camb. 5. 7. glos. 3. n. 18. Card. Tuseb. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 275. Rota Bonon. diuers. decis. 25. n. 15. Card. Seraph. Rota Rom. decis. 530. n. 6. Rota Romana in nouissimis nouissimar. apud Farin. decis. 689. n. 4. & nouissime apud eundem Farin. decis. 222. n. 3. & decis. 721. n. 6. & 7. tom. 1. par. 2.

5 Implicat etiam alium casum non expressum. *Surd. conf. 353. n. 7. Cened. d. sing. 51. nu. 2. ubi id admittit in materia stricta, & exorbitante: sed verius est, quod auget, & implicat in materia stricta, & odiosa cum pluries repetita est, ut decisum est nouissime in Rot. Rom. apud Farin. decis. 51. n. 8. tom. 1. par. 1.*

6 De natura huius dictionis est extendere, & implicare quod prius non erat dictum. *Rota Romana in nouiss. nouissimar. apud Farin. decis. 408. nu. 1. Implicat etiam casum præcedentem cum eisdem qualitatibus. Mascard. de probat. conclus. 1265. n. 33. Et repetit conditionem, & qualitatem præcedentis dispositionis in sequentem, ut ex Peregrin. de*

fideicommiss. art. 16. n. 20. notat Galganet de condit. & demonstr. par. 2. cap. 1. q. 18. n. 6.

7 Item aliquando habet vim copulatiuæ, ex notatis per *Surd. Mantue decis. 210. n. 14.*

8 Interdum dicitur alternatiua, ut per *Ferrer. in constit. Cathalonie, glos. 5. n. 109.*

9 Adiuncta dictioni, Et, auget dispositionem, ex text. in *l. si quis seruum, §. etiam, ff. de peculio. notat Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 36. n. 25.*

10 Præsupponit dictionem, non solum, ex notatis per *Matiensio in l. 4. num. 2. glos. 1. tit. 7. lib. 5. nouæ recopilat.*

11 Quandoque interpretatur proscilicet, ut per *Cened. sing. 51. num. 6.*

DICTION XCVI.

Et si.

Ponitur hæc dictio pro, etiam si, vel quamuis. *cap. dudum de præbendis in 6. S. qua ratione instit. de pupillari subdit. notant Menoch. de arbitr. iudic. casu 319. n. 24. & n. 25. Off. Vulp. de præposit. & aduerb. signif. sub dictione Et plus, vers. & si pag. 35 ubi etiam dicit quod aduerlatum præcedentibus in facto, retentis eisdem qualitatibus.*

48 Remissiones Doctorum

DICTIONE XCVII.

Et sic.

Est repetitua sensus verborum præcedentium. Galgan. de condit. & demonstr. par. 2. cap. 1. q. 18. n. 9. Et est restrictiua, ac explicat verba antecedentia generaliora, eaque restringit, vt notat Ruin. conf. 102. nu. 11. lib. 2. quem citat Anton. Monach. Bonon. decis. 54. n. 5.

DICTIONE XCVIII.

Ex.

Denotat regulariter causam immediatam & proximam: probant textus in l. 1. §. ex incendio, ff. de incend. ruin. & naufrag. l. 1. C. si seruus exter. l. non dub. C. de leg. cap. inter dilect. de fide instrum. notant Hippol. in l. 1. §. 1. C. ad l. Cornel. de scaris, Guil. in cap. Raynūtius, verb. cetera bona, n. 28. de testam. pag. 232. versa. Menoch. conf. 40. n. 3. & num. 29. & de presumpt. lib. 4. q. 81. n. 13. Tiraq. in tract. cessante causa limit. 20. n. 29. Brunor. à Sole in locis communib. verbo dilectio, n. 9. Surd. conf. 573. num. 41. Cald. Pereyra de potest. eligen. cap. 13. n. 24. & cap. 14. n. 4. & n. 39.

Cened. pract. & canon. quest. sing. 30. n. 1. Bened. Aegid. in repet. l. ex hoc iure, ff. de iust. & iure cap. 4. n. 2. part. 1. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. conclus. 276. n. 4. cum seqq. Bertaz. de claus. instrum. claus. 26. glos. 10. n. 1. Hyeron. Fernand. de Otero in interpretat. cap. 1. de iudic. n. 5. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 507. n. 10. tom. 1. part. 2. Ferrer. in constit. Cathalonie glos. 2. n. 15. & 16. & glos. 7. num. 84. vbi etiam asserit quod si iungatur cum genitiuo, originem denotare solet. Et est differentia inter Ex, Ob, & Propter: quia Ex causam propinquam denotat; Ob, & Propter remotam: ita Orlau. Vulpell. de præposit. & adverb. significat. in dict. Ex n. 2. Bertazol. d. glos. 10. n. 1.

2 Nonnunquam tamen ratione materię, & ad vitandum contrarietatem, vel absolum intellectum, dictio hæc denotabit causam mediatam vel remotam, vt in d. §. ex incendio, & in l. finita, §. deinde, vbi Bart. ff. de damno infect. notant Orlau. Vulp. d. loco, n. 1. Menoch. conf. 40. n. 29. & de presumpt. lib. 4. q. 81. n. 16. Caldas Pereyra d. c. 14. n. 38. Cened. d. sing. 30. n. 5.

3 Naturalitatem exigit, nec est

est ciuili contenta, vt. ex *Tiraq.* in *l. si unquam, verb. liberos, n. 13.* C. de reuocan. donat. cū alijs quos citat *Caldas Pereyra de potest eligendi cap. 13. n. 21.*

4 Extrinsecitatem & separationem denotat, vt per *Cardin. Seraph. Rot. Rom. decif. 461. n. 6.*

5 Aliquando accipitur pro A, vel Ab, vt in *l. 2. vers. initium, & vers. ex veteri iure, C. de veteri iure enucl. & in l. in ambigua, ff. de legib.* notat *Cened. d. sing. 3. n. 5.* Et huiusmodi dictiones denotantes terminum à quo, suapte natura sunt exclusiue & separatiue. notant *Cened. d. sing. 30. n. 7.* & ex *Tiraq. Magon. & alijs Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glos. 12. §. 1. n. 23.* vbi n. 24. limitat; nisi aliud materia subiecta vel natura contractus, aut mens disponentium, seu fauor, aut odium persuadeat; vel vt euitetur absurdum, seu correctio: nam tunc stabit inclusiue. Regulariter tamen dictio, Ex, proposita dici, eum diem excludit, ex *Tiraq. de retract. lig. §. 1. glos. 11. nu. 55. cum seq.* ac ex alijs notat *Cened. dict. sing. 30. n. 6.* Et excludit diem à quo, vt non computetur, ita *Sigism. Scaccia de appel. q. 12. n. 57.*

6 Interdum interpretatur pro propter, vt in *l. dotale pradium 2. Barbosa de Diction.*

iuncta glos. fin. ff. de fundo dotati, l. 3. §. cum Pollidius, ff. de usur. Cened. d. sing. 30. n. 4.

7 Item dictio hæc temporari appposita exponitur pro Post, vt in *l. vna, §. item si ex die cum seq. ff. quando dies legati cedat. l. 1. §. 1. iuncto §. si mulier, ff. de lib. agnosc. Plinij, & Plauti auctoritatibus confirmat *Tiraq. d. §. 1. gl. 11. nu. 54.* quem citat *Cened. d. sing. 3. n. 5.* vbi etiam addit quod accipitur pro dict. De, & quod exponitur pro In, per text. in *l. ex ijs, ff. de leg. & in l. 2. ff. de custodia reorum.**

8 Multiformiter à Iurisconsultis obseruatur hæc dictio, & plures patitur significationes, secundum diuersa verba quibus ahnectitur. Dicimus, ex die diuortij, idest post diem diuortij non computato illo die: *l. licet in fine, ff. de iure dot. l. hereditas ex die, ff. de hered. instituen. l. 1. §. 1. iuncto §. si mulier, ff. cod. tit. de iure dot.* Ex animo facere, idest ex voluntate, non fictè, vel coacte. *l. 3. ff. de adult. ibi, quam ex animo accusare.* Ex sua voluntate, idest sponte & sine mandato: *l. eum qui ex sua voluntate, ff. de minoribus.* Ex eo, idest, ea propter, ea causa, propter hoc. *l. 1. in prin. ff. de postulan. l. qui testamentum in fin. ff. de probat aliquando*

50 Remissiones Doctorum

interpretatur, Inde, *l. 4. §. fin. ff. de Stat. hom.* Ex hoc, idest hinc seu vnde, vt in *l. & seruorum, §. ex hoc questum, ff. de Stat. hom.* Ex corporis vitio, idest propter corporis vitium, *l. ob que vitia in prin. ff. de adilit. edict.* Ex continenti, idest incontinenti seu mox, *l. sed si ex parte, §. penult. ff. quod cum eo.* Ex latere, idest ex transuerso, *l. fin. ff. de ritu nupt. l. 1. ff. de gradib.* Ex lege rapere, idest secundum legem, *l. quemadmodum, §. magistratus, ff. ad legem Aquilianam.* Ex post facto, idest postea, vel post factum, *l. si Titio, ff. de pign. l. omnis hereditas, ff. de regul. iur.*

DICTIO XCIX.

Excommunicetur.

Verbum hoc est canon. lata sententia, vt per citatos à *Cened. ad Decretales collect. 7. m. 14.*

DICTIO C.

Exinde.

Dictio hæc idem significat quod, propter hoc, quapropter, vt in *l. qui se dicit, ff. de capit. de minus.* Exponitur etiā pro ex eo, vt in *l. tutelae, ff. eod. tit. late Rebuff. in comment. ad l.*

portus 59. versic. ex inde, ff. de verb. signif. pag. 305. vbi late de hac dictione loquitur, & multa adducit, quæ pleniori orio sunt videnda.

DICTIO CI.

Ex nunc, Ex tunc.

Vis & natura harum dictionum est, vt dispositio, in qua ponuntur, retrahatur ad tempus actus, & futurum tempus trahant ad præteritum. notant *Tiraq. de iur. constit. limit. 2. nu. 16. Rebuff. in comment. ad l. mulieris appellat. 23. versic. præterea, ff. de verb. signif. pag. 91. Cened. pract. & canon. quest. sing. 14. num. 1.*

2 Operantur quod vnum tempus videatur alteri inesse, & quod ex quolibet tempore dici possit actum initium sumere, vt per *Ostau. Vulp. de præpos. & adverb. signific. in dictione ex nunc pag. 36. Mascard. de probat. conclus. 1229. n. 33.*

3 Possessio transfertur per clausulam constituti, quādo adiunguntur hæ dictiones. notant *Negus de pign. par. 2. memb. 2. nu. 4. Tiraq. d. limit. 2. num. 15. Ostau. Vulp. d. loco. n. 2.*

4 Vtrum autem per has dictiones

ditiones inducatur canon latæ sententiæ, vel ferendæ, vide per citatos à *Cened. ad Decretales collect.* 36. num. 3.

5 Constitutio in qua sunt huiusmodi dictiones, ex nunc, vel ex tunc, statim ligat à tempore promulgationis illius. *glos. sing. in Clem. 2. vers. ex nunc de heret. Tirag. de retract. conuent. §. 2. glos. 1. nu. 86. Rebuff. in comment. ad d. l. mulieris appellatione, vers. idem: vbi in vers. ideo, asserit quod lex trahitur ad præterita, quando adiecta fuerit illa dictio. & in vers. nono, pag. 91. tenet dictionem, ex nunc, suspendere actum & sententiam interlocutoriam Iudicis, usque ad extremum tempus iudicis, quemadmodum dictio ex tunc, vt in cap. licet. de probat.*

6 Deinde huiusmodi dictiones non præteritum, sed præsensis verbi actum, futurum vero effectum significant, probat tex. in *lecta, ff. si certum petatur, notat Anton. Monach. Bonon. decis. 40. punct. 3. n. 6.*

DICTIO CII.

Extunc.

1 **E**Xtremum temporis significat, & denotat

ultimum temporis implemētum, vt in *l. 4. ff. de condit. & demonstr. l. ult. ff. de fideicommiss. libertat. l. in substitutione, §. final. iuncta. glos. verb. ex eo, ff. de vulgar. & papillar. substit. cap. super eo 2. de appellat. cap. si eo tempore de rescript. in 6. glos. in Extrauag. suscepti Ioan. 22. de elect. notant Tirag. de retract. lig. §. 1. glos. 1. nu. 39. Rebuff. in comment. ad l. mulieris appellat. 13. versio. 8. ff. de verb. significat. pag. 91. Matiens. l. 14. glos. 1. n. 44. tit. 4. lib. 5. noua recopilat. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 279. n. 1. Flamin. de resignat. tom. 2. lib. 1. q. 2. num. 15. Cald. Pereyr. quest. foren. seu recept. senten. lib. 1. q. 6. num. 74.*

2 Item regulariter excludit diem à quo, vt non computetur. notat *Sigism. Scaccia de appellat. q. 12. n. 57.*

3 In actu conditionali referatur ad conditionem, & nihil antea efficit. *Flam. de resign. lib. 6. q. 4. n. 59. Cened. præf. & canon. quest. sing. 14. n. 3.*

4 Habet vim latæ sententiæ, vt ex tunc excommunicationem incurrat, iuxta resoluta per *P. Rebell. de obligat. iustit. part. 1. lib. 1. q. 6. sect. 6. num. 37. Sayr. in Clau Regia lib. 3. cap. 8. nu. 27. Monet.*

52 Remissiones Doctorum

de distribut. quotidian. part. 3. q.
7. n. 36. & 37.

DICTIO CIII.

Expellatur.

Verbum hoc denotat la-
tam sententiam, sonat
enim in factum non in ius: & sic
innuit, quod non est necessaria
sententia priuationis, sed sufficit
expulsio facti; iuxta resoluta per
*Tiraq. in l. si unquam, verb. re-
uertatur, nu. 174. C. de reuocan.
donat.*

DICTIO CIV.

Ex post.

Potest hæc dictio referri
etiam ad longum inter-
uallum. *Ros. Bonon. diuers. decis.
34. n. 23.*

DICTIO CV.

Extra.

Importat remotionem, &
separationem, vt in *l. ab-
sentem, ff. de verb. signific.* notat
*Card. Tusch. præf. conclus. tom.
2. litt. D. conclus. 280. n. 1. vbi n. 5.*
dicit, quod verba illa, extra ciui-
tatem, non intelliguntur extra
muros Ciuitatis, sed extra con-

tinentia Ciuitatis, cuius appel-
latione veniunt suburbia.

2 Dictio hæc ex diametro ad-
uersatur dictioni intra. *l. 1. §. siue
autem, ff. de aqua quotid. & astiua,*
ibi, *siue autem intra urbem sit
aqua, siue extra, huic interdicto lo-
cus erit.* notant *Octau. Vulpell. de
præpos. & adverb. signific. sub di-
ctione, Ex, versic. extra pag. 36.
Card. Tusch. d. conclus. 280. nu. 4.
Bertazol. de Clausulis instrum.
claus. 26. glos. 6. n. 1. & 2.*

DICTIO CVI.

Fere.

Ponitur comparatiuè, in
*l. magis, ff. de rebus credi-
tis, & quandoque electiuè, in l. &
si forte, §. hæc actio, ff. de seruit. &
in l. 1. §. fin. C. communi diuidun-
do.* notat *Octau. Vulp. de præpos.
& adverb. signific. in dictione fere
pag. 38.*

2 Est diminutiua, & non fir-
mat in omnibus. ita *Marches. de
Commis. part. 2. pag. 536. nu. 9.*
De sui enim natura importat di-
minutionem & imperfectionem,
vt nouissime detidit *Rota Rom.
apud Farin. decis. 290. n. 1. tom. 1.
part. 2.*

DICTIO CVII.

Fiat.

Verbum hoc futurum tempus respicit, vt colligitur ex text. in l. 2. §. deinde, ff. ne quid in loco publico, l. 1. in prin. ff. de flumin. notat Tiraq. in l. si unquam, ver. reuertatur, n. 208. C. de reuocand. donat.

2 Aliquando denotat tempus præsens, vt Genes. 1. Fiat lux, & facta est lux. & Luca 1. Fiat mihi secundum verbum tuum. ita Mascard. de probat. conclus. 845. num. 17.

3 Non imponitur tamen per hoc verbum poena ipso iure, cum sit futuri temporis, iuxta notata in cap. in penis de regul. iur. in 6. & quæ tradunt Panormit. in c. 2. & in cap. si diligenti, de foro competent. Tiraq. d. verb. reuertatur, nu. 39. Sayr. in Clau. Regia lib. 3. cap. 8. nu. 21. vers. fallit. Ludou. Carbon. in tract. de legibus lib. 8. disp. 6. in princip. vers. secunda regula. Moneta de distribut. quotidian. p. 3. q. 7. n. 41.

DICTIO CVIII.

Forfan, Forsitan, Fortassis.

Qvando huiusmodi dictiones apponuntur, nihil affirmatur: & ideo non est ne-
Barbosa de Diction.

cessaria verificatio eius quod per tales dictiones asseritur, per text. in l. in substitutione, ff. de vulgari. notant Octau. Vulpell. de præposit. & adverb. significat. sub dictione fere, vers. forsan. pag. 38. Gonz. ad regul. 8. Cæcellariæ glos. 32. nu. 10. & 11. Aliquando tamen sunt notæ assertionis, ex Rebuff. in comment. ad l. ostensum 38. vers. forte, ff. de verb. signif. pag. 208. & in cõcord. tit. forma mandati. Apost. pag. 715.

2 Forfan itat assertiuè secundum subiectam materiam. cap. 2. verb. forsan de testament. cap. 3. de statu monach. notant Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 281. n. 6. Rot. Rom. nouiss. nouissimar. decis. apud Farinac. decis. 35. n. 3. Vnde vulgo dicitur, Sub dubio forsan respondent sæpe periti.

3 Forsitan est nota dubitatio, vt in l. Gallus, §. forsitan, ff. de liber. & posthum. Idem etiam dic de dictione fortassis, vt in l. 1. §. si quis nesciat, ff. de iur. & facti ignorantia. l. Iulia 2. ff. de ritu nuptiar.

DICTIO CIX.

Forte.

Hæc dictio similis est præcedentibus; de
D 3- quæ-

quarum materia & effectibus late agunt *Tiraq. in tractatu cessante causa limit. 10. nu. 1. Cened. pract. & canon. quest. sing. 36. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. conclus. 281.*

2 Regulariter hæc dictio forte, est nota dubitationis, & significat dubitationem facti non iuris, ut in *l. urbana prædia, & in l. absentem, ff. de verb. signif. l. mutus, & l. fil. famil. ff. de procurat. l. si duo, & ibi glos. ff. de receptis arbitris. notant Rebuff. in comment. ad l. ostensum 38. vers. forte, ff. de verb. signific. pag. 208. & in compendio alienat. n. 71. pag. 66. Oct. Vulp. de præposit. & adverb. signif. in dictione forte pag. 38. Cened. d. sing. 36. n. 1. Card. Tusch. d. concl. 281. n. 1.*

3 Aliquando tamen est nota assertionis. ut in *cap. ex parte de celebrat. missar. & in cap. si forte de elect. in 6. notant glos. verb. Propter in c. 2. ut lite non contest. Rebuff. d. vers. forte. Menoch. conf. 25. num. 14. Bernard. Graueus in præf. Camera imperial. lib. 2. conclus. 10. nu. 10. Octau. Vulpell. d. loco, ubi dicit quod prokta in sententia videtur asserre affirmationem.*

4 Vnde doctor loquens per verbum forte, censetur nihilomi-

nus affirmare quod dicit. *Surd. decif. 78. nu. 4. Card. Tusch. d. conclus. 281. nu. 4. Octavian. Vulpell. d. loco. n. 2. Doctor enim cõsulens per hanc dictionem, non dubitative sed assertiue cõsulit. Menoch. conf. 25. n. 14. & illi standum est, quia quantum ad se cõsetur quæstionem decidere. ita Bertazol. de claus. instrum. claus. 14. glos. 6. num. 3.*

5 Testis tamen deponens per verbum, forte, nihil concludit, quia videtur dubitative deponere, prout resoluit *Card. Tusch. d. conclus. 281. n. 2.*

6 Causa, in qua hæc dictio forte ponitur, cessante non cessat effectus, ut per *Tiraq. in tract. cessante causa limit. 10. nu. 1. ubi etiam addit quod respicit factum siue facti accidentia, non vero iuris dispositionem.*

7 Importat causam impulsivam, ut per *Tiraq. d. limit. 10. nu. 1. Mar. Anton. Variar. resolut. lib. 3. resolut. 40. n. 48.*

8 Aliquando ponitur explicatiue, ut in *l. quod si, ff. de pignor. action. Nonnunquam abundat. l. si pupilli, S. final. ff. de negotijs gestis.*

DICTIO CX.

Fruſtra.

Importat nullitatem actus ipſo iure, vt per *Tiraq. in l. ſi vnquam, verb. reuertatur, nu. 130. C. de reuocan. donat. Anton. Gomez. variar. reſolut. tom. 1. cap. 7. n. 4. Ferrer. in conſtit. Cathalon. gloſ. 7. nu. 132. Rebell. de obligat. iuſt. part. 1. lib. 1. q. 6. ſect. 6. n. 37. Oſtau. Vulp. de prapoſ. & aduerb. ſignif. in dictione fruſtra, pag. 39. vbi etiam ex Abb. dicit, quod de proprietate huius dictionis eſt, denotare quandam annihilatione, & actus nullitatem. Ibi etiam addit, quod poteſt ſtare, vbi actus exceptionis ope venit infringendus, per l. 1. C. de non numer. pecun.*

DICTIO CXI.

Habeat.

Verbum hoc eſt canon late ſententie, ſed non ſignificat ipſo iure; prout notant *Hipolit. in rubr. ff. ad l. Cornel. de falſis, num. 25. Tiraq. in l. ſi vnquam, verbo reuertatur, nu. 216. C. de reuocan. donat. Gutier. praet. lib. 2. q. 118. n. 3.*

2 Verbum habere, eſt gene-

rale, & comprehendit tam dominium, quam poſſeſſionem, & de facto detentionem. l. ſtipulatio iſta, §. bi qui, ff. de verb. obligat. l. habere duobus modis, ff. de verb. ſignificat. l. 2. §. 1. ff. de religioſ. & ſumpt. ſun. notant *Rebuff. in comment. ad l. id apud ſe 143. verſ. ſecundo quis dicitur habere, ff. de verb. ſignific. pag. 523. Bertaz. de clauſ. inſtrum. clauſ. 26. gloſ. 4. n. 2. & 3. & clauſ. 35. gloſ. 3. n. 1. vbi n. 2. dicit quod verbum exigere, proprie importat ab inuito extorquere, per l. debitor, vbi *Alciatus in ſin. ff. de verb. ſignificat. & gloſ. in l. fidei commiſſ. §. ſi rem, ff. de legat. 3.* Si vero iungatur cum verbo poſſidere, denotat ciuilem poſſeſſionem, vt per *Farin. de delict. par. 4. conſ. 95. n. 6.**

DICTIO CXII.

Haſtenus.

Deſignat hæc dictio tempus præteritum, vt in l. 1. in prin. ff. de noui operis nunciat. notat *Card. Tusch. praet. conſul. tom. 2. litt. D. conſul. 283.* Si ponatur excluſiue, excluſit tempus præteritum vſque ad illum diem, prout nouiſſime decidit ſacra *Rot. Rom. apud Farinac. deciſ. 223. n. 8. tom. 1. part. 2.*

56 Remissiones Doctorum

DICTIONE CXIII.

Haud.

Inducit negationem, & exponitur pro non, ut in *l. ita stipulatus*, ff. de verb. obligat. & in *l. 1. vbi glosa verbo, controuersa*, ff. solut. matrim. notat *Cened. pract. & canon. quæst. sing. 59. n. 3.*

DICTIONE CXIV.

Hic.

Pronomen hoc est demonstratiuum rei ad oculum, *l. nemo*, ff. de hered. instituen. *Surd. decis. 125. n. 1. & conf. 308. n. 16.* *Cened. pract. & canon. quæst. sing. 59. nu. 4.* *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 260. n. 3.* *Octau. Vulp. de prapof. & aduerb. signific. sub. dict. Haftenus vers. Hac*, vbi etiam dicit quod est demonstratiuum ad oculos intellectus, per *l. 1. vbi Castren. num. 1. ff. de pactis.*

2 Item per hoc pronomen inducitur repetitio qualitatum, & conditionum precedentis legati, & dispositionis in sequentem. *Galgan. de condit. & demonstrat. part. 2. cap. 1. q. 18. n. 15.*

DICTIONE CXV.

Hinc.

Denotat hæc dictio, quod tempus currat de momento ad momentum, & quod dies ipse termini computetur in termino, quia inclusiue ponitur. notant *Bart. Bald. & Angel. in l. 1. ff. si quis caut. Tirag. de retract. lig. §. 1. glos. 11. n. 23.* *Octau. Vulp. de prapof. & aduerb. significat. in dictione Hinc, pag. 40.* *Cened. pract. & canon. quæst. q. 59. n. 1.*

2 Hinc ad decem dies; vel, hinc & infra decem dies; est aduerbium importans extremitatem, & coherentiam subiecti; ut tempus currat de momento enunciato ad momentum. ita *Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 285. n. 1. & num. 2.* asserit quod importat idem quod, ex hac die in antea; vel, ex hac causa; vel, ex hoc; ut in *l. Fulcinus, §. sed is qui fraudationis*, ff. quibus ex caus. in possess. vbi glos. verb. *ne hinc*; cum alijs, de quibus *Card. Tusch. vbi supra. n. 5.*

DICTIONE CXVI.

Hoc amplius.

Est repetitiua præcedentium. *l. si tibi pure*, ff. de lega-

legatis 3. l. qui dotem, ibi, hoc amplius denarios decem, de dote præleg. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 179. n. 12. Azevedo ad l. 2. n. 3. tit. 4. lib. 8. noua Recop. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 116. num. 30. Card. Tusch. practicar. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 286. num. 4. Cened. pract. & canon. quest. sing. 59. nu. 7. vbi etiam asserit quod inducit aliquid de nouo. idem dicit Octavian. Vulpell. de præposit. seu aduerb. signific. in dict. Hoc amplius, pag. 40. vbi etiam notat non solum repetere substantiam præcedentis legati, sed etiam qualitates. Secus tamen est quando ponitur sine dict. hoc, vel, eo; quia tunc reiterationem actus legandi inducit, verum tamen antiquum legatum non repetit, vt in l. si seruius legatus; S. si ita scriptum, ff. de legatis l. 1. Azevedo d. l. 2. n. 8.

2 Dictione hæc includit sequentia eiusdem conditionis, quibus erant inclusa præcedentia; & quæ in præfationibus dicuntur, in sequentibus repetita intelliguntur; Card. Tusch. d. concl. 286. n. 1.

DICTIO CXVII.

Hoc ipso.

1 Hæc dictione denotat ipso iure. gloss. in Clem. ult.

verbo hoc ipso, de præbend. notant Tirag. in l. si vnquam, verbo Reuertatur, nu. 118. C. de reuoc. donation. Cened. pract. & canon. quest. sing. 59. n. 8. & infra latius in dict. ipso iure. Moneta de distribut. quotid. p. 3. q. 7. n. 35.

DICTIO CXVIII.

Hodie.

1 Non differt solutionem, sed repræsentat actionem, id est facultatem agendi: idemque est, hodie dabis, quod in præsens dabis. argum. l. talis scriptura, in ver. quamuis, ff. de legatis l. 1. Et quauis regulariter dies adiecta solutionem differat, ita vt expectanda sit diei finis, l. qui hoc anno, ff. de verborum obligat. tamen dictione hæc nullam tribuit dilationem. l. liber homo, S. decem, vbi Zas. ff. eod. tit. ita Octavian. Vulpell. de præposit. & aduerb. significat. in dict. Hodie, pag. 41.

DICTIO CXIX.

Huiusmodi.

1 Est relatiua præcedentium cum omnibus suis qualitatibus. gloss. in cap. Abbate de elect. in. 6. Rebuff. in comment. ad l. 1. vers. huiusmodi stipulationes, ff. de

58 Remissiones Doctorum

ff. de verbor. signific. pag. 6. Nau. in cap. si quando, remed. 6. n. 5. de rescriptis. Octavian. Vulpell. de preposit. & adverb. significat. sub dict. Hodie vers. Huiusmodi pag. 41. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 4. n. 4. Card. Seraphin. Rota Rom. decis. 388. n. 6. & decis. 606. n. 3. & 14. & decis. 614. n. 2. nouissime sacra Rota Rom. apud Farin. decis. 373. nu. 6. tom. 1. par. 2.

2 Importat idem, ac si diceret talis vel tale. l. huiusmodi, ff. de legatis 1. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 287. n. 2. ubi n. 1. asserit quod posita post certum ordinem expressum, restringit dispositionem ad id, ad quod adiicitur.

3 Reputatur etiam ut demonstratiua, & uti relatiua prædicatur ab omnibus. Ferrer. in constit. Cathalon. glos. 1. n. 110.

DICTIO CXX.

Iam.

1 Est completiua hæc dictio, & non reddit re dubiam, ut per Gutier. conf. 18. n. 48. & 49.

2 Iam diu, non potest adaptari ad duos dies præcedentes, sed includit longum temporis spatium. notat Cardin. Seraphin. Rota Rom. decis. 47. n. 1.

3 Iam dudum secundum grammaticos tria tempora continet, sed proprie continet tempus præteritum, ut per Bertazol. de claus. instrument. claus. 3. glos. 1. n. 4.

DICTIO CXXI.

Idcirco.

1 O Stendit causam, eiusque natura est, ut causaliter ponatur. ita Bart. in l. demonstratio falsa, §. quod autem, vers. idem puto, ff. de condition. & demonstr. quem refert Octavian. Vulpell. de preposit. & adverb. significat. in dict. Idcirco, pag. 41.

DICTIO CXXII.

Idem.

1 Idem dicitur illud, cuius una est substantia. ita Bertazol. de clausulis instrument. claus. 21. glos. 14. n. 8.

2 Est dictio relatiua, & repetit qualitates in præcedenti dispositione expressas, ut in l. à filio, §. testator, ff. de alimentis & cibis. leg. & in l. 1. in fine, ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris. notat Cened. practic. & canon. quest. sing. 97. num. 1. Octau. Vulpell. de preposit. & adverb. significat. in dict. Idem, pag. 41. col. 2. Refertur

solum ad præcedentia, nec habet tractum ad futurum, ex *Tiraq. de retractulig. §. 1. glos. 9. nu. 24.* quem citat *Cened. d. sing. 97. n. 2.* ubi n. 3. asserit quod non solum refertur ad id quod est idem in specie, sed etiam ad illud quod est idem in genere. Solet enim æquiparare casum sequentem præcedenti, ex *Menoch. cons. 130. num. 7.*

3 Importat omnino eandem in diuersis casibus censuram, seu decisionem. Et ideo si statutum dicat, Et idem seruetur in alio casu, censetur disponere & decidere eodem modo quoad omnia, vt asserit *Cardin. Tusch. præct. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 288. n. 1.* ubi n. 2. limitat quando ex sequentibus talis dictionis induceretur alteratio.

DICTIONE CXXIII.

Ideo.

1 Causalis est, & idem significat quod, ob causam, ob id, vt in *l. mulieris, ff. de verb. significat.* nouissime decisum est in *Rota Rom. apud Farin. decis. 29. n. 1. tom. 1. p. 2.* Et huiusmodi dictiones respectu omnium præcedentium sunt posita, quasi ex causa præcedentium fiat disposi-

tio. *Cardin. Tusch. præct. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 289. nu. 1.* Interdum hæc dictio capitur pro, itaq. ex hoc, vt in *l. ager, ff. de verbor. signif.* Aliquādo sumitur pro, ideoq. vt in *l. aliud, ff. eod. tit. & in §. apum, Instit. de rerum diuis.*

DICTIONE CXXIV.

Id est.

1 Declaratiua & restrictiua est, vt in *l. 1. in princ. ubi Bart. ff. ad leg. Aquil. notat Bertazzoli de claus. instrum. claus. 21. glos. 2. 3. n. 3.* Ostauian. Vulpell. de præposit. & aduerb. signif. sub dict. Item, vers. *Id est pag. 43.* præcipue si ponatur inter genus & specie. *Picbard. in §. item is cui, 2. n. 39. Instit. quibus modis re contrahitur.* Aliquādo tamen ponitur declaratiue, & nō restrictiue, vt per *Cened. præct. & canon. quest. sing. 97. n. 4.* ubi nu. 5. dicit quod interdum itat restrictiue.

2 Idem significat, quod, scilicet, & videlicet, vt per *Bertazzoli de claus. instrum. claus. 38. glos. 3. num. 3.*

DICTIONE CXXV.

Ille.

1 Significat ocularem, & expressam demonstrationem.

60 Remissiones Doctorum

notant *Surd. decis. 125. n. 1.* nouissime *Anton. Monach. Bonon. decis. 61. n. 46.*

DICTION CXXVI.

Illicite.

Illicite dicitur fieri, quod à iure prohibitum est, vt probatur in *l. fideicommissa, §. si illicite, iuncta glosa, ff. de legatis 3.* & in *l. licitatio, §. quod illicite, ff. de publican.* & in *l. si filia, C. de donat. ante nuptias.* notat *Bertazol. de claus. instrum. claus. 27. glos. 19. n. 5.* vbi etiam addit quod licere nobis dicitur, quod conceditur.

DICTION CXXVII.

Igitur.

Ponitur illatiue, vt illationem, seu consequentiam faciat. *l. diuus, ff. de custodia reorum, l. si procurator, §. si ignorantes, vers. igitur, ff. mandati;* notant *Bolog. in l. re coniuncti, n. 60. ff. de legatis 1. Octan. Vulpell. de prapof. & adverb. significat. sub dist. item, vers. igitur, pag. 43.* vbi etiam dicit quod quâdoque stat inceptiue, per *l. ius civile,* vbi *glos. ff. de iustitia & iure.*

DICTION CXXVIII.

Illico.

Operatur sine interuallo, vt in *l. idemque, §. si cui mandauero, ff. mandati. l. si quis in tantam, C. unde vi.* Et idem ostendit, quod dictio, protinus, & sine cunctatione, in *l. litigator, C. de appellat.* notat *Menoch. remed. 1. recuper. n. 252.*

2 Illud dicitur illico fieri, quod infra triduum fit, vt in *l. infra decem dies, C. quomodo, & quando iudex. l. fin. C. de indi. Ta vid. toll. ita tenent Mascard. de probation. concl. 1084. n. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 43. num. 51.*

3 Intelligitur etiam hæc dictio ipso iure, vt in *l. ult. C. de iudic.* notat *Tirag. in l. si nunquam, verb. reuertatur, n. 115. C. de reuocandis donat.* vbi etiam asserit habere executionem paratam, vt rem iudicatam, nec requiri aliam condemnationem. quod etiam tenent *Sayr. in clau. Regia, lib. 3. cap. 8. n. 27. Moneta de distribut. quotid. p. 3. q. 7. n. 36. & 37.*

DICTION CXXIX.

Immediate.

EX vera, & propria significatione rejicit omne interual-

teruallum ; nam id immediatum est, quod est sine medio, & denotat aliquid fieri ipso iure, vt per *Tiraq. in l. si unquam, verbo reuertatur, n. 125. C. de reuoc. donat. Rebell. de obligat. iustit. p. 1. lib. 1. q. 6. sect. 6. n. 37.*

DICTION CXXX.

Imò.

DE sui natura regulariter est correlatiua præcedentium, & aliquando non ponitur correctiue, sed copulatiue, & ampliatiue ; veluti quando coniungitur cum dictione, etiam vel copula, & . notant *Ostau. Vulpell. de præpos. & aduerb. signific. in dict. imo, pag. 43. Cened. præf. & canonic. quest. sing. 52. nu. 1. & 5. vbi n. 6. asserit quod interdum ponitur alternatiue, quando scilicet in præcedenti est eadem ratio, vel maior.*

DICTION CXXXI.

In.

Diuersimode accipitur hæc dictio, vt per *Alberic. in suo dict. in cod. verbo. Bart. & alij in l. Gallus, §. ille casus, ff. de liberis, & posthum. late de vi, & eius effectibus tractant Ti-*

raq. de retractu lig. §. 1. glos. 11. n. 74. Ostau. Vulpell. de præpos. & aduerb. significat. in dict. in, pag. 44. Cened. præf. & canon. quest. sing. 17. Card. Tusch. præf. lic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 292. Et ideo propter multiplicem eius significationem, arbitrio iudicis reliquitur, quod sit eius significatum. Menoch. de arbitrar. casu. 495. n. 1. & 2.

2 Intra importat in *l. Gallus, in princ. ff. de lib. & posth. notant Bertaz. de claus. instrum. claus. 26. glos. 4. n. 4. Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 11. Et est omnino aut prope eiusdem significationis. l. 1. §. quod diximus, ff. de success. edict. Tiraq. d. glos. 11. n. 74. Menoch. de arbitr. iudicum lib. 1. q. 99. nu. 7. & de presumptionib. lib. 4. q. 126. num. 5. Surd. decis. 178. n. 3. Ost. Vulpell. d. locum. 2.*

3 Inter, importat, vt per *Card. Seraphin. Rota Rom. decis. 874. num. 3.*

4 De, importat, vt in *cap. Accedens, vers. in aliquo loco, de concess. præb. notat Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 8.*

5 Ex, importat, vt per *glos. in l. si patrom, §. 1. ff. ad S. C. Trebell. Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 9.*

6 Iuxta, importat, *Surd. decis. 178. n. 3.*

62 Remissiones Doctorum

17 Apud, importat, vt in *l. fundi*, §. *item quod fundi*, ff. de *actionib. empt. Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 13.*

8 Sub, importat, vt in *Auth. de deposito collat. 6. circa princip. in versic. in conditionibus.* notat *Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 7.*

9 Supra, importat, vt in *l. si duo*, §. *item videamus*, ff. *vti possidetis.* notat *Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 12.*

10 Usque importat, quando iungitur accusatio casui: vt si fieri promittatur aliquid in diē, interpretamur, id est, usque ad diem. *Bertazol. d. glos. 4. n. 4. in fine Octau. Vulpel. d. loco, n. 2.*

11 Denotat hæc dictio, In, intrinsecitatem in loco. *l. 1. §. in flumine*, vbi *Bart. ff. de fluminib.* notant *Tirag. d. glos. 11. nu. 66. Octau. Vulp. d. loco in princ. Bertazol. d. glos. 4. nu. 4. Ioseph Sesse Aragonie decis. 124. n. 27. Card. Tusch. d. conclus. 292. n. 1.* vbi id intelligit, si iungatur ablatiuo casui. & num. 2. dicit non denotare intrinsecitatem in accusatio, si apponatur loco, vel tempori.

12 Distributiuæ est, vt docent *Menoch. conf. 124. n. 65. Octau. Vulpel. d. loco, n. 3. vers. est etiam.*

13 Adiuncta alteri dictioni habet vim negatiuæ, vt, in testa-

tus. notant *Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 1. n. 3. Ferrer. in constit. Cathalon. glos. 1. n. 27.*

14 Est inclusiua, vt per *Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 238. n. 5.*

15 Facit conditionem, quando scilicet dispositio suspenditur in aliquem incertum euentum futurum, vt in *l. solemus*, ff. de *condition. & demonstr.* & in *l. si cui legetur*, vbi *Bart. ff. de legatis 1. cum alijs iuribus*, quæ citat *Cened. præct. quæst. sing. 17. n. 6. cum seqq.*

Dum hanc lineam scriberem, & pluma esset in manu, mihi fuerunt datæ quædam litteræ charissimi parentis cum subscriptionibus amicorum in patria Vimaræ. comorantium, quibus nuntiabatur in insigni Collegiata Vimarænsi sub peculiari inuocatione *Beatissimæ Virginis da Oliueira Thesaurariam* dignitatem mense Nouembris præterito per obitum vacasse, quæ reddit in fructibus circiter millia ducentorum, cuius gratia die vltima Decemb. in principio anni 1621. omnium nobilium applausu, & circumfusa læticia, in hac Curia fuit mihi concessa à S. D. N. Paulo V. Pontifice Maximo, instante pro litteris Illustris. ac Rouerendis.

rendis. Domino meo D. Ioanne Garfia Cardinale Millino, vltro eligente, & approbante illustris. ac Reuerendis. D.D. Marco Aurelio integerrimo Sanctis. D.N. Papæ Datario, & vtriusque Signaturæ Referendario. In qua prouisione patronum suscepi in cælis sanctissimum Damasum, cooppidanum meum, quamuis aliqui falso dicant absque aliquo probabili fundamento, Matritij natum, prout sunt Lucius Marinus Siendus, lib. 2. rerum notabilium Hispania, fol. 13. Sebastianus Orozco en el thesoro de la lengua Castellana, verbo Grimaranes. Gregor. Lopez. Madeira in libro discursu suu montis sancti Granatensis, cap. 36. fol. 147. quos eleganter reprobat Fr. Bernardus de Britto in Monarchia Lusitana, par. 2. lib. 5. cap. 27. illorum enim opinio reiicienda est: debebant enim agnoscere doctiores Hispanos patriæ etiam amatores Diuum Damasum Lusitanum, & Vimaraniensi oppido natum scripsisse, prout sunt Illescas in chronica Pontificali in vita huius Sancti. Garibai in compendio historiali, lib. 7. cap. 52. Vaseus in sua chronica Hispanie. Pineda in monarchia Ecclesiastica, part. 2. lib. 13. cap. 22. Gaspar Barrerius

in sua chorographia, cap. de Madrid. fol. 54. Don Maurus Ferrer, in historia Diui Iacobi, lib. 2. c. 23. Lusitanis igitur hanc gloriâ, & honorem detrahere, & fidem tantorum virorû absque aliquo probabili fundamento labefactare quis poterit? Contrariæ etiam opinionis auctores summo cum iudicio reprobat doctissimus patrens meus, quem non minus naturæ, quam doctrinæ auctorem meæ reuereor, in commentar. ad Ordinationes Regias Lusitanorû. lib. 5. tit. 49. §. 2. nu. 2. qui à primæua adolescentia græcis latinisque litteris peritissime imbutus, vir sanæ probus, simul & integer, vtriusque iuris prudentissimus, multiuagæque virtute præcellens, antiquitatum, & historiæ cognitionis adeo doctus, ut Regij Aduocati ab inuicissimmo Philippo II. honore fuerit insignitus, quæ antea eius auunculus etiam fuerat assequutus, & in Regno Portugaliæ Prothomedicus, intimusque cubicularius, & à Secretis Regis Henrici extiterat. up. ill. m. 2. c. 1. h. 2. Ecclesiæ Dei bonæ conseruari debeat, ut ipsi ministri, & bonitate præcellentes, sustineantur: ipsa enim indiget litteratis viris, doctis, prudentibus, qui-

64 Remissiones Doctorum

bus regitur, & sustinetur, iuxta text. in *cap. Super specula de præbendis*: Sunt enim lucernæ super candelabra posita, vt Christiano luceant gregi: non litteras ignorantibus qui & porci & asini nûcupari solent, vt per *Io. Monach. in cap. Ex eo de elect. in 6. & in cap. Sicut de verb. signific. n. 10. eod. lib.* Vnde sancti Patres in æcumenico Concilio Trid. statuere ad sacram Episcopalem dignitatem, aliasque principaliores non fore promouendos nisi, vel sacræ Theologiæ, vel sacrorum Canonum doctorali laurea honestati essent, Doctor enim semper in beneficijs, & præbendis præferri debet, vt per *Garciam Gironda de priuilegiis, seu exemptionum explicatione, nu. 1505.* & qui est in vtroque iure maximam consequitur dignitatem. *Alojs. Ricc. in praxi fori eccles. decis. 588. nu. 6. in 1. edit. que nunc extat in praxi aurea decis. 93.* Et præfertur doctori in vno iure *Menoch. conf. 126. n. 11.* Creatus etiam examine rigoroso præfertur illi, qui sine examine fuit creatus. *Sebast. Naui. ad l. administrantes 42. n. 3. ff. excusat. tutorum, & ad l. 1. nu. 2. C. decretis ab ordine fauendis. Menoch. d. conf. 126. nu. 18.*

Sed inijs medijs, quod quis doctoratum sit assequitus, & quod non sit doctor (ignorantia scilicet dominante) idem non esse negabimus? quis pari ratione ignorat indoctum doctorem priuilegijs minime frui, hoc scriptum reliquit *Abb. in cap. clerici de iudic. sequuntur Rebuff. in tract. nominat. q. 21. n. 12.* & doctissimus ille Romanus, Cæsarei Põtificijq. iuris peritissimus, qui de se multa, & grauiã in dies pollicetur *Stephanus scilicet Gratianus dissect. forens. cap. 186. n. 29.* Tales appellantur fontes sine aqua, nebulae turbinibus agitatae, quibus caligo tenebrarum reseruetur. *2. Petri cap. 2.* Cur igitur hoc prærogatiua illa à sacris Canonibus inducta in præmium virtutis frui dicemus? talium virorum tanta studia assequi sola virtus deberet, vt scripsit orator, tamen, vt dicebamus, multi insignia virtutis sine virtute assequuti sunt.

O vtinam nunquam vere dici potuerit, vel dici possit, quod Anacharsis philosophus asserere solitus erat, videlicet leges mortales arancarum telis similes esse, quæ exigua detinent animalia, magna autem emittunt: O vtinã Amasir Aegyptiorum Re-

gis saluberrima seruaretur lex, vt quisque quotannis rationē apud Præsidentem, & vitæ, & scientiæ redderet, demonstraretque quo pacto suo fungeretur munere, fieret sæpe, vt semel approbati, sæpissime non idonei reperti reprobarentur *l. vt gradatim, S. reprobari, ff. de muneribus, & honorib.* non est enim inconueniens, vt etiam doctor semel approbatus ex causa postea reprobetur, secundum tradita per *Garciam Girona d. tract. de priuileg. explicat. n. 455.*

Ignotus, ac pene destitutus ad hanc Curiam perueni, vt in ea visis, & expeditis negotijs ad praxim stylumq. ediscendum facilius, & copiosius libros meos typis mandare possem. Illico studiosorum communem patronum quærens, Illustrissimū scilicet Dominum meum Cardinalem Milinum, à quo benigne acceptus, innumerisq. beneficijs in me collatis, me & studiosiorem, & prædicta Thesaurariæ dignitate insigniri fecit, ac tria meorum Remissionū volumina omnibus concessis licentijs typis mandare iussit: est enim sacræ Theologiæ, & iuris Pontificij honestamento maxime decoratus, vtriusque iuris prudentissimus, litterarum,

Barbosa de Diction.

ac rerum gerendarum notitia illustris, doctrina, & morum integritate celebris, acerrimo iudicio ornatissimus: qui cum multis magnificisq. titulis cohonestatus existeret, sanctiorem, ac supremum Urbis, & Orbis Senatum, quasi Fidei verum popugnaculum ornat; & ob illius etiam assidua negotiorum experimenta, maximamq. eruditionem, Vicarij generalis honore insignitus ad maiora properat: cuius laudibus merito consultoq. vberioribus supersedeo: quia felix, vt ille ait,

— — — — — *diciq. beatus*
Ante obitum nemo supremamq. funera debet.

DICTIO CXXXII.

In circa.

R Efertur ad modicā quantitatem. *Menoch. de arbitrar. casu 46. num. 3. cum seq. Surd. cons. 376. nu. 15. nouissime Rota Romana apud Farin. decis. 354. n. 3. tom. 1. p. 2.*

2 Importat minus tempus, & in omnem euentum dispositionem ipsam reddit dubiam, & incertam. *Rota Romana apud Farin. decis. 788. nu. 3. in nouissimis nouiss.*

66 Remissiones Doctorum

3 Excludit certam, ac determinatam quantitatem . nouissime *Rota Romana apud Farin. decis. 73. n. 3. tom. 1. p. 2.* Redditque tempus incertum . *Marches. de commissionibus, p. 1. pag. 1173. num. 3.*

4 Operatur, vt possit detrahi de maiori summa, & augeri in minori. nouissime *Rota Romana apud Farin. decis. 335. n. 5. so. 1. par. 2.*

5 Nihil importat in dicto testis . *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 249. n. 3.*

DICTIO CXXXIII. Incontinenti .

IDE vi, & effectibus huius dictionis vide *Menoch. de arbit. casu 9. 10. 11. 12. & 13.* & citatos à *Cened. practicarum & canonic. quest. sing. 56. nu. 7.* *Octau. Vulpell. de preposit. & aduerb. signific. in dict. Incontinenti pag. 46.* *Francisc. de Sousa in comment. ad tit. ff. de pact. art. 8. q. 1. n. 6. cum seqq.*

2 Dictio hæc regulatur secundum subiectam materiam, vt per *Sigismund. Scacciam de cambijs, §. 2. glos. 5. n. 7.* *Francisc. de Sousa d. n. 6.* Ex propria eius natura significat sine temporis interual-

lo, vt probat *glos. in cap. quia propter verbo mox de elect. dum exponit mox, idest, incontinenti; nullo actu intermedio . text. in l. quod ait, §. ult. ff. de adulter. qui interpretatur incontinenti, idest vno impetu . Et denotat, vt nullo alio actu etiam momentaneo interposito debeat actus celebrari, vt probat text. & ibi *glos. in l. si pater captus, ff. de vulgari, & pupil. subst. Auend. de exequendis mand. p. 1. cap. 16. n. 1.* Non excludit tamen hæc dictio aliquod interuallum temporis, quando res in continenti recuperari non potest, ex *Tiraq. de iure constituti, 2. 3. limit. 21. n. 11.**

3 Verificatur hæc dictio, quando eadem die & loco, & coram eisdem testibus aliquid fit, iuxta resoluta per *Cassian. in consuetud. Burgund. rub. 5. §. 1. verbo rentes, n. 36. & rub. 7. §. 5. verbo ne ordonnance, n. 10.* *Tiraq. in l. si unquam, verbo, donatione largitus n. 119. C. de reuoc. donat. & de retractu conuent. §. 1. glos. 4.*

4 Dicitur incontinenti aliquod breue temporis spatium arbitrio iudicis taxandum. *Menoch. de arbitr. casu 12. nu. 4. P. Sanch. de matrimonio lib. 10. disput. 12. n. 23.* Quandoque refertur intra decennium, *glos. in l. ab eo, C. quomodo*

modo & quando iudex, vbi Bald. n.1. Interdum vnus mensis, l. diuortio, vbi Alexand. n.10. ff. soluta matr. Vt plurimum autem intra tres dies, l. fin. §. illico, vbi Lasen, C. de iudic. & in l. lecta, n.19. ff. si certum petatur. Oclavian. Vulpell. vbi supra.

5. Incontinenti dicitur fieri, quando fit in flagranti delicto, hoc est donec animus continuus durat, Fr. Anton. de Sousa in relect. de censuris Bullæ Cæno c.15. disp.78. n.6. Quando autem incontinenti dicatur fieri contrarius, vide Joseph de Sesse Aragonie decis.230. n.16.

6. Intellegitur intra terminum ad probandum concessum Gregor. l.7. verbo possession. tit.4. part.5. Molina de Primogen. lib.3. c.13. n.12. & 18.

7. Interpretatur, cum commode potuerit arbitrio iudicis, ex reg. l.3. §. cum igitur, ff. de vi & vi armata. tenet Menoch. de arbit. casu 13. & remed.1. recuper. n.259. Mascard. de probat. concl. 1065. n.7. Azuedo l.11. nu.3. tit.7. lib.3. noua recopilat. Cened. d. sing.56. nu.4. Valasc. consult.88. n.6. & de Partit. cap.3. n.11.

8 Denotat ipso iure, vt per Tiraq. in l. si vnquam, verbo, reuertatur, nu.95. C. de reuoc. donat.

Cened. d. sing.56. n.5. Sayr. in clauis Regia lib.3. cap.8. nu.27. Moneta de distribut. quotid. p.3. quest.7. num.37.

DICTIO CXXXIV.

Incurrat.

Verbum hoc intelligitur ipso iure sine alia sententia, ex Tiraq. in l. si vnquam, verbo reuertatur, n.145. C. de reuocandis donat. Sayr. in clauis Regia lib.3. cap.8. n.21. vers. fallit, vbi etiam idem dicit de verb. Incidat. Moneta de distribution. quotid. p.3. q.7. n.26.

DICTIO CXXXV.

Inde.

Hæc dictio interdum infert, & significat ex quo, vt in l. censere, & in l. si calumniatur, ff. de verborum signif. l.1. ff. de pactis, l. & tertium, ff. de iudicijs, l. item si obstetrix, ff. ad legem Aquiliam. Aliquando accipitur pro, ex hoc, l. notionem, ff. de verborum signif. Nonnunquam respicit locum, & significat ex quo loco, l. portus, ff. eod. tit. de verborum signif. l. plerique, ff. de in ius vocando, l. heres, §. proinde, ff. de iudic. Quandoque respicit

68 Remissiones Doctorum

personam, & denotat, ex qua persona interdum tempus, & significat ex quo tempore, vt in *l. ait lex, ff. ad legem Aquiliam*.

DICTIO CXXXVI. Indulgemus.

DEnotat concessionem priuilegij, *cap. si de terra, de priuileg. Cardin. Tuseb. practic. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 293. n. 1.* vbi nu. 2. dicit quandoque importare solum, idem quod primò & de iure competebar.

DICTIO CXXXVII. Inest.

Verbum hoc est significatiuum veritatis, ex *Tirac. de retractu conuent. §. 1. gloss. 6. n. 28.*

DICTIO CXXXVIII. Infra.

Regulariter solet sua extrema includere, vt probat text. in *l. 1. §. 1. vbi Bart. & alij, ff. de officio prefectoris urbis, l. in venditione, ff. de actionibus empti. tenent Octavian. Vulpell. de prepos. & aduerb. signif. in dict. Infra pag. 48. Flamin. de resignation.*

lib. 12. q. 8. n. 25. Rota Rom. apud Farinac. decis. 60. nu. 5. in nouissimis nouiss. Cened. practic. & canon quest. sing. 53. n. 1. vbi asserit hæc verba, infra triginta dies, includere vltimum diem; & n. 2. etiam dicit excludere de sui natura diem quo assignatur terminus, ita vt dies ipse primus termini non computetur in termino.

2 Continet contenta inter extrema quibus adiungitur, c. 1. *cap. ex sua auctoritate, de usu palij. Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 1. §. 8. verbo iour. n. 9. Cened. d. sing. 53. n. 2.* Vnde si assignetur terminus ad aliquid faciendum infra decem dies, qualibet die dictorum decem dierum, poterit ille actus fieri, postea non, & sic includit extrema; & excludit ea quæ sunt. extra ita *Cardin. Tuseb. practic. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 299. n. 2.*

3 Habet relationem ad inferius dicenda, & secundum ea regulatur. *Stephan. Gratian. disputat. forens. tom. 3. cap. 575. n. 28.* Et est eiusdem effectus, ac si omnia nominata, & descripta fuissent. *Bertaz. de claus. instrument. claus. 4. gloss. 3. n. 2.*

DICTIO CXXXIX.

Infrascriptum.

1 **E** St relatiua, secundum *Menoch.conf. 200.n. 31.* Et restringit verba præcedentia, ad personas expresse nominatas in institutione & substitutione, & restringit dispositionem ad subsequencia. *Menoch.conf. 347.n. 7.*

2 Importat infrascriptos taliter quod legi possunt, non per subauditum sermonem: *Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 2. litt. D. concl. 266.n. 13.*

DICTIO CXL.

In infinitum.

1 **D** Enotat perpetuum tempus, & perinde est ac si dixisset semper, *l. apud Celsum, §. in hac exceptione, ff. de doli except. D. Marta de clausulis p. 3. claus. 41. à n. 1. Octau. Vulpell. de præpos. seu aduerb. signif. in dict. in infinitum, pag. 49.*

2 Perpetuam familiæ conseruationem denotat. *Intrigiol. Sicilia decis. 3.n. 19.* Ex sua propria tamē significatione operatur ultra decimum gradum. *Menoch. conf. 399.n. 8.*

3 Posita in substitutione in *Barbosa de Diction.*

telligitur de vulgari. *Surd.conf. 370.n. 9.*

4 Et importat tractum temporis. *Seraphin. Rotæ Rom. decis. 409.n. 15.*

5 In perpetuum, idē est quod, in infinitum, & intelligitur etiam post centum annos, vt per *Steph. Gratian. Marchia decis. 22. nu. 9.* & *discept. forens. cap. 131.n. 14.*

DICTIO CXLI.

Insuper.

1 **I** Dem importat, quod ultra, vel vltcrius, *l. Seia in princ. vers. Seia insuper & ibi glos. ff. de fundo instructo. cap. statutum, §. insuper de rescriptis in 6. Octau. Vulp. de præpos. & aduerb. signif. sub dict. in infinitum versic. dictio insuper, pag. 50. Bertazol. de claus. instrum. claus. 27. glos. 1. n. 5.*

2 Denotat diuersitatē à præcedentibus, *cap. insuper. de testib. Octau. vbi supra. Flamin. de Resignationib. tom. 2. lib. 11. q. 11. num. 18. D. Marta de claus. p. 4. claus. 24. n. 4. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. conclus. 295. vbi dicit quod si priuilegium continet plura capitula; illud dicitur diuersum ab alijs, quod incipit per istam dictionem.*

3 De sui natura venit continuatiue

70 Remissiones Doctorum

nuatiue addendo ad superiora, re-
tentia eadem materia. *d. cap. statutum*, §. *in super*, cap. *vbi periculum*, §. *psus in super de elect. lib. 6.* notat *I. l. amin. d. q. 11. n. 24.*

4 Exponitur pro, præterea, *l. 1. C. communia de leg. §. alia in super, instit. de donation. Rebuff. in concord. rubr. de collat. §. 1. gloss. verbo in super, quem citat Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 41. n. 30.*

DICTIONE CXLII. Instar.

1 Similitudinem importat, vt per *Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 296. n. 1. vbi n. 2. dicit quod hæc dictio ad instar alicuius quod esse definit, nihil operatur, ex quo iam definit esse, & nulla similitudo esse potest eius quod non est.*

DICTIONE CXLIII. Integrum.

1 Integrum dicitur, quod sine diminutione ex omnibus suis partibus constat, *l. nomen filiæ, §. fin. ff. de legatis 3. l. decem, ff. de fideicommiss. libertat. cum alijs de quibus Peregrin. de fideicom. art. 3. nu. 90. Surd. conf. 51. nu. 7. Menoch. conf. 374. n. 11.*

Ioan. Garcia de nobilit. gloss. 12. n. 7. in fine Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 297. nu. 1. Octan. Vulp. de præpos. & aduerb. signif. in dict. integre. pag. 51. Rota Rom. apud Farin. ac. c. 446. nu. 1. in nouissimis nouiss.

2 Integrum legatum dicitur sine falcidiæ detractiōe, *l. 1. §. cum dicitur, ff. si cui plus quam per legem falcid. Card. Tusch. d. concl. 297. n. 12.* Integrum vas si teneatur præstare venditor, intelligitur sanum, & non cassatum, nec ruptum. *l. tenetur, §. sed si vas mihi vendideris, ff. de action. empti. l. unica, C. de sentent. quæ pro eo.* Integrum animal dicitur habēs omnia corporis membra integre formata, *l. quod dicitur, ff. de liberis & posth.* Integrū dominium, idest continuum, non amissum, incorruptum, *l. Pomponius in princip. ff. de acquirenda possess.*

3 In integrum restituere, est restituere honoribus, ordini, & omnibus cæteris, *l. 1. & fin. C. sententiam passis.* Integre restituere, importat restitutionem vsque ad vltimum quadrantem. *Cald. Pereyra de emption. cap. 9. nu. 7.* Et in integrum restituitur minori, quando totum ius suum recuperat. *l. quod si minor, §. restitutio, ff. de minorib.*

4 Integra domus dicitur an-
tequam ruat, demoliaturret *l. hoc
amplius, ff. de damno infecto*. Inte-
gra facultas, id est plena, & non
dissipata, nec obligata, *l. 2. C. de
debitorib. ciuit. lib. 1. 1*. Integra pe-
cunia, id est omnis pecunia, *l. si rē,
S. omnis, ff. de pignorat. actione*.
Integra fides id est sincera & per-
fecta, *l. un. C. de suffragijs*. Integra
petitio totius rei, vel debiti, id est
tota, solida, non diminuta, *l. eum
qui in fine, ff. de inoffic. testam.* In-
tegra præbenda, id est non diuisa
nec diminuta. *cap. cui de non sa-
cerdotali, de præben. lib. 6*. Integra
fama & dignitas, id est non corru-
pta, læsa, aut diminuta aliqua no-
ta vel crimine, *l. & tantum, S. 1.
ff. de seruo corrupto, l. capitalium,
S. fin. ff. de panis*. Integer riuus
dicitur qui refectione non indi-
get, *l. 1. S. purgandi, ff. de riuis*. Ex
integro, id est denuo, in solidum,
in totum, *l. ait prætor. S. exitus, ff.
que in fraudem cred. l. Diuus, ff.
de custodia reorum*.

DICTIO CXLIV.

Intelligitur.

1 **V**erbum hoc veritatem
designat, vt per *Cald.*
Pereira de empt. & vendit. c. 11.
nu. 12. Aliquando fictionem im-

portat. *Brunor. à Sole in locis com-
munib. litt. V. num. 43. Menoch. de
presumpt. lib. 4. q. 35. n. 9. Bertaz.
in repet. l. si quis maior, C. de tran-
saction. n. 650. Tiraq. de iure ma-
riti glos. 2. n. 67. & glos. 7. nu. 174.*
vbi etiam asserit quod denotat
improprietatem: quod etiam re-
petit in *tract. le mort p. 2. decla-
rat. 10. à n. 7*. Arguit & ostendit
interdum præsumptionem. *Me-
noch. conf. 370. n. 10.*

DICTIO CXLV.

Inter.

1 **D**istributiva est, quæ ope-
ratur vt omnes quos re-
spicit in dispositione, considerati
dicantur, *l. inter pares, ff. de re
iudic. Menoch. conf. 200. num. 78.*
Octau. Vulp. de præpos. & aduerb.
signif. sub dict. interdium vers. inter
pag. 51. Card. Seraph. Rotæ Rom.
decis. 874. n. 4.

DICTIO CXLVI.

Interdium.

1 **E**st aduerbium temporis,
cuius contrarium est no-
ctu. *Cato de re rustica*. Canes
interdium clausos tenere oportet,
vt noctu acriores & vigilantiores
sint. refert *Octavian. Vulpell. de*

72 Remissiones Doctorum

præpos. & aduerb. signific. in dict. interdiu pag. 51.

lud tempus non protèditur. Surd. conf. 460. nu. 64. Anton. Monac. d. decis. 59. n. 21.

DICTION CXLVII.

Interdum,

I Proprie exceptionem denotat, & regulam esse in contrarium, *l. interdum, ff. de minorib. l. interdum, ff. de condict. indebiti, l. si ut certo, S. interdum, ff. commodati, l. interdum, ff. de iudic. l. interdum, ff. de verborum obligat. l. interdum, ff. rem ratam haberi. l. interdum, ff. de furtis. Tirac. de retractu lig. S. 1. glos. 9. nu. 224. Octavian. Vulpell. de præpos. & aduerb. significat. in dict. Interdum pag. 52. Menoch. conf. 99. nu. 187. Cened. pract. & canon. quæst. sing. 55. n. 1.*

DICTION CXLVIII.

Interim.

E St limitatiua temporis intermedij, & importat pendentiam. *Cephal. conf. 450. n. 27. lib. 3. Octau. Vulpell. de præpos. & aduerb. signific. sub. dict. interdum vers. interim pag. 52. Magoni. Florentin. decis. 90. num. 13. Anton. Monach. Bonon. decis. 59. n. 20. Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 298. Et vltra il-*

DICTION CXLIX.

Intra.

I Ncludit interdum rem siue locum, vel sua extrema. *l. 1. S. cum urbem, ff. de officio præfecti urbis. l. fin. ff. de captiuis. l. ade, ff. de contrab. empt. l. quaro, ff. de actionibus empti. l. uxore, S. item quæsitum, ff. de legatis 3. l. intra, ff. de appellat. l. 1. C. ut intra certum tempus civiles quæst. terminentur. notant Octavian. Vulp. de præpos. seu aduerb. signific. in dict. intra pag. 48. Cardin. Mantica de tacitis & ambig. conuent. lib. 4. tit. 9. n. 9.*

2 Quandoque includit tempus & diem termini. *l. si ita stipulatus, ff. de verbor. obligat. l. qui ante, ff. cod. l. qui bona, S. fin. ff. de damno infecto. l. intra, ff. de minorib. l. si legatum, ff. de operibus publicis. l. si intra, ff. de statulib. l. plebiscito, ff. de officio præsidis. notant Tirac. de retractu lig. S. 1. glos. 11. n. 24. Octau. Vulpell. d. loco Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 299. n. 1. Cened. pract. & canon. quæst. sing. 54. n. 1. vbi, n. 3. asserit quod intra annum sol-*

uere, includit vltimum diem anni. Operatur vero quod non requiratur anni perfectio, sed sufficiat inchoasse. *Surd. decis. 178. num. 8.*

3 In substitutionibus secundum mentem testatoris importat idem quod, citra, vel quod, ante, veluti si pater substituatur filio si decedat intra pubertatem, *l. qui habebat filium*, ff. de vulgari & pupil. quia ibi exponitur ante pubertatem, notat *Cardin. Tusch. d. concl. 299. n. 4.* vbi n. 5. extendit vt idem sit quando pater substituit filio decedenti intra legitimam ætatem; quia intelligitur si decedat antequam sit in ætate legitima.

4 Hæc dictio, & dictio extra, sibi ex diametro aduersantur, vt in *l. 1. S. siue autem*, ff. de aqua quod tid. & æstiuæ. *Tiraq. d. glos. 11. n. 72. Cened. d. sing. 54. n. 4. Bertaz. de claus. instrum. claus. 26. glos. 6. num. 1.*

DICTIO CL.

Inuicem.

1 **D**Enotat reciprocationem inter partes, *l. 1. ff. de verb. obligat. l. 1. C. de ijs qui ante apertas tab.* Et in substitutione eam reciprocā ostendit. *l. in re-*

stamento, S. hæc verba, ff. de hæredib. instit. notat *Octau. Vulpell. de præpos. & aduerb. signif. in dict. inuicem pag. 52.*

2 Inducit communionem, vt per *Ferrer. in constitut. Cathalon. glos. 7. n. 15.*

DICTIO CLI.

Ipse.

1 **E**st relatiua, quæ habet relationem ad præcedentia, & operatur repetitionem præcedentium cum omnibus suis qualitatibus; notant *Cened. præst. & canon. quæst. sing. 22. n. 3. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 2. litt. D. conclus. 301. n. 1.* nouissime sacra *Rota Rom. apud Farin. decis. 569. n. 5. tom. 1. p. 2. Galgancet. de condition. & demonstr. p. 2. c. 1. q. 18. nu. 15.* vbi asserit quod per eam inducitur repetitio qualitatum & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem.

2 Demonstratiue stat ad significandas personas expressas, ex *Tiraq. de retractu conuent. S. 1. glos. 6. n. 25. Menoch. conf. 331. n. 44. & conf. 152. n. 40. & conf. 349. nu. 19.* vbi asserit quod stat demonstratiue, non autem restrictiue, quando coniecturæ concurrunt.

74 Remissiones Doctorum

3 Demonstrat personam ad oculum. *Surd. conf. 53. nu. 11. & decis. 125. n. 1. & decis. 210. n. 18. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 104. n. 13 Card. Tusch. pract. & conclus. tom. 2. litt. D. conclus. 260. à n. 1. & concl. 301. n. 2.*

4 Est personalissima. *Menoch. conf. 349. nu. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 104. nu. 13. & cap. 145. num. 5. Cened. pract. & canon. quest. sing. 22. n. 1. Melch. Phabos Lusitan. decis. 4. n. 7. Et est restrictiua ad personam, personalitatemque ostendit. Menoch. conf. 390. nu. 12. & de presumpt. lib. 6. q. 38. n. 82. Galgancet. d. p. 2. cap. 1. q. 12. n. 19. Cened. d. sing. 22. n. 1. Ita vt omnes alios excludat: nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 619. nu. 3. tom. 1. p. 1. Exclusiua enim est alterius rei. Seraphin. Rota Rom. decis. 552. n. 1. & decis. 1049. n. 3. & 18. Nec ad aliam personam referri potest *Surd. confil. 53. num. 7. Cened. d. sing. 22. num. 1. quia facit semper actum personalem. Surd. confil. 384. n. 47.**

5 Importat dominium. *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 98. n. 7.*

1 DICTIO CLII. Ipso iure. Ipso facto.

1 **H**Aec voces important latam sententiam. *Tirag. in l. si unquam, verbo reuertatur, n. 142. cum seq. Octavian. Vulp. de praepos. & aduerb. signific. in dict. ipso iure pag. 53. Moneta de distribut. quotid. p. 3. q. 7. n. 36. Carbo de legibus lib. 8. disp. 6. vers. prima. regula. Barthol. Perett. ad extrauag. Ambitiosa de rebus Ecclesiae non alien. verbo & si per sex menses, à n. 31. cum seqq. Io. Francisc. Leo in thesauro fori eccles. par. 1. cap. 15. n. 31. & p. 4. cap. 2. n. 183. Bernard. Muscatel. de modis fidei iubendi p. 1. modo 14. nu. 12. Sayr. in clauis Regia lib. 3. cap. 8. nu. 24. & 26. Card. Tusch. pract. & conclus. tom. 2. litt. D. conclus. 302. num. 1. ubi nu. 3. dicit importare canonem latae sententiae, si adiungantur verbo praeterito, secus si verbo futuri temporis. Et de his dictionibus latissime agit idem Card. Tusch. litt. I. concl. 355.*

2 Lex per haec verba censetur obligare in foro conscientiae ante sententiam, notat Nicol. Garcia de Beneficijs p. 11. cap. 10. num. 22.

DICTIO CLIII.

Ita.

Inducit formam, & modum determinatum cum certis qualitatibus : notant *Octau. Vulpell. de preposit. & aduerb. signif. sub dict. ipso iure, vers. ita, pag. 54* *Steph. Gratian. discept. foren. to. 3. cap. 575. nu. 34. Anton. Monach. Florentin. decis. 29. n. 43. & 44.* Intelligunt, si iungatur dictioni, vt, non autem dictioni, si. *Rebuff. in comment. ad l. triplici modo 142. vers. ita, ff. de verb. signif. cat. pag. 517. in fine. Galganet. de condition. & demonstrat. p. 2. cap. 3. q. 1. n. 1. & 3.*

2 Denorat similitudinem, & interpretatur pro, sicut. *l. quasi-tum, §. peto. l. qui habebat, §. fin. ff. de legatis 3. l. libertas, §. hac scriptura, ff. de manumiss. testam.* notant *Cened. practic. & canon. quest. sing. 38. nu. 1. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. cap. 11. nu. 2.*

DICTIO CLIV.

Ita demum.

Est taxatiua, & idem importat quod, tantum. *l. ita demum, C. de procurat. Ber-*

tazol. de claus. instrum. claus. 14. glos. 4. nu. 1. Et de sua natura est limitatiua præcedentis dispositionis. Cened. practic. & canon. quest. sing. 39. n. 3.

2 Item significat idem quod præcipue, hoc ita, quasi, ea lege, eo modo ; vt in *l. si quis, ff. quod quisque iuris. & in l. in tradendis, §. 1. ff. communia præd. & in l. hac autem, in fine, ff. de seruit. urban. & in l. si quis libertatem, ff. de petit. hered.* Importat etiam idem quod, non alias quam hoc certo modo, vt in *l. si quis ex argentarijs, §. ex hoc edito, ff. de edendo. notat Rebuff. in comment. ad l. triplici modo 142. vers. ita demum, pag. 518. ff. de verb. signif.*

DICTIO CLV.

Itaque.

Continuatiua est, & determinatiua casus præcedentis, & restrictiua casus sequentis, vt in *l. libertas, §. hac scriptura, ff. de manumiss. testam. l. Lulius, §. qui habebat, ff. ad Trebell. Cened. practic. & canon. quest. sing. 39. n. 4. Octavian. Vulpell. de prepos. & aduerb. signif. sub dict. Ipso iure, vers. itaque, pag. 54.* ubi dicit quod declarat & limitat præcedentia, nisi verba ad amplian-

76 Remissiones Doctorum

ampliandum sint apposita, quia tunc restrictionē operari debent.

2 Necessitatem inducit, vt in *d. S. hac scriptura*, & in *l. ita tamen*, ff. *ad Trebell.* notat *Burgos* 2. par. l. 3. *Tauri concl.* 6. n. 1207. vbi etiā asserit n. 1209. quod quando lex vtitur verbis huius dictionis, forma ab ea designata est substantialis.

3 Exponitur, & idem significat quod, proinde, ergo, vt in *l. coram*, & in *l. si calumniatur*, S. *fin.* ff. *de verb. signif.* & in *l. 2.* ff. *de negotijs gestis*, & in *l. quod si minor*, S. *restitutio*, ff. *de minorib.* & in *l. in re communi*, ff. *de seruit. urban.* Interpretatur etiam, pro, idest, igitur, in *l. 1.* ff. *de his qui sunt sui, vel alieni iuris*, & in *l. in repetendis*, ff. *de legatis* 3. notat *Cened. d. sing.* 39. n. 4.

· DICTIO CLVI. ·

Ita quod.

1 **P**Otest accipi, vel restrictiue, vel declaratiue, vel ampliatiue secundum subiectam materiam, ex *Card. Seraph. Rota Rom. decis.* 911. nu. 7. Magis restringit quam quod augeat. *Bertazol. de claus. instrum. claus.* 29. glos. 3. nu. 2. Et est limitatiua, & restrictiua præcedentis disposi-

tionis, habetq. vim taxationis. *l. Lutius*, S. *qui habebat*, ff. *ad Trebell.* *l. Gallus*, S. *idem credendum in fine*, ff. *de liberis, & posth.* notant *Surd. conf.* 315. n. 24. *Cened. pract. & canon. quæst. sing.* 39. n. 1. *D. Marta de iurisdic. p.* 4. cent. 2. *casu* 130. n. 8.

2 Declarat præcedentia, & regulariter profertur ad declarandum. *Menoch. conf.* 332. n. 1. *D. Marta d. casu* 130. nu. 8. *Off. Vulpell. de præpos. signif. sub dict. ipso iure*, pag. 54.

3 Repetit conditionem, & qualitatem præcedentis dispositionis in subsequenter, vt per *Galganet. de conditionib. & demonstrat. p.* 2. cap. 1. q. 18. n. 10.

DICTIO CLVII.

Ita tamen.

1 **E**st modificatiua, restrictiua, & limitatiua præcedentium. *l. vbi adhuc, verbo, ita tamen*, vbi *Salicet. C. de iure dotium*. *l. Lutius*, S. *qui habebat*, & *l. ita tamen*, ff. *ad Trebell.* notant *Bertaz. de claus. instrum. claus.* 23. glos. 1. n. 1. *Offau. Vulpell. de præpos. & aduerb. signific. sub dict. ipso iure, vers. ita tamen*, pag. 54. nouissime *sacra Rota Romana apud Farin. decis.* 709. n. 8.

n.8. tom.1. p.1. Cened. pract. & canon. quest. sing. 38. nu. 9. vbi nu. 3. dicit quod est repetitiua, præcedentium, & restringit, limitat, & declarat secundum subiectam materiam: de sui enim natura limitat, & restringit dispositionem, cui adijcitur, vt per Seraphin. Rota Rom. decis. 447. nu. 3. Ad omnia tamen præcedentia non refertur, quando sic ea referendo induceretur cōtrarietas, vel absurditas, vel actus inutilitas: ita nouissime Rota Romana apud Farin. decis. 709. n. 4. tom.1. p.1.

2 Verba huius dictionis sunt restrictiua, & annullatiua actus cui apponuntur, vt ex *Tiraq. tradit Fr. Emman. quest. regular. tom.3. q.10. art.5. in med.* Et quāuis importent modū iuxta tradita per *Menoch. conf. 131. n.3.* sunt nihilominus limitatiua *Menoch. conf. 34. n.4. vbi n. 15. resoluuit qd sunt declaratiua præcedentium, & restrictiua subsequētiū.*

3. Inducit hæc dictio conditionem, & formam præcisam, vt in *l. fin. vbi glos. & Bart. C. de vendit. rerum ad ciuit. pertin. lib.11. nouissime sacra Rota Rom. apud Farin. decis. 515. nu. 2. tom.1. p.1. Cened. d. sing. 33. n.5. vbi etiam dicit quod est taxatiua.*

DICTIO CLVIII.

Ita vt.

1 **D**Enotat modum, similitudinem, & declarationem ad rem expressam, vt per *Ostau. Vulp. de præpos. & aduerb. significat. sub dict. ipso iure, vers. ita vt pag. 54. Cened. pract. & canon. quest. sing. 38. n.7.*

2 Hæc dictio, & dictio, ita quod, æquiparatur, & idem sunt; vt in *l. 2. §. ideoque, ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris. l. pen. §. quisquis, ff. de legatis 2. Cened. d. sing. 38. n.6.*

DICTIO CLIX.

Item.

1 **E**st continuatiua & repetitiua præcedentium. *l. item, ff. de procurat. l. item eorum, ff. quod cuiusque vniuers. nomine. notant Hippol. conf. 75. n.6. vol.1. Menoch. conf. 86. n.81. Rebuff. in comment. ad l. Labeo 14. vers. item, ff. de verb. signific. pag. 98. Bertazol. de claus. instrum. claus. 20. glos. 1. Vulpell. de præpos. & aduerb. signific. in dict. item, pag. 55. Azueved. ad l. 2. n.1. tit. 1. lib.6. noua recopil. Surd. conf. 455. num. 12. Ioan. Garcia de nobilit. in diuis.*

78 Remissiones Doctorum

uis. n. 53. Gutier. pract. lib. 3. q. 8. n. 28. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 309. n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. num. 5. Galgane. de condit. & demonstrat. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 1. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 563. n. 62. Cened. pract. & canon. quest. sing. 31. n. 1.

2 Aduerte tamen quod tunc inducit repetitionem præcedentis verbi, quando scilicet præcedenti orationi adjicitur oratio defectiua & imperfecta; ita *Bertaz. disclaus. 20. gloss. 1. nu. 2. Gonzal. d. gloss. 1. nu. 4. Card. Tusch. d. concl. 303. n. 2. & nu. 4. cum seqq.* Quando vero ponitur in capitulo prorsus distinctio & separato, quod orationem habet perfectam, tunc non est præcedentium repetitiua, sed continuatiua; vt post *Bart. Roman. Paris. & alios* tenent *Ostau. Vulp. dicto loco. Mascard. de probation. concl. 1165. nu. 11. Card. Tusch. d. concl. 303. num. 10.*

3 Item natura sua est repetitiua similium, quando adest eadem ratio, vel mens verosimilis disponentis. *Gutier. pract. lib. 3. q. 19. n. 22.* Stat vero continuatiue, quando est diuersa ratio, vel non est eadem æquitas. *Cened. d. sing. 31. n. 4.*

4 Dictio hæc, & dictio, &, æquiparantur in repetitione leuatorum & conditionum. *Gama Lusitan. decis. 206. n. 15. Cardin. Tusch. d. concl. 303. n. 3.*

DICTION CLX.

Iterum.

1 **E**st repetitiua eiusdem actus pro vna vice tantum, vt in *l. fideicommissa, §. si quis alicui decem, vbi Bart. nu. 1. ff. de legatis 3. l. fin. ad fin. vbi gloss. verbo quamuis, ff. de bonis auctor. iud. possid. cap. olim in princ. de re scriptis. late Cened. pract. & canon. quest. sing. 57. n. 1. cum seqq. Ostau. Vulp. de præpos. & aduerb. signific. sub dict. item vers. iterum pag. 56. vbi dicit quod stricte capta accipitur pro secunda vice; large autem quoties opus fuerit si à lege proferatur, quando iteratio non tendit in grauamen alterius.*

DICTION CLXI.

Iuxta.

1 **D**enotat propinquitatem & vicinitatem cum aliqua distantia, argum. *l. quidam, Iberus, vbi Bart. ff. de seruit. urban. prædior. & l. properandum,*

S. & quidem, C. de iudic. notant Cosm. in pragm. sanction. tit. de electione, verbo iuxta, pag. 143. Octau. Vulp. de prepos. & adverb. signific. in dict. item vers. iuxta, pag. 56. Surd. cons. 429. num. 52. Cened. pract. & canon. quest. sing. 32. n. 1.

2 Operatur ut non requiratur anni perfectio, sed sufficiat inchoasse. *Surd. decis. 178. n. 8.*

3 Inducit repetitionem qualitatum & conditionum precedentis legati & dispositionis insequentem, ut per *Galganet. de condition. & demonstr. p. 2. cap. 1. g. 18. n. 13.* Et est relativa in omnibus ad relatum. *Intrigliol. Sicilia decis. 36. n. 15.*

4 Ponitur demonstratiue & causatiue, non conditionaliter nec restrictiue, ex *Matienso, l. 2. glos. 9. nu. 12. tit. 4. lib. 5. noua recopil. vbi nu. 13.* asserit quod quoties lex vel priuilegium non disponit quid certum, sed se refert ad aliam legem vel priuilegium, tunc hæc dictio ponitur conditionaliter, ita ut donec constet de re ad quam refertur, non valeat dispositio.

5 Aliquando exponitur hæc dictio pro, secundum; & relatiue ponitur. *Abb. in cap. Abbate, n. 20. de verbor. significat. Cosm. d. ver-*

bo iuxta pag. 143. Cened. d. sing. 32. n. 3. Interdum accipitur pro, intra, *Tiraq. de retractu lig. S. 1. glos. 11. n. 81.* Nonnunquam interpretatur pro, prope, in *l. qui ædes, ff. de incendio, cap. solita, S. hoc autem, de maiorit. & obedient. Cened. d. sing. 32. n. 1. Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. litt. D. concl. 304. n. 7. Intrigliol. d. decis. 36. n. 16.*

DICTIO CLXII.

Legitime.

1 **C**oncernit factum & modum, factum scilicet fuisse legitimum, & legitimo modo processisse. notant *Io. Monach. & Io. Andr. in reg. factum legitime in princ. de regulis iuris in 6. Bertaz. de claus. instrum. claus. 8. glos. 6. & claus. 35. glos. 12. nu. 2.* Et factum legitime, censetur factum ordine iuris seruato. *glos. & Abb. in cap. consanguinei de re iudicata. Bertaz. d. glos. 6. Seraphin. Rotæ Rom. decis. 290. n. 2. & decis. 433. n. 6. Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. litt. D. concl. 305. n. 1.* Et illud dicitur legitime fieri, quod fit lege permittente. *l. Gracchus, C. ad legem Iuliam de adulter. vbi notatur.*

DICTIO CLXIII.

Lego.

Verbum hoc adiectum vniuersitati bonorum non inducit hæredis institutionem, vt per *Menoch. consl.* 86. *n.* 78. *Azeuedo adl.* 1. *n.* 167. *tit.* 4. *lib.* 5. *noua recop.* *Ceuall. commun. contra commun.* q. 2 14. Quando enim adiicitur certæ quantitati vel summæ, intelligitur legatum, & non institutio. *Menoch. de præsumpt. lib.* 4. q. 141. *n.* 34. *Brunor. à Sole in locis communib.* *litt.* V. *n.* 46. Et omnes relictorum causas comprehendit. *Pichard. in princip. instit. de fideicommiss. libert.* *n.* 5.

DICTIO CLXIV.

Libere.

De vi & effectibus huius dictionis vide *Alber. in suo dictionario verbo libere.* *Rebuff. in concord. rub. de collation.* §. *præfatiq. verbo libere,* pag. 308. *Octau. Vulp. de præpos. & aduerb. significat. in dict. libere,* pag. 56. *Cened. præf. & canon. quest. sing.* 58. *n.* 7. *Bertaz. de claus. instrum. claus.* 30. *glos.* 10. *nu.* 1. *Cald. Pereyra de renouat. emphyt. q.* 8. *nu.*

10. *cum seqq. Card. Tusch. præf. conclus. tom.* 2. *litt.* D. *concl.* 306. *Barthol. Perett. ad extrauag. Ambitiosa de rebus Ecclesiæ non alien. verbo illis exceptis,* *n.* 16. & 17.

2 Potestatem tribuit faciendi actum sua sponte sine licentia & auctoritate alterius, iuxta tex. in *cap. 2. de locato. cap. statuiamus, de regularib. cap. cum plures,* vbi *glos. verbo libere,* de officio deleg. in 6. c. 1. *de censibus eod. lib. Clem. dudum, §. si vero idem prelati, de sepultur.* notant *Tiraq. in l. si unquam verbo reuertatur,* *nu.* 135. *C. de reuocandis donat. Rebuff. d. verbo libere versic. septimo,* pag. 620. *Menoch. consl.* 192. *nu.* 9. *Cened. d. sing.* 58. *n.* 1. *Brunor. à Sole in locis commun. verbo libere. Flamin. de resignation. lib.* 7. q. 5. *n.* 8. *Gonzal. ad reg.* 8. *Cancel. glos.* 45. *n.* 11. *cum seqq. & glos.* 48. *nu.* 3. & *glos.* 53. *n.* 3. *Cardin. Tusch. d. concl.* 306. *n.* 10. *Cald. Pereira. de empt. & vendit. cap.* 20. *nu.* 9. *Barthol. Perett. vbi supra.*

3 Intelligatur sine impedimento, contradictione, onere, grauamine, vel obstaculo, ac vlla diminutione vt in *Clem. fin. de etate & qualitat. & in cap. 1. in princip. verbo libere cum ibi not. de regul. lib.* 6. *cap. cum episcopus, verbo libere, de offic. ordin. eod. lib.*

glos. verbo libere in d. Clem. dudū. notant *Tiraq. d. verbo reuertatur, nu. 134. Cosm. in pragmat. sanction. tit. de electione, verb. libere, pag. 104. Ofsau. Vulp. dicto loco. Menoch. conf. 10. nu. 10. Surd. decif. 265. n. 3. & decif. 272. nu. 14. Ludou. Rodolphin. post tract. de absoluta Principis potest. voto vni. n. 55. Cardin. Tusch. d. concl. 306. n. 9. Nicol. Garcia de Benef. p. 1. cap. 5. n. 376. D. Marta de iurisd. p. 4. cent. 1. casu 20. n. 9. Cald. Peireyra de renouat. emphyt. q. 8. nu. 12. Valasc. consult. 123. n. 9. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 53. nu. 18. Io. Francisc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. c. 16. nu. 56. & p. 4. cap. 1. nu. 24. dicit quod in contractu emphyteutico tribuit absolutam auctoritatem, omnemq. contradictionem, & impedimentum remouet.*

4 Item etiam intelligitur sine facto iudicis, vt notat *Stephan. Gratian. Marchie decif. 150. n. 3.* Et totalitatem importat. *Menoch. conf. 1. n. 13.*

5 Omnem obligationem excludit, vt in *l. non dubito, §. liber autem, ff. de captiuis & postlimin. reu. cap. 2. de arbitris lib. 6. cap. licet de sepultur. eod. libro. Valasc. consult. 123. n. 8.*

6 Requirit tamen iuris ordi-
Barbosa de Diction.

nem. Hippol. conf. 49. n. 47. vol. 1. quia hoc verbum recipit restrictionem à iure secundum determinationem aliarum legum. *Card. Tusch. d. concl. 306. n. 14.* Vnde si libera facultas data sit, non ex hoc videtur iuris communis sublata dispositio; quia etiam tunc procedere debet iuxta iuris dispositionem. *Rebuff. d. verbo libere, vers. Et an verbum. Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 7. nu. 36. & 37.* Sic etiam si testari prohibito libera testandi facultas concedatur, intelligitur iuris forma seruata, vt in *l. si quando, C. de inoffic. testam. Ofsauian. Vulpell. d. loco, num. 2. Menoch. d. q. 7. n. 39.*

7 In venditione operatur respectu translationis dominij pretio soluto, vt per *Card. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 663. n. 5.*

8 Si petatur libere restitui, dicitur intentatum petitorium. *Menoch. de recuper. possess. in præfat. num. 15.*

9 Non excludit exceptionem prouenientem ex natura actus, & subiecta materia. *Farin. in præxi crimin. p. 1. lib. 1. tit. 3. q. 24. n. 82. Card. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 516. n. 4. & decif. 576. n. 4.*

82 Remissiones Doctorum

DICTION CLXV.

Licet.

DE vi & effectibus huius verbi late *Rebuff. in comment. ad l. licet 58. vers. licet*, ff. de verb. significat. pag. 299.

2 Verbum hoc libertatem & arbitrium denotat, non autem obligationem & præcisam necessitatem, ut in *l. diem proferre*, §. si plures, ff. de arbitris. l. i. ff. de interrogat. actionib. notant *Menoch. conf. 381. n. 23. Ceual. commun. contra comun. q. 750. nu. 26. & q. 757. n. 61.* Et ita est protestatium, non necessitatum. *Card. Seraphin. Rota Rom. decis. 739. num. 3.*

3 Non est taxatium, nec excludit alia. *Card. Seraphin. decis. 573. n. 2.*

4 Verbum, libet, liberam & absolutam arbitrij potestatem, facultatemque tribuit. *Menoch. de arbitr. iudicium, lib. 1. q. 7. num. 32.*

DICTION CLXVI.

Magis.

DE vi & effectibus huius dictionis vide *Rebuff. in commentar. ad l. quibus 57. vers.*

& qui magis, ff. de verb. significat. pag. 295. & ad *Auth. habita in vers. & maxime diuinarum*, C. ne filius pro patre. *Ostau. Vulpell. de præpos. & adverb. significat. in dict. magis, pag. 58. Cened. præf. & canon. quest. sing. 60.*

DICTION CLXVII.

Mandare.

Verbum hoc intelligi debet de coactione, ut per *Card. Seraphin. Rota Rom. decis. 1212. nu. 3.* Et passim in iure accipitur, pro, committitur, ex notatis per *Hieron. Fernandez de Otero in repet. cap. Gratum, de officio deleg. n. 94.*

2 Importat etiam idem quod, delegare, ut in *tit. ff. de offic. eius cui mand. est iurisd. & in l. i. §. damus*, ff. de suspectis tutor. & in *l. i. §. i. ff. quis & a quo appelletur.* Aliquando vero non importat delegatam iurisdictionem, ut per *D. Martam de claus. p. 1. claus. 186. num. 5.*

DICTION CLXVIII.

Maximè.

Exprimit casum minus dubitabilem, includendo etiam magis dubitabilem. notant

tant *Menoch. de arbitr. casu* 416.
n. 19. Azevedo l. 1. num. 32. tit. 19.
lib. 8. noua recopil. Fr. Emman.
Roder. quest. regul. tom. 2. q. 100
art. 2. vers. Circa quam notan-
dum est. Gutier. can. quest. lib. 1.
cap. 20. n. 6. Cened. pract. & can.
quest. sing. 37. n. 1. Card. Tusch.
pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl.
309. n. 10. nouissime sacra Rota
Romana apud Farinac. decis. 257.
n. 4. tom. 1. p. 2. Barthol. Perett. ad
Extrauag. Ambitiosa de rebus Ec-
clesiae non alien. pag. 256. nu. 3.
 2 Ex propria vi, & natura im-
 plicat idem esse in casu cōtrario,
 licet in illo fortior militet ratio,
 vel ratio expressa deficeret, vt in
l. 1. §. vel maxime, ff. de collat. bo-
nor. & in l. scire oportet, §. & si
maxime, ff. de excusat. tutor. no-
 tant *Couar. lib. 2. variarū cap. 7.*
n. 5. Octavian. Vulpell. de p̄. epos.
& adverb. significat. sub. dict. ma-
gis, vers. maxime, pag. 58. Gutier.
d. c. 20. nu. 5. Flamin. de resignat.
lib. 1. q. 13. num. 31. & lib. 2. q. 1.
n. 31. Cardin. Tusch. d. concl. 309.
n. ult. & concl. 290. n. 5. Cened. d.
sing. 37. n. 2. vbi n. 4. asserit quod
 denotat identitatem esse in casu
 contrario. Posita tamen post ge-
 nus quod includebat speciem,
 non denotat implicationē. *Surd.*
conf. 330. n. 24.

3 Aliquando stat ampliatiue
 & augmentatiue, vt per *Octau.*
Vulpell. d. loco vers. & stat. Ludou.
Rodolphin. post tract. de absoluta
Principis potest. lib. 2. var. q. 50.
n. 28. Card. Tusch. d. concl. 309.
n. 1. Alias etiam causas comple-
 titur, quam expressam. *Vant.*
de nullitat. tit. ex defectu processus
sub n. 123. vers. Idem foret. Ant.
Monach. Bonon. decis. 28. nu. 45.
 Et significat idem in casu diuer-
 so. *Hieron. Fernandez. de Otero*
in repet. cap. Gratium de officio de-
leg. nu. 37. vbi n. 38. asserit quod
 aliquando solet accipi restrictiue
 & taxatiue.

4 Interdum apponitur pro
 dictione taxatiua, vt colligitur
 ex text. iuncta glosa verbo *ma-*
xime, in cap. cum contingat. de fo-
ro comp. notant Menoch. de pra-
sumpt. lib. 4. q. 100. nu. 12. Azeue-
do l. 1. num. 37. tit. 19. lib. 8. noua
recopil. Adiecta enim causa fina-
 li stat taxatiue non implicatiue,
 vt in *cap. ad abolendam de filiis*
presbyt. vbi glos. verbo in secula-
ribus. Couar. d. cap. 7. num. 5. Me-
noch lib. 6. de praesumpt. q. 50. nu.
12. P. Sanch. de matrim. lib. 6. di-
sput. 14. n. 21.

DICTIO CLXIX.

Meus.

E St pronomen possessuum demonstrans tempus præsens, vt per *Octau. Vulp. de prapof. & aduerb. signif. sub dict. magis vers. meus*, pag. 59. *Menoch. conf. 106. num. 184. cum seq. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 98. n. 4. & cap. 104. num. 18. cum seqq.*

2 Pronomina meum, tuum, suum, restringunt dispositionem ad tempus præsens, & bona præsentia, vt in *l. si ita legatum 8. vbi Bart. ff. de auro & argento legato. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 127. in fine; & conf. 106. n. 170. & num. 187. & 192. Surd. decis. 233. n. 11. & num. 20. in fine. Ceuall. commun. contra commun. q. 727. n. 64. & q. 900. n. 64. Denotant dominium, ex *Cald. Pereyra de empt. & vendit. cap. 10. n. 2.**

DICTIO CLXX.

Minime.

E St negatiua vniuersalis, & habet præcisam exclusionem, vt notat *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 40. n. 1.*

DICTIO CLXXI.

Modo.

E St demonstratiua præsens temporis, vt in *S. 1. vbi Port. Instit. de rerum diuis. Octavian. Vulp. de prapof. & aduerb. significat. sub dict. magis in vers. modo*, pag. 59. Tempus quoque præteritum ostendit. *Cicero lib. 2. de officijs, ibi, modo enim hoc malum in hanc Remp. inuasit: & 6. act. in Verrè: Quod dico, nuper, imo vero modo, ac plane paulo ante vidimus. Pichard. in princip. instit. de pupil. substit. n. 32.*

DICTIO CLXXII.

Moneat.

V Erbum hoc inducit cōfilium & non præceptum, vt per *Cened. ad decretal. collectan. 104. n. 2.* Et si dicatur, moneas, & inducas, non importat præcisam coactionem, & sic non datur potestas compellendi ita *Cels. Hugo in tract. clausul. pag. 493. col. 1.*

DICTIO CLXXIII.

Mox.

D E vi & effectibus huius dictionis, ac varijs illius

lius significationibus, late *Viui. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. nu. 346. Octau. Vulp. de prepos. & adverb. signific. in dict. mox. pag. 60. Cened. pract. & canon. quest. sing. 61. Carbon. de legibus lib. 8. disp. 16. vers. sexta regula, Moneta de distribut. quotid. p. 3. q. 7. num. 37.*

2. Accipitur aliquando pro spatio decem dierum, ut in *l. ad peremptorium in fine cum, l. seq. ff. de iudic. & in l. promissor, ff. de constit. pecun. notant Viui. d. nu. 346. in fine. Octau. Vulp. ubi supra, n. 2.* Quandoque exponitur pro curriculo seu spatio duorum mensium. *l. à Diuo Pio, S. 1. ff. de re iudic. Interdum pro triduo. l. cum speciali, C. de iudic. notat Oct. Vulpell. d. loco.* Aliquoties interpretatur idest, anno sequenti, ut in *l. sed etsi quis, S. si operas, iuncta glos. verbo mox, ff. de usufructu.* Nonnunquam denotat triennium. *glos. in cap. quia propter, in fine de elect. Alexand. in l. 1. S. qui praesens, n. 8. ff. de verb. obligat.*

3. Haec dictio proprie sumpta accipitur pro confestim, idest sine vilo intervallo. notant *glos. verbo mox in cap. quia propter de electione. Octau. Vulpell. d. loco statim in principio. Auendan. de exequendis mandatis p. 1. cap. 16.*

-o Barbosa de Diction.

n. 2. Escobar de ratiocin. cap. 3. l. n. 24. Cened. d. sing. 61. n. 1.

4. Potest tamen importare intervallo temporis, & immediatum tempus, & tunc interpretatur pro, postea, ut in *l. 1. vbi glos. verbo mox, ff. de rehus creditis, & in l. de etate, S. ex causa ff. de interrog. actionibus.* notat *Tiraq. in l. si unquam, verbo & postea, n. 1. C. de reuocandis donat. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 3. l. 1. Pichard. in tract. de mora, nu. 188.* Different vero, quando haec sine intervallo accipitur. *Rebuff. in comment. ad l. ad edictum 14. vers. sed ut ad rem, ff. de verb. signific. pag. 100.*

5. Accipitur etiam pro quamprimū id fieri potest. notat *Doct. in l. tutores, C. de administrat. tutorum. Octau. Vulpell. d. loco n. 1. vers. accipitur. Paul. Montan. tract. de tutelis, & curis, cap. 3. 2. num. 30.*

6. Operatur ut summarie, & sine strepitu agatur, ut per *glos. in l. momentanea, C. unde vi.* Et appositio huius termini legalis taliter est peremptoria, quod probatio postea facta nullius est momenti, ut in *l. scire oportet, S. 1. ff. de excusat. tutorum.*

7. Iuncta verbo futuri tempo-

86 Remissiones Doctorum

ris facit poenam censerī irrogam ipso iure. notant post *Tirag. & Cassan. Cened. d. sing. 61. n. 5.* Cotta in memorab. verbo mox, in fine, pag. 592. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transaction. n. 655. Sayr. in clavi Regia, lib. 3. cap. 8. n. 27. Moneta de distribut. quotid. p. 3. q. 7. n. 36. & 37.

9 Denique per hanc dictionem non prohibetur appellatio, vt per *Steph. Gratian. discept. forens. cap. 41. n. 12.*

DICTION CLXXIV.

Multi.

1 **V**erificatur solum in duobus, vel ultra, vt per *Intrigiol. Sicilia decis. 44. nu. 18.* *Marium Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. 109. n. 36. & 37.*

DICTION CLXXV.

Namque.

1 **P**onitur pro, certe, vt in *S. hoc autem instit. de auctorit. tutorum, & in S. constituitur, instit. de usufructu, notat Oct. Vulpell. de prapof. & aduerb. signific. in dict. namque, pag. 61.*

DICTION CLXXVI.

Nec.

1 **A**ceipitur pro, vt non, in *l. fin. C. ubi, & apud quos in integ. restit. & in cap. fin. de penitent. & remiss. & in cap. ne captanda de concess. praben. lib. 6. & tunc facit modum. glos. in l. cum pater, S. Titio frater, ff. de legatis 2. notant Octau. Vulpell. de prapof. & aduerb. signific. sub dict. namque, vers. no, pag. 61. Galgannett. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 3. q. 3. n. 1. vbi 2. asserit quod si exponatur pro, vt, facit conditionem, per text. in l. cum tale, S. Titius, vbi Bart. n. 1. vers. tu distingue, ff. de condit. & demonstr.*

DICTION CLXXVII.

Nec.

1 **E**st implicatiua casus contrarij ad expressum, vt in *l. milites ita, S. mulier, ff. de militari testam. & in l. nec auus, cum glos. C. de emancip. liber. notant Oct. Vulpell. de prapof. & aduerb. signific. sub dict. namq. vers. nec, pag. 61. Guster. pract. lib. 3. q. 30. n. 20. Cened. pract. & can. quest. sing. 113. n. 1. vbi nu. 2. dicit dictionem hanc esse negatiuam, & habet*

habere annexam copulam, de quo etiam *Azen. l. 10. n. 40. tit. 1. lib. 4. noua recopil. Gutier. d. q. 30. n. 11. Card. Tusc. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 312. n. 3.*

2 Copulat, & continuat præcedens dictum, & eidem iungitur. *l. nec quicquam, ff. de officio procons. Card. Tusch. d. concl. 312. n. 1. Oct. Vulpell. d. loco. vbi etiam dicit, quod non inducit repetitionē precedentis dispositionis.*

DICTIO CLXXVIII.

Necnon.

1 **R**esoluitur in copulatiuā, & vt notant *Flamin de resignation. lib. 3. q. 6. nu. 22. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 3. nu. 3. & glos. 5. §. 7. n. 78. vbi etiam dicit quod repetit omnes qualitates præcedentes. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 70 num. 32, & cap. 147. n. 18.*

DICTIO CLXXIX.

Nemo.

1 **E**st vniuersalis negatiua, vt per *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 316. n. 2. Et importat omnimodam exclusionem. Mar. Antoni. variar. resol. lib. 1. resol. fin. casu 42.*

DICTIO CLXXX.

Nequaquam.

1 **I**mportat idem quod nullo casu, nullo pacto, nulla ex parte, vt in *l. etiam §. si quis absentis, ff. de petit. hered. l. Iulianus, §. sed cum in facto, ff. de act. empti.*

DICTIO CLXXXI.

Neque.

1 **H**abet vim copulatiuæ, & est repetitiua præcedentium, seu transpositiua, vt in *l. nec mandate, ff. de tutoribus & curat. datis ab his. notant Oct. Vulpell. de præpos. & aduerb. signific. sub dict. namq. vers. neq. pag. 61. Menoch. cons. 3. n. 20.*

DICTIO CLXXXII.

Nihil.

1 **E**st vniuersalis negatiua, & omnia excludit, nullamq. recipit restrictionem. *l. is qui ducenta, §. utrū, ff. de rebus dub. glos. verbo nihil, in Auth. de hered. & falcid. Tirag. in l. si unquā, verbo susceperit liberos. n. 8. & num. 85. C. de reuocandis donation. Octau. Vulpell. de præposit. & aduerb. signific. sub dict. namq. vers. nihil,*

88 Remissiones Doctorum

pag. 61. *Menoch. de presumption. lib. 4. q. 89. num. 24. & conf. 164. n. 3. Surd. de alimentis tit. 9. q. 35. n. 39. & q. 37. n. 12. Card. Tusch. pract. concl. 10. 2. lit. D. concl. 313. Cened. pract. & canonic. quest. sing. 64. n. 1. vbi nu. 2. asserit aliquando dictionem hanc non esse penitus omnium exclusiuam. & nu. 3. dicit quod verba, nihil agit, inducunt annullationem ipso iure, & important canonem latæ sententiæ. Et posita in lege, nihil penitus, vel nihil omnino, importat vniuersalem negatiuam sine vlla distinctione, vel temperamento; sed absolute, & omni casu. Card. Tusch. d. conclus. 313. nu. 2. Verba illa, nihil penitus, sunt limitatiua, vt per Cardin. Seraph. Rotæ Rom. decif. 461. num. 5.*

DICTIO CLXXXIII.

Nihilominus.

A Vget dispositionem, & eam præcisam reddit, vt per Gonzal. ad regul. 8. Cancell. §. 7. proæm. n. 124.

DICTIO CLXXXIV.

Nisi.

DE vi, & effectibus huius dict. vide *Cacberan. de*

cif. 174. num. 2. Borrell. conf. 12. nu. 16. quos refert Aldouin. conf. 63. n. 59. Galganiet. de condit. & demonstrat. p. 2. cap. 1. q. 3. Octau. Vulpell. de præpos. & aduerb. signific. in dict. nisi, pag. 62. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 314. Cened. pract. canon. quest. sing. 23. Francisc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 1. comparat. 20. n. 40. cum seqq. & nu. 48. asserit hanc dictionem compositam esse à duabus videlicet, si, &, non.

2 Est exceptiua, & importat exceptionem à præcedentibus, vt in reg. *Peccatum de regulis iuris in 6. & in l. actione, vbi Bart. Ias. & ceteri moderniores, C. de transact. Oct. Vulpell. d. loco statim in princ. Seraph. de priuilegiis iuram. priuileg. 57. nu. 12. Surd. decif. 225. n. 19. Cened. d. sing. 23. n. 1. Card. Tusch. d. concl. 314. n. 1. Steph. Grat. discept. forens. tom. 3. cap. 446. nu. 41. nouissime sacra Rota Rom. apud Farin. decif. 391. n. 14. tom. 1. p. 1. Alios casus excludere videtur, vt in l. qui aliena, §. si libertas, ff. de negot. gestis, & in cap. si duo, de procurat. lib. 6. Nicol. Garc. de benefic. p. 1. cap. 5. num. 70.*

3 Subsequens præcedentem negationem, affirmare facit eam, quæ ponit: quemadmodum, &

si se-

si sequatur negatiuam; negationem operatur, vt in *l. si eum*, §. qui iniuriarum, ff. si quis caution. l. actione, C. de transact. vbi Bart. Salicet. Alexan. & Ias. n. 3. Dec. n. 5. Padil. n. 12. Rebuff. in compend. alienat. n. 70. pag. 66. Menoch. conf. 356. n. 9. Surd. de alimentis, tit. 1. q. 104. n. 6. Francisc. Molin. d. comparat. 20. n. 40. plures refert Doctores P. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 19. n. 3. Cened. d. sing. 23. n. 1. Gutier. canon. lib. 1. cap. 21. n. 2. Steph. Gratian. d. tom. 3. cap. 542. nu. 22. Card. Seraph. Rotæ Rom. decis. 343. n. 3. nouissime sacra Rota Romana apud Farin. decis. 639. n. 2. etiam in exceptis. decis. 197. n. 2. in fin. & decis. 96. n. 1. tom. 1. p. 1. resoluit quod præcedens negatiuam ponit, & determinat affirmatiuam in casu nominato. Cardin. Tusch. d. concl. 343. n. 3. vbi n. 5. tenet quod si oratio affirmatiua præcedit, illa negat, & priuando resoluit, siue oratio præcedens sit affirmatiua potentia, siue actus.

4 Importat conditionem. Cened. d. sing. 23. nu. 3. Oct. Vulpell. d. loco, vers. & quod, pag. 65. luncta actui in futurum importat conditionem. nouissime sacra Rota Rom. apud Farin. decis. 167. n. 7. tom. 1. p. 2. Et non solum fa-

cit orationem conditionalem, sed in se ipsa conditionem præcedenti conditioni contrariam, vt per Anton. Monach. Lucens. decis. 67. num. 35.

5 Est limitatiua, prout notat Flamin. de resignat. lib. 5. q. 6. num. 183.

6 De sui natura est modificatiua, & exclusiua. Menoch. consil. 3. nu. 16.

7 Habet vim taxatiuæ. Mar. Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. fin. casu 42.

8 Ponitur priuatiue, & aduersatiue ad præcedentia. Cened. d. sing. 23. n. 1. Surd. decis. 264. nu. 17. & conf. 71. n. 6.

9 Ponit actum. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 9. n. 26.

10 Significat oppositum eius, cui immediate aduersatur. Cened. d. sing. 23. n. 2. Surd. de alim. tit. 1. q. 104. n. 7. Octau. Vulpell. d. loco vers. regulariter, pag. 65.

DICTIO CLXXXV. Nominatim.

1 **E**Xponitur pro, specialiter, vt in *l. 2. ff. de liber. & posth.* notat Steph. Gratian. discept. forens. cap. 97. n. 16.

90 Remissiones Doctorum

DICTIO CLXXXVI.

Non aliter.

Inducit formam, vt in *l. de ijs*, ff. *de transact.* notant *Oftau. Vulpell. de prepos. & aduerb. signific. in dict. non aliter*, pag. 65. *Cened. practic. & canon. quest. sing. 65. n. 1.* vbi numeris seqq. quod est annullatiua, & facit conditionem.

DICTIO CLXXXVII.

Non nisi.

At formam, vt per *Marium Anton. variar. resolut. lib. 1. resolut. 94. n. 2.*

DICTIO CLXXXVIII.

Nonnunquam.

Exponi solet pro, aliquādo, vt in *l. nonnunquam*, ff. *de re iudicata*, & in *l. cum quem temere in fine*, ff. *de collat. bonor.* notat *Rebuff. in commentar. ad l. qui mortui 129. vers. nonnunquā*, ff. *de verbor. signif. pag. 489.*

DICTIO CLXXXIX.

Non semper.

Exceptionem ostendit, sicut, dictio plerumque,

vt in *l. 3. §. 1. ff. de officio praefecti vigil. & l. 1. §. 1. ff. de tutel. & ration. distrab. notat Rebuff. in comment. ad l. interdum 78. versic. idem in verbo multisoties. ff. de verbor. signif. pag. 361.*

DICTIO CXC.

Non solum.

Implicat eandem voluntatem & dispositionem quoad omnia, vt in *l. cum non solum*, C. *de bonis quae liberis*. notant *Ripa de substitut. resp. 13. nu. 9. Ost. Vulp. de prepos. & aduerb. signif. in dict. non solum*, pag. 66. vbi etiam aduertit, quod quāuis haec dictio vim affirmatiuam habeat, vt Titius non solum doctus est, sed etiam probus: nihilominus si clausula negatiua sequatur per, nec quidem, tunc ipsa affirmatio negat.

DICTIO CXCI.

Nos.

Pronomen hoc est personallissimum, vt per *Casarem Argel. de legitimo contradicatore q. 15. n. 62. vbi n. 63. tenet quod prolatum à summo Pontifice excludit Legatum, & Nuntium. & num. 70. dicit quod non restringi-*

stringitur ad personam solius viuentis.

DICTIO CXCI.

Nullatenus.

Est vniuersalis negatiua excludens etiam quamcunque minimam partem. *glos. in reg. nemo potest de regulis iuris in 6. & in cap. Statutum, verbo nullum de rescriptis eod. lib. notat Octau. Vulp. de prepos. & aduerbs. signif. in dict. nullatenus, pag. 66. Card. Tusch. pract. conclus. 10. 2. litt. D. concl. 315. n. 1.*

2 Negat omnes casus, & omnem potentiam. *l. ult. C. de testam. mil. Menoch. conf. 383. nu. 14. Et natura illius est negare in totum, & vniuersaliter iurisdictionem excludere. D. Marta de iurisdic. p. 4. cent. 2. casu 153. num. 10. Cened. pract. & canon. quast. sing. 69. num. 3. ubi etiam, quod per eam censetur sublata facultas dispensandi.*

3 Habet vim præcisæ prohibitionis, vt per Steph. Gratian. *Marchia decis. 51. n. 8.*

4 Inducit nullitatem actus ipso iure, & non aliam pœnam, vt in *Auth. si qua mulier*, ubi *glos. verbo, nullatenus, C. ad senatus. cons. Velleian. Clem. uni. ubi glos.*

verbo, nullatenus, de sequestrat. notant glos. verbo nullatenus in Clem. 1. de etate & qual. Flamin. de resignation. lib. 8. q. 8. nu. 53. & lib. 9. q. 12. nu. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 159. n. 18. Gig. de pens. q. 100. n. 10. Ceuall. communi. contra comm. q. 527. n. 10. & q. 900. n. 5. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. ult. nu. 65. alios citat P. Sanch. de Matrim. lib. 6. disp. 32. nu. 7. multo plures refero ego ipse in meis remiss. ad sacrosanctum Concil. Trident. sess. 21. de reformat. c. 2. n. 20.

5 Habet vim sententiæ, & tantum importat quantum clausula decreti irritantis, vt in *d. Auth. si qua mulier*. notant Tirag. in *l. si unquam*, verbo reuertatur, nu. 95. *C. de reuocandis donat. D. Marta d. casu 153. n. 10. Cened. d. sing. 69. n. 1. P. Rebello de obligation. iustit. lib. 1. q. 6. sect. 6. n. 44. Et denotat latam sententiam cuicunque verbo cuiuscunque temporis iungatur, vt per Sayr. in clau. regia lib. 3. cap. 8. num. 26.*

DICTIO CXCI.

Nullius momenti.

Importat nullitatem actus ipso iure, vt in *l. si quis se promittit*,

92 Remissiones Doctorum

pronium, ff. de heredib. instit. & in cap. ordinarij, in fine. de officio Ordin. notant Tiraq. in l. si unquam verbo, reuertatur, n. 97. & n. 101. C. de reuocandis donation. Farin. in praxi crimin. p. 1. lib. 1. tit. 4. q. 35. n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 57. n. 7.

DICTION CXCIV.

Nulla modo.

E St vniuersalis negatiua, & prohibitiua, excludens omnem casum & potestiam, vt in l. ult. C. de testam. milit. notant *Menoch. conf. 383. n. 14. Cened. pract. & canon. quest. sing. 70. n. 1. & 3. Ferrer. in constitut. Cathalon. gloss. 1. n. 20.*

2 Est præcisa. *Menoch. conf. 22. n. 9.* Et operatur præcisam prohibitionem; & idem quod clausula decreti irritantis. *Stephan. Gratian. Marchie. decis. 51. n. 18.*

3 Excludit dispensationem. *gloss. in Clem. 2. S. illi vero, vers. nullo modo, de atate & qualis. Tiraq. in l. si unquam, verbo, reuertatur, n. 94. C. de reuocandis donation. Cened. d. sing. 70. nu. 2. Paul. Montan. de tutelis & curis cap. 5. num. 92.*

4 Est canon latæ sententiæ.

Tiraq. d. verbo reuertatur, n. 93. Sayro in Clauis Regia lib. 3. cap. 8. num. 26.

5 Dictio, nullo pacto, trahitur ad non specificata, vt per *Stephan. Gratian. d. decis. 51. n. 24.*

DICTION CXCV.

Nullus.

E St vniuersalis negatiua, & omnia excludit. notant *Menoch. conf. 106. nu. 246. Verall. Roman. decis. 283. nu. 2. p. 3. Cened. pract. & canon. quest. sing. 76. nu. 1. Cardin. Seraphin. Rota Rom. decis. 843. n. 6. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 315. n. 2. & concl. 316. n. 1. Barthol. Perett. ad extrauag. ambitiose, de rebus eccles. non alien. verbo quicquam, nu. 7. pag. 238. Et ob negationem vniuersalem in ea inclusam denotat ipso iure. *P. Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 21. n. 75.**

2 Coniuncta cum verbis, cuiuscunque temporis, denotat nullitatem, vt per *Tiraq. in l. si unquam, verbo, reuertatur, n. 243. C. de reuocandis donat.*

3 Nullus, sæpe significat non quod inualidum est, sed quod reuera non est. *Pichard. ad princ. instit. de exheredat. lib. n. 47.*

DICTIO CXCVI.

Nunc.

I St demonstratiua præsens temporis, vt in *l. 1. ff. de condiēt. indebiti*, & in *l. 1. §. nunc tractemus, ff. de tut. & ration. distr.* & in *l. 4. §. ult. ff. de conditionib. & demonstr.* notant *Menoch. conf. 14. nu. 3. Octauian. Vulp. de præpos. & aduerb. signif. sub dict. nullatenus, versic. nunc, pag. 67. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 317. n. 1.* vbi *nu. 2.* resoluit quod denotat præsens esse initiū obligationis.

2 Denotat temporis extremitatem. *Menoch. conf. 21. n. 6.* vbi *n. 27.* notat quod eius natura est, vt sit præcedentium declaratiua, & simul restrictiua. Non tamen semper denotat tempus instans, sed ad id quod nouiter factum est refertur, vt in *cap. 1.* vbi *Abb. de verbor. significat. Octau. Vulp. d. loco*, vbi etiam dicit quod importat, vt quid fiat absque dilatione, per *l. scimus, §. cum autem, C. de inoffic. testam.*

DICTIO CXCVII.

Nunquam.

I St vniuersalis negatiua, quæ comprehendit om-

nem casum & omne tempus, & interpretatur, nullo tempore. *l. prouidendum, §. 1. vbi glos. C. de postul. notat Octauian. Vulpell. de præpos. & aduerb. significat. in dict. nunquam, pag. 67.* vbi etiam dicit quod est indefinita, quæ aequipollet vniuersalibus.

DICTIO CXCVIII.

Nusquam.

I Accipitur pro, nullo in loco, vel cum nullibi est, vt in *l. ex condueto, §. si vis tempestatis, vers. idemque dicendum, ff. locati.* notat *Rebuff. in commentar. ad l. qui mortui 129. versic. nonnunquam, ff. de verb. significat. pag. 489.*

DICTIO CXCIX.

Ob.

I Causam remotam sine occasione designat. *l. qui proprio, §. procurator, vbi Bald. ff. quod cuiusque vniuers. nom. notant Tiraq. in tract. cessante causa limit. 20. n. 27. Surd. conf. 223. nu. 5. Octau. Vulpell. de præpos. & aduerb. significat. in dict. ob, pag. 68.*

DICTIO CC.

Obtinuit.

Verbū hoc significat ius fuisse controuersum, vt in *l. cum ex vno* 32. in *sine*, ibi, *omnibus experiri permitti post magnas varietates*, obtinuit. *l. vetus* 68. ff. de *usufructu*, *l. pen. ff. de legatis* 1. Accac. Anton. in *comment. ad l. 3. n. 60. ff. de condition. & demonstrat.*

DICTIO CCI.

Occupare.

TAm in bonam, quam in malam partē accipi potest. notant *glos. verbo occupare*, in *cap. generali de electione* in 6. Bertazol. de *claus. instrum. claus. 27. glos. 19. n. 6.* vbi etiam notat differentiam inter verbum occupare, & inuadere; vt primum ad mobilia, sicut etiam verbum rapere, pertineat: secundum im mobilia concernat: licet quandoque legislatores ex confundant, & eis promiscue vtantur.

DICTIO CCII.

Occasio.

APud oratores pro opportunitate temporis acci-

pitur. vnde Cicero dicit quod occasio est pars temporis in se habens alicuius rei idoneam faciendi opportunitatem: referunt Cagnol. in *l. capienda occasio*, ff. de *reg. iuris*. Bertazol. de *claus. instrum. claus. 27. glos. 15. num. 1.* Apud legistas aliter atque aliter accipitur, vt per Alber. in *dition. sub hoc verbo*. Tirag. in *trakt. cessante causa limit.* 13. Cardin. Tusch. *pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 318.* vbi etiam dicit quod latissime est intelligenda, vt comprehendat etiam quamlibet occasionem sine ratione.

2 Differt à causa, si quidem illa pro finali accipitur, ista pro impulsiva, vt per Tirag. d. *limit. 13. n. 4. & seq.* Vel melius causa proprie per se ordinatur ad aliquid, occasio vero etiam remotissimam causam & non rationabilem continet. Cardin. Tusch. d. *concl. 318. nu. 2. & num. 4.* asserit vulgo dici, Qui vult discedere ab amico, occasionem quarrat; id est, quamcunque causam remotam, & non veram. Et ideo denotat hæc dictio causam remotam & impulsivam. *l. qui occidit*, ff. ad *legem Aquil. cap. ult. de iniur.* notant Tirag. d. *limit. 13. nu. 8. Menoch. cons. 335. n. 25.*

DICTIO CCIII.

Olim.

TRia tempora denotare potest, præteritum, præiens, & futurum, & ad omnia potest adaptari. *glos. in l. nec emptio, C. de contrah. empt. l. 1. §. 1. vers. olim, ff. de noui operis nunt. glos. in l. eius qui in prouincia, ff. si certum petatur. notant Oñau. Vulp. de præpos. & aduerb. signific. in dict. olim, pag. 68. Card. Tusch. prætic. concl. tom. 2. lit. D. concl. 319.*

DICTIO CCIV.

Omnimoda.

ESt vniuersalis, quæ comprehendit omnia. *glos. in Clem. quamuis, verbo omnimodâ. de foro compet. Card. Tusch. prætic. concl. tom. 2. lit. D. concl. 320. & conclus. 485.*

DICTIO CCV.

Omnimodo.

ESt præcisa, & importat idem quod per omnem modum, vt ex *Tiraq. in l. si unquam, verbo reuertatur, nu. 73. cum seqq. C. de reuoc. donat. cum*

alijs notat Cened. præf. & canon. quæst. sing. 71. nu. 1. vbi nu. 2. asserit quod licet sit præcisa, nihilominus congruam recipit interpretationem à iure communi. & n. 3. cum Rebuff. & Cassan. dicit quod denotat substantiam, & totalitatem.

2 Impedit omnem obligationem, vt per *Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 32. n. 31.*

3 Denotat præcisam voluntatem, & habet vim decreti irritantis. *Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 320. n. 2. vbi n. 3. declarat procedere quando stat de per se, secus si habet secum adiunctam conditionem, seu voluntatem.*

4 Quandoque importat perpetuitatem. *l. si cum exceptione, §. quatenus, vers. omnimodo, & ibi Bart. ff. quod metus causa. glos. & Anchaz. in clement. 1. de vita, & honest. cleric. notat Oñau. Vulp. de præpos. & aduerb. signific. in dict. omnimodo, pag. 69. vbi etiam dicit, quod denotat plenariam potestatem. & n. 4. tenet quod ubicumque à lege disponitur, vt aliquid omnimodo, vel omnino fiat, numquam inferior dispensare potest, vel legem condere contra id, quod à maiori dispositum est.*

DICTIO CCVI.

Omnino.

DE vi, & effectibus huius dictionis, vide Roland. *conf.* 84. n. 3. cum seq. lib. 1. *Ostau. Vulp. de prapof. & aduerb. significat. in dict.* Omnino pag. 70. *Tirrag. in l. si unquam, verbo reuertatur, n. 73. & 76. cum seqq. Bertazol. de claus. instrum. claus. 32. glos. 4. nu. 6. Cened. ad Decretal. collect. 177. nu. 3. & pract. ac canon. quest. sing. 24. nu. 1. & sing. 71. nu. 4. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 322. per tot. & nu. 1. & 2. dicit quod importat idem quod libere, absolute, totaliter, simpliciter, & penitus.*

2. Est vniuersalis, vt per *Flamin. de resignat. lib. 11. q. 11. n. 5. & n. 52. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 6. n. 20.* Et cum sit vniuersalis, comprehendit indistincte omnes casus; & non possumus dicere quod magis comprehendat vnum quam alium. notant *glos. in l. si cum exceptione, §. quatenus, ff. quod metus causa, Flamin. d. lib. 11. in prafat. n. 12. Seraphin. de priuileg. iuram. priuil. 49. nu. 44.* vbi etiam asserit quod excludit exceptionem.

3 Est præcisa, necessitatem importat, ac idem quod indistincte, & omni parte. vt in *l. si cum exceptione, §. quatenus, & ibi glos. ff. quod metus causa, l. vbi autem, §. fin. ff. de verb. oblig. Clem. 1. vbi, glos. verbo omnino, de vita & honest. cleric. notant *Tirrag. d. verb. reuertatur nu. 89. Ostau. Vulpell. d. loco statim in princip. Menoch. conf. 1. nu. 21. & de prapsumpt. lib. 4. q. 166. n. 49. Bertaz. vbi supra. Matienso in rub. tit. 1. glos. 1. n. 39. lib. 5. noue recop. Flamin. d. lib. 11. in prafat. nu. 11. D. Barbosa in l. 1. p. 4. nu. 19 ff. soluto matrim. Seraphin. de priuileg. iuram. priuil. 58. n. 15. P. Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 32. n. 6. Benedict. Aegid. in repet. l. Ex hoc iure, ff. de iustitia & iure p. 1. cap. 8. n. 40. Cened. d. sing. 24. nu. 2. vbi n. 4. resoluit quod licet dictio hæc præcisa sit, nihilominus congruè recipit interpretationem à iure communi.**

4 Excludit omnem gratiam & dispensationem, vt per *Matienso d. glos. 1. n. 39. P. Sanch. d. lib. 1. disp. 32. n. 6.*

5 Significat idem quod, in perpetuum. notant *glos. verbo omnino in Clem. 1. de vita & honest. cleric. Menoch. conf. 1. num. 21. & conf. 2. nu. 257. vbi num. 256. as-*

ferit quod non patitur restrictionem.

6 Quando adijcitur verbo futuri temporis idem importat, ac ipso iure, vt notant *Tiraq. in l. si unquā, verb. reuertatur, n. 76. C. de reuoc. donat. Rebuff. in commentar. ad l. pecunia 178. vers. secūdo, ff. de verb. signif. pag. 178.* vbi tenet quod si constitutio dicat hereticum, vel emphyteutam cadere omnino, vel priuari beneficijs, intelligitur ipso iure, sine ministerio, seu facto hominis, & sine sententia priuationis: cui resolutioni subscribunt *P. Rebello de obligat. iustit. p. 1. lib. 1. q. 6. nu. 44. Bernardin. Muscatel. de modo fideiubendi, p. 1. modo 14. n. 12. Cened. d. sing. 24. n. 6. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 322. n. 5. Moneta de distribut. quotid. p. 3. q. 7. n. 37. Io. Francisc. Leo in thesauro fori ecclesiast. p. 4. cap. 1. n. 71.*

7 Reddit processum nullum, quemadmodum dictio, vilo modo, vt ex *Tiraq. d. verbo reuertatur, n. 125.* notat *Steph. Gratian. Marchia, decis. 51. n. 11.*

DICTIO CCVII.

Omnis.

Est vniuersalis, & nihil excludit, vt in *l. Iulianus, Barbosa de Diction.*

& in *l. testatorem in princip. ff. de legatis 3. l. hoc articulo, ff. de hered. instit. l. pediculis, §. labeo, ff. de auro, & arg. leg. notant Menoch. remed. 15. recuper. n. 194. & conf. 20. nu. 17. & conf. 156. nu. 23. Tiraq. in l. si unquam, verbo totam, n. 1. C. de reuoc. donat. Burg. de Paz conf. 25. n. 28. Bertaz. de claus. instrum. claus. 21. glos. 4. nu. 1. Surd. decis. 2651. nu. 30. & conf. 380. n. 36. & conf. 424. n. 17. Flamin. de resignat. lib. 11. q. 3. n. 16. Cened. practic. & canonic. quest. sing. 25. nu. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 6. n. 21. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 397. n. 1. Stephan. Gratian. Marchia, decis. 24. n. 5. Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 9. n. 5. Anton. Monach. Florent. decis. 69. n. 7. & decis. 71. n. 18. Aloys. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapolit. decis. 287. n. 1. p. 2. vbi n. 4. aduertit quod cōprehendit plures casus etiā dissimiles; & quod facit comprehendere ea, quę aliās non comprehenderentur, dicit *Anton. Monach. d. decis. 69. nu. 8.* vbi num. 9. idem dicit de eis, quę non comprehenderentur ex proprietate vocabuli.*

2 Inter omne, & totum non est differentia, vt per *Raudens. de analogis lib. 1. cap. 12. sub num. 2.*

98 Remissiones Doctorum

Anton. Monach. d. decis. 71. n. 22.

3 Collectiua est, quæ prædicatur de pluribus, vt in *l. non distinguemus, S. si plures de arbitris. Card. Tusch. practic. concl. tom. 2. lit. D. concl. 252. nu. 5. & conclus. 397. n. 13.* Et est signum vniuersale, quod prædicatur de pluribus differentibus numero. *Card. Seraphin. Rotæ Rom. decis. 205. n. 2. Card. Tusch. concl. 597. n. 3. d. lit. D.*

4 Institutio facta cum hac dictione, facit quod ex intentione testatoris comprehendantur omnia bona tam mobilia, & immobilia, quæ iura & actiones. *Card. Seraph. Rotæ Rom. decis. 584. n. 3.*

DICTIONE CCVIII.

Oportet.

1 **V**erbum hoc excludit arbitrium iudicis, ex textu in *l. verbum oportere 37. ff. de verb. signif. vbi late Rebuff. qui in vers. idem dicerem in fine, asserit interdum poni pro consentaneo, & opportuno; & illum citat Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 146. n. 20.*

2 Aliquando necessitatem importat. *Auth. de iudicib. S. oportet, vers. necessario, collat. 6. l. si quando, C. unde vi. cap. non oportet*

3. q. 9. cap. 1. de præscript. in 6. vbi glos. cap. cum ab uno, de re iudic. eod. lib. Rota Rom. apud Farinac. decis. 50. n. 2. in nouiss. nouiss. Sayr. in clauis regia, lib. 3. c. 7. num. 20. Melch. Phabos Lusitan. decis. 9. n. 5.

3 Nonnunquam decentiam, & honestatem non necessitatem denotat. *cap. 1. 25. q. 1. & cum Felin. & Soccino. notat Stephan. Gratian. d. cap. 146. n. 18.*

DICTIONE CCIX.

Palam.

1 **A**liquando intelligitur coram multis. *l. palam, ff. de verb. signif. vbi Alciat. & Rebuff.* Differunt palam, & publice quid fieri; quia palam fieri dicitur coram pluribus, puta duobus: at publice quod fit coram populo. notat *Ostau. Vulpell. de præposit. & adverb. signif. in dict. palam, pag. 71.*

DICTIONE CCX.

Pariter.

1 **I**mportat paritatem iuris, vt in *cap. venerabilem, S. quod autem, de electione.* notant *Ostau. Vulpell. de præposit. & adverb. signif. sub dict. palam, vers. pari-*

pariformiter, pag. 72. Card. Tuschus pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 323.

3 Exponitur pro, simul, vt in *l. si pariter, ff. de liberali causa*; & in *l. 2. ff. communi diuid.* cum alijs iuribus quæ adducit *Rebuff. in comment. ad l. paries 157. vers. de aduerbio, ff. de verb. signific.* pag. 548. vbi etiam asserit aliquando accipi pro, similiter, aut æqualiter. *glos. in cap. bona el. 1. in verbo ad nos, de elect.* dicit hoc aduerbium importare similitudinem, non idem momentum temporis, quam citat *Card. Tusch. d. concl. 323. n. 3.*

DICTIO CCXI.

Pene.

1 **I**dem significat, quod quasi, & quodammodo, idest fictionem, & improprietatem, vt in *l. fin. C. de impuber. & alijs substit. l. patris & filij, C. de vulgari & pupil.* notat *Ostau. Vulpell. de prepos. & adverb. signific. sub dict.* Palam, *vers. pene, pag. 72.* Demonstrat enim non semper rem vel personam esse eandem. *Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 18. num. 29.*

2 Imminuit parum de significatione eius cui adijcitur, ac

inducit consequentiam, vt per *Ostau. Vulp. d. loco.*

3 Penes te, & apud te differunt. *l. penes te, ff. de verb. signif.* quia apud personæ: penes rei preponitur, vt multis auctoritatibus comprobatur *Cened. pract. & canonic. quæst. sing. 79. per totum.*

DICTIO CCXII.

Penitus.

1 **I**dem importat quod prorsus, ex toto & omnino, vt in *cap. 1. de supplenda neglig. prelat.* cum alijs citatis per *Alber. in suo diction. in hac dict.* *Bertazol. de claus. instrum. claus. 21. glos. 29. n. 3. & claus. 41. glos. 8. nu. 8. Vincent. de Franchis decis. 169. n. 1. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 325. n. 2.* Exponitur etiam pro omni casu, & in totum, & habet adeo præcisam naturam, vt nullam recipiat modificationem, seu limitationem, vt per *Card. Seraphin. Rotæ Rom. decis. 447. n. 4. Ostau. Vulpell. de prepos. & adverb. signific. in dict. penitus, pag. 72.*

2 Est præcisa, & omne præiudicium excludit, nullamque limitationem admittit, vt in, *S. est & aliud, instit. de donation.* notant *Menoch. remed. 14. recuper.*

n.5. & *remed.4.adipisc. n.19.* & *de presumpt. lib.4. q.166. nu.49.*
Cened. pract. & canon. quæst. sing.73. nu.1. Cardin. Seraphin.
Rota Rom. decis.325. num.17. D.
Marta de iurisdic. p.4. cent.1.
casu 85. nu. 19. Ceuall. commun.
contra commun. q.828. n.22. Ste-
phan. Gratian. Marchie decis.
51. n.23. Cardin. Tusch. d. concl.
325. n.1.

3 Significat nullitatem actus ipso iure, vt in *cap. nouit. de simonia*, notant *Cened. ad sextum collect.25. n.3. Bertazol. d. claus.41. glos.8. nu.8. Moneta de distribut. quotid. p.3. q.7. n.37. P. Sanch. de matrim. lib.8. disp.21. n.75. Nicol. Garci. de benefic. p.8. cap.1. num.5.*

4 Si apponatur à testatore in suo testamento, censetur mutatum primum testamētum, etiam si habuerit clausulam specialem derogatoriam, ex *Couar. in rub. de testamentis p.2. num.11. vers. 14. quem refert Cened. d. sing.73. num.4.*

DICTIONE CCXIII.

Per.

1 **C**oniuncta temporis significat continuationem totius temporis, vt in *l. urbana*

166. §. pernoctare, ff. de verb. signific. vbi Rebuff. vers. notandum, pag.571. Masciar. de probat. conclus.1215. n.2. Menoch. de arbitrar. casu 462. num.7. Gonzal. ad reg.8. Cancel. glos.9. in annot. nu.89. Cened. pract. & canon. quæst. sing.76. n.1. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom.2. lit. D. conclus.324. num.1.

2 In compositione & simpliciter rem integram, perfectam, & omnibus numeris absolutam ostēdit *l.2. in princ. ff. de adulter. l. qui procuratorem in princ. ff. de procuratorib. notant Rebuff. in d. §. pernoctare, Tirag. in l. si unquam verbo, reuertatur, n.194. C. de reuocandis donat. Masciar. d. concl.1215. nu.2. Cened. d. sing.76. nu.4. Requirit tempus perfectum. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. significat. in dict. per n.2. pag.74. Io. Garc. de nobilit. glos.26. in medio. Ideo testes deponentes quod quis possedit per annum, intelligitur per annum perfectum & finitum, vt per *Cardin. Tusch. d. concl.324. nu.2. vbi n.3. dicit quod causam efficientem importat.**

DICTIO CCXIV.

Perinde.

Est significatiua impro-
prietatis & fictionis, vt
in *l. sed et si lege*, §. *perinde*, ff. de
petit. hered. l. *sacriligij*, vbi glos.
ff. ad legem Iul. pecul. notant Ti-
raq. in *l. si unquam* verbo suscep-
erit liberos, n. 7. C. de reuoc. donat.
Octau. Vulp. de prepos. & aduerb.
signific. in dict. perinde; pag. 74.
Menoch. conf. 158. num. 72. Surd.
conf. 375. n. 42. Cened. practic. &
canon. quest. sing. 33. n. 1.

2 Quandoque est repetitiua,
vel similitudinaria quoad om-
nia. l. cum heres in princ. ff. de
acquir. hered. §. item nobis in fine
instit. per quas personas nobis ac-
quir. notant Pichard. ad §. 1. & 2.
n. 27. quibus modis testamenta
infirm. late Octau. Vulpell. d. loco,
n. 4. Rebuff. in comment. ad l. mu-
nus 18. vers. perinde, pag. 116.
& ad l. portus 59. vers. perinde,
pag. 305. ff. de verb. signific. Me-
noch. de arbitrar. casu 314. n. 13.
Menoch. illustrium lib. 3. c. 107.
num. 3. Gama Lusitan. decis. 123.
n. 2. Cened. d. sing. 33. n. 2. Impor-
tat omnimodam æqualitatem.
Bonacof. commun. opin. verbo di-
ctio, pag. 52. verso. Et refertur
Barbosa de Diction.

ad omnes qualitates, & æquipa-
rat vnam alteri. l. filio, §. pen. ff. de
alimen. & cibariis leg. Menoch. con-
sil. 20. n. 19. Cald. Pereyra quest.
forens. conf. 4. n. 35.

3 Declarat similitudinem,
non vero identitatem substan-
tiæ, vt per Ceuall. commun. contra
commun. q. 7. n. 14.

DICTIO CCXV.

Per omnia.

Verba hæc simul iuncta
multum operantur, &
important omnem substantiam;
& qualitatem, vt per Cottam in
memorabilib. verbo per omnia,
pag. 679. Et nihil omnino exclu-
dunt. Surd. conf. 412. nu. 29. Re-
spiciunt omnem tempus, & tra-
huntur ad futura. Octau. Vulpell.
de prepos. & aduerb. significat. in
dict. per omnia, pag. 75.

DICTIO CCXVI.

Perpetuo.

Natura huius dictionis
est, vt sine præfinitio-
ne temporis accipiatur, & se in
infinitum extendat. l. pure in fi-
ne, ff. de doli except. notant Me-
noch. conf. 95. nu. 4. & conf. 706.
nu. 29. Rute. decis. 115. nu. 8. & 5.

p. 1. Azevedo l. 8. n. 51. tit. 1. lib. 5. noua recopil. Pinel. in l. 1. p. 3. nu. 67. C. de bonis maternis. Cotta in memorabil. verbo perpetuum pag. 683. Ioan. Garcia de nobilitate glos. 1. §. 1. n. 29. Molina de Primog. lib. 1. cap. 5. n. 33. D. Barbosa in l. quia tale num. 7. ff. soluto matrim. Surd. conf. 123. num. 5. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 326. n. 8. Anton. Monach. Bonon. decis. 40. puncto 3. n. 36. & 37. Cened. pract. & canon. quest. sing. 78. n. 1. ubi etiam dicit, quod accipitur pro, semper, & omni tempore per l. fundi, §. habeo, ff. de actionibus empti, & cum debere, ff. de seruit. urban.

2. Intelligitur tamen secundum subiectam materiam, ut per Bartol. de claus. instrum. claus. 42. glos. 5. n. 1. prout in successione intelligitur quandiu aliquis erit superstes. Card. Seraph. Rot. Rom. decis. 874. n. 5. Interdum vero accipitur ad vitam, ut per Lusitan. Francisc. de Souza in repet. §. actio in iuris de actionib. p. 4. art. 2. n. 7.

3. Prohibitio facta ne perpetuo bona alienentur extra familiam, extenditur etiam ultra quartum agnationis gradum. Menoch. conf. 93. nu. 4. Et aliquando acci-

pitur usque ad tertiam generationem, ut ex Mendos. notat Cened. d. sing. 78. n. 4.

4. In praescriptione intelligitur de spatio triginta & quadraginta annorum, prout actiones obimpetere possunt. Tiraq. de retractu comment. §. 1. glos. 2. n. 11 Cened. d. sing. 78. nu. 3. Card. Tuschus d. concl. 326. n. 6. Card. Seraphin. Rot. Rom. decis. 1360. num. 10.

5. Perpetuum nihil potest esse sub sole, nisi per subrogationem l. cum debere columnam, ff. de seruit. urban. Molina de primog. lib. 1. cap. 4. num. 15. Perpetua tamen dici possunt ea omnia, quae licet aliquo modo ante mortem finire possint, apta sunt ad vitam durare, quia non habent tempus certum, intra quod duratura sint. l. sufficit 56. ff. de condi. indeb. cap. ult. in d. glos. verbo perpetuus de rescriptis in 6. cum alijs adductis, per Tiraq. de retractu tit. 1. §. 1. glos. 4. n. 120. & tit. 2. §. 1. glos. 1. n. 39. P. Soar. de legibus l. 8. cap. 5. n. 1. cum seq. Hinc perpetuus censetur actus, qui certo temporis spatio non concluditur l. iuris peritus in princip. & ibi Bart. ff. de excusat. tutorum. l. de pupillo, §. si quis ipse pratori, ff. de noui operis nunt. cap.

*figratiſe de reſcriptis lib. 6. Fla-
min. de reſignation. lib. 11. q. 5.
num. 42.*

DICTION CCXVII.

Persona.

M Aſculum, & foeminam
complectitur, vt notant
*Azeued. ad l. 1. n. 175. tit. 5. lib. 8.
noua recopil. Steph. Grat. diſcept.
forenſ. cap. 58. nu. 19. cum ſeqq.
dixi in Remiſſ. ad Ordinat. Ro-
giam Luſitanor. lib. 4. tit. 36. in
princ. nu. 2. verbo aliqua perſoa.*

DICTION CCXVIII.

Perſuadeo.

V Erbum hoc non inducit
mandatum. l. 1. §. idem
*Papinianus, ff. de poſiti. notat Ni-
col. Mözz. tract. de contract. tit.
de ſubſtantial. mandati, n. 9.*

DICTION CCXIX.

Pertinere.

H Oc verbū latiſſimas ha-
bet habenas. l. verbum
illud pertinere, vbi notant *Alciat.
& Rebuff. ff. de verb. ſignif. Berta-
zol. de clauſ. inſtrum. clauſ. 15.
gloſ. 2. nu. 2. & clauſ. 26. gloſ. 13.
num. 1.*

2 Et ita latiſſime ſumitur, vt
comprehendat etiam eū cui de-
betur actione perſonali. *Hippol.
conf. 26. n. 13. & conf. 40. nu. 25.
& conf. 60. n. 8. vol. 1.* Et ad poſ-
ſeſſorium, & petitorium adapta-
ri poteſt, vt per *Menoch. in pra-
lud. recuper. n. 13. Card. Tuſch.
practic. conſuſ. tom. 2. lit. D. conſe-
327. n. 1.* Ac omnem titulum cō-
prehendit. *Portoles de conforti-
bus cap. 3. n. 5. & cap. 5. n. 19.*

3 Reſpicit poſſeſſionem, &
dominium. gloſ. verbo pertinere,
& ibi *Felin. n. 2. in cap. inter dile-
ctos, de fide inſtrum. l. liber homo,
ff. de acquir. rerum domin. l. per
ſeruum, verſ. ſed quemadmodum,
ff. eodem tit. Menoch. conſil. 21.
num. 4. Bertazol. d. gloſ. 13. nu. 2.
Cald. Pereira de empt. & vendit.
cap. 22. n. 22. Card. Tuſch. d. con-
cluſ. 327. n. 1.*

DICTION CCXX.

Placere.

V Erbum hoc de boni vi-
ri arbitrio intelligitur,
vt notat *Luſtan. noſter Benedict.
Aegid. in repet. l. ex hoc iure, ff. de
iuſtitia & iure, part. 1. cap. 8.
num. 60.*

DICTIO CCXXI.

Plene.

Plenum, plene, & plenissime, intelliguntur, id est, sine aliqua diminutione; & plenum dicitur quod non recipit additionem, aut diminutionem. notant *Octau. Vulpell. de præpos. & adverb. signific. in dict. plene, pag. 70. Menoch. conf. 19. nu. 12. Steph. Grat. Marchia de vis. 239. num. 5. Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 297. n. 14.*

2 Plenum idem importat, quod verbum liberum, ut per *Cardin. Tusch. d. lit. D. concl. 331. n. 8.*

3 Plenarium dicitur quod adiectione non indiget. *Card. Tusch. d. lit. D. concl. 330. n. 1.*

DICTIO CCXXII.

Pleno iure.

Plenum ius quando dicitur, inuenies apud *Card. Tusch. pract. concl. lit. T. concl. 364. Steph. Grat. discept. forens. cap. 46. per totum.*

2 Verba huius dictionis totalitatem important. *Menoch. conf. 1. n. 13. Etiam in proprietate, & possessione, vel usufructu, ut per Steph. Grat. Marchia de-*

cis. 239. n. 6. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 331. à princip. vbi nu. 3. intelligit cum omni integritate, & sine diminutione. Quando enim facultas conceditur pleno iure, intelligitur integre, & sine vlla diminutione, Card. Tusch. d. lit. D. conclus. 297. n. 14. & concl. 329. n. 1.

3 Expressa à testatore debent aliquid operari ultra ius commune, prout notat *Steph. Gratian. d. decis. 239. n. 10. vbi nu. 9. asserit quod referuntur ad hæreditatem, quæ dicitur pleno iure pertinere ad hæredem, licet usufructus alteri legatur.*

4 Concessio facta pleno iure ostendit non esse feudum, sed donationem. *Menoch. conf. 191. num. 14.*

DICTIO CCXXIII.

Plerumque.

Ostendit casus frequentiam, quasi fixissimè. *Octau. Vulpell. de præpos. & adverb. signific. in dict. plerumque, pag. 76. Menoch. remed. 8. recap. n. 91. Paul. Montan. de tutelis & curis, cap. 15. n. 139. in fine.*

2 Constituit regulam. *Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 22. num. 25. Mascard. de probation.*

concl. 892. n. 2. Card. Tusch. praefic. concl. tom. 2. lit. D. concl. 332.

3 Denotat exceptionem, & regulam esse in contrarium, vt in *l. plerumque*, & in *l. locus*, & in *l. pronuntiatio*, §. 1. ff. de *verbor. signific.* & in *l. i. §. 1. ff. de itinere actus priuato*. notat *Tiraq. de retractu lig.* §. 1. glos. 9. num. 224.

4 Aliquando exponitur pro, interdū, ex *Menoch. de praesumpt. lib. 5. q. 30. n. 19.*

DICTIONE CCXXIV.

Pluries.

1 **T**ernario numero contenta est, vt in *cap. olim de rescript.* vbi *Bald.* notant *Octau. Vulpell. de praepos. & aduerb. signific. in dict. pluries*, pag. 77. *Cened. pract. & canon. quest. sing. 80. nu. 4.* *Steph. Gratian. discept. forens. cap. 135. n. 10.* vbi n. 11. asserit quod dictio, multa, etiam verificatur in tribus.

DICTIONE CCXXV.

Plus.

1 **E**st aduerbium comparandi, & de modica quantitate intelligitur, vt in *l. et si post tres*, vbi *glos. & Bald. ff. si quis*

caut. notant *Octau. Vulpell. de praepos. & aduerb. signific. in dict. plus*, pag. 78. *Menoch. de arbitr. casu 145. nu. 4. cum seq. Cened. pract. & canon. quest. sing. 80. num. 1:*

2 Prolata à teste, cum sit ambigua, nihil operatur, vt per *Viu. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 10. de testibus*, n. 379. *Menoch. de arbitr. casu 47. in princ. Cened. d. sing. 80. nu. 2.* *Mascard. de probat. concl. 1396. nu. 7.* *Steph. Grat. disceptat. forens. cap. 277. n. 10. cum seqq.* Nec potest suppleri illud tempus, quod est à principio litis vsque ad diem examinis, seu depositionis. *Mascard. de probat. concl. 424. n. 24. quem refert Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 1. in annot. n. 91.*

3 Significat tempus perfectū, cum agitur de certo tempore probando. *Menoch. de arbitr. casu 47. num. 1.* Et nihil reuelat. *Viu. tom. 2. commun. opinion. lib. 9. tit. 34. n. 61.*

4 Dictione, Plures, verificatur in duobus. *Mascard. concl. 838. n. 12. Cened. d. sing. 80. nu. 3.* vbi etiam asserit quod dictio, pluri, verificatur in tribus. In probatione famae si testes dicant au diuissè à pluribus, de duobus tantum accipere debemus. *l. vbi nu-*

106 Remissiones Doctorum

merus, ff. *de testib.* notat Octau. Vulpell. d. dict. plus, nu. 5. & nu. 6. cum Romano resoluit, quod si testis dicat: quod Titius possedit per plures, & plures annos, intelligendū est de quatuor propter geminationem.

5 Diction, Plura, in materia prohibitiua, verificatur in duobus, vt nouissime decisum est in *sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 528. n. 3. tom. 1. p. 1.*

6 Pluralis enim numerus vno non contentatur, vt per Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 333. num. 1. & lit. P. concl. 367. Imo in duobus ad minus debet verificari; Vbi numerus, ff. *de testib. l. libertas*, S. ult. ff. *de manumiss. testam. l. inter illa*; S. fin. ff. *verb. obligat. cap. pluralis locutio 40. de regul. iuris, lib. 6. Escobar de ratiocin. cap. 18. n. 43.*

DICTION CCXXVI.

Possum.

1 Hoc verbum importat facultatem, ac liberam voluntatem, & non necessitatem quando affirmatiue profertur. *l. saepe cum ibi notatis*, ff. *de offic. presid. l. 1. C. quomodo & quando iudex*, glos. verbo *possit in cap. statutum de rescriptis*, notant Cosm.

in pragmat. sanct. tit. de collation. verbo poterunt, pag. 280. *Surd. de aliment. tit. 5. q. 4. nu. 14. & 15. Bertaz. de claus. inser. claus. 27. gl. 13. n. 5. Gutier. de tutel. & curis, p. 1. cap. 7. n. 6. Morla in emporio iuris, par. 1. tit. 2. in preclud. num. 18. Castill. controuers. lib. 2. cap. 30. n. 4. P. Saneb. de matrim. l. 6. disp. 38. n. 20. Steph. Gratian. disceptat. forens. tom. 1. cap. 146. nu. 15. & tom. 3. cap. 506. n. 12. & 13. Seraph. de priuileg. iuram. priuileg. 33. à nu. 69. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 720. à nu. 1. in 1. edit. & resolut. 610. n. 7. in 2. edit. Pichard. in disput. de mora, num. 121. Farin. in praxi crimin. p. 1. lib. 1. tit. 3. q. 23. num. 5. Et in hoc sensu exponitur, pro verbo, debet. Seraph. d. priuileg. 33. nu. 71. Flamin. de resignat. lib. 5. q. 3. n. 84. Affirmatiue etiam conceptum inducit arbitrium, & electionem. Ferrer. in constitut. Cathal. glos. 1. num. 322.*

2 Negatiue vero prolatum, necessitatem importat, & actum contra gestū omnino reddit nullum, priuatq. omni potentia, iuxta doctrinam glos. verbo *non potest de regulis iuris*, lib. 6. notant Bernard. reg. 487. Tiracq. de iure mariti, glos. 4. nu. 1. & 11.

Vitalis de camban. in tract. clausul. pag. 400. nu. 1. Hippol. conf. 65. n. 17. vol. 1. Francisc. Galet. in margarita casuum cōscientia, verbo clausula, pag. 40. Garcia Falchon. reg. 484. Gutier. in repet. l. nemo potest n. 145. ff. de legatis 1. & practic. lib. 3. q. 52. num. 6. Mench. vsufrequent. cap. 10. n. 3. Azuvedo ad l. 1. nu. 1. tit. 3. lib. 5. & l. 4. nu. 1. tit. 6. & l. 8. num. 1. tit. 10. cod. lib. 5. noua recopilat. Cald. Pereira in l. si curatorem in princip. nu. 27. C. de in integ. restitut. & de potestate eligendi, cap. 10. num. 1. & num. 42. & de resolut. emphyt. cap. 3. nu. 1. Cou. in cap. quamuis pactum de pactis lib. 6. p. 2. §. 4. n. 4. Cened. ad sextum collect. 18. n. 4. Card. Tusch. practic. conclus. lit. P. concl. 464. P. Sanch. de matr. lib. 6. disp. 38. num. 20. Francisc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 41. n. 31. Negatio enim præposita huic verbo; reddit ipso iure actum inutilem si fiat in contrarium, ex Ceuall. commun. contra commun. q. 404. n. 5. P. Rebello de obligat. iustit. p. 1. lib. 1. q. 6. n. 42.

3 Trahitur ad futurum etiam si sit positum in tempore præsentis, ut in l. si ita quis testamento 53. vbi glos. verbo quandoque, ff. de legatis 2. l. quod seruus 8. in fine,

vbi glos. verbo potest, ff. de condict. causa data. notant Steph. Grat. discept. forens. cap. 155. nu. 17. Bertazol. de claus. instrum. claus. 27. glos. 13. num. 5. vbi etiam dicit de isto verbo quod comprehendit illud quod licite, & commode fieri potest, ex text. in l. nepos Proculo, vbi Alciat. ff. de verb. signific. & quod non comprehendit id, quod est contra bonos mores, per l. culpa caret, & ibi Cagnol. n. 3. ff. de regul. iuris.

4 Intelligitur secundum iuris dispositionem, ex Seraph. d. priuil. 33. n. 72.

DICTIO CCXXVII.

Post, Postea.

1 Q Vantum ad interuallum nihil omnino differunt, sicut, ante, &, antea. Tiraq. in l. si unquam, verbo & postea, n. 13. C. de reuoc. donat. Imo in multis iuribus manifeste apparet has dictiones esse eiusdem significationis, & naturæ, videlicet in l. forma, §. quæ post centum, ff. de censibus, & in l. legem, C. de naturalib. liberis, & in l. 1. in princ. ff. quando de pecunia actio annalis est; & in l. 1. §. relictissime, ff. de vi, & vi armata, & in l. 1. in princ. ff. de militari testam.

108 Remissiones Doctorum

testam. & in S. si ab hostibus, vers. dictum est, institut. quibus modis ius patriæ potest. soluitur, S. quibus instit. de hered. quæ ab intest. deser. notat Cened. pract. & canon. quæst. sing. 34. n. 5.

2 Sunt dictiones separatiuæ, vt in *l. si cui legetur, ff. de legat. 1.* notat *Oflau. Vulpel. de prapof. & aduerb. signific. in dict. post. pag. 78. vbi n. 2.* asserit quod denotare possunt actum sequentem factum incontinenti, vel ex intervallo, ex sermonis proprietate, & quod significant extremitatē, & lapsum totius temporis: ac inducunt conditionem.

Post.

3 Exclusionem inducit. *Perez ad l. 22. vers. item nā dictio, post, tit. 2. lib. 7. Ordinamenti pag. 408.*

4 Importat ordinem per prius & posterius, nouissime decisum est in *sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 167. nu. 6. tom. 1. p. 2.* vbi etiam quod facit conditionem.

5 Adiuncta alicui termino, vel dilationi importat, vt dilatio præcedens totaliter sit consumpta; vt si assignetur terminus post primum dilationem, ille terminus non currit nisi totaliter con-

sumpta prima dilatione, vt per *Card. Tusch. pract. conclus. lit. D. concl. 336. n. 1. tom. 2.*

6 Denotat tractum successuum. *Brunor. à Sole in locis communib. verbo dictio, n. 21.*

7 Respicit aliquando personā, vt in *l. liberorum, ff. de verb. sign.* & tunc ordinem denotat, vt *ibidem, & in l. iuriscons. ff. de gradib. & in l. post sanguineos, ff. de suis & legit. hered.*

8 Significat quandoq. materiam & rem, vt in *l. pen. S. 1. ff. de instit. act. & in l. si quis, S. 1. ff. eodem, & in l. adeo, ff. pro socio, & in l. fin. ff. de seruis export. & in l. 1. ff. de testam. l. post dotem, ff. soluto matr. l. post litem, ff. de procurat. l. post nuptias, ff. de iure dotium, l. post rem iudicatam, ff. de transact.*

9 Iungitur nonnunquam tēpori, vt in *l. post diem, ff. lege commiss. & in l. si creditor, S. seruum, ff. de pecul. & in l. si negotia, ff. mandati, & in l. nonnunquam, ff. de iudic. & in l. post edictum, ff. eod. & in l. si calumniatur, & l. anniculus, S. ante diem, ff. de verbor. significat.*

10 Declarat aperte eam diem cui adijcitur non comprehendere in termino, vt probant text. in *l. si cui legetur, ff. de legatis 1. & in*

l. si ita fuerit libertus, ff. de manumiss. testam. notant Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 11. nu. 50. quem citat Perez d. l. 22. vers. nam dictio, post pag. 408. Cened. d. sing. 34. num. 1.

11 Intelligitur pro, confestim, *Steph. Grat. March. decis. 2. n. 17.*

Postea.

12 Denotat actum perfectum, & non pendentem, ut in *l. nam & postea, ff. de iureiur.* & in *l. si quis posteaquam, ff. de iudic.* notant *Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 11. n. 24. & 25. Cened. pract. & canon. quest. sing. 82. n. 4.* Interdum significat interuallum post actum perfectum, ut in *l. ad edictum 14. ff. de verb. signif.* Aliquando denotat actum incæptum solum, & non dum perfectum. *l. 2. §. fin. vbi glos. & Doct. ff. si certum petatur, l. 4. in fin. ff. de usu & habit.*

13 Verificatur quandoque incontinenti, & sine interuallo: nonnunquam ex interuallo aut longo, aut modico, ratione subiectæ materiæ, loci, vel temporis: non enim certum tempus, sed ambiguum significat. notant *Tiraq. in l. si unquam, verbo & postea n. 7. C. de reuocand. donat. Cened. d. sing. 82. n. 1. & 2. Steph.*

Gratian. March. decis. 2. n. 15. vbi nu. 17. asserit quod exponitur pro, confestim.

14 Inducit exclusionem, ut per *Perez l. 22. vers. item nã dictio, post, tit. 2. lib. 7. Ordinam. pag. 408.* Ex excludit præcedentia. *Azeued. ad l. 4. nu. 12. tit. 3. lib. 7. noua recopil.*

DICTIONE CCXXVIII.

Postquam.

1 **D**E vi & effectibus huius dictionis, vide *Galgan. de condition. & demonstrat. p. 2. cap. 1. q. 4.*

2 Includit omne tempus antèrius, ut in *l. Aemilius, ff. de minorib.* notat *Octau. Vulpell. de præpos. & adverb. signif. sub dict. post, vers. postquam, pag. 79.*

3 Adiecta temporis operatur, ut tempus currat de momento ad momentum, & dies termini computetur in termino, ut per *Cened. pract. & canon. quest. sing. 75. n. 1.*

DICTIONE CCXXIX.

Præcepit.

1 **V**erbum hoc necessitate inducit, & inobedientiam, ac peccatum mortale si cõ-

I 10 Remissiones Doctorum

temnatur, vt per *Brunor. à Sole* in locis communib. lit. V. nu. 52. Ex bonis etiã auctoribus significat præsentire, præuidere, vt per *Pichard. ad S. iuris præcepta* 3. instit. de iustitia & iure.

hæredes capit. l. fin. in princip. ff. de legatis 2. l. 1. C. si certum petatur.

DICTION CCXXXI. Præcise.

DICTION CCXXX. Præcipue.

Intelligitur pro maxime, & ostendit alijs de causis motum esse, l. 1. ff. de testib. vbi *glos. verbo præcipue. Anton. Monach. Bonon. decis. 28. num. 44.* Et ponitur, vt ostendat solum maiorem esse rationem. *Tiraq. de priuileg. piæ causæ, priuileg. 34. in fin.* Ac cæteros non excludit. *Burgos in relect. l. 2. Tauri, n. 23.* Et eius vis est maiora includere, sicut diximus de dict. maxime, quæ exprimit casum minus dubium, & alium magis dubium includit, ita *Barthol. Peret. in comment. ad Extrauag. ambitiosa, de rebus Ecclesiæ non alien. super verbo, illorum præcipue n. 2.*

2 Præcipuum dicitur quod ante alios quis habet proprium, & peculiare. l. *Pomponius, ff. familia hercisc. l. si fratres, S. idem Papinianus in fine, ff. pro Socio.* Præcipuum legatū vocatur prælegatum, quod vnus ante alios

Denotat quod quid absolute, & ad litteram exequatur; excludit omnem interpretationem extrinsecam; excepta interpretatione iusta, & legitima à iure proueniente, vt in l. *semper, S. demonstratur, ff. de iure immun. notant Orlau. Vulpell. de præpos. & adverb. signific. in dict. præcise, pag. 80. Menoch. conf. 132. nu. 25. & seq.* Significat, vt sine vlla exceptione, & vt vulgo dicitur sine remedio, & ad vnguem, & distincte, & sine conditione id fiat, vt per *Tiraq. in l. si vnquam, verbo reuertatur, n. 79. C. de reuocand. donat.*

2 Habet vim specialis derogationis, vt per *Menoch. de presumption. lib. 4. præsumpt. 166. num. 46.*

DICTION CCXXXII. Prædicti.

Operatur, ac si singulorum nomina essent expressa, vt per *Surd. conf. 394. n. 4.*

¶ 5. *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 266. nu. 9. & concl. 337. n. 1.*

2 Refertur ad præcedentia, & ad omnes supra nominatos, & restringitur ad ea, quæ iam dicta fuerant supra, iuxta text. in *l. qui ex liberis, §. hæc verba, ff. de vulgar. & pupil. substit.* & resoluta per *Menoch. conf. 348. num. 41. Surd. decis. 210. nu. 17. & decis. 319. nu. 9. & conf. 455. num. 13. Card. Tusch. d. concl. 337. n. 2.*

3 Dirigitur solum ad personas quorum nomina legi possunt in instrumento. *Surd. de alimentis, tit. 8. priuil. 31. nu. 4.* Et non refertur nisi ad eos, qui non possunt legi, licet ratione possint comprehendere, *Surd. tit. 9. priuil. 13. num. 32.*

DICTIONE CCXXXIII.

Præsertim.

1 **P**ropriè ponitur comparative, & importat idem, quod maxime. notant *Bertach. in suo repertorio, verb. præsertim, pag. 160. versa. Gutier. canon. quest. lib. 1. cap. 20. num. 5. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 338. n. 1. Octau. Vulpell. de prapof. & aduerb. signific. in dict. præsertim, pag. 80. ubi nu. 1. asse-*

rit quod hæc dictiones, præsertim, præcipue, vel maxime, operantur, ut sustineatur sententia, in qua iudex plures causas exprefsit, licet expressa, per dictionem, præsertim, falsa reperta sit, quia hæc dictio includit, ut etiam ex alijs causis motus, fuerit. Vtraque etiam est implicatiua eiusdem iuris. *Azeued. l. 3. n. 2. tit. 7. lib. 7. noua recopil.*

2 Exprimit casum minus dubitabilem, includendo etiam magis dubitabilem. notat *Menoch. de arbitr. casu 416. num. 19. & conf. 69. nu. 26. Azeued. ad l. 1. nu. 32. tit. 19. lib. 8. noua recopil. P. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 39. n. 6. & lib. 10. disp. 5. nu. 4. in princip. Cened. pract. & canon. quest. sing. 83. n. 1. ubi n. 2. asserit quod denotat idem iuris esse in casu contrario; & nu. 3. quod aliquando exponitur pro, tantum, per text. in *cap. discretionem, iuncta glos. verbo præsertim, de eo qui cognouit consang.**

3 Importat causam finalem. *Menoch. conf. 308. n. 30.*

DICTIONE CCXXXIV.

Præsumere.

1 **I**mportat propria scilicet auctoritate, ut in *cap. 2. de iudicijs,*

112 Remissiones Doctorum

dicij. notant *Rebuff. in tract. nominat. q. 5. num. 29. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 339.*

2 Dolum, ac temeritatem denotat, vt per *Hippol. in l. de minore, in princ. nu. 39. ff. de quæst. P. Sanch. de matr. lib. 9. disp. 32. nu. 38.* Et ideo non comprehendit eum qui bona fide ignorater aut imprudenter, siue inaduerter aliquid facit, vt per citatos à *Cened. ad Decretal. collect. 45. num. 3.*

DICTIO CCXXXV.

Præter.

1 **D**E vi, & effectibus huius dict. vide *Ias. in l. si eum, §. qui iniuriarum, n. 36. ff. si quis caut. & in l. actione, nu. 4. C. de transact. Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 11. num. 73. Brunor. à Sole. in locis commun. verb. dictio, num. 22. Octau. Vulpell. de præpos. & adverb. signific. in dict. præter, pag. 81. Cened. pract. & canon. quæst. sing. 41. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 340. per tot. vbi num. 1. notat quod præter legem dicitur fieri, quod sit extra dispositionem legis, & ideo differt à dictione, contra, quia importat quod fiat contra legē.*

2 Aliquando includit *l. 1. in fin. & ibi glos. ff. de pignorat. act. l. scio, §. uxoris, vbi Bart. ff. de annuis legatis: l. falsus, vbi Fulgos. C. de furtis. notat Tiraq. d. n. 73. Oct. Vulpell. d. loco statim, in princ. Menoch. de præsump. lib. 4. q. 145. num. 3.*

3 Interdum excludit. *l. fundo, §. facta, vers. & nihilominus, ff. de adimendis leg. Clem. multorum de pœnis. l. nullum, ff. de diuort.* Sed certa regula est in hac materia, quod si oratio affirmatiua præcedat, hæc dictio regulariter excludit; si vero præcedat negatiua, tunc includit: sicut dictum est de dictione, nisi. notant *Octau. Vulpell. d. loco, Cosm. in pragmat. sanct. tit. de elect. verbo præter, pag. 102. P. Sanch. de matr. lib. 1. disp. 19. nu. 9.* Aliam distinctionem afferunt *Cened. d. sing. 41. n. 1. Card. Tusch. d. conclus. 340. à num. 6.*

4 Est implicatiua in materia fauorabili, secus in odiosa, vt per *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 290. n. 3.*

5 Inducit repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, vt per *Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 7.*

DICTIO CCXXXVI.

Præterea.

Continuat materiam ad præcedentia, & ponitur pro, item, & repetit omnes qualitates præcedentes in sequentes, vt in *S.præterea, instit. quibus non est permissum facere testam. S.præterea instit. quibus modis ius patrie pot. soluitur* notat *O.Fau. Vulp. de præpos. & aduerb. signific. sub dict. præsertim vers. præterea, pag. 81.*

² Extendit mentem, & actus dispositionem protendit, vt per *Franciscum Molinum in tract. de brachio seculari, cap. 3. n. 12. vbi n. 13. ex Ciceronis loco, & bonis auctoribus colligit hanc dictionem interdum pro, postea, accipi.*

DICTIO CCXXXVII.

Principaliter.

Refertur potest ad id quod erat faciendum de reliquo, vt per *Cardin. Seraphin. Rota Rom. decis. 643. n. 3.*

DICTIO CCXXXVIII.

Priuetur.

Verbum hoc significat latam sententiam, vt *Barbosa de Diction.*

per *Tiraq. in l. si unquam verbo, reuertatur, n. 176. C. de reuocan. donat. Cardos. in praxi iudicium & aduocatorum verbo verbum, nu. 21. Sayr. in clauis regia lib. 3. cap. 8. n. 22. Si præcedat verbum, ipso facto, intelligitur ipso iure, ex *Melch. Plabo Lusitan. decis. 88. num. 12.**

DICTIO CCXXXIX.

Prius.

Quadoque importat formam præcisam, quando debitum est liquidum; si vero est liquidandum, prout si dicatur, resectis prius expensis, sufficit fideiussio, vt per *Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 341. n. 1. vbi n. 2. asserit quod posita in obligatione camerali incontinenti videlicet, quod prius fiant computa, non impedit executionem quoad liquida, sed solum quoad non liquida; & n. 3. resoluit verba illa, quod iudex prius pronuntiet super nullitate quam super negotio principali, & prius super possessorio quam super petitorio, licet inducant necessitatem iudici ad sic faciendum, & si aliter faciat male faciat, tamen non propterea vitiari sententiam, si aliter*

114 Remissiones Doctorum

ter faciat, quia est consilium legis, & ad instruendum iudicem.

DICTIONE CCXL.

Pro.

DE vi & effectibus huius dicti. vide *Ostau. Vulp. de prapof. & aduerb. significat. in dict. pro, pag. 82. Rebuff. in comment. ad l. cōmmissionem 29. vers. notanda sunt, ff. de verb. signific. pag. 170. Bertazol. de claus. instrum. xxi. ff. 26. glos. 10. n. 2. Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 134. n. 11. & cons. 352. n. 2. & 7. Aldouin. cons. 73. n. 14. Cened. practic. & canon. quest. sing. 81. Cardin. Tusch. pract. cohelas. tom. 2. lit. D. concl. 342.*

2 Facit modum, vt in *l. cum mota. C. de transact. & in l. si quis pro redemptione. C. de donat. notant Menoch. cons. 146. n. 21. Ost. Vulpell. d. loco statim in princip. Quando per se simpliciter apposta est, tunc facit modum, *l. antepen. S. 1. ff. de legatis 2. Vel apposta per nomina in genere, l. nulli in princ. C. de Episcopis & cler. At vero quando per nomina in specie apposta est facit conditionem l. stipulatio, ff. de iure dot. l. Titio, S. Titio, ff. de codit. & demonst. & colligitur ex traditis**

per *Galganet. de condit. & demonst. p. 2. cap. 3. q. 2.*

3 Denotat causam immediatam & proximam, & in hoc differt à dictione, propter, quæ denotat causam remotam; ita post *Gulielm. Tirag. & alios notat Cened. practic. & canon. quest. sing. 81. n. 1. Bertaz. d. glos. 10. n. 2.*

4 Importat aliquando causam finalem, vt in *l. procuratore qui, ff. de procurator notant Ost. Vulp. d. loco, n. 1. Menoch. d. consil. 352. n. 2. Surd. cons. 445. n. 29. Cened. d. sing. 81. n. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 96. nu. 26. Accac. Anton. in comment. ad l. demonstratio falsa 17. n. 16. ff. de condition. & demonst. Card. Tusch. d. concl. 342. à n. 1. Interdum causam impulsuam & finalem importat. *Surd. de Alimentis tit. 2, q. 5. n. 9. & 10.**

DICTIONE CCXLI.

Prohibemus.

V Erbum hoc efficit, vt actus reddatur nullus, licet lex non processerit. vltius annullando, vt per *Cald. Pereira quest. forens. seu recept. sentent. cons. 19. n. 52.*

DICTIO CCXLII.

Proinde.

Accipitur pro ceterum, propterea, itaque, ut in *l. heres absens, §. proinde, ff. de iudic. & in l. proinde 1. & 2. ff. ad legem Aquil.* Aliquando significat, inde, ut in *l. 1. in princip. ff. quibus modis ususfructus amittitur, gloss. in l. 1. in princip. ff. de edendo.* Interdum exponitur pro, ergo, igitur. ut in *l. proinde ubi gloss. ff. si certum petatur. l. pronuntiatum & l. urbana prædia, ff. de verb. signific. nonnunquam importat veritatem, ut in *l. si quis obrepserit, ff. ad legem Corneliam de falsis. ubi Hippol. n. 3.* Quandoque idēitatem, ut notat *Hippol. in comment. ad l. utrum, n. 4. ff. ad legem Pomp. de parricid.**

DICTIO CCXLIII.

Promisit.

Hoc verbum in scriptura importat stipulationē, ut in *§. si ita scriptum instit. de inutilibus stipul.* notant *Anton. Gomez. tom. 2. Var. cap. 11. n. 17. Bertaz. de claus. instrum. claus. 4. gloss. 4. & gloss. 26. n. 6. Viui. tom. 2. commun. opinion. lib. 9. tit. 34. nu.*

348. Ceuall. commun. contra communes q. 399. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 344. Card. Seraphin. Rotæ Rom. decis. 427. n. 6. & decis. 1167. n. 4. licet per notarium non fuerit scriptum promississe sibi stipulanti pro absente, ut asserit idem *Cardin. Seraphin. d. decis. 427. n. 1.*

2 Si vero sit viua voce prolatum, importat pactum, & resoluit *Bertazol. d. gloss. 26. n. 6.* Vnde si testes deponant Titium promississe, tunc non præsumeretur stipulatio interuenisse, ut notat *gloss. in d. §. si ita scriptum per text. in l. 1. ubi gloss. C. de usuris notat Anton. Gomez. d. nu. 17. vers. item adde. Bertaz. d. gloss. 4.*

3 In instrumento appositum significat partes fuisse præsentēs, ut per *Bertaz. de clausul. instrument. claus. 17. gloss. 3. n. 5.*

DICTIO CCXLIV.

Prope.

Refertur ad modicam quantitatem, ut asserit *Cened. pract. & canon. quest. sing. 81. n. 7. ubi n. 8.* dicit quod denotat contiguitatem, & non potest verificari in loco remoto. *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 345.* ubi etiam tenet

116 Remissiones Doctorum.

quod testis deponens esse prope viginti annos, intelligi debet de modico minori.

DICTION CCXLV.

Propter.

DEnotat causam mediatam & remotam *Guilhelm. in cap. Rainuntius verbo cetera bona, n. 29. de testam. Tiraq. cessante causa limit. 20. n. 24. vbi n. 25. dicit quod aliquando causam proximam designat. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 346. n. 1.*

2 Significat causam ob quam motus est Pontifex seu Princeps ad ita constituendum, vt per *Menoch. conf. 383. n. 15.*

DICTION CCXLVI.

Propterea.

IMportat causam proximam *Tiraq. cessante causa limit. 10. num. 26.*

2 Denotat expressam causam dispositionis & finalem, vt per *Stephan. Gratian. Marchia decis. 60. num. 1.*

3 Posita post copulatiuam, & coniungit dispositionem ita vt altera ab altera pendere dicatur vt per *Cardin. Seraphin. Rota Romana, decis. 883. num. 7.*

DICTION CCXLVII.

Prorsus.

EXcludit omnia & singula, quæ in contrarium excogitari possunt, *cap. statutum, §. prouisurus de rescript. in 6. ibi, nihil prorsus exigit. Et præcisam habet materiam. c. ad aures ibi, omnem prorsus actionem excludit, de præscript. notat Octavian. Vulpell. de præposition. & aduerbior. significat. in dict. prorsus, pag. 83.*

2 Denotat idem quod, penitus, ex *Steph. Grat. Marchia decis. 188. n. 8.*

3 Importat ipso iure, vel ipso facto, & non requirit sententiam seu decretum, prout tenent *Tiraq. in l. si vnquam verbo reuertatur, n. 71. C. de reuoc. donat. Boer. decis. 344. num. 4. Bernardin. Muscatel. de modis fideiubendi p. 1. modo 14. n. 12. P. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 53. n. 8. Nicol. Garcia de Benefic. p. 111. cap. 10. num. 58.*

DICTION CCXLVIII.

Protinus.

IMportat idem quod, statim, & incontinenti, vt in

l. 1. & 3. S. in amittenda, ff. de acquirir. possess. Cotta in memorabil. verbo protinus, pag. 715. Tiraq. in l. si unquam verbo reuertatur, nu. 122. C. de reuoc. donat. Orlau. Vulp. de prepos. & adverb. signif. sub dict. proprie vers. protinus, pag. 84.

2 Excludit omnem moram & dilationem, prout notat Cald. Pereira de resolutione emphyteusis, cap. 16. n. 89.

3 Denotat ipso iure, & non requirit sententiam seu decretum; tenet Sayr. in clau. regia. lib. 3. cap. 8. num. 27. Bernardin. Muscatel. de modis fideiubendi p. 1. modo 14. n. 12. Moneta de distribut. quotid. p. 3. q. 7. n. 36. & 37.

DICTION CCXLIX. Prout.

1 **R**elatiua est, & relationem significat, vt in l. edita, C. de edendo; notant Maranta de ordine iudic. p. 3. tit. iudicij tela aggreditur, n. 122. Orlau. Vulp. de prepos. & adverb. signif. in dict. prout, statim in princ. pag. 84. Menoch. consil. 177. num. 26. Azevedo ad l. 1. nu. 50. tit. 1. lib. 6. noue recop. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 2. tit. D. concl. 347. n. 1. & num. 54.

Barbosa de Diction.

2 Natura sua stat restrictiue & limitatiue, vt in l. si testamentum, C. de institut. & substit. & in l. 1. C. de bonorum possess. notat Marant. d. p. 3. tit. iudicij tela aggreditur, n. 122. Brunor. à Sole in locis commun. verbo dictio, n. 23. Viui. tom. 2. commun. opinion. lib. 9. tit. 34. n. 62. Menoch. consil. 177. n. 26. Surd. consil. 379. nu. 33. Azeued. d. l. 1. n. 50. Stephan. Gratian. Marchia decis. 212. num. 20. Et quando stat limitatiue non restringit respectu substantiæ, sed respectu qualitatis. Surd. d. consil. 335. nu. 36. Aliquando tamen stat causatiue. Menoch. consil. 341. num. 13. Surd. d. consil. 335. nu. 35. Card. Tusch. d. concl. 347. num. 34.

3 Denotat omnimodam similitudinem. glos. verbo prout in cap. quamuis de officio ordin. lib. 6. Octavian. Vulpell. d. loco, n. 2. Bertazol. de claus. instrum. claus. 5. glos. 2. num. 1. Menoch. consil. 1. n. 20. Surd. consil. 335. n. 38.

4 Est significatiua identitatis, ex citatis à Brunor. à Sole in locis commun. verbo dictio, nu. 23. in fine.

5 Stat conditionaliter, vt per Orlau. Vulpell. d. loco, nu. 1. Steph. Gratian. March. decis. 212. n. 20. nouissime Rota Rom. apud Farin.

118 Remissiones Doctorum

decif. 243. nu. 8. tom. 1. p. 2. Surd. consil. 379. n. 34. Bertaz. d. glos. 2. n. 1. vbi etiam resoluit quod quando apponitur in dispositione, ab habente potestatem disponendi, importat causam, non autem conditionem, & statur dispositioni, licet de relato non constet, nisi constaret contrarium. Aliquando tamen stat causatiue, & non conditionaliter præcipue in priuilegijs, vt per Card. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 330. nu. 4. Card. Tusch. d. concl. 347. nu. 71. vbi dicit quod in rescriptis iustitiæ stat conditionaliter.

6 Inducit repetitionem qualitatatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis insequentem *Galganet. de condit. & demonstrat. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 13.*

7 Exponitur pro, quia, *Steph. Grat. Marchiæ decif. 103. nu. 15.*

8 Dictio, prout supra, refert qualitates, & formas expressas, & in præteritum positas, vt per *Octau. Vulp. sub d. dict. prout, vers. prout supra, pag. 85.*

9 Dictio, prout hætenus, stat conditionaliter, & non causatiue, vt per *Card. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 454. n. 5.*

DICTIO CCL.

Proxime.

1 **A** Diecta alicui tempori denotat extremitatem temporis: ideo si quis faciat compromissum infra triginta dies proxime futuros, tempus currit de momento ad momentum, propter dictionem infra, & proxime. notat *Card. Tusch. præct. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 348.*

2 Proximum dicitur quod à nemine præceditur, & quod nullum admittit medium inter duo discreta. *Steph. Gratian. discept. forensium, cap. 161. num. 10. vbi n. 12. asserit quod compromissum cum aduerbio, proxime, statim currit.*

DICTIO CCLI.

Publice.

1 **P**uribus modis in iure accipitur, vt in *cap. per tuas de probat. & in cap. exceptionem de except. & in cap. ad probandum de re iudic. & in §. responsa prudentium instit. de iure naturali gent. & ciui. glos. & tex. in Clem. 1. de sepulturis in verbo publice. Et licet aliqui voluerint aliquando accipi pro notorie, & quasi publice,*

pulice, vt aduersus *Bart. voluit Salicet. in l. ea quidem ante pen. cart. C. de accusat.* volens differre ab aduerbio, palam, & potentiorē habere significationem, vt palam dicatur factum, & si ab vno coram aliquibus. *l. palam, ff. de verb. significat.* publice vero coram maiori parte, vel per maiorem partem populi, vt per *Felin. in d. cap. exceptionem, nu. 48.* ita *Bertazol. de clausul. instrum. claus. 31. glos. 2. num. 17. & 18.*

DICTIO CCLII.

Qualitercumque.

EX eius proprietate etiam in minimo verificatur, & comprehendit, quæ excogitari possunt. *l. etiam, ff. soluto matrim. Orlau. Vulp. de prepos. & adverb. signific. in dict. qualitercumque, pag. 85.*

2 Est vniuersalis, & ob id comprehendit omnia, atque ita omne ius, quod in posterum posset competere, vt per *Menoch. conf. 335. nu. 22.* Et posita est ad ampliandum, ac comprehendit omnia ultra etiam expressa, vt per *Card. Seraph. Rota Rom. decis. 317. n. 3.*

DICTIO CCLIII.

Quam.

Est electiua coniunctio. *l. pro herede in princip. & ibi glos. verbo quam animi, ff. de acquir. hered. notat Cened. pract. & canon. quest. sing. 87. in princ.*

2 Posita post dictionem, tam, includit casum magis dubium, vt per *Sigismund. Scacciam de cambijs, §. 7. glos. 3. n. 18.*

3 Est coniunctio discretiua, vt in *l. Seia, §. fin. & ibi glos. ff. de donat. causa mortis. l. 2. §. iuris ciuilibis, ibi, valeat potius quam docere, ff. de origine iuris. Cened. d. sing. 87. nu. 1. & n. 2. asserit quod est etiam coniunctio appellatiua, & aduerbium comparandi, in *l. 3. in princ. ff. de officio pref. vigil. & n. 3.* quod ponitur admiratiue & accipitur pro, quantum, vt in *cap. quam sit Ecclesijs, de elect. lib. 6.**

4 Interdum exponitur pro, nisi, vel, præterquam, vt in *l. non enim, ff. de adoption. & in l. fin. ff. de rerum diuis. & in l. si duo, §. Marcellus, ff. de iure iur. notant Menoc. de præsumpt. lib. 3. q. 3. n. 8. Gutier. canonic. lib. 1. cap. 21. nu. 15. Cened. d. sing. 87. num. 4.*

118 Remissiones Doctorum

decif. 243. nu. 8. tom. 1. p. 2. Surd. confil. 379. n. 34. Bertaz. d. glos. 2. n. 1. vbi etiam refoluit quod quando apponitur in difpofitione, ab habente potestatem difponendi, importat causam, non autem conditionem, & statur difpofitioni, licet de relato non constet, nisi constaret contrarium. Aliquando tamen stat causatiue, & non conditionaliter præcipue in priuilegijs, vt per Card. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 330. nu. 4. Card. Tusch. d. concl. 347. nu. 71. vbi dicit quod in rescriptis iustitiæ stat conditionaliter.

6 Inducit repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & difpofitionis in fequentem Galganet. de condit. & demonstrat. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 13.

7 Exponitur pro, quia, Steph. Grat. Marchie decif. 103. nu. 15.

8 Dicitio, prout supra, refert qualitates, & formas expreffas, & in præteritum pofitas, vt per Orlau. Vulp. sub d. dict. prout, vers. prout supra, pag. 85.

9 Dicitio, prout hætenus, stat conditionaliter, & non causatiue, vt per Card. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 454. n. 5.

DICTION CCL.

Proxime.

1 **A** Diecta alicui tempori denotat extremitatem temporis: ideo si quis faciat compromissum infra triginta dies proxime futuros, tempus currit de momento ad momentum, propter dictionem infra, & proxime notat Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 348.

2 Proximum dicitur quod à nemine præceditur, & quod nullum admittit medium inter duo discreta. Steph. Gratian. discept. forensium, cap. 161. num. 10. vbi n. 12. asserit quod compromissum cum aduerbio, proxime, statim currit.

DICTION CCLI.

Publice.

1 **P**uribus modis in iure accipitur, vt in cap. per tuas de probat. & in cap. exceptionem de except. & in cap. ad probandum de re iudic. & in §. responsa prudentium instit. de iure naturali gent. & ciui. glos. & tex. in Clem. 1. de sepulturis in verbo publice. Et licet aliqui voluerint aliquando accipi pro notorie, & quasi publice, Google

pulice; vt aduersus *Bart. voluit Salicet. in l. ea quidem ante pen. cart. C. de accusat.* volens differre ab aduerbio, palam, & potentiorē habere significationem, vt palam dicatur factum, & si ab vno coram aliquibus. *l. palam, ff. de verb. significat.* publice vero coram maiori parte, vel per maiorem partem populi, vt per *Felin. in d. cap. exceptionem, nu. 48.* ita *Bertazol. de clausul. instrum. claus. 31. glos. 2. num. 17. & 18.*

DICTIONE CCLII. Qualitercumque.

1. **E**X eius proprietate etiam in minimo verificatur, & comprehendit, quæ excogitari possunt. *l. etiam, ff. soluto matrim. Octau. Vulp. de prepos. & adverb. signific. in dict. qualitercumque, pag. 85.*

2. Est vniuersalis, & ob id comprehendit omnia, atque ita omne ius, quod in posterum posset competere, vt per *Menoch. conf. 335. nu. 22.* Et posita est ad ampliandum, ac comprehendit omnia ultra etiam expressa, vt per *Card. Seraph. Rota Rom. decis. 317. n. 3.*

DICTIONE CCLIII. Quam.

1. **E**st electiua coniunctio. *l. pro herede in princip. & ibi glos. verbo quam animi, ff. de acquir. hered. notat Cened. pract. & canon. quest. sing. 87. in princ.*

2. Posita post dictionem, tam, includit casum magis dubium, vt per *Sigismund. Scacciam de cambijs, §. 7. glos. 3. n. 18.*

3. Est coniunctio discretiua, vt in *l. Seia, §. fin. & ibi glos. ff. de donat. causa mortis. l. 2. §. iuris ciuilis, ibi, valeat potius quam docere, ff. de origine iuris. Cened. d. sing. 87. nu. 1. & n. 2. asserit quod est etiam coniunctio appellatiua, & aduerbium comparandi, in *l. 3. in princ. ff. de officio pref. vigil. & n. 3.* quod ponitur admiratiue & accipitur pro, quantum, vt in *cap. quam sit Ecclesijs, de elect. lib. 6.**

4. Interdum exponitur pro, nisi, vel, præterquam, vt in *l. non enim, ff. de adoption. & in l. fin. ff. de rerum diuis. & in l. si duo, §. Marcellus, ff. de iure iur. notant *Menoc. de presumpt. lib. 3. q. 3. n. 8. Gutier. canonic. lib. 1. cap. 21. nu. 15. Cened. d. sing. 87. num. 4.**

120 Remissiones Doctorum

P. Sanch. de matr. lib. 1. disp. 19. num. 8.

DICTIONE CCLIV.

Quandiu.

DEnotat tempus perpetuum. *l. sufficit. ff. de condit. indeb. & dicit glos. in Clem. quandiu de appellat. quod dictio, quandiu, operatur etiam si decies millies anni effluerint. notat Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. significat. sub dict. qualitercumq. vers. quandiu. pag. 86. De sui enim natura est diuisiua temporum, & restrictiua ad veram, & personalem residentiam, vt per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 43. n. 14.*

2 Importat conditionem. *l. pater seuerinam 101. §. fin. vbi Bart. ff. de conditionib. & demonstr. l. 4. in princ. ff. de seruitut. notant Octau. d. loco. Gonzal. d. glos. 43. num. 123. P. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 91. n. 7.*

3 Legatum relictum uxori quandiu non nupserit, debetur integre, licet intra duos menses nubat. *Gonzal. d. glos. 43. n. 77. & n. 138. dicit quod est appositum mensi integraliter, non autem diebus mensis. & nu. 144. quod potest verificari in qualibet parte mensis.*

DICTIONE CCLV.

Quando.

Conditione importat quando iungitur verbo futuri temporis, vt in *l. cum vir, ff. de condition. & demonstr. & in l. quod publice, ff. quando dies legati cedat. & in l. fideicommissa, §. hoc autem, vbi Bart. & Flor. ff. de legatis 3. notant Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. significat. sub dict. qualitercumq. vers. quando, pag. 86. Azeuedo ad l. 4. nu. 7. tit. 16. lib. 8. nouæ recopil. Surd. cons. 298. n. 35. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap. 2. n. 16. Steph. Grat. discept. forens. tom. 3. cap. 542. n. 51.*

DICTIONE CCLVI.

Quandocumque.

Est vniuersalis, & omnia comprehendit etiam in materia odiosa, vt per Aloys. Ricci in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 287. nu. 1. p. 2. Comprehendit omne tempus, omnem modum, & omnem qualitatem, vt per Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 349. n. 1. & 2.

2 Aptæ est de sui natura comprehendere infinitatem, restringitur

gitur tamen secundum naturam actus cui attribuitur. *Cotta in memorabili verb. quandocūq. pag. 725. Menoch. conf. 143. nu. 9. Cened. præf. & canon. quæst. sing. 85. n. 3. Octavian. Vulpell. de præpos. & adverb. significat. in dict. quandocumque, pag. 86.* Et reservationem temporis, seu perpetuitatem quandā significat. *Menoch. conf. 143. n. 15. & conf. 151. nu. 3.* Restrigitur tamen à lege ad triginta annos. *Surd. decis. 2. n. 10. Octavian. Vulpell. d. locostitum in princip.* Operatur ac si singula tempora fuissent enumerata. *Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 51. n. 6.*

DICTION CCLVII. Quandoq.

DEnotat regulam esse in contrarium, & exceptionem proprie significat, ut in *l. rogo, ff. quando dies legati cedat, & in l. cum pater, §. rogo, ff. de legatis 2. l. pen. §. fin. ff. de rebus eorū. l. continuus, §. item qui insulā, ff. de verb. oblig. l. 3. §. hæc pœna, ff. quod quisq. iuris l. interdū, ff. de condiçt. indeb.* notant *Octau. Vulp. de præpos. & adverb. significat. sub dict. quandocumq. vers. quandoq. pag. 89. Menoch. conf. 99. n. 187.*

2 Interdum ponitur pro aliquo tempore; notat *Dec. in l. si quis, n. 4. ff. quod quisq. iuris, & in cap. quoniam contra, nu. 6. de probation.* Et aliquando idem importat quod quandocumq. ut in *princip. instit. quibus modis re, contrahitur obligatio, ibi & quandoq. nobis non eadem res, sed aliæ eiusdē nature, & qualitatis reddantur.* idest quocumq. tempore mutuum solvatur, non esse eandem rem, sed aliam reddendam, ut ibi explicat *Pichard. n. 50.*

DICTION CCLVIII. Quantus.

Non solum numerum, sed qualitatem proprie significat, ut in *l. quāta, ff. de publicanis,* notant *Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 21. nu. 3.* & alij quos refert *Matienso ad l. 2. n. 16. glos. 2. tit. 4. lib. 5. nouæ recopil.*

DICTION CCLIX. Quamuis.

Propria eius natura est, ut præcedentibus aduersetur in his quæ sunt eiusdem generis & qualitatis. *Azeved. ad l. 2. n. 50. tit. 7. lib. 4. nouæ recopilat. Octau. Vulpell. de præpos. & adverb. fi-*

122 Remissiones Doctorum

gnific. sub dict. quādocumq. vers. quamuis, pag. 89. Cened. præf. & canon. quæst. sing. 88. num. 1. vbi n. 3. asserit quod aliquando non aduersatur præcedentibus, sed sumitur causatiue pro, quia, per text. in cap. quemadmodum in fine princ. & ibi glos. verb. quamuis de iureiur.

2 Est implicatiua, vt per Azeuedo ad l. 7. nu. 31. tit. 8. lib. 5. & l. 3. n. 4. tit. 16. lib. 8. nouæ recopil. Et est exclusiua, ex eod. Azeuedo ad l. 5. nu. 6. tit. 7. & l. 3. num. 4. tit. 16. eod. lib. 8. nouæ recopil.

3 Natura & vis huius dictionis est explicare, & ponere casum magis dubitabilem: & ita intel ligunt glos. verbo quāuis in Clem. 1. de re iud. & glos. fin. in Clem. 2. de rebus ecclesiæ nō alien. notant. Gutier. præf. lib. 2. q. 80. nu. 8. & q. 85. n. 2. Cened. d. sing. 88. n. 2.

DICTIONE CCLX.

Quarumcumque.

1 **H**abet vim amplificandi etiam ultra naturam rei cui adiicitur, & semper auge vim verborum, & aliquid amplius operatur. l. 1. cum glos. fin. & l. quicumq. C. de seruis fugit. notat Mar. Alter. de censuris eccles. tom. 1. disp. 15. lib. 5. cap. 1. litt. E.

DICTIONE CCLXI.

Quasi.

1 **D**e vi, & effectibus huius dict. vide Rebuff. in comment. ad l. inter stuprum 101. S. seruis legatis, vers. quasi commune, ff. de verb. signif. pag. 429. Cened. præf. & canon. quæst. sing. 84. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 350. Oñtau. Vulpell. de præpos. & adverb. significat. in dict. quasi, pag. 89.

2 Natura propria huius dictionis est denotare improprietatem, fictionem, & diminutionem, vt in litem Mela, S. Celsus, & S. quamuis, ff. ad legem Aquil. litem ait prætor, S. itē, & ibi glos. ff. ex quibus causis maiores. l. infactum, & ibi glos. ff. de condition. & demonst. cum similibus, de quibus. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 27. n. 5. 6. & 12. & q. 86. nu. 13. Bertaz. in repet. l. si quis maior n. 229. C. de transact. Oñtau. Vulpell. statim in princip. Hippol. in l. si quis dolo, n. 2. ff. ad legem Cornel. de siccar. Tiraq. de iure mariti, glos. 7. n. 187. Flamin. de resignat. lib. 7. q. 1. n. 89. Rota Romana apud Farin. decis. 781. n. 6. in nouiss. Cened. d. sing. 84. nu. 1. Ioseph. Sessè Aragon. decis. 103. num. 30.

3 Aliquando denotat veritatem, videlicet quando ponitur per modum causæ, vt *Ioan. 1. Vidimus gloriam eius quasi vnigeniti. & cap. ex parte de sponsalib. & in l. vtrum, ff. de rebus dub. & in l. omnes populi 11. ibi, quasi ius proprium; ff. de iustitia. l. 1. ibi quasi de re dubia, ff. de transact. notant Octavian. d. loco pag. 90. Menoch. de arbitrar. casu. 362. n. 28. Cened. d. sing. 84. n. 2. Card. Tusch. d. concl. 350. n. 7. Picard. in princip. num. 81. instit. quibus modis re.*

DICTIO CCLXII.

Quatenus.

1 **C**onditionem facit, præcipue quando est iuncta verbo futuri temporis, notant Octavian. Vulpell. de præposit. & aduerb. signific. in dict. quatenus, statim in princ. pag. 90. Surd. cons. 186. n. 10. Cened. pract. & canon. quest. sing. 86. in fine.

2 Est limitatiua seu restrictiua & denotat incertitudinem. notant Matienso ad l. 2. glos. 2. nu. 16. tit. 4. lib. 5. nouæ recop. Cened. d. sing. 86. nu. 1. Octau. Vulp. d. loco.

3 Interdum exponitur pro, in quantum, vt in *l. sunt qui cum*

*seq. ff. de re iudic. Cened. d. sing. 86. n. 1. & operatur vt dispositio adaptetur pro ea parte pro qua fieri potest, vt per Cardin. Seraphin. Rota Rom. decis. 545. num. 1. Quandoque accipitur pro, quosque, vel, donec, vt in *l. rogatus, ff. mandati, & in l. Rutilia, ff. de contrah. empt. & in l. locus, ff. de verborum signif. Nonnunquam interpretatur pro, qualiter, seu quomodo, vt in *l. metum, §. sed quod prætor. ff. quod metus causa. Deinde ponitur, pro, quia, in l. properandum, §. 1. C. de iudic. Aliquando pro, quantuncunque, l. quatenus, ff. de regulis iuris.***

DICTIO CCLXIII.

Quemadmodum.

1 **S**ine interrogatione prolata capitur pro, sicut, similitudinem denotans, vt in *l. paterfam. & in l. quemadmodum, ff. de acquir. possess. & in l. verbum erit, ff. de verb. signific. & in l. 3. §. si quis duobus, vbi glos. ff. de adimendis leg. & in l. quemadmodum, C. de agricolis & censitis lib. 11. notant Octau. Vulp. de præposit. & aduerb. significat. sub dict. quatenus vers. quemadmodum, pag. 90. Bertazol. de claus. instrum. claus. 21. glos. 23. n. 1. Cened. pract. &*

124 Remissiones Doctorum

canon. quæst. sing. 89. n. 1.

2 Quando profertur interrogatiue, sumitur pro, quomodo, vel ad quem modum, vt in *l. sepe*, *S. item dubitatum est*, ff. de verb. signif. sic etiam in tit. ff. quæ admodum seruit. amit. & in rub. quemadmodum testam. aperiantur, & in tit. ff. soluto matrimonio; & quemadmodum dos petatur notat *Cened. d. sing. 89. n. 2.*

3 Dictio, quemadmodum, antea, subrogationem indicat, vt in *l. si eum*, *S. qui iniuriarum*, ff. si quis caut. notat *Cald. Pereira de emptione, cap. 5. n. 2. in fine.*

DICTIONE CCLXIV.

Quæque.

1 **E** St collectiua & vniuersalis geminata, quæ non recipit restrictionem, imo comprehendit omnia, quæ sunt apta comprehendendi ex natura substituti, cui adiungitur, vt in *l. Balista*, ff. ad Trebel. notat *Ostauian. Vulp. de præpos. & aduerb. signif. in dict. quæque, pag. 91.* vbi etiam quod quandoque est distributiua per *l. si ea*, vbi *Flor. ff. de vsuris.*

DICTIONE CCLXV.

Quia.

1 **E** Xponitur causatiue, nam reddit causam & rationem de præcedentibus. *l. hæc actio*, ff. de calumntiat. *l. si is qui animo*, vbi not. ff. de acquir. possess. cap. quia propter de rescriptis, cap. quia nonnulli de vsucapion. cap. quia frustra de sentent. excom. cap. quia periculosum de elect. lib. 6. notant *Menoch. cons. 134. n. 19 Azeuedo ad l. 1. n. 1. tit. 1. & l. 1. nu. 221. tit. 2. lib. 6. nouæ recopil. Card. Tusch. prætic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 352. Ostauian. Vulp. de præpos. & aduerb. signif. in dict. quia, pag. 91.* vbi etiam dicit quod aut profertur ab homine; & tunc, aut est necessaria, vt ratio, quæ redditur à teste & præsumitur finalis. *cap. cum causam de testib.* Aut est voluntaria & præsumitur impulsiva *l. 2. S. fin. de donat. Menoch. de præsup. lib. 4. q. 24. n. 13.*

DICTIONE CCLXVI.

Quibuscunque.

1 **E** St vniuersalis omnia comprehendens, & ideo ad casus etiam improprios trahitur,

hitur, & quasi immutat naturam eorum, quibus adiungitur, notat *Menoch. conf. 335. n. 23. Bertaz. de claus. instrum. claus. 4. glos. 30. à nu. 1. D. Marta de iurisd. p. 4. cent. 2. casu 130. nu. 7. Cened. practic. & canon. quæst. sing. 91. n. 1. Stephan. Gratian. Marchie decif. 24. n. 7. & discept. forens. cap. 82. nu. 32. Aloys. Ricc. in decif. Curie Archiep. Neapol. decif. 136. n. 16. p. 1. Et comprehendit etiam improprie & abusive *D. Marta d. p. 4. cent. 1. casu 20. nu. 25.* Etiam ea quæ alias non venirent. *Card. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 325. nu. 7.* Et solet includere ea, quæ ex propria significatione non venirent, & ea quæ specialem mentionem requirerent, ut per *Intrigliol. Sicilia decif. 3. n. 131.**

2 Complectitur omnes casus etiam privilegiatos *l. in fraude, S. ult. ff. de militari testam. l. 1. S. quod autem, ff. de Aleator.* notant *Menoch. remed. 15. recuper. nu. 83. Gutier. canon. quæst. lib. 1. cap. 34. n. 57.*

3 Ampliat & extendit generalitatem dispositionis *l. qui autem, S. fin. ff. de constit. pecunia, cap. quia plerique de officio ordin. lib. 6. D. Marta d. casu 130. n. 7.*

4 Includit etiam maiora expressis, ut per *Stephan. Gratian.*

d. locis. nouissime sacra Rotæ Rom. apud Farin. decif. 680. nu. 5. tom. 1. p. 2. Bertazol. de claus. instrum. claus. 20. glos. 4. n. 3.

5 Operatur ut emphyteusis ecclesiastica transeat in extraneos. notant *Octau. Vulpell. de præpos. & aduerb. signific. in dict. quibuscumque, pag. 92. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 351. n. 14. Cardin. Mantica de tacitis & ambig. conuent. lib. 2. tit. 19. nu. 22. D. Marta in votis nouiss. decif. voto 207. nu. 3. Bertazol. de claus. instrum. claus. 4. glos. 30. n. 2. Card. Tusch. practic. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 351. n. 3. Cardin. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 325. n. 8. Cald. Pereira de nominatione emphyt. q. 23. nu. 36. Cened. d. sing. 91. n. 3. Ad personas tamen habiles & non prohibitas restringenda est *Hippol. conf. 80. n. 46. vol. 1. Cald. Pereira de potestate elig. cap. 1. n. 57.**

DICTIO CCLXVII Quibusuis.

1 **E**st vniuersalis, & omnia comprehendit, ut per *Farinac. in praxi crimin. p. 4. decif. 93. n. 1. Cardin. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 1022. nu. 1.* Comprehendit etiam omnes perso-

126 Remissiones Doctorum

nas, omnes ordines & religiones, ac pia loca, ita *Io. Francisc. Leo in thesauro fori ecclesiast. p. 4. cap. 2. n. 194.*

2 Comprehendit maiora expressis, maxime quando est prolata ab homine, itaut etiam trahatur ad casus improprios. notat *Stephan. Gratian. Marchia decif. 24. n. 6.*

DICTIONE CCLXVIII.

Quicquid.

1 **E**st etiam vniuersalis omnia comprehendens, vt in *l. in fideicommissi, S. cum Polli-dius, ff. de vsuris* notant *Octau. Vulp. de prepos. & adverb. signific. in dict. quicquid, pag. 93. in princ. Rebuff. in commentar. ad l. creditorum 11. vers. idem in dict. quicquid ff. de verb. signific. pag. 75. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 8. nu. 13. Barthol. Perett. in comment. ad extrauag. ambitiosæ, verbo prædecessorum, n. 25. de rebus Ecclesiæ non alien. Etiam casus alioquin priuilegiatos, vt per *Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 145. n. 15.* Verificatur etiam in minutissimo, vt per citatos à *Cened. practic. & canon. quæst. sing. 89. num. 4.**

2 Continet omne ius itaut

nihil remaneat. *Item, ff. soluto matrim.* Et iuncta verbo futuri temporis facit conditionem. *l. qui Romæ, S. Augerius, ff. de verb. oblig.* Et cum copula, &, stat augmentatiue, vt in *l. hac adiectio, ff. de legatis 3.* notat *Octau. Vulp. d. loco.*

3 Dictione; quicquam, est latæ significationis omnia etiam minutissima comprehendens, vt in *cap. quia sepe de elect. lib. 6.* notant *Tiraq. in l. si vnquam, verbo omnia, n. 17. C. de reuocandis donat. Octau. Vulp. sub d. dict. quicquid. vers. quicquam, pag. 93. col. 2. Cened. d. sing. 89. n. 5.* In minimo enim verificatur, vt per *Bart. in l. si seruum, S. Prator. in 2. notab. ff. de acquir. hered. Barthol. Perett. in comment. ad extrauag. ambitiosæ de rebus ecclesiæ non alien. super. verbis, quicquam alienare præsumserit, nu. 3. pag. 237.* vbi etiam quod quicquam, siue quidquam idem est quod omnia.

DICTIONE CCLXIX.

Quicumque.

1 **V**erba huius dictionis sūt generalia, & omnia comprehendūt, vt in *l. a procuratore, C. mandati; & in cap. solita, de ma-*

de maiorit. & obed. notat *Tirag.*
de retractu lig. §. 1. glos. 3. nu. 20.
Menoch. remed. 6. recuper. n. 15.
Octau. Vulpell. de prapofit. & ad-
uerb. signific. in dict. quicumque,
pag. 93. col. 2. Marches. de com-
missionib. par. 1. pag. 241. n. 2. &
pag. 978. n. 2. Card. Tusch. pract.
conclus. tom. 2. lit. D. concl. 351.
Mar. Anton. variar. resolution.
lib. 2. resolut. 40. n. 2.

2 Comprehendit, & facit
quod etiam ij comprehendan-
tur, qui alias non comprehende-
rentur; maxime concurrente
identitate rationis, vt per *Card.*
Seraphin. Rota Rom. decis. 980.
num. 8.

3 Comprehenditur omne
genus personarum. ita *Rota di-*
uers. p. 1. decis. 368. n. 5. Menoch.
consil. 224. n. 7. Anton. Monach.
Bonon. decis. 54. n. 48.

4 Includit omnes, & quascū-
que personas quantumuis priui-
legiatis, dummodo tamen spe-
cialia priuilegia non habeant in
materia de qua agitur. ita *Octau.*
Vulpell. d. loco. Farin. in praxi
crimin. par. 3. tit. de varijs, & di-
uersis criminib. q. 108. num. 60.
quamuis in dictis personis requi-
reretur specialis mentio, vel con-
cessio. *Cald. Pereira quest. forens.*
seu recept. sentent. consf. 30. n. 16.

5 Tam masculum, quam foe-
minam comprehendit, ex *Rebuff.*
in tract. de pacific. possess. num. 3.
vbi num. 6. tenet comprehende-
re collegium, de quo etiam *Ce-*
ned. pract. & canon. quest. sing.
85. n. 5.

6 Geminata comprehendit
odiosiora, maxime in materia
fauorabili, ex *D. Marta de iuris-*
dict. p. 4. cent. 2. casu 129. n. 14.

7 Includit maiora expressis,
prout notat *Mari. Antonin. va-*
riar. resolution. lib. 1. resolut. 39.
nu. 14. Et etiam ad improprios
casus trahitur, vt asserit *Octau.*
Vulp. d. loco, vers. & sunt, pag. 94.

8 Non restringitur, sed po-
tius extenditur *Menoch. de pra-*
sumpt. lib. 4. q. 198. n. 21. Farin.
in praxi crimin. par. 4. consf. 65.
n. 80. Restringenda est tamen
ad personamabilem, per text.
in *l. vt gradatim, ff. de munerib.*
& honorib. resoluit Cald. Pereira
de potestate eligendi, cap. 1. n. 57.

9 Est distributiva, & attri-
buit rem cuilibet in solidum, vt
per *Tirag. de retractu lig. §. 31.*
glos. 1. nu. 12. quem citat *Cened.*
d. sing. 85. n. 6. Card. Tusch. pra-
ctic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 269.
num. 12.

10 Dictio, quocumque, ef-
ficat vt dispositio, quæ ex se ha-
bet

128 Remissiones Doctorum

bet terminos, extendatur in infinitum. *Pute. decis. 115. n. 4. p. 1.*

DICTIO CCLXX.

Quid.

Refertur ad minimum, seu verificatur in minimo, & denotat diminutionem, notant *Ludou. Gomez. in S. panales, n. 4. instit. de actionib. Cened. pract. & canon. quest. sing. 89. nu. 3. Bertazol. de claus. instrum. claus. 26. glos. 12. n. 1.*

2 Dicitio, quidni, est interrogatiua, & quandoque affirmat, vt per *Zasi. in l. 1. S. si quis ita n. 4. vbi etiam Ripa, ff. de verb. obligation. Octavian. Vulpell. de prapof. & adverb. significat. in dict. quidni pag. 95. col. 1.*

DICTIO CCLXXI.

Quilibet.

Est vniuersalis omnia comprehendens, etiam quantum minima, vt in *l. cum quid, ff. si certum petatur, notant Rebuff. in comment. ad l. creditorum 11. vers. quilibet, ff. de verb. signific. pag. 75. Menoch. conf. 333. n. 21. Azcued. ad l. 2. n. 2. tit. 10. lib. 10. noua recopil. Cened. pract. & canon. quest. sing. 26. n. 3.*

2 Distributiua est singulorum suprapositorum, vt in *l. si pluribus, vbi Bart. ff. de legatis 2. & in cap. quorundam de elect. lib. 6. notant Rebuff. d. vers. quilibet. Cosm. in pragmat. sanct. tit. de collation. verbo quolibet, pag. 247. Farin. in praxi crimin. p. 1. lib. 1. tit. 3. q. 22. n. 11. Cened. d. sing. 26. n. 1. nouissime sacra Rota Rom. apud Farin. decis. 125. n. 5. tom. 1. p. 1. Et eius natura est attribuere solide, seu in solidum, personis sic distributiue nominatis. *Cardin. Tusch. practic. concl. tom. 2. lit. D. conclus. 269. n. 11.**

3 Operatur idem, ac si essent factæ plures dispositiones, & denominationes: Vnde substitutio facta pluribus filiabus, si dicatur, cuilibet earum, videtur facta singulis earundem, maxime quando actus est reiterabilis. *Cardin. Tusch. d. concl. 269. n. 10.*

4 Attribuit actum cuilibet in solidum, vt in *l. in hoc articulo, ff. de heredib. instit. & in l. si pluribus, vbi Bart. & Imola, ff. de legatis 2. & in cap. si propter de re. script. lib. 6. notant Oct. Vulpell. de prapof. & adverb. signific. sub dict. quicumque vers. & de natura, pag. 94. Bertazol. de claus. instrum. claus. 39. glos. 5. n. 6.*

5 Operatur, vt omnes in solidum

lidū teneantur, in *d. l. si pluribus*, & in *l. non distinguemus*, §. *cum in plures*, ff. *de receptis arbitris*, & in *cap. cum plures*, de officio deleg. lib. 6. notant *Farin. d. q. 22. n. 11. Cened. d. sing. 26. n. 1.*

6 Per hanc dictionem videtur concessum ius accrescendi, ut ex *Gabr. conf. 87. n. 2.* notat *Cald. Pereira de potestate elig. cap. 13. num. 47.*

DICTIONE CCLXXII.

Quinimo.

EXponitur pro, quin etiam, ut in *l. iuris gentium*, §. 1. ff. *de pactis*, & in *l. athletas in fine*, ff. *de his qui notantur infam. l. 1. §. 1. ff. si pars hered. petatur. l. & si*, C. *de noxalibus actionib. l. communi in fin. C. de communi diuid.* Ponitur affirmatiue *l. iuris gentium*, §. *quinimo*, ff. *de pactis, cap. causa de verb. sign.* Et etiam negatiue *l. non dubium*, ubi *Flor. ff. de legatis 3.* notant *Octau. Vulp. de verb. signific. sub dict. quidni, vers. quinimo, pag. 95.*

DICTIONE CCLXXIII.

Quis.

Est relatiua, & demonstrationis causa appositā, *Barbosa de Diction.*

quæ refert in alio loco contenta cum omnibus suis qualitatibus, ut in *l. a filio*, §. *testator*, ff. *de alimentis & cibariis legatis. l. 1. §. sed cum plures*, & ibi *Bart. ff. si familia furt. sec. Matienso l. 2. gloss. 1. num. 16. tit. 4. lib. 5. noua recopil. Azevedo ad l. 2. n. 48. tit. 14. lib. 4. noua recopil. Surd. conf. 352. n. 22. Cened. pract. & canon. quest. sing. 27. n. 4. & 5.*

2 Habet naturam restrictiuam per quam præcedentia restringuntur ad casum relatum, quando sine copula est adiectū, tex. est qui ad hoc communiter allegatur, in *l. ea tamen adiectio*, ubi *Bart. ita summat*, ff. *de legatis 3.* tenent *Menoch. conf. 177. nu. 22. Cotta in memorabil. verba quis, pag. 727. Surd. decis. 282. n. 6. & conf. 127. nu. 47. Morot. resp. 5. n. 5. & seq. Cened. d. sing. 27. n. 4. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap. 11. n. 19. & de extinct. emphyt. cap. 10. nu. 49. Anton. Monach. Lucensi, decis. 57. num. 6.*

3 Generalis est comprehendens masculum & foeminam, maiores & minores, liberos, & in potestate constitutos. *l. 1. §. de pupillo*, & ibi *Bart. ff. de constit. pecun. l. 2. §. 1. ff. de adoptionib. l. 4. §. 1. ff. de in ius vocando, l. Gallus*

130 Remissiones Doctorum

in princ. ff. de liberis & posth. no-
tant *Tiraq. de retractu lig. §. 1.*
glos. 9. n. 216. cum seqq. *Viñ. to. 1.*
commun. opinion. lib. 2. tit. 26. pag.
347. Rebuff. in tract. nominat. q.
8. n. 9. Menoch. de præsump. lib. 4.
q. 89. nu. 48. Barthol. Perett. in.
comment. ad extrauag. ambitiosa
de rebus ecclesie non alien. verbo
prædecessorum, num. 41. pag. 233.
Surd. de alimentis tit. 8. priuil. 38.
n. 18. Cardin. Tuscb. pract. con-
clus. tom. 2. lit. D. concl. 353. nu. 1.
vbi nu. 2. limitat quando sumus
in materia odiosa, vel correcto-
ria, & statutum loquitur cum
termino masculino, tecus si cum
termino communi.

4 Iuncta verbo futuri tempo-
ris facit conditionem. *l. Stichum,*
qui meus erit, ff. de legatis 1. l. ser-
ui electione, §. labeo, ff. eod. tit. l.
nuper, ff. de legatis 3. notant *Ti-*
raq. in l. boues, §. hoc sermone li-
mit. 16. num. 1. Cened. d. sing. 27.
n. 6. Galgancet. de condition. & de-
monstr. p. 1. cap. 4. nu. 11. Accac.
Anton. in comment. ad rub. ff. de
condit. & demonstr. cap. 2. num. 9.
Ioseph. Sesse Aragon. decis. 124.
num. 17. vbi nu. 18. asserit quod
relatium hoc debet intelligi
tantum de expressatis in refe-
rente.

DICTIONE CCLXXIV.

Quisque.

1 **E**st collectiua non distri-
butiua, vt in *l. hoc arti-*
culo, ff. de hered. instit. & in l. ne-
cessaria, §. si annua, ff. de pigno-
rat. actione. notat *Cald. Pereira*
de potestate eligendi, c. 13. nu. 47.
vbi etiam tenet quod per hanc
dictionem non videtur concessum
ius accrescendi.

2 Tribuit rem cuilibet in so-
lidum. *Tiraq. de retractu lig.*
§. 31. glos. 1. n. 12.

DICTIONE CCLXXV.

Quisquis.

1 **G**eneralis est, & genera-
liter est intelligenda. *Aloys. Ricc. in decis. curie Archiep.*
Neapol. decis. 222. nu. 2. p. 2. Ma-
sculinum cōcipit & foemininum.
Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 9.
num. 216.

2 Distributiua est & facit cō-
iunctos haberi pro disiunctis, vt
per *Cened. pract. & canon. quest.*
sing. 27. n. 1. Card. Tuscb. pract.
conclus. tom. 2. litt. D. concl. 269.
num. 15.

DICTIO CCLXXVI.

Quoad.

1 **I**dem importat quod donec, quandiu, vel, quousque, & est temporalis non perpetuo exclusiua, vt per *Octau. Vulp. de prapof. & aduerb. signif. sub dict. quidni, vers. quoad, pag. 95. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. list. D. concl. 354. n. 1. vbi nu. 2. dicit quod relata ad tempus, est limitatiua temporis.*

2 Restrigit & limitat præcedentem dispositionem, vt per *Card. Seraphin. Rotæ Rom. decis. 911. n. 3.*

DICTIO CCLXXVII.

Quod.

1 **S**uspendens dispositionem in aliquem futurum euentum facit conditionem *Cotta in memorabil. verbo quod, pag. 729.*

2 Inducit repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem. *Galganet. de condit. & demonstrat. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 8. Cened. pract. & canon. quest. sing. 94. n. 5.*

3 Refertur ad vniuersum, & denotat perfectionem, vt per *Ar-*

ton. Gomez. in S. penales, nu. 4. instit. de actionib. quæ citat Cened. sing. 89. num. 3. Totum refert, & demonstrat Pichard. ad S. 9. nu. 44. & 46. instit. de legatis.

4 Aliquando accipitur hæc dictio pro, quia, vt in *l. 3. S. saltus*, vbi glos. verbo quod, ff. de acquirenda possess. & in *l. fin. vbi glos. ff. de vfu cap. & in l. 1. vbi glos. ff. de dote præleg. & in l. cum filius S. seruus*, vbi etiam glos. ff. de legatis 2. Interdum sumitur pro copula, & vt in *l. si quis in hoc iure*, vbi glos. C. de Episcop. & cleric. Nonnunquam capitur pro, quantum, in *l. quod attinet*, ff. de regulis iuris. Aliquoties capitur pro, sed, in *l. ita stipulatus*, iuncta glos. verbo sed, ff. de verbor. oblig. & in *l. quod si domus*, iuncta glos. 1. ff. de captiuis & postlim. reuerfis. quæ iura colligit *Cened. d. sing. 94. n. 1. 2. & 6.*

5 Dictio, quod si, est aduersatiua in iure & in facto, si ponatur sine copula, vt in *l. quod si alij*, ff. de adimendis leg. & in *l. 1. S. quod si*, C. de naturalib. liber. & in *S. quod si partim*, instit. de rerum diuis. & in cap. cum non ignores vers. quod si sorte, de præbend. & in cap. per tuas vers. quod si absolutionis de sentent. excom. & in cap. cupientes, S. quod si per

132' Remissiones Doctorum

viginti de elect. lib. 6. cum alijs citatis à Cened. d. sing. 94. n. 4.

DICTIONO CCLXXVIII.

Quodammodo.

I Denotat improprietatem, vt in *l. 2. ff. qui & à quibus*, & in *l. in suis*, ff. de liberis, & postb. *Auth. de iureiur. à moriente præst. §. 1. collat. 5.* notant *Ost. Vulp. de præpos. & aduerb. signif. in dict. quodammodo*, pag. 96. *Vincent. de Franchis decis. 282. nu. 9. Cened. præst. & canon. quæst. sing. 92. num. 3.*

2 Aliquando fictionem denotat, vt in *l. Prætor. §. 1. ff. de edendo*, & in *l. 1. vbi Aretin. ff. de verbor. oblig.* notant *Tiraq. in tract. de iure primog. q. 33. nu. 9. Ostau. Vulp. d. loco, n. 2.*

DICTIONO CCLXXIX.

Quocumque.

I Est vniuersalis affirmatiua, & nihil excludit, vt in *cap. solita de maiorit. & obed. cum alijs. de quibus per Cened. præstic. & canon. quæst. sing. 90. n. 1. vbi n. 2.* asserit quod in materia fauorabili auget, & in materia odiosa est stricti iuris: & n. 3. quod restringitur secundum na-

turam actus cui tribuitur.

2 Est magis latæ significationis, quam dictio, omne, quia illa est vniuersalis; hæc vero generalis, vt per *Tiraq. de retractu lig. §. 1. glos. 7. n. 26.* quem refert *Cened. d. sing. 90. n. 4.* Et qui dicit quodcumque, nihil excipit. *Narbona de appellatione à vicario ad Episcopum, p. 2. fundam. 1. n. 37. vbi n. 36.* asserit dictionem, quocumque, idem esse quod, quocumque.

DICTIONO CCLXXX.

Quolibet.

I Est distributiua, quæ tribuit rem cuilibet in solidum. notant *Bart. in l. hoc articulo*, ff. de hered. instit. *Ostau. Vulp. de præpos. & aduerb. signif. in dict. quolibet*, pag. 97.

2 Dictio, quolibet modo, est vniuersalis omnes casus comprehendens, vt in *l. omnes*, vbi *glos. verbo quælibet*, C. de quadriennij præscript. notat *Menoch. remed. 6. recuper. n. 14.*

3 Dictio, quorumlibet, vti generalis omnia bona comprehendit, & nihil intactum relinquit. *Franciscus Leo in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 15. n. 60.*

DICTIO CCLXXXI.

Quomodocumque.

I St ampliatiua, & vniuersalis, & omnia, comprehendens vltra etiam expressa notant *Cened. pract. & canon. quest. sing. 95. n. 5. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 355. n. 1. Cardin. Seraphin. Rota Rom. decis. 317. nu. 3.* Restrigitur tamen secundum naturam actus cui adijcitur, vt per *Cauall. can. de usufructu mulieri relicto, cap. 9. n. 106.* quem citat *Cened. d. sing. 95. n. 6.*

2 Inducit illud quod improprie est tale, etiam in materia stricta, vt in *cap. indemnitatibus de elect. lib. 6.* notant *Grat. conf. 20. num. 76. lib. 2.* subdens quod verba, quomodocumque decesserit, includit etiam mortem civilem. *Oclau. Vulpell. de prepos. & aduerb. signif. in dict. quomodocumque, pag. 96.*

3 Quomodocumque, & quouis modo, idem importat. *Bertaz. de claus. claus. 21. glos. 16. n. 1. in fin.*

DICTIO CCLXXXII.

Quomodolibet.

I Vniuersalis est, & omnes casus comprehendit, eolq.

Barbosa de Diction.

distribuit, vt per *Rebuff. in commentar. ad l. creditorum 11. vers. quomodolibet, ff. de verbor. signif. pag. 75. Cened. pract. & canon. quest. sing. 95. nu. 3. & 5.* Et quemcumque modum, qui comprehendendi potest, significat *Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum p. 2. fundam. 1. nu. 35. vbi n. 36.* dicit quod idem importat quod quodcumque.

2 Operatur etiam vltra expressa. *Clem. 1. vbi glos. de re iudicata Flamin. de resignationib. tom. 2. lib. 9. q. 25. nu. 50.* Et propter sui generalitatem omnia comprehendit, de quibus in genere sufficit quod fuerit cogitatum, vt per *Cardin. Seraphin. Rota Rom. decis. 350. n. 2.*

3 Includit omne ius etiam minimum. *Cardin. Seraphin. Rota Rom. decis. 1082. n. 2.*

4 Omnem penitus modum includit, vt in *Clem. 2. vers. ne igitur, vbi glos. verbo quomodolibet, de sentent. excom. cap. indemnitatibus, §. si qua vero, de elect. lib. 6.* notant *Menoch. remed. 6. recuper. num. 15. Flamin. d. q. 25. nu. 4. Valasc. consult. 61. n. 6. Cened. d. sing. 95. n. 1. vbi n. 4.* asserit quod ampliat, & extendit dispositionem, etiam vsque ad improprietatem.

134 Remissiones Doctorum

5 Denique hæc dictio fortius agit, omnia continet, nullum respicit casum, vt notat *Francisc. Molin. de brachio secul. c. 4. n. 48.*

DICTIONE CCLXXXIII.

Quondam.

1 **D**Enotat tempus presens præteritum, & futurum. *glos. in l. nec emptio, ff. de contrab. empt. Octau. Vulpell. de præpos. & adverb. significat. in dict. quondam, pag. 97. Bertazol. de claus. instrum. claus. 3. glos. 1. n. 4.* Est proprie aduerbium temporis præteriti, & remouet qualitatem de presenti, vt in *l. eius qui in prouintia, ff. si certum petatur, & in l. cui eorum, §. affinitatis, ff. de postulando, & in cap. ad petitionem, & in c. accedens de accusat. Tirag. de retractu lig. §. 1. glos. 9. nu. 51. Cened. practic. & canon. quest. sing. 92. n. 1.*

2 Apposita nomini proprio importat demonstrationem quod ille talis sit defunctus. *glos. verbo defuncti in l. eius qui in prouintia, ff. si certum pet. notant Octau. Vulpell. d. loco, n. 1. Sebast. Medices in tract. mors omnia soluit p. 1. n. 93. Bertaz. d. glos. 1. n. 4. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 356. n. 1.*

DICTIONE CCLXXXIV.

Quoniam.

1 **V**Idetur consequutua ad præcedentia, vt nouissime decisum est in sacra *Rota Romana apud Farinac. decis. 193. n. 9. tom. 1. p. 1.* Est causalis & rationalis de sui natura, & confirmat aut præcedentia aut sequentia. *eadem Rota Rom. apud Farinac. decis. 300. n. 16. 17. & 20. d. tom. 1. p. 1.*

DICTIONE CCLXXXV.

Quoque.

1 **D**E vi, & significationibus huius dicti. late *Rebuff. in cōment. ad l. detestatio 40. §. familia appellatione, vers. quoque, pag. 22. ff. de verb. sign.* Aliquando enim continuat, vt in *cap. quorundam, de elect. lib. 6.* Interdum implicat, vt in *l. illud, vbi glos. ff. de petit. hered. & in l. labeo, ff. de pactis.* Nonnunquam superfluit, vt in *cap. si motu, de præbendis.* Quandoque exponitur pro, etiā, vt in *l. verbo victus, & in l. locus in fine, & in l. interdum, ff. de verbor. signif. & in l. seruum quoque, ff. de procurat. & in l. 2. in princ. ff. de pactis, cum alijs de quibus*
Rebuff.

Rebuff. d. S. familiae, vers. quoque. Cened. pract. & canon. quest. sing. 93. n. 4.

2 Natura huius dictionis est, vt qualitas, quæ erat in casu præcedenti sit in sequenti. *Rebuff. d. S. familiae, vers. secundo natura. Cened. d. sing. 93. num. 1. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 357. Picbard. ad S. si eadem res 9. n. 45. instit. de legatis.*

3 Est copulatiua, & implicatiua eiusdem sensus, vt per *Surd. decis. 264. n. 21. Cardin. Tusch. d. conclus. 357.*

4 Similitudinem regulariter denotat, vt in *l. 2. vbi gloss. ff. pro barede*, notat *Ferrer. in constit. Cathalon. gloss. 1. nu. 53.* Et est repetitiua similis qualitatis, vt per *Garc. Girōda de priuil. & exempt. explicat. n. 576.*

5 Implicat casum magis dubitabilem, & ponitur inter diuersa eiusdem generis; ita *Octauian. Vulpell. de preposit. & aduerb. significat. sub dict. quondam, vers. quoque, pag. 98.*

DICTIO CCLXXXVI. Quoquo modo.

Est vniuersalis, & ostendit plenam voluntatem, vt per *Stephan. Gratian. Mar-*

chia decis. 51. num. 25. Rota Rom. apud Farin. decis. 68. nu. 3. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 359. n. 4.

2 Continet omnes modos etiam improprios, vt in *l. qui-dam, S. 1. vbi gloss. ff. de fideicom. libert.* notat *Menoch. conf. 344. nu. 19.* vbi etiam quod includit modos maiores expressis. Ad modos tamen proportionabiles restringitur materiei idoneæ, in qua exprimitur, ex *Gemin. notat Octau. Vulp. de prepos. & aduerb. signific. in dict. quoquo modo, n. 1. pag. 98.*

3 Intelligitur principaliter vel incidenter. *gloss. in cap. inquisitionis, S. prohibemus de hæreticis lib. 6.* vbi prohibetur iudices laicos in crimine hæreseos quomodo se ingerere. notat *Octau. Vulp. d. loco statim in princ.*

4 Facit aliqua comprehendere, quæ aliàs minime comprehenderentur, maxime quando plura coniunguntur. Vim geminationis habet, & ideo etiam alias inhabiles cōplectitur. Comprehendit omnes casus, qui succedere possunt. ita *Octau. Vulp. d. loco, n. 2.*

5 Aliquando exponitur prò, quomodocumque, vt in *l. si extraneus, ff. de condi. causa data.*

136 Remissiones Doctorum

Nonnunquam pro, quocumque casu, vt in *l. si cum dotem*, ff. *solutio matr.* & in *l. his solis*, ff. *de condict. indeb.* Idem significat quod, omni modo, & habet vim taxatiuæ, quæ alios casus excludit. *Menoch. de presumpt. lib. 4. quest. 112. n. 13.*

6 Hæc dictio, & dictio quouis modo, eandem vim & significationem habent, vt per *Rebuff. in commentar. ad l. creditorum 11. vers. quoquo modo*, ff. *de verbor. signific. pag. 75.*

7 Illarum verba adeo sunt amplissima, vt complectantur omnes modos etiam excogitabiles & improprios, iuxta resoluta per *Hippol. conf. 80. n. 37. vol. 1. Menoch. conf. 344. n. 19. Mascard. de probationib. conclus. 1131. nu. 16. Valasc. de partitionib. c. 13. n. 93. & consult. 61. n. 6.* vbi etiam asserit quod comprehendunt omnem modum nullitatis; de quo etiam *Farin. de delictis p. 4. decis. 68. in addit. n. 3.*

8 Sunt vniuersales, omnes casus comprehendentes, & distributiue omnium licet sint restringendæ ad modos proportionabiles: & idem operantur, quod dictiones, quolibet modo, & quomodolibet, vt per *Menoch. reed. & recuper. num. 14. Stephan.*

Gratian. Marchia, decis. 51. nu. 17. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 359. n. 1. vbi nu. 5. tenet quod licet sint vniuersales huiusmodi dictiones, tamen patiuntur restrictionem, & ciuilitè intelligendæ sunt, quando agitur de pœna incurrenda.

DICTIO CCLXXXVII.

Quot.

1 **S**ignificat, & denotat quantitatem, vt per *Benedict. Aegid. in repert. l. 1. C. de sacrosanctis Eccles. p. 5. in initio, n. 2.*

DICTIO CCLXXXVIII.

Quoties.

1 **D**E vi, & effectibus huius dictionis, vide *Rebuff. in comment. ad l. ostentum 38. vers. quoties*, ff. *de verbor. signific. pag. 208. Osta. Vulp. de preposit. & aduerb. signific. in dict. quoties, pag. 100. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 358.*

2 Est repetitiua, & numerum respicit, *l. si aut*, ff. *quemadmodum seruit. amit. l. 3. ff. quibus modis seruit. amit.* notat *Osta. Vupell. d. loco statim in princip.* vbi etiam dicit quod addita dictioni, toties, verificatur in quatuor, vel pluribus.

pluribus vicibus per glos. in l. cum
quæstio, C. de legatis. Est reite-
ratiua, vt in l. fin. C. de indicta.
vid. toll. & in cap. quoties 2. q. 6.

3 Eius est naturæ, vt impor-
tet vniuersaliter potestatem va-
riandi, si non reperitur restricta,
vt per Tirag. in l. Boues, §. hoc ser-
mone limit. 26. nu. 1. ff. de verbor.
significat.

DICTIO CCLXXXIX.

Quotiescumque.

1 **E**st vniuersalis, & omnia
comprehendit etiam in
materia odiosa; vt per Aloys. Ricc.
in decis. curiæ Archiep. Neapol.
decis. 287. n. 1. p. 2.

2 Significat plures vices, &
sic reiterationem vicium, seu ca-
sum, vt in l. uxorem, §. testa-
mento, ff. de legatis 3. & in l. 1. ff.
de vacat. muner. & in l. si tibi de-
cem, §. de pignore, ff. de pactis, &
in l. sed etsi in fine, ff. ex quibus
causis maiores, notant Menoch.
conf. 143. nu. 15. Octau. Vulpell.
de prapof. & aduerb. signif. in
dict. quotiescumque, pag. 101.

3 Promittens retrouendere
quotiescumque, lapsu triginta an-
norum liberatur, de quo vide
Viu. tom. 1. commun. opinion. lib.
2. tit. 3. de pactis, n. 18. in princ. &

lib. 4. tit. 37. de pactis inter em-
ptorem, nu. 25. pag. 645. Emman.
Soar. to. 2. lib. 7. tit. 5. de præscript.
triginta, num. 1. pag. 235. vbi Fi-
chard. num. 17. pag. 236. Anton.
Gabri. tom. 3. lib. 5. de præscript.
concl. 6. Perez ad l. 1. tit. 2. lib. 8.
Ordin. pag. 41. & l. 1. vers. quaro.
29. tit. 9. lib. 3. pag. 657. Stephan.
Gratian. disceptat. forens. cap. 2.
nu. 5. D. Marta de iurisdic. p. 1.
cap. 34. n. 11. Cald. Pereira in l. si
curatorem, verbo sua facilitate,
n. 70. P. Molina de iustit. tract. 2.
disp. 374. vers. quando. Cardin.
Matica de tacitis, & ambig. con-
uent. lib. 4. tit. 31. n. 26. Bernard.
Graue. ad pract. camera imper.
lib. 2. concl. 18. confid. 1.

4 Plura alia de hac dictione
vide apud Rebuff. in commentar.
ad l. ostentum 38. vers. quoties, ff.
de verb. signific. pag. 208.

DICTIO CCXC.

Quotidie.

1 **R**espicit tempus quotidiana-
rum, argum. l. diarijs, ff.
de alim. & cibis. leg. & in l. nec
semel, §. si in habitatione, vbi no-
tatur, ff. quando dies leg. ced. Et
perpetuitatē significat. Felin. in
proxim. Decretal. verbo quotidie.
Octavian. Vulpell. de prapofit. &
aduerb.

138 Remissiones Doctorum

adverb. significat. sub dict. quotiescumque, vers. quotidie, pag. 101.

DICTION CCXCI.

Quouis modo.

I Ncludit ea, quæ aliàs non venirent; & est generalis omnia comprehendens, ut per *Menoch. remed. 6. recuper. nu. 16.* quem citat *Cened. pract. & canonic. quæst. sing. 96. n. 2.* ubi nu. 4. asserit quod licet generalis sit, restringitur tamē ad modos proportionabiles materiæ idoneæ, in qua exprimitur *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 359. n. 18.*

2 Impedit interpretationem restrictivam, & includit omnes modos similes, & dissimiles, ac etiā maiores expressis *glos. in Clem. ne Romani, verbo quouis modo, de elect.* & in *cap. fin. verbo quouis modo, de sentent. excom. lib. 6.* notat *Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. significat. in dict. quouis modo, pag. 102.*

3 Iuncta cum dictione, alio, generalitatem, & universitatem infert, & omnia comprehendit, etiam maiora, & diversa expressis, ut per *Mar. Alter. de censuris ecclesiast. tom. 1. disp. 16. lib. 5. cap. 3. litt. A.*

DICTION CCXCII.

Quousque.

1 **E**st limitatiua temporis, & determinat tempus, ut per *Bertazol. de claus. instrum. claus. 5. glos. 4. n. 1.* Et inducit exclusionem temporalem. *Ioseph. de Sesse Aragonæ decis. 76. n. 10.*

2 Quousque fuerit satisfactū, importat reintegrationem facta satisfactione, ut per *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 360.*

DICTION CCXCIII.

Realiter.

1 **I**n materia numerationis actum veræ numerationis importat, quæ si non interuenisset, & addita fuisset instrumentum reprobareretur, ut per *Bertazol. de claus. instrument. claus. 34. glos. 7.*

DICTION CCXCIV.

Rata.

1 **D**icitur quandoque pars virilis contrahentis, vel hæredis. *l. 1. vbi glos. C. unde liber. & l. fin. C. de impub. & alijs substit. quandoque hæreditaria,*

vt in l. 1. C. eod. licet in dictis locis de hoc verbo, rata, mentio non habeatur, vt dicit *Bald. in d. l. fin. n. 1.* scias ergo alibi dicere *Bald. in Auth. defuncto, n. 11. C. ad Tertullian.* quod verbum, pro rata, debet intelligi, pro portione, quæ se contingit, & secundum naturam subiacentem, idest pro portione quâ iuris ratio vnicuiq. distribuit: quo sensu etiam accipitur in l. sic pro rata, ff. de relig. & sumpt. funer. notant *Tiraq. de retractu lig. §. 11. glos. 8. Strach. in tract. de decoctor. ult. p. n. 28.* quos refert *Bertazol. de claus. instrum. claus. 37. glos. 3.*

DICTIO CCXCV.

Recipere.

Verbum hoc non importat dominij translationem, sicut nec verbum tradere, sed si adiiciatur generi, vel quantitati promissæ in genere, tunc propter adiunctum importabit translationem dominij, ita *Bertazol. de claus. instrum. claus. 17. glos. 4.*

DICTIO CCXCVI.

Recte.

Non solemnitatem, sed ius partis ostendit *glos. in l.*

non putauit, §. non quæuis, ff. de honorum poss. contra tab. & in l. 2. C. de inoffic. testam. notat *Menoch. de arbitr. iudic. lib. 1. q. 67. n. 24.* Aliquando denotat ordinem & solemnitatem iuris, vt per *Tiraq. in l. si unquam in præfat. nu. 35. C. de reuoc. donation.* quem refert *Cened. præf. & canon. quæst. sing. 98. n. 2. Orlavian. Vulpell. de præposit. & aduerb. signif. in dict. recte, pag. 102. col. 2.*

2 In eo differt à dictione, rite, quod illa importat iuste & æque factum: rite vero solemniter, & ordine debito esse factum, iuxta citatos per *Cened. d. sing. 98. n. 1.* Deinde recte causæ iustitiam significat: rite, vero solemnitatem ordinis seu iuris, vt per *Vital. de Cambanis in tract. clausul. pag. 7. col. 2. n. 1.*

DICTIO CCXCVII.

Reddas.

Verbum hoc est præsentis tēporis imperatiui, quod necessitatem dispositionis inducit, vt per *Accacium Anton. in comment. ad l. 1. n. 74. ff. de condition. & demonstrat.*

DICTIO CCXCVIII.

Relinquo.

Verbum hoc solum conuenit vltimæ voluntati, non autem donationi inter viuos. *l. 1. S. vlt. vbi glos. ff. de tab. exhib. l. iubemus nulli, S. vlt. in glos. verb. relinquo, C. de sacros. eccles. Menoch. conf. 344. nu. 2.* Aliquando tamen trahitur ad actus inter viuos. *l. hoc sermone, ff. si liber ingenuus esse dicatur. l. cum oportet, S. si autem, C. de bonis que lib. Menoch. conf. 344. n. 27. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 124. n. 4. cum seqq.*

2 Congruit donationi causa mortis, vt per *Cald. Pereira q. forens. seu recept. sentent. consil. 19. num. 23.*

3 Adaptatur ad hæredis institutionem, & ad legata. *Menoch. d. conf. 344. n. 15. Gama Lusit. decis. 196. nu. 1.* Et, vt pro institutione hæredis habeatur, debet adijci vniuersitati bonorum. *Valasc. consult. 165. nu. 4. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 362. Melch. Phabos Lusit. decis. 59. nu. 3.* Adiectum vero rei certæ, & particulari nunquam trahitur ad institutionē. *l. Lutus 90. S. filiam, ff. de legat. 3. Clar. in*

S. testamentum, q. 38. nu. 11. Valasc. d. n. 4. Potest tamen inducere legatum relictum venientibus abintestato. *Spino in speculo testam. glos. 9. n. 2. col. 4.*

DICTIO CCXCIX.

Residuum.

Continet totum, vt in *l. quod si Meuius, ff. de heredib. instit. l. pater tuus, C. eod. tit. notat Octavian. Vulpell. de prepos. & adverb. significat. in dict. residuum, pag. 103.* vbi dicit quod cauti creditores esse debēt, vt si debitor in centum soluat vigintiquinque pro residuo, ipsis patientibus, sibi præiudicarent in residuo: quia illa dictio probat quod totum solutum fuerit, per *l. si ex pluribus in princ. vbi glos. verbo reliquum, ff. de acceptilat.* Denotat enim quod nihil amplius debeatur, prout resolutum est in *Rota Rom. apud Farin. decis. 94. n. 2. in nouiss. nouiss.* Et facit quod reliquum includatur, ex *Card. Seraphin. decis. 544. nu. 2.* Arguit solutionem partis ad quā quis tenebatur, ex eod. *Card. Seraphin. decis. 617. nu. 13.* Præsupponit partē summæ omnino solui debere, aliàs non esset residuum; *decis. 224. n. 2.*

DICTIO CCC.

Respondere.

V Erbum hoc duo significat, litigare, item & solvere, prout notat Doctor, ac dominus meus *Petrus Barbosa ad l. 1. ar. 3. n. 23* *l. ff. de iudicijs*.

DICTIO CCCI.

Restituere.

V Erbum hoc à iudice prolatum in sententia, plenam habet significationē, itaut fructus quoque comprehendat, vt in *l. restituere 35. ff. de verb. significat.* & in *l. videamus, §. in fabiana, ff. de usuris*, & in *l. in cōdemnatione, §. 1. ff. de regul. iuris*; & in *l. 1. C. si maior factus*, & in *cap. 1. de in integ. restit.* notant *Cou. lib. 1. variar. cap. 3. num. 1. Viu. to. 2. commun. opinion. lib. 8. tit. 3. nu. 2. pag. 336. Menoch. remed. 1. recuper. nu. 4* *12. Gutier. pract. lib. 3. q. 38. n. 30. D. Barbosa in rub. ff. soluto matrim. p. 3. num. 73. Ceual. commun. contra commun. q. 762. num. 69. Cabedo Lusitan. decis. 68. n. 3. p. 1.*

2 Aliquando importat idem quod verbū soluere, vt per *Steph. Gratian. March. decis. 147. n. 6.* Interdum necessitatem dispositionis inducit ex *Accac. Anton.*

in comment. ad l. 1. n. 74. ff. de condit. & demonstr.

DICTIO CCCII.

Rogo.

V Erbum hoc à Sūmo Pontifice prolatū habet vim præcepti, vt exponit text. in *cap. 1. de statu regul. glos. in cap. Beatus 7. q. 1. & in cap. Rogo 11. q. 3. cum multis quæ eleganter cumulat* *Tirag. de pœnis temper. causa 35. n. 4. cum seqq.*

DICTIO CCCIII.

Rursus,

I Dem importat quod iterum, denuo, vt in *l. pacta non conuenta in fine, ff. de cōtrah. empt.* & in *l. damni, in fin. ff. de damno infecto*, cum alijs quæ adducit *Rebuff. in comment. ad l. syluacædua 30. vers. rursus, ff. de verb. signif. pag. 175.*

2 Duabus vicibus est cōtēta, vt per *Ostau. Vulp. de præpos. & adverb. signific. in dict. rursus, pag. 103. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo implorandum, n. 36. C. de in integ. restit.*

DICTIO CCCIV.

Saltem.

E St subsidiaria, & diminutiva, vt in *cap. statutum, §. cum*

142 Remissiones Doctorum

S. cum vero de rescriptis lib. 6. notant Corn. conf. 190. in princip. vol. 1. Octau. Vulpell. de præposit. & aduerb. signific. in dict. saltem, pag. 104. Surd. consil. 447. nu. 27. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 2. litt. D. concl. 367. nu. 4. vbi nu. 3. dicit quod est coniunctio diminutiva, de quo etiam Surd. de alimentis tit. 8. priuileg. 3. n. 6.

2 Non restringit dispositionem ad numerum expressum: sed intendit includere maiorem numerum, tex. est in *cap. excommunicatus*, *S. addamus de haret.* Nam hæc vox limitate non ponitur: sed includit alia quam expressa proportionabilia in materia. *glos. in cap. sicut. Apostolicis 9. q. 3. Octau. Vulp. d. loco.* Adiecta enim dispositioni numerali non excludit maiorem numerum quam fuerit expressum: vt si dicatur quod debeant esse tres canonici saltem, possunt adesse quatuor, quia non restringitur dispositio, ita *Cardin. Tusch. d. concl. 367. n. 1.*

3 Est implicatiua, non autem limitatiua, ex *Card. Seraph. Rota Rom. decis. 787. n. 8.* Alternatiua est non electionis sed ordinis, vt in *l. cum pater, S. 1. ff. de legatis 2. Cosm. in pragm. sanct. tit. de collation. verb. falsæ. pag. 246. verso.*

DICTIO CCCV.

Saluo.

1 **M**odificat, & restringit omnia superiora. *glos. in l. item labeo, ff. familie hercis. Brunor. à Sole in locis communib. verbo saluo. Octau. Vulp. de præposit. & aduerb. signific. in dict. saluo, n. 1. vers. insuper, pag. 104. Menoch. conf. 61. n. 17. & consil. 334. n. 34. Cened. singul. 100. n. 2. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. litt. D. concl. 308. nu. 1. Melchior Phabos Lusitan. decis. 34. nu. 13. p. 1. Et in tantum natura huius dictionis est modificare, vt si non inuenit quid modificet, extinguit orationem præcedentem, & in negationem resoluit, vt in *l. si quis à filio, S. 1. & ibi glos. ff. de legatis 1. notant Dec. Pedam. 164. n. 10. Octau. Vulpell. d. loco, nu. 2. Card. Tusch. d. concl. 308. n. 2.**

2 Exceptiua est, vt in *l. si debitor, S. in venditione, ff. quibus modis pignus. Octau. Vulp. d. loco statim in princip. Menoch. conf. 134. nu. 11. Gutier. pract. lib. 1. q. 3. nu. 13. Cened. pract. quæst. sing. 100. nu. 3. Melch. Phabos d. decis. 34. n. 15.*

3 Est reseruatia casuum sub ea propositorum, vt per *Azeued.*

ad l. 2. nu. 154. tit. 13. lib. 8. noua recopilat.

4 Dictio, saluo quod, importat aduersatiuam, quia non vult quod dispositio loquens in vno casu habeat locum in alio, vt per *Cardin. Tusch. d. litt. D. conclus. 368. n. 1.*

DICTIO CCCVI. Scilicet.

1 **E**st restrictiua de sui natura, vel declaratiua; & ideo importat alterum de duobus, prout magis verisimile est, vel secundum benigniorem interpretationem notat *Menoch. conf. 328. n. 111. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 369. n. 1. Octavian. Vulp. de prepos. & aduerb. signif. in dict. scilicet, pag. 105. & seq.*

DICTIO CCCVII. secundum.

1 **L**imitat promissionem, seu dispositionem, vt ex *Bart. Dec. & alijs tenent Surd. consil. 460. num. 70. Menoch. conf. 391. n. 5. Azeuedo ad l. 1. nu. 50. tit. 1. lib. 6. noua recopilat.*

2 Stat causatiue pro, quia, & interpretatiue. *Menoch. d. conf.*

391. n. 32. Matienso ad l. 2. n. 12. glos. 9. tit. 4. lib. 5. noua recopil. Cened. practic. & canon. quaest. sing. 28. n. 2. & 3. vbi n. 5. dicit quod stat restrictiue, & idem importat quod, prout.

3 Denotat modum, qui praesupponit essentiam, quae sine substantia stare non potest, post *Bart. & Grat. notat Octau. Vulp. de prepos. & aduerb. significat. in dict. secundum, n. 1. pag. 106.*

4 Ponitur etiam assertiue, & demonstratiue, sicut dictio, prout. *cap. Abbate de verborum. signific. Octau. Vulp. d. loco. Card. Tusch. practic. concl. tom. 2. lit. D. conclus. 370. n. 1. vbi n. 2. declarat quod posita post speciem importat demonstrationem, post genus vero restrictionem.*

5 Relatiua est, & facit relationem eorum, quae supra dicta sunt, vt in *l. item queritur, §. idem Iulianus, ff. locati*, notat *Azeuedo d. l. 1. n. 50. Ceuall. commun. contra commun. q. 828. nu. 130.* Et importat, quod tota dispositio, ad quam fit relatio expressa videatur, vt in *l. si testamentum, C. de instit. & substit. Oct. Vulp. d. loco, n. 2.*

6 Non facit conditionem, vt per *Octavian. Vulpell. d. loco. verfic. & quid. Viu. tom. 2. commun.*

144 Remissiones Doctorum

mun. opin. lib. 9. tit. 34. n. 63.

7 Dictio, secundum quod, inducit repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem Galgane. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 13.

DICTIO CCCVIII.

Secus.

1 **A**duersatiue ponitur, & importat conditionem contrariam dispositioni præcedenti, ut in l. per seruum §. pen. ff. de acquir. rerum domin. notat Bart. in l. 1. num. 11. ff. de condit. & demonstr. Surd. cons. 437. n. 29. Oñt. Vulpell. de præposit. & aduerb. significat. in dict. secus, pag. 107. in fine, ubi etiam quod interdum ponitur pro, iuxta, ut in l. quidam Hyberus, ff. de seruit. urban. prædiorum.

DICTIO CCCIX.

Sed.

1 **Q**vando ponitur sine copula, & aduersatur præcedentibus in iure, & in facto, ita ut diuersum calum, & diuersum ius importet, ut in l. sed & si lege in princ. ff. de petit. hered. & in l. patris, & filij, ff. de

vulgari, & pupil. ubi glos. & in l. 1. in princ. & in l. 2. §. Offilius, ff. ne quis eum. notant Oñtavian. Vulpell. de præposition. & aduerb. significat. in dict. sed, pag. 108. Azevedo ad l. 2. n. 229. tit. 13. lib. 8. noua recopil. Burgos, p. 1. l. 3. Tauri concl. 2. nu. 85. Gutier. prætic. lib. 2. q. 35. n. 2. P. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 22. nu. 18. Cened. prætic. & canon. quæst. sing. 35. n. 1.

2 Iuncta cum copula, & denotat diuersitatem facti, & identitatem iuris. Oñt. Vulpell. d. loco. P. Sanch. d. disp. 22. nu. 18. Cened. d. sing. 35. n. 1. ubi n. 2. asserit quod aliquando etiam cum dicta copula denotat diuersum ius & nu. 3. quod interdum non aduersatur, per textum in l. 2. in princ. vers. sed Seruius, ff. ad legem Rhodiam de iactu, & in l. quise debere, ff. de condit. causa data.

DICTIO CCCX.

Semper.

1 **E**st vniuersalis affirmatiua, ut per Molinam de primog. lib. 1. cap. 5. n. 33. Tirag. de retractu lig. §. 1. glos. 9. n. 221. Surd. cons. 281. n. 21. Cened. prætic. & canon. quæst. sing. 44. n. 1.

2 Includit omne tempus, exponiturque pro omni tempore, & omni casu, vt in *l. i. ff. soluto matrim.* & in *l. quia semper, ff. de in ius vocando*, & in *cap. i. de restit. in integrum*, notant *O. Fau. Vulpell. de preposit.* & aduerb. significat. in dict. *semper*, vers. & qualificat, pag. 109. *Auendan. ad l. 40. Tauri glos. 15. n. 1. Surd. decif. 112. n. 4. & decif. 255. n. 7. & conf. 281. num. 20. & consil. 403. n. 70. Gutier. practic. lib. 3. q. 66. n. 25. Cardin. Tusch. practic. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 371. n. 1. Farin. in praxi crimin. p. 1. lib. 1. tit. 5. q. 39. n. 101. & p. 4. conf. 54. nu. 5. Stephan. Gratian. Marchie decif. 183. n. 6. Cened. d. sing. 44. n. 1. Accac. Anton. in commentar. ad *l. Titio centum*, n. 105. ff. de condition. & demonst. Rota Rom. apud Farin. decif. 146. nu. 19. in nouiss. hodie eadem sacra Rota Rom. apud eund. decif. 24. nu. 14. tom. 1. p. 1.*

3 Non nunquam exponi solet pro perpetuo, & est nota perpetuitatis, vt in *l. semper in ciuitate*, ff. de iure immunit. & in *l. Gaio, S. Imperator*, ff. de alim. & cib. leg. & in *l. i. ff. de iure dotium*, & in *l. fin. ff. ad legem Pompei. de parricid.* & in *l. quisquis, S. filij, C. ad legem Iuliam maiest.*

Barbosa de Diction.

& in *l. lex quæ tutores, S. ante omnia, C. de administ. tutor.* notant *O. Fau. Vulp. d. loco statim in princip. Menoch. conf. 106. n. 63. & conf. 328. n. 96. Azeued. ad l. 6. n. 31. tit. 15. lib. 4. nouæ recop. Io. Garc. de nobilit. glos. 1. S. 1. n. 23. Gutier. d. q. 66. n. 25. Surd. d. conf. 281. n. 18. & 20. Mol. d. cap. 5. n. 33. Farin. d. p. 1. q. 29. num. 70. Cened. d. sing. 44. n. 1. Aloys. Ricc. in decif. curiæ Archiepisc. Neapol. decif. 287. n. 8. p. 2. nouissime sacra Rota Rom. apud Farin. decif. 231. n. 4. tom. 1. p. 2.*

4 Interdum temporis continuationem denotat, & exponitur pro, quotidie, vel assidue, vt in *l. i. S. perenne est, ff. de flumin.* notant *Surd. d. conf. 281. nu. 19. O. Fau. Vulp. d. loco, vers. & quod ostendat. Farin. d. q. 29. num. 70. Cened. d. sing. 44. n. 2. Aloys. Ricc. d. loco. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 597. nu. 14. Io. Francisc. Leo in thesauro fori eccles. p. 3. cap. 4. n. 109. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decif. 445. n. 3. tom. 1. p. 1.*

5 Quandoque accipitur pro, multoties, frequenter, plerumque vt in *l. i. S. semper*, vbi glos. cod. verbo, ff. vt legatorum, & in *l. nam quem 149. ff. de verbor. significat. l. fin. C. de testam. Farinac. d.*

146 Remissiones Doctorum

quæst. 29. num. 70. Cened. d. sing.
44. num. 1.

6 Aliquoties vsurpatur hoc est, in omni cōtractu, vt per Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 4. num. 1.

7 Non differt aliquando à dictione, quandocumque, ex Tirag. de retract. conuent. §. 1. glos. 2. n. 10. Contraria est tamen dictioni, nunquam, ex Hippol. conf. 40. n. 22. vol. 1. Actumque successuum significat, & futurum respicit. Menoch. conf. 38. n. 43.

8 Capitur secundum naturam clausulæ in qua est posita, & secundum subiectam materiam. Octau. Vulp. d. loco vers. & capitur. Item restringitur secundum naturam actus cui adijcitur Escobar. de ratiocin. cap. 41. nu. 18. sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 268. n. 14.

9 Restringitur à lege ad 30. annos. Surd. decis. 2. n. 10. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 2. n. 1. Cenal. commun. contra comm. q. 207. Hinc per hanc dictionem non tollitur regularis præscriptio 30. annorum, ex Tirag. d. glos. 2. n. 11. & Cened. d. sing. 44. num. 4.

DICTIO CCCXI.

Sæpe.

1. **V**erificatur ad minimum in duobus, vt in l. iuxta, & in l. liberorum, ff. de verbor. signif. & in Auth. de testib. §. quia vero collat. 7. & in cap. consideres, de pœnit. dist. 5.

2 Dictio, sæpius, tres requirit actus, vt in l. veluti, §. fin. ff. de edendo. & in l. seruos, C. de vi publica. Ab homine vero prolata duabus vicibus contenta est, aliquoties tamen prolata à lege significat. numerum infinitum, ita Octau. Vulpell. de præposit. & adverb. signif. in dictione sæpius, n. 1. pag. 110.

3 Dictio, sæpissime, requirit saltem numerum trium actuum. tex. vbi glos. in cap. si quis erga 10. q. 7. & in l. vbi actum in princip. ff. de verbor. obligat. notant Oct. Vulp. d. loco.

4 Arbitrio iudicis relinquuntur, quot actus denotent istæ dictiones, vt per Rebuff. in comment. ad l. sæpe 53. vers. colligite, ff. de verbor. signific. pag. 270. D. Marta de iurisdic. p. 2. cap. 23. n. 17. Denotant regulam esse in contrarium & exceptionem proprie significant: quod enim sæpe fieri

fieri dicitur, non semper fit. *l. sape*, ff. de officio praesidis. Et in dictione, saepe numero, idem probat tex. in *l. si in diem*, §. fin. ff. de condit. & demonstr.

DICTIO CCCXII.

Seu.

Propriā vis, & significatio huius dictionis est, ut disjunctim accipiatur, per l. 1. §. subblata, ff. ad Trebel. & *l. si quis ita legauerit*, ff. de aur. & arg. leg. & l. generali, vbi Bart. C. de sacros. eccles. notant Cened. pract. & canonic. quæst. sing. 15. n. 1. Octau. Vupell. de praeposit. & adverb. signific. in dictione seu statim in princ. pag. 111. vbi cum Curt. iuniori in l. precibus, n. 47. C. de imuber. & alijs, dicit quod hæc dicitio disjungit verba, sed sensum coniungit, & habet vim copulae. Natura enim sua cadit inter diuersa. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 48. nu. 17. Et licet ponatur inter diuersa, arguit tamen similitudinem, & cōformitatem. Cardin. Seraphin. decis. 393. n. 8.

2 In legatis vero, & vltimis dispositionibus semper ponitur ampliatiue & augmentatiue; & copulat potius, quam disjungit, vt probat tex. in *d. l. si quis ita le-*

gauerit, & notant Cou. lib. 2. var. cap. 5. n. 10. ad medium; Cott. in memorab. verbo seu, pag. 760. Octau. Vulpell. d. loco n. 7. Ludou. Gom. in §. sed ista, n. 38. instit. de action. Cauale. de usufructu mulieri relicto, cap. 9. n. 48. Cened. d. sing. 15. n. 3. vbi n. 8. dicit quod quando ponitur inter genus & speciem, inter totum & partem subiectiuam, seu praedicamentalem, vim habet coniunctiue, seu copulatiue, & ibi etiam cum Lambert. de iure patron. p. 1. lib. 2. q. 7. art. 28. num. 8. asserit quod quando ponitur inter res, stat copulatiue; quando vero inter personas, stat disjunctiue.

3 Aliquādo ponitur ampliatiue, vt in cap. nullus de tempor. ordin. lib. 6. notant Brunor. à Sole in locis commun. verbo dictio, nu. 28. Bertazol. de claus. instrument. clausul. 26. glos. 6. n. 7. Bernard. Muscatel. de cognit. & probat. de lictorum in proem. n. 11. Cardin. Tusch. practic. concl. tom. 2. lit. D. concl. 372. n. 16. Interdum correctiue, vt in cap. 1. de statu regular. lib. 6. Nonnumquam expositiue, vt in cap. licet in princip. de elect. & in cap. bona, il. 1. & ibi glos. 1. de postulat. prelator. notat Cardin. Seraphin. Rota Romana decis. 393. num. 9. Octa-

148 Remissiones Doctorum

uian. Vulpell. d. loco, num. 7. vers. & id.

4 Dictio hæc, & dictio, siue, eandem vim & significationem habent, vt per *Cened. præf. & canon. quæst. sing. 42. n. 1. Card. Tusch. d. conclus. 372. n. 26.* Differunt tamen à dictione, vel; quia hæc disiungit verba & mentem; illæ vero verba, sed non mentem. *Card. Tusch. d. concl. 372. n. 3.*

DICTIO CCCXIII. Si.

Regulariter denotat conditionem, vt in *l. 1. vbi Doct. ff. de condit. & demonstr. l. quibus diebus, §. quidam Titio, ff. eod. tit. l. 1. §. si quis, ff. de verb. oblig. notant Otfau. Vulpell. de præpos. seu adverb. signif. in dict. si, pag. 113. vbi citat plures claficos. Menoch. conf. 15. n. 14. & de præsumpt. lib. 4. q. 21. n. 27. & q. 34. n. 24. & q. 183. n. 53. Card. Mantic. de coniecturis ultimar. volunt. lib. 10. tit. 5. nu. 4. Seraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 17. n. 3. Vincent. de Franch. Neapol. decis. 231. num. 2. Ioseph. de Sesse Aragon. decis. 131. num. 11. Surd. conf. 381. nu. 11. Rota Bonon. diuerfor. decis. 34. nu. 31. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 46. n. 3. Fer-*

rer. in constitut. Cathalon. glos. 5. nu. 133. & 190. Cardin. Tusch. præf. concl. tom. 2. lit. D. conclus. 373. n. 2. & 3. Aliquando vero importat potius monitionem, quam conditionem *Ioseph. de Sesse decis. 31. n. 7.* Quando enim à lege ponitur, non denotat conditionem, si absonus sequatur intellectus, sed facti contingentiam, ex *Otfau. Vulp. d. loco.*

2 Ponitur pro, quia, vt si preces veritate nitantur; id est, quia preces, &c. *l. commodissime, vbi Castr. n. 5. ff. de liber. & posth. Vital. de Cambanis in tract. clausular. pag. 20. col. 1. n. 1. Otf. Vulp. d. loco, n. 1. in fine.*

3 Facit aliquando rem dubiam, vt per *Menoch. de præsumpt. lib. 6. q. 28. n. 4.*

4 Dictio, si autem, est aduersatiua, quæ continet repetitionem præcedentium, nisi coniectura sit, quod repetitionem faciat de omnibus, sed de aliquibus, vt per *Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 240. num. 10.*

5 Dictio, si vero, est aduersatiua ad ius & ad factum, vt per *Gutier. in l. nemo potest, nu. 268. ff. de legat. 1. Card. Tusch. d. concl. 240. à n. 1. Ferrer in constit. Cathalon. glos. 3. n. 50.*

DICTIO CCCXIV.

Sic.

Est continuatiua, & repetitiua formæ, & qualitatis præcedentis vocationis; & significat idem, quod, sicut. *Ioa. Garci. de nobilit. in diuisione, nu. 51. Gutier. Præf. lib. 3. q. 19. nu. 23. nouissime Sacra Rota Romana, apud Farin. decis. 455. nu. 10. tom. 1. p. 1.*

2 Limitatiua est habens relationem ad præcedentia, & ad ea concessionem restringens. *Grat. conf. 106. nu. 52. lib. 2. Ostauian. Vulpell. de præposition. seu aduerb. significat. in dictione sic statim, in princ. pag. 113. ubi etiam cum Ruin. conf. 184. num. 6. in 2. dicit quod cum copula, &, stat illatiue ad præcedentia, & est demonstratiua ad oculum quo ad formam, & modum faciendi, per l. gallus, S. ille casus, ff. de liber. & posth.*

DICTIO CCCXV.

Sicut.

Inducit omnimodam similitudinem, & identitatem, vt in l. si quis obrepserit, ff. de falsis, & in cap. olim, de verbor. sign.

& in cap. cum in ecclesia, de præbend. lib. 6. notant Ostauian. Vulpell. de præposition. & aduerb. significat. sub dictione sic, vers. sicut, pag. 114. Tirag. de iure primog. q. 40. nu. 30. Brunor. à Sole in locis commun. verbo dictio, nu. 29. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 374. à nu. 3.

2 Denotat formam, modum, & dispositionem limitatiuam, & relatiuam, vt per Azeu. ad l. 1. nu. 50. tit. 1. lib. 6. nouæ Recopil.

3 Facit repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati, & dispositionis in sequentem, vt per Galganet. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. nu. 13.

DICTIO CCCXVI.

Similiter.

Ostendit similitudinem facti, & modi ad præcedentia, & denotat æqualitatem quandam. notant Menoch. conf. 124. num. 60. Honded. conf. 4. nu. 83. lib. 1. Surd. conf. 303. nu. 34. Ostauian. Vulpell. de præposition. & aduerb. significat. in dictione similiter, pag. 114. Anton. Monach. Florent. decis. 46. num. 5. & decis. 47. nu. 13.

2 Est repetitiua. Surd. dec. 88.

150 Remissiones Doctorum

nu. 15. Et inducit dispositionem similem præcedenti. *Cardin. Seraphin. Rotæ Roman. decis. 1384. num. 1.*

3 Similitudo teste *Boet. super Topica Tullij, lib. 4.* quem refert *Ioan. Andr. in cap. non potest, de præbend. lib. 6.* est rerum singularium, vel differentium comparatio, & secundum *Bald.* est in diuersis rebus eadem, vel similis qualitas: Et simile dicitur, quod in aliquo habet differentiam, sed in pluribus habet cōuenientiam, vt ex *Bald.* refert *Bertazol. de clausul. instrum. claus. 4. glos. 23. num. 2.* Nullum enim simile est idem. *Bertazol. claus. 27. glos. 12. sub nu. 1.* & dictio, similis, est demonstratiua. *Surd. consil. 460. num. 76.*

DICTIO CCCXVII. Simpliciter.

1 **E**X eius ethymologia significat, idest, sine plica, & duplicatione. *glos. verbo simpliciter in clem. sape de verb. significat. Octau. Vulpell. de præposition. & adverb. significat. in dictione simpliciter, pag. 115.* Et est repetitiua. *Surd. decis. 88. num. 15.*

2 Simpliciter, & non qualifi-

catè positionibus est respondendum, vt per *Menoch. de arbitr. casu 251. à princip. Galgan. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 73. num. 6. Amator Roderic. in præf. cap. 7. nu. 65.* Dicitur simpliciter positionibus responderi, quando respōdetur ad litteram, prout iacet positio. ita *Ias. & moderniores in l. 1. §. si quis simpliciter, num. 8. ff. de verbor. obligat. Octauian. Vulpell. d. loco nu. 1.*

DICTIO CCCXVIII. Simul.

1 **D**Enotat congregationē, & connexitatem, vt in *cap. 1. de consuetudine lib. 6.* Et habet vim coniunctiue, seu copulæ. in *rub. de iuris, & facti ignorantia.* Et eius natura est vnire, quæ sequuntur cum præcedentibus. *l. fin. cum glos. ff. ad leg. Aquil. notant Cephal. consil. 365. nu. 7. lib. 3. Octauian. Vulpell. de præposition. seu adverb. significat. in dictione simul pag. 116.* Plures phrasēs, & significationes huius dictionis videbis apud *Rebus. in comment. ad l. restituere 35. vers. simul, ff. de verbor. significat. pag. 201.*

DICTIO CCCXIX.

Sin autem.

1 **E**st alternatiua, vt in l. *prætor edixit*, §. *quod autem*, ff. de iniur. & in l. 2. §. 2. ff. de eo, quod certo loco. notant *Menoch. conf. 122. nu. 1. cum seq. Oñtauian. Vulpell. de præposition. seu aduerb. significat. sub dictione simul vers. sin autem*, pag. 116. colum. 2.

2 Est aduersatiua, & qualitates præcedentes reperit. *Rota Roman. apud Farinac. decis. 501. nu. 2. in nouiss. Oñtauian. Vulpell. d. loco.* vbi etiam, quod sub ea aduersatiue dispositum non procedit, si habeat locum id, quod dispositum est in præcedenti dispositione, per tex. in l. *si ita scriptum*, & ibi *Bart. ff. de liber. & posth. & in l. in repetendis*, ff. de legat. 3.

DICTIO CCCXX.

Sine.

1 **P**riuatur, negat, & excludit, vt in l. *creditorum*, ff. de verbor. signific. & in l. *actor*, C. de probat. notant *Rebuff. in comment. ad l. ager 27. vers. sine*, ff. de verbor. significat. pag. 156. Ce-

ned. præf. & canon. quæst. sing. 100. num. 5. Sine filiis importat conditionem, vt per *Card. Tusch. tom. 2. lit. D. concl. 377.*

DICTIO CCCXXI.

Singulis.

1 **A**tribuit actum cuilibet insolidum. *Surd. decis. 268. nu. 5.*

2 Importat diuisionem, & disiunctionem, vt tenet *Bertazol. de clausul. instrum. claus. 4. glos. 3. sub nu. 1.*

3 Singulis annis, si sit facienda solutio, debet fieri in principio anni, vt tenet *glos. in l. 1. verbo annuos, C. quando dies legatorum cedat. resoluit Bertazol. clausul. 41. glos. 3. nu. 3.*

DICTIO CCCXXII.

Si quis.

1 **I**ntelligitur de personis, nõ autem de collegijs, seu vniuersitatibus, vt per *Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de tran. sac. nu. 144. 151. 154. & 173. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 37. num. 15.*

2 Comprehendit masculinũ, & foemininum. *Bertazol. in repet. d. l. si quis maior à nu. 73. & præ-*

152 Remissiones Doctorum

cipue, num. 102. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 89. nu. 48. Et personam veram non fictam comprehendit, ex Bertazol. d. loco, num. 145.

3 Distributiue omnes terminos comprehendit, vt in *l. qui filiabus, §. 1. ff. de legat. 1. & in l. si necessaria, §. si annua, ff. de pignorat. act.* notat *Tiraq. in l. si unquam verbo omnia, nu. 40. in fin. C. de reuocandis donat.*

DICTIONE CCCXXIII.

Sit.

1 Verbum hoc est canon latæ sententiæ, vt tenent *Tiraq. in l. si unquam verbo, reuertatur, nu. 180. C. de reuocandis donat. Azeu. ad l. 11. num. 9. tit. 10. lib. 5. nouæ recopil. Gutier. præf. lib. 2. q. 118. nu. 11. Ioseph. de Sessè. Aragon. decis. 230. nu. 18. Ioseph. Aldrete in allegat. pro omnimoda Regularium exempt. p. 1. cap. 5. nu. 1. Carbon. de legibus, lib. 8. disp. 6. vers. septima regula, optime Moneta de distribut. quotid. p. 3. q. 7. nu. 31.*

2 Denotat executionem, iuxta resoluta per citatos ab *Azeu. ad l. 15. nu. 46. tit. 4. lib. 4. nouæ recopil. qui alios effectus huius verbi adducunt.*

DICTIONE CCCXXIV.

Siue.

1 Non stat disiunctiue, sed ampliatiue, vt in *l. si quis ita, ff. de aur. & arg. legat.* notant *Rebuff. in tract. nominat. q. 14. nu. 44. Cened. præf. & canon. quæst. sing. 42. num. 3. & 4. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 372. nu. 16.* Nam naturæ suæ est potius ampliare, quam distinguere *l. cum quis decedens, §. fin. ff. de legat. 3. Rota Romana apud Farin. decis. 275. nu. 4. in nouiss.*

2 Deinde ita alternatiuam inducit, sicut dictio, aut, vt per *Cauale. de usufructu mulieri relicto, cap. 9. nu. 48. in fine,* quem refert *Cened. d. sing. 42. nu. 2.* Et tunc regulariter disiungit verba, non sensum, & per *Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 82. num. 15. Octavian. Vulpell. de præposition. & aduerb. significat. sub dictione simul, vers. siue, pag. 116. Card. Tusch. d. concl. 372. nu. 20.* Posita tamen inter eadem non facit diuersitatem, vt decisum extat in *Sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 570. nu. 3.*

3 Denotat aliquando ordinem successuum, vt in *l. cum pa-*

ter, S. pen. ff. de legat. 2. & in l. heredes mei, S. pen. ff. ad Trebel. notant Ruin. conf. 149. nu. 13. lib. 2. Octavian. Vulpell. d. loco.

DICTIONE CCCXXV. Solitus.

Solitus dicitur quod pluries obseruatum est, vt in *l. paucorum, instit. de rerum diuis. & in l. lege, in §. igitur, ff. de verb. signific. & in l. si quis donaturus, ff. de usufr. & in l. solet, ff. de ferijs, ita Barthol. Perett. in comm. ad extrau. ambiciose de rebus ecclesie non alien. super verbis, ac de rebus, & bonis à num. 37. pag. 197.*

2 Verificari potest etiam in vna vice, & in vno actu secundum subiectam materiam, vt in *l. mela ait, S. sed si alimenta, ff. de alim. & cibarij. legat. notant Kirchou. to. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. nu. 359. Bertazol. de clausul. instrum. clausul. 21. glos. 12. nu. 1. vbi nu. 2. dicit, quod solitus aliquid facere, vt quis dicatur, plures actus exiguntur, nec vnus sufficit.*

3 Vt res dicantur solite concedi in emphyteusim, requiritur quod bis saltem fuerint concessæ spatio quadraginta annorum,

ita Barthol. Perett. d. loco, nu. 40. Clar. S. feudum, q. 13. n. 4. Afflic. decis. 305. num. 10. Balb. de præscript. p. 1. 5. princip. q. 20. Cauatcan. decis. 30. nu. 8. & decis. 31. à num. 56. & 93. Gam. decis. 342. num. 4. Camill. Borrell. in summa decis. tit. 33. nu. 136.

DICTIONE CCCXXVI. Soluere.

Verbum hoc exigit veram pretij solutionem, & excludit confessionem, depositum, & consignationem, vt per Cald. Pereira, de extinct. emphyt. cap. 16. nu. 92. vbi etiam asserit, quod videtur compensationem remouere, & pignorum obligationem, vt neque fideiussores præstare sufficiat.

DICTIONE CCCXXVII. Solum.

Est taxatiua, vt notant *Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 4. §. 1. verbo, seu le mēt, nu. 1. Octavian. Vulpell. de præposition. & aduerb. signific. sub dictione simul, vers. solum, pag. 116. col. 2. in fine. Rebuff. in tract. nominat. q. 14. num. 20. Surd. conf. 403. nu. 62. Azcu. ad l. 2. num. 1.*

154 Remissiones Doctorum

tit. 13. lib. 8. nou. recopil. Stephan. Grat. Marchia decif. 78. nu. 28.

2 Excludit personam hæredis, vt per l. non solum, §. tale, ff. deliberat. legat. notat Surd. dift. conf. 403. n. 62. Ac excludit omnem aliam personam, vt dictum est nouissime in Sacra Rota Romana apud Farin. decif. 426. nu. 5. tom. 1. p. 2.

3 Posita ratione frequentioris vsus non excludit casus similes, vt per Stephan. Grat. discept. forens. cap. 121. nu. 20. vbi etiam asserit quod non restringit dispositionem.

5 Quando adiungitur dispositioni affirmatiuæ, habet implicitam negatiuam, vt per Azeu. d. l. 2. nu. 2. Escobar. de ratiocin. cap. 7. nu. 44.

DICTIONE CCCXXVIII. Solummodo.

1 **A** Diecta potestati aliquid faciendi solummodo in certas personas, veluti relinquendo bona solummodo illis de familia, est exclusiua aliorum, qui non sunt de familia, vt per Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 379. Alia vide in dictione, solum; & dictione, tantum.

DICTIONE CCCXXIX. Solut.

1 **O** Mnes alios excludit, vt per Card. Seraph. decif. 820. nu. 6. nouissime Rota Rom. apud Farinac. decif. 426. num. 5. tom. 1. p. 2.

DICTIONE CCCXXX. Specialiter.

1 **A** Equipollet dictioni, expresse, vt in l. si quando, §. generaliter, C. de inoffic. testam. & in l. fin. vbi glos. C. de negot. gest. & in l. fin. vbi etiam glos. verbo specialiter, C. quod cum eo. glos. in l. 1. in verbo specialiter, ff. de offic. eius cui mand. est iuris d. notant Paris. conf. 45. nu. 9. lib. 3. Octau. Vulpell. de præposition. & aduerb. significat. sub dictione simul, vers. specialiter, pag. 117. Ceual. commun. contra commun. q. 780. nu. 240. Et plus est, quid specialiter fieri, quam generaliter. cap. 2. vbi glos. 2. de officio ordin. & cap. quanquam. 30. dift. notat Octauian. Vulpell. d. loco.

DICTIO CCCXXXI.

Spolietur.

1 **V**erbum hoc quia sonat in merum factum, & iuris executionem, significat, & declarat latam iam esse sententiam, vt per *Tirag. in l. si vnquā, verbo, reuertatur nu. 167. C. de reuocand. donat. vbi nu. 168. asserit, quod non exigit ordinē iuris.*

DICTIO CCCXXXII.

Sponte.

1 **A** pud Grammaticos accipitur pro motu proprio, vt sic illud dicatur factum sponte, quod nullius petitione, vel instantia factum sit. Tamen aliter secundum legistas accipitur, quia etiam is sponte aliquid facere censetur, qui ad instantiam, vel requisitionem alterius id facit, vt probatur in *l. 2. vbi Dec. notab. 2. C. de pact. tenet Bertazol. de claus. instrum. claus. 11. glos. 1. num. 1.*

2 Arguit puram libertatem, non autem causam vrgentem, vt per *Surd. cons. 361. num. 17. quia sponte aliquis actum facere non censetur, qui alicuius cogente imperio facit, vt probatur in l. si quis maior, vbi Alciat. super ver-*

bo nullo cogente imperio, C. de transact. vbi etiam Bertazol. in repet. nu. 305.

3 Excludit exceptionem metus, vt in *Auth. Sacramenta puerum, vbi moderniores, & glos. in corpore vnde sumitur, C. si aduersus vendit. Marant. disp. 10. nu. 10. Otfau. Vulpell. de preposition. & aduerb. significat. sub dictione, simul, vers. sponte pag. 117. Bertazol. d. claus. 1. in fine, Card. Seraph. Rotæ Rom. decis. 224. nu. 3.*

DICTIO CCCXXXIII.

Statim.

1 **N** vllam dilationem admittit, & regulariter intelligitur, sine temporis intervallo, vt in *l. si finita, §. non autem statim, ff. de damno infecto. l. cum quidam, ff. de legat. 2. notant Tirag. in l. si vnquam, verbo reuertatur, nu. 120. C. de reuocand. donat. Surd. decis. 57. nu. 9. & decis. 211. nu. 32. & cons. 437. nu. 31. Nicol. Garc. de benef. p. 2. cap. 5. nu. 85. Steph. Grat. discept. forens. cap. 41. num. 10. Aloys. Ricci. in decis. curiæ Archiepisc. Neapol. par. 2. decis. 288. num. 5. vbi num. 6. asserit, quod denotat celeritatem: quod etiam tenet in *praxi rer. for. eccles. dec. 308. n. 2.**

156 Remissiones Doctorum

2 Nonnunquā accipitur pro, protinus, vt in *l. diuortio*, vbi glos. verbo *si non protinus*, ff. *de negot. gest.* & in *S. idem iuris*, vers. *nec inpendenti*, vbi glos. verbo *protinus*, *instit. de inutilib. stipulat.* Interdum significat vnum mēsem, vt per *Surd. conf. 550. nu. 6.*

3 Intelligitur cum temperamento secundum materiam subiectam, vt in *l. quod dicimus*, ff. *de solut.* & in *l. fin. C. de iudicijs*, glos. verbo *statim*, in *cap. quicunque 77. dist. Tiraq. d. verbo reuertatur*, num. 109. cum seq. *Menoch. de arbitr. lib. 2. casu 9. nu. 4. Farinac. in praxi crimin. p. 4. decif. 10. nu. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. S. 1. in annotat. nu. 217. Stephan. Gratian. d. cap. 41. num. 12.*

4 Significat, summarie, vt per *Intrigiol. Siciliae decif. 44. n. 10.* Non excludit tamen appellationem, vt tenet *Gonzal. d. S. 1. in annotat. n. 217.* quē refert *Steph. Grat. d. cap. 41. nu. 12.*

5 Est significatiua latæ sententiæ, & denotat, ipso iure, vt in *l. commissu*, vbi glos. verbo *statim*, ff. *de public.* & *ve. sig.* & in *S. 1. verbo statim Instit. Guib. non est permis. facere testam. Tiraq. d. verbo reuertatur*, nu. 116. *Octau. Vulpell. de preposition. & aduerb.*

significat. sub dictione simul, vers. statim, pag. 117. Surd. decif. 211. nu. 32. Sayr. in clauis regia, lib. 3. cap. 8. nu. 27. Ioan. Petr. Monet. de distribut. quotid. p. 3. quest. 7. nu. 36. & 37.

DICTIO CCCXXXIV. Statuimus.

1 Verbum hoc est iuris noui inductiuum, vt in *cap. pastoralis de iudicijs*, & in *cap. 1. de officio deleg. lib. 6.* & in *cl. fin. vbi glos. verbo statuimus de rescriptis.* notant *Rebuff. in concord. rub. de collat. S. 1. litt. A. Nicol. Garc. de benef. p. 3. cap. 1. nu. 9. Card. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 510. nu. 4.*

DICTIO CCCXXXV. Sub.

1 De vi & effectibus huius dictionis vide *Octau. Vulp. de prepositionum, & aduerb. signific. in dict. sub pag. 117. Rebuff. in comment. ad l. ad edictum, 10. vers. sub ff. de verbor. signific. pag. 72. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 340.*

2 Ponitur aliquando pro, coram, vt in *l. Manichæos, C. de heretic.* & in *l. generaliter, C. de rebus*

bus creditis. Octau. Vulp. d. loco.
 Multoties accipitur pro, cum, in,
 subtrus, sub potestate, vt in *l. 3.*
ff. de in litem iurando, & in *l. 3. in*
sine, ff. de eo quod certo loco. & in
l. pronuntiatio, §. 1. ff. de verbor.
significat. Interdum respicit tem-
 pus; & exponi solet pro, circa; &
 accusatiuo frequenter adiungi-
 tur, vt in *l. Aediles, 2. §. sed non*
tantum, ff. de Aedilit. edict. & in
l. quæ tamen, ff. de donat. inter vi-
rum & uxorem.

DICTIONE CCCXXXVI. Subiaceo.

I Hoc verbum in futuro
 tempore denotat latam
 sententiam, vt per *Tirac. in l. si*
unquam, verbo reuertatur, num.
148. C. de reuocandis donat. Sayr.
in clauis regia lib. 3. cap. 8. n. 21.
vers. fallit autem.

DICTIONE CCCXXXVII. Subito.

D Enotat latam sententiã,
 nec necessaria est vlla
 iudicis ad executionem poenæ,
 vt per *Sayr. in clauis regia lib. 3.*
cap. 8. n. 27. & faciunt quæ *Mo-*
neta de distribut. quotid. p. 3. q. 7.
n. 35. 36. & seq.

DICTIONE CCCXXXVIII. Subsequenter.

I Mportat immediate & in-
 continenti, vt per *Cardin.*
Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D.
concl. 381.

DICTIONE CCCXXXIX. Succedat.

H Oc verbum ita prolatũ
 intelligitur, ab inte-
 stato, vt in *l. 3. §. de illo, ff. pro so-*
cio. Surd. conf. 81. n. 1. Francisc.
Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 3. nu.
32. Et est commune non dire-
 ctum. *Ceual. decis. 20. n. 14. p. 3.*
Surd. d. conf. 81. n. 5. & 6. Fran-
cisc. Molin. d. q. 3. n. 24. Adiectum
 vero vniuersitati bonorum, vel
 quotæ, importat titulum hære-
 ditarium, secus si adiunctum sit
 rei particulari. *Francisc. Molin.*
d. q. 3. n. 33. & 34.

DICTIONE CCCXL. Sum.

E St verbum substantiuum,
 & de præsentis effectiuũ,
 vt in *l. his verbis in princip. ff. de*
hered. instit. notant *Gutier. pra-*
ctic. lib. 2. q. 118. n. 10.

158 Remissiones Doctorum

2 Importat substantiam, vt per *Azeu. ad l. 1. n. 10. tit. 16. & ad Rub. tit. 19. n. 70. lib. 8. noue recopil. 10. Garc. de nobilit. glos. 1. nu. 38. Gutier. pract. lib. 3. q. 17. num. 116.*

3 Denotat dominium, vt in *d. l. his verbis. tenet Parl. ad lib. 2. rer. quotid. cap. 5. n. 15. Proprietatem & essentiam, ex Ceu. commun. contra commun. tom. 4. q. 906. n. 25.*

4 Veritatem denotat, vt in *l. si maritus, §. legis Iulie, ff. ad leg. Iul. de adulter. notant Rebuff. in comment. ad leg. recte dicimus 25. vers. secundo, ff. de verbor. signif. Gutier. in repetit. §. sui, n. 15. instit. de baredum qual. & differ.*

DICTIONE CCCXLI. Super.

DE vi, & effectibus huius dictionis. vide *Tiraq. de retract. lig. §. 1. glos. 111. n. 78. Orlau. Vulp. de prapof. & adverb. signif. in dictione super, pag. 120. Rebuff. in comment. ad l. appellatione parentis. §. 1. vers. super ff. de verbor. significat. pag. 268. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 383.*

2 Non denotat contingentiam temporis: vt si exigatur iu-

ramentum super contractu, quod ante, vel post præstari possit tradunt omnes post *glos. in auth. sacramenta puberum, C. si aduersus venditionem, teste Bertazol. de clausul. instrum. clausul. 26. glos. 5. n. 1. in fine.*

3 Significat accessionem, & ipsam rei, quæ geritur, substantiam, ex eodem *Bertazol. d. loco, n. 2. vbi n. 3. dicit quod aliquando importat rei obligationem.*

4 Prolata ab homine significat ius in re cui adiicitur; & hypothecam inducit, vt in *l. codicillis, §. instituto, ff. de legat. 2. notant Rebuff. d. loco Brunor. à Sole in locis comm. verbo dictio, n. 30. Surd. conf. 330. n. 30. Flamin. de resignat. tom. 1. lib. 6. q. 2. n. 96.*

5 Apposita alicui solutioni, vel debito super certo corpore, operatur quod illud corpus dicatur hypothecatum, vt per *Card. Tusch. d. concl. 383.*

6 Aliquando exponitur pro, vltra, *Ruin. conf. 94. lib. 4. quem citat Orlau. Vulpell. d. loco. Nonnunquam significat idem quod, prout. l. 1. ff. de tutel. l. sepe, ff. de verbor. signific. §. tutores instit. de tutel. §. certe instit. qui testam. tutores dari possunt. Interdum sumitur pro, præter, vt in l. pen. ff. de peric. & commod. rei vendit.*

Quandoque accipitur pro, ultra, amplius, ut in *l. diuortio*, §. *quod in anno*, ff. *solutio matrim.* Dicimus, super rebus, id est, de rebus, ut in *l. à Diuo Pio*, §. *si super rebus iuncto*, vers. *sed & illud*, ff. *de re iud.* & in *l. 3. in fin.* ff. *de testib.* Illa tamen differentia, quod dictio, de, significat decisionem, & dictio, super, accessionem, ex *Bertaz. d. loco*, n. 2.

DICTIO CCCXLII.

Supra.

Supra, & super, videntur synonymæ dictiones, & eiusdem significationis, tam apud latinos, quam apud legistas, ut per *Tiraq. de retract. lig.* §. 1. *glos. 11. n. 77.* & 78. *Bertaz. de clausul. instrum. clausul. 26. glos. 5. in princip. licet Laurentius Valla lib. 2. elegantiar. cap. 91. relatus à Ias. in Auth. sacramenta puerum col. 6. vers. cōtrarium dicitur*, C. *si aduersus vendit. velit eas differre: quia dictio, super, contiguitatem, seu contingētiam aliquam importat: supra vero interuallum, & distantiam: ut sedeo super lapidem; auis vel nebula est super nos: quæ differentia videtur confundi ex tex. in l. 3. §. item videamus si proiectū.*

& §. *sed si supra eas ades*, ff. *uti possidetis.* & in *l. quemadmodum*, §. 1. ff. *ad leg. Aquil.* ubi dictio supra, stat contigue, & denotat contiguitatem, & non interuallum; & se habet tanquam superficies ad aream; & videtur idem probari in *l. peregre in princip. de acquir. possess.*

2 Hæc dictio, supra, stat relatiue, & repetit omnes qualitates, ut per *Bart. in l. 1. §. hoc edito*, ff. *de postulando. Octau. Vulp. de præposit. & adverb. significat. in dictione supra*, n. 1. *Surd. conf. 567. n. 2. Galgan. de condit. & demonstrat. p. 2. cap. 1. q. 18. nu. 7.* Et refert omnia de quibus supra facta est mentio, ut per *Cardin. Tusch. præf. concl. tom. 2. lit. D. concl. 384. n. 1.*

3 Item includit hæc dictio, ut notant *Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 145. nu. 5. Cardin. Tusch. d. tom. 2. lit. D. concl. 290. n. 2.*

4 Dictio, supra dictus, stat repetitiue, ac relatiue ad omnia quæ supra dicta fuerunt, ut tenent *Verall. Romana decis. 42. n. 2. p. 2. Flamin. de resignat. to. 2. lib. 11. q. 11. n. 23.*

5 Dictio, supra scriptus, est repetitiua, & relatiua præcedentium. *Menoch. conf. 160. nu. 33. Masc. de prob. concl. 1265. n. 34.*

160 Remissiones Doctorum

DICTIO CCCXLIII.

Suspendatur.

Hoc verbum est futuri optatiui modi respiciens actum, ac ludicis ministerium, & ideo importat sententiam ferendam, vt per *Tiraq. in l. si vnquam verb. reuertatur, n. 39. C. de reuocand. donat. P. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 48. nu. 2. Ludou. Carbo de legibus lib. 8. disp. 6. vers. tertia regula. Moneta de distribut. quotidian. p. 3. q. 7. num. 21.*

DICTIO CCCXLIV.

Suus.

Denotat dominium, vt in *l. quintus in 2. S. argento, & ibi Bart. nu. 3. ff. de auro & argento legato. notant Menoch. conf. 129. num. 7. & de præsumpt. lib. 4. q. 162. n. 28. Caldas Pereira de emptione, & vendit. cap. 10. n. 2. & cap. 3. n. 2.*

2 Importat personalitatem, vt per *Cardin. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 1337. n. 4. Ferrer in constitution. Cathalon. glos. 1. nu. 216. Et est demonstratiua ad oculum. Card. Tusch. practicar. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 260. n. 4.*

3 Stat restrictiue, & significat quandam immedietatem. *Menoch. conf. 328. n. 14. Et restringit obligationem ad præsens tempus. Stephan. Gratian. disceptation. forensium, cap. 104. n. 19. Item coarctat contractum venditionis ad res venditoris. Caldas Pereira d. cap. 10. nu. 1. vbi idem ampliat in re legata, & emphyteusi.*

4 Dicitio, sui, in odiosis odio irrationabili, non comprehendit fœminam, vt per *Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transaction. n. 113.*

5 Dicitio, suis, in testamento refertur ad testatorem, & non ad alium, vt per *Card. Seraphin. Rot. Rom. decif. 553. n. 6.*

DICTIO CCCXLV.

Taliter.

Est limitatiua, & restrictiua, vt in *cap. 2. de temporibus ordinationum. notat Gratius conf. 54. n. 13. lib. 1. quem refert Octau. Vulpell. de præposit. & aduerb. significatione, in dictione taliter, pag. 121. col. 1.*

2 Dicitio, talis, est repetitiua certæ & determinatæ qualitatis, vt per *Card. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 822. n. 2.*

DICTIO CCCXLVI.

Tam, & Quam.

I Acum æqualiter tribuūt
vtrique copulatum, vt in
hancimus, C. de testament. no-
tant *Surd.conf.* 317. n. 16. & *conf.*
401. n. 12. *Card. Tusch. practic.*
conclus. tom. 2. lit. D. concl. 386.
Anton. Monach. Lucen. decis. 58.
n. 11. & *Bonon. decis.* 61. n. 51.
2 Accipiuntur quandoque
augmentatiuè, vt per *Aymon.*
conf. 227. n. 9. *Menoch. conf.* 195.
n. 7. *Octau. Vulpell. de præpos. &*
aduerb. significatione, in dictione
tam, & quam, pag. 121.

3 Ponuntur etiam separatiuè,
vt per *Octavian. Vulp. d. loco. Me-*
noch. de arbitrarijs casu 314. nu.
11. *Anton. Monach. Lucen. decis.*
58. n. 11. Aliquando copulatiuè.
Simon de Pretis de interpretatione
ultimar. volunt. lib. 9. dubita-
tione 4. n. 89.

4 Verba (tam per testamen-
tum, quam per donationem) æ-
quipollent verbis, tam in vita,
quam in morte, quæ est conie-
ctura cogitantis de speciali, &
non de generali dispositione, ex
testamento, vel ab intestato. *ita*
Cardin. Mantica de coniecturis
ultimar. volunt. lib. 7. tit. 7. sub
Barbosa de Diction.

n. 14. *Surd. conf.* 269. sub nu. 40.
vers. 3. *respondeo, Anton. Mo-*
nach. Bonon. decis. 61. n. 32.

5 Dictio, tam, implicat ca-
sum magis dubitabilem, vt per
Surd. d. conf. 317. n. 17.

DICTIO CCCXLVII.

Tamen.

Est limitatiua, seu exce-
ptiua superiorum, vt in
h. ita tamen, ff. ad Trebel. & in
l. ubi adhuc, S. ita tamen, C. de
iure dotium. notat *Menoch. conf.*
146. n. 8. *Octau. Vulp. de præpos.*
& aduerb. signific. in dictione ta-
men, pag. 121. col. 1. *Anton. Mo-*
nach. Lucen. decis. 67. n. 15. *Mar.*
Anton. variar. resolution. lib. 1. re-
solut. 27. n. 6.

2 Est iuris & facti aduersati-
ua, & aduersatur in eodem ge-
nere, retentis eisdem terminis, vt
est decisum nouissime in sacra
Rota Rom. apud Farin. decis. 75.
n. 4. tom. 1. part. 2. notant *Octau.*
Vulpell. d. loco, vers. & venit: ubi
etiã, quod aduersari debet præ-
cedentibus, & quod sit aduersa-
tiua diuersificans vnum casum
ab alio, & includens, quod de-
terminat, & omne aliud exclu-
dens. *Benedict. Aegidius in repet.*
lex hoc iure, ff. de iustitia & iure.

162 Remissiones Doctorum

par. 1. cap. 8. n. 64. vers. pro cuius. Cardin. Tusch. practicar. conclus. tom. 2. lit. D. conclus. 240. nu. 14. vbi intelligit sine copula; & conclus. 387. n. 1. vbi num. 2. asserit quod restringit omnia præcedentia ex sui natura.

3 Importat modum & conditionem, vt per *Marium Antoninum variar. resolution. lib. 1. resolut. 51. n. 4.*

DICTIONE CCCXLVIII. Tanquam.

1 **R**egulariter, & de sui natura denotat impropriam & fictionem, vt in *l. si pecunia, ff. si certum petatur.* & in *l. iubemus, §. sane in 1. C. de sacrosanctis eccles.* notant gloss. verb. *tanquam*, in cap. solita de maior. & obed. Hippol. in *l. si quis obrepserit, n. 4. ff. ad legem Cornelianam de falsis*, Octau. Vulpell. de *preposit. & aduerbior. significat. in dictione tanquam*, statim in principio. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. g. 34. n. 5. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 385. n. 1. vbi n. 2. declarat nisi illud improprium omnino sit æquiparatum; quia tunc verè dicitur, & propriè esse tale.

2 Interdum non denotat fi-

ctionem, vt per *Stephan. Gratian. Marchia, decis. 177. n. 16.* Nam aliquando similitudinem importat, vt in *l. 1. C. de hered. institutionen. vbi Iason col. 2. Bartol. in l. omnes populi quest. 6. principali, ff. de iustitia & iure. Octau. Vulp. d. loco.*

DICTIONE CCCXLIX. Tantum.

1 **D**e vi, & effectibus huius dictionis vide *Rebuff. in commet. ad l. pratum. 31. vers. tantum, pag. 193. & ad l. prope modum 88. vers. tantum, pag. 385. ff. de verbor. signific. Octau. Vulp. de preposit. & aduerb. significatione, in dictione tantum, pag. 124. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. g. 34. n. 5. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 388. n. 4. cum seqq.*

2 Est exceptiua, & limitat, restringit, & excludit sicut dictio, tantummodo, vt in *l. Iulianus, & in l. & non tantum, ff. de petitione hereditatis*, & in *l. his solis, ff. de conditione indebiti*, & in *l. aduersus, C. si aduersus rem iudicatam*, & in *l. his solis, C. de reuocand. donat.* notant *Octau. Vulp. d. loco statim in princip. Azeued. ad l. 2. n. 1. tit. 3. lib. 8. noua recopilatio-*

nis. Vincent. de Franchis Neapolitana decif. 123. n. 4. Cardin. Seraphin. decif. 257. n. 2. & nouissime decifum in sacra Rota Rom. apud Farin. decif. 740. n. 4. & decif. 600. n. 7. tom. 1. part. 2. Card. Tusch. d. conclus. 388. n. 4. Excludit diuerfa & separata, nō autem connexa & pertinentia ad dispositionem expressam, vt nouissime decifum est in sacra Rota Rom. apud Farin. decif. 442. n. 3. tom. 1. part. 2.

3 Excludit omnes casus præter expressos, & continet negationem quoad alios, vt in *l. qui aliena*; S. *libertos*, ff. *de negotijs gestis*. notant *Surd. decif. 291. nu. 19. & de alimentis tit. 1. q. 2. nu. 2. Flamin. de resignat. lib. 13. q. 5. n. 47. Caldas Pereira de renouatione emphyteusis q. 11. n. 15. Cened. d. singul. 21. n. 1. Io. Franc. Leo in thesauro fori ecclesiastici part. 2. cap. 2. n. 33. Et impedit extensionem ad non expressa. Farin. conf. 76. n. 13. part. 4.*

4 Apposita in aliqua concessione excludit omnes alios iudices præter illos, quibus antea competebar iurisdicção generalis in iisdem causis, vt in *l. 1. C. de officio præfecti urbis*, *D. Barbosa ad l. 1. art. 4. n. 106. ff. de iudicijs*.

5 Non excludit tamen casus similes, vt notant *glos. in l. ob es*; *C. de prædijs minorum*, & in *l. si mora*, verb. *duntaxat*, ff. *solutio matrim.* & in *l. ult. C. de reuocandis donat.* *Ostau. Vulpell. d. loco*, verb. *non tamen*. *Lara in l. si quis à liberis*, S. *idem ius*, n. 49. ff. *de liberis agnoscendis. Surd. d. quæst. 2. n. 10. Gutierrez. canon. quæst. lib. 1. cap. 14. n. 5. & præf. lib. 3. q. 15. n. 23. Paul. Montan. de tutelis, & curis, cap. 37. nu. 66. P. Sanchez. de matrimonio, lib. 7. disp. 31. n. 6. Ceual. commun. contra communes q. 504. n. 4. Cald. Pereira de emptione & venditione, cap. 14. n. 23. & cap. 20. n. 15. & cap. 28. n. 4. Cened. d. sing. 21. n. 2. Melchior Phebas Lusitania decif. 54. n. 14. Attamen appositata in lege continente casum fauorabilem vel pium, impedit extensionem ad casus similes, vt per *Viu. to. 2. commun. opinion. lib. 9. tit. 34. n. 64. Benediçt. Aegid. in repet. l. ex hoc iure*, ff. *de iustitia & iure. part. 1. cap. 11. n. 39.**

6 Posita in lege noua non est sufficiens ad inducendam correctionem alterius legis, vt per *Cottam in memorabil. verb. tantum*, pag. 839. vbi pag. 841. asserit non tollere ea, quæ nobis de consuetudine competunt.

164 Remissiones Doctorum

7 Operatur, vt dispositio, seu contractus non transeat ad hæredes, vt in *l. non solum, §. tale ff. de liberat. legat. Bart. in l. qui in futurum, §. 1. ad finem, ff. de pact. Oñau. Vulp. d. loco, vers. excludunt. Anton. Gomez. variar. tom. 2. cap. 11. n. 13. Rebuff. in comment. ad d. l. propemodum, vers. interdum, Cald. Pereira d. cap. 20. nu. 23. & facit Ordinatio regia Lusitanorum lib. 3. tit. 25. §. ult. vbi in casu de quo agit dictio hæc excludit personam hæredis. Sed non excludere hæredem promittentis tenent *Cened. d. sing. 21. n. 3. Caldas Pereira. d. cap. 28. n. 3. & 5.* In dubio enim semper persona hæredis censetur comprehensa, licet expressa non sit, vt per *l. iuris gentium §. Prætor, ff. de pact. decidit sacra Rota Rom. apud Farin. decis. 361. num. 3. in nouiss.**

8 Impedit extensionem, in *l. qui aliena, §. libertos, ff. de negotijs gestis, & in l. 3. §. cum Titio, ff. de adimendis legatis.* Habet enim negatiuam implicitam, ita quod aliter fieri non possit, vt in *cap. cum ecclesia Sutrina, vbi gloss. de causa possess. & propriet. Aymon de antiquitate temporum, part. 4. n. 112.* Et in materia fauorabili personam non excludit,

in qua eadem est æquitas, vt ostendit *Alexand. Rauden. in tract. de analogis, cap. 15. n. 84.* quem citat *Oñau. Vulpell. d. loco, vers. & quod.*

9 Per hanc dictionem constituuntur pacta personalia, vt tenet *Francisc. à Sousa in comment. ad tit. ff. de pact. art. 9. q. 2. nu. 7.* vbi idem asserit de alijs dictionibus taxatiuis.

DICTIO CCCL. Teneatur.

1 Verbum hoc importat necessitatem & formam, vt per *Anton. Monach. Lucen. decis. 53. nu. 34.* Et ex subiecta tamen ratione denotat voluntatem sicut verbum, Oportet, & verbum Debet, gloss. verbo oportet in *cap. 1. de iudicijs lib. 6. Anton. Monach. Lucen. decis. 67. n. 27.*

DICTIO CCCLI. Totaliter.

1 Idem significat quod in totum, vt in *cap. ex ore §. final. de priuileg.* notant *Oñau. Vulp. de præpos. & aduerb. signif. sub dict. tantum, vers. totaliter, pag. 125. col. 1.* vbi etiam dicit quod est tantæ virtutis, vt ex ea quan-

quandoque fideicommissum absolutum inducatur, & citat *Roland.conf.98.n.15. & Maluasia conf.50.n.24.*

2 Integritatem, ac plenitudinem quandam significat, ut in *cap. Abbate de sent. & re iudicata lib.6. Menoch.conf.191.n.13.* Et importat, idem quod simpliciter, & absolutè, ut per *Flamin.de resignat.tom.2.lib.14. in prefat.num.4.*

DICTION CCCLII.

Toties quoties.

1 **V**erba harum dictionum significant infinitatem, ut cum *Bart. Alexand. & alijs* notat *Tiraq. in l. Boues, §. hoc sermone, limit.26.n.2. ff. de verbor. signific.* Et ideo obligatus re-præsentare toties quoties non, deobligatur præsentando bis, ut per *Cardin. Tusch. practic.concl.tom.2.lit.D.concl.389.n.1.*

2 Item verba hæc apponi solita in compromissis restringuntur ad duas vices tantum & non plus, ut per *Brunor. à Sole in locis commun. verbo dictio, n.32. Galgan. de condit. & demonstr. p.2. cap.5.q.21.n.2.*

DICTION CCCLIII.

Totum.

1 **R**espicit corpus integrum & vnam rem, ut pluribus auctoritatibus confirmat *Cald. Pereira de empt. & vendit. cap.9. nu.5.* Et refertur ad vnum integrum consistens ex suis partibus omnibus, ut per *Rebuff. in comment. ad l. nominis, & rei ad finē, ff. de verbor. signific. Euerard. in centuria legali loco 80. vers. istud arg. Surd. decis.78. n.18. Anton. Monach. Florent. decis.72. nu.1. Bertaz. de clausul. instrum. claus.27. glos.19. nu.2.* vbi etiam dicit quod accipitur totum pro toto vniuersali, ut genus comprehendens sub se multas species subiectiue, quæ dicto generi subijciuntur & prædicantur de genere: & asserit etiam accipi pro toto numerali consistente in numero vel quantitate, ut in aceruo, & decem, quæ constant quinque & quinque.

2 Concludit omnia, & nihil indecisum relinquit, ut per *Anton. Monach. Lucens. decis.53. num.36.*

DICTIO CCCLIV.

Tunc.

I Denotat temporis extremitatem & conditionē, importat, vt in l. 4. §. fin. vbi glos. & Bart. ff. de condit. & demonstr. & in l. Gallus, in princ. vbi glos. verbo tunc, & ibi notant omnes, ff. de liberis & posthumis, & in l. cum quidam, vbi Florianus, ff. de usuris, & in l. pen. ff. de testamen. tutel. glos. & Doctores in l. 1. C. de codicillis. glos. in cap. praterea de appellatione. notant Calepin. verbo tunc, Ximenes in suo dictionario ecclesiastico eodem verbo. Brissotius lib. 18. de verb. signif. verbo tunc. Octau. Vulpell. de preposit. & adverb. signif. sub dict. tantum vers. tunc, pag. 125. col. 1. Rebuff. in comment. ad l. mulieris appellatione, §. desinere, ff. de verbor. signif. Barthol. Perett. in comment. Extram. ambigua, de rebus eccles. non alien. super verbis, & tunc, à n. 3. Mol. de primog. lib. 3. cap. 5. nu. 67. Card. Mantica. de coniect. ultimar. volunt. lib. 3. tit. 14. n. 10. Peregr. de fideicommiss. art. 29. n. 28. Brunor. à Solē in locis commun. verb. dict. num. 33. Surd. decis. 207. n. 16. Cald. Pereira de resolut. empbyt. cap. 5. n. 85.

& post tract. de potestate eligen. in responso pro Sebastiano Limpo, n. 1. & quest. forens. seu receptar. sentent. conf. 9. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 65. num. 2. cum seqq. Galgan. de condit. & demonstr. p. 1. cap. 12. n. 5. Io. Fancisc. Leo in thesauro fori eccles. p. 1. cap. 15. nu. 3. & n. 43. Ferrer in constit. Cathalon. glos. 3. n. 52. Decian. conf. 73. n. 26. lib. 2. Cardin. Tusch. practica. concl. tom. 2. lit. D. concl. 390. n. 9. & 16. Anton. Monach. Florent. decis. 50. n. 30. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 144. n. 7. tom. 1. p. 2.

2 Aduerte quod licet denotet temporis extremitatem, tamen de quo tempore significet, à verbis præcedentibus dependet. l. in substitutione, ff. de vulgari & pupillari substit. Iacob. Mandel conf. 51. n. 20. quem citat Octau. Vulpell. d. loco. Non est tamen semper hæc dictio respectu temporis terminate accipienda, vt per Galgan. d. tract. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 36. num. 9.

3 Est demonstratiua temporis. Menoch. de interdictionis, remed. 15. recuper. possess. n. 392. Respicit tempus futurum, idem Menoch. conf. 106. n. 324. Importat signatum tempus, & demonstra-

tum tantum, vt per *Card. Tusch. d. lit. D. concl. 364. n. 1.*

4 Restrictiua est, & restringit dispositionem ad tempus, & casum expressum, vt ad casum omis- sum non extendatur, notant *Menoch. conf. 117. n. 6. & conf. 152. n. 41. & conf. 198. n. 9. Auend. ad l. 40. Tauri, glos. 14. n. 10. Surd. conf. 344. n. 3. & conf. 347. nu. 3. Galgan. d. q. 36. n. 8. Oñau. Vulp. d. loco, vers. & restringit.* vbi etiã dicit quod adiecta personis pro- hibet extensionem ad alias per- sonas, sicuti adiecta tempori, vel casui.

5 Non impedit tamen exten- sionem ad casum similem ex- presso, vt per *Galgan. d. q. 36. nu. 12.* Neque operatur quando in contrarium stat verosimilis mens testatoris. *Menoch. d. conf. 117. n. 29. Surd. d. conf. 344. n. 13.*

6 Si ponatur sine aliqua di- ctione taxatiua, stat demonstra- tiue, & declaratiue, non autem restrictiue, vt per *Galgan. d. q. 36. n. 10. vbi n. 11.* asserit quod quoties post hanc dictionem te- stator vltterius procedit ad alias substitutiones, eo casu non stat restrictiue ad tempus & casum; sed extenditur ad alia tempora, & ad alios casus expressos.

7 Dictio, tunc & eo casu,

propter vim geminationis ex- tensionem vltra casum permiscu- fieri non permittit; habet vim restrictiuam, & est limitatiua, ac pro inde prohibet extensionem fieri vltra illum casum. ita post multos classicos quos refert, te- net *Oñau. Vulp. d. loco.*

DICTIO CCCLV.

Tradere.

POtest verbum hoc accipi pro traditione, quæ vere transfert dominium, vt in *S. per traditionem inst. de rerum diuis.* & in *l. traditionibus, C. de pactis.* Quod intelligitur, si sit domi- nus, si vero non sit non transfert nisi vsucapiendi conditionem, & tenetur de euictione, vt in *l. clauibus, ff. de contrah. empt.* Pro- prietas igitur huius verbi non est quod importet transferre do- minium, sed solum corporalem rei possessionem præstare, nisi sit additum promissioni quantita- tis. ita eleganter *Bertaz. de claus. instrument. claus. 16. glos. 3. nu. 1.* vbi n. 2. tenet quod verbum, tra- didit, in venditionis instrumen- to operatur etiam sine clausula constituti (cum per eam censea- tur data licentia emptori acci- piendi propria auctoritate) pos- sessionem rei venditæ.

168 Remissiones Doctorum

DICTION CCCLVI.

Tu.

E St personalissima, & non tantum relatiua, sed demonstratiua ad oculum, vt per *Stephan. Gratian. Marchie decis. 51. n. 28.*

2 Dictio, tuus, denotat dominium, vt in *l. quintus, §. argenteo, ff. de auro & arg. legat.* notat *Surd. conf. 73. n. 72.*

DICTION CCCLVII.

Vbi.

D Vplicitate stare potest, & localiter & temporaliter. *glos. in l. si quis in legatione, ff. de iudicijs. Oëtavian. Vulpell. de praposit. & aduerb. signific. in dict. vbi, statim in princip. pag. 126.* & tenet etiam denotare diuersitatem causarum, vel negotiorum, ac locorum.

2 Importat idem, quod, si, & facit conditionem, vt in *l. si ita scriptum 45. §. fin. ff. de legat. 2.* notant *Anton. Monach. Bonon. decis. 61. n. 45. Oëtavian. Vulpell. d. loco vers. & facit.* vbi addit huiusmodi conditionem formam inducere.

3 Includit hæc dictio, vt per

Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 238. n. 4.

DICTION CCCLVIII.

Vbicumque.

E St vniuersalis apta comprehendere omnia loca vniuersaliter, vt in *c. ad honorem de vsu pallij.* notat *Card. Tusch. pract. concl. to. 2. lit. D. concl. 391. n. 1.* vbi *n. 4.* limitat quando profertur in materia quæ per alia iura est restricta ad quædam loca.

2 Dictio, vbique, accipitur pro, quocumque loco, vt in *l. 1. vers. vbique, ff. solut. matrim. & in princip. inst. de vsucap.* notat *Oëtavian. Vulpell. de praposit. & aduerb. signific. sub dict. vbi; vers. vbique, pag. 126.* Intelligitur de loco idoneo, sicut & dictio, quolibet loco, vt per *Tiraq. de retract. lig. §. 1. glos. 7. n. 30.*

DICTION CCCLIX.

Ve.

A Liquando stat copulatiue pro, &, aliquando disiunctiue pro, vel. Primo casu ita accipitur in *l. & si post tres, ff. si quis cautionibus,* & in *l. si quis ita,* vbi *Bart. ff. de iniusto rupto.*

& est glos. in l. fin. verbo ex stipulat. ff. de dote prelegata. Et hoc procedit in dubio, vt semper pro copula accipiat, *Aretin. in l. 3. in princip. col. 2. & in l. quod meo, n. 12. ff. de acquir. posses.* Secundo casu accipitur pro disiunctiua in l. Stichum, §. Stichus, & ibi glos. ff. de statulib. & in l. Paulus, §. Paulus, ff. ad leg. Cornel. de falsis, & in l. fin. in princip. vbi notat *Aret. ff. de verb. obligat.* Et puto ita accipi debere in *Rub. C. de his quæ vi metusue causa fiunt.* His formaliter verbis eleganter notat *Bertaz. de clausul. instrum. claus. 11. glos. 4. num. 4.*

DICTIO CCCLX.

Vel.

DE sui natura cadit inter diuersa, vt per *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 48. num. 17. & glos. 52. nu. 3. Ferrer in constit. Cathalon. glos. 4. n. 122.* vbi etiam asserit quod disiungit casus. Et ampliatur dispositionem etiam ad diuersa, vt decusum est in *Rota Rom. apud Farinac. decis. 770. n. 4. in nouiss.* Est enim ampliatiua præcedentis dispositionis, vt nouissime decusum est in eadem *sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 69. nu. 5. tom. 1. p. 1.*

2 Deinde ex sui natura est alternatiua, quæ habet in se implicationem, & implicat præcedentia in sequentia, vt notant *Doct. in cap. inter ceteras, de rescript. Otfau. Vulpell. de preposit. & adverb. signific. sub dict. vbi, vers. vel, pag. 127. col. 1. Menoch. conf. 3. num. 21. Portol. de confort. cap. 1. n. 66. Surd. conf. 393. nu. 8. Aloys. Ricc. in decis. curiæ Archiep. Neapol. decis. 72. n. 5. p. 1. Card. Tusch. practic. concl. tom. 2. lit. D. concl. 392. n. 1.*

3 Est disiunctiua quo ad verba, & quo ad effectum; & in ea sufficit alteram partem esse veram, vt per *Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 83. n. 66. Cened. practic. & canon. quest. sing. 29. n. 1. Barth. Peret. in comment. ad Extrauag. Ambitosæ, de rebus Eccles. non alien. super verbo, vsibus, nu. 20. & 21. pag. 152.*

4 Pluribus modis capitur: aliquando augmentatiue, vt in l. *Litus, ff. de verb. signific.* notat *Otf. Vulpell. d. loco, statim in princip.* Interdum stat copulatiue. *Menoch. conf. 187. n. 18.* Et posita inter personas resoluitur in copulam, &, vt notat *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 3. n. 15.* Et posita inter genus, & speciem exponitur pro dicta copula, &, vt

170 Remissiones Doctorum

per *Aloys. Ricc. d. decis. 72. nu. 6.*
Cened. d. sing. 29. n. 2. vbi n. 5. as-
ferit quod quandoque interpre-
tatur pro, saltem, vt in *l. testa-*
mento, iuncta glos. verbo vel, ff. de
manum. testam. glos. verb. vel hoc
in l. 1. §. serui quoties, ff. ad Silan.

5 Declaratiue etiam sumitur
pro, idest. *Menoch. conf. 347. nu.*
19. Portol. d. cap. 1. n. 65. Præci-
pue quando est posita post ge-
nus, vt nouissime decisum est in
sacra Rota Rom. apud Farin. de-
cis. 300. nu. 26. tom. 1. p. 1.

6 Ponitur etiam aliquando
inter æqualia, vt in *l. 1. ff. de re-*
bus dubijs: & correctiue, vt in
l. si is qui, §. si libero, vbi *Paul. à*
Castro, n. 2. ff. commod. notat Oñ.
Vulpell. d. loco.

DICTIO CCCLXI.

Vel circa.

1 **I**ntelligitur de modico tem-
poris interuallo. *Menoch.*
de arbitr. iudicum casu 46. nu. 3.
Et ad summum importat sex mē-
ses, arguin. *l. non tantum, ff. de*
excusat. tutor. notat Menoch. d.
casu 40. n. 5. cum alijs citatis per
Nicol. Garc. de benefic. p. 11. cap.
3. §. 1. n. 49.

2 Adiecta mensuræ in vendi-
tione quantitatis facit totum ve-

nire, vt per *Bertazol. de clausul.*
instrument. claus. 20. glos. 21. n. 2.

DICTIO CCCLXII.

Veluti.

1 **E**st explicatiua seu, vt in-
terpretes iuris aiunt, ex-
plicatiua, vt in *l. 3. & Labeo 2.*
§. 1. ff. de verbor. significat. Et de
dictione, velut est, tex. in *l. inter*
publica, ff. eod. tit. de qua Ferrer
in consist. Cathalon. glos. 7. n. 100

2 Denotat similitudinem, &
quandoque stare solet vt expres-
sua veritatis, vt per *Menoch. de*
presumpt. lib. 4. q. 5. 2. n. 6.

DICTIO CCCLXIII.

Vendere.

1 **V**erbum hoc naturaliter
de vera venditione, non
autem de ficta, vel simulata in-
terpretandum est, vt dicit post
Paul. de Castro. Bertaz. de claus.
instrument. claus. 16. glos. 2. nu. 1.
vbi etiam, quod venditionis ap-
pellatione de sui propria signifi-
catione venit venditio, & non
alius contractus.

2 Aliquando pro, locare ex-
ponitur, vt notat *Cald. Pereira*
de empt. & vendit. cap. 2. n. 7.

DICTIO CCCLXIV.

Vere.

EXcludit omnem fictionē ,
vt per *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 15. nu. 15.* Et interdum idem importat quod , proprie , ex *Farin. in praxi crimin. p. 4. conf. 76. n. 8.*

DICTIO CCCLXV.

Vero.

ADuerfatur præcedētib;
in iure , & in factō , vt in *l. hoc amplius , §. de his autem ,* vbi *Bart. ff. de damno infecto ,* & in *l. si vero , ff. qui satisd. cogantur* notāt *Surd. conf. 315. n. 1. Cened. practic. & canon. quest. sing. 99. n. 1. Octau. Vulpell. de præposition. & adverb. significat. in dict. vero statim in princip. pag. 127.* vbi intelligit quando id cui adiicitur diuersam rationem habet ; & *num. 1.* dicit quod affert diuersitatem in iure , & in factō quando aduerfatiue posita est sine copula , plerumque tamen præcedentibus non repugnat , vt in *Auth. de heredibus , & Falcid. in princip. collat. 1.* aduertit *Burg. de Paz. p. 1. l. 3. Tauri , concl. 4. n. 579.* Plura potest coniungere in vna oratio-

ne , ex *Bertazol. de claus. instrument. claus. 20. glos. 32. n. 2.*

2 Importat idem quod dictio , sed , vt per *Octau. Vulpell. d. loco , n. 1. Menoch. conf. 76. n. 7.*

3 Inducit repetitionem qualitatum , & conditionum præcedentis legati , & dispositionis insequentem . *Menoch. d. conf. 76. n. 6. Peregrin. de fideicom. art. 16. num. 91. Galgan. de condit. & demonstr. p. 2. cap. 1. q. 18. n. 5.*

4 Aliquando ponitur assertiue , vt in *d. Auth. de hered. & Falcid. in glos. verbo vero .* Interdum inceptiue , vt in *§. his vero ad quē instit. de rerum diuis. cap. quosdam de præscript. cap. super eo , de elect. cap. transmissa , vers. quia , vero , de eo qui cognouit consanguin. vxor. sue .* Nonnunquam affirmatiue ; & sic accipitur pro , enim , vt in *l. eas causas , vers. eas vero ,* vbi *glos. & Bart. sic intelligunt ff. de condit. & demonstr.*

DICTIO CCCLXVI.

Versus.

Respectu loci non includit locum , vt per *Card. Seraphin. Rota Romana decis. 167. num. 1.*

DICTIO CCCLXVII.

Vicissim.

Insdem est significationis, quæ est dictio, inuicem, de qua supra suo loco *l. fideicomisso, C. de transact. cap. 1. de mutuis petit. vbi Abbas, nu. 6.* post glossam dicit quod illud dicitur vicissim fieri, quod fit eodem tempore, ordine tamen successiuo: ita tamen quod non concurrat cum temporis momento.

3 Inducit substitutionem reciprocam, ut in *l. in testamento, S. hæc verba, ff. de hered. instit.* notat *Menoch. conf. 95. in princ. quem refert Oët. Vulp. de præposit. & aduerb. signific. sub dict. vero, vers. vicissim, pag. 127.*

DICTIO CCCLXVIII.

Videlicet.

IE sui natura præcedentium est declaratiua, & simul restrictiua, ut in *l. videlicet, ff. ex quib. caus. maior. & in l. videlicet, ff. de pactis, & in l. si quis, S. si in venditione, aliàs l. si in venditione, ff. commun. præd. cap. transmissa de eo qui cognouit consanguin. cap. sacrosancta de elect. cap. nouimus, de verb. signific. no-*

tant glossam in *clem. causam, verbo videlicet, de elect. Marant. de ordine iudicior. p. 3. tit. iudicij tela aggreditur, n. 105. Menoch. conf. 21. n. 27. Oët. Vulp. de præposit. & aduerb. signific. sub dict. vero, vers. videlicet, pag. 127. Surd. de alim. tit. 1. q. 42. n. 100. & decif. 161. n. 8. & conf. 315. n. 61. Cened. præf. & canon. quæst. sing. 66. n. 1. & 2. Cald. Pereira de renouat. emphyt. q. 11. n. 15. Steph. Gratian. Marchie decif. 44. n. 7. Farin. de delictis, p. 4. conf. 95. n. 6. Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 393. n. 1. cum seqq. Bertaz. de claus. instrument. claus. 38. gloss. 3. n. 1.*

2 Quandoque stat demonstratiue secundum subiectam materiam. c. cum Marthe, S. distinguendū, de celebr. missæ. Dec. conf. 47. n. 4. vers. non obstat. Cened. d. sing. 66. nu. 2. Et in dubio stat magis demonstratiue, quam restrictiue. *Aym. conf. 227. num. 4. & 8. & conf. 245. nu. 9. & conf. 273. sub n. 9. Anton. Monach. Lucens. decif. 13. n. 3.*

3 Aliquando stat oppositiue, ut in *cap. post electionem, de concess. præb. & in cap. scriptum, de elect. & in cap. 2. de priuileg. lib. 6.* Nonnunquā exemplificatiue, ut in *cap. nihil, circa fin. de elect. In-*

terdum determinatiue, vt in *cap. Valas. consil. 153. num. 25.*
super litteris de rescriptis.

DICTIO CCCLXIX.

Videtur.

I Denotat improprietatem vt in *l. 1. S. de iecisse videtur, ff. de vi & vi armata.* notant *Acacius Anton. in comment. ad l. 5. ff. de condit. & demonstr. nu. 105. Ferrer in constit. Cathalon. glos. 2. n. 108. Pichard. d. S. nominatim instit. de exhered. liber. num. 6.*

2 Inducit fictionem *l. 1. S. de iecisse autem videtur, ff. de vi & vi armata, Tiraq. de iure constituti, p. 2. ampl. 1. n. 7. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. n. 646. Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 35. n. 9. & q. 86. n. 12. Benedict. Aegid. in repetit. l. ex hoc iure, ff. de iustit. & iure, p. 1. c. 8. n. 78. Thom. de Thomassetis in floribus legum reg. 303.*

3 Significat presumptionem, ex *Menoch. d. lib. 4. q. 89. n. 12. & conf. 370. n. 10. Acacius Anton. in comment. ad l. cum aius 102. nu. 16. ff. de condit. & demonstr.*

4 Importat aliquando arbitrium boni viri, vt per *Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 394. num. 4. ex Bart. tradit*

Valas. consil. 153. num. 25.

5 Non importat veritatem, *Surd. decis. 195. n. 13. Card. Tusch. d. concl. 394. nu. 1. Card. Seraphin. Rotæ Rom. decis. 522. nu. 2.* Quando vero profertur à legistatore in materia iuris certitudinem denotat & veritatem. *c. 1. de iudic. lib. 6. Rebuff. in compendio alienationum, n. 71. pag. mibi 76. Card. Tusch. d. concl. 394. n. 3.*

DICTIO CCCLXX.

Vindicare.

V Erbum hoc, sicut & vindicta, intelliguntur de vindicta non propria auctoritate sumenda, vt notant *glos. 1. in l. 1. ff. de indignis. Cald. Pereira quest. forens. seu receptar. sentent. conf. 35. n. 33.* Sic etiam verbum, vlcisci, intelligitur iure mediante. *Seraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 74. num. 51.*

DICTIO CCCLXXI.

Vix.

I llud dicitur vix fieri, quod fieri potest, licet cum difficultate, vt in *cap. hac cuius placiti, vbi glos. 12. q. 2. cap. 2. de cognat. spirit. lib. 6. notat Oet. Vulp. de preposit. & aduerb. significat.*

174 Remissiones Doctorum

sub dictione violenter, vers. vix, pag. 129. vbi etiam addit, quod est dictio diminutiva, & quandoq. interpretatur pro nullo modo. Denotat exceptionem, & regulam esse in contrarium, vt in l. vix certis annis, vbi glos. ff. de iudicijs, & in l. intra, §. fin. ff. de minor, & in l. si bares, ff. ad leg. Falcid.

DICTIONE CCCLXXII.

Vlterius.

Tollit ipso iure ius petendi, vt per *Garc. Girond. de priuilegijs. & exemption. explicat. num. 907.*

DICTIONE CCCLXXIII.

Vltra.

Est inclusa, vt per *Rebuff. in comment. ad l. si quis sit dixerit 133. vers. idem in dict. ultra, ff. de verb. signif. pag. 506. Ostau. Vulpell. de preposit. & aduerb. significat. in dict. ultra, n. 1. pag. 130. Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 145. nu. 4. Azeu. ad l. 7. n. 121. tit. 18. lib. 4. noua recopil. Surd. decis. 285. n. 9. vbi n. 12, asserit quod confirmat quæ fuerat inutiliter data, & disposita. Cened. practic. & canon. quest. sing. 10. num. 1.*

2 Aliquando tamen excludit siue implicat, vt in *l. cum ultra, C. de non numer. pecun. & in l. si ultra, C. de fideiussor. notat Tirag. de retract. lig. §. 1. glos. 11. n. 66. Ostau. Vulpell. d. loco, n. 2. vers. & eius. Rebuff. in concord. rub. de collation. §. prefatig. ordinarij, vers. ultra. Cened. d. sing. 40. n. 2. Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 290. nu. 1. Et non includit quando resultat absurditas, aut materia subiecta repugnat, vt per *Rebuff. in comment. ad d. l. si quis, vers. limitatur quando, pag. mibi 506.**

3 Implicat præcedentes qualitates, conditiones, & modos, vt per *Steph. Gratian. discept. forens. cap. 116. nu. 29. Et inducit repetitionem qualitatum, & conditionum præcedentis legati & dispositionis in sequentem. Surd. d. decis. 285. n. 12. Azeu. d. d. 2. n. 5. loco infra citando. Cened. d. sing. 40. n. 3. Card. Tusch. d. lit. D. concl. 395. n. 1. Galgan. de condit. & demonstrat. p. 2. cap. 1. q. 18. num. 7.*

4 Limitat numerum expressum, vt per *Cald. Pereira de renouat. emphyt. q. 11. n. 16. Et extendit id tantum cui additur, ex Azeu. ad l. 2. n. 1. tit. 4. lib. 8. noua recopil. vbi nu. 5. asserit quod est*

confir-

confirmatoria priorum.

5 Refertur ad modicum tempus, vt in *l. hac adiectio*, ff. de verb. signific. notant Abb. in cap. littera, n. 10. de dilat. Farinac. de delictis, p. 4. conf. 55. n. 42. Card. Tusch. d. concl. 290. n. 10. Otfau. Vulp. d. loco. nu. 3. vbi addit hoc verum esse quando à lege profertur: quia tunc iudicis arbitrio remittitur declaratio.

6 Testis deponens per hanc dictionem nihil probat. Viui. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. de probat. nu. 68. pag. 482. Azeu. d. l. 2. nu. 11. Stephan. Gratian. digest. forens. cap. 277. n. 12. Aloys. Ricc. in collect. decif. p. 5. collect. 1520. Otfau. Vulp. d. loco, nu. 4. vbi limitat, si à teste probabilis ratio eius dicti redderetur. Et sine copula in teste deponente de tempore, non facit vt comprehendatur totum tempus continuum. Cardin. Seraphin. Rot. Rom. decif. 1102. n. 3.

pro, sponte, vt in *l. uxori*, vbi glos. ff. de falsis, & in *l. illud*, §. fin. ff. de constit. pecun. & in *l. circa*, ff. de probat. & in *l. qui hominem*, §. si nullo, ff. de solut. & in *l. non omnes*, §. item temporis, ff. de re militari. Interdum accipitur pro, sine questione, in *l. 1. §. Diuus Antoninus*, & §. si quis ultro, & in *l. vnus*, §. iudex, ff. de quest. Vltro competit actio idest, sine poenitentia, sine exceptione. *l. 3. §. 1. ff. de condit. causa data*, l. sed an ultro, ff. de negot. gest. vltro iurando, idest sine delatione & necessitate. *l. si legatarius*, ff. de dolo, *l. 3. ff. de iure iurando*. *l. si pignori in fine*, ff. familia hercisc.

2 Vltro, citroque, sunt dictiones oppositæ. *l. si quis ex argentariis*, §. rationem, ff. de edendo. notant Tirac. de retract. lig. §. 1. glos. 11. n. 66. Otfau. Vulp. de preposition. & adverb. significat sub dictione ultra, vers. vltro, pag. 131. col. 1.

DICTIO CCCLXXIV.

Vltro.

1 **A** Liquando idem significat quod sine requisitione vel mandato, vt in *l. liberto*, §. pen. ibi ultro egit, ff. de negot. gest. Nonnumquam exponitur

DICTIO CCCLXXV.

Vllus.

1 **N** Vnquam ponitur affirmatiue, sed subiunctiue, vt probat Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 1. n. 4.

2 Dictione, vlllo modo, reddit process-

176 Remissiones Doctorum.

processum ipso iure nullum, ex
Steph. Grat. March. decis. 51. n. 10.

DICTION CCCLXXVI.

Vna.

E St congregatiua, & importat idem quod, simul, simultaneitatemque inducit, vt in *l. fin. vbi Bald. in 6. opposit. num. 8. & l. as. col. fin. C. de impub. & alijs, §. nos autem inst. de Attiliano tutore. notant Rebus. in comment. ad l. restituere 36. vers. item dictio vna, ff. de verb. signific. pag. 202. Octau. Vulp. de preposit. & adverb. significat. sub dict. ultra, vers. vna, pag. 131. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 376. Bertazol. de claus. instrum. claus. 39. glos. 1. n. 1. Mar. Anton. var. resol. lib. 2. resol. 35. n. 4. Et significat vnitate ac æqualitatem, ita quod non habeat compositionem. Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 139. nu. 22. Ceual. commun. contra commun. q. 828. nu. 47. Adiecta dictioni, cum, augmentum importat respectu qualitatis relictæ. Menoch. d. q. 139. n. 26.*

2 Diction, vna cum, idem significat quod copula, &, & importat repetitionem, vt per Card. Tusch. d. lit. D. concl. 398.

DICTION CCCLXXVII.

Vnde.

Significat causam intrinsicam, & importat idem quod, ex qua causa, vt per Octau. Vulp. de preposit. & adverb. signific. sub dict. ultra, vers. vnde, pag. 131. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 396. Alia de significatione huius dictionis vide apud Rebuff. in comment. ad l. quibus 57. vers. vnde, ff. de verb. signific. pag. 297.

DICTION CCCLXXVIII.

Volo.

Verbum hoc tribuit liberum, & absolutum arbitrium, vt in *l. cum quidam, ff. de legat. 2. & in l. fideicommissaria libertas, ff. de fideicommiss. libert. notat Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 188. nu. 13. & de arbitr. iudic. lib. 1. q. 7. n. 2. vbi num. 3. asserit quod ad iudicem directum non significat liberum arbitrium, & n. 14. quod iunctum cum verbis, tuo arbitrio, non operatur, vt censeatur collatum liberum arbitrium. & n. 30. quod adiunctum verbo executiuo non liberam potestatem, sed viri boni arbitrium significare videtur.*

2 Item verbum hoc temporis presentis adiunctum infinitiuo importat actum perfectum; veluti si ad interrogationem fiat hoc modo, vis mihi vendere domum pro centum, & respondisset, volo vendere; & emptor replicasset volo emere; contractus esset perfectus. ita ex *Bart. Bald. & aliis* resoluit *Peregr. variar. lib. 5. tit. de pactis a n. 5.* vbi n. 6. asserit verba, volo te ducere in uxorem, non operari matrimonium de presenti de quo late *Francisc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 1. comparat. 20. num. 32. cum seqq.*

3 Deinde additum cum infinitiuo importat executionem, vt per *Seraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 23. n. 23.* & iunctum infinitiuo, vel verbis futuri temporis disponi, vt per text. in *l. Pamphilo, §. propositum, ff. de legatis 3.* resoluit *Marc. Anton. Genuens. pract. eccles. q. 275. n. 2.* Et iunctum infinito in actibus inter viuos, nō importat dispositionem: *Card. Seraphin. Rota Rom. decis. 1079. nu. 3.* In constitutione inducit formam. idem *Cardin. Seraphin. decis. 1474. n. 2.*

4 Est dispositiuum, & inducit dispositionem, præcipue ab eo prolatum, qui liberā habet ex-

Barbosa de Diction.

quendi facultatem. ita *Francisc. Molin. d. comparat. 20. num. 34. Menoch. conf. 197. n. 21. & de arbit. iudicum casu 496. nu. 6.* vbi n. 12. asserit quod ita dispositiue, cum alterius personæ voluntas non spectatur, sed sola executio. & n. 18. quod non disponit cum actus alterius volūtatis spectatur: de quo etiam *Card. Tusch. pract. concl. tom. 2. lit. D. concl. 399. n. 1.*

5 In vltimis voluntatibus importat plenam dispositionem, vt in *l. Pamphilo, §. proposito, ff. de legat. 3.* notat *Nicol. Mozz. de contract. tract. de empt. tit. de substantial. emption. nu. 49.* In contractibus vero non disponit. *Vitalob. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. n. 355.*

DICTIO CCCLXXIX.

Vsq̃ue.

Regulariter stat inclassiue, vt in *l. Patronus 35. §. Sempronio, ff. de legat. 3. l. Papinianus, §. meminisse, ff. de inoffic. testam. l. fin. §. fin. ff. de Senator. l. cum clericis, §. memorati, C. de Episcopis & clericis, l. post dies, C. de aduocatis notant *Cassan. in consuetud. Burgund. rub. 1. §. 7. verbo insques, n. 1. & rub. 12.**

178 Remissiones Doctorum

S.4. verbo iusque alaſa inſt.n. 1.

Cofm. in pragmat. ſanct. tit. de collat. S. quod ſi quis, verbo uſque, pag. 211. Oſtau. Vulpell. de præpoſit. & aduerb. ſignificat. in diſt. uſque, pag. 132. Rebuff. tom. 1. ad leges Gallia tract. de ſententia prouiſionali, gloſ. 3. pag. 162. & in comment. ad l. abſentem 199. verſic. regula igitur, ff. de verbor. ſignificat. pag. 633. Azeu. ad l. 1. num. 33. tit. 4. lib. 4. nouæ recopil. Surd. conſ. 429. nu. 71. Anton. Monach. Florent. deciſ. 50. n. 19. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſ. 12. S. 1. n. 2. vbi n. 7. idem reſoluit in pœnalibus. Benediſt. Aegid. in repetit. l. 1. C. de ſacroſ. eccleſ. p. 1. S. 5. n. 17. D. Marta de clauſ. p. 2. clauſ. 77. nu. 6. vbi n. 7. idem reſoluit in legatis.

2 Vnde hæc diſtio comprehendit terminum terminatum: vt ſi ſit veditum prædium uſque ad domum, venit etiam domus, ſi ſit de dominio venditoris ſecus ſi non ſit in dominio venditoris, vel eſt via publica: quia tunc acciperetur pro termino terminante. Et idem ſi ex quantitate pretij non correfpondentis valori rei aliud deberet cenſeri, ita poſt Bart. & Bald. Bertaz. de clauſulis inſtrum. clauſula 26. gloſ. 6. n. 3.

3 Sic etiam appoſita gradibus à lege, regulariter includit, vt in S. ſin. inſtit. de ſucceſſione cognat. notat Card. Tuſcb. præſt. conſuſ. tom. 2. lit. D. conſuſ. 291. nu. 6. vbi nu. 7. idem aſſerit ſi reſpiciat terminum hominis. & nu. 8. idem ſi proferatur ab homine.

4 Nihilominus tamen diſtio hæc non accipitur incluſiue, quando incluſio eſt contra legem, vt per tex. in l. 3. in princip. & S. 1. ff. de uſuris. & in l. 1. S. ſin. autem, ff. an per alium cauſa apellationis reddi poſſint. notant Rebuff. d. gloſ. 3. & in comment. ad d. l. abſentem, verſ. limitate. Menoch. de arbitr. iud. lib. 1. q. 80. nu. 92. Vel etiam quando oratio negatiua præcedit, vt in l. ſi oleū, S. ſin. cum l. ſeq. ff. de dolo. Rebuff. d. gloſ. 3. Vel quando conſtat ex mente contrahentium, vel ratione abſurdi vitandi. Gonzal. d. S. 1. n. 11. & 12.

5 Quando hæc diſtio ſit excluſiua, & quando incluſiua, ex coniecturis declarari poteſt, vt per Card. Mantica. de tacitis, & ambig. conuent. lib. 4. tit. 9. n. 10. Ferrer in conſtit. Cathalon. gloſ. 3. n. 82. cum ſeqq.

6 Alia de hac diſtione vide per Rebuff. in d. l. abſentem, verſ. uſque

vsque . Burg. de Paz. consil. 25. n. 25. Azen. ad l. 6. num. 4. tit. 3. lib. 4. noue recopil. Stephan. Grat. discept. forens. cap. 161. num. 22. D. Martam, d. claus. 77. Cardin. Tusch. d. concl. 291. num. 6. cum sequentibus.

DICTIO CCCLXXX.

Vsquequo.

Habet naturam suspensiuam, ac dispositionem, seu acquisitionē suspendit. *Surd. cons. 186. num. 15. vbi num. 16. asserit quod licet dictio hæc principaliter importet tempus, tamē quando apponitur ad inchoationem alicuius beneficii, importat conditionem per text. in l. pater, S. fin. ff. de condit. & demonstr. & in l. legatum, ff. de annuis legatis.*

DICTIO CCCLXXXI.

Vt.

Propriè causam finalem ostendit, vt in l. si creditor, ff. de distract. pignor. & in l. emptori, ff. de euis. & in l. 4. ff. de testib. & in l. in lege censoria 203, vers. omnes denique, ff. de verbor. signific. cap. vt clericorum, de vita & honest. clericor. cap. vt debitus honor, de appellat. Clem. 1. de

re indicata, Clem. vt hi qui, vbi Cardin. notab. 1. de etate & qualitat. notant *Surd. cons. 393. n. 12. Flamin. de resignat. tom. 1. lib. 3. q. 5. num. 11. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 402. n. 1. Cened. pract. & canon. quest. sing. 10. num. 1.*

2 Designat similitudinem, ac si dictum fuisset, sicut, vt in l. vt heredibus, ff. de legat. 2. & in cap. laudabilem de frigidis, & maleficiatis. notant *Cened. d. sing. 20. n. 7. Oñau. Vulpell. de preposition. & aduerb. signific. sub dictione vsque, vers. vt, pag. 134. col. 2. vbi etiam asserit quod per eam denotatur omnimoda similitudo etiam in substantia, & qualitate. Item stat exemplificatiue, vt asserit *Farin. de delictis, p. 4. cons. 95. num. 6.**

3 Regulariter importat modum, & non conditionem, vt colligitur ex text. in l. demonstratio falsa, S. ult. ff. de condit. & demonstrat. & in l. Maui, ff. de manum. testam. & in l. 1. & 2. C. de donat. quæ sub modo: notant *Molin. de primog. lib. 2. cap. 14. num. 40. & cap. 15. num. 28. Menoch. de presumpt. lib. 4. q. 146. num. 5. Picbard. in S. sub conditione 4. num. 10. instit. de verb. obligat. Card. Tusch. d. conclus. 402. nu.*

*Ioseph. Sesse Aragon. decis. 131. n. 21. P. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 33. num. 2. Cened. d. sing. 20. num. 2. vbi num. 5. asserit facere modum etiam si adjiciatur dictio, vel clausula, ea conditione; cui etiam subscribit D. Barb. in rub. ff. soluto matrim. par. 1. n. 29. per text. in d. l. Maevia; ff. de manum. testam. Verius tamen est dictionem hanc modum facere, quando adjicitur dispositioni explicandae per honoratum; conditionem vero, quando adjicitur dispositioni explicandae per grauatum; ita Galgan. de condit. & demonstrat. p. 2. cap. 3. q. 1. num. 1. & 3. Iuncta cum dictione, si, vel cum ablatiuis absolutis, facit conditionem; ex *Surd. consil. 437. num. 33. & D. Barb. d. part. 1. num. 30.**

4. Opportune hoc loco quæri potest, quando dispositio censetur conditionalis, vel modalis. In hac materia attenditur tantum effectus rei; quia si agatur, quod prius debeat impleri illud, quod per dispositionem exprimitur, antequam emolumentum consequatur, tunc dispositio est conditionalis, quia prius adimpleri debet; secus autem est, quando aliquid implendum est post emolumentum quaesitum,

tunc enim dispositio est modalis, quia prius consequitur effectum, ut colligitur ex resolutis per *Molin. d. lib. 2. cap. 12. num. 5. Menoch. conf. 131. num. 3. Surd. de alim. tit. 9. q. 16. num. 40. & decis. 156. num. 5. Cened. d. sing. 20. n. 4. D. Barb. d. par. 1. n. 29. Melchior Phæb. Lusit. decis. 111. n. 14. & seq.*

5. In dubio præsumitur potius modus, quam conditio, ut tenet *Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 175. num. 15. Stephan. Grat. discept. forens. cap. 44. num. 17. & cap. 136. num. 14. sacra Roma. apud Farinac. decis. 362. num. 1. in nouiss.* Et conditio debet impleri ante quam emolumentum quaeratur. *Surd. dicta quest. 16. num. 55.* Et qui dicit conditionem adimplendam, debet probare. *Menoch. dicto lib. 4. quest. 181. Flamin. de resignat. lib. 1. quest. 3. num. 40. & lib. 10. quest. 3. num. 17.* Qui non implet modum priuatur relicto sibi commodo. *Menoch. conf. 78. nu. 16. & 17. Surd. d. tit. 9. q. 16. num. 56. & quest. 23. num. 7.* Et in modo non acquiritur actio, nisi prius præstita cautione de eo implendo. *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 400. num. 15. cum seqq.*

6 Dictionis, ut asseris, facit gratiam condicionalem, ut per *Marchesan. de commission. part. 1. pag. 305. num. 115.* Et in litteris pensionis etiam est conditionalis, idem *Marchesan. pag. 585. num. 36.*

DICTION CCCLXXXII.

Vt infra.

Est restrictiua, ex *Menoch. conf. 86. n. 71. vbi n. 9.* dicit quod ad sequentia omnia refertur. In dubio stat demonstratiue, non limitatiue, ut tenet *Card. Seraphin. Rotæ Rom. decis. 399. num. 5.*

DICTION CCCLXXXIII.

Vt supra.

Est repetitiua, & relatiua præcedentium qualitatum, & eorum quæ superius dicta sunt. *l. fin. cum glos. C. qui potiores in pignore habeatur, plures classicos citat Orlau. Vulpell. de præposition. & aduerb. signific. sub dict. usque, vers. ut supra, pag. 135. Bertaz. de claus. instrum. claus. 21 glos. 27. & claus. 26. glos. 11. & claus. 27. glos. 1. num. 6. Menoch. conf. 73. n. 24. & conf. 124. n. 59. & conf. 144. nu. 14. & conf. 166.*

Barbosa de Diction.

*n. 11. Surd. decis. 291. num. 13. & decis. 319. n. 8. & conf. 362. n. 9. & conf. 369. n. 43. & conf. 464. n. 10. Brunor. à Sole in locis commun. verbo dictio, n. 36. Vincent. de Franch. Neapol. decis. 87. n. 4. Ceual. commun. contra commun. q. 828. n. 130. Francisc. Leo in thesauro fori eccles. p. 2. c. 1. n. 19. Galanet. de condit. & demonstr. p. 2. c. 1. q. 18. n. 14. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 363. n. 2. & concl. 404. à n. 1. Stephan. Grat. discept. forens. tom. 3. cap. 575. nu. 36. Melchior Phæb. Lusit. decis. 71. n. 8. tom. 1. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 125. n. 5. tom. 1. p. 1. & decis. 461. n. 9. par. 2. Anton. Moench. Lucens. decis. 55. n. 13. vbi n. 14. dicit quod hæc dictio iuncta gerundio magis coarctat sequentem dispositionem ad naturam præcedentis: quod etiam repetit *Bonon. decis. 40. puncto 3. num. 13.**

2 Restringit dispositionem ad limites præcedentis dispositionis, ut per *Card. Tusch. d. concl. 404. n. 3.* & decisum est nouissime in *sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 49. n. 2. tom. 1. p. 1.*

DICTIO CCCLXXXIV.

Vterque.

Est copulativa, seu coniunctiva duorum, & utriusque collecti concursus requirit, vt in *l. pen. C. de impub. & alijs.* notant *Rebuff. in comment. ad l. recte dicimus 25. S. Quintus Mutius, vers. utrunque, ff. de verbor. signific. pag. 154. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 3. num. 12. & num. 17.*

2 Est distributiva; & tunc attribuit actum cuilibet in solidum. *Viu. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 34. n. 65. Orlau. Vulpell. de preposit. & aduerb. significat. in dict. vterque, pag. 135.* Coniungit, & non diuidit. *Mascand. de probat. concl. 1308. n. 7.*

DICTIO CCCLXXXV.

Vtique.

Triplici modo accipitur. Primo pro, certe, vt in *l. armorum, & in l. inter stuprum, S. verum, ff. de verb. signific. glos. in l. vtiq. ff. de rei vindicat.* Secundo pro, ita demum, vt in *l. diuortio, S. fin. ff. de negotijs gestis.* Et etiam expositiue pro, ita, vt in *l. qui libertatis in fine, ff. de eiusl.* Tertio pro, tantum, vt in *l. non vtiq. vbi glos. ff. ad municip. no. tant. Curtius Iunior in l. quod te, n. 35. ff. si cert. pēt. Octau. Vulpell. de preposit. & aduerb. signific. sub dict. vterque, vers. vtiq. pag. 136. col. 2.*

2 Affirmat hæc dictio, & ampliat, vt per Ioan. Garc. de nobilit. glos. 6. S. l. n. 23.

AVGVSTINI BARBOSAE

PRESBYTERI VIMARANENSIS

REMISSIONES DOCTORVM
DE CLAVSVLIS.

CLAVSVLA PRIMA.

Actum, &c.

HAcc. clausula posita in testamento denotat illius perfectionem, & publicationem ex resolutis per *Surd. conf. 187. n. 4. D. Marta de clausul. p. 1. claus. 4. n. 1. & n. 4.* asserit quod posita in fine testamenti denotat perfectionem ipsius, quando testamentum fuit lectum coram testatore, qui non contradixit. Et tunc etiam importat perfectionem instrumenti quando est in fine instrumenti posita, non quando est in principio. *Surd. dicto conf. 187. num. 2. D. Marta d. claus. 4. num. 3.* nouissime sacra Rota Rom. apud *Farinac. decif. 714. n. 1. tom. 1. p. 1. & decif. 628. num. 3. tom. 1. par. 2.* ubi etiam quod includit effectus subscriptionis, signi, & rogatus. 2 Deficiente hac clausula in instrumento deficit stipulatio. *Seraph. decif. 949. n. 7. & n. 1.* resoluit quod illa deficiente scriptura dicitur imperfecta, cum non constet fuisse a partibus rogatum notarium.

CLAVSULA II.

Ad beneplacitum.

Materia huius clausulæ sedet in *cap. si gratiose de rescript. lib. 6.* & de illius vi, & effectibus agunt *D. Marta de clausulis, p. 2. claus. 1. remissive Nicol. Garc. de benefico. p. 5. c. 1. n. 539. Hugo de claus. pag. 496. col. 1.*

2 Hæc clausula facit concessionem perpetuam, per text. in *cap. si gratiose, de rescript. lib. 6.* tenent *D. Marta d. claus. 1. n. 1. P. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 28. nu. 51. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 68. nu. 4. in 1. edit. & resolut. 5. 4. in 2. edit.*

3 Importat non solum voluntate, sed etiam tempus. *Surd. conf. 524. n. 4.* Aduerte tamen quod si dictum fuerit, ad beneplacitum & voluntatē, hæc clausula importat liberam voluntatem, secus si fuerit dictum ad beneplacitum tantum, quia tunc importat arbitrium boni viri, vt docent *Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 8. nu. 10. D. Marta d. claus. 1. num. 12.*

4 Gratia ad beneplacitum, Papæ vel Regis, morte Regis vel Pontificis expirat, vt probat tex.

in *d. c. si gratiose, resoluūt P. Henric. in Summ. lib. 7. cap. 21. nu. 5. Valasc. de iure emphyt. q. 34. n. 7. Gutier. pract. lib. 3. q. 11. nu. 19. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 1. proem. num. 9. cum seqq. & glos. 12. à princip.* Et huius rei veritatem ex professo suo cum necessario apparatu multis ampliacionibus, & limitationibus examinant *Menoch. de arbitrar. q. 69. per tot. Mascard. de probat. conclus. 188. quos refert Bernard. Græu. ad pract. camera Imper. lib. 2. concl. 60. consid. 3. num. 2. Aloys. Ricc. d. decis. 68. n. 6. Farin. fragment. crimin. verbo bannum, à nu. 103. P. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 28.*

5 Magistratus ad beneplacitum creatus, expirat morte constituentis, nisi à Principe creatus fuerit. *Molina de primog. Hispan. lib. 1. cap. 23. n. 5.*

CLAVSULA III.

Ad habendum, tenendum, & quidquid placuerit faciendum.

Hæc clausula de stylo notariariorum potius quam à paribus cēsetur apposita, prout testatur *Card. Tusch. som. 1. lit. C. concl.*

concl. 304. n. 22. Et est intelligenda secundū subiectam materiam. *D. Marta de claus. p. 1. claus. 5. num. 22.* Et legitime secundum quod iura in ea disponunt *Card. Tusch. d. lit. C. concl. 297. n. 19.*

2 Natura huius clausulæ est non ampliare, nec alterare principalem dispositionem. *Ioseph. de Sesse Aragon. decis. 24. num. 4. Farinac. nouiss. Rota decis. 183. n. 8.* Vnde restringitur ad ea quæ solita sunt contineri in cōtractu, cui apponitur, & intelligitur secundum naturam contractus. *Seraph. decis. 794. n. 8.*

3 Confert deinde facultatem alienandi, atque ita operatur translationem dominij, & donationem inter viuos, ex resolutis per *Menoch. cons. 361. nu. 39. Surd. cons. 450. nu. 27. D. Marta de claus. p. 2. claus. 2. n. 1. Stephan. Grat. discept. forens. cap. 96. n. 2. & cap. 586. n. 3. & Marchie decis. 42. n. 6. & 7. Card. Tusch. d. lit. C. concl. 297. d. nu. 5. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 36. n. 19. Rota Rom. nouissime apud Farin. decis. 261. nu. 4. tom. 1. par. 1.* Si tamen subsequatur pactum prohibens alienationem irrequisito domino non tribuit potestatem alienandi. *Stephan. Gratian. disceptat. foren-*

sum, cap. 344. num. 11.

4 Item operatur vt dominus teneatur inuestire de vtili dominio cum in quem alienatio facta est. *D. Marta d. claus. 2. n. 11.* Et cogat Principem ad consentiendum alienationi; *idem D. Marta d. claus. 2. n. 6.*

5 Operatur etiam transmissionem in quoscumque heredes, vt per *Stephan. Gratian. tom. 3. cap. 584. n. 3. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 642. n. 6. tom. 1. p. 1. & decis. 294. n. 3. tom. 1. p. 2.* Limitatur hæc clausula secundum naturam contractus. *Marchesan. de commission. p. 1. pag. 975. nu. 5.* Et non iuuat inuestitos, vbi est personalis, & restricta ad primum acquirētem nouissime *sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 294. nu. 8. tom. 1. p. 2.* Et quando stat sine restrictiua non reducitur ad terminos stipulationis eadem *Rota Rom. apud Farinac. decis. 642. n. 5. ead. p. 1.*

6 Præterea æquipollet clausulæ, & quibus dederit, & ideo facit emphyteusim etiam ecclesiasticam transitoriā ad hæredes extraneos. *Seraphin. decis. 1290. nu. 12. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 435. nu. 11. tom. 1. p. 1. & decis. 642. n. 6. ead. p. 1. & decis. 152. num. 1. & decis.*

i 86 Remissiones Doctorum

294.n.3. & nu.7. *Card. Tusch.d. concl. 297. à n.9. D. Marta d.p.1. claus. 5. n.1. vbi n.2. & supra dicti intelligunt quando posita est in dispositiuis, secus si in executiuis, & n.24. dicit quod posita in emphyteusi intelligitur secundum illius naturam, accedente scilicet consensu domini. Et quando hæc clausula dicatur posita in executiuis, & quando in dispositiuis. *Parinac. devis. 287. n.1. & decis. 438. n.2. tom. 1. p.1.**

7 Non operatur hæc clausula constitutum, neque traditionem possessionis fictæ, nec facultatem capiendi propria auctoritate. *Card. Tusch.d. concl. 297. à num. 19.*

CLAUSULA IV.

Ad libitum suæ voluntatis.

1 **H**æc clausula importat liberum, & absolutum arbitrium non iuris regulis limitatum. *Surd. conf. 357. n.10. Cardin. Tusch. to. 2. lit. D. concl. 307. nu. 1. Denotat conditionem sub beneplacito, & talis voluntas, ex facto venit declaranda. *Seraphin. decis. 821. n.2. Et si hæc verba iungantur cum verbo libere tantum geminata magis operan-**

tur libertatem. *Cardin. Tusch.d. concl. 307. n.2.*

CLAUSULA V.

Amoto quolibet illicito detentore.

1 **M**ateria huius clausulæ sedet in cap. cum nostris de concess. præbende de qua & eius effectibus vide *Rebuff. in praxi benefic. tit. forma & declaratio nouæ prouisionis, vers. amoto exinde quolibet illicito detentore Cels. Hug. in tract. claus. pag. 483. col. 2. Campan. diuers. iuris canon. rub. 11. cap. 13. à nu. 280. Anton. Gabr. to. 3. commun. opinion. lib. 5. tit. de acquirenda possess. concl. 3. nu. 16. Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. n. 3. Lancelot. de attentatis p. 2. cap. 4. in præfat. à nu. 477. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. S. 1. in annotat. n. 236. cum seqq. D. Marta de clausulis, p. 1. claus. 10. Aloys. Racc. in collect. decis. p. 4. collect. 826. Card. Tusch. tom. 1. lit. C. concl. 319. Marchesan. de commissionib. p. 1. pag. 327. & 328.*

2 Habet hæc clausula vim expressionis coloratæ possessionis, de qua est facienda mentio, aliàs gratia esset subreptitia iuxta d. cap. cum nostris; resoluunt *Rebuff.*

Rebuff. d. vers. amoto exinde. quolibet illicito dententore. in princip.
D. Marta d. claus. 10. n. 1. qui hoc dicunt verum si hæc clausula appositæ sit in litteris principalibus gratiæ, secus si tantum in litteris executorijs per Clem. 1. in fine de præbendis: quod etiam tenent Cardin. Tusch. d. lit. C. concl. 319. n. 2. & post Rotam Aloys. Ricc. d. collect. 826. effectus 1. in limit.

3. Apposita in litteris beneficiælibus quando nulla res iudicata præcessit, nec fuit negotium disculsum facit iudicem executores mixtum & requirit ordinem iudicarium, ita resoluunt Felin. post Abb. & alios in cap. de cetero, num. 9. vers. ad illud de claus. amoto, cum n. seq. de sentent. & re iud. Lancelot. d. cap. 4. in præfat. n. 475. & 514. ubi n. 476. sublimat quando hæc clausula esset contenta in Breui Apost. de capienda possessione ad fauorem litterarum, aut nomine Cameræ, Gonzal. d. nu. 236. Aloys. Ricc. d. collect. 826. effectus 2. Nicol. Garcia de benefic. p. 6. cap. 3. nu. 50. Et hæc clausula quando faciat executores mixtum late dissert Marbesan. de commissionib. parte 1. pag. 309. n. 125. & pag. 328. nu. 130. ubi n. 134. resoluunt non tollere subreptionis vitium.

4. Executor gratiæ cum hac clausula habet solum iurisdictionem contra eos, qui de facto, & non de iure contradicunt. Flores de Mena variar. quest. lib. 1. q. 4. n. 44. Cardin. Tusch. d. concl. 319. n. 7. Marbesan. de commissionib. p. 1. pag. 328. n. 131.

CLAUSULA VI.

Anteferri volumus.

DE vi, & effectibus huius clausulæ tractant. D. Marta de clausulis, par. 1. claus. 180. Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. concl. 316. lit. C.

2. Odiosa est, nec extendit vim suam, nisi ad sibi similes: & in litteris Apostolicis non operatur in præiudicium illorum, quibus ius est quæsitum in re. Brunor. à Sele in locis communib. verbo clausula, n. 4. D. Marta d. clausula 180. num. 6. Aloys. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapolit. decis. 41. n. 9. p. 2. Cardin. Tusch. d. lit. C. concl. 316. n. 3. cum seqq. & nu. 13. resoluunt quod gratia, anteferri, non præiudicat habenti gratiam motu proprio, quæ gratiosa est.

3. Reservationem continet Rebuff. in concordat. tit. de mandatis Apostol. S. 1. pag. 689. Et præfer-

I 88 Remissiones Doctorum

præseruationem iurium aliarum personarum operatur. *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 54. n. 16.*

4 Item hæc clausula facit de posteriori priorem, & inducit anterioritatem per fictionem, quæ veritatem nõ tollit. *Card. Tusch. d. concl. 316. n. 8.*

5 Et ponitur in fauorem impetrantis. *Cosm. in pragmat. sanctionum, tit. de collationib. verbo antellationum, pag. 178.* Et suum non producit effectum, nisi ab eo in cuius fauorem facta fuit petatur. *Cardin. Tusch. d. concl. 316. nu. 19. Cald. Pereira de potestate eligendi, cap. 10. n. 51.*

6 Deinde per hanc clausulam sublatum censetur omne ius ad rem quouis modo quæsitum; *cap. pen. de præbendis in 6. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori eccles. decis. 195. n. 207. in 1. edit. & resolut. 177. n. 4. in 2. edit.*

CLAUSULA VII.

Appellatione remota.

Materia huius clausulæ sedet in cap. 1. de re-scriptis, & in cap. pastoralis in princ. de appellatione. De illius vi & effectibus agunt Couar. pract. cap. 23. n. 6. & 7. & cap. 15. n. 5. Cels. Hug. in tract. clausul. pag.

481. *Vital. de Camban. eod. tract. pag. 14. Rendina in promptuario receptarum sentent. tom. 1. tit. 16. n. 4. Pinch. in rub. de rescind. vendit. p. 1. cap. 2. n. 22. Maranta de ordine iudiciario, p. 6. tit. & quandoque appellatur, n. 338. Menoch. de arbitrar. casu 197. Lancellot. de attentatis, p. 2. cap. 12. limit. 8. n. 40. D. Marta de clausulis, p. 1. claus. 12. Sigismund. Scaccia de appellationib. q. 16. limit. 1. n. 93. cum seqq. Marchesan. de commiffionib. p. 1. cap. 10. nu. 18. Fr. Emman. Roderic. quæst. regular. to. 1. q. 8. art. 13. Flamini. de resignation. tom. 2. lib. 8. q. 7. n. 163. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. in annot. n. 244. cum seqq. Card. Tusch. tom. 1. lit. A. concl. 400. cum seqq. Bernard. Graua ad prædictic. camera Imper. lib. 1. conclus. 135. nu. 2. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 41. num. 17. & 18. Ioseph. Sesse de inhibition. c. 8. §. 2. à n. 10. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 2. cap. 11. §. 5. n. 18. Et plures Doctores ex antiquioribus refert Cened. ad Decretal. collect. 128. nu. 1. vbi dicit singulare quod iudex datus appellatione remota deferendo appellationi ex ignorantia iuris, vel ex propria voluntate facit ut sententia ab eo lata suspendatur.*

2 Nullus inferior à Principe hac clausula vitur. *Maranta d. p. 6. tit. & quandoque appellatur, n. 337. Mench. tit. de testatoris potentia lib. 1. §. 6. num. 7.* Etiam si esset legatus de latere, qui cum illa non potest rescribere. *Scaccia d. quest. 16. limit. 1. num. 106. & 109.*

3 Operatur hæc clausula in omni causa tam principali quam incidenti. *Ceuall. commun. contra commun. tom. 4. q. 1. nu. 933.* Et habet locum in causa reconuentionis. *Parlad. rerum quotidian. p. 5. lib. 2. cap. fin. §. 10. num. 14.* *Scaccia de appellat. q. 17. limit. 7. num. 23.* *Marchesani. de commiss. par. 1. pag. 301. n. 60.*

4 Item operatur ne attentata reuocentur per viam attentari, quia licet appellatione pendente, nihil possit innouari, in toto tit. ff. nil nouari appellatione pendente; hoc tamen fallit si est commissæ causa appellatione remota: nam hoc casu non obstante appellatione poterit per iudicem à quo appellatum est innouari, & sententia executioni mandari, secundum *Innocent. & Hostiens.* quos refert & sequitur *Fr. Emman. d. art. 13. in fine,* & resoluta per *Flamini. d. lib. 8. q. 7. nu. 163.* *Scaccia d. q. 16. limit. 1.*

sub n. 94. & n. 105. casu. 4. Ex ea ratione quia iudex non tenetur deferre appellationi, si tamen pars appellauerit, & tali causa quæ si esset vera, deberet legitima reputari, potest adire principem, qui poterit appellationem admittere si sibi visum fuerit. *Fr. Emman. d. art. 13. Stephan. Gratian. Marchia decis. 51. quam refert Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 135. post medium.*

5 Operatur etiam, ut excommunicatio lata post appellationem teneat *Scaccia de appellat. q. 17. limit. 22. sub n. 56.*

6 Clausula hæc intelligitur solummodo de friuola appellatione non de legitima, & ideo parum aut nihil operatur quando non est appositæ præuia causæ cognitione. *glos. verbo ante sententiam, in fine. in cap. ut debitus huius 59. de appellat. glos. 2. in cap. ex parte 13. de officio deleg. Menoch. d. casu. 197. a n. 2. Lancelot. d. cap. 12. limit. 8. a nu. 42. Brunor. a Sole d. verbo clausula, nu. 5. Seraphin. de privileg. iuram. priuil. 74. n. 46. Cardosa in praxi iudicium & aduocat. verbo clausula 2. Io. Francisc. Leo in thesauro fori ecclesiastici p. 2. cap. 2. nu. 36.* *Marchesani. de commissionib. p. 1. cap. 10. n. 18.* *Scaccia d. q. 16. limit.*

190 Remissiones Doctorum

limit. 1. n. 93. & 94. Ioseph. de Sesse de inhibitis. cap. 8. §. 2. nu. 10. Stephan. Gratian. d. cap. 41. n. 18. Cened. d. q. 45. nu. 42. & 43. In priuilegijs tamen religionibus à summis Pontificibus concessis, quod scilicet ad executionem illorum procedatur appellatione remota, remotam esse omnem appellationem legitimam & friuolam asserit Fr. Emman. d. q. 8. art. 13.

7 Nihil etiam operatur si constat de grauamine notorio. *Lancelot. d. cap. 12. limit. 8. n. 28. cum seqq. Seraphin. d. priuileg. 74. n. 46. Scacc. d. q. 16. limit. 1. n. 84. Marchesan. de commissionib. parte 1. pag. 302. n. 79. Stephan. Gratian. d. cap. 41. nu. 17. & tom. 3. c. 494. nu. 2. Cardin. Tusch. concl. 400. à n. 5. Gonzal. d. glos. 9. nu. 245. Cened. d. q. 45. n. 44. Et ideo non tollit appellationem si iudex docto malo, vel lata culpa sententiauit. *Scaccia d. limit. 1. nu. 83. Nec quando iniustitia sententiæ est detecta, & notoria. Cardin. Tusch. d. concl. 400. n. 21. & n. 25. idem resoluit quando proceditur absque parte, & extra iudicium. Nec etiam impedit recusatone iudicis. Scacc. d. limit. 1. n. 89. & 90. Marchesan. de commissionib. p. 1. pag. 301. n. 59.**

8 Non operatur in his in quibus appellatio est specialiter concessa à iure. *Scacc. d. limit. 1. n. 80. & 81. Marchesan. de commissionib. p. 1. pag. 297. n. 8.*

9 Item nec operatur contra tertium, commissæ enim causæ appellatione remota non prohibetur tertius appellare pro eo quod sua interesse putauerit. *Maranta d. tit. & quandoque appellatur, n. 339. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 9. à n. 12. & remed. 4. ad piscenda, n. 845. Lancelot. d. cap. 12. ampliat. 14. nu. 8. & 9. Bart. in l. 1. §. interdum, n. 4. ff. à quibus appellare non licet. Rebuff. ad leges Gallie tom. 1. tit. de litter. oblig. art. 1. glos. 10. n. 11. Corfet. in suis sing. verb. claus. Sebastian. Vant. de nullitate, tit. quis possit dicere de nullitate, num. 15. & 16. Brunor. à Sole d. verbo clausula 6. Gutier. in repet. l. nemo potest, n. 388. ff. de legatis 1. & practice lib. 1. quæst. 118. n. 2. Valdes. ad Xuar. in leges Regni limit. 2. lit. B. pag. 124. Mich. Grass. tom. 2. commun. opinion. lib. 7. tit. 24. nu. 29. pag. 323. Bernard. Graeu. d. lib. 1. concl. 122. n. 4. Scacc. d. q. 16. limit. 1. num. 78. & q. 17. limit. 6. memb. 4. nu. 42. Cardin. Tusch. d. concl. 400. n. 16. Marchesan. de commissionib. parte 1. pag. 667. num.*

num. 90. *Rendina ubi supra.*

10 Deinde hæc clausula non tollit appellationem à diffinitiva sententia, sed tantum ab interlocutoria. *Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula 5. Cened. practic. & canon. quest. lib. 1. q. 45. n. 42. Cardin. Tusch. d. conclus. 400. n. 17.* Nec etiam tollit supplicationem ad superiorem. *Scacc. q. 17. limit. 15. n. 5. Cardin. Tusch. d. concl. 400. n. 24.*

11 Clausula, omni & quacumque appellatione remota, tollit omnino appellationem. *Scaccia d. q. 16. limit. 1. sub n. 96.* Et prohibet in causa accessoria, & non tollit nullitatem, etiam in executione. *Marchesan. de commissionib. parte 1. pag. 301. & 302. à num. 56.*

CLAVSVLA VIII.

Arbitrio Rotæ.

1 **D**E vi, & effectibus huius clausulæ, vide *D. Maria de claus. p. 1. claus. 13. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1064. & collect. 1297. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. in annotat. n. 285. cum seqq. Seraphin. decis. 448. n. 1. & 4.*

2 Hæc clausula relaxat aliquatenus iuris rigorem. *Mar-*

chesan. de commissionib. p. 1. pag. 331. n. 156. & pag. 401. n. 36. Seraphin. decis. 1154. nu. 1. nouissime sacra Rom. Rota decis. apud Farinac. 228. n. 2. & 658. nu. 1. & decis. 85. nu. 4. & decis. 179. nu. 2. & decis. 582. nu. 2. tom. 1. par. 1. Et debet aliquoties regulari prout de iure, præsertim quando est appositæ in prima commissione, & quando commissio emanavit à Signatura iustitiæ, idem *Farinac. decis. 558. n. 1. & decis. 547. n. 1. & decis. 179. n. 1. & decis. 235. n. 1. to. 1. par. 1. & decis. 587. nu. 1. tom. 1. par. 2.* Non habet locum ad reiiciendum possessorium redintegrandæ, vt solum super petitorio cognoscatur idem *Farin. decis. 652. n. 1. d. p. 2.* Nec dat facultatem auferendi, vel lædendi ius partis *d. decis. 652. n. 2.* Nō potest impedire rem iudicatam. *decis. 434. n. 3. d. p. 2.* Non impedit maintenancem. *Marches. de commission. p. 1. pag. 436. nu. 3.* Nec defectum citationis. *pag. 8. n. 3.*

CLAVSVLA IX.

Auctoritate nostra.

1 **C**lausula hæc non importat iurisdictionem ordinariam, sed delegatam. *D. Mar-*

192 Remissiones Doctorum

ta de clausul. p. 1. claus. 186. n. 8. D. Barbosa in l. cum prator 12. in princ. n. 33. ff. de iudicijs. March. de commissi. p. 1. pag. 64. nu. 266. & pag. 802. n. 325. & pag. 416. num. 204.

CLAUSULA X.

Casu quo.

H Aec clausula facit actum conditionalem, ut resoluit *Surd. conf. 268. num. 8. & conf. 433. num. 15. & conf. 452. num. 39.*

CLAUSULA XI.

Codicillaris.

D E vi, & effectibus huius clausulae, vide *Hippol. conf. 118. n. 6. vol. 2. Anton. Gom. l. 3. Tauri, n. 71. cum seq. Menoch. conf. 326. n. 39. cum seq. Mascara. de probation. tom. 1. conclus. 300. Perez. ad l. 1. vers. sexto solemnitas tit. 2. lib. 5. ordin. p. 108. Ioseph. Ludou. Perus. decis. 2. n. 31. Cardin. Mantica de coniecturis ultim. volunt. lib. 1. tit. 9. *Surd. conf. 129. nu. 38. cum seq. & conf. 232. P. Molina. de iustit. disp. 132. tract. 2. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 292. D. Maria de clausul. p. 3. claus. 11. Ce-**

ual. commun. contra commun. q. 180. per totam & q. 185. cum seqq. Farinac. in nouiss. Rota decis. 452. n. 1. Cardoso in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula, nu. 21. Bernard. Graeua. ad pract. Camera imper. lib. 2. concl. 114. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 48. n. 4. cum seqq. Aloys. Ricci. in collect. decis. p. 1. collect. 59. & p. 4. collect. 1186.

2 Omissa hac clausula non debet subintelligi. *Brunor. à Sole in locis communib. verb. claus. 7. Producitur per illa verba, quisquis mihi haeres erit, Ceuall. commun. contra commun. q. 607. Et praesumitur ex voluntate testatoris potius quam ex capite notarij apposita Menoch. conf. 87. n. 50. Carot. decis. 22. quem refert Aloys. Ricci. d. collect. 59. post med. quod intelligit si testamentum publice coram testatore legatur: vel consuetudo, seu stylus sit illam apponi à notarijs, cui resolutioni consentit Mascard. d. concl. 300. n. 2. quia censetur apposita ex tacita voluntate testatoris, cum consuetum sit quod apponatur, ex Farinac. in praxi crimin. p. 6. tit. de falsitate & simulatione q. 157. n. 48. ...*

3 In testamentis inter liberos conditis tacite praesumitur

in esse, licet non reperiatur continuata *glos. in l. coheredi, §. cum filia verbo non voluit in fine de vulgari, communiter recepta per Anton. Gom. l. 3. Tauri, n. 62. & 74. Cou. in c. Rainuntius, §. 1. n. 4. de testam. Costa in cap. spater, verbo, interdum, n. 8. de testam. Cardin. Mantica de coniectur. ultim. volunt. lib. 1. tit. 9. nu. 5. & lib. 6. tit. 2. nu. 21. & 25. Ferrer in constit. Cathalon. glos. 7. n. 38. & tenent Clar. §. testamentum q. 8. num. 7. Matienso ad l. 1. glos. 10. n. 59. tit. 4. lib. 5. noua recopil. & d. l. 2. glos. 2. n. 9. Gutier. in repet. l. nemo potest, num. 241. ff. de legatis 1. & practic. lib. 3. q. 50. n. 3. Surd. conf. 232. n. 14. Ceuall. commun. contra commun. q. 186. cum seq. Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 18. & cap. 369. n. 1.*

4 Quando vero est tacite intellecta non est paris potentiae cum expressa. *Surd. conf. 232. num. 28.*

5 Clausula hæc posita in testamento operatur vt si testamentum non possit valere tamquam testamentum valeat tamquam codicillus, & omnia legata & fideicommissa sustineantur. *l. 1. vbi Bart. nu. 3. ff. de iure codicill. Clar. in §. testamentum q. 46. n. 1. Matienso ad l. 2. glos. 2. nu. 9. &*

Barbosa de Clausulis.

glos. 10. n. 4. tit. 4. lib. 5. noua recopil. Surd. d. conf. 232. n. 17. Gam. Lusitan. decis. 126. nu. 3. Cardin. Tuseb. d. concl. 292. à nu. 1. Cardoso in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula, n. 21. Aloys. Ricc. d. collect. 1186. vers. quintus. Et qua actione petantur legata, quæ conseruantur per Auth. ex causa C. de liberis præter. vide Rendina in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. de legatis, n. 36.

6 Primo operatur hæc clausula vt testamenti caducatio impediatur. *Menoch. consilio 106. n. 395. Et quod substitutus succedat non obstante quod institutio fuerit caduca ex Vincent. de Franchis decis. 156. n. 1.*

7 Secundò operatur rupto testamento per querelâ ex *Bart. in Auth. ex causa n. 23. C. de liberis præteritis, quem refert Ceuall. d. q. 185. resoluunt D. Marta d. claus. 111. n. 40. Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 8.*

8 Tertiò quando testamentum est nullum præteritione aut mala filij ex hæredatione, quia tunc operatur repetitionem fideicommissi venientibus ab intestato. *D. Marta d. clausul. 11. n. 19. Gutier. practic. lib. 3. q. 50. n. 7. Farin. sacre Rom. Rota decis. 568. n. 3. tom. 1. p. 1.*

9 Quartò ex præsumpta testatoris mente operatur vt ad reuocationem iuramenti testamēto inserti debeat fieri specialis mentio in alio testamento, *Gabriel commun. opinion. lib. 4. tit. de testam. concl. 5. n. 10. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 31. num. 13. Ceuall. commun. contra commun. q. 211. nu. 1. Stephan. Gratian. d. cap. 48. n. 19. Bernard. Graue. ad præct. camera imper. lib. 2. concl. 114. confid. 1.*

10 Quintò posita in testamēto operatur vt hæredes ab intestato censeantur grauati quasi per fideicommissum disposita in testamento adimplere *l. fin. vers. illud C. de codicillis, Bellacomb. tom. 2. commun. opinion. lib. 6. tit. 13. n. 256. vers. nec enim, pag. 60. Valasc. conf. 68. n. 2.*

11 Sexto operatur si testamētum est nullum vt pure intelligatur relictum esse fideicommissum quo casu legitima tantum, non tamen trebellianica deduci potest *Gutier. d. q. 50. n. 9.*

12 Septimò operatur repetitionem legati venientibus ab intestato ex *Vineent. de Franchis decis. 1. n. 13. & 15.*

13 Octauò in testamento maris adiecta facit valere suam substitutionem directam iure fi-

deicommissi vt per *Ferrer. in constitut. Cathalon. glos. 1. n. 165.*

14 Non operatur in grauato restituere quod non detrahatur Trebellianica ex *Caualcant. de usufructu mulieri relicto, n. 80.*

15 Decimo quod verba directæ obliquentur *Matienso l. 2. glos. 2. n. 9. tit. 4. lib. 5. nona recop. Surd. conf. 232. n. 19. & 23. Seraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 97. n. 4. Ferrer. in constitut. Cathalon. glos. 7. n. 135.*

16 Vndecimò sustinet seu confirmat voluntatē defuncti, quando deficit simpliciter ob defectum solemnitatis, non autem eam alterat, vel extendit, iuxta resoluta per *Valasc. conf. 183. nu. 12. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 369. n. 20.*

17 Duodecimò facit valere testamentum eo casu quo hæres moritur in vita testatoris *Bellacomb. to. 2. commun. opinion. lib. 6. tit. 13. n. 259. pag. 62. D. Marta d. clausula 11. n. 39.*

18 Decimotertiò apposita in testamentis facit directam substitutionem flecti in fideicommissariam *Ferrer. in constitut. Cathalon. glos. 1. n. 176. quia trahit secum substitutionem fideicommissariam nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 344.*

num. 10. tom. 1. parte 2.

19 Clausula hæc codicillaris non habet vim & effectum contra voluntatē testatoris, nec aliquid operatur in testamēto quod non valet propter defectum voluntatis. *Tiraq. in l. Si unquam, verbo donatione largitus, n. 266. C. de reuocandis donat. Seraphin. de priuileg. iuram. priuileg. 84. n. 5. Surd. decis. 37. n. 7. & conf. 232. num. 36. Cald. Pereira quest. forens. lib. 2. q. 126. num. 9. comp. 703*

20 Nec etiam operatur in testamento quod iure testamenti sustinetur. *Surd. conf. 132. n. 38.*

21 Nec deinde operatur qd reciproca substitutio contineat si de commissariam. *Surd. d. conf. 232. num. 13. & 16. D. Martia d. clausula 11. num. 15. cum seqq.*

22 Nec sustinet testamētum patris, qui instituit turpem personam. *Surd. de Alimentis vir. 81. priuileg. 95. num. 3. Card. Tusch. d. concl. 292. num. 153.*

23 Nec tollit remedium l. si unquam C. de reuocandis donat. *Tiraq. in l. si unquam in prefat. num. 87. & verbo libertus n. 105. qui videtur sibi contrarius.*

24 Pugna ingens est, an clausula hæc sustineat testamentum nullum ob præteritionem posthumæ quia vero exculsi simi opti-

meq; de iuris prudentia meriti questionis huiusce enodationem summa industria inuestigarunt, suoq; cum instructissimo apparatu proposuerunt eo omnino remittendus erat studiosus. Adeat proinde ex professo reassumentē *Anton. Gabri. tom. 3. commu. opin. lib. 6. tit. de Clausulis concl. 7. & 8. pag. 407. Hippol. conf. 118. nu. 7. vol. 2. Anton. Fab. Subaudiæ conf. 20. p. 1. Vincen. Honded. conf. 74. vol. 1. Surd. conf. 55. m. 13. et conf. 232. nu. 39. Clar. S. testamentum q. 46. num. 1. Franc. Viui. Neap. decis. 422. Marc. Anton. de Amatis Marchie decis. 10. Caualeant. Fiuiz. decis. 29. nu. 7. & num. 27. lib. 4. Surd. Mantua decis. 54. nu. 10. Thesaur. Pedam. decis. 141. quem refert Aloys. Ricc. d. collect. 59. Menoch. lib. 4. de presumpt. q. 32. Azévedo l. 1. num. 70. tit. 8. lib. 5. nouæ Recopil. Fachina. controuers. lib. 4. cap. 11. cum duobus seqq. Petr. Gilchen. in Auth. ex causa à num. 10. C. de liberis præteritis. Brunor. a Sole de verbo Clausula 80. Paul. Montan. de tutel. cap. 22. num. 25. Ceuall. d. q. 180. & 181. Stephan. Gratian. d. cap. 48. nu. 9. cum seqq. D. Martia d. clausula 11. num. 24. & 25. comp. 703*

CLAVSVLA XII.

Compareas si tua putaueris interesse.

HAec clausula operatur, vt persona non dicatur habilis ad comparandum nec audiri debeat, nisi constet de suo interesse; hoc est se ius aliquod in causa habere, vt probat *tex. in l. si vnus. S. ante omnia ff. de pactis*, resoluunt *Mench. remed. 4. adipisc. num. 616. cum seq. Surd. de alimentis. tit. 1. q. 33. num. 13. & decis. 120. num. 11. & decis. 260. num. 3. Bernard. Graue. ad practica camera Imperialis lib. 1. concl. 69. num. 1. Stephan. Gratian. digest. forens. cap. 302. num. 30. & cap. 387. Et qui fecit citare aduersarium suum ad iudicium videtur eius personam approbare, adeo quod non potest postea illum reprobare. *Hyppol. in l. si quis ne questionum. 39. ff. de questionibus. 3. q. 102. a. totum. 21.**

2. Facultatem comparandi in absolutam citari voluntatem consistit, facitq; reum voluntarium non necessarium. *Surd. decis. 261. n. 5. Seraphin. decis. 512. nu. 3. Casar Argelo de contradictione legitimo q. 3. num. 78.*

CLAVSVLA XIII.

Conscientiam tuam oneramus.

HAec clausula non mutat naturam negotij, & potius denotat monitionem quam conditionem. *Stephan. Gratian. Marchie decis. 157. nu. 9. Marchesan. de commission. par. 1. pag. 256. num. 85. Vbi num. 89. dicitur quod est electiua industriæ personæ.*

2. A sententiâ iudicis, cum causa est commissâ cum hac clausula, non datur appellatio vt per *Sigismund. Scaccia de appellat. lib. 9. q. 17. limit. 15. num. 3. & num. 5. asserit tunc posse recurri ad superiorem per viam supplicationis.*

3. Per hanc clausulam in rescripto Papæ videtur remissus rigor iuris ciuilis, sicut per clausulam Arbitrio Rotæ. *Seraphin. decis. 448. num. 1. Et non operatur nisi respectu contrauentionum de facto, & vbi non adest possessio idē Seraphin. decis. 1176. n. 5.*

4. Delegatus cum hac clausula non potest subdelegare, quia videtur electa industria personæ. *Mench. de arbitrar. lib. 1. q. 68. nu. 12. & lib. 2. de presumpt. q. 21.*

num. 12. *P. Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 27. nu. 43.* *Ioan. Franciscus Leo in thesauro fori Ecclesiastici p. 1. cap. 15. num. 49.* & *p. 2. cap. 2. num. 16.* *D. Marta de claus. p. 1. clausula 253. num. 1.* vbi nu. 27. asserit quod per hanc clausulam excluditur omnis exceptio & appellatio. Contrarium tamen, imò quod possit subdelegare, tenent *Nau. conf. 2. sub tit. de offic. deleg. in antiqu. F. Emman. quest. Regularium tom. 2. q. 119. art. fin. vers. ultimo.*

5 Verba conscientiae tuæ committimus denotant arbitrium boni viri, vt per *Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 8. num. 40.* *Mascar. de Probation. concl. 414.*

6 Iudex non secundum conscientiam propriam, sed secundum allegata, & probata debet iudicare. *l. illicitas §. veritas, ff. de officio praesidis ordinat. regia Lusitanorum lib. 3. tit. 63. in princ. & tit. 66. in princ. tenent Viui. Neapol. decis. 178.* *Tiber. Decian. tract. crimin. lib. 2. cap. 14. Clar. §. fin. q. 66. n. 2.* *Menoch. conf. 92. num. 80. cum seqq. & conf. 786. n. ult.* *Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 21. num. 163. cum seq.* *Mascar. de probat. concl. 948.* *Caualecan. decis. 25. num. 5. p. 1. & decis. 19. num. 61. & decis. 23. nu. 10. p. 3.*

Barbosa de Claus.

Seraphin. de priuilegijs iuramen. priuil. 2. in princ. Cened. ad Decretal. collect. 101. n. 11. *F. Ludou. Miranda de ordine iudici. q. 28. art. 3.* *Sayr in clau. Regia lib. 12. cap. 8. nu. 6. cum seqq.* *P. Lessi. de Iustitia lib. 2. c. 29. dub. 10. n. 84.*

CLAUSULA XIV. Constituti.

1 **M**ateria huius clausulae sedet in *l. quod meo, & in l. interdum, ff. de acquirenda possess. de qua, & eius effectibus latissime agunt Tiraq. in tract. de iure constituti possessorij, Greg. l. 9. tit. 30. p. 3.* *Menoch. conf. 139.* *Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 1. collect. 55. & par. 2. collect. 449.* *D. Marta de clausulis p. 1. claus. 20.*
2 Per hanc clausulam res transfertur in emptorem possessionis *Tiraq. de iure constituti p. 1. num. 2. & p. 2. ampl. 1. nu. 2.* *Menoch. d. conf. 139. num. 24.* *Ioseph. Ludou. Perus. decis. 50. nu. 6. p. 1.* *Gutier. pract. lib. 2. q. 88. num. 8. & lib. 3. q. 64. num. 23.* *Valasc. conf. 106. num. 2.* *Cald. Pereira de resolutione emphyt. cap. 6. n. 25. & num. 29. & de Emptione cap. 25. nu. 10.* *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 175. num. 3.* *Ant. Gom. l. 45. Tauri num. 78. vbi nu. 82.*

N 3 tenet,

198 Remissiones Doctorum

tenet, quod per hanc clausulam transfertur possessio quoties, is in cuius fauorem fit constitutum, est præsens, vel eius ratihabitio sequitur. Et tunc apud constitutarium est vera, & civilis possessio, ex *Viui. tom. 2. commun. opin. lib. 7. tit. 1. num. 67. vers. Et tanto. Menoch. d. conf. 139. num. 11.* Et transit in eius hæredes *Gom. ad l. 40. Tauri num. 20. Menoch. d. conf. 139. num. 30.*

3 Et vt per hanc clausulam transferatur possessio requiritur quod transferens possideat tempore constituti, & de hoc articulos faciat, iuxta resoluta per Hip *pol. sing. 521. Tiraq. de iure constituti p. 3. limit. 1. a princip. Ioseph Ludou. Perus. decis. 68. nu. 1. p. 2. Masc. de probat. concl. 412 & concl. 1189. n. 3. et concl. 1211. n. 2. cum seqq. Gomez l. 45. Tauri n. 84. Valasc. d. conf. 106. nu. 11.*

4 Constitutarius tamen ob vim huius clausulæ si non accipit possessionem infra decem annos, illam amittit, iuxta tradita per *Menoch. d. consil. 139. n. 7. vbi nu. 28.* dicit hoc procedere eo casu quo constituens decessit, & possessio deuenit ad eius hæredem, tenent etiam *Tiraq. d. tract. de iure constituti p. 3. limit. 21. Anton. Faber in suo C. tit. de Acquirenda posses.*

definit. 10. quem refert Aloyf. Riui. d. collect. 449. limit. 1.

5 Possidens prior per constitutum præfertur, secundo habenti actualem possessionem, quia possessio est vera, licet modus sit fictus, vt per *Ias. & Doct. in l. quoties C. de rei vendicat. Viui. lib. 7. commun. opinion. tit. 1. n. 67. Nicol. Mozz. de contractibus tit. de naturalibus. emptionis nu. 33. & 34. Gutier. de Iuram. confirm. p. 1. cap. 30. num. 5. Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 8. nu. 4. & de resolut. emphyt. c. 10. n. 23. Cardos in praxi iudicum, & aduocat. verbo emptio nu. 18. citauit alios in Remission. ad Ordin. Regiam lib. 4. tit. 7. in princip. nu. 3. quæ impressæ fuerunt Vlyssipone, me præsentē, anno Domini 1618. Nunc verò in hac Romana Curia post alteras in ius. Canonicum prælo missas Remissiones, iterum illas cum alijs in sacrosanctum Concilium Trident. auctas & emendatas, quantum fuerit, in lucem edam.*

6 Interdictum vnde vi competit habenti possessionem per hanc clausulam. *Tiraq. d. tract. de iure constituti p. 1. num. 69. & p. 2. ampl. 11. & tract. de mort. p. 6. declarat. 4. num. 5. Valasc. consil. 126. num. 11.*

7 Deinde constitutarius sua possessione spoliatus potest intentare remedium recuperandæ possessionis *Menoch. d. conf. 139. n. 22. Valasc. d. consult. 106. n. 3.*

8 Operatur hæc clausula, vt non detur mandatum de manu-tenendo contra illum cuius nomine, quis se constituit possidere, vt per *Stephan. Grat. discept. forens. cap. 113. num. 71.*

9 Operatur etiam, & habet suam vim in emphyteusi. *Valasc. de iure emphyt. q. 18. nu. 18. cum duobus seqq.* Emphyteuta tamen alienans per hanc clausulam nõ incidit in commissum. *Anton. Gomez. l. 45. Tauri n. 95. Tiraq. de iure constituti p. 3. limit. 26. n. 5. & 6. Valasc. de iure emphyt. q. 18. nu. 20. Gama Lusitan. decis. 116. num. 1.* Plures refert Doctores *Cened. ad Decretal. collect. 144. num. 10.* quibus adde *Polydorum Ripam obseruat. 342. quem refert Aloys. Ricc. d. collect. 55. in fine.* *Cald. Pereira de extinct. emphyt. cap. 6. à nu. 23. & cap. 5. a n. 82.* *Card. Mantica de tacitis, & ambiguis conven. lib. 22. tit. 28. n. 33.* *P. Rebello de obligat. iustitia p. 2. lib. 13. q. 4. num. 7.*

10 Operatur deinde, vt creditor possit agere ad bona obligata nulla facta prius excussione

Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 38. num. 8. vbi num. 9. asserit hoc procedere etiam vbi res agitur inter duos creditores.

11 Non vero operatur hæc clausula translatione possessionis apposita in contractu nullo, & à iure reprobato *Valasc. consul. 106 nu. 7.* Apposita enim in contractu nullo nullius est momenti *Io- seph Sesse Aragon. decis. 29. nu. 19. Cald. Pereira quæst. forens. consil. 19. num. 43.*

12 Nec in bonis emphyteuticis dotatis, vel donatis vni, & postea alteri venditis de consensu domini cum reali traditione, *Valasc. de iure emphyt. q. 14. n. 10.*

13 Nec etiam operatur suum effectum translationis possessionis apposita in alienatione rei incertæ per verbum numerale. *Tiraq. de iure constituti par. 3. limit. 19. Gama Lusitania decis. 56 per tot. Brunor. à Sole in locis communibus verbo Clausula num. 10.*

14 Nec stante statuto veram ac corporalem requirente traditione, vt per *Stephan. Gratian. Marchia decis. 238. dub. 2. quem refert Aloys. Ricc. d. collect. 55. post principium.*

15 Item non transfert possessionem in absentem. *Tiraq. de iure constituti p. 3. limit. 30. nu. 52.*

200 Remissiones Doctorum

cum seqq. Gama Lusit. decis. 383. n. 2. Valasc. consult. 55. num. 3.

16 Nec extenditur ad futura. Tirag. de iure constituti p. 2. ampliat. 32. Menoch. conf. 122. num. 36. & num. 55.

CLAVSULA XV. Contradictores appellatione post posita compescendo.

1 **O**peratur ut appellatio postea interposita non faciat quid censeris attentatum; nec effectum suspensuum operatur; ut notatur per scribentes in cap. pastoralis, §. prater ea de officio deleg. & per Philip. Franc. in cap. bona, nu. 36. de appellat. Rendina in promptuario receptorum sentent. tom. 1. tit. 16. n. 5.

2. Hæc clausula semper solet apponi in parte executiua litterarum; & non comprehendit contradicentes de iure, sed solum, refertur ad contradicentes de facto, gloss. verbo contradictores & ibi Abb. n. 9. in cap. pro illorum de prebendis. Nouar. in cap. cum contingat causa 7. nullit. n. 3. de rescriptis, Flamin. de resignat. lib. 1. q. 4. nu. 44. Fr. Emman. Rodaric. quest. regular. tom. 1. q. 8. art. 12. Zerola in praxi Episcopa-

lip. 2. verbo contradictores, pag. 33. & verbo littera Apostolica, pag. 66. Lancelot. de attent. tit. de attent. appellat. pend. p. 2. cap. 12. limit. 9. n. 41. Rendina d. n. 5. Seraphin. decis. 1471. n. 3. p. 2. Campanili diuersor. iuris canon. rub. 11. cap. 13. à num. 234. Cardin. Thust. tom. 1. pract. conclus. lit. C. conclus. 320. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. in annotat. num. 242. Barthol. Perett. in comment. ad extrauag. ambitiosa, verbo infringere, nu. 20. de rebus ecclesie non alien. pag. 268. Nicol. Garcia de Beneficijs p. 6. cap. 2. à n. 115. cum seqq. ubi refert ad hoc Rotæ decisionem. D. Marta de clausulis p. 1. claus. 21. Marchesan. de commission. p. 2. pag. 491. n. 4. & p. 1. pag. 960. n. 2. Importat hæc clausula ut censeatur cõcessa iurisdicctio iudicialis Farin. sacra Rota Rom. decis. 616. nu. 4. to. 1. p. 1. Campanili d. cap. 13. n. 235. Mar. Anton. var. resolut. lib. 1. resol. 112. casu 66.

3 Executores virtute huius clausulæ possunt excommunicare contradicentes sine causa & de facto, qui eo ipso cadunt à iure, quod in beneficio habent Flamin. de resignation. lib. 8. q. 7. num. 158.

4 Delegatus virtute huius clausulæ

clausulæ non potest alia pœna punire, quam per viam excommunicationis & interdicti *Azeuedo ad l. 1. n. 22. tit. 5. lib. 8. noua recopil.* Quia hæc clausula capit turbantes iurisdictionem delegati. *Marchesan. de commission. p. 1. pag. 214. num. 195.* Et operatur processum contra tertios *d. p. 1. pag. 214. n. 192.*

CLAVSVLA XVI.

Cum annexis & connexis, &c.

Hæc clausula intelligitur dūmodo annexa, & connexa non sint talia, quæ alijs sint cōcessa *Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. concl. 325. nu. 1.* vbi *num. 2.* declarat de annexis, & connexis non remotis, sed proximis. Et hæc clausula negotium principale capit *Marchesan. de commissionib. parte 2. pag. 353. nu. 72.* & appellationem à grauamine, *parte 1. pag. 203. num. 89.* Et hæc clausula cum annexis, & connexis, incidentibus, & emergentibus in appellatione à grauamine facit filere negotium principale *Marchesan. d. tract. parte 1. pag. 203. n. 904.*

CLAVSVLA XVII.
Cum plena, & libera
administratione.

Hæc clausula ponitur potius ex consuetudine, & stylo notariorū, quam ex partium voluntate & consensu *Marsienso ad l. 7. gloss. 14. num. 6. tit. 11. lib. 5. noua recopil.* Et restringitur per verba præcedētia & sequentia ad præmissa itant hæc libera potestas non possit egredi fines præmissorum, probat *text. in c. qui ad agendum de procurat. lib. 6. resoluit. Rotæ decis. 295. n. 3. ni nouiss. nouiss. apud Farin.*

2 Operatur vt quis possit omnia facere, quæ principalis *Tiraq. de iure constituti p. 3. limit. 13. num. 12. Gutier. de iuram. cōform. p. 1. cap. 50. num. 7. & 13. Azeuedo l. 3. nu. 3. tit. 3. lib. 5. noua Recopil.* quos refert *Nicol. Garcia de Benefic. p. 5. cap. 8. nu. 74.* quibus adde *Stephan. Gratian. Marchia decis. 79. num. 2. & discept. forens. cap. 196. nu. 13. D. Marta de clausulis p. 1. clausula 119. n. 1. nouissime Aloys. Kicc. in collect. decis. par. 5. collect. 1730.*

3 Mandatum cum libera, &c. æquiparatur mandato speciali vt probat *text. in l. procurator cum*

202 Remissiones Doctorum

libera & in l. mandato ubi glossa & Bart. ff. de Procurat. resoluunt Cou. Vari. lib. 1. cap. 6. nu. 3. vers. Quinto. Gregor. l. 19. verbo quando tit. 5. part. 3. Tiraq. de Retractu lig. S. 1. gloss. 13. nu. 32. Cotta in memorab. verbo procurator generalis pag. 707. Bellacomb. to. 1. commun. opinion. lib. 2. tit. de procuratoribus nu. 54. pag. 319. Flamin. de Resign. tom. 1. lib. 7. q. 24. nu. 12. & tom. 2. lib. 9. q. 7. n. 26. & q. 17. num. 31. D. Marta de clausulis p. 1. clausula 26. num. 3. & clausula 119. num. 2. Bernard. Graue. ad pract. camera Imper. lib. 2. concl. 72. in consider. num. 4. Stephan. Gratian. Marchia decis. 79. num. 1. & discept. forens. cap. 196. num. 12. cum seqq. Cald. Pereira de emptione cap. 15. num. 2. cum seqq. & cap. 23. nu. 6. Farin. de delictis p. 4. decis. 52. nu. 2. ubi addit. lit. B. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 66. nu. 241. Mendez de Castro in praxi Lusitana lib. 1. cap. 3. num. 38.

4 Vnde procuratori cum libera ad omnia negotia potest solui probat tex. in l. Vero procuratori, in princip. & in l. qui hominem S. si Titium ff. de solutionib. resoluunt Cald. Pereira de Emptione cap. 23. num. 6. D. Marta de clausulis p. 1. clausula 26.

nam. 2. & terminum solutionis prorogare ille potest Cald. de emptio. c. 15. nu. 5. Contrariū tamen, quod ei non possit solui, tenet Camill. Borrell. d. tit. 66. n. 218.

5. Deinde etiam procurator cum libera sine alio speciali mandato potest impetrare beneficiū ecclesiasticum Nauar. in cap. si quando in princip. de rescriptis pag. 2. & cons. 51. de sponsalibus num. 3. in antiq.

6 Et impetrare dispensationē Nauar. cons. 51. sub tit. de sponsalib. à num. 1. in antiq. P. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 26. num. 4.

7 Ac emphyteusim renouare Cald. Pereira de emptio. c. 15. n. 4.

8 In quibus casibus speciale requiritur mandatum, nec sufficiat constitutum esse procuratorem cum hac clausula.

9 Primo procurator ad lites cum hac clausula non potest recipere solutionem, cum ad hoc requiratur speciale mandatum l. hoc iure ubi Doct. ff. de solutionib. Tiraq. de Retract. lig. S. 9. gloss. 3. num. 10. Cardoso in praxi iudicum & aduocat. verbo procurator num. 31. Cald. Pereira de emptione cap. 23. num. 6.

10 Secundo nec potest remittere debitum Cardoso d. verbo procurator nu. 43. Camill. Borrell.

in *summa omnium decis. tit. 66. num. 236.*

9 Tertiò, non potest alienare *D. Mart. de clausulis par. 1. clausula 26. nu. 2. vers. hac clausula. Cald. Pereira de emptione cap. 15. num. 2. ubi contrarium videtur tenere.*

10 Quartò, non potest iurare sine speciali mandato *Surd. Mantua decis. 159. num. 1. Cardoso d. verbo procurator num. 24. Et in iuramento fidelitatis resoluit Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 57. nam. 35. & tit. 66. num. 197.*

11 Quintò, non potest accusare *l. fin. Code pactis conuentis. Surd. decis. 89. num. 19. ubi n. 20. idem resoluit in declaratione animi.*

12 Sextò, non potest imprecari rescriptum. *Cardoso d. verbo procurator num. 32. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 63. num. 17. Perez. l. 6. vers. quæro 28. tit. 12. lib. 3. Ordin. pag. 700. ubi secus asserit in rescriptis gratiæ.*

13 Septimò, non potest facere exemplationem instrumenti. *Cardoso d. verbo procurator num. 35.*

14 Octauò, non potest matrimonium contrahere, eo quod mandatum ad contrahendum matrimonium debet esse speciale, cum expref-

sione personæ, cum qua matrimonium contrahi debet, & non sufficit mandatum generale ad contrahendum cum quacunque resoluunt citari à *Cened. in collect. super sextum librum Decretalium collect. 3. num. 2. quibus adde Ioseph. Ludou. tom. 3. communium opin. tit. de Mandato concl. 1. vers. duodecimo pag. 513. Tirag. de iure mariti gloss. 7. num. 111. Fr. Emman. Roder. quest. Regular. tom. 3. q. 17. ar. 13. Cald. Pereira in l. si curatorem verbo implorandum num. 6. vers. Facit. C. de integrum restit. minor. Flamin. de Resignat. lib. 10. q. 8. nu. 33. Cardoso d. verbo procurator num. 33. P. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 11 num. 3. & 4. P. Rebello de obligationib. instit. p. 2. lib. 2. q. 5. nu. 1. Francis. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comparat. 25. num. 5. cum seqq.*

15 Nonò, non potest recusare. *Roland. conf. 19. num. 2. vol. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 100. num. 44. Bernar. Grana. ad practicam Camera imperialis lib. 1. concl. 33. confid. 4. nu. 4.*

16 Decimò, non potest substituere sine speciali mandato *Cas. san. in consuetud. Burgundia rub. 4. §. 5. verbo sans procuracion. n. 4. Surd. decis. 195. num. 9.*

17 Undecimò non potest transigere

figere vel pacisci l. procurator cui generaliter ubi glossa verbo procurator ff. de procuratoribus Cardoso d. verbo procurator num. 25.

18 Duodecimò, non potest compromittere Camill. Borrell. in summa decis. tit. 66. num. 176. Cardoso d. verbo procurator n. 26 quamvis contrariū teneant Viui. tom. 1. comm. opin. lib. 4. tit. mandati num. 50. Mench. V. sup. freq. cap. 68. num. 9.

19 Decimotertiò, non potest capere possessionem Aloys. Ricci. in praxi. Archiep. Neapol. decis. 189. num. 194.

20 Decimoquartò, nō potest iurare de calumnia vt probat text. in cap. nullam 3. de iuram. calumnie lib. 6. tenent Cou. in cap. quamvis pactum p. 1. §. 5. à nu. 8. & var. lib. 1. cap. 6. n. 2. Cotta in memorabil. verbo procurator pag. 709. Franc. March. Delphin. decis. 687. num. 1. p. 2. Math. Coler. German. decis. 115. n. 1. & 2. Anton. Gabr. tom. 3. commun. opinion. tit. de mandato concl. unica vers. 4. requiritur. Mench. V. sup. freq. cap. 25. à nu. 16. Peregr. Ianin. de citatione reali lib. 3. c. 25. n. 161. Fului. Pacian. de probation. lib. 2. cap. 48. nu. 12. Anton. del Re Tiburtin. de iuram. calumnia, c. 16. per totum. Seraphin. de priuilegiis.

ram. priuileg. 111. n. 4. Gutier. praeftic. lib. 1. q. 62. Cald. Pereira in l. si iuratorem verbo implorandū num. 6. Farinac. in praxi crimin. p. 4. decis. 52. nu. 2. & nouiss. Rota decis. 117. n. 2. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 51. de iuramento calumniae, nu. 16. & tit. 66. de procuratorib. n. 181. Cardoso d. verbo procurator, nu. 36. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 105. à n. 21. Aloys. Ricci. in decis. curiae Archiep. Neapolit. decis. 179. p. 2. Sufficit tamen speciale mandatum, licet non sit expressa in eo causa, in qua iurandum sit, docent Anton. Del Re Tiburt. d. cap. 16. nu. 18. Stephan. Gratian. d. cap. 105. nu. 23. quamvis contrarium. defendat Menchag. d. cap. 25. n. 17.

21 Decimo quintò non potest respondere positionibus Rebuff. tom. 3. ad leges Gallie tit. de respons. per credit. art. 1. gloss. unica, n. 15. Menoch. consil. 80. num. 64. vol. 1. Camill. Borrell. d. tit. 66. num. 210.

22 Decimosextò, non potest petere restitutionem in integrū, l. illud, §. si talis, ff. de minor. cap. coram ubi gloss. verbo mandatum de restitut. in integrum, Cou. d. cap. 6. in princip. Menoch. consil. 190. n. 298. Maurist. de in integ.

restitut. cap. 23. cum seqq. Sfortia
eod. tract. p. 1. q. 31. art. 12. cum
seqq. Marc. Ant. de Amatis Mar-
chia decis. 97. n. 6. Pereg. Iannin.
de reali citat. lib. 3. cap. 21. n. 139.
Cald. Pereira in l. si curatorem
verbo implorandum à nu. 4. Gu-
tier. pract. lib. 2. q. 88. n. 3. Morla
in emporia iuris p. 1. tit. 5. in prin.
num. 22. Ceuall. commun. contra
commun. q. 135. Farinac. de deli-
ctis p. 4. decis. 52. Bernard. Gra-
ua. ad pract. Camera imper. lib. 1.
concl. 143. confid. à nu. 8. Cardoso
d. verbo procurator, n. 27. Camill.
Borrell. d. tit. 66. n. 169. Stephan.
Gratian. Marchia decis. 196. n. 4.
& discept. forens. cap. 105. n. 25.
vbi etiam resoluit ad petendam
restitutionem in integrum requi-
ri speciale mandatum; quamuis
nō exprimatür persona, vel cau-
sa in qua peti debeat restitutio.
Intellige procedere solum quo-
ties principaliter petitur restitu-
tio; secus vbi incidenter, tunc
enim speciale mandatum non
requiritur. Bart. in l. cum procu-
rator. & ibi Ias. in princip. nu. 4.
ff. de noui operis nunt. Mysinger.
sent. 2. obseruat. 26. vers. verum
predictu dogma. Kirchou. et Balb.
tom. 1. communium opinion. lib. 2.
tit. 23. nu. 1. cum seqq. pag. 343.
Ioseph. Ludou. concl. 30. num. 10.

Hieron. Magon. Florentina decis.
70. n. fin. Cald. Pereira d. verbo
implorandum num. 11. Camill.
Borrell. d. tit. 66. num. 170.

23 Decimoseptimo, non po-
test pacem facere Clar. lib. 5. §. fi.
q. 58. num. 28. Tiraq. in l. si vn-
quam verbo donatione largitus
num. 173.

24 Decimooctauo, nō potest
donare Mascard de probat. concl.
1308. n. 10. Flamin. d. lib. 9. q. 17.
num. 88. Cald. Pereira d. verbo
implorandum nu. 7. vers. ex qui-
bus, & de emptione cap. 15. n. 10.
Stephan. Gratian. Marchia decis.
79. num. 6. Camill. Borrell. d. tit.
66. n. 246. Cardoso d. verbo Pro-
curator num. 43.

25 Decimonono, non potest
renuntiare instantiæ litis Tiraq.
d. verbo donatione largitus n. 175.
Mascard. d. concl. 1308. num. 15.
Camill. Borrell. d. tit. 66. n. 250.

26 Vigesimo, non potest re-
nuntiare exceptionibus perem-
ptorijs, quamuis possit dilatorijs
Tiraq. d. verbo donatione largi-
tus num. 173.

27 Vigesimo primo, non po-
test renuntiare appellationi per
se interpositæ Tiraq. d. verbo do-
natione largitus num. 174. & de
iure mariti gloss. 7. num. 77. Ma-
scard. dist. concl. 1308. num. 14.

206 Remissiones Doctorum

Stephan. Gratian. d. decis. 79. n. 6.

Cardoso d. verbo procurator n. 43

28 Vigesimo secundo, non potest facere ea, quæ sunt magni præiudicii, sed requiritur speciale mandatum *Menoch. consil. 331 num. 90. & consil. 400. num. 4.*

29 Vigesimo tertio, non potest resignare beneficium *Rebuff. in tract. nomination. q. 14. nu. 112. Flamin. d. lib. 9. q. 7. nu. 9. Cardoso d. verbo procurator num. 40. vbi num. 39. idem dicit in collatione seu inuestitura beneficii.*

30 Vigesimo quarto, non potest clericum ad beneficium præsentare *Card. Mantica de tacitis & ambig. conuen. tom. 1. lib. 7. tit. 16. num. 39. Aloyf. Ricci. in praxi rerum fori eccles. decis. 189. n. 93 Cald. Pereira d. de emptione cap. 15 num. 11.*

31 Vigesimo quinto, non potest acceptare beneficium ecclesiasticum *Cou. lib. 3. Vari. c. 16. num. 4. & 5. Villalob. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 24. nu. 15. pag. 611. Brunor. à Sole in locis communib. verbo Mandatum 14. Flamin. de Resignat. lib. 10. q. 6. num. 13. & q. 8. num. 34. Camill. Borrell. d. tit. 66. num. 165.*

32 Vigesimo sexto, non potest facere ea ex quibus constituens cadat in poenam, nisi ad ea fa-

cienda habeat speciale mandatum, probat *text. in l. si procurator ff. de condict. indeb. l. 3. S. si procurator ff. quod quisque iuris, vbi Bar. Soar. de Paz. in practica to. 1. par. 7. cap. unico à n. 3. Azevedo ad l. 10. num. 31. tit. 1. lib. 4. noue Recopil. Brunor. à Sole verbo mandatum num. 13. Cald. Pereira de emptione cap. 15. num. 13. Mandatum enim quantumcumque generale non extenditur ad ea per quæ dominus cadat in commissum, & delictum *l. Creditor S. Lutus ff. mandati, Surd. de Alimentis tit. 9. q. 26. nu. 112. Cald. Pereira d. cap. 15. num. 12.**

33 Vigesimo septimo, non potest remittere caducitatem sine speciali mandato *Menoch. consil. 460. nu. 14. Surd. Mantua decis. 181. num. 15. Stephan. Gratian. Marchia decis. 49. n. 28. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 33. n. 151. & tit. 66. nu. 214. Nec etiam potest declarare caducitatem *Surd. d. decis. 181. n. 14.**

34 Vigesimo octauo, non potest impetrare beneficium *cap. Odoardus de solution. & cap. peruenit de fideiussoribus, cū ad hoc requiratur speciale mandatum, vt per Marchesan. de commissio- nib. par. 3. cap. 1. S. 1. num. 11. pag. 311.*

35 Mandatum cū libera, &c. non inducit clausulā, quod promittit habere ratum, & firmum, quicquid per procuratorem factum fuerit, vt probat *gloss. in l. si procuratorem ff. de procurator. Cou. d. cap. 6. num. 4.* quem refert *Nicol. Garcia de Benefic. p. 5. cap. 8. num. 75.*

CLAUSULA XVIII. Constituto.

1 **H**Aec clausula est conditionalis *Marchesan. de commissionibus parte 1. pag. 1123. nu. 81.* nouissime sacra Rota Romana *decis. 40. nu. 1. & decis. 701. num. 5. tom. 1. p. 1. apud Farinac. Campanili diuersi iuris Canon. tit. 11. cap. 13. nu. 215. & facit gratiam conditionalem Marchesan. d. parte 1. pag. 320. n. 57.* Ac formam inducit idem *Marchesan. parte 2. pag. 534. num. 3.*

2 Requirit hæc clausula veras ac concludentes probationes nec admittit præsumptiuas *Farinac. Sacra Rota Romana decis. 532. num. 1. tom. 1. par. 2.* Et facit quod executor assumat partes iudicis *Marchesan. d. parte 1. pag. 277. num. 4.*

3 Constituto de assertis, facit, quod ex pluribus narratiuis non

sufficit vnum verificari *Seraphin. decis. 637. num. 4.*

CLAUSULA XIX. De plenitudine potestatis.

1 **D**E vi & effectibus huius clausulæ vide *Cels. Hug. in tract. Clausularum pag. 490. Menoc. conf. 1. num. 384. & nu. 423. cum seqq. & conf. 103. num. 82. & conf. 181. num. 35. Mench. de succession. lib. 1. §. 6. nu. 11. P. Henriq. in Sum. p. 2. lib. 7. cap. 27. nu. 4. lit. C. Surd. consil. 303. n. 17. Azevedo ad l. 1. n. 25. & l. 2. n. 55. tit. 4. lib. 4. noua Recop. Marches. de commissionib. p. 2. §. unico n. 99 cum seqq. pag. 421. Lud. Rodolph. in tract. de suprema seu absoluta Principis potestate cap. 5. & 6. Bernard. Graue. ad præf. Camere imperi. lib. 2. concl. 56. confid. 3. in fine. D. Marta de Clausulis p. 1. clausula 195.*

2 Hæc clausula plus operatur quam illa, ex certa scientia, vel saltem à pari procedunt *Menoch. d. conf. 1. n. 427. Rodolph. d. c. 5. num. 14.* Imò tantam vim habet, quantæ habent duæ illæ simul, ex certa scientia; & motu proprio *Menoch. d. conf. 1. num. 386.*

3 Inferior vti non potest hac clau-

208 Remissiones Doctorum

clausula nisi ex magna causa. *Mench. tit. de testatoris potentia lib. 1. §. 6. num. 11.* Et non nisi causa cognita à Principe apponi potest *Molin. de primog. Hispanorum lib. 3. cap. 3. num. 12.* parum enim operatur quando fuit processum sine causæ cognitione. *Rodolphin. d. cap. 6. num. 7.* In dubio tamen vbi Princeps. aliquid facit aut concedit de plenitudine potestatis præsumitur actum fecisse cum causæ cognitione *Rodolphin. d. cap. 5. num. 3. vbi num. 23.* resoluit iustam causam in eo præsumi.

4. Odiosa est hæc clausula. *Rodolphin. d. c. 5. n. 20. vbi n. 19.* resoluit quod si sola hæc clausula [apponatur in concessione], concessio ipsa striete interpretari debet, quia absoluta Principis potestas dicitur odiosa.

5. In legitimatione à Rege concessa excludit citationem hæredum abintestato venientium *Gama Lusitanæ decis. 278.* In ea enim non requiritur citatio *Brunor. à Sole in locis communib. verbo citatio 9.*

6. Habet vim clausulæ derogatoriæ ad omnem legem contrariam, etiam habentem clausulam derogatoriam *Matienso ad l. 3. gl. 12. n. 4. tit. 10. lib. 5.*

noua Recopil. Rodolphin. d. cap. 5. num. 4.

7. Obreptionem & subreptionem tollit *Rodolphin. d. cap. 5. num. 15.*

8. In contrahibus nulla est *Ioseph. de Sesse Aragoniæ decis. 187. n. 3.* Non tollit enim quæsitæ per contractum. *Valasc. consul. 129. num. 9.*

9. Nunquam supplet dolum partis impetrantis *Fr. Emman. Roderic. quæst. regul. tom. 1. q. 8. art. 15.*

10. Non operatur in alterius præiudicium *Burgos de Paz. conf. 25. n. 45. Rodolphin. d. c. 6. nu. 11. Ioseph. Sesse de inhibitionib. cap. 4. §. 3. n. 14. Marchesan. vbi supra n. 100. Seraphin. decis. 1082. n. 8.*

■ Nihil operatur vbi ea vtens plene de negotio ob quod ea vritur, informatus non est *Menoch. d. conf. 1. n. 426. Rodolphin. d. c. 6. n. 2. D. Marta d. claus. 195. n. 14.*

12. Princeps non potest de plenitudine potestatis absque iusta causa quemquam dominio rei suæ priuare, & quando alicui iuste à Principe auferuntur bona sua, iustum debet ei solui prætium. *Tiraq. de panis temper. in præfat. à n. 38. cum seqq. Pinel. in rub. de rescindenda vendit. p. 1. cap. 2. n. 12. Mench. usus frequent.*

lib. 1. c. 1. à n. 6. Aegid. Boff. tract. de Principe, §. Princeps solum potest auferre dominium vers. de plenitudine vero potestatis. Anton. Gabr. to. 3. commun. opinion. lib. 3. tit. de iure quaesito non tollendo concl. 1. n. 1. vers. contrarium tamen. Brunor. à Sole in locis communib. verbo princeps 30. Menoch. conf. 1. à n. 424. & conf. 103. n. 68. & conf. 307. n. 51. Honded. conf. 86. n. 4. vol. 1. Fachin. controuers. lib. 8. cap. 63. vers. contrarium docuerunt multi. Pereg. de fideicommissis art. 52. sub nu. 127. vers. verum hac, Azcuedo ad l. 1. nu. 23. tit. 1. lib. 4. noua recop. Rodolphin. d. cap. 6. n. 167. Gomez Leo decis. 97. diuersorum, quem refert Aloys. Ricc. in collect. decis. par. 4. collect. 928. Bobadil. in sua politica lib. 2. cap. 16. nu. 62. Ceuall. communium contra communes par. 4. q. 906. num. 355. Cabed. Lusitanix decis. 18. nu. 12. p. 2. P. Azori. Institut. Moral. p. 1. lib. 5. cap. 15. col. 426. Guido Pancirola in thesauro variarum lectionum lib. 1. cap. 23. Castillo quotidian. quaest. lib. 2. cap. 28. & lib. 3. cap. 6. n. 8. Bernar. Graue. d. concl. 56. P. Sanch. de Matrim. lib. 2. disp. 15. num. 3. D. Marta de iurisdic. p. 4. cent. 2. casu 195. num. 17. plures alios Doctores
Barbosa de Clausulis.

ex antiquioribus refert *Cenedo ad Decretal. collect. 58. num. 2.*

13 Sic etiam non potest Princeps de plenitudine potestatis reuocare priuilegia seu cōcessiones illas, quæ in naturam & vim contractus transeunt, vel pro quibus pecunia interuenit, vel conceduntur in recompensationem meritorum. *Anton. Gabr. d. tit. de iure quaesito non tollendo concl. 6. Rodolphin. d. cap. 6. nu. 170. Pinel. d. cap. 2. col. penult. & ult. Valasc. consult. 72. num. 5. & consult. 120 num. 9. Cabedo Lusitanix decis. 20. par. 2. & decis. 95. nu. 14. ead. p. 2. D. Marta d. clausula 195. num. 9.*

14 In dubio non præsumitur Princeps voluisse ut plenitudine potestatis *Surd. decis. 2. num. 20. Mench. Illustr. cap. 26. n. 8. Bern. Graue. d. lib. 2. concl. 56. consid. 3. num. 6. & 7. Sigismund. Scaccia de appellationibus q. 19. remed. 1. concl. 2. n. 30. & 31.* qui limitant quando euidenter de voluntate eius constet; vel quando defectus esset expressus, quauis actus aliàs esset nullus: vel quando actus peccaret in totum quoad formam iuris. Nam quæ sine causa fiunt de plenitudine potestatis dicuntur per allusionem fieri de plenitudine tempestatis, ut

210 Remissiones Doctorum

per *P. Henric. in Sum. p. 2. lib. 14. cap. 17. num. 5. in gloss. lit. Z pag. mibi 1327. Mench. Illustri. cap. 5. num. 17. Molina d. cap. 7. num. 33 Peregrin. de iure fisci lib. 1. tract. 3 num. 65. pag. 50.*

15 Summus Pontifex tamen potest priuare quem suo beneficio sine causa, quia omnia beneficia respectu illius sunt manualia, & obediencialia; ideoque in eis vti potest plenitudine potestatis. *Pinel. in rub. de rescindenda vendit. p. 1. cap. 2. n. 29. & 30. Nauar. de spolijs clericorum §. 3. Cotta in memorabilibus verbo beneficia pag. 73. Viui. to. 1. commu. opinion. lib. 1. tit. 9. n. 5. pag. 181. Anton. Gabri. tom. 3. lib. 3. tit. de iure quaesito concl. 1. n. 9. cum seqq. pag. 183. Menoch. remed. 15. recuper. nu. 43. cum seq. & conf. 83. num. 1. & n. 15. & conf. 1. n. 422. & conf. 181. num. 49. & de Praesumption. lib. 2. q. 10. n. 18. Menc. Vsfrequen. q. 2. num. 18. Peregr. de iure fisci lib. 1. tit. de habetibus iura fiscalia num. 24. pag. 40. Ceuall. communium contra commu. q. 528. Farin. de delictis p. 7. fragmentorum crimin. lit. C. n. 87. Cabelo Lusitanix decif. 18. n. 13. & decif. 36. n. 2. p. 2. Nicol. Garcia de beneficijs p. 5. cap. 4. n. 2. Similiter de plenitudine suae potesta-*

tis priuare potest praelatos ecclesiasticos, & eos deponere etiam non citatos *Pinel. d. n. 29. ad finē. Staphile. de litteris gratiae tit. de vi, & effectu clausul. n. 10. fol. 67. Tiraq. in tract. res inter alios n. 7 Anton. Gabri. d. tom. 3. tit. de citat. concl. 1. à nu. 13. pag. 87. Nauarr. conf. 3. de sponsalib. n. 15. in antiq. Menoch. conf. 1. num. 425. Peregr. ubi supra num. 25.*

16 Papá enim est dominus cūctorum, & successor Petri principis Apostolorum, in beneficiis liberá, & plenissimá habēs potestatem *Flamin. de resignation. lib. 8. q. 7. n. 4. cum seqq. P. Azori. Institut. moral. p. 2. lib. 4. cap. 19. col. 477. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 2. proæm. num. 44. cum seqq. Est Episcopus vniuersalis Ecclesiæ *Flamin. lib. 11. q. 13. n. 132. Zerola in praxi Episcop. par. 1. verbo pragmatica vers. Ad tertium pag. 268. Cardin. Caesar. Baron. to. 8. annalium Ecclesiæ anno Christi 595. pag. 64. & 68. Episcopus Episcoporum *Flamin. d. q. 7. nu. 100. Ordinarius ordinariorum cap. Cuncta per mundum 9. q. 3. Gonzal. d. §. 2. proæm. nu. 44. Camill. Borrel. in summa omnium decif. tit. 4. num. 10. concurratq; cum omnibus ordinarijs *Gonzal. §. 1. proæm. à num. 32. & §. 2. à princ.****

princip. D. Marta de iurisdic. p. 3. cap. 21. à nu. 15. Et habet pro propria dioecesi totum orbem. Gonzal. d. §. 1. proæm. nu. 8. nulumq; in terris superiorem recognoscit præter Deum. Flamin. de resignat. lib. 7. q. 5. num. 1. & 2.

CLAVSVLA XX.

Dummodo alteri non sit ius quæsitum.

I DE vi & effectibus huius clausulæ vide *Cardin. Tusch. practicarum conclus. tom. 1. lit. C. concl. 329. Aloyf. Ricci in collect. decis. p. 4. collect. 814. & in praxi rerum fori ecclesiastici decis. 195. a n. 204. in 1. edit. & resolut. 177. in 2. edit.*

2 Hæc clausula ius quæsitum ad rem præservat *Marchesan. de Commissionibus parte 1. pag. 404. num. 61. & 62. Cardin. Tusch. d. concl. 329. n. 1. Aloyf. Ricci. d. decis. 195. num. 204. ubi etiam asserit quod ius quæsitum censetur per præsentationem Ioan. Francisc. Leo in thesauro fori ecclesiastici p. 2. cap. 2. num. 17.*

3 Non suspendit litterarum Apostolicarum executionem, ut per *Aloyf. Ricci. d. decis. 195. n. 210. Et intelligitur de iure valido, nō autem de iure nullo, & inualido nouissime apud Farin. sacra Ro-*

mana Rota decis. 504. num. 3. & decis. 624. n. 1. tom. 1. p. 2.

CLAVSVLA XXI.
Dummodo eorum dispositio ad nos hac vice pertineat.

I Hæc clausula appositæ in collatione beneficii, quod Papa asseruit reservatum, si non reperitur reservatum, & collatio spectet etiam ad Episcopū, Papa non intellexit conferre, quia licet ad eum in concursu cū Episcopo spectet collatio, tamen intelligitur si ad solum Papam spectet in casu isto. *Card. Tusch. practiac. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 328.*

CLAVSVLA XXII.
Etiam si generaliter, vel specialiter sit reservatum.

I Clausula hæc in prouisione beneficii, etiam si dictum beneficium sit generaliter, vel specialiter reservatum, non est apta tollere omnes reservationes: quia non tollit reservationē, quæ vacauit in Curia, de

212 Remissiones Doctorum

qua expressa mentio fieri debet, ita *Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 326. n. 1.* ubi *num. 2.* ampliat non tolli reservationem specialem de certo beneficio, & pro certa persona: quia Papa non præsumitur tollere ius illi particulari, ideo non sufficit: & *num. 3.* limitat si Papa in collatione dicat, etiam si deuolutum vel reservatum existat, quia censetur velle conferre ex iure deuoluto, vel sibi reservato.

CLAUSULA XXIII.

Et quibus dederit.

I Hæc clausula facit, quod competat facultas alienandi *Seraphin. decis. 353. nu. 5.* Et in concessione feudi operatur quod in alienatione nouus domini consensus non requiratur, secus si habeat adiectum verbū in feudum, vel titulo feudi idem *Seraphin. decis. 99. n. 1.*

2 Posita in contractu nō transitorio ad hæredes extraneos, operatur quod etiā hæredes extranei dicantur cōprehenſi *Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 295. n. 1. & n. 5.* resoluit quod licet emphyteusis & feudum de sui natura non transeat ad extraneos, tamen transit si conceda-

tur cum hac clausula, & *nu. 6.* tenet, quod operatur emphyteusim etiam Ecclesiæ transire ad hæredes extraneos, data scilicet capacitate, vt ipse intelligit *n. 20.*

CLAUSULA XXIV.

Et si plus valet, donat.

I DE vi & effectibus huius clausulæ ex professo aliqua tradunt *D. Marta de clausulis p. 1. clausula 246. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 298. Cels. Hug. in tract. clausularū pag. 512. col. 2. Salust. Tiber. in formul. instr. c. 2. nu. 18.*

2 Hæc clausula perfunctorie, & veluti ex more, & stylo potius notariorum apponitur, quam ex mente contrahentium, prout dicunt *Matienſo ad l. 7. gloss. 3. n. 5 tit. 11. lib. 5. noua recopil. D. Marta d. clausula 246. num. 5.*

3 Tollit tamen læsionem, & simulationem ex *Alexand. cons. 28. nu. 6. lib. 1. tenet Card. Tusch. lit. S. concl. 262. num. 47.* Data vero enormissima læsione nihil operatur vt per *Francisc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 3. q. 93. nu. 371.* Verba enim huius clausulæ sunt captiosa, & referri debent ad modicam importantiam, & non tam prodigam, ex qua dolus, & mali-

malitia argui possit *Marchesan. de commissionibus* p. 2. §. 3. nu. 6. pag. 168. Importat ergo modicā donationem vt resoluit *Seraphi. de priuilegijs iuramen. priuileg.* 83. 83. num. 16. & 18.

4 Quando hæc clausula apponitur in instrumento venditionis à beneficio l. 2. C. de rescindenda vend. venditorem non excludit, si ignorans rei valorem illam apposuit, illa enim operatur tantum in eo, qui verum rei venditæ à se valorem sciebat, secus si ignorabat. *Couar. lib. 2. Vari. cap. 4. n. 2. Gaspr. Roderi. de annis redditib. lib. 1. q. 8. n. 10. & q. 11. à nu. 6. Morla in emporio iuris* p. 1. tit. 9. q. 20. & 24. *Ceuall. communium contra communes* q. 511. *P. Ioann. Salaz. de contract. tract. de empt. dubit.* 27. num. 8. *Francisc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 3. q. 78. nu. 27. fol. 330.* Apud Lusitanos tamen hæc opinio non recipitur, neq. aliquid operatur hæc clausula in instrumento venditionis, etiamsi ab ignorante rei valorem apponatur, quod ad tollendas fraudes, & obuiandas hominum malitias, fanciuit ordinatio regia lib. 4. tit. 13. §. 9.

CLAUSULA XXV. Ex certa scientia.

DE vi & effectibus huius clausulæ late *Celf. Hug. in tract. clausularum*, pag. 241. *Molina de primog. Hispan. lib. 2. cap. 7. num. 15. cum seqq. Menoch. conf. 1. nu. 431. cum seqq. & conf. 36. n. 17. & nu. 59. cum seq. & conf. 156. n. 45. & conf. 181. n. 36. Mench. de successione. lib. 1. §. 6. à n. 10. Perez l. 5. verbo quero* 15. tit. 12. lib. 3. ordin. pag. 694. *Anton. Gabr. tom. 3. commun. opinion. lib. 6. tit. de clausulis concl. 1. Mascard. de probationib. concl. 1210. n. 7. Azeuedo ad l. 2. n. 55. tit. 14. lib. 4. noua recopil. & l. 3. n. 5. cum seqq. eod. tit. & lib. Marchesan. de commissionibus* p. 1. cap. 2. à n. 23. *P. Henric. in sum. p. 1. lib. 7. c. 27. num. 4. lit. B. pag. 563. Surd. conf. 303. n. 17. & conf. 313. n. 28. Valasc. consult. 130. n. 6. & nu. 33. Cabedo Lusitanix decis. 2. nu. 3. p. 2. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 340. P. Soar. de legibus lib. 8. cap. 18. à n. 4. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 45. §. 1. nu. 75. & seq. Nicol. Garcia de benefic. p. 3. c. 2. n. 225. Bernard. Graue. ad practicam camera Imper. lib. 2. concl. 1. num. 46. Ludou.*

214 Remissiones Doctorum

Rodolphi. de suprema seu absoluta Principis potestate, cap. 5. n. 13. & cap. 6. n. 5. cum seqq. D. Marta de claus. p. 1. claus. 206. plures ex antiquioribus refert doctores Cened. ad Decretal. collect. 53. num. 3.

2 Hæc clausula æquiparatur clausulæ de plenitudine potestatis *Cotta in memorabilibus verbo claus. pag. 115. Brunor. à Sole in suo compendio verbo clausula 17. Molin. de primog. lib. 2. c. 7. n. 17. Mench. controuerf. illustr. cap. 26. n. 3. Menoch. consil. 103. nu. 50. Matienso ad l. 7. glos. 7. n. 4. tit. 7. lib. 5. noua Recopilat. Auend. ad l. 40. Tauriglos. 11. n. 28. Cardin. Tusch. d. concl. 340. n. 11. Marchesari. de commissionib. p. 1. pag. 65. n. 152.*

3 Deinde habet vim clausulæ, motu proprio, *Gabr. d. tit. de claus. concl. 1. n. 27. Card. Tusch. d. concl. 340. nu. 22. Et clausulæ, pro expressis, Gabr. d. conclus. 1. num. 26.*

4 Inferior vti non potest hac clausula *Mench. tit. de testatoris potest. lib. 1. §. 6. n. 10.*

5 Confirmatio ex certa scientia, & cum causæ cognitione illa dicitur, in qua est interitus tenor rei confirmatæ, vel saltem narrat eius substantiam, & est expedita

præcedente solita discussione, ita citati à *Nicol. Garcia de benefico. p. 3. cap. 2. n. 226. cum seq. quibus adde Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1592. Cardin. Tusch. d. lit. C. concl. 341. Seraphin. decis. 981. num. 2. vbi tenet quod hæc clausula non operatur nisi totus tenor Papæ innotuerit, & insertus fuerit: facit enim presumptionem informationis in Principe *Farin. sacre Rom. Rotæ decis. 180. n. 2. tom. 1. p. 2.**

6 Hæc clausula viam præcludit ulteriori cognitioni, & facit præsumere quod Papa voluerit vti plenitudine potestatis *Card. Tusch. d. concl. 340. n. 22. Moneta in tract. de decimis, cap. 9. q. 3. num. 134.*

7 Habet vim specialis derogationis cum de leui præiudicio alterius agitur, secus si de graui, ita ex *Alexandro, Ruino, Grammat. & alijs resoluit Menoch. consil. 36. num. 59. Et vbi apponitur apparet quod Princeps voluit præiudicare etiam illi cui erat ius quesitum ex *Paula, Castro, Decio, & alijs quos citat, tenet Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula, n. 19.**

8 Apposita in rescripto, quo Princeps aliquem promouet ad aliquam dignitatem, solum operatur

ratur circa substantiam gratiæ, præsupposita personæ habilitate, non autem operatur circa vere ignorata, ex *Bald. & Felin. tradit. Brunor. à Sole d. verbo clausula, n. 16.* Et per illam substantialia, & solemnitates supplentur & sanantur, quando processum fuit parte citata, & cum causæ cognitione, alias non, vt ex *Vantio* notat idem *Brunor. dicto verbo clausula, n. 15.*

9 Dispensat hæc clausula super inhabilitate, vt asserit *D. Marta de iurisdic. par. 4. cent. 2. casu 176. n. 4.*

10 Citationem partis tollit *Gabr. d. concl. 1. n. 11.* Et in legitimatione à Rege concessa excludit citationem hæredum ab intestato venientium *Gama Lusitanæ decif. 278. n. 1.*

11 Actum nullum, & invalidum confirmat *Gabr. d. claus. 1. n. 1. Cabedo Lusitan. decif. 2. n. 3. par. 2.*

12 Omne iuris obstaculum remouet *Francisc. Leo in thesaur. fori ecclesiast. p. 4. cap. 1. n. 55.*

13 Conditionem indebiti tollit *Gabr. d. concl. 1. n. 39.*

14 Hæc clausula non operatur, vbi in Principe potestas deficit *Cou. lib. 3. vari. cap. 6. n. 9.*

15 Nec etiam operatur in his

quæ in facto consistunt, & de quibus Princeps non præsumitur habuisse notitiam *Cotta d. verbo clausula, pag. 113. Menoch. confil. 1. n. 432. Brunor. d. verbo clausula 18. P. Sanch. de matrim. lib. 8. disput. 4. n. 6. Rodolphin. d. tract. de suprema, seu absoluta Principis potestate, cap. 6. num. 5. Card. Tusch. d. lit. G. concl. 340. n. 44. Marchesan. de commission. p. 2. pag. 357. n. 94. Seraph. decif. 268. n. 5. Vincent. de Franch. decif. 192. n. 18. Aldrete pro omnimoda regul. exempt. p. 2. c. 1. n. 11.*

16 Nec habet locum quando Princeps aliquid concedit ad instantiam partis, vt per *Seraph. de priuileg. iuramenti, priuileg. 107. num. 38.*

17 Nec operatur vbi constat de errore. *Seraphin. d. tract. de priuileg. iuram. priuileg. 90. n. 5. vbi nu. 3. asserit quod impeditur posse allegari errorem, idem tenet Donat. à Fina, tom. 1. commun. opin. lib. 1. tit. 20. n. 122. pag. 263.*

18 Non supplet erroneam, & falsam informationem, ex *Valsc. consult. 130. n. 33.*

19 Nec purgat falsitatem narratorum *Ioseph. Sessè Aragoniæ decif. 113. n. 165.*

20 Non operatur parte absente, quæ non contradixit, maxime

216 Remissiones Doctorum

quando fuit adhibita sine causæ cognitione *Brunor. à Sole d. verbo clausula, n. 15.*

21 Nihil etiam operatur in præiudicium tertij *Burgos de Paz conf. 25. nu. 45. Menoch. conf. 1. num. 431. Brunor. à Sole d. verbo clausula, n. 15. & nu. 25. Rendi- na in promptuario recept. sentent. to. 1. tit. 16. n. 11. Molina d. lib. 2. cap. 7. n. 23. Card. Tusch. d. lit. G. cancl. 340. num. 38. cum seqq. D. Marta de clausulis p. 1. clausula 72. n. 10. Rodolphin. d. c. 6. nu. 14. vbi etiam asserit quod aliquid operatur, quando agitur de modico vel leui præiudicio partis, se- cus vero si de maximo agatur; quamvis cōtrarium sequatur D. Marta de iurisdic. p. 4. cent. 2. casu 176. n. 5.*

22 Nec etiam operatur vbi adest clausula derogatoria. *Alexand. Tenta sing. var. resolutio- num lib. 1. tit. de rescriptis resolut. 6. n. 12. vers. nota quod clausula.*

23 Non tollit vitium subreptionis. *Rodolphin. d. cap. 5. n. 13. Nicol. Garcia de benefic. par. 3. cap. 2. num. 233.*

24 Nec operatur, vt poste- rior dispensatio, non facta prioris mentione, minime sit subrepti- tia *P. Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 22. n. 8.*

25 Nunquam supplet dolum partis impetrantis *Fr. Emman. Roder. quest. regular. tom. 1. q. 8. art. 15.*

26 Non tollit læso remedium *l. 2. C. de rescind. vendit. vt ibi te- net Pinel. p. 1. cap. 2. n. 23.*

27 Nec tollit defectus natu- rales *Gabr. d. tit. de clausulis con- clus. 1. n. 41. vbi num. 43. asserit quod non tollit defectum per- sonæ.*

28 Hæc clausula nō nisi cau- sa cognita apponi potest *Molina de primog. lib. 3. cap. 3. n. 12. Me- noch. consil. 1. n. 433. Et si non sit expressa hæc clausula sufficit de ea tacite constare, vt probat te- xt. in l. idem Vlpianus, §. 1. ff. de excusat. tutorum tenet doctissi- mus Lusitanus noster, & colen- dissimus D. Petrus Barbosa ad l. si quis posteaquam, n. 126. ff. de iudicijs.*

CLAUSULA XXVI. Ex nunc, prout, ex tunc.

Hæc clausula apposita in rescriptis Apostoli- cis est retrotractiua ad tempus datæ, & operatur, vt conditio re- trotrahatur, & vt actus videatur à principio pure factus, vt cum *Bart. Alexand. & alijs resoluunt*

Brunor.

Brunor. à Sole in locis communibus; verbo. clausula 20. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 20. n. 383. Facit retro transferri dominium, & possessionem. D. Marta de clausulis, p. 1. claus. 54. & p. 2. claus. 27. n. 1.

2 Operatur quod vnum tempus videatur alteri inesse. *D. Marta d. claus. 27. n. 1. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 239. nu. 18. Salust. Tiber. in formul. instrum. lib. 1. cap. 5. n. 11.*

3 Non operatur tamen in præiudicium tertij. *D. Marta d. par. 1. claus. 54. n. 3. Camill. Borrell. d. tit. 20. n. 383.*

CLAVSVLA XXVII.

Habita, vel non habita possessione.

Clausula hæc posita in reservatione pensionis ex benignitate Rotæ non operatur ultra duos, vel tres annos, ut fuit decisum, atque practicum in vna Segobien. pensionis 4. Maij 1576. coram de Crassis, & fuit quoque dictum in vna Placentina pensionis 10. Maij 1581. coram Aldobrandino, quæ videtur registrata in *decis. 699. n. 2. p. 1. diuers.* & iterum fuit quoque dictum in vna Tarraconen. pensio-

nis 29. Aprilis 1596. coram Seraphino, refert *Aloys. Ricc. in praxi fori eccles. decis. 429. in 1. edit. & resolut. 366. n. 2. in 2. edit.* Præfata enim clausula inuenta fuit solum, ut obuiam iretur malitiæ eorum, qui differrent capere possessionem animo eludendi pensionarium, sed ubi cessat fraus, & subest iusta, vel legitima causa non adipiscendi possessionem tunc procedit resolutio supra posita, *Rota diuers. in decis. 705. lib. 3. & tenuit iterum Rota in vna Conuenarum de Curdellas 13. Iunij 1565. coram Oradino. Seraph. decis. 66. vol. 1. Unde* quando lis non est calumniosa, & tutelaribus bona fide succumbit, ad nihilum tenetur, secus quando non fuit processum in lite bona fide, & titularis malitiose succumbit, tunc enim cessat benignitas Rotæ, & clausula extenditur ultra, & fuit in Rota resolutum in vna Tarraconen. pensionis 29. Aprilis 1596. coram Seraphino.

CLAVSVLA XXVIII.

Hac tamen lege, & conditione.

Hæc clausula importat modum, non conditionem

218 Remissiones Doctorum

nem, vt probat text. in *l. Mauiā*, ff. de manumiss. testam. resoluunt ex Bald. Bart. Alexand. & alijs *Surd. conf. 268. num. 6. D. Marta de clausul. p. 3. claus. 33. nu. 1. vbi nu. 2. asserit quod si modus non impletur hæres priuatur commodo relictī, per text. in *l. 2. C. de his quæ sub modo, l. si hæres, ff. de condict. ob causam. l. Libertus, §. Luitius, ff. de annuis legatis.**

CLAVSVLA XXIX.

Hæredibus, & successoribus.

IN vim huius clausulæ, etsi additum non sit verbum illud, quibuscumque, veniunt hæredes extranei *l. sciendum, §. hæredis appellatione, ff. de verb. signific. l. in annalibus, C. de legatis. Menoch. conf. 378. n. 1. Card. Mantica de coniect. ultim. volunt. lib. 8. tit. 14. n. 18. Brunor. à Sole in locis communibus, verbo clausula 23. Francisc. Molin. de ritu nuptiar. lib. 3. q. 14. num. 17. vbi num. 18. resoluit quod donatio adiecta hac clausula efficit, vt donatarius extraneas etiam personas vocare possit.*

2 Operatur, vt feudum, vel emphyteusis transeat ad hæredes extraneos. *Seraph. decif. 188.*

n. 3. D. Marta in votis nouiss. decis. voto 207. & de clausul. p. 1. claus. 97. n. 1. vbi num. 3. asserit quod censetur per eam data facultas alienandi irrequisito domino.

3 Importat etiam quod ius patronatus veniat ad hæredes extraneos, prout resoluit *Aloys. Ricci. in praxi rerum fori ecclesiastici decis. 206. num. 255. in 1. edit. & resolut. 187. num. 7. in 2. edit. & dicit ita per Rotam Rom. resolutum coram Seraphin. vt patet in eius decis. 325.*

4 Emphyteusis concessa pro hæredibus, & descendantibus cū sit mixta non comprehendit descendentes, qui etiam hæredes non sint; nec hæredes, qui etiam descendentes non sint *Valasc. de iure emphyt. q. 44. n. 18. & q. 48. num. 4. Cald. Pereira de nomina. emphyt. q. 22. num. 33. Cardoso in praxi iudicium, & aduocat. verbo emphyteusis, num. 48. Et concessa descendantibus, illis deficientibus, potest venire ad extraneos, quia non solum videtur stipulari sibi, sed etiam hæredibus suis *l. si pactum 9. ff. de prob. Gama Lusit. decis. 36. n. 1. & 2. et decis. 234. num. 12.**

CLAVSVLA XXX.

Inducatis in possessionem, & manu teneatis.

Hæc clausula dat iurisdictionem exequutori, quia poterit manutenere inductum, donec sit pacificus: non vero semper, ne derogetur ordinario; ideo post annum, vel postquam pacifice possedit, si molestetur via ordinaria est agendum, quia non habet amplius effectum hæc clausula, ita *Cardin. Tusch. practicarum conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 318. Campanili ni diuers. iuris Canonici rub. 11. cap. 13. n. 283.*

CLAVSVLA XXXI.

In omnibus, & per omnia.

De vi & effectibus huius clausulæ vide *D. Marta de clausulis p. 1. clausula 62. & p. 3. clausula 42. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 354. Seraphin. decis. 510. num. 5.*

Hæc clausula multum operatur *Sard. decis. 53. nu. 5.* Et habet vim specialis expressionis. *D. Marta d. clausula 62. num. 4. Card. Tusch. d. conclus. 354. n. 1.*

3 Importat non solum fictionem, sed etiam veritatem. *D. Marta d. clausula 62. num. 6. Cardin. Tusch. d. conclus. 354. num. 3.* Et quod nulla sit penitus differentia *Hyppol. conf. 101. n. 46. vol. 2. D. Marta d. clausula 62. nu. 3.*

4 Comprehendit omnia *Caualecan. de usufructu mulieri relicto num. 55. D. Marta d. clausula 62. nu. 1.* Sed restringitur ad præsentia, non autem veniunt futura *D. Marta d. p. 3. clausula 42. n. 3.* Et recipit conformitatem cum iure communi ne absonus intellectus eliciatur *Cardin. Tusch. d. conclus. 354. num. 18. & num. 24.* tenet quod non operatur quoad insolita & inhonesta.

CLAVSVLA XXXII.

In rem suam.

Procurator in rem suam factus dicitur, qui ex procuratione commodum sibi applicare debet *gloss. 2. in princ. in l. 1. ff. de procurat. gloss. verbo suam rem in l. qui stipendia C. de Procurat. Bernazoli de clausulis clausul. 29. gloss. 1. D. Marta de clausulis p. 1. clausula 188. nu. 2.* Et significat dominij translationem *Menech. conf. 361. num. 38.* Potest pacisci vel transigere in præiudicium domini.

220 Remissiones Doctorum

domini *Bertaz. de clausulis claus.* 29. *gloss.* 10. *num.* 1. vbi etiam dicit quod pōt iuramentū deferre.

2 Ante litem contestatam procurator in rem suam reuocari non potest l. *illam C. de donationib.* Re tamen integra reuocari potest antequam sit processum ad tria contenta in l. 3. *C. de Nuatione. Cold. Pereira de empt. cap.* 24. *num.* 22. & 23. Potest ante litem contestationem substituere ex *tex. in cap. 1. §. 1. de procuratoribus lib. 6. Bertazol. de clausulis claus.* 39. *gloss.* 11. *nu.* 1. Si tamen constituatur ad iudicia ante litem contestationē nequit alium substituere, nisi mandatum habeat cum speciali clausula substituendi *Maranta de ordine iudic. p. 4. dist. 16. num.* 21. & 28. *Anti. de nullitatibus. tit. ex defectu mandati num.* 109. *Soar. de Paz. in practica tom. 1. in initio annot. 4. num.* 5. Post litem veram contestatam potest alium procuratorem substituere *Boer. decis.* 285. *nu.* 1. *D. Barbosa in l. cum prator §. 1. num.* 104. *cum seqq. ff. de iudicijs.*

3 Procurator in rem propriā non intelligitur reuocatus morte mandantis l. 2. *§. in propria causa ff. quando appell. sit. Bart. in l. si procurator ff. de condict. causa data. Steph. Gratian. discept. forens.*

cap. 342. nu. 1. *Bertazol. d. claus.* 29. *gloss.* 2.

4 Statutum loquens in procuratore nō intelligitur de procuratore in rem suam *Bertaz. d. claus.* 29. *gloss.* 1. *num.* 2. vbi *nu.* 5. dicit quod censetur constitutus procurator in rem suam quando sunt mandatæ actiones directæ, & cessæ vtiles, vel quando tantum sunt cessæ vtiles, quo casu censetur etiam factus procurator cessionarius iu rem suā. Vel etiā quādo solum sunt mādātæ actiones directæ. & *non.* 9. dicit quod mandatum in rem suam non præsumitur, sed probari potest.

CLAUSULA XXXIII.

In solidum.

1 Hæc clausula significat integritatem reiectā omni diminutione, ut probat *tex. in l. 1. & Auth. hoc itaque C. de duobus reis, notant D. Marta de clausulis p. 1. clausula 210. nu.* 1. *Marius Anton. vari. resolut. lib. 2. resolut.* 8. *num.* 30.

2 Arctius ligat cōtrahentes, non tamen augeat obligationem ex *Farinac. sacræ Rotæ Romanæ decis.* 392. *num.* 6. *tom.* 1. *p.* 1.

3 Non continetur sub obligatione camerali nisi exprimatur

Farin.d.sacræ Rotæ Romanæ dec. 392.num.6.tom.1.p.1.

4 Attribuit totum vnicuique l.3. C. de fideiussor. S. si plures in-
stit. eodem l. si non singula C. si
certum petatur. l. si diuisa C. loca-
ti Bartozol. de clausulis claus. 39.
• gloss. 7. n. 1. vbi etiam dicit quod
proprie conuenit promittentibus,
non autem vendentibus rem suā.

5 Quando plures fideiussores
sunt dati in solidum, quilibet eo-
rum tenetur ad solutionē totius
debiti, probant apud nostros Lu-
sitanos Ordin. Regia lib. 4. tit. 59.
S. ult. Et apud Hispanos l. 8. tit.
12. part. 5. vbi Greg. verbo cada
uno, & l. 1. tit. 16. lib. 5. nouæ re-
cop. vbi Matiens. gloss. 2. cum seqq.
resoluunt Gutier. de iuram. confir.
p. 1. cap. 23. n. 8. Ranchin. par. 4.
concl. 416. P. Molina de iustitia
tract. 2. disp. 542. D. Barbosa in l.
si constante in princ. num. 115. ad
fin. ff. soluto matri. Cald. Pereira
de empt. cap. 33. n. 49. Valas. conf.
127. à num. 6. P. Rebello de oblig.
iustit. p. 2. lib. 16. q. unic. de fideiuss.
à num. 18. Poterit tamen credi-
tor eos insimul conuenire in so-
lidum cum protestatione, quod
unica solutio fiat vide Vincent.
de Franch. decis. 305. Viui. tom. 1.
commun. opin. pag. 288. num. 152.
Parl. ad lib. 2. rerum quotid. cap. fi.

p. 5. S. 1. num. 19. Et an vnus fi-
deiussores soluendo totum habeat
recursum contra alium confide-
iussorem? videtur quod non vt
per Surd. decis. 308. nu. 20. Steph.
Gratian. discept. forens. cap. 281.
à num. 1. distinguit P. Rebello d. q.
unica num. 19.

CLAVSVLA XXXIV. In styrces, &c.

1 **H**æc clausula non impor-
tat reciprocum fideicō-
missum Surd. conf. 315. num. 41.
D. Marta de clausulis par. 3. clau-
sula 43. num. 21. vbi nu. 3. asserit
quod non excludit representa-
tionem gradus.

2 Naturam suam mutare so-
let vt euitetur contrarietas Surd.
conf. 362. num. 16. & num. 20. &
de alijs effectibus late agit D.
Marta d. clausula 43. ad quem
remitto lectorē, & de intelligen-
tia Salusti. Tiberi. in formulario
instrum. lib. 1. cap. 38. num. 11.

CLAVSVLA XXXV. Ius & iustitiam ministra- ri; & in omnibus & singulis.

1 **D**E vi & effectibus huius
clausulæ poni solitæ in
fine

222 Remissiones Doctorum

fine libelli vide *Anton. Gabr. to. 3. communium opin. lib. 6. tit. de clausulis conclus. 4. Menoch. conf. 314. num. 5. Perez ad l. 11. vers. oppono 2. tit. 1. lib. 3. Ordin. pag. 484. Pinel. in l. 2. C. de rescin. vendit. p. 3. cap. 3. nu. 29. Surd. conf. 273. n. 5. & num. 23. cum seqq. Valasc. consult. 119. num. 15. & de iure emphyt. q. 6. num. 15. Gama Lusitaniae decis. 300. num. 3. Ludou. Rodolphin. post tract. de absoluta Principis potestate voto unico à nu. 11. D. Marta de clausulis p. 1. clausula 65. & clausula 85. Cardoso in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula num. 12. Emman. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 3. cap. 2. num. 4. Cardin. Tusch. pract. conclus. to. 1. lit. C. conclus. 359.*

2 Iudex actore non petente potest condemnare reum conuētum in fructibus, interesse, & vsuris; vel victum in expēsis, si actor petierit ius & iustitiam ministrari ex *Viui. to. 1. commun. opinion. lib. 3. tit. 1. num. 95. vers. & eam pag. 365. Bernard. Graue. ad pract. cam camera Imper. lib. 1. concl. 61. confid. 3. num. 4.*

3 Operatur hæc clausula, vt libellus sustineatur ex causa aperta; licet super inepta sit conclusum, & saluat libellum ab omni

ineptitudine *Maranta de ordine iudiciorum p. 6. tit. de libelli oblatione num. 15. Brunor. a Sole in locis cōmunibus verbo clausula 35. Ludou. Rodolph. d. voto unico n. 11*

4 Operatur etiam quod licet libellus sit ineptus iudex possit iudicare secundum iuris dispositionem, & quod erat petendum *Ceuall. commun. contra commun. q. 763. n. 64.*

5 Operatur deinde vt intentatum remedium intelligatur, quod sufficit ad victoriam *Rodolphin. d. voto unico, n. 71.*

6 Operatur etiam remedium magis vtile *Pinel. d. cap. 3. n. 29. Valasc. de iure emphyt. q. 6. n. 15. Gama Lusitaniae decis. 300. n. 3. Perez d. lib. 3. vers. oppono 2. pag. 484. Menoch. d. consil. 314. n. 5. Surd. d. consil. 273. n. 5.*

7 Operatur etiam vt iudex debeat deferre iuramentum quāuis expresse petitem non sit, quia virtualiter sub hac clausula petitio continetur *Cotta in memorabilibus verbo iuramentum in supplementum. Gabr. d. concl. 4. n. 25. Mascard. de probation. conclus. 954. n. 48.*

8 Non sustinet libellū quando vna res petitur, & alia probatur *Surd. consil. 24. n. 19.*

9 Non sustinet libellum, qui

continet remedia cōtraria *Surd. d.conf.273.n.3. Bernard.Graue. adprætic. camera imper. lib. 1. concl.61.consider.3.n.6. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 24. nu.4.* Trahitur tamen ad remedium diuersum vbi nulla certa actio fuit proposita, vt ex *Surdo d. conf.273. num.24. tradit Stephan. Gratian. Marchie decis. 193.num.9.*

10 Non comprehendit ea quæ nullo modo sunt narrata *Hippol.conf.75.n.22.vol.1. Brunor. à Sole d. verbo clausula, n.49. Cardin. Tusch. d. lit. C. concl.359. num.25.*

CLAUSULA XXXVI. Manu regia.

1 **H**Aec clausula operatur vt quis procedat quasi Princeps *Stephan. Gratian. Marchie decis.68.n.5.*

2 Operatur vt iudex possit procedere de facto & sine vlllo iuris ordine nouissime *sacra Roma. apud Farinac. decis.446. n.1.tom.1.p.2.*

3 Tollit solemnitates iuris ciuilibus, non tamen substantialia iudicii vt per *Stephan. Gratian. discept. forensium tom.3.cap.569. n.30. & 31. vbi n.32. quod nec*

ineptitudinem libelli parte opponente, nec beneficium excussionis.

4 Et de alijs effectibus huius clausulæ vide *D. Marta de clausulis p.1.clausula 70.*

CLAUSULA XXXVII. Motu proprio.

1 **M**Ateria huius clausulæ sedet in *c. si motu proprio de præbendis in 6.* De eius vi & effectibus plures refert Doctores *Cenedo ad Decretal. collec.53. à num.2. quibus adde Vital. de Cambanis in tract. clausul. pag. 12.col.1. Cels. Hugo d. tract. pag. 482.col.2. in fine cum seqq. Anton. Gabr. to. 3. communium opinionū lib.6.tit. de clausulis concl.2. Menoch.conf.1. num.387. & consil. 378.nu.20. & de presumptionib. lib.1.q.9.num.26. & 27. Rebuff. in concord. mand. Apost. glossa motu proprio. Mascard. de probationibus concl.1075. Matienso ad l. 7.gloss. 7.num.4.tit.7. lib.5.nouæ recopil. Azevedo ad l.1. nu.1. cum seqq. tit. 14. lib. 4. recopil. Surd. conf.303. num.17. P. Henriq. in sum.p.1.lib.7.cap.27. num.4. lit. C. Flamin. de Resignationib. to.1. lib.6.q.2.num.92. & tom.2.lib.8. q.9.num.74. D. Barbosa ad l.2. §. legatis*

224 Remissiones Doctorum

legatis nu. 99. ff. de iudicijs. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 340. cum seqq. Seraphin. decis. 365. à nu. 3. Bernard. Græuæ. ad practicam Camera Imperialis lib. 2. concl. 58. confid. 1. Ludou. Rodolphin. in tract. de suprema seu absoluta Principis potestate cap. 5. num. 15. Aloys. Ricci. in collectan. decis. p. 2. collect. 400. et p. 4. collect. 959. D. Marta de clausulis p. 1. clausula 72. Ioann. Petr. Moneta in tract. de decimis c. 9. q. 3. num. 133. Nicol. Garcia de beneficijs p. 1. cap. 5. num. 510. Et clausula hæc quando dicatur concessa vide P. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 1. num. 6. vbi nu. 5. tenet quod late est interpretanda.

2 Inferior vti non potest hac clausula *Mench. tit. de testatoris potentia lib. 1. §. 6. nu. 13.* Et non operatur nisi fuerit scripta manu Principis ex *Gabr. d. conclus. 2. num. 102.*

3 Facultas per hanc clausulam concessa per obitum Papæ concedentis expirat si ille cui fuit concessa ante eius obitum non vtatur, secus est si sit concessa per viam contractus, quia tunc durat etiam post obitum concedentis, vel si sit facta per viam legis perperuo durat *Seraphin. decis. 731. num. 1.*

4 Nunquam præsumitur hæc clausula, vt probat text. in cap. *Si motu proprio de præbendis in 6. & ex Bart. tradit Mascard. d. conclus. 1075.* Et quando Princeps ad aliquid concedendum mouetur ad partium postulationem, tunc ex eo importunitate non solum ad concedendum, sed etiam ad adhibendum clausulam hæc inductus præsumitur ex *Menoch. conf. 1. num. 430.*

5 Vnde non potest testibus probari gratiam esse motu proprio concessam, docent *Vitalis de Cambanis vbi supra, n. 2. Cels. Hugo, pag. 483. col. 1. Gabr. d. concl. 2. n. 103. P. Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 1. n. 6.* vbi etiam asserit quod si scriptura perdat, potest testibus probari in ea scriptura fuisse clausulam. Et quare hæc clausula non possit testibus probari tractat *idem P. Sanch. d. lib. 8. disp. 4. n. 5.*

6 Princeps non præsumitur priuilegio suo tollere statuta ciuitatis, etiam si in ipso priuilegio inserta sit clausula, motu proprio, ex *Menoch. de præsumption. lib. 6. q. 39. n. 5. & 7.*

7 Concessio lite pendente facta sine litis mentione non valet etiam cum hac clausula *Gabr. commun. lib. 2. tit. de iudicijs*

concl. 4. n. 20. Et idem in priuilegio resoluit *idem Gabr. lib. 6. de clausulis concl. 2. n. 13.*

8 Clausula hæc, & clausula, ex certa scientia, parem vim habent *D. Marta d. clausula 72. n. 7.* & hæc geminata sunt efficaciores *Marchesan. de commission. p. 2. pag. 356. nu. 71.* Non habet tamen vim clausulæ, non obstante, *Trentasinq. var. resolut. lib. 1. tit. de rescriptis resolut. 6. n. 8.*

9 Habet vim specialis exprefionis ex *Gabr. d. lib. 6. tit. de clausulis concl. 2. num. 93.* Et illi æquiparatur concessio geminata *Gig. de pensionib. q. 97. nu. 6. Mascard. de probationib. concl. 1075. num. 5.*

10 Impetrationem tollit, & omnes eius effectus, qui ex impetratione oriri possunt *Seraphin. Rotæ Rom. decif. 365. num. 4. vbi n. 3. resoluit quod cum operetur viuificationem gratiæ non potest allegari ad illius destructionem.*

11 Actum iuratum comprehendit, vt docet *Seraphinus de priuilegijs iuramenti priuil. 22. num. 25.*

12 Ad causas pendentes refertur prout tenet *D. Barbosa in l. 2. S. legatis n. 97. cum fequentib. ff. de iudicijs.*

13 Subreptionis & obreptionis *Barbosa de Clausulis.*

nis vitium tollit *Menoch. d. consil.*

1. nu. 429. & de præsumpt. lib. 2.

q. 13. num. 11. Rodolphin. d. cap. 5.

nu. 15. Aloyf. Ricci. d. collect. 400.

vers. Quartus Flamin. d. lib. 8. q.

9. num. 74. Marchesan. de com-

miss. par. 2. pag. 356. num. 85.

P. Sanch. d. lib. 8. disp. 21. num. 47.

Alexand. Trentasinq. vari. resol.

tom. 1. lib. 1. de rescriptis resolut. 5.

à num. 30. cum seqq. Francisc. Leo

in thesauro fori ecclesiastici p. 3.

cap. 17. num. 172. Intellige de illa

quæ prouenit ex parte impetran-

tis, non de illa, quæ oritur ex ipsa

re ex Seraphin. Rotæ Romanæ de-

cif. 398. num. 5. Non tollit tamen

vitium subreptionis in præiudi-

cium tertij Gabr. d. conclus. 2. n. 8.

Menoch. d. consil. 1. num. 429. non

solum habetis ius in re, sed etiam

ad rem Rotæ Bonon. diuers. decif.

30. num. 118.

14 Effectus facti non tollit,

sed illos, qui sunt iuris vt per *Ser-*

raphin. Rotæ Romanæ decif. 365.

num. 6.

15 In præiudicium tertij non

operatur. *Vitalis de Cambaris*

vbi supra nu. 1. Gig. de pensionib.

q. 29. nu. 4. & q. 79. nu. 3. Brunor.

à Sole in locis communib. verbo

clausula 25. Menoch. conf. 36. nu.

65. & cons. 103. nu. 80. cum seqq.

Aloyf. Ricci. d. collect. 959. D. Mar

226 Remissiones Doctorum

ta d. clausula 72. nu. 3. & 8. Nec firmat priuilegium contra ius alterius Seraphin. Rotæ Romanæ decis. 398. num. 6.

16 Ius in re, vel ad rem quaesitum alteri non adimit *Menoch. d. conf. 1. num. 428. P. Sanch. d. lib. 8. disp. 21. num. 50.*

17 Defensiones, & exceptiones competentes de iure non aufert *Seraphin. Rotæ Romanæ decis. 280. num. 1.*

18 Gratiam contra mentem concedentis non firmat *Gig. de pensionib. q. 22. num. 15. & q. 29. num. 4. Xuar. allegat. 12. nu. 40. Menoch. de arbitrar. casu 201. n. 80. Mascarr. de prob. conclus. 887. num. 23.*

19 Intentionis defectum non tollit *Vincent. de Franchis Neapolit. decis. 192. num. 8. Flamin. de resignationib. lib. 3. q. 1. num. 127. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 32. n. 5. Vitalis de Cambanis ubi sup.*

20 Dispensationem non inducit *Cou. in cap. Alma mater p. 1. §. 7. num. 2. Nauar. conf. 66. num. ult. sub tit. de sententia excommunicat. in antiq. D. Marta d. clausula 71. num. 15. Nec operatur, vt posterior dispensatio non facta, prioris mentione minime sit subreptitia, vt notat P. Sanch. d. lib. 8. disp. 22. num. 8.*

21 Beneficiorum incompatibilitatem non aufert. *Gabr. d. concl. 2. num. 48. Flamin. d. lib. 3. q. 1. num. 126.*

22 Defectus substantiales non supplet, nec inhabilitatem remouet *Xuar. d. allegat. 12. num. 42. D. Marta d. clausula 72. nu. 15. Nec vitium supplet illegitimitatis ex Gabr. d. concl. 2. nu. 45. Nec defectum ætatis Gabr. d. concl. 2. num. 46. Nec defectum ordinis num. 52. Nec defectum irregularitatis num. 44. Nec defectum bigamix num. 49.*

CLAVSULA XXXVIII. Nemine discrepante.

Hæc clausula indicat liberiores consensum. *Anton. Monach. Bonon. decis. 28. num. 46. Et in omni dispositione in qua aliquid per plures concorder fieri debet intelligitur nemi ne discrepante, maxime in materia contractus, & stricti iuris, Car. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 253. Octavian. Vulpell. de præpositionum, & aduerbiorum signif. sub dict. commode pag. 17.*

CLAVSVLA XXXIX.

Non aliàs , non aliter ,
nec alio modo .

I DE vi , & effectibus huius clausulæ vide *Tiraq. de retractu lig. §.8. gloss. 6. num.3. Menoch.conf.38.num.21. & 22. & conf.369. num.25. cum seq. Surd.conf.246. num.20. & conf.322.num.27. Flamin.de resignat. lib.7.q.1.num.64.cum seq. Card. Tusch.praet. concl. tom.1. lit. C. concl.311. Cald. Pereira de resol. emphyteusis cap.6.num.35. Aloys. Ricci.in collect. decis.p.4.coll.868 nouissime Rota Romana apud Farinac. decis.747.p.2.to.1. Bertaz. de clausulis claus.14.gloss.6.*

2 Verba huius clausulæ regulantur tanquam geminata ex *Tiraq. de retractu lig. §.1. gloss.9.n.171. & alijs citatis per Surd. Mantuæ decis.124.n.2.* Et sunt multæ præcisa, & non recipiunt aliquam modificationem, vel intellectum à verbis separatim *Tusc. d. concl. 311.num.1. Farin. sacra Rota Romana decis.619.nu.2. tom.1. p.1. Bertazol. d. gloss.6.num.1.*

3 Clauisula hæc arguit præcisam contrahentium mentem ex *Farinac. in praxi criminali p.4. dec.10. num.5.*

4 Cōsensum ab actu adimit, ita quod non sequuta conditione perinde est ac si nihil actum fuisset nouissime *sacra Rota Romana apud Farinac. decis.115. num.6. to.1. p.1. Intrigliolo Sicilia decis.21.num.12.*

5 Necessitatem facit, vt per *Marchesan. de commissionib. p.1. pag.117.num.4. & pag.748.n.3.* resoluit qd' voluntatem denotat.

6 Naturam præcisam habet, ac formam inducit. *Surd. d. consil. 246.num.20. & conf.322. n.27. & conf.143.n.43. Flamin. d. q.1. nu.64. Card. Tusch. d. concl. 311. num.4. Aloys. Ricci. d. collect. 868. D. Marta de clausulis p.1. claus.74. nu.8. Marius Anton. variar. resolut. lib.1. resolut.33.n.8. multis in locis. Farinac. in praxi crimin. p.4. decis.23. in addit. lit. B. & decis.564.num.6. & nouissime sacra Rota Romana decis.57.n.9. tom.1. p.1. Stephan. Grat. discept. forens. cap.208.num.22. Francis. Leo in thesauro fori eccles. p.2.c.2. num.42. & cap.4.nu.7.*

7 Cōditionem importat, quæ deficiente perinde est, ac si nihil actum fuisset *Menoch. d. conf.38. num.21. & 22. & conf.322.n.40 & conf.369.num.25. Surd. consil. 268.num.9. Flamin. de resignat. lib.1.q.2.num.18. & lib.9.q.17.*

228 Remissiones Doctorum

nu.28. *Marchef. de commiss. p.1. pag.114.num.2. & pag.116.n.1. & pag.194.num.4. Farin. d.p.4. decis.23.num.4. & in addit. lit.B & nouissime apud eundem sacra Rota Romana decis.286. nu.2. & decis.579.n.4.tom.1.p.2. Seraph. decis.838.nu.7. Verall. decis.82. num.3. & 4.p.3. Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 17. nu.16. D. Marta de clausulis p. 1. claus. 74.n.7. Aloys. Ricci. d. collect. 868. & in praxi rerum fori ecclesiast. resol. 33. num.1. in 2. edit. Anton. Monach. Florētina deci. 23. n.23.*

8 Posita hæc clausula in venditione facta cum pacto de retrouendendo respicit tantum principium venditionis, vt scilicet nō censetur res vēdita pure, & simpliciter, sed cum illa reſeruatiōe *Seraph. Rotæ Rom. deci. 1063. n.12*

9 Facit gratiam correfpectiuam & indiuiduam *Seraphin. decis. 483. num.9.*

10 In reſeruatiōe penſionis cum regressu facit totam gratiam corruere, si regressus non teneat *Seraphin. decis. 114. num.1.*

11 Habet vim resolutionis cōtractus, & excludit purgationem moræ vt per *Steph. Grat. discept. forens. tom.3. cap.515. à nu.1. & cap.532. num.21. resoluit quod consensum excludit.*

12 Operatur vt per eam protestans defendatur à priuatione iuris sui, quam aliàs incurreret *Moneta in tract. de optione cap.5. q.5. num.65.*

13 Vnde emphyteuta alienans, & tradens emphyteusim, adhibita hac protestatione, saluo consensu domini, nec aliter nec alio modo; cuitat poenam caducitatis, ita resoluunt *Clar. S. Emphyteusis q.13. num.5. Corbul. de iure emphyteu. tit. de causis quibus emphyteuta iure suo priuatur cap. de causa priuationis ob alienationem ampl.13. & limit. 36. & 37. Gama Lusitana decis. 147. nu.4. Vincen. de Franchis Neapol. decis. 267. Frec. de subfeudis lib. 2. S. prima auctoritas nu.23. Menoch. conf.28.n.10. & nu.39. cum seq. & conf.38.n.21. & 22. & consil. 369. num.25. & Mich. Crass. to.1. commun. opin. lib.4. tit.44. n.279. ubi Vezin. n.284. pag.686. Bellacomb. tom.2. tract. de feudis tit.8. quibus ex causis feudum amittatur pag.636. Flamin. de resignat. lib.7. q.1. num.67. Card. Mantica de tacitis & ambig. conuentionib. lib.22. tit.28. num.18. cum seqq. Galganet. in tract. de conditionib. & demonstrat. p.1. cap.52. nu.2. Aloys. Ricci. in collect. decis. par.3. collect. 526. P. Molina de iustitia tract.*

tract. 2. disp. 459. num. 10. P. Rebello de obligationib. iustitie p. 2. lib. 13. q. 4. num. 10. Cardoso in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula 15. & verbo emphyteusis 6. post princip. Cald. Pereira de resolut. emphyt. cap. 5. num. 84. & cap. 6. à num. 26. D. Marta de clausulis p. 1. clausula 74. & in votis nouissim. decis. voto 196. plures alios Doctores ex antiquioribus plena manu refert Cened. ad Decretal. collect. 144. nu. 27. Bertazol. d. glos. 6. num. 2.

CLAVSVLA XL.

Non obstante collatione alteri facta.

Hæc clausula apposita in litteris ad beneficia intelligitur de collatione inuvalida, non autem de valida. *Brunor. à Sole in locis communibus verbo clausula nu. 27. Cardoso in praxi iudicum & aduocatorum verbo clausula 4. Cels. Hugo in tract. clausularum pag. 478. col. 2. Ioan. de Selua in tract. de benefic. par. 3. q. 11. fol. 242. in paruis & par. 3. q. 13. vers. nono facit, Rendina in promptuario receptorum senten. tom. 1. tit. 16. n. 6. ubi dicit quod quamuis videatur hanc clausulam nihil aut parum operari, cum collatio-*
Barbosa de Clausulis.

nem, aut rescriptum inuvalidum non teneatur quis commemorare ex gloss. 1. in fi. & ibi scribes in cap. ex tenore de rescriptis tamen non modicum operatur effectum, cum litteræ illæ in quibus clausula memorata continentur subreptitiæ non censebuntur, quasi in illis nulla mentio alterius coloratæ possessionis facta sit, licet enim possessori nullum ius in beneficio competeret, essent tamē litteræ vitio subreptionis affectæ nisi in eis alterius coloratæ possessio expressa foret ex text. in cap. cum nostris de concess. præben.

CLAVSVLA XLI.

Non obstante quauis cōcessione alteri facta.

Hæc clausula in rescripto, vel priuilegio aponi solita intelligi debet de concessione inuvalida, & nulliter facta, non autem de valida. *ita Brunor. à Sole in locis communibus verbo clausula 29.*

CLAVSVLA XLII.

Non obstante quacunque præscriptione.

Per hanc clausulam tollitur solum præscriptio longi tē-

230 Remissiones Doctorum

poris decē vel viginti annorum, non vero longissimi triginta, vel quadraginta annorum, nec perconsequens immemorialis *Vitalis de Cambanis in tract. Clausul. pag. 18. col. 2. Tiraq. de Retractu conuent. §. 1. gloss. 2. num. 12. 23. & 25. Balb. de Prescript. 2. p. 3. q. 6. num. 21. Cardoso in prax. iudicum & aduocat. verbo clausula 6. Flores de Mena Vari. quæst. lib. 1. q. 10. num. 44. plures Doctores refert Nicol. Garcia de benefic. p. 3. cap. 2. num. 192.*

CLAVSVLA XLIII. Non obstantibus.

I DE vi & effectibus huius clausulæ generalis vide *Menoch. conf. 1. nu. 434. Azuero l. 1. nu. 37. cum seqq. tit. 14. lib. 4. nouæ recopil. Cotta in memorabilib. verbo clausula non obstante, pag. 111. Flamin. de resignat. tom. 2. lib. 11. q. 11. n. 42. Card. Tusch. pract. conclus. to. 1. lit. C. concl. 349. cum sequenti. Rendi- na in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 16. n. 12.*

2 Hæc clausula derogat omnibus ijs quæ dispositioni obstare possent *Farinac. sacræ Rotæ Rom. decis. 506. n. 5. tom. 1. p. 1. Mar. Anton. var. resolut. lib. 1.*

resolut. 46. num. 7. & 11.

3 Subreptionis & obreptionis vitium non tollit *Alexand. Trentasinq. variar. resolut. lib. 1. tit. de rescriptis resolut. 5. nu. 38. Card. Tusch. d. concl. 349. à. n. 18. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 15. n. 32. vbi etiam resoluit quod nõ inducit dispensationem.*

4 Hæc clausula non potest vti inferior à Principe *Marius Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 38. num. 11.*

CLAVSVLA XLIV. Non obstantibus quibuscumque priuilegijs.

P Lures effectus huius clausulæ referunt citati à *Flamin. de resignat. tom. 2. lib. 11. in prafat. n. 8. D. Marta de clausulis p. 1. clausula 77.*

2 Per hanc clausulam derogatorium, non obstantibus priuilegijs in contrarium, ijs censetur derogatum, quæ in corpore iuris clausa non sunt, non vero alijs, quæ in eo clausa reperiuntur, nisi additum sit, etiam clausis, &c. *ita gloss. 1. per text. ibi in l. 3. C. de silentarijs lib. 12. Vitalis de Cambanis in tract. clausul. pag. 11. col. 1. num. 1. Cels. Hug. d. tract. pag. 479. columna prima, Tiraq.*

Tiraq. in tract. cessante causa limit. 11. n. 4. Anton. Gabr. tom. 3. commun. opin. lib. 6. tit. de clausulis concl. 9. Menoch. lib. 6. de Praesumpt. q. 40. n. 25. Marchesan. de commissionib. p. 1. cap. 8. n. 67. & p. 2. cap. 2. nu. 12. Burgos de Paz l. 3. Tauri, n. 137. Pinel. in l. 2. C. de rescindenda vendit. p. 3. c. 1. n. 15. Surd. decis. 164. num. 1. & cons. 461. n. 7. Baptista Costa de facti scientia & ignorantia inspect. 5. à n. 5. Fr. Emman. Roder. tom. 1. quæst. regular. q. 9. art. 3. vers. secundo dico. Flores de Mena lib. 2. var. q. 21. n. 25. P. Francisc. Soares de legibus lib. 8. c. 14. num. 8. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 36. à n. 34. plenissime D. Barbosa in l. 1. p. 1. à n. 9. & in l. quia tale, n. 16. ff. soluto matrim. & in l. 2. §. legatis, n. 117. ff. de iudicijs. Ceual. communium contra communes, q. 611. D. Marta d. claus. 77. nu. 2. Cabedo Lusitana decis. 94. à nu. 1. p. 2. Cardoso in praxi iudicum & aduocat. verbo. clausula 5. Francisc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 3. q. 28. num. 5. & 6. pag. 232.

3 Derogatio generalis. Non obstantibus priuilegijs & concessionibus quibuscumque sufficit ad derogandum omnibus priuilegijs anterioribus, etiamsi essent

talia, de quibus facienda esset mentio de verbo ad verbum, & continerent speciales clausulas derogatorias. *Gabr. d. lib. 6. tit. de clausulis concl. 5. n. 12. Ceual. d. q. 611. Gonzal. d. glos. 36. n. 23.*

4 Nihil operatur hæc clausula quando Princeps non fuit optime informatus de partium conuentionibus sæpius confirmatis, vt ex *Craueta* resoluit *Menoch. consil. 1. n. 434.* notat *D. Marta d. clausula 77. n. 20.*

5 Priuilegia Principis non tollit quæ transierunt in vim contractus *Gutier. in repet. l. nemo potest, n. 175. cum seqq. ff. de legatis 1. Vitalis de Cambanis d. pag. 11. col. 2. n. 1.*

6 Ad futura non extenditur *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 9. §. 5. n. 29.*

7 Dispensationem non inducit, licet tollat subreptionem. *Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 15. n. 32.*

8 Derogationem beneficii iurispatronatus nõ operatur *Flamin. de resignation. lib. 8. quæst. 7. num. 167.*

9 Cancellariæ regulis non derogat ex *Flamin. d. lib. 8. q. 7. num. 166.*

10 Non extēditur ad causas pias, vt probatur ex casu notabili

232 Remissiones Doctorum

bili secundum vnam lectionem in cap. si propter tua debita de rescriptis in 6. ubi per rescriptum non intelligitur derogatum ei, quod ad pias causas est concessum, & probatur ex l. liberti la ultima, §. posthumos, ff. de alimentis & cibis. legatis Vitalis de Cambanis d. pag. 11. col. 2. n. 3.

11 Non operatur in præiudicium tertij D. Marta d. clausula 77. n. 16. ubi n. 6. resoluit quod non potest poni ab inferiori à Principe.

12 Per hanc clausulam non videtur derogatum privilegio viduis & pupillis concessio, ut docet D. Barbosa in l. 1. art. 4. n. 72. ff. de iudicijs, & limitat nisi verba derogatoria fuerint ita ampla, ut necessario etiam prædicto privilegio videantur derogare. Sed hanc clausulam, additis illis verbis, in corpore iuris clausis, non tollere privilegium l. unica, C. si imperator inter pupillos & viudas, tenet Marchesan. de commissum. p. 2. pag. 460. n. 30.

CLAUSULA XLV.

Non obstantibus quibuscumque legibus & constitutionibus.

1 Non potest testator in suo testamento hanc

clausulam apponere, nec ea quicquam inferior à Principe uti potest, ita scribes in l. nemo potest, ff. de legatis 1. ubi Angel. n. 1. Alex. n. 2. Ripa, n. 8. Ias. in 1. & 2. lect. n. 5. Io. Hanib. nu. 43. vers. Ex præmissis, quos refert & sequitur Rendina in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 16. num. 8.

2 Per hanc clausulam Princeps non præsumitur voluisse privilegio suo tollere statuta civitatis ex Menoch. de præsumpt. lib. 6. q. 39. n. 4.

3 Nec tollitur constitutio conciliaris, nisi de ea expressa fiat mentio. ita Vitalis de Cambanis in tract. clausularum, pag. 11. col. 1. n. 2. Marius Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 58. n. 6. Aloys. Ricc. in praxi fori eccles. decis. 556. in 1. edit. & resolut. 478. n. 4. in 2. edit. Bonacina de censuris disp. 1. q. 3. puncto 2. nu. 4. in fine. Cotta in memorabil. verbo clausula non obstante vers. tertio nota. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1367. prope finem. P. Henric. in sum. lib. 13. cap. 57. §. 1. Flores de Mena Vari. quest. lib. 1. q. 10. n. 50. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 397. à n. 35. F. Emman. quest. Regular. to. 1. q. 8. art. 10. & to. 3. q. 36. art. 2. P. Azori. inst. moral.

moral.p.2.lib.5. cap.14. col.574. P.Valer.Reginald. in praxi fori penit. lib.5. n.2. quorum aliquos ego ipse refero in meis remiss. ad Conc.Trident.sess.1. in decreto de inchoando Concil.n.2. quibus addo nouissime Hieron. Fernand. in interpret. cap.1. de iud. à n.10.

dum de sepult.Cels.Hugo in tract. clausul.pag.480. col.1. Brunor.à Sole in locis cōmunibus verbo clausula 31. Nec tollit constitutionē iurata, vt per Vital. de Camba. in tract.clausular.pag.10. col.2. num.1. Mari. Anton. variarum resolut.lib.1.resolut.58. num.6.

CLAVSVLA XLVI.

Non obstantibus quibuscunque pactis.

1 **C**lausula hæc non cōprehendit pactum iuratum, ita Francisc. Galletus in margarita casuū conscientie verbo clausula pag.40. Vital.de Camban.in tract.clausul.pag.10.col.2. par.2 Cels. Hugo in tract. claus. pag.477. col.1.

2 Non operatur quādo Princeps non fuit optime informatus de partium conuentionibus sæpius confirmatis D. Martā de clausulis p.1. clausula 77.num.2. post Crauet. Menoc.conf.1.n.434

CLAVSVLA XLVII.

Non obstantibus statutis Ecclesiæ.

1 **C**lausula hæc non tollit statuta per Papam edita vel confirmata gloss. in Clem. du-

CLAVSVLA XLVIII.

Non se adstringens nisi ad necessaria tantū.

1 **D**E vi, & effectibus huius clausulæ vide Ias. in S. omnium num.161. insit. de actionibus. Bonacos.p.1. commun.crim. verbo qualitas pag.145. Cels.Hugo in tract.clausul.pag.502.col.2. Pinel.in l.2.C.de rescind.vendit. p.3.cap.3.num.29. Menoch.conf.127.n.4. Masciar.de probationib. concl.1248. num.57. cum segg. Ioan. Martins Acoſta in addit. ad Caminhām in forma libellorū annot.2.lit.A.pag.3.D.Marta de clausulis p.1. claus.78. Emman. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib.3.cap.2. nu.3.

2 Clausula hæc vim habet excusationis nescilicet actor plus debito petens teneatur probare id quod petitum fuit, nec ob id actor in causa succumbet, etsi omnia deducta in libello non.

234 Remissiones Doctorum

probet ad vnguem ex *Menoch. d.conf. 127. n.4.*

3 Operatur etiā vt actor non teneatur probare qualitatem deductam in libello, aliās sine hac clausula succumbet non probando qualitatem, dato quod probaret factum principale, iuxta resoluta per *Marant. de ord. iud. p.6. tit. de libelli oblatione nu. 17. Cardoso in praxi iudicum, & advocat. verbo clausula n.10. Mendez a Castro d.c.2. n.4.*

4 Deinde operatur vt impertinentia superflua, & inepta non noceant ex *Hippol. in l. vnus §. fi. n. 36. ff. de questionibus.*

5 Non videtur tamen remouere qualitatem expressam, cuius probatio necessaria est, sed solum remouet probationem necessariam *Mascard. d. concl. 1248 num. 57. vbi num. 58. asserit hoc procedere quando talis clausula ponitur in fine libelli.*

CLAUSULA XLIX. Nullo modo, &c.

1 Hæc clausula excludit omnem modum, qui aliās esset permixtus *Seraphin. de privilegijs iuramenti privileg. 98. num. 5.*

2 Operatur vt dispensatio nō

admittatur *Franciscus Galletus in margarita casuum conscientie verbo clausula pag. 40.*

CLAUSULA L. Nunc & pro tempore.

1 Hæc clausula futura comprehendit *nouissime sacra Rota Romana decis. 733. n.4. tom. 1. p.2. apud Farinac.*

CLAUSULA LI. Omnia & singula.

1 Habet hæc clausula vim specialis & indiuidue expressionis *D. Marta de clausulis p.1. clausula 83. num. 3. Surd. conf. 330. n.7. & conf. 412. n.27. et conf. 567. n.5. nouissime Farin. sacra Rota Romana decis. 130. num. 3. tom. 1. p.2.*

2 Hæc clausula ita geminata includit prorsus omnia absque limitatione *glos. in cap. vt circa post med. in vers. omnia & singula de elect. lib. 6. Marius Alteri. de censuris tom. 1. disp. 15. lib. 5. c.1. lit. C. & disp. 5. cap. 2. lit. D.*

3 Denotat separationem, & habet virtutem disiunctiuam, ita quod potuit dare omnia simul, vel etiam partem de per se *ex text. in l. huiusmodi. §. pen. ff. de*

legatis 1. notat *Surd. decis.* 268. num. 4.

4 Aliquando vim habet copulatiuæ *Surd. d. decis.* 268. n. 14. Et repetit præcedentia coniunctim, & diuifim *Seraphin. de priuilegijs iuramenti priuileg.* 49. n. 38. Et ad quæcunq. pacta, & capita refertur *Bertazol. de Clausulis claus.* 4. *glof.* 3. n. 1. ubi etiam tenet quod comprehendit omnia & exigit concursum omnium, quæ apta sunt cõprehendi. Clausula illa, omnibus & singulis, apponi solita in libellis quam utilis fit vide apud *Mascard. de probat. concl.* 1254.

CLAVSVLA LII.

Omni meliori modo.

1 **D**E vi & effectibus huius clausulæ vide *Capic. decis.* 96. n. 8. *Hippol. conf.* 118. n. 8. vol. 2. *Sylvan. conf.* 97. n. 13. *Cels. Hugo in tract. clausul. pag.* 503. *Pinel. in l. 1. C. de bonis mater. cap. 2. n. 8. ad finem. Menoch. de Arbitrar. lib. 1. q. 47. n. 3. cum seq. & q. 72. n. 15. & conf.* 127. nu. 5. & *conf.* 314. num. 4. *Vini. tom. 3. communium opinionum lib. 6. tit. 13. n. 256. vers. quoniam clausula.* *Ioseph. Ludouic. Perusina decis.* 117. n. 2. 22. & 23. *Seraphin.*

de priuilegijs iuram. priuileg. 22. à n. 65. *Valasc. de iure emphyt. q. 6. n. 16. & consult.* 119. n. 15. *Surd. decis.* 7. n. 25. & *conf.* 303. n. 13. & *conf.* 305. n. 49. & *conf.* 428. n. 19. *Aloys. Ricc. in collect. decis.* p. 4. *collect.* 879. *Cardin. Tusch. tom. 1. lit. C. concl.* 358. *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof.* 3. n. 8. *Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 24. n. 4. Bernard. Graue. ad practicã camera imperialis lib. 1. concl.* 61. *confid.* 3. n. 6. *Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 3. cap. 2. n. 6. D. Marta de clausulis p. 1. clausula* 84. & p. 3. *clausula* 56. *Rendina in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 16. n. 13.*

2 Hæc clausula æquipollet clausulæ, Pleno iure, ex *D. Marta d. clausula* 84. n. 7.

3 Operatur, vt melior uia censeatur electa *Ioseph. Ludou. Perus. decis.* 117. n. 4. & 5. *Seraphin. de priuilegijs iuram. priuileg.* 98. nu. 3. *D. Marta d. claus.* 56. num. 4. Et vt si non valeat actus vno modo valeat omni alio meliori. *Mar. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut.* 49. n. 8.

4 Facit sustinere actum, etiã si alio modo quam expressum est, valere posset, non tamen operatur in requirentibus expressiõnem, nouissime *Farinac. sacræ*

236 Remissiones Doctorum

Rota Romana decis. 553. nu. 20. tom. 1. p. 1. Posita tamen sine copula non includit modum non expressum *Card. Mantica Rota decis. 217. num. 2.*

5 Operatur ut utilius remedium dicatur deductum, & si quod fuit expressum non valet, eo modo quo fuit expressum, valeat eo modo quo valere potest. *Gomez lib. 3. tauri n. 74. Menoch. conf. 314. num. 4. Surd. conf. 428. nu. 19. & consil. 450. nu. 23. Ioseph. Ludou. Perus. decis. 117. n. 4. & 5. Aloys. Ricci. d. collect. 879. effect. primo. D. Marta d. clausula 84. num. 1.* Operatur etiam ut censeatur intentatum omne remedium magis favorabile, & deducta omnis actio necessaria, & proficua actori *Rota Bonon. diuers. decis. 129. num. 25.* & in petitione operatur, ut semper causa necessaria, ac semper actum, & necessarium remedium censeatur intentatum *ead. Rota decis. 116. nu. 54.*

6 Non alterat dispositionem nec eam ampliat *Seraphin. Rota Rom. decis. 1216. n. 13. & decis. 1184. n. 3.* resoluit quod sine copula non ampliat dispositionem.

7 Facit cessare penam petentis plus debito ut per *Ioseph. Ludou. Perusina decis. 117. n. 4. & 5.*

8 Tollit contrarietatem, &

ineptitudinem in libello *Card. Tusc. pract. concl. to. 1. lit. C. concl. 358. n. 9. & num. 4.* quod aufert ineptitudinem libelli.

9 Operatur ut in casu dubio libellus interpretetur eo modo, qui favorabilior est actori libellanti ex *Maranta de ordine iudiciorum par. 6. tit. de libelli oblatione num. 16.*

10 Iudicium ad causam expressam non restringit, nec sustinet libellum continentem remedia contraria *Surd. conf. 273. n. 6. & 27. Ioseph. Ludou. d. decis. 117. num. 23. Stephan. Gratian. d. c. 24. num. 4.* quia hæc clausula non operatur quoad contraria *Car. Tusc. d. conclus. 358. n. 59.* Sed in presentiarum admonendus est studiosus huius clausule, & illius, peto ius & iustitiam, vim ne utique extendendam esse ad ea quorum mentio in libello facta non est, ut nonnulli arbitrati sunt: sed saltem quoad narrata, seu summam, aut rem petitam: non autem quoad aliud quod plus probaretur *Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. n. 49. Bernar. Graue. ad practicam camerae imperialis lib. 1. concl. 61. consid. 3. num. 2.* & quando est certus modus non operatur ultra modum expressum *Farin. nouissima Rota decis.*

decif. 841. nu. 3. aliter enim comprehendit etiam non expreſſum nouiſſime apud *Farin. ſacra Rota Romana decif. 733. n. 9. tom. 1. p. 2.* Quando tamen huiusmodi diſtinctioni apponitur copula, & veniunt etiam alij modi non expreſſi; reſoluunt citati à *Gonzal. d. gloſ. 3. nu. 8.* quibus adde *Aloyſ. Ricci. d. collect. 879. effectu 5. D. Marta d. clauſula 84. num. 3. Seraphin. Rotæ Rom. decif. 1184. n. 3.*

11 Ad incogitata non extenditur *Brunor. à Sole in locis communibus verbo clauſula num. 32. Card. Tuſc. d. concl. 358. n. 58.*

12 Vim & effectum non tribuit actui re vera nullo: nec operatur quicquam cum adest defectus poteſtatis, vel modus ineptus exprimitur, & actus ex expreſſo deſcendere non poteſt ex *Menoch. de arb. lib. 1. q. 47. a. n. 3.*

13 Nihil operatur cōtra mentem, & intentionem partium *Rota Bonon. diuerſ. decif. 63. nu. 52. vbi num. 53.* dicit quod reſtringitur ad caſum tantum ſpecificatū.

14 Operatur vt in dubio cenſetur relicta proprietas *Steph. Gratian. diſceptat. forenſ. c. 216. num. 34.*

15 Facit etiam vt cenſetur data facultas capiendi bona propria auctoritate *D. Marta d. clauſula*

84. n. 10. & d. clauſula 56. nu. 15. contrarium affirmat in legato.

16 Donatio facta de bonis præſentibus & futuris virtute huius clauſulæ ſuſtinetur quoad præſentia, vt ex *Grato reſponſo 70. nu. 21. lib. 1.* reſoluit *Ioseph. Ludou. d. decif. 117. n. 6.*

17 Hæc clauſula in teſtamentis appoſita operatur quod verbum, relinquo, importet institutionem vt poſt *Paul. Caſtr. Bald. Felin. & alios tenet Viui. tom. 2. communium opinionum lib. 6. tit. 13. n. 256. verſ. quoniam clauſula, Hippolit. conſ. 118. n. 9. Aloyſ. Ricci. d. collect. 879. effectu 4. Celf. Hug. in tract. clauſul. pag. 503. col. 1.* ſuſtinet teſtamentum inuàlidum *Verall. decif. 260. nu. 2. & 3. p. 3.* vbi *n. 4.* dicit quod in teſtamento appoſita intelligitur iuxta modum expreſſum, non autem non expreſſum.

18 Poſita in ſecundo teſtamento non ſufficit ad effectum, vt per illud reuocetur primum *Seraphin. Rotæ Rom. decif. 239. n. 1. & decif. 369. n. 5. & 6.* agit quādo donatio cauſa mortis arguat tranſitum in donationem inter viuos.

19 Facit valere teſtamentum in ſcriptis vt nuncupatiuū *Afflic. decif.*

238 Remissiones Doctorum

decif. 164. nu. 2. Ioseph. Ludou. d. decif. 117. n. 6. Aloyf. Ricc. d. collect. 879. effectus tertio. D. Marta d. clausula 84. n. 4. & d. clausula 56. n. 8. Salust. 1. Tiberi. in formulario instrumenti. lib. 1. cap. 38. num. 14.

20 Subintelligitur in testamento inter liberos *Hippol. conf. 118. n. 10. D. Marta d. clausula 56. n. 10.*

21 Operatur clausulam codicillarem *Dec. conf. 14. nu. 3. & conf. 77. num. 4. Anton. Gomez ad l. 3. tauri, n. 74. D. Barbosa in priuatis scholijs ad l. nemo potest, nu. 422. ff. de legatis 1. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 369. nu. 6. Cardoso in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula nu. 8. Aloyf. Ricci. d. collect. 879. effectus 6. D. Marta d. clausula 84. nu. 6. imò plus operatur quam clausula codicillaris Seraphin. de priuilegijs iuramenti priuileg. 98. n. 8. & priuileg. 74. num. 195.*

21 Substitutionem directam pupillarem efficit, quæ aliàs non erat talis *Surd. confil. 434. nu. 13. D. Marta d. clausula 56. num. 12. Rota Bonon. diuers. dec. 14. n. 52.*

22 Facit resolu substitutionem directam in fideicommissariam ex *Stephan. Grat. d. cap. 369. nu. 6. Operatur ut legatarius possit*

capere legatum propria auctoritate *Intrigliolo Siciliae decif. 48. num. 20.*

Prohibet trebellianicam *Rota Bonon. decif. 14. n. 53. vbi nu. 49. dicit quod assimilatur iuramento.*

23 Operatur validitatem in prælegato nullo *D. Marta d. clausula 56. num. 14.*

24 Tribuit tacite fideicommissario facultatem capiendi propria auctoritate *Cesar. Argel. de contradictore legitimo q. 10. n. 27*

25 Operatur denique ut iuramentum suppletorium iudex deferat non petente parte *Camil. Borrell. in summa omnium decif. tit. 54. num. 6. cum seqq.*

26 Quando in instrumentis, seu nominationum chartis, hæc clausula; omni meliori modo via & forma, apponitur, eius natura est excludere mortis causæ donationem, & inducere quod inter viuos donatio facta dicatur, & impedire reuocationem *Cald. Pereira de potest. eligendi cap. 3. num. 13.*

CLAUSULA LIII.

Parito breui.

DE vi, & effectibus huius clausulæ late tractant *D. Marta de claus. p. 1. claus. 87.*

Marchesan. de commissio. p. 1. pag. 397. cum multis sequentib. Campanili diuersi iuris canon. rub. 11. cap. 13. à num. 258.

2 Importat conditionem cū sit ablatiui absoluti ita *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 1. §. 1. in annot. n. 246. Campanili d. nu. 258.* Ablatiuus enim absolutus conditionem importat ac facit actū conditionalem ex *reg. 1. à testatore ff. de condition. & demonstr. Tiraq. in tract. cessante causa limit. 1. n. 61. Rebuff. in Auth. habita C. ne filius pro patre verbo habita pag. 573. Menoch. consil. 393. num. 22. cum seqq. Brunor. à Sole in locis communibus verbo Ablatiui absoluti 1. *Surd. decis. 268. num. 11. Matienso l. 9. glo. 4. num. 1. tit. 11. lib. 5. nouæ recop. D. Barbosa in rub. ff. soluto matr. p. 1. num. 23. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 31. num. 8. & dec. 131. num. 22. P. Sanch. de Matrimonio lib. 3. disput. 5. num. 2.**

3 Iurisdicção ergo nulli competit donec sit partitum dicto breui possessionem dimittendo, fructus restituendo, & expensas, in quibus intrusus fuit condemnatus, restituendo ita, *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 1. §. 1. in annot. num. 247. cum duobus seqq. Nicol. Garcia de benef. p. 6. cap. 3. à nu.*

110. *Marchesan. de commissio. p. 1. pag. 608. n. 3. & 4. Farin. nouiss. Rota decis. 93. nu. 1. vbi n. 3. resoluit quod impedit tertium agere quando non est persoluta pensio per titolarem, & ideo hæc clausula tertium pro suo interesse ad causæ venientem afficit *Marchesan. d. parte 1. pag. 398. n. 15.**

4 Hæc clausula expensas nō capit *Marchesan. d. par. 1. pag. 285. nu. 52. & pag. 608. num. 4.* nouissime apud *Farinac. sacra Rota Rom. decis. 319. n. 2. tom. 1. par. 2. D. Marta d. claus. 87. n. 3.*

5 Oblatio non sufficit ad parandum breui, sed fructus debent liquidari & solui, *D. Marta d. claus. 87. n. 3. Seraphin. Rot. Rom. decis. 655. num. 2. & 3.* intelligitur de fructibus vltra dimissionē possessionis *Marchesan. de commissio. par. 1. pag. 433. num. 1.* & etiam de illis fructibus non liquidatis, *idem pag. 399. num. 21.* Tercios tamen quoad fructus nō afficit hæc clausula, *idem pag. 397. num. 2.*

6 Quando conceditur commissio non habenti iurisdicçãoe, cum hac clausula, tunc cum nulla adsit iurisdicção donec sit paritum breui, nullatenus potest appellans audiri in negotio principali, donec doceat de integra

240 Remissiones Doctorum

paritione, vt ex Caputaq; resoluit *Gonzal.d.S. 1. in annot. n. 251 & à nu. 253.* colligit omnes casus in quibus admittatur appellatio ab executore breuis.

7 Non reuocat hæc clausula executionem iam factam *D. Marta d. clausula 87. n. 10. vbi n. 12.* dicit quod illa intelligitur cum effectu vsque ad finem litis.

8 Non impedit manutentionem *Farin. nouiss. Rota deci. 179 num. 6.* posita tamen in commissione illam impedit *D. Marta d. claus. 87. num. 15.*

9 Hæc clausula & quæ sequitur eandem vim habent, & idem sunt *Marchesan. de commiss. p. 1. pag. 397. num. 10.*

CLAUSULA LIV.

Parito iudicato.

1 **C**lausula hæc datur statim tribus conformibus sententijs, vel duabus vigore statuti. *Marchesan. de commissionib. p. 2. pag. 111. nu. 157. cum sequent.* Et præsupponit rem iudicatam *Farin. sacræ Rotæ deci. 636. n. 1. tom. 1. p. 2.*

2 Executionem retardat statim restitutione in integrum tam in causa ecclesiastica quam profana idem *Marchesan. d. p. 2.*

pag. 111. n. 156. Et adiecta in commissione restitutionis in integrum aduersus rem iudicatam quomodo intelligatur vide *Car. Mant. Rotæ Rom. deci. 289. n. 8.*

3 Modificatur per clausulam, Arbitrio Rotæ, *Seraphin. Rotæ Rom. deci. 1305. n. 1.*

4 Conditionalis est nec iurisdictionem tribuit nouissime *sacra Rota Rom. apud Farin. deci. 701. num. 5. to. 1. p. 1.* Conditionaliter in Rota intelligitur *Marchesan. de Commiss. p. 2. pag. 112. num. 162. & 191.* vbi etiam resoluit quod stante clausula, appellatione remota, non est condicionalis.

5 Iurisdictionem dat conditionalem *Rota Rom. d. p. 2. deci. 636. nu. 1.* & illam suspendit donec fuerit paritum, & antequam paritum fuerit gesta sunt nulla & sine iurisdictione, nouissime apud *Farin. sacræ Rotæ Romana deci. 68. n. 1. tom. 1. p. 1.*

CLAUSULA LV.

Per cessum vel decessum.

1 **H**æc clausula non habet locum in resignatione ad fauorem, sed solum in resignatione simplici *Cesar Argel. de contradic. legit. q. 15. nu. 150.*

CLAVSVLA LVI.

Perinde valere.

2 **D**E vi & effectibus huius clausulæ vide *Parif. cōf. 44. n. 7. & cōf. 45. nu. 25. vol. 4. Menoch. cōf. 316. Aloyf. Ricci. in collect. decis. par. 4. collect. 1471. Azori. instit. moral. p. 2. lib. 7. cap. 31. q. 1. D. Marta de claus. par. 1. claus. 225. Mendez à Castro in pra xi Lusitana lib. 2. cap. 3. à nu. 14. Mari. Ant. var. resolut. lib. 1. resolut. 105. num. 4. 5. & 7.*

2 Rescriptum cum hac clausula datur quando Papa facultatem à se ante concessam, sed aliqua ex parte irritam, valere decernit prout asserit *P. Azori. d. q. 1. vers. porro rescriptum*, ubi etiā agit in quibus differat à rescripto Pontificio, quod dicitur noua prouisio.

3 Retrotrahitur huiusmodi rescriptum, & efficit concessionē valere, quæ subreptitia dicitur, ita *Menoch. cōf. 316. n. 3. & 15. P. Azori. d. q. 1. vers. porro*. Non tamen retrotrahitur in præiudicium tertij *D. Marta d. clausula 225. num. 1.*

4 Probatio colorati tituli elicitur ex gratia, Perinde valere, quatenus de consensu patrono-
Barbosa de Clausulis.

rum, licet in ipsa gratia fuerit dictum de consensu maioris partis, nisi tamen constaret de iure patronatus ex confessione partis ex *Mascard. de probat. concl. 1387. nu. 7. Aloyf. Ricci. d. collect. 1471. effectū 2.*

5 Dispensationis effectum tollit hæc clausula *D. Marta d. clausula 225. num. 4.*

CLAVSVLA LVII.

Per omnia, &c.

1 **H**abet hæc clausula magnam efficaciam, & operatur, vt exæquata vnam & eandem habeant naturam §. 1. *vers. per omnia fere instit. de donation. l. 1. ff. de legatis 1. Bertaz. de clausulis instrum. claus. 21. num. 1.*

2 Huius clausulæ effectus est vt nihil omnino excludat ex *Surd. cōf. 412. nu. 29.* Et operatur atque importat omnem substantiam & qualitatem *Cotta in memorabilibus verbo per omnia, pag. 679.* Importat perfectionem & integritatē dispositionis, §. *pari ratione vers. per omnia instit. quibus modis ius patria pot. Bertazol. ubi supra.*

242 Remissiones Doctorum.

CLAUSULA LVIII.

Pleno iure .

I D E vi & effectibus huius clausulæ vide *Petr. Gregor. Syntagm. iuris lib. 1. cap. 12. n. 5. Cardin. Tusch. præf. conclus. lit. P. concl. 364. D. Marta de clausulis p. 1. clausula 89.*

2 Hæc clausula operatur quod proprietas vna cum usufructu transferatur ex *text. in l. Mater C. ad Tertullian. Stephan. Gratian. Marchiæ decis. 239. nu. 6. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 8. lit. V. concl. 315. n. 94. D. Marta de clausula 89. n. 1. vbi n. 3. id intelligit quando ponitur absolute non respectiue.*

3 Operatur etiam quod hæres pleno iure institutus etiam in usufructu institutus intelligatur, vt ex alijs sequitur & explicat *Cardin. Mantica de coniecturis vltimarum volunt. lib. 9. tit. 6. nu. 17. & 19. & relati per Menoch. de præsumptionib. lib. 4. q. 140. n. 26.*

4 Posita in donatione propter nuptias nullis existentibus filijs primi matrimonij intelligitur quoad proprietatem & vsumfructum, illis vero existentibus intelligitur quoad vsumfructum

tantum *D. Marta de clausula 89. num. 4.*

5 Substitutio in dubio censetur directa per hanc clausulam *D. Marta de clausulis p. 3. clausula 58. nu. 2. vbi num. 1. resoluit quod per illam non est prohibita Trebellianica.*

6 Operatur sine diminutione *D. Marta de p. 1. clausula 89. n. 5. vbi n. 6. tenet quod in collatione beneficiorum operatur absque consensu vel præsentatione alicuius.*

7 Verba huius clausulæ important totalitatem ex *Menoch. conf. 1. n. 13. & conf. 191. n. 14.*

CLAUSULA LIX.

Pro expressis habentes. •

I D E vi & effectibus huius clausulæ vide *Parisi. conf. 1. n. 96. vol. 1. & conf. 42. vol. 5. Dec. conf. 341. & conf. 441. nu. 7. vol. 1. Anton. Gabr. tom. 3. commun. opinion. lib. 6. tit. de clausulis concl. 5. Perez l. 6. vers. sexto clausula tit. 12. lib. 3. ordin. pag. 695. Menoch. conf. 190. n. 24. Flam. de resignation. to. 2. lib. 12. q. 14. nu. 15. & 16. Marchesan. de commissionib. p. 1. pag. 225. cum seqq. Cardin. Tusch. præf. concl. tom. 1. lit. C. concl. 329. Aloys. Ricc.*

in collect. decis. p. 4. collect. 949. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 36. nu. 83. D. Marta de clausulis p. 1. claus. 96.

2 Hæc clausula est periculosa; & de stylo apponi solita *Tirac. de legibus connub. gloss. 7. nu. 303. cum seqq. D. Marta d. clausula 96. n. 5. Card. Tusch. d. concl. 329. n. 2.*

3 Operatur idem ac si tenores specificè inserti essent. *D. Marta d. clausula 96. num. 6. Ioseph. Sesse Aragonia decis. 93. num. 15. Cardin. Tusch. d. concl. 329. nu. 6. Ioan. Francisc. Leo in thesauro fore ecclesiastici p. 1. cap. 13. n. 21. & p. 4. cap. 2. n. 189.*

4 Inducit indiuiduam omnium expressionem cum omnibus suis qualitatibus, *post Crauet. & Rebuff. D. Marta de clausulis par. 1. claus. 123. nu. 1. Flamin. d. q. 14. nu. 16. Aloys. Ricci. d. collect. 949. effect. 1.*

5 Habet vim specialis derogationis ut ex *Crauet. Selu. & alijs resoluit Menoch. d. conf. 190. n. 24. & de præsumpt. lib. 6. q. 39. num. 6.* ubi etiam asserit Principem privilegio suo præsumi noluisse derogare statuto ciuitatis, quando in ipso privilegio adiecta fuit hæc clausula.

6 Tolli. priuilegia & indulta

habentia clausulam derogatoriæ ad futura priuilegia ex *Flamin. d. q. 14. n. 16. Aloys. Ricci. d. collect. 949. effect. 4. D. Marta d. p. 1. clausula 123. num. 9.*

7 Purgat vitium subreptionis *Alexand. Trentasinq. vari. resolut. lib. 1. tit. de rescriptis resolut. 5. n. 37. Card. Tusch. d. concl. 329. num. 13.*

8 Inducit scientiam per modum fictum, & operatur quoad validitatem actus *D. Marta d. clausula 123. num. 2. Aloys. Ricci. d. collect. 949. effect. secundo.*

9 Operatur, ut censeatur facta mentio clausulæ, sublata, &c. *Aloys. Ricci. d. collect. 949. effect. quinto. D. Marta d. clausula 123. num. 7. ubi num. 9. & 18.* quod operatur etiam ad postulationem partis,

10 Deinde operatur quoad sui præiudicium non alienum. *Ioseph. Sesse Aragonia decis. 93. num. 24.*

11 Non sufficit hæc clausula ubi lex aliquid requirit expressum *Ioseph Sesse d. decis. 93. n. 17.*

12 Nec operatur in his quæ sunt contraria narratis, vel consistunt in facto ignorato *D. Marta d. p. 1. claus. 96. num. 4. Card. Tusch. d. conclus. 329. num. 17.*

244 Remissiones Doctorum

CLAVSVLA LX.

Pro maiori seu potiori
cautela.

Clausula hæc inducit abū
dantem prouisionem,
quasi iufficiant iam disposita
*Card. Tusch. pract. conclus. 10. 1.
lit. C. concl. 301.* Abundans enim
cautela non nocet *Surd. decis. 13.
num. 14. Sebast. Naui. in l. Non
solent 95. ff. de regul. iuris. Farin.
in praxi crimin. p. 3. q. 89. n. 123.
Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 6.
à num. 26. Stephan. Grat. discept.
forens. cap. 141. num. 12. Cardin.
Tusch. d. tom. 1. lit. A. concl. 67.*

CLAVSVLA LXI.

Pro se & filijs:

Emphyteusis concessa pro
se & filijs, comprehendit
etiam filios nascituros non dum
natos *Gama Lusitana decis. 233.
num. 7.* quem refert *Camil. Borr.
in summa omnium decis. tit. 33.
num. 35.* Et potest vni filiorum
assignari cæteris exclusis *Gama
ubi proxime. Camill. Borrell. d.
tit. 33. num. 36. Surd. decis. 209.
num. 16. Cald. Pereira in responso
pro Societate Iesu nu. 15. Cardoso
in praxi iudicum & aduocat. ver*

bo Emphyteusis num. 28.

2 Emphyteusis concessa, pro
se & filijs, potest ad nepotes de
uenire, quia in emphyteusi filio
rū appellatione veniunt nepotes
*Card. Mant. de tacitis & ambig.
conuent. to. 2. lib. 22. tit. 12. Cald.
Pereira de nominat. emphyt. q. 13.
a. n. 14. & q. 17. à num. 48.* Sed
prius debet venire ad filium, vel
filiam existentem ex *Cald. Perei
ra d. q. 13. n. 3.* Et quādo emphy
teusis suscepta est pro se, & filijs
ac nepotibus masculis: aut pro
se & descendantibus masculis, in
ea succedere potest nepos mascu
lus filius filix, *Clar. in pract. §.
emphyteusis q. 36. num. 1. Valasc.
de iure emphyt. q. 41. n. 5.* quam
uis contrarium sequantur *Moli
na de primog. Hispan. lib. 3. cap. 5
num. 41. Mendez à Castro in pra
xi Lusitana lib. 3. cap. 10. n. 4.*

3 In emphyteusi cōcessa, pro
se, & filijs masculis & fœminis,
succedunt ordine successiuo, se
cus si concessio sit facta per di
ctionem, cum, *Stephan. Gratian.
discept. forens. cap. 70. num. 24. &
seq.* quia tunc masculi & fœminæ
insimul admittuntur *Valasc. de
iure emphyt. q. 41. n. 4.*

4 Emphyteusis accepta pro
se & vxore & filijs pōt deuenire
ad filios secūdi matrimonij *Bal.*

in auth. qui rem num. 5. C. de sacros. Eccles. quem sequuntur Menoch. conf. 40. num. 25. & lib. 4. de presump. q. 21. n. 8. Gama Lusitana decis. 251. Cardoso d. verbo emphyteusis n. 38. Camill. Borrel. d. tit. 33. num. 37. secus est quando conceditur pro filijs vtriusque Gama Lusitana decis. 233. nu. 2. Cald. Pereira de nominat. emphy. q. 15. à n. 25. & de potestate eligendi cap. 13. à nu. 22.

5 Quando cum hac clausula emphyteusis conceditur non potest pater præiudicare filijs Cou. lib. 2. vari. cap. 18. nu. 2. Clar. S. emphyteusis q. 16. num. 1. vers. his præmissis. Valasc. de iure emphyt. q. 49. num. 6. Gasp. Roderi. de annuis redditib. lib. 2. q. 22. num. 37. Gama Lusitana decis. 8. à num. 1. & decis. 151 num. 1. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 12. n. 52 P. Molina de iustitia tract. 2. disp. 478. num. 2. P. Rebello de obligat. iustitie p. 2. lib. 3. q. 15. nu. 6. Cabedo Lusitana decis. 154. num. 5. p. 1. Stephan. Gratian. Marchie decis. 65. Camill. Borrell. d. tit. 33. num. 295. & num. 300. Nec etiã transigendo illis præiudicium inferre poterit ex Gama Lusitana decis. 151. & si alicui tertio eã vendiderit à filio talis venditio rescindi poterit, dummodo resti-

tuat emptori pretium pro sua parte, si patris hæres sit, Gama decis. 8. num. 4. quem refert & sequitur. P. Rebello d. nu. 6. prope finem. Vnde in dubio pater, si vendat, videtur tantum vendere ius suum, non filiorum Cald. Pereira de renouat. emphyt. q. 16. nu. 38. & de potestate eligendi cap. 3. num. 38. Surd. decis. 172. num. 7. Cabedo Lusitana decis. 134. p. 1. & alienatio durabit solum in vita alienantis Flamin. de resign. lib. 6. q. 2. num. 91. & 92.

6 Limita tamen quando pater fuit primus emphyteusis acquiritor, quia tunc potest alienare in præiudicium comprehensorum, præsertim accedente domini consensu Surd. decis. 111. in fine Peregrin. de fideicom. art. 6. n. 24. Valasc. de iure emphyt. q. 49. n. 6. Cald. Pereira de resolut. emphyt. cap. 20. num. 4. & in responso pro Societate Iesu nu. 13. Aloys. Ricci. in collect. decis. par. 3. collect. 690. vers. Limita secundo. P. Rebello d. n. 6. P. Molin. d. disp. 478. num. 4. Stephan. Gratian. d. decis. 65. à n. 8. Camill. Borrel. d. tit. 33. n. 298 Molin. de primog. lib. 2. c. 10. n. 7i.

7 Limita etiam si emphyteusis exre, vel pecunia patris acquisita sit, quia tunc potest pater filijs alienando nocere Pinel

246 Remissiones Doctorum

l. 1. C. de bonis maternis, p. 3. nu. 98. Valasc. d. q. 49. nu. 70. Cald. Pereira d. cap. 20. n. 15. & de potestate elig. cap. 15. num. 14. in fine. & d. responso n. 16. & in comment. ad S. Sed hec insit. de inoff. testam. cap. 2. num. 27. allegat. iuris pro Maioratu de Bellas par. 2. art. 5. num. 146. Flores in addit. ad Gam. decis. 5. ad fin. P. Molin. d. disp. 478. num. 5. Rebello d. q. 15. num. 2.

CLAUSULA LXII. Pro se & suis.

HAEC clausula absque alia expressione descendentium, vel hæredum intelligitur de hæredibus in dubio. *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 294. num. 5.*

CLAUSULA LXIII. Pro se & hæredibus.

HAEC clausula posita in contractu emphyteutico importat emphyteusim hæreditariam *Ioan. Francisc. Leo in thesauro fort. ecclesiastici p. 4. c. 1. n. 16. vbi n. 19. resoluit quod admittit foeminas descendentes, & etiam quascunque personas extraneas, dummodo habeant illam qualitatem hæreditariam,*

quod sint hæredes, intellige si hæredes fuerint capaces *Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 10 num. 9. & si adcant hæreditatem idem Cald. Pereira q. 12. nu. 45. vbi etiam resoluit procedere in hærede instituto in re certa nullo dato cohærede vniuersali, vel si forte habuit cohæredem, qui tamen repudiavit. idem Cald. d. tract. de nominat. q. 8. n. 6. tenet non procedere in fideicommissario vniuersali, qui verus hæres non est.*

2 Emphyteutis tamen ecclesiastica concessa pro se & hæredibus suis non transit ad hæredes extraneos, sed tantum ad filios *Ceuall. communium contra communes q. 194 D. Marta in votis nouiss. decis. voto 207. n. 3. vbi resoluit quod eo casu trāsibit ad hæredes extraneos, quando fuerit concessa pro se, & hæredibus ac successoribus quibuscunque cum placito Sedis Apost.*

CLAUSULA LXIV. Promittens habere ratum, & non cōtrafacere, vel contrahere, vel contrahere.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide *D. Marta*

de clausulis p. 1. clausula 98. Car. Tusch. pract. conclus. to. 1. lit. C. conclus. 299.

2 Hæc clausula importat perpetuitatem, vt non faciat vel veniat contra per se nec per alium, & importat renunciationem læsionis ex l. 2. C. de rescind. vendi. & tollit præscriptionem Cardin. Tusch. d. concl. 299. nu. 3. & 4.

3 Operatur tantum quoad contenta in mandato, nec ultra illa extenditur iuxta tradita per Surd. conf. 460. nu. 35. D. Marta d. clausula 98. num. 2. & p. 4. claus. 21. num. 5. Card. Tusch. d. to. 1. lit. C. conclus. 364. num. 24.

4 Et hanc clausulam non inducit mandatum cum libera glo. in l. si procuratorem ff. de procur. Cou. vari. lib. 1. cap. 6. nu. 4. quem refert Nicol. Garcia de beneficijs p. 5. cap. 8. num. 75. D. Marta d. clausula 98. in princip.

CLAUSULA LXV.

Protestatur pro expensis.

1 **P**er hanc clausulam censetur interpellatus iudex vt condemnet victum victori ad expensas, ad quas non tenetur iudex condemnare, si non petantur. Maranta de ordine iu-

diciorum p. 6. tit. de libelli oblatione n. 18. Cardoso in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula 11. Iudex enim non potest, parte non petente, victum in expensis condemnare glos. vlt. in cap. fin. de rescriptis. Viui. to. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 1. num. 95. vers. hocque intelligitur. Seraphin. de priuileg. iuramen. priuileg. 13. n. 37. Perez l. 1. tit. 15. lib. 3. ordin. pag. 735. Amat. Roderic. in pract. de modo & forma videndi, seu examinandi processum, cap. 5. n. 34. D. Barbosa in l. eum qui temere, n. 174. cum seqq. ff. de iudicijs.

CLAUSULA LXVI.

Prout de iure.

1 **S**emper apponitur in re scripto restitutionis integrum vt per Campanili in diuers. iuris canonici rub. 11. c. 13. num. 297.

2 Intelligitur hæc clausula, tam de iure communi quam de iure municipali Marchesan. de commission. p. 2. pag. 144. n. 118. Et iudex cui committitur causa vt cognoscat secundum ius poterit cognoscere secundum consuetudinem vel statuta vt post Abb. Bernard. & alios tenet Ceuall. communium contra commu-

248 Remissiones Doctorum

nes q. 238. à princip. Si tamen ex partium conuentione aliquid fieri debeat secundum ius intelligitur secundum leges regni, non secundum leges imperiales *D. Marta in votis nouiss. decis. voto 154. nu. 4. Bertazol. de clausulis claus. 4. glos. 35. num. 2. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 99. à princip. vbi nu. 14. resoluit quod appellatione iuris communis, venit ius commune Romanorum, non commune municipale, de quo etiam. *Caualecan. de tutore & curat. n. 98. in fine Ceuall. d. q. 238. in fine.**

2 Nemini damnosa est hæc clausula & iudici dat formam. *Marches. de commissionib. par. 3. pag. 223. n. 103.*

3 Principis voluntatem ostendit *Marches. d. tract. de commission. p. 2. pag. 128. n. 2.*

4 In rescripto restringit tantum verba præcedentia, non autem refertur ad omnia contenta in commissione, in quibus adest specialis determinatio *Seraphin. Rota Rom. decis. 922. n. 5.*

5 In motu proprio limitat totum rescriptum idem *Seraphin. decis. 896. n. 4.*

CLAVSVLA LXVII.

Quam & quas.

1 **D**E hac clausula vide *Pazonum in decis. Rota 23. de rescriptis in nouis. Abb. in cap. significantibus à n. 15. ut lite non contest. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 11. cap. 13. à nu. 206. Menoch. conf. 166. à nu. 8. Mandos. in commiss. 9. admiss. pro interesse vers. quam & quas.*

2 Hæc clausula facit quod iudex procedat in negotio principali appellatione omissa *Marches. de commissionib. p. 1. pag. 175. num. 5.*

3 Posita in commissione possessorij facit ut etiam petitorium deduci possit, nouissime *sacra Rota Rom. decis. 455. n. 2. tom. 1. p. 2. apud Farin.*

4 Efficit ne ad expressa commissio sit restricta *Marches. de commission. p. 1. pag. 200. n. 63. & pag. 231. n. 1.*

5 In commissione restitutionis in integrum posita censetur data iurisdicção tam super principali quam super accessorij *Seraphin. Rota Rom. decis. 1327. num. 3.*

6 Cæptum iudicium non mutat *Marches. d. p. 1. pag. 201. num. 69.*

7 Operatur vt sententia lata in gradu appellationis sustineatur tanquam prima, nouissime *apud Farinac. sacra Rota Rom. decis. 731. n. 5. tom. 1. p. 2.* Et facit quod iudex vt in prima procedere possit *Marchesan. par. 2. pag. 37. num. 4. Seraphin. decis. 1241. n. 2. & 3.* Et operatur vt iudex appellationis possit procedere prout iudex prioris instantiæ *Farin. d. p. 2. decis. 546. nu. 1.* In commissione facit quod non possit dubitari quod appellatio non fuerit bene introducta *Seraphin. decis. 644. n. 3.* Deinde facit quod appellatione deserta, iudex iudicat in negotio principali *Marchesan. de commissionib. p. 3. pag. 394. n. 6.*

8 Apposita in commissione appellationis operatur, vt censetur commissum & deductum omne ius competens etiam per viam querelæ, nouissime *apud Farinac. sacra Rota Romana. decis. 360. num. 3. tomo 1. par. 1.*

9 Operatur denique cognitionem super iactantijs *Marchesan. de commission. p. 1. pag. 100. num. 60.*

CLAVSVLA LXVIII.

Quæ duxeris acceptandum.

1 **H**aec clausula in spectatiua facit gratiam conditionalem, ideo attenditur tempus conditionis & acceptationis an beneficium cadat sub gratia. *Cardin. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. concl. 313.*

CLAVSVLA LXIX.

Quantum sibi videbitur.

1 **I**mportat hæc clausula non meram & liberam voluntatem, sed arbitrium boni viri *l. fideicommissaria ibi, si tibi videbitur petomanumistas, ff. de fideicommissarijs libertatibus Moneta in tract. de distribut. quotid. p. 1. q. 9. n. 27.*

CLAVSVLA LXX.

Quorum tenores.

1 **H**aec clausula non multum attenditur *Ioseph. Sessè Aragoniæ decis. 93. nu. 19. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. à n. 13.*

2 Habet tantam vim ac si tenor

nor esset insertus *Ioseph. Sesse d. decis. 93. n. 15. Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. concl. 350. à n. 3. Ioan. Francisc. Leo in thesauro fori ecclesiastici p. 1. c. 13. n. 21. & p. 4. cap. 2. n. 189. nouissime Farin. sacra Rota Rom. decis. 666. n. 7. tom. 1. p. 2. vbi etiam resoluit quod est latissime extendenda. Mar. Anton. variar. resolut. lib. 1. resolu. 18. Card. Mantica Rota Romana decis. 76. n. 3. Aldrete pro omnimoda regulariū exemptione par. 1. cap. 2. num. 3.*

3 Vim habet specialis, ac indiuiduæ expressiōis *Ioseph. de sesse d. decis. 93. num. 21. & 22. Marchesan. de commission. par. 2. pag. 316. num. 105. D. Marta de clausul. p. 1. clausula 123. n. 1. Flamin. de resignationib. lib. 12. q. 14. num. 16. Aloys. Ricci. in collect. decis. p. 4. collect. 949. effectū 1. nouissime Farin. sacra Rota Romana decis. 466. nu. 5. & decis. 506. num. 5. tom. 1. p. 1. vbi etiam resoluit quod habet vim expressiōis cuiusq; litis & prætensionis in iudicium deductæ.*

4 Deseruit ad tollendā subreptionem. *Marchesan. de commiss. p. 3. pag. 124. n. 3. nouissime apud Farin. sacra Rota Rom. decis. 569. num. 8. tom. 1. p. 2. Non tollit tamen subreptionem cum dero-*

gatione regulæ de iure quæsito *Marchesan. p. 1. pag. 227. n. 331.*

5 In priuilegijs de stylo apponi solet *Seraphin. Rota Romana decis. 296. num. 7.*

6 Restrigitur iuxta narrata *Seraph. Rota Rom. decis. 16. nu. 1. Nec extenditur. Marchesan. d. p. 1. pag. 633. num. 3.*

7 Operatur quoad suum præiudicium non vero aliorum *Ioseph. de Sesse Aragonia decis. 93. num. 24.*

8 Omnia comprehendit *Seraphin. Rota Rom. decis. 510. n. 6.*

9 Non operatur quotiescunque concedens habendo notiā non concessisset *Marchesan. d. p. 1. pag. 640. nu. 6. Nec habet efficaciam quoties Papa si sciuisset defectus non ita rescripsisset Seraphin. Rota Rom. decis. 981. n. 8. Nec inducit certam scientiam concedentis Marchesan. d. par. 1. pag. 640. n. 8.*

CLAVSVLA LXXI.

Quouis modo.

1 **H**Aec clausula concernit omnes modos & vacationes, sed non qualitates modorum, & refertur ad personam expressam, & non ad extrinsecā *Nauar. in cap. si quando except. 2*

nu. 3. de rescriptis. Ioan. Francisc. Leo in thesaurus fori eccles. p. 2. cap. 3. num. 85. Rebuff. in tract. nominat. q. 17. n. 26. vbi etiam asserit quod ad tollendas dubitationes, quæ oriri solebant in hac materia, inuenta est practica in Curia Romana, vt in impetrationibus exprimitur quouis modo vacet.

2 Operatur vt apparet de intentione mandantis *cap. susceptu de rescriptis lib. 6. Rebuff. in praxi benef. tit. de forma mādati Apost. vers. fallit quando pag. 709.*

3 Obtena à resignatario nō capit vacationem inductam per regulam de infirmis *Flamin. de resigna. tom. 2. lib. 12. q. 14. n. 23. vbi num. 25. quod capit vacationem de præsenti.*

CLAVSVLA LXXII.

Rationi congruit.

1 **R**escriptum, rationi congruit, introductum fuit ad conseruandum beneficium à Romano Pontifice impetratum, vt si quis consequatur beneficiū à Pontifice, qui nunc viuit, per scripturam ab ipso tantummodo signatam litteris non expeditis post obitum eius impetrat à succedente Pontifice diploma Pon-

tificium, quo prima impetratio confirmetur, quod rescripti genus vocatur, rationi congruit, quia incipit, rationi conuenit, & congruit honestati. ita *P. Azori. instit. moral. par. 2. lib. 7. cap. 31. col. 932. litt. D.*

2 Pontificium diploma, si in vita alterius Pontificis impetrari & confici nequiverit, valebit si deinde post sex menses fuerit expeditum, idem *P. Azori. d. cap. 31. col. 935. vbi in fi. d. c. tenet quod diploma Pontificium obtentum non potest corrigi, & emendari per rescriptum, rationi congruit.*

3 Rescriptum hoc non habet locum cum gratiæ impetratio est penitus extincta, vt ex *Rebuff. resolu. idem P. Azori. d. cap. 31. col. 932. litt. D.*

4 Differt à rescripto, perinde valere, quia hoc confirmat id quod erat alioquin inutile, irritum, & inane: illud vero nullo modo confirmat nisi impetrationem ratam quidem & firmam, sed non absolutam, & perfectam idem *P. Azori. d. cap. 31. col. 932. litt. E. vbi alias differentias adducit.*

5 Alia de hac clausula vide apud *Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 2. cap. 3. à nu. 21.*

252 Remissiones Doctorum

CLAVSVLA LXXIII.

Rato manente pacto.

HAEC clausula tacite sub-
intelligitur in omnibus
contractibus bonæ fidei *Cotta in*
memorabilib. verbo clausula, pag.
110. Cald. Pereira de emptione
& vendit. cap. 30. n. 55. præter-
quam in fideicommissis Vitalis
de Camban. in tract. claus. pag. 4.
nu. 8. Cels. Hug. eodem tract. pag.
510. col. 2.

2 Operatur quod debitum
principale simul & poena exigi
possit, & utrumque debeat, ut
probat *text. in l. qui fidem, ff. de*
transact. l. cum proponas C. eod.
tit. Vital. de Cambanis in tract.
clausularum fol. 3. n. 1. cum seqq.
Salusti. Tiberius in formulario in-
strument. lib. 1. c. 14. n. 10. & c. 19.
n. 14. Gutier. in repetit. l. nemo po-
test, n. 423. ff. de legatis 1. Cald.
Pereira d. cap. 30. n. 52. ubi n. 53.
asserit tantum procedere in fa-
uorem eius, qui contractum ad-
impleuit, de quo etiam *Cardin.*
Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C.
concl. 300. n. 15. cum seq.

3 Inducit nouationem in-
præiudicium contrahentis *D.*
Marta de clausulis p. 1. clausula
125. n. 9. Cardin. Tusch. d. concl.
300. n. 5.

4 Emphyteuta potest expel-
li etiam recepto canone ob hanc
clausulam *D. Marta. d. clausula*
125. n. 7. Cardin. Tusch. d. concl.
200. n. 11. Vital. de Cambanis ubi
supra, n. 4.

5 Iuramentum habet vim
huius clausulæ *D. Marta d. clau-*
sula 125. nu. 4. Cardin. Tusch. d.
conclus. 300. nu. 4. Cels. Hugo ubi
proxime.

6 Non operatur tamen hæc
clausula quando pars ipsa con-
trauenit *Vitalis de Cambanis ubi*
supra, n. 4. Seraphin. de priuil. iur.
priuil. 85. nu. 85. Non obseruan-
ti minime prodest Ioseph. de Sesse
de inhibition. cap. 5. §. 3. n. 11. Cels.
Hug. ubi proxime Contractus ve-
ro firmus manet Mascard. de
probation. concl. 1157. n. 37. Car-
din. Tusch. d. concl. 200. n. 9.

CLAVSVLA LXXIV.

Rebus sic stantibus.

DE vi & effectibus huius
clausulæ vide late *D.*
Marta de clausulis p. 1. clausula
127. & p. 2. clausula 64. & p. 3.
clausula 73. Cels. Hug. in tract.
clausularum, pag. 510. col. 1.

2 Hæc clausula regulariter
intelligitur in quacumque dispo-
sitione, obligatione, promissio-
ne,

ne, vel pacto, etiam iuramento firmatis, ut probat *text. in l. quod seruus ubi glos. ff. de condiēt. ob causam, l. continuus, §. cum quis, ff. de verborum obligation. l. quero §. inter locatorem, ff. locati Hip. pol. conf. 76. n. 31. vol. 1. Mascard. de probation. concl. 1131. n. 27. & concl. 1157. n. 7. Tiraq. in l. si unquam in princip. n. 166. C. de reuocand. donation. Surd. decis. 326. n. 31. & conf. 418. nu. 8. & conf. 445. n. 35. & de alimentis tit. 2. q. 15. n. 187. & tit. 8. priuileg. 56. n. 61. Gutier. pract. lib. 3. q. 42. n. 37. & 38. & in tract. de tutelis & curis p. 1. cap. 1. n. 23. Flamin. de resignat. lib. 1. q. 14. n. 11. & lib. 3. q. 18. n. 123. Farin. nouiss. Rotæ decis. 606. n. 3. D. Marta d. clausula 73. & d. clausula 127. n. 1. & 2. Cald. Pereira in responso pro Duce Pastrana n. 6. & in responso pro D. Roderico à Sylua vers. ad hæc. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 96. n. 23. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1771. Hieron. Fernandez de Otero select. interpret. lib. vn. in interpret. cap. fin. de consuet. n. 77.*

3 Non subsistit hæc clausula quando partes disposuerunt etiā mutato rerum statu *Surd. d. conf. 445. n. 16.*

CLAVSVLA LXXV.

Recusatione remota.

1 **D**E vi, & effectibus huius clausulæ in rescripto appositæ agunt *Rebuff. tom. 3. ad leges Gallie tit. de recusat. in pref. ann. 9. Perez. l. 1. vers. est dubium utrius causa tit. 5. lib. 3. Ordinam. Sigismund. Scaccia de appellat. q. 16. limit. 1. à num. 118. cum seqq. Cels. Hug. in tract. clausul. pag. 488. col. 1.*

2 Princeps potest remouere suspicionem, & committere causam ea remota, quæ intelligitur de friuola. vide *Rebuff. de recusation. in prefat. q. 3. n. 9. Lancelot. de attentatis in prefat. n. 67. Azeuedo ad l. 1. nu. 2. tit. 16. lib. 4. nouæ recop. Petr. Anton. de Petra in tract. de absoluta Principis potestate cap. 6. nu. 35. Morla in emporio iuris p. 1. tit. 2. in pralud. nu. 186. cum seqq. Melch. Phæbos Lusitaniæ decis. 77. n. 7. cum seqq. nouissime Carrasco in explicat. ad aliquas leges Recopil. c. 9. n. 340.*

CLAVSVLA LXXVI.

Renuntians omni legum auxilio.

1 **D**E vi, & affectibus huius clausulæ vide late *D.*

254 Remissiones Doctorum

Marta de clausulis p. 1. clausula 130. latissime Vitalis de Cambanis in tract. clausul. pag. 236. cum multis seq. Bertazol. de clausulis claus. 40 glos. 6. ubi optime.

2 Per hanc clausulam censeretur renunciatum beneficio senatusconsulti Velleiani dicit post Bart. & Tiraq. *D. Marta d. clausula 130. n. 3.* maxime quando mulier obligat se pro tutela Bertaz. *d. glos. 6. nu. 3.* Sed Velleiani privilegio mulierem gaudere, etiam si eo renuntiet in iudicio, tenent Cou. in *cap. quamvis p. 2. §. 3. n. 5. vers. septima.* Anton. Gomez. *to. 2. var. cap. 13. nu. 17.* Gregor. *l. 3. verbo renunciando tit. 12. par. 5.* Gutier. *de iuramento confirm. p. 1. cap. 10. n. 7.* Gama Lusitaniae *decis. 121.* Fachina. *lib. 8. controuers. cap. 19.* Surd. *consil. 367. n. 2.* Valenti. Franc. in *tract. de fideiussorib. cap. 2, n. 188.* Anton. Hering. *cod. tract. cap. 7. nu. 512.* Ceuall. *communium contra communes q. 515. num. 1.* Bernard. Graue. *ad pract. Camera imper. lib. 2. concl. 77.* P. Molina *de iustitia tract. 2. disp. 540. vers. dubitant.* P. Rebello *de obligat. iustitie p. 2. lib. 16. q. unica de fideiussoribus num. 10.* P. Valeri. Reginald. in *praxi fori pœnit. lib. 25. n. 220. vers. Tertiū.*

3 Renunciatum etiam cense-

tur purgationi moræ, ut per D. Marta *d. clausula 130. n. 4.*

4 Item beneficio excussionis, quia generali renūciatione amittitur gloss. verbo *fideiussorem*, & verbo *accedat in Auth. de fideiussorib. in princip. collat. 1. Hippol. in rub. de fideiussorib. à nu. 8. late ad propositum Vital. de Camban. ubi supra pag. 384.* Bertazol. *d. gloss. 6. n. 1. & claus. 41. gloss. 7. n. 1.* Duenh. *reg. 335.* Anton. Gomez. *d. cap. 13. nu. 14. vers. quod primo.* Thoming. *Rota Lipsensis decis. 1. Gutier. d. p. 1. cap. 23. n. 21.* Math. Coleri. *de processibus execut. p. 1. cap. 10. nu. 394.* Caroti. *de excuss. p. 2. q. 17. num. 50.* Ant. Fabr. in suo Codice *tit. de fideiuss. diffinit. 31.* P. Molina *d. tract. 2. disp. 545. vers. fideiussorib.* Card. Mant. *de tacitis & ambig. conuent. lib. 16. tit. 18. à princip. D. Marta d. clausula 130. num. 10.*

5 Item beneficio ne quis cōueniatur, nisi in quantum facere potest D. Marta *d. clausula 130. num. 5.* Bertazol. *d. gloss. 6. num. 4.* ubi etiam dicit, quod cēsetur renunciatum omnibus exceptionibus in fauorem renunciantis facientibus; & beneficio *l. Plerique de in ius vocando*, ut quis capi non possit in domo: & beneficio concesso mulieri ne sibi dos retineatur

neatur l. unica S. taceat C. de rei uxoria actione: & dispositioni l. de his ff. de transactionib.

6 Operatur hæc clausula, vt conductor, vel emphyteuta non possit petere remissionem pensionis propter bellum, vel aliam similem causam. *Valasc. de iure emphyt. q. 27. num. 19. D. Marta d. clausula 130. num. 6.* Remissio enim mercedis non fit propter casum superuenientem quando conductor renūciauit casibus fortuitis, quibus non obstantibus se ad integram pensionis solutionē obligare poterat. *Anton. Gomez tom. 2. vari. cap. 3. n. 19. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 1. c. 3. num. 26.* vbi dicit fat esse renunciare generice omni legum auxilio, vel casibus fortuitis nullum in specie exprimendo *Valasc. d. q. 27. num. 14. vers. 2. Mandell. conf. 1. à num. 10. Gama Lusitana decis. 252. vbi Flores in addit. Mench. Vsfreq. cap. 54. num. 6. Gutier. de iuram. confirmat. par. 1 cap. 24. num. 1. Menoch. de arbit. casu 80. P. Molin. disp. 495. vers. Quintus. P. Azori. institut. moral. p. 3. lib. 6. cap. 8. Morla in emporio iuris ciuili p. 1. tit. 10. q. 1. n. 19. Castil. quotid. q. lib. 3. c. 3. n. 48.*

7 Renunciatio casuum non comprehendit nimis insolitum

Sylvan. consil. 60. incip. considera- to num. 12. & conf. 61. n. 1. Pinel d. cap. 3. num. 29. Ioseph. Ludouic. tom. 3. commun. opin. tit. de iure emphyt. concl. 1. pag. 467. Azue- do l. 2. à num. 9. tit. 9. lib. 9. noue recopil. Ceuall. commun. contra communes q. 57. nu. 10. & q. 702. num. 1. & 2. Caroc. de locato. p. 4. de casibus q. 8. num. 6. P. Molina disp. 495. vers. dubium est. Card. Mantica de tacitis, & ambig. con uent. lib. 5. tit. 8. num. 3. & 8. Castil. d. cap. 3. num. 80. cum seqq.

8 Operatur etiam vt censeatur renunciatum beneficio inuen tarij *D. Marta d. clausula 130. n. 7. & nu. 12.* beneficio diuisionis *Bertazol. d. gloss. 6. nu. 1. & idem Marta n. 14.* exceptioni simulationis, & *n. 16.* beneficio non in carcerandi, de quo etiam *Bertaz. d. gloss. 6. num. 3.*

9 Non censetur tamen per hanc clausulam renunciatum dispositioni l. si unquam Cod. de reuocandis donation. *D. Marta d. clausula 130. n. 12.* expresse illius beneficio poterit renunciari, quæ renuntiatio operatur solum, vt donatio in vita patris valida sit, & ne possit à filijs reuocari, nisi post mortē patris, quatenus contingat ipsorum legitimas vide *Bernar. reg. 213. ampl. 4. Clar. S. dona-*

256 Remissiones Doctorum

donatio q. 2. 2. num. 4. Cou. in rub. de testam. p. 1. §. 4. num. 3. Tirag. in d. l. si unquam in princ. nu. 88. Gabr. commun. opinion. tit. de donationib. concl. 2. à nu. 63. Gregor. l. 8. verbo ni an speranza tit. 4. p. 5. Ceual. commun. contra communes q. 104. optime P. Rebello de obligat. iustit. par. 2. lib. 18. q. 10. num. 2. Vital. de Cambanis ubi supra pag. 445.

10 Nec censetur renunciatur beneficiol. 2. C. de rescindenda vendit. D. Marta d. claus. 130. num. 23. Bertazol. d. glos. 6. nu. 6. Illi enim non potest renunciari, prout apud Lusitanos sancitum est in Ordin. Regia lib. 4. tit. 13. §. 9. & tenent Anton. Gabr. commun. opin. lib. 3. tit. de empt. concl. 1. nu. 52. cum seqq. Mozz. de contractib. tit. quibus casibus annulletur emptio à n. 20. Gutier. pract. lib. 2. q. 140. Mascari. de prob. concl. 1264. n. 31. Ceual. comm. contra comm. q. 511. P. Molina de iustitia, tract. 2. disp. 349. vers. In Lusitania. Cal. Pereira in l. securatorem, verbo lassis, num. 2. P. Rebello de oblig. iustit. p. 2. lib. 9. q. 3. sect. 2. nu. 9. vers. ceterum. P. Salas de contract. de empt. dub. 27. num. 14.

11 Nec per hanc clausulam censetur sublata conditio indebiti. D. Marta d. clausula 130. n. 20

12 Illud autem ultimo loco non est omittendum, quod per renunciationem, omni iuris auxilio, ne dum iuris civilis, sed etiam municipalis auxilio, seu beneficiore renunciatum censetur Bertazol. d. gloss. 6. n. 7.

CLAUSULA LXXVII. Refectis expensis.

1 **H**aec clausula est conditionalis. Marchesan. de commissionib. p. 3. pag. 103. nu. 1. ubi num. 3. dicit quod dat iurisdictionem conditionalem, & illis non reffectis nulliter testes examinantur.

2 Requirit integram satisfactionem. Marchesan. de commission. p. 1. pag. 432. num. 5.

3 Nō datur nullitatibus hinc inde existentibus. Marchesan. d. p. 3. pag. 164. n. 13.

CLAUSULA LXXVIII. Reseruans dominium.

1 **H**aec clausula non refertur ad expressa in gratia, sed ad extrinsecum præiudicium D. Marta de clausulis, p. 2. claus. 65. n. 1. ubi num. 2. asserit, quod reservatio vniuersalis dominij, & superioritatis semper censetur

censetur inesse in quacunque concessione.

CLAVSVLA LXXIX.

Referuans omne ius.

I Hæc clausula non ampliatur, sed conseruat, vt per *Stephan. Gratian. Marchia decis. 60. n. 59. vbi nu. 60. asserit quod habet conditionem si de iure competat, & n. 61. tenet nihil nocere si fuit erronea, & nu. 55. operari quod salua sint omnia iura.*

2 Non comprehendit insolita & inaudita, nec id quod in scriptura expressum non est. *D. Marta de clausulis p. 1. claus. 239. n. 1. & 2.*

CLAVSVLA LXXX.

Reseruato beneplacito sanctæ Sedis Apost.

I Clausula hæc posita in contractu alienationis rei prohibitæ alienari operatur, quod non incurritur poena, neque perficitur contractus sine placito. *Cardin. Tusch. prætic. concl. tom. 1. lit. C. concl. 310. n. 1. vbi nu. 3. declarat nisi sit facta traditio rei alienatæ, quia tunc censetur recessum ab ipsa prote-*
Barbosa de Clausulis.

statione, quando solum fuit dictum, saluo, & reseruato beneplacito domini, vel saluo iure domini. Si vero esset dictum, saluo & reseruato beneplacito domini, vel iure domini, & non aliàs aliter, neque alio modo: tunc etiã si esset sequuta traditio actualis alienans, & non tradens, non caderet in poenam, quia illa verba, & non aliàs, aliter nec alio modo, sunt penitus resolutiua contractus.

CLAVSVLA LXXXI.

Salua gradus prærogatiua.

I De vi, & effectibus huius clausulæ, vide *D. Marta de clausulis p. 1. claus. 131. & p. 3. claus. 74. Cardin. Tusch. prætic. concl. tom. 1. lit. C. concl. 325.*

2 Hæc clausula operatur ne filius patrem repræsentet, vel in eius locum succedat. *Surd. conf. 403. n. 56.*

3 Operatur deinde, vt exclusa sit repræsentatio in maioratibus, ex *Valasc. de iure emphyt. q. 50. n. 37.*

4 Apposita in dispositione legis, vel statuti non excludit quominus filius succedat in locum patris, vbi agitur de hæreditate

258 Remissiones Doctorum

aut. *D. Marta d. claus. 131. Cardin. Tusch. d. conclus. 325. num. 1. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 4. collect. 1197.*

5 Non tamen operatur quod omnes vocati collectiue admittantur, sed proximiores in gradu. *Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula, n. 45. in fine.*

6 Nec stare potest cum clausula, in stympes, & se inuicem non compatiuntur, ita *D. Marta d. p. 3. claus. 43. n. 79. & 16.* & pro utraque parte refert plures Doctores *Brunor. à Sole d. verbo clausula, n. 45.*

CLAVSVLA LXXXII. Saluo consensu domini.

1 **H**Aec clausula reddit actum conditionalem. *Surd. conf. 484. n. 9.* Et eius verba sunt limitatiua, & restrictiua, & operantur, ut praecedens dispositio restringatur ad eum solum casum de quo actum est. *Menoch. conf. 38. n. 29.*

2 Non operatur quin contrahens interim sit perfectus inter contrahentes, ut docet *Franciscus Galletus in margarita casuum conscientia verbo Clausula pag. 39.*

3 Non excusat alienantem

à caducitate sequuta traditione, ut notat *D. Marta de claus. p. 1. claus. 134. n. 3.* sed plenius quid in hoc sit tenendum cum plenissima doctorum allegatione dixi supra in clausula non aliàs, non aliter, nec alio modo. *claus. 39.*

CLAVSVLA LXXXIII. Saluo iure, &c.

1 **H**Aec clausula nihil tribuit, sed solum praeservat, nouissime apud *Farin. sacra Rota Rom. decis. 28. n. 8. & decis. 25. n. 8. tom. 1. p. 2.* Et non est conditionalis, sed praeservatiua iuris alieni nouissime eadem *Rota decis. 610. ad finem apud eundem Farinac.*

2 Operatur ut omne ius tertij saluum remaneat in quocumque iudicio. *Ioseph. de Sesse Aragonia decis. 206. n. 7.*

3 Tuetur illaesum ius, quod quis habet, non autem de nouo praestat. *Cald. Pereira de empt. & vendit. cap. 26. nu. 28. vbi nu. 30.* resoluit, quod seruat ius de praesenti.

4 Facit continuari idem iudicium. *D. Marta de iurisdic. p. 4. cent. 2. casu 159. num. 5. vbi n. 22.* asserit, quod semper censetur inesse, & n. 23. quod solet apponi à iudi-

iudiciibus ad obturandum oraloquentium.

5 Agnatorum iura tuetur, vt ex *Dec. Oldrad. Paris. & Bero. resoluit Menoch. conf. 305. nu. 20. vbi num. 24. resoluit, quod non dicitur decursa aliqua præscriptio stante hac clausula.*

6 Operatur etiã, vt dominus non teneatur de euictione. *Surd. decis. 290. nu. 7. & 25. vbi etiam asserit, quod est modificatiua.*

7 In dubio videtur aliquid cessum cum hac clausula. *Azeuedo l. 14. n. 39. tit. 3. lib. 1. noua recopil. Cald. Pereira de nominat. emphyt. q. 21. n. 56. cum seqq.*

CLAUSULA LXXXIV.

Saluo iure addendi, mutandi, corrigendi, &c.

1 **H**Aec clausula nihil operatur: quia à lege taxatum est tempus vsque ad quod licet addere, vel mutare, scilicet litis contestatio, ita *Cels. Hug. in tract. clausul. pag. 504. col. 2. Post litein vero contestatam nõ licet, vt notat Doct. per tex. ibi in l. edita, C. de edendo Mascard. de probat. concl. 347 num. 18. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 118. num. 52. & 58. Bernard. Muscatel. in sua praxi aurca ciuili re-*

gni Neapol. p. 1. gloss. petitur n. 50. D. Barbosa in l. non potest videri, num. 28. ff. de iudicijs. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 49. de libello, nu. 95. cum seqq.

CLAUSULA LXXXV.

Saluo iure impertinentium, & non admittendorum.

1 **H**Aec clausula nihil operatur, sed potius ponitur à iudice ad obturandum oraloquentium, quam ad alium finem, vt cum *Afflicti. & Mysing.* notat *D. Marta de clausulis p. 1. claus. 134. num. 11.*

2 Operatur tamen, vt articuli impertinentes non censeantur admissi. nec probationes factæ super eisdem articulis. *Maranta de ordine iudiciorum, p. 6. tit. de positione, seu articulorum productione, num. 29. Mysinger. cent. 2. obseruat. 90. Azeuedo l. 1. nu. 41. tit. 7. lib. 4. noua recopil. plures refert Doctores Bern. Graua. ad pract. camera Imperi. lib. 1. conclus. 81. nu. 5. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 3. cap. 9. nu. 4. Francisc. Viui. decis. 395. nu. 3. Camill. Borrell. in summa omnium decis. tit. 49. de libello, num. 7.*

260 Remissiones Doctorum

3 Si per iudicem reseruatio cum ista clausula facta fuerit, & postea exceptiones veras, & iuridicas esse appareat, quicquid post factum fuerit pro non facto habetur *Menoch. consil. 367. n. 8.* quem refert *Marta d. p. 1. claus. 241.* operatur enim quod si fuit admissus, qui non debeat admitti, ut testes, qui non debebāt admitti si deposuerunt, cum non deberent examinari, sit aliās omnimodo impertinens, nec conferrēns ad causam *Vitalis de Cambanis in tract. clausularum pag. 4. col. 2.*

CLAVSVLA LXXXVI.

Seruatis seruandis.

1 **P**ER hanc clausulam executor tenetur iudicis partes subire, & procedere iudicialiter, ut docet *Farin. nouiss. Rota decis. 209. num. 3.*

CLAVSVLA LXXXVII.

Si constiterit.

1 **H**Acc clausula ordinarie solet poni in rescriptis prouisionalibus, & facit commissionem conditionālē, nam prius debet præcedere indagatio, & cognitio iudicialis cum citationi-

bus partium, & prouisio aliter facta redderetur nulla ex defectu iurisdictionis, ut constat ex text. in *Clemen. 1. de concess. praben.* & hinc differt à clausula, si sic est: si ita est: si est idoneus: aut legitimæ ætatis: in qua sufficit rem in facto ita esse, quamuis non præcesserit cognitio, & pronuntiatio super eo. *Vitalis de Cambanis in tract. claus. pag. 21. Cels. Hug. eod. tract. pag. 489. Mari. Anton. vari. resolut. lib. 1. resolut. 58. num. 2. 3. & 4. D. Marta de clausulis p. 1. claus. 141. nu. 4. nouissime apud Farin. sacra Rota Rom. decis. 624. nu. 5. tom. 1. p. 1. Peregrin. vari. lib. 1. tit. de iurisdictione ordinaria, & delegata, num. 26. ubi optime loquitur Seraphin. decis. 601. num. 3. ubi asserit quod hæc clausula importat partis citationem, & decis. 1044. num. 3. quod non est de futuro, sed de præterito.*

CLAVSVLA LXXXVIII.

Si & in quantum de iure debet fieri.

1 **D**E vi, & effectibus huius clausulæ vide late *D. Marta de clausul. p. 1. claus. 136. & claus. 245. Menoch. conf. 2. nu. 360. cum sequentibus Campanili diuers.*

diuersi iuris canon. rub. 11. cap. 13 à num. 403. Vitalem de Cambanis in tract. clausularum pag. 4. col. 2. Cels. Hug. eo. tract. pag. 506

2 Refertur hæc clausula ad iuris dispositionem. *Maranta de ordine iudiciario, p. 6. tit. & quandoque appellatur nu. 211.*

3 Non operatur dispositionē conditionalem *D. Marta d. claus. 245. num. 4. Iaffred. decis. 221. quem refert Aloys. Ricci. in collec. decis. p. 2. collectan. 399. in fine. Vitalis de Cambanis, vbi supra num. 1. vbi tenet reddere actum conditionalem.*

4 Non tollit appellationem. *Aloys. Ricci. in praxirerum fori ecclesiastici decis. 517. num. 2. in 1. edit. & resolut. 413. in 2. edit.*

5 Importat admissionem in his, quæ sunt admittenda, & nihil ponit in esse, & pendet à futuro euentu, & conditionalem dispositionem reddit *Viuian. in praxi iurispatron. p. 2. lib. 9. cap. 1. n. 3. Aloys. Ricci d. resolut. 413. n. 1.*

CLAVSVLA LXXXIX.

Si ita est.

DE vi, & effectibus huius clausulæ vide late *Maranta de clausulis, p. 1. claus. 141. Marti. Anton. variarum resolut. lib. 1.*

Barbosa de Clausulis

resolut. 58. num. 2. 3. & 4.

2 Verba huius clausulæ inducunt conditionem, & causam finalem. *Marchesan. de commiss. p. 1. pag. 304. num. 11. & pag. 322. num. 78. Garc. Gironda de priuil. seu exempt. explicat. num. 1159. vbi num. 1158. dicit quod verba, si ita est dispenseris, inducunt formā, & solemnitatem non leuē.*

3 Facit gratiam conditionalem, & ostendit Papam de narratis notitiam non habuisse, & in tali casu narratiua verificari debet. *Seraphin. decis. 989. num. 1. Non reddit tamen rescriptum conditionale, quando gratia valet de præsentī, idem Seraphin. decis. 775. num. 5.*

CLAVSVLA XC.

Sine aliqua exceptione.

OMnem exceptionem, & defensionem excludit *l. Thais, S. Stichus seruus, ff. de fideicom. libert. Bertazol. de clausulis, claus. 22. glos. 1.*

2 Non tollit hæc clausula legitimas exceptiones, per text. in *c. ex parte 2. de offic. deleg. notat Rebus. in compendio alienat. n. 46. si est factum in quo potest cadere exceptio rationabilis in dubio per rescriptum, vbi est posita*

262 Remissiones Doctorum

clausula, vel illa. Nulla exceptione obstante, friuolæ exceptiones videntur repulsæ, non autem rationabiles, vt est glossa in d. cap. ex parte, & resoluunt Vitalis de Cambanis in tract. clausul. pag. 16. col. 1. n. 2. Hug. d. tract. pag. 490. col. 1. Bertazol. ubi supra.

CLAVSVLA XCI.

Sine præiudicio.

Intelligitur hæc clausula in omnibus concessionibus, quando potest stare cum principali dispositione. *Seraph. Rota Rom. decis. 398. n. 18.*

2 Præseruat ius, & interesse, idem *Seraphin. decis. 144. nu. 6.* Et quando dicitur, sine præiudicio alieno, præseruat ius alienum, seu alteri competens ne lædatur. *Card. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 330. nouissime Farinat. sacra Rota Rom. decis. 226. n. 1. tom. 1. p. 2.*

3 Posita in concessione quæ est incompatibilis cum dispositione, vel dispositionem vitiatur, vel à dispositione vitiatur, ne actus reddatur nugatorius. *Seraphin. decis. 398. n. 17.*

4 In commissione non tollit iurisdictionem iudicis ad quem,

& licet non operetur effectum suspensiuum, operatur tamen deuolutiuum, vt de eo cognosci possit & procedi ad vltiora, etiam reuocando; idem *Seraph. decis. 845. n. 2.*

5 Non operatur in expressis, nec impedit quominus vera possessio acquiratur. *Cesar. Argel. de contradict. legit. q. 12. n. 9.*

CLAVSVLA XCII.

Sine præiudicio venientium ab intestato, seu legitimorum hæredum.

I Hæc clausula solet ap-
poni in dispensationibus, ac legitimationibus, & intelligitur de ascendentibus, & descendentibus, non vero de transuersalibus, ita *Cald. Pereira recept. sentent. seu quæst. forens. cons. 4. n. 16. Cabedo Lusitana decis. 69. n. 4. p. 2. Cardoso in praxi iudicum, & aduocatorum, verbo clausula, n. 32.* quamuis contrarium, scilicet transuersales comprehendere dicat *Gama Lusitana decis. 278.* Comprehendit tã hæredes illos, qui extant tempore legitimationis, quàm postea nascituros. *Cabedo d. decis. 69. n. 10.* Intelligitur tantum de filiis.

filijs. *Valasc. de partitionib. c. 12. num. 43.*

2 Semper habetur pro appo-
sita, ut dicit *Card. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 356. num. 1.*

3 Excludit legitimatos, ut
per *Aloys. Ricc. in collect. decisio-
num, p. 5. collectan. 1782.*

4 Plura alia de hac clausula,
vide per *Menoch. consil. 306. à
principio Cardin. Tusch. d. con-
clus. 356.*

CLAUSULA XCIII. Sine retardatione solu- tionis pensionis.

1 **D**E vi, & effectibus huius
clausulæ, vide *Nicol.
Garc. de beneficijs, p. 1. cap. 5. nu.
520. cum seqq. Aloys. Ricc. in col-
lect. decis. p. 4. collect. 1163. D.
Marta de clausulis, p. 1. claus.
149. Campanili in diuers. iuris
canon. rub. 11. cap. 13. à nu. 284.
Pute. decis. 34. lib. 1.*

2 Quando mouetur lis super
pensione solet in commissione
apponi huiusmodi clausula, &
tunc durante lite soluitur pen-
sio, ac si lis non esset *Gig. de
pensionib. q. 35. & q. 85. in prin-
cip. Rebuff. de pacificis possess. con-
clus. 19. nu. 136. Flamin. de resi-*

*gnat. lib. 6. q. 2. n. 153. quos citat
cum alijs Nicol. Gargia d. cap. 5.
n. 516. quibus adde Aloys. Ricc.
d. collect. 1163. ampliati. 1.*

3 Operatur, ut iudex non pos-
sit valide procedere in negotio
principali, nisi prius soluta pen-
sione, quia interim cessat iurisdic-
tio. *Seraph. Rota Rom. decis. 664.
n. 1. Marches. de commiss. parte 1.
pag. 544. n. 3. & pag. 609. nu. 3.
& pag. 613. num. 1. D. Marta d.
claus. 149. n. 14. Aloys. Ricc. d. col-
lect. 1163. effectu primo. Nicol.
Garc. d. s. 5. num. 518. cum seqq.*

4 Respicit presentem, & futu-
ram pensionem. *Marchesan. de
commissionibus, par. 1. pag. 495. n.
71. & pag. 584. n. 32. agit quan-
do detur contra successorem pen-
sionem soluere renitentem.*

5 Impedit ne pensionē solue-
re nolens, absoluator, *Marches. d.
parte 1. pag. 544. n. 1. Est execu-
tiua in obseruationem litterarū,
idem Marchesan. pag. 535. n. 1.
Arctat per omnes instantias, do-
nec per rem iudicatam finiatur
causa, pag. 536. nu. 4.*

6 Afficit tertium venientem
ad causam pro suo interesse. *D.
Marta d. claus. 149. nu. 24.*

7 Sententia lata non prius so-
luta pensione est nulla. *D. Marta
d. claus. 149. num. 13. Aloys. Ricc.*

264 Remissiones Doctorum

d. collect. 1163. effectu secundo.

8 Non operatur quando constat de vitio, seu nullitate pensionis. *D. Marta d. claus. 149. nu. 9. Marchesan. d. par. 1. pag. 533. nu. 7. & 8. vel quando exceptio ex litteris oritur, idem Marches. pag. 497. num. 88.*

CLAUSULA XCIV.

Singula singulis congrue referendo.

1 **H**Aec clausula, idem importat, ac si omnia super ius disposita, iterum nominatim specificata essent, ut probat text. in cap. *ut circa*, & ibi glossa de electione lib. 6. *D. Marta de clausulis, p. 1. claus. 243. n. 1. vbi num. 2. quod est relatiua, & comprehensiuua singularum, etiam si in diuersa oratione sint exposita, & n. 3. quod relatio sit singula singulis caute, & secundum terminos habiles, de quo etiam late Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 324.*

2 Partes distinguit, & separat, ac unicuique ius suum tribuit ut docet *Menoch. conf. 985. n. 16. vol. 10. quem citat D. Marta d. claus. 243. n. 3. in fine.*

CLAUSULA XCV.

Si neutri.

1 **D**E vi, & effectibus huius clausulae, vide *Mascard. de prob. concl. 1383. num. 16. P. Azori. institut. moral. par. 2. lib. 7. cap. 32. col. 939. Flamin. de resignationib. lib. 1. q. 3. num. 64. & 104. & lib. 10. q. 3. num. 11. cum seqq. & num. 43. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 32. nu. 40. Camil. Borrell. in summa omnium decis. tit. 22. num. 1. cum seqq. & n. 58. cum tribus seqq. Aloys. Ricci. in collect. decis. p. 5. collect. 1687.*

2 Rescriptum, si neutri, est quando duo litigant de aliquo beneficio, & tertius intelligens neutrum obtinere ius in eo, impetrat illud beneficium à Papa, ea conditione, ut si neuter ius habuerit in beneficio, sibi conferatur, ita docet *P. Azori. d. cap. 32. col. 939.*

3 Et locum non habet nisi quando beneficium est litigiosum lite non dum extincta. *P. Azori d. c. 32. col. 939. Gonzal. d. gloss. 32 num. 40.*

4 Est cōditionalis, & nihil ponit in esse, attenditurque tempus quo beneficium conferri potest, nō autem tempus datē. *Mascard. d. conclus. 1383. num. 16. Camil. Bor-*

Borrel.d.tit.22.num.2.&n.59.

5 In gratia, si neutri, mensis est exprimendus. *Gonzal.d.gloss.32.nu.21.* & non sustinetur nisi præsupponat beneficij vacationem. *Flamin.d.lib.1.q.3.nu.64.* & 104. censetur nulla, ac subreptitia non probata resignatione, idem *Flamin.d.lib.10.q.3.n.11.* cum seqq. Nequaquam prodest non facta mentione intrusionis, & fructuum malæ perceptionis, idem *Flamin.d.q.3.num.43.*

6 Rescriptum, si neutri, non prodest impetrantibus, quando ius est alicui quæsitum, siue sit ius in re, siue ius ad rem, & ideo dicitur, si neutri ius quæsitum non sit. *P. Azori.d.cap.32.nu.939.*

CLAUSULA XCVI.

Si non valet, &c. valeat iure donationis inter viuos.

1 **H**æc clausula nihil operatur in testamento, sed tantum in codicillis, vt tradunt *Surd.confil.348.num.14.* *Card. Mantica de tacitis, & ambig. conuentionib. lib.13. tit.26. n.29.*

2 Operatur vt donatio possit sustineri, idem *Card. Mantica d. tit.26. num.31.*

CLAUSULA XCVII.

Si preces veritate nintantur.

1 **M**ateria huius clausulæ sedet in *l. fin. C. de diuersis rescriptis*, & in *cap.2. de rescriptis*, de eius vi, & effectibus, vide *Greg. l.6. tit.19. par.3. Menoch.conf.103.num.22.* *Vital. de Cambanis in tract. clausularum pag.20.col.1.* *Mascard. de probat. concl.1210.num.3.* *Perez. ad l.5. vers. quero 14. tit.12. lib.3. Ordi. pag.602.* *Lancellot. de attentatis, p.2. cap.20. limit.11.nu.4.* *Aemil. Veral. decis.128.num.2.* *P. Soar. de legibus, lib.8. cap.18. num.10.* *Cald. Pereira recept. sentent. siue quæst. forens. conf.26.n.7. in fine.* *D. Marta de clausulis, p.1. claus.152. & p.2. claus.71.* *Camil. Borrell. in summa omnium decis. tit.44.num.301.*

2 Intelligitur hæc clausula in rescripto Apostolico. *Marches. de commissionib. par.1. pag.164. num.155. & pag.448.n.3.* Ac in qualibet gratia ex tacita conditione inest, idem *Marches. d. p.1. pag.573.n.2. & p.2. pag.544. num.3.* *Campanili diuers. iuris canon. rub.11. cap.13. num.193.*

3 In rescriptis Regis etiam

266 Remissiones Doctorum.

intelligitur. *Azevedo l.4. num.2. & 3. tit.26. lib.8. nouæ recopil. Marchesan.p.3.pag.374.n.13.*

4 In vno quoque rescripto, & mādato etiam intelligitur *l.f. C. de diuersis rescriptis, cap. ex parte, in 1. de rescriptis. Menoch. d. conf.103. nu.22. Mascard. d. concl.1210. num.3. D. Marta d. claus.71. nu.1. Gonzal. ad reg.8. Cancel.glos.9 in annot.num.229. Alexand. Trentasinq. var. resolut. lib.1.tit. de rescriptis resolut. 7.n.1. & 2. Melch. Phabos Lusitana decis.41.n.2. & 3.tom.1.*

5 Apposita semper censetur licet omissa fuerit ex consuetudine. *Perez d.l.5.vers. quæro 14. ibi, tamen ex consuetudine. Vital. de Cambanis, vbi supra, n.2. & vlt.*

6 Intelligitur etiam in omnibus precibus. *Marchesan. de commission. p.1. pag.71.n.225.*

7 Iurisdictionem non impedit ex *D. Marta d. claus.71.n.4. vbi nu.5. tenet, quod per hanc clausulam omnis subreptio quantumcumque modica vitiat gratiam. Vitiatur etiam ex falsa causa impulsiva. Menoch. de arbitrar. casu.201, num.22. Tiraq. tract. cessante causa limit. 1. nu.11. & seq. D. Marta d. claus. 1.n.7.*

8 Vtrum autem reddat rescriptum conditionale, vide *Marchesan. de commiss. p.3. pag.138.n.45. Alexand. Trentasinq. variarum resolut. lib.1.tit. de rescriptis, resolut.7. n.11. Vital. de Cambanis, vbi supra, n.4. & 5. vbi n.1. dicit quod hæc clausula; & clausula, si tibi constiterit, & clausula vocatis vocandis æquipollent.*

CLAVSULA XCVIII.

Si reperitur idoneus, prouideas, &c.

I mportat hæc clausula potius modum quam conditionem etiam si verba alia annectantur, ita quod cognitionem anteire nō oporteat vt per *Campañili diuersi iuris canon. rub.11. cap.13.n.256. Causalcan. Fiuizana decis.22. sub n.6. p.1. Celsum Hugon. in tract. clausularum tit. de claus. rescript. pag.484. col.1. & col.2. dicit, quod non requirit disceptationem. Mar. Anton. var. resolut. lib.1. resolut.39.n.3. Alia vero clausula huic similis, dummodo idoneum repereris, importat conditionem, & formā, quæ propterea omitti nō potest, vt ex multis quos citat resoluit *Aloys. Ricc. in praxi fori ecclesiast. decis.**

decif. 700. in 1. edit. & resolut. 592. n. 1. in 2. edit. vbi etiā quod requiritur examen pro forma, & citat post alios Fuscum de vifitat. lib. 2. cap. 5. n. 10. Rebuff. de privilegijs schol. priuil. 86. vers. ego vero.

CLAUSULA XCIX.

Si qua mihi iusta
causa.

1 **M**ateria huius clausulæ sedet in *l. 1. ff. ex quibus causis maiores*, vbi Doctores; de eius vi, & effectibus, vide *D. Marta de clausulis parte 1. claus. 248.*

2 Quando maiores non possunt restitui ex illis causis ex quibus restituuntur minores, tunc stante læsione restituuntur ex hac clausula generali, resoluunt *Alciat. de præsumpt. reg. 1. præsump. 42. num. 3. cum seq. Menoch. conf. 932. num. 11. D. Marta d. claus. 248. num. 2.*

3 Ignorans restituitur ex hac clausula Hippol. in *l. qui ignorans, n. 13. ff. ad legem Corneliam de falsis*, & in *l. 1. §. si quis ultro, n. 38. ff. de quæstionib. Anton. Gomez. var. juris resolut. tom. 2. c. 2. num. 27.*

CLAUSULA C.

Si senferis te grauatum.

1 **D**E vi, & effectibus huius clausulæ, vide *D. Martam de clausulis p. 1. claus. 247. Celf. Hug. in tract. clausularum, pag. 505. col. 2. in fine.*

2 Hæc clausula imposita ab homine, vel intellecta à iure facit, vt quis non dicatur grauari. *Stephan. Gratian. Marchia. decif. 30. num. 3.*

3 Si omittatur præceptum est nullum, & sperni potest. *D. Marta d. claus. 247. in fine.*

4 Præceptum iudicis cum hac clausula iustificatiua resoluitur in vim simplicis citationis. *glos. ff. in c. ex parte 23. de verb. signif. Vezin. tom. 2. commun. opinion. lib. 7. tit. 15. n. 91. pag. 279. vbi Viui. n. 96. pag. 281. Bonacof. communium crimin. p. 1. verbo præceptum, fol. 135. verso. & p. 2. cod. verbo, fol. 61. verso. Nauar. conf. 3. de censibus, n. 2. in antiq. Spino in speculo testam. p. 111. rub. n. 42. cum seq. Bernard. Graue. ad præf. camerae imper. lib. 1. conclus. 19. confid. 1. Celf. Hugo, vbi proxime.*

268 Remissiones Doctorum

CLAVSVLA CI.

Sola facti veritate inspecta.

I DE vi, & effectibus huius clausulæ, vide citatos ab Azeuedo l. 10. nu. 127. tit. 17. lib. 4. nouæ recop. Marchesan. de commissionib. p. 2. pag. 419. n. 78. D. Marta de clausulis p. 1. claus. 250. Stephan. Gratian. Marchiæ decis. 68. à principio. Cels. Hug. in tract. clausul. pag. 487. & pag. 488.

2 Princeps solus non recognoscens superiorem vtitur hac clausula; & iudicat causas secundum suam conscientiam, non se adstringens ad allegata & probata, ita D. Marta d. claus. 250. n. 1. cuius contrarium asserit Stephan. Gratian. d. Marchiæ decis. 62. n. 12. cum seq.

3 Operatur quod iudex possit iudicare vt Deus, Stephan. Gratian. Marchiæ decis. 36. n. 13. & decis. 68. n. 1. Et quod possit iudicare sicut ipse Princeps. Valasc. de iure emphyt. q. 6. num. 12. Bertazol. in repet. l. si quis maior, C. de transact. n. 60. & procedere solo iure naturali, & gentium, inspecta minime iuris solemnitate, & ordine considerato. Al-

drete de religiosa disciplina tuenda lib. 1. cap. 8. n. 14.

4 Intelligitur de ea veritate, cui ius patrocinator. Maranta de ordine iudici. p. 4. tit. & an iudex sit competens n. 39.

5 Manu regia procedi potest si causa est commissa sola facti veritate inspecta. Stephan. Gratian. d. decis. 68. n. 4. & disceptat. forens. cap. 322. n. 1. Ludouic. Rodolphin. post tract. de absoluta Principis potestate, voto uni. num. 42.

6 Importat hæc clausula omnia quæ includit clausula, Summarie, &c. ex Maranta d. tit. & an iudex sit competens num. 32. imo plus operari dicit D. Marta d. claus. 250. num. 4.

7 Aufert ordinem iudiciariū, & omnem solemnitatem iuris relaxat, & reduxit ad formam iudicii inductam de iure gentium, vel naturali Menoch. conf. 180. nu. 7. in fi. Brunor. à Sole in locis communibus, verbo clausula 46. Valasc. consult. 145. num. 10. & de iure emphyt. q. 6. num. 12. Aloys. Ricci. in collect. decis. p. 3. collect. 699. effect. 1. D. Marta d. claus. 250. nu. 5. Rota Bonon. diuers. decis. 30. nu. 28. & decis. 65. nu. 140. dicit quod remittit rigurosas iuris solemnitates, sed non eas, quæ

tendunt ad reperiendam veritatem.

8 Tollit appellationē, vt per *Sigismundi Scaccia de appellationibus q. 16. limit. 1. num. 76.*

9 Operatur, vt possit iudex proferre sententiam super causa probata, licet in libello deducta non sit. *Surd. conf. 273. n. 2. & 3. D. Marta d. claus. 250. nu. 5. Guttier. pract. lib. 1. q. 100. num. 2. Aloys. Ricci. d. collect. 699. effect. tertio Rota Bonon. diuers. decis. 93 num. 2.*

10 Et quod possit procedi in causa absque libello, & contestatione *Aloys. Ricci. d. collect. 699 effect. 4.*

11 Et vt causa proprietatis simul cum causa possessionis diffiniri possit. *Menoch. d. conf. 2. nu. 184. & conf. 180. num. 7. Ioseph. Ludou. Perus. decis. 17. nu. 22. D. Marta d. claus. 250. n. 7. Rota Bonon. diuers. decis. 30. num. 96.*

12 Deinde, vt publicatis attestationibus non possint alij testes produci neque examinari. *Cacheran. Pedan. decis. 1. nu. 26. quem citat Bernard. Graue. ad pract. camera imperi. lib. 1. concl. 105. num. 17. in fine.*

13 Admittit hæc clausula probationes non concludentes, & persuasivas ex *Stephan. Gra-*

tian. d. decis. 68. num. 3.

14 Cumulationem admittit quoad actiones ad remedia, quæ non inuicem contrariantur. *Surd. d. conf. 273. num. 22. quem citat Stephan. Gratian. decis. 193. nu. 6. & 7.*

15 Exceptionem prescriptionis tollit. *Aloys. Ricci. d. collect. 699. effect. 6. post Menoch. d. Marta d. claus. 250. num. 9.*

16 Per hanc clausulam censetur derogatum rusticis feriis ex *Azinio in praxi Florentina, §. 3. cap. 7. quem refert Bernard. Graue. ad pract. camera imperi. lib. 1. concl. 53. confid. 2. num. 29.*

17 Non tollit clausula hæc ineptitudinem libelli. *Menoch. conf. 361. num. 10. cuius contrarium tenet D. Marta d. clausula 250. num. 6.*

18 lus parti quæsitum non aufert *Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula. n. 46. Nec admittit exceptionem de iure tertij. Marchesan. de commiss. p. 2. pag. 419. num. 78.*

19 Attentata stante hac clausula non reuocantur. *Steph. Grat. Marchie decis. 68. num. 19.*

20 Beneficiū excusationis nõ potest iudex virtute huius clausulæ tollere. *Menoch. de arbitrar. lib. 1. q. 51. nu. 4. & conf. 25. n. 12.*

270 Remissiones Doctorum

Cornazan. Lucensi decif. 37. n. 4. Ioseph. Ludou. Perus. decif. 45. n. 9. cum distinctione Bernar. Graue. ad pract. camera Imper. lib. 2. concl. 27. consid. 3. quamvis contrarium asserat Cald. Pereira de emptione, cap. 33. num. 30.

21 Legitimas defensiones partis non tollit. *Stephan. Gratian. Marchia decif. 68. num. 12. Nec eius citationem, idem Gratian. decif. 231. num. 3. operari tamen, vt actus sit validus etiamsi pars non fuisset citata dicit Rota Bonon. diuers. decif. 65. nu. 28.*

22 Non excludit ea quæ sunt alio statuto in specie prouisa: *Anton. Monach. Bonon. decif. 2. n. 9*

23 Hæc clausula similis est illi, de bono & æquo, quæ importat etiam, vt reiectis penitus, & exclusis solemnitatibus, subtilitatibus, & apicibus iuris causa summarie expediatur. *Salust. Tiberi. in formul. instrum. cap. 22. n. 6.*

CLAUSULA CII.

Sublata &c.

1 DE yi, & effectibus huius clausulæ vide *Surd. conf. 1. nu. 107. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glos. 9. §. 1. in annot. n. 246. & glos. 56. nu. 106. cum seq. & gloss. 66. per totam. Nicol. Garcia de be*

nefic. p. 6. cap. 3. nu. 81. cum seqq. Farinac. nouissima Rota decif. 96 & 209. & 561. ad finem. Steph. Gratian. disceptat. forens. c. 113. nu. 72. Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. concl. 344. D. Marta de clausulis p. 1. claus. 158.

2 Hæc clausula claudit os parti, & tollit iudici facultatem aliter iudicandi. *Marchesan. de commissionib. p. 2. pag. 441. n. 3. Seraphin. decif. 351. n. 1. Card. Mantica Rota Rom. decif. 309. num. 3. Verall. decif. 134. num. 4. p. 3. Rot. Bonon. diuers. decif. 33. num. 47. nouissime apud Farinac. sacra Rota Rom. decif. 180. num. 1. to. 1. p. 2. Et nisi os aperiatur, tollit audience, idem Marchesan. d. p. 2. pag. 547. num. 2. Non impedit tamen quominus iudex possit videre an allegata priuilegia habeant locum nec ne nouissime Farin. d. p. 2. decif. 569. num. 9.*

3 Est tantæ efficaciz, vt nec etiam admitti possint articuli ad probandum contrarium. *Seraph. Rota Rom. decif. 1251. nu. 19.*

4 Respicit condiciones rescripti, ubi est posita. *Marchesan. de commiss. p. 1. pag. 277. n. 3. Et respicit necessario condiciones, quas gratia principalis, habet idem Marches. 2. pag. 451. n. 2. & si sola sit intelligitur veris narratis, idem*

Marchesan. d. p. 2. pag. 432. nu. 2.

5 Excludit omnem extraneā interpretationem, & extensionē. *Farin. de delictis, par. 4. conf. 76. num. 14.*

6 Impedit exceptionem regulæ de iure quæsito, nouissime *Farin. sacre Rotæ Rom. decis. 177. num. 1. tom. 1. p. 2.*

7 Non tollit priuilegium de iure speciali competens *Seraph. Rotæ Rom. decis. 1293. num. 9.*

CLAVSVLA CIII.

Sūmarie, simpliter, & de plano: sine strepitu, & figura iudicij.

1 **M**ateria huius clausulæ sedet in *Clem. dispensam, de iudic. & in Clem. sepe, de verb. signif. de eius vi, & effectibus, vide Cels. Hug. in tract. clausul. pag. 485. cum seq. Bertacbin. in repertor. iuris p. 1. verbo summarie, pag. 321. col. 4. Ludou. Rodolphin. post tract. de absoluta Principis potestate lib. 2. var. q. 30. à n. 7. Marchesan. de commissionib. p. 2. pag. 419. n. 82. & 83. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. concl. 366. D. Marta de clausulis, p. 1. claus. 148. & claus. 160. Rendina in promptua-*

rio recept. sentent. tom. 1. tit. 16. num. 9.

2 Inferior vti non potest hac clausula, vt resoluunt *Mench. de successionib. tit. de testatoris potentia lib. 1. §. 6. n. 12. Hug. vbi supra, col. 2.*

3 Clausula, Manu Regia, illi æquiparatur. *D. Marta d. claus. 160. n. 6. vbi n. 3. resoluit quod iudex datus cum hac clausula, poterit iudicare, vt Princeps, & n. 4. asserit super causa probata sententiam proferre posse, quamuis causa illa non esset in libello deducta.*

4 Importat hæc clausula; vt ordo iudiciarius sit sublatus. *Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula, n. 48. Ludou. Rodolphin. d. lib. 2. q. 29. num. 1. D. Marta d. claus. 160. n. 5.*

5 Tollit omnes solemnitates iuris positiui, adeo, vt nec libellus sit necessarius, sed solū quædam simplex petitio facti narrationem continens. *Maranta de ordine iudic. p. 4. tit. & an iudex sit competens, n. 8. D. Marta d. claus. 160. nu. 1. Cabedo Lusitana decis. 72. n. 2. p. 1.*

6 Operatur vt non sit necesse, quod iudex sedens ferat sententiam, dummodo proferat in scriptis. *Stephan. Gratian. ai-*

272 Remissiones Doctorum

cept. forens. cap. 322. num. 24.

7 Non operatur nisi quoad ordinem, & modum procedendi, nec tollit ordinem iudiciorum substantialem, sed dilationes tantum. *Ludou. Rodolphin. d. lib. 2. q. 39. n. 7. Cels. Hugo vbi supra col. 2.*

8 Citationem non tollit *Maranta de ordine iudiciorum p. 4. tit. & an iudex sit compctens, num. 9.*

9 Probationes necessarias non aufert. *Maranta d. tit. & an iudex, n. 10. D. Marta d. claus. 160. num. 10.*

10 Iuramentum calumniæ non tollit, vt per *Seraphin. de priuileg. iuramenti priuileg. 22. num. 67.*

11 Excussionem non tollit. *Cald. Pereira de emptione & vendit. cap. 33. n. 30.*

12 Non reuocatur attentata stante hac clausula. *Steph. Gratian. Marchia decis. 179. n. 16.*

CLAVSVLA CIV.
Supplentes omnes defectus.

1 DE vi, & effectibus huius clausulæ, vide *Marches. de commiss. p. 1. pag. 159. à nu. 89. & pag. 590. num. 79. & p. 2. pag.*

419. n. 85. & pag. 424. num. 123.

Card. Tusch. practic. conclus. to. 1. lit. C. concl. 343. D. Marta de clausulis, p. 1. claus. 161. Cels. Hug. in tract. clausul. pag. 491. col. 1.

2 Hæc clausula refertur ad solemnitates iuris positiui. *Xuar. alleg. 12. num. 21. Marches. d. p. 1. pag. 226. nu. 318. D. Marta d. clausula 161. n. 2. Ioan. Franc. Leo in thesauro fori eccles. p. 4. c. 1. num. 64. Vitalis de Cambanis loco infra relato.*

3 Non purgat seu supplet defectus iuris naturalis. *Hippol. in l. vnus, §. cognitum, nu. 42. ff. de quest. Xuar. allegat. 12. num. 21. Card. Tusch. d. concl. 343. n. 2. & 15. Vnde non supplet defectum citationis. Menoch. conf. 1. n. 412. vbi etiam asserit non tollere defectus substantiales, de quo etiã *Card. Tusch. d. concl. 343. num. 5. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. q. 8. art. 15.**

4 Nec tollit defectus, qui cernunt personam supplicantis, vel contrahentis sed tantum defectus, qui procedunt ex solemnitate iuris positiui. *Salus. Tiber. in formul. instr. lib. 1. cap. 4. nu. 9. Menoch. conf. 1. n. 412. Perez l. 6. vers. septimo idem dicunt tit. 12. lib. 3. ordin. pag. 695. Seraphin. de priuil. iuramenti priuil. 83. n. 18.*

Fr. Em-

Fr. Emman. d. art. 15. D. Marta d. clausul. 161. num. 1. Vitalis de Cambanis in tract. clausul. pag. 12. col. 1.

5 Non operatur contra ius tertij *D. Marta d. clausul. 161. num. 9.*

6 Non supplet defectus ignoratos, vel non narratos. *Cardin. Tuscb. d. concl. 343. num. 13. cum seqq.*

CLAUSULA CV. Transferendi.

1 **H**Aec clausula à solo Papa concedi potest, non autem à legato, vel ordinario, vt ex *Flamin. de resignat. lib. 6. q. 4. num. 34.* tradit *Nicol. Garcia de beneficijs. p. 1. cap. 5. n. 242.* vbi n. 243. recenset formam huius clausulæ, & nu. 247. quod intelligitur de prima dumtaxat.

2 Item clausula hæc non censetur per quasunque clausulas generales concessa nisi speciali mentione facta, vt cum *Puteo decif. 342. lib. 2. Flamin. d. q. 4. n. 28 cum seqq. & nu. 49.* resoluit *Garcia d. cap. 5. n. 241.* & tanquam impossibilis proinde est acsi non sit posita in mandato *Verall. decif. 89. num. 2. p. 3.*

CLAUSULA CVI. Tunc & eo casu.

1 **D**E vi, & effectibus huius clausulæ, vide *D. Marta de clausulis. p. 1. clausul. 164. & p. 3. clausul. 88.*

2 Hæc clausula est restrictiua & taxatiua, ita ut omnes alij casus prorsus non expressi excludantur ex *D. Marta d. clausul. 164. & clausul. 88.* vbi citat *Menoch. conf. 152. n. 41. vol. 2.* restrictio tamen ista nō impedit extensionē, quæ fit ex voluntate testatoris coniecturata ad casum similem, expresso, per text. in *l. Titius, S. Lutus. ff. de liberis, & posthum. re soluit D. Marta d. clausul. 164. n. 2.* vbi id etiam admittit fauore piæ causæ cum *Tiraq. de priuilegijs piæ causæ, priuileg. 162.*

3 Huic clausulæ æquiparatur clausula, ex tunc. *D. Marta d. clausul. 88. nu. 9.*

4 Plus operatur quam sola dictio, tunc, *D. Marta d. clausul. 88 num. 2.* vbi *num. 10.* quod magis præcise disponit quam clausula, tunc eo casu.

5 Adiecta dispositioni conditionali denotat extremitatem temporis, vt prius conditio debeat existere, quam dispositio

274 Remissiones Doctorum

aliquid efficiat, *D. Mart. d. clausf. 88. num. 3.*

CLAVSVLA CVII. Vocatis vocandis.

I DE vi & effectibus huius clausulæ vide *Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glosf. 9. §. 1. in annot. n. 226. Aloyf. Ricc. in collectf. decif. p. 4. collectf. 805. Mar. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 58. nu. 1. Campanili diuersi iuris canon. rub. 11. cap. 13. à. n. 208. Cardin. Tusch. præf. conclusf. tom. 1. lit. C. conclusf. 317. D. Marta de clausulis p. 1. clausf. 169. Cels. Hug. in tractf. clausul. pag. 483. col. 2. in fine.*

2 Huic clausulæ æquipollet clausula, seruatis seruandis, *D. Marta d. clausf. 169. n. 5.*

3 Intelligitur de his, qui debent interesse; non autem de his, qui pro solemnitate adhibentur *Seraphin. Rotæ Rom. decif. 338. num. 3.*

4 Semper inseritur quando in supplicatione, vel ipsarum litterarum expeditione narratur aliquis intrusus, & expediuntur sub intrusione *Gonzal. d. §. 1. n. 226.*

5 Denotat vt seruari debeat ordo iudiciarius *Peregrin. var. lib. 2. tit. de iudicijs, n. 96. in fine.*

Cardoso in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula num. 34. D. Marta d. clausula 169. n. 9. Caualcan. decif. Fiuzana 46. per instrumentum, n. 415. p. 1. Aldobrand. decif. 202. sub, nu. 1. p. 1. diuersf. Mar. Anton. d. lib. 1. resolut. 39. num. 2. Campanili d. cap. 13. num. 208.

6 Adstringit iudicem ad procedendum ordinarie & causa cognita *Marchesan. de commission. p. 2. pag. 491. num. 3. Verall. decif. 286. n. 4. p. 2.*

7 Citatio requiritur stante hac clausula *Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiastici decif. 108. n. 6. in 1. edit. & resolut. 93. in 2. edit. quæ operatur vt actus sine citatione factus inualidus sit, no uissime apud Farin. sacra Rota Rom. decif. 624. n. 5. tom. 1. p. 1. Et importat, vt quis sua possessione priuari non possit sine citatione *Farinac. d. p. 1. decif. 525. n. 4. & decif. 386. n. 1.**

8 Item virtute huius clausulæ executor de mero fit mixtus, qui propterea tenetur partes iudicis assumere, & seruare formam rescripti aliàs nulliter agit, *Marchesan. de commission. p. 2. pag. 99. nu. 5. & p. 1. pag. 402. n. 42. Gonzal. d. §. 1. n. 226. Nicol. Garc. de benefic. p. 12. cap. 2. §. 1. nu. 140.*

Aloys. Ricc. d. collect. 805. in princ. nouissime Farin. d. p. 1. decis. 386. n. 1. & decis. 558. à n. 3. Francisc. Leo in thesauro fori eccles. par. 1. cap. 15. n. 48. & p. 2. c. 16. n. 13. D. Marta d. claus. 169. n. 1. Campanili d. cap. 13. n. 210.

9 Deinde stante hac clausula possessio per executorem data est nulla. *Aloys. Ricc. d. collect. 805. vers. infero quod.*

10 Subreptionis vitium tollit. *D. Marta d. claus. 169. n. 10. Cardin. Tusch. d. conclus. 317. n. 2. Aloys. Ricci. in collect. decis. par. 4. collect. 805. vers. Item hæc.*

11 Deinde in litteris Papæ operatur, quod executor non possit subdelegare alteri, ut per *Cels. Hugon. in tract. clausularum pag. 484. col. 1.*

CLAUSULA CVIII.

Vsq̃ue ad tertiam generationem.

1 **Q**uando concessio facta est vsq̃ue ad tertiam ipsius acquirentis generationem incipit generatio à persona filiorum acquirentis, & includit filios & nepotes non autem pronepotes, & esse communissimam sententiam probat *Menoch. conf. 883. per totum, quem citat D.*

Marta de claus. p. 2. claus. 77. n. 5. Sed aliter videntur amplecti Farinac. in nouiss. Rotæ decis. 218. & 219. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 88. num. 27. cum seqq.

2 Renouandi ius post finitas generationes in materia emphyteusis cōpetit hæredibus aut descendentibus accipiētis, etiamsi dominus directus velit emphyteusim ad se reuersam sibi & suis vsibus retinere, ut asserit noster *Cald. Pereira de Renouat. emphy. q. 8. à nu. 16. & nouissime quest. forens. seu recept. sentent. conf. 46. n. 3. & conf. 43. per totum nititur probare hoc ius renouandi esse hæreditarium, & trāsire in quoscumque hæredes; & procedere etiamsi in inuestitura sit appositā clausula, quod finitis generationibus libere ad ipsum dominū seu Ecclesiam cum melioramentis reuertatur, tenet idem *Cald. Pereira d. q. 8. num. 18. & obseruare praxim nostri Regni Lusitanix iustissima cum ratione dicit Valasc. conf. 123. in fine.**

3 Finitis generationibus ad quas emphyteusis concessa fuit tenetur dominus directus eandē hæredibus, aut descendentibus accipientis renouare, ut docuit *Bart. in l. 1. §. permittitur ad ff. de aqua quotid. quem constantif-*

276 Remissiones Doctorum

sime sequuntur *Villalob.* in ærario communium opinionum verbo *emphyteusis* à nu. 49. aliàs à num. 100. *Aloys. Ricci.* in collect. dec. p. 4. collect. 1259. & alij quos refert *Gabr. lib. 3. commun. tit. de lure emphyt. concl. 1. in princip.* & in sacro auditorio sæpe fuisse resolutum asserit *Card. Mant. de tacitis & ambig. conuent. tom. 2. lib. 22. tit. 35. num. 1.* & in regno Lusitanix comprobatissimum dicunt *Gama decis. 41. à num. 1. Valasc. cons. 101. & 157. Cabedo p. 1. deci. 203. P. Molina de iustitia tract. 2. disp. 484. P. Rebello de oblig. iustit. p. 2. lib. 13. q. 19. Cald. Pereira d. q. 8. num. 2.*

Communia de Clausulis.

CLAVSVLA CIX. Accessoria.

1 **P**Ræsumuntur appositæ clausulæ accessoriæ potius ex partium consensu, quam ex stylo & usu notarij, juxta resoluta per *Menoch. de præsumpt. lib. 3. q. 115. num. 44. & cons. 87. num. 45. cum multis seqq.* *D. Marta de clausulis p. 4. clausula 21. num. 11.*

2 Non alterant principalem dispositionem, sed declarant *Menoch. d. q. 115. num. 43. D. Marta d. clausula 21. nu. 4. & num. 10.*

*Surd. consil. 453. nu. 38. Brunor. à Sole in locis communibus verbo clausula num. 53. Sigismun. Scaccia de appellat. quest. 17. limitation. 6. memb. 9. num. 68. & regulantur secundum principalem dispositionem cui adiiciuntur, ut colligitur ex gloss. in l. si patronum verbo *Fauiana* in fine ff. si quid in fraud. patroni, tradit *Gabr. to. 3. commun. opin. lib. 6. tit. de claus. concl. 10.* quæ adducit *D. Marta d. clausula 21. n. 1. Mari. Anton. vari. resolut. lib. 1. resol. 3. n. 10.**

3 Denique assumunt naturam contractus, cui adiiciuntur *Menoch. d. q. 115. nu. 43. D. Marta d. clausula 21. num. 2. Seraphin. de privileg. iuramenti priuil. 64. n. 6. Surd. decis. 7. n. 29. Brunor. d. verbo clausula nu. 1. Gonzal. ad reg. 8. cancel. glos. 66. num. 31.*

CLAVSVLA CX. Accidentalis.

1 **A**ccidentales clausulæ, quæ actuum accidentalia respiciunt, semper censentur appositæ de voluntate partium, ut cum *Baldo* resoluit *D. Marta de clausul. p. 4. claus. 33. n. 7.*

2 Item apponi non possunt in instrumentis sola voluntate notarij *Menoch. cons. 170. n. 24.*

CLAV-

CLAUSULA CXI.

Consueta.

IDicitur clausula consueta de natura actus vt resoluit *D. Marta de claus. p. 4. claus. 32. n. 3. & claus. 33. n. 4.*

2 Si non fuerit appositae habetur pro expressa, & censetur appositae etiam si non sit adscripta, vt colligitur ex text. in *l. fin. C. de iure emphyt. resoluunt Matienso ad l. 8. gloss. 14. n. 11. tit. 11. lib. 5. noua recopil. Molina de primogen. lib. 4. cap. 7. num. 3. Azeuedo ad l. 15. num. 8. tit. 3. lib. 4. noua recopil. Surd. decis. 223. num. 9. Valasc. de partitionib. cap. 6. num. 45. & consult. 146. num. 3. in fine & n. 15. Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 6. num. 3. Cardin. Mantica de tacitis, & ambig. conuention. lib. 2. tit. 9. num. 10. & lib. 3. tit. 9. nu. 33. P. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 25. num. 19. Cardoso in praxi iudicum verbo clausula nu. 31. Seraphin. de priuilegijs iuramenti priuil. 22. nu. 93. Farin. in praxi crimin. p. 6. tit. de falsitate & simulatione q. 157. n. 39. Fr. Anton. à Sousa in relect. de censuris Bullae Cæne cap. 23. disp. 99. n. 7. Licet enim omittatur nunquam censetur omissa *Valasc. d. cap. 6. n. 43. Barbosa de Clausulis.**

& cons. 193. num. 3. imo censetur appositae & expressae de voluntate partium vt colligitur ex text. in *l. fin. C. de fideiussor. Molina d. lib. 4. cap. 2. n. 51. Gutierrez in repet. aut. Sacramenta puberum nu. 102. C. si aduersus vend. Brunor. à Sole in locis communibus verbo clausula num. 55. & notarius videtur semper rogatus illam apponere Matienso d. l. 8. gloss. 14. n. 11. Card. Mantica d. lib. 2. tit. 9. n. 10 Flores de Mena vari. lib. 1. q. 11. nu. 6. Bertazol. de clausulis claus. 4. gloss. 34.*

3 Præsumitur potius clausula consueta appositae in instrumento quam insolita ex Mascard. de probation. concl. 299. num. 3.

CLAUSULA CXII.

Decreti irritantis.

IDE vi, & effectibus huius clausulae vide *Aloys. Ricci. in collectan. decis. p. 4. collect. 1302. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. ult. num. 11. cum seqq. D. Marta de clausulis p. 1. claus. 191 Cald. Pereira quaest. forens. lib. 1. q. 6. n. 29. cum seqq.*

2 Clausula hæc decreti irritantis, seu annullatiua actus inducit formam Matienso l. 1. gloss. 4. n. 19. tit. 4. lib. 5. noua recopil. Gutier.

276 Remissiones Doctorum.

pract. lib. 3. q. 15. à num. 4. Garcia de nobilit. glos. 15. num. 9. Flamin. de resignation. lib. 5. q. 6. nu. 226. D. Marta de iurisdic. p. 4. cent. 1. casu 49. num. 19. Ceual. communium contra communes tom. 4. q. 900. num. 13.

3 Annulat actum contra factum ipso iure D. Marta d. clausula 191. num. 6. Flamin. de resignation. lib. 4. q. 9. num. 29. Aloys. Ricci. in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 75. nu. 3. p. 2. Ferrer. in conctit. Cathalonie glos. 1. nu. 151. Destruit & inficit ipso iure omnia contra aliquem attentata, text. capitalis in cap. si eo tempore & in cap. si postquam de electione in 6. cum alijs de quibus Cald. Pereira d. q. 6. num. 29. & quicquid fit contra decretum habetur pro infecto ex Gabr. commun. opin. lib. 6. tit. de clausul. concl. 3. n. 56. Card. Tusch. pract. conclus. tom. 2. lit. D. concl. 115.

4 Quando lex aliquid prohibet simpliciter intelligitur tacite apponere clausulam annullatiuam si contra fiat, est text. in l. non dubium C. de legibus, & in cap. exhibita de iudic. & in cap. dilecta de rescriptis. Cosm. in prag. sanction. tit. de election. cap. sicut S. similiter verbo ne pag. 113. Tiraquel. in l. si unquam verbo re-

uertatur à num. 58. C. de reuocandis donat. Cassan. in consuet. Burgundie rub. 4. §. 7. in princip. n. 1.

5 Lex habens decretum irritans statim ligat ignorantes, non quoad poenam, sed quoad actus nullitatem c. si eo tempore ubi glos. de elect. lib. 6. cap. dudum, & cap. penul. de prebend. cap. 1. & cap. si soli de concess. preb. lib. 6. Bonacos. commun. opin. lib. 1. tit. 18. nu. 5. Flamin. d. lib. 5. q. 6. nu. 220. cum seq. & lib. 11. q. 4. num. 44. & q. 13. num. 86. Francisc. Gallet. in margarita casuum conscien. verbo clausula. Fr. Emman. quest. regular. to. 2. q. 73. art. 2. Farinac. p. 7. fragment. crimin. lit. C. num. 672. Ceual. communium contra communes q. 903. n. 13. Cald. Pereira quest. forens. lib. 1. q. 6. n. 30 & 31. D. Marta de iurisdic. p. 4. cent. 1. casu 94. nu. 32. & d. claus. 191. num. 12. ubi contrarium resoluit in decreto legati Papæ.

6 Inficit hæc clausula possessionem, & titulum D. Marta d. clausula 191. nu. 8. Flamin. d. q. 9. nu. 30. Aloys. Ricci. in decis. Curie Archiep. Neapol. decis. 75. num. 4. p. 2. Adeo ut spoliatus non sit restituendus idem Aloys. Ricci. in collect. decis. p. 4. collect. 787.

7 Non operatur effectum nisi opponatur ab eo in cuius fa-

uorem fuit apposita *Cald. Pereira de potestate eligēdi c. 10. n. 50.*

8 Dīctio, nullo modo, operatur idem, quod clausula hæc, ex *Stephan. Grat. Marchia decis. 51. num. 18.*

9 Actus nullus vigore decreti irritantis non potest sustineri de consensu partium, ex resolutis per *Menoch. conf. 348. num. 48.* quem refert *D. Marta d. claus. 191. num. 10.* à principio tamen de partium consensu potest huic clausulæ renuntiari *cap. dilecto 25. de praben. D. Marta d. claus. 191. num. 5. Cald. Pereira d. q. 6. num. 32.*

10 Ordinarij possunt vti hac clausula *Flamin. de resignation. lib. 8. q. 9. n. 64. cum seqq.* Quæ tantum ligat inferiores *D. Marta d. claus. 191. n. 1. Aloys. Ricci. in collect. decis. p. 5. collect. 1596.*

CLAUSULA CXIII.

Depositaria.

I DE vi & effectibus huius clausulæ tractant nostri *Lusitani in Ordin. regia lib. 4. tit. 7. 2. & plenius Cabed. p. 1. decis. 37. Cardoſo in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula à nu. 26. cum seq. Mendez à Castro in praxi Lusitana lib. 3. cap. 22. §. 4. à num. 39.*

2 Clausula hæc, vt scilicet nõ audiatur debitor priusquam deponat in iudicio certam pecunię quantitatem, plenissimè in Senatu Regni Lusitanix, & alijs iudicijs obseruatur vt testantur *Gama decis. 369. Valasc. consult. 85. n. 6. & consult. 173. nu. 4. D. Barbosa in l. alia, §. eleganter, nu. 47. ff. soluto matr. Thom. Valasc. tom. 1. allegationum iuris allegat. 100. n. 1.* vbi limitat quando contractus principalis esset nullus, quia tunc si ageretur de illius nullitate clausula depositaria non est licita. Nunc vero per pragmaticā à Rege Philippo III. constitutum est ne in posterum à tabellionibus sub pœna amissionis officij huiusmodi clausula depositaria in contractibus apponatur, nisi sit intra quantitatem receptæ pecuniæ, super qua audientia postulatur. Hæc pro illius Regni quotidiana praxi & stylo vtilissima sunt, cuius memoria in hac Romana Curia à nobis semper erit recolenda, & magnis desiderijs amplectenda, patria enim gratissima & charissima est, iuxta illud Ouidij quem refert *Tiraq. de legibus connub. glos. 7. n. 65.*

Nescio qua natale solum dulcedine cunctos

278 Remissiones Doctorum

Ducit, & inmemores non finit esse sui.

Naturale enim est vt vnusquisque natale diligat, & nihil dulcius habeat quam patriam *l. qui habeat & ibi glossa. ff. de legatis 3. Cassian. in catalogo gloria mundi p. 12. confid. 17. Fray Diego de Murillo de las excellencias de Zaragoza tract. 2. cap. 1. à princ. Auiles ad cap. 1. Pratorum verbo tierra, n. 13. fol. 45. verso. Illi enim plurimum debemus Azevedol. 30. à n. 4. tit. 6. lib. 3. noua recopil. Menoch. conf. 161. n. 39. Cened. ad decretum collect. 20. nu. 4. Vnde dicitur patria quasi nobis parans tria. Primò necessaria ad vitæ sustentationem, videlicet alimenta. Secundò necessaria ad conseruationem humani generis; nam in patria homines nascuntur, crescunt & multiplicantur, quæ conseruant humanum genus. Tertiò parat nobis necessaria ad instructionem & educationem vitæ moralis videlicet, rectores, doctores, & iudices, per quos moribus informamur, & vitijs refranamur; vt ex Alber. refert Rebuff. in Auth. habita, C. ne filius pro patre, verbo quis enim eorum pag. mihi 595. Si tamen expectata nostrorum laborum præmia non defecerint,*

quæ in studia animum, & ad scribendum augent voluntatem, hanc communem patriam libenter amplectemur, quia omnem solum forti patria est, vt piscibus æquor.

CLAVSVLA CXIV. Derogatoria.

Materia huius clausulæ sedet in *l. si quis in princ. ff. de legatis 3.* & de eius vi & effectibus vide *Cou. in rub. de testam. p. 2. à n. 19. Cels. Hugon. in tract. de clausul. pag. 476 Clar. recept. sentent. lib. 3. §. testamentum q. 99. Anton. Gomez l. 3. Tauri, n. 92. cum seqq. Tiraq. de iure mariti glos. 7. n. 66. Menoch. de præsumpt. lib. 4. q. 166. Cardin. Mantica de coniecturis ultim. volunt. lib. 12. cap. 6. n. 8. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 36. n. 3. Steph. Gratian. discept. forensium, c. 48. n. 21. cum seq. Ceual. communium contra communes q. 211. Farin. nouiss. Rotæ decis. 642. n. 9. Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 1. l. t. C. concl. 346. D. Marta de clausulis p. 4. clausula 14. Rendina in promptuario recept. sentent. tom. 1. tit. 16. n. 10.*

2 Generalis derogatio tollit particulares consuetudines, &

particularia statuta *Cardin. Tusch. d. concl. 346. n. 7.* Et non extenditur hæc clausula ad ea quibus Princeps verosimiliter non fuisset derogatus *Mari. Anton. variarum resolut. lib. 1. resolut. 46. num. 10.*

3 Hæc clausula tunc demum operatur suum effectum, quando apposita fuit de voluntate testatoris scientis ipsius clausulæ vim, vt probat text. in *d. l. si quis in princ. vers. sciens*, resoluit *Menoch. conf. 170. n. 22.*

4 Iuramentum habet in se clausulam derogatoriam, itaut secundum testamentum iuratum reuocet primum, in quo adest clausula reuocatoria secundi, licet in secundo non fiat mentio dicti primi testamenti. *Clar. d. q. 99. n. 10. Tiraq. d. glos. 7. n. 153. Gomez d. l. 3. Tauri nu. 96. Menoch. d. q. 166. n. 35. Gutier. de iuram. confirm. p. 2. cap. 1. n. 7. Ceuall. d. q. 211. n. 1.*

5 Testamentum primum vbi continet clausulam derogatoriã non tollitur per secundum, nisi in specie fiat mentio illius primi testamenti *Cou. in rub. de testam. p. 2. n. 19. Clar. d. q. 99. n. 4. Gomez d. l. 3. Tauri n. 93. Menoch. d. q. 166. n. 10. & conf. 170. num. 2. Card. Tusch. d. concl. 346. nu. 12.*

Si tamen transacti sint decem anni post primum conditum habens clausulam derogatoriam, censetur tacite per secundum reuocatum, quia per illud tempus clausulæ inducitur obliuio *Cou. d. p. 2. n. 20. vers. nonò. Vincent. de Franch. decis. 287. n. 1. Tiraq. de præscript. glos. 4. in fine. Clar. S. testamentum q. 91. nu. 3. & q. 99. n. 9. Menoch. de arbitrar. casu 276. nu. 27. & de præsumpt. lib. 4. q. 166. n. 44. & conf. 45. n. 41. & consil. 176. n. 7. Mascard. de probat. conclus. 1122. num. 4. & conclus. 1136. n. 20.*

6 Deinde testamentum vbi testator apposuit clausulã, quod promittebat illud non reuocare, & si illud reuocaret talis reuocatio non valeret in secundo testamento facta, nisi in illo certa verba apponantur, veluti nisi in eo scribantur articuli Fidei, aut oratio dominica, tunc non rumpitur per secundum seu aliud vltimũ, nisi verba illa in eo vltimo sint inserta, aut sit expressa mentio facta de illa clausula derogatoria, quia mentio generalis non sufficit. *Bursat. conf. 47. num. 1. vol. 1. Cou. d. p. 2. n. 59. vers. secundum. Crass. verbo testamentum q. 89. Menoch. d. q. 166. num. 13. P. Molina de iustis. tract. 2. disp. 153.*

280 Remissiones Doctorum

vers. Porro. Cardoso in praxi iudicum verbo testamentum n. 69.

CLAUSULA CXV. Executiua.

I Incuntur clausulæ executiue, quæ incipiunt à clausula, de quibus, &c. vel à clausula, quæ omnia, &c. quæ solent à notarijs apponi post perfectum contractum, ut docent D. Marta de clausulis p. 4. clausula 20. n. 1. Ioseph. de Sesse Aragoniæ decif. 24 num. 5.

2 Non ampliant, nec alterant, nec mutant principalem dispositionem. Clem. 1. de prebendis ubi Doctores. Couar. in rub. de testamentis p. 2. num. 13. *vers. Tertia conclusio.* Molina de primog. lib. 4. cap. 2. nu. 42. & 49. cum seq. plures refert Doctores P. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 29. nu. 9. quibus adde Menoch. conf. 84. nu. 45. Surd. decif. 43. nu. 18. & conf. 45. num. 24. Vincen. de Franchis decif. 213. n. 53. Peregr. vari. lib. 5. tit. de pactis & conuent. nu. 182. D. Marta d. claus. 20. n. 2. Alex. Trentasinq. vari. lib. 1. tit. de rescript. resolut. 8. n. 2. Aloyf. Ricci. in collect. decif. par. 4. collect. 786. Garcia Girona de priuilegiis seu exception. explicat. n. 143. Ioseph

de Sesse Aragoniæ decif. 24. nu. 3. ubi nu. 6. quod declarant dispositionem.

Et nihil disponere dicit Menoch. conf. 2. n. 58. & conf. 285. n. 35. D. Marta d. claus. 20. nu. 10. Prolatæ tamen à partibus disponunt. Menoch. conf. 87. n. 6. & 41. Peregrin. d. tit. de pactis & conuent. num. 182. ubi etiam asserit quod prolatæ in medio inter dispositiuas attendendæ sunt; & quod prolatæ à notario non solent habere multam vim.

CLAUSULA CXVI. Generalis.

R Estringitur clausula generalis ad ea omnia quæ specialiter in contractu sunt expressa, ut ex Bart. Paul. de Castr. & alijs resoluunt Card. Mantica de tacitis & ambig. conuention. lib. 3. tit. 2. nu. 36. Marchesan. de commission. parte 2. pag. 583. n. 2. D. Marta de clausulis p. 4. claus. 1. & 2. & claus. 3. tenet quod generalis huius clausulæ non patitur restrictionem. Si clausula generalis præcedit, & subsequatur specialis, tunc illa clausula refertur ad omnia specificata etiam in quibus fuit specialiter prouisum, ita Melch. Phabos Lufitan. decif.

decif. 57. n. 4. to. 1. Et quando est generalis subsequens post specificationem debet restringi ad specificatam causam, quando id potest fieri salua ratione recti sermonis. *l. si de certa, C. de transaction. Cels. Hugo in tract. claus. pag. 474. col. 2. Card. Tusch. præf. conclus. to. 1. lit. C. concl. 309. n. 6. vbi nu. 1.* dicit quod clausula generalis post specificationem specierum in renuntiatione comprehendit solum casus similes, non vero maiores.

2 Posita in principio ad omnia sequentia refertur *Azevedo l. 6. n. 2. tit. 15. lib. 4. noua recopil.* Et in fine alicuius capituli locata ad omnia præcedentia refertur. *Menoch. conf. 334. n. 8.*

3 Clausula generalis exclusiua non refertur ad priuilegiatas *Cels. Hug. vbi supra pag. 475. col. 1.* vbi etiam dicit quod clausula generalis inclusiua fauorabilis non refertur ad odiosos nec prohibitos.

4 Non extenditur ad specificata. *Menoch. conf. 111. nu. 6.* Refertur ad non specificata *Joseph. Sesse Aragonie decif. 204. n. 12. & 13.* Et satis est quod aliquem effectum tribuat, nec opus est illam extendere in præiudicium contrahentium. *Stephan.*

Gratian. discept. forens. cap. 227. num. 44.

5 Nec extenditur ad non verosimilia. *Brunor. à Sole in locis communibus verbo clausula, n. 21. Flamin. de resignationib. tom. 2. lib. 12. q. 14. n. 11.*

6 Non sufficit ad derogandū Concilio. *P. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 26. n. 7.* plures Doctores refero ego ipse in meis *Remissis ad Conc. Trid. sess. 1. in Decr. de inchoando Concil. n. 2. & supra dixi claus. 45. n. 2.*

CLAVSVLA CXVII.

In principio posita.

1 **R**efertur ad sequentia, omnis clausula in principio posita, vt pro regula constituunt *Hippol. conf. 75. num. 8. cum seqq. Cels. Hug. in tract. claus. pag. 475. col. 1. Mascard. de prob. concl. 301. nu. 5. Accacius Anton. in comment. ad l. 3. ff. de condit. & demonstrat. n. 207.* & ad omnia, quæ sequuntur relationem habet vsque ad finem, quando militat eadem ratio. *Mar. Alteri. de censuris ecclesiast. tom. 1. lib. 5. disp. 14. cap. 1. lit. B.*

282 Remissiones Doctorum

CLAVSVLA CXVIII.

In medio posita.

Clausula in medio posita præcedentibus & sequentibus seruire potest vt probat tex. in l. 3. §. filius, ff. de liberis & posthu. l. quisquis, ff. de legatis 3. cap. secundo requiris de appellation. tenent Cels. Hugo in tract. claus. pag. 475. col. 2. Mariensio ad l. 2. glos. 2. n. 8. tit. 4. lib. 5. nouæ recopil. Burg. de Paz l. 3. Tauri p. 1. concl. 2. n. 67. Ioan. Garcia de nobilit. glos. 2. n. 11. Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula n. 39. Ceuall. communium contra communes q. 905. n. 3. Mar. Alter. de censuris ecclesiasticis to. 1. disp. 13. lib. 5. cap. 3. lit. E. Cardin. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 290. à n. 1. vbi n. 5. intelligit quando est posita inter plures articulos cōnexos, & dependentes ab vno principali.

2 Item in medio vnus capituli posita non refertur ad alia. D. Marta de clausulis, p. 4. clausula 24. n. 7. Cardin. Tusch. d. conclus. 290. n. 5. & n. 2. quod etiam nunquam refertur ad sequentia quando adest dictio, prædicta, vel, præmissa; quia refertur solum ad præcedentia, nō autē ad sequē-

tia capitula habentia suam orationem perfectam maxime inter diuersas personas.

CLAVSVLA CXIX.

In fine posita.

Refertur ad omnia præcedentia. l. talis scriptura, §. fin. ff. de legatis 1. l. 1. C. de liberis præteritis, cap. secundo requiris de appellat. Bernar. reg. 84. Cassan. in consuetudinibus Burgundie rub. 4. §. 2. verbo tous muables n. 1. Cels. Hugo in tract. claus. pag. 475. col. 2. Rota Bonon. diuers. decis. 150. n. 71. Aldrete de omnimoda regularium exemptione p. 1. cap. 8. n. 1. statim in principio. Boer. decis. 146. nu. 2. & seq. Syluan. conf. 88. nu. 24. Soar. to. 2. communium opinion. lib. 6. tit. 13. n. 266. pag. 61. Menoch. de arbit. casu 64. n. 22. & de præsumpt. lib. 4. q. 181. nu. 4. & conf. 130. nu. 5. & conf. 339. à n. 1. Ioseph. Ludou. Perusina decis. 45. n. 6. p. 1. Burg. de Paz conf. 44. n. 13. Surd. conf. 567. n. 4. Gutier. pract. lib. 3. q. 29. num. 11. & 12. Marchesan. de commissionib. parte 1. pag. 626. n. 4. Card. Tusch. pract. concl. tom. 1. lit. C. concl. 291. Valaf. consul. 133. n. 3. Ceuall. commun. contra commun. q. 828. n. 131. et q. 905. n. 3. P. Sanch.

P. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 7. n. 17. Cardofo in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula n. 22. Stephan. Gratian. Marchie decis. 135. num. 14. Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. nu. 58. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 73. nu. 1. & decis. 105. num. 9. tom. 1. p. 1. Ioseph. de Sessè Aragonie decis. 205. nu. 29. Lusit. Francisc. à Sousa in repet. l. fœmine ff. de regulis iuris p. 1. nu. 152. Mari. Alteri. de censuris to. 1 disp. 13. lib. 5. lit. B. & disp. 15. c. 1 lit. E. & disp. 16. cap. 3. lit. A. latissime D. Marta de clausulis p. 4. clausula 23.

2 Intellige quādo militat eadē ratio, etiamsi materia sit exorbitans *Card. Tusch. d. concl. 291. num. 30. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. n. 27. & 28. P. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 22. nu. 19.* Quia bene refertur ad omnia præcedentia, vbi diuersitatis ratio allegari non potest *Surd. dec. 88. num. 13. Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 11. num. 27. Card. Tusch. d. concl. 291. num. 7. Farinac. in nouiss. Rota decis. 446. num. 2. & nunc sacra Rota Romana decis. 767. nu. 5. tom. 1. par. 2.*

3 Primo, non refertur ad omnia præcedentia, quando actus

redderetur nullus, ex *Surd. consil. 450. num. 48.*

4 Secundo, nec quando inutilis esset dispositio. *Surd. conf. 315 num. 8.*

5 Tertio, nec quando commodè fieri non potest; & scriptura, vel sensus non patitur. *Surd. d. consil. 315. n. 9.*

6 Quarto, nec quando sequeretur iuris correctio, seu aliud in conueniens *cap. Ecclesia vestra 2. vbi notat Abb. de electione. Car. Tusch. d. concl. 291. n. 38. cum seqq. Francisc. à Sousa d. repet. l. fœmine ff. de regul. iuris p. 1. num. 152.*

7 Quinto, nec quoties relatio induceret cōtrarietatem. *Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. num. 38. in fine.* Aut non congrueret verbis & dispositioni antecedenti. *Rota Bonon. decis. 150. num. 78.*

8 Sexto, nec stante diuersa personarum qualitate. *Rota Bonon. decis. 150. num. 80. vbi n. 79.* idem resoluit, quando ratio recti sermonis aliud postulat.

CLAVSVLA CXX.

Insolita.

1 **C**lausula insolita nō præsumitur, & alleganti eā esse insolitā incumbit onus probandi.

282 Remisiones Doctorum

CLAUSULA CXVIII.

In medio posita.

Clausula in medio posita præcedentibus & sequentibus seruire potest vt probat tex. in l.3. *S. filius*, ff. de liberis & posthu. l. quisquis, ff. de legatis 3. cap. secundo requiris de appellation. tenent Cels. Hugo in tract. claus. pag. 475. col. 2. Matienso ad l. 2. glos. 2. n. 8. tit. 4. lib. 5. nouæ recopil. Burg. de Paz l. 3. Tauri p. 1. concl. 2. n. 67. Ioan. Garcia de nobilit. glos. 2. n. 11. Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula n. 39. Ceuall. communium contra communes q. 905. n. 3. Mar. Alter. de censuris ecclesiasticis to. 1. disp. 13. lib. 5. cap. 3. lit. E. Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 290. à n. 1. vbi n. 5. intelligit quando est posita inter plures articulos cõnexos, & dependentes ab vno principali.

2 Item in medio vnus capituli posita non refertur ad alia. D. Marta de clausulis, p. 4. clausula 24. n. 7. Cardin. Tusch. d. conclus. 290. n. 5. & n. 2. quod etiam nunquam refertur ad sequentia quando adest dictio, prædicta, vel, præmissa; quia refertur solum ad præcedentia, nõ autẽ ad sequen-

tia capitula habentia suam orationem perfectam maxime inter diuersas personas.

CLAUSULA CXIX.

In fine posita.

Refertur ad omnia præcedentia. l. talis scriptura, S. fin. ff. de legatis 1. l. 1. C. de liberis præteritis, cap. secundo requiris de appellat. Bernar. reg. 84. Cassan. in consuetudinibus Burgundia rub. 4. S. 2. verbo tous mubles n. 1. Cels. Hugo in tract. claus. pag. 475. col. 2. Rota Bonon. diuers. decis. 150. n. 71. Aldrete de omnimoda regularium exemptione p. 1. cap. 8. n. 1. statim in principio. Boer. decis. 146. nu. 2. & seq. Syluan. conf. 88. nu. 24. Soar. to. 2. communium opinion. lib. 6. tit. 13. n. 266. pag. 62. Menoch. de arbit. casu 64. n. 22. & de presumpt. lib. 4. q. 181. nu. 4. & conf. 130. nu. 5. & conf. 339. à n. 1. Ioseph. Ludou. Perusina decis. 45. n. 6. p. 1. Burg. de Paz conf. 44. n. 13. Surd. conf. 567. n. 4. Gutier. præf. lib. 3. q. 29. num. 11. & 12. Marchesan. de commissionib. parte 1. pag. 626. n. 4. Card. Tusch. præf. concl. tom. 1. lit. C. concl. 291. Valas. consul. 133. n. 3. Ceuall. commun. contra commun. q. 828. n. 131. et q. 905. n. 3. P. Sanch.

P. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 7. n. 17. Cardofo in praxi iudicū & aduocat. verbo clausula n. 22. Stephan. Gratian. Marchie decis. 135. num. 14. Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. nu. 58. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 73. nu. 1. & decis. 105. num. 9. tom. 1. p. 1. Joseph. de Sessè Aragonie decis. 205. nu. 29. Lusit. Francisc. à Sousa in repet. l. fœmine ff. de regulis iuris p. 1. nu. 152. Mari. Alteri. de censuris to. 1 disp. 13. lib. 5. lit. B. & disp. 15. c. 1 lit. E. & disp. 16. cap. 3. lit. A. latissime D. Marta de clausulis p. 4. clausula 23.

2 Intellige quādo militat eadē ratio, etiamsi materia sit exorbitans *Card. Tusch. d. concl. 291. num. 30. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. n. 27. & 28. P. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 22. nu. 19.* Quia bene refertur ad omnia præcedentia, vbi diuersitatis ratio allegari non potest *Surd. dec. 88. num. 13. Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 11. num. 27. Card. Tusch. d. concl. 291. num. 7. Farinac. in nouiss. Rota decis. 446. num. 2. & nunc sacra Rota Romana decis. 767. nu. 5. tom. 1. par. 2.*

3 Primo, non refertur ad omnia præcedentia, quando actus

redderetur nullus, ex *Surd. consil. 450. num. 48.*

4 Secundo, nec quando inutilis esset dispositio. *Surd. conf. 315 num. 8.*

5 Tertio, nec quando commodè fieri non potest; & scriptura, vel sensus non patitur. *Surd. d. consil. 315. n. 9.*

6 Quarto, nec quando sequeretur iuris correctio, seu aliud in conueniens *cap. Ecclesia vestra 2. vbi notat Abb. de electione. Car. Tusch. d. concl. 291. n. 38. cum seqq. Francisc. à Sousa d. repet. l. fœmine ff. de regul. iuris p. 1. num. 152.*

7 Quinto, nec quoties relatio induceret cōtrarietatem. *Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. num. 38. in fine.* Aut non congrueret verbis & dispositioni antecedenti. *Rota Bonon. decis. 150. num. 78.*

8 Sexto, nec stante diuersa personarum qualitate. *Rota Bonon. decis. 150. num. 80. vbi n. 79.* idem resoluit, quando ratio recti sermonis aliud postulat.

CLAVSVLA CXX.

Insolita.

1 **C**lausula insolita nō præsumitur, & alleganti eā esse insolitā incumbit onus probandi.

282 Remissiones Doctorum

CLAVSVLA CXVIII.

In medio posita.

Clausula in medio posita præcedentibus & sequentibus seruire potest vt probat tex. in l. 3. *S. filius*, ff. de liberis & posthu. l. quisquis, ff. de legatis 3. cap. secundo requiris de appellation. tenent Cels. Hugo in tract. claus. pag. 475. col. 2. Matienso ad l. 2. glos. 2. n. 8. tit. 4. lib. 5. nouæ recopil. Burg. de Paz l. 3. Tauri p. 1. concl. 2. n. 67. Ioan. Garcia de nobilit. glos. 2. n. 11. Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula n. 39. Ceuall. communium contra communes q. 905. n. 3. Mar. Alter. de censuris ecclesiasticis to. 1. disp. 13. lib. 5. cap. 3. lit. E. Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 290. à n. 1. vbi n. 5. intelligit quando est posita inter plures articulos cõnexos, & dependentes ab vno principali.

2 Item in medio vnus capituli posita non refertur ad alia. D. Marta de clausulis, p. 4. clausula 24. n. 7. Cardin. Tusch. d. conclus. 290. n. 5. & n. 2. quod etiam nunquam refertur ad sequentia quando adest dictio, prædicta, vel, præmissa; quia refertur solum ad præcedentia, nõ autẽ ad sequen-

tia capitula habentia suam orationem perfectam maxime inter diuersas personas.

CLAVSVLA CXIX.

In fine posita.

Refertur ad omnia præcedentia. l. talis scriptura, S. fin. ff. de legatis 1. l. 1. C. de liberis præteritis, cap. secundo requiris de appellat. Bernar. reg. 84. Cassan. in consuetudinibus Burgundia rub. 4. S. 2. verbo tous mubles n. 1. Cels. Hugo in tract. claus. pag. 475. col. 2. Rota Bonon. diuers. decis. 150. n. 71. Aldrete de omnimoda regularium exemptione p. 1. cap. 8. n. 1. statim in principio. Boer. decis. 146. nu. 2. & seq. Syluan. conf. 88. nu. 24. Soar. to. 2. communium opinion. lib. 6. tit. 13. n. 266. pag. 62. Menoch de arbit. casu 64. n. 22. & de præsumpt. lib. 4. q. 181. nu. 4. & conf. 130. nu. 5. & conf. 339. à n. 1. Ioseph. Ludou. Perusina decis. 45. n. 6. p. 1. Burg. de Paz conf. 44. n. 13. Surd. conf. 567. n. 4. Gutier. præf. lib. 3. q. 29. num. 11. & 12. Marchesan. de commissionib. parte 1. pag. 626. n. 4. Card. Tusch. præf. concl. tom. 1. lit. C. concl. 291. Valas. consul. 133. n. 3. Ceuall. commun. contra commun. q. 828. n. 131. et q. 905. n. 3. P. Sanch.

P. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 7. n. 17. Cardofo in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula n. 22. Stephan. Gratian. Marchie decis. 135. num. 14. Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. nu. 58. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 73. nu. 1. & decis. 105. num. 9. tom. 1. p. 1. Ioseph. de Sessè Aragonie decis. 205. nu. 29. Lufit. Francisc. à Sousa in repet. l. fœmine ff. de regulis iuris p. 1. nu. 152. Mari. Alteri. de censuris to. 1 disp. 13. lib. 5. lit. B. & disp. 15. c. 1 lit. E. & disp. 16. cap. 3. lit. A. latissime D. Marta de clausulis p. 4. clausula 23.

2 Intellige quādo militat eadē ratio, etiamsi materia sit exorbitans *Card. Tusch. d. concl. 291. num. 30. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 36. n. 27. & 28. P. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 22. nu. 19. Quia bene refertur ad omnia præcedentia, vbi diuersitatis ratio allegari non potest *Surd. dec. 88. num. 13. Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 11. num. 27. Card. Tusch. d. concl. 291. num. 7. Farinac. in nouiss. Rota decis. 446. num. 2. & nunc sacra Rota Romana decis. 767. nu. 5. tom. 1. par. 2.**

3 Primo, non refertur ad omnia præcedentia, quando actus

redderetur nullus, ex *Surd. consil. 450. num. 48.*

4 Secundo, nec quando inutilis esset dispositio. *Surd. conf. 315 num. 8.*

5 Tertio, nec quando commodè fieri non potest; & scriptura, vel sensus non patitur. *Surd. d. consil. 315. n. 9.*

6 Quarto, nec quando sequeretur iuris correctio, seu aliud inconueniens *cap. Ecclesia vestra 2. vbi notat Abb. de electione. Car. Tusc. d. concl. 291. n. 38. cum seqq. Francisc. à Sousa d. repet. l. fœmine ff. de regul. iuris p. 1. num. 152.*

7 Quinto, nec quoties relatio induceret cōtrarietatem. *Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. num. 38. in fine. Aut non congrueret verbis & dispositioni antecedenti. Rota Bonon. decis. 150. num. 78.*

8 Sexto, nec stante diuersa personarum qualitate. *Rota Bonon. decis. 150. num. 80. vbi n. 79. idem resoluit, quando ratio recti sermonis aliud postulat.*

CLAVSVLA CXX.

Insolita.

1 **C**lausula insolita nō præsumitur, & alleganti eā esse insolitā incumbit onus probandi.

282 Remisiones Doctorum

CLAUSULA CXVIII.

In medio posita.

Clausula in medio posita præcedentibus & sequentibus seruire potest vt probat tex. in l.3. *S. filius*, ff. de liberis & posthu. l. quisquis, ff. de legatis 3. cap. secundo requiris de appellation. tenent Cels. Hugo in tract. claus. pag. 475. col. 2. Matienso ad l. 2. glos. 2. n. 8. tit. 4. lib. 5. noua recopil. Burg. de Paz l. 3. Tauri p. 1. concl. 2. n. 67. Ioan. Garcia de nobilit. glos. 2. n. 11. Brunor. à Sole in locis communib. verbo clausula n. 39. Ceuall. communium contra communes q. 905. n. 3. Mar. Alter. de censuris ecclesiasticis to. 1. disp. 13. lib. 5. cap. 3. lit. E. Cardin. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 290. à n. 1. vbi n. 5. intelligit quando est posita inter plures articulos cõnexos, & dependentes ab vno principali.

2 Item in medio vnus capituli posita non refertur ad alia. D. Marta de clausulis, p. 4. clausula 24. n. 7. Cardin. Tusch. d. conclus. 290. n. 5. & n. 2. quod etiam nunquam refertur ad sequentia quando adest dictio, prædicta, vel, præmissa; quia refertur solum ad præcedentia, nõ autẽ ad sequen-

tia capitula habentia suam orationem perfectam maxime inter diuersas personas.

CLAUSULA CXIX.

In fine posita.

Refertur ad omnia præcedentia. l. talis scriptura, S. fin. ff. de legatis 1. l. 1. C. de liberis præteritis, cap. secundo requiris de appellat. Bernar. reg. 84. Cassan. in consuetudinibus Burgundia rub. 4. S. 2. verbo tous mubles n. 1. Cels. Hugo in tract. claus. pag. 475. col. 2. Rota Bonon. diuers. decis. 150. n. 71. Aldrete de omnimoda regularium exemptione p. 1. cap. 8. n. 1. statim in principio. Boer. decis. 146. nu. 2. & seq. Syluan. conf. 88. nu. 24. Soar. to. 2. communium opinion. lib. 6. tit. 13. n. 266. pag. 62. Menoch. de arbit. casu 64. n. 22. & de præsumpt. lib. 4. q. 181. nu. 4. & conf. 130. nu. 5. & conf. 339. à n. 1. Ioseph. Ludou. Perusina decis. 45. n. 6. p. 1. Burg. de Paz conf. 44. n. 13. Surd. conf. 567. n. 4. Gutier. præf. lib. 3. q. 29. num. 11. & 12. Marchesan. de commissionib. parte 1. pag. 626. n. 4. Card. Tusch. præf. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 291. V. alaf. consul. 133. n. 3. Ceuall. commun. contra commun. q. 828. n. 131. et q. 905. n. 3. P. Sanch.

P. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 7. n. 17. Cardofo in praxi iudicū & aduocat. verbo clausula n. 22. Stephan. Gratian. Marchie decis. 135. num. 14. Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. nu. 58. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 73. nu. 1. & decis. 105. num. 9. tom. 1. p. 1. Ioseph. de Sessè Aragonie decis. 205. nu. 29. Lusit. Francisc. à Sousa in repet. l. fœmine ff. de regulis iuris p. 1. nu. 152. Mari. Alteri. de censuris to. 1 disp. 13. lib. 5. lit. B. & disp. 15. c. 1 lit. E. & disp. 16. cap. 3. lit. A. latissime D. Marta de clausulis p. 4. clausula 23.

2 Intellige quādo militat eadē ratio, etiamsi materia sit exorbitans *Card. Tusch. d. concl. 291. num. 30. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. n. 27. & 28. P. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 22. nu. 19. Quia bene refertur ad omnia præcedentia, vbi diuersitatis ratio allegari non potest *Surd. dec. 88. num. 13. Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 11. num. 27. Card. Tusch. d. concl. 291. num. 7. Farinac. in nouiss. Rota decis. 446. num. 2. & nunc sacra Rota Romana decis. 767. nu. 5. tom. 1. par. 2.**

3 Primo, non refertur ad omnia præcedentia, quando actus

redderetur nullus, ex *Surd. consil. 450. num. 48.*

4 Secundo, nec quando inutilis esset dispositio. *Surd. conf. 315 num. 8.*

5 Tertio, nec quando commode fieri non potest; & scriptura, vel sensus non patitur. *Surd. d. consil. 315. n. 9.*

6 Quarto, nec quando sequeretur iuris correctio, seu aliud inconueniens *cap. Ecclesia vestra 2. vbi notat Abb. de electione. Car. Tusch. d. concl. 291. n. 38. cum segg. Francisc. à Sousa d. repet. l. fœmine ff. de regul. iuris p. 1. num. 152.*

7 Quinto, nec quoties relatio induceret cōtrarietatem. *Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. num. 38. in fine. Aut non congrueret verbis & dispositioni antecedenti. Rota Bonon. decis. 150. num. 78.*

8 Sexto, nec stante diuersa personarum qualitate. *Rota Bonon. decis. 150. num. 80. vbi n. 79. idem resoluit, quando ratio recti sermonis aliud postulat.*

CLAVSVLA CXX.

Insolita.

1 **C**lausula insolita nō præsumitur, & alleganti eā esse insolitā incumbit onus probandi.

P. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 7. n. 17. Cardofo in praxi iudicum & aduocat. verbo clausula n. 22. Stephan. Gratian. Marchia decis. 135. num. 14. Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. nu. 58. nouissime sacra Rota Rom. apud Farinac. decis. 73. nu. 1. & decis. 105. num. 9. tom. 1. p. 1. Ioseph. de Sessè Aragonia decis. 205. nu. 29. Lusit. Francisc. à Sousa in repet. l. fœmine ff. de regulis iuris p. 1. nu. 152. Mari. Alteri. de censuris to. 1 disp. 13. lib. 5. lit. B. & disp. 15. c. 1 lit. E. & disp. 16. cap. 3. lit. A. latissime D. Marta de clausulis p. 4. clausula 23.

2 Intellige quâdo militat eadē ratio, etiamsi materia sit exorbitans *Card. Tusch. d. concl. 291. num. 30. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 36. n. 27. & 28. P. Sanch. de matrim. lib. 6. disp. 22. nu. 19.* Quia bene refertur ad omnia præcedentia, vbi diuersitatis ratio allegari non potest *Surd. dec. 88. num. 13. Cald. Pereira de potestate eligendi cap. 11. num. 27. Card. Tusch. d. concl. 291. num. 7. Farinac. in nouiss. Rota decis. 446. num. 2. & nunc sacra Rota Romana decis. 767. nu. 5. tom. 1. par. 2.*

3 Primo, non refertur ad omnia præcedentia, quando actus

redderetur nullus, ex *Surd. consil. 450. num. 48.*

4 Secundo, nec quando inutilis esset dispositio. *Surd. consil. 315 num. 8.*

5 Tertio, nec quando commodè fieri non potest; & scriptura, vel sensus non patitur. *Surd. d. consil. 315. n. 9.*

6 Quarto, nec quando sequeretur iuris correctio, seu aliud inconueniens *cap. Ecclesia vestra 2. vbi notat Abb. de electione. Car. Tusch. d. concl. 291. n. 38. cum seqq. Francisc. à Sousa d. repet. l. fœmine ff. de regul. iuris p. 1. num. 152.*

7 Quinto, nec quoties relatio induceret cōtrarietatem. *Brunor. à Sole in locis communib. verbo claus. num. 38. in fine.* Aut non congrueret verbis & dispositioni antecedenti. *Rota Bonon. decis. 150. num. 78.*

8 Sexto, nec stante diuersa personarum qualitate. *Rota Bonon. decis. 150. num. 80. vbi n. 79.* idem resoluit, quando ratio recti sermonis aliud postulat.

CLAVSVLA CXX.

Insolita.

1 **C**lausula insolita nō præsumitur, & alleganti eā esse insolitā incumbit onus probandi.

286 Remissiones Doctorum

bandi. *Farinac. in praxi crimin. par. 6. de falsitate & simulat. q. 162. num. 160. Mascard. de probat. concl. 299. num. 1. & 2. vbi dicit hanc clausulam probari debere ex inspectione multorum instrumentorum.*

2 Scripta non præsumitur ex mente contrahentium. *Mascard. de probat. concl. 1099. nu. 18. D. Marta de Clausulis p. 4. claus. 18. num. 1. Nec scripta videtur de mente testatoris. Valasc. consult. 174. num. 8.*

3 Actum suspensum reddit hæc clausula. *Cotta in memorab. verbo clausula pag. 109.*

4 Fraudis præsumptionem arguit. *Capola de simulat. contractus præsump. 9. casu 31. Menoch. de præsumpt. lib. 5. q. 3. num. 103. Azevedo ad l. 4. nu. 39. tit. 6. lib. 8. noue recopil. Card. Tusch. præf. conclus. to. 1. lit. C. concl. 306. n. 3. Farinac. de delictis p. 4. decis. 42. in addit. Marta d. claus. 18. n. 3.*

5 Simulationis coniecturam facit, quando nimia est cautela, vt probat text. in *l. quis sit fugitiuus S. apud Labeonem ff. de Aedilitio edicto*, resoluunt Doctores in cap. illo vos de Pignorib. Viui. decis. 182. *Mascard. de probat. concl. 299. in fi. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 36. nu. 86. Card. Mant.*

*de tacitis, & ambig. conuent. lib. 13. tit. 35. nu. 13. Stephan. Grat. discept. forens. cap. 255. nu. 21. & 23. Farinac. d. q. 162. nu. 155. & 163. D. Marta d. claus. 18. nu. 2. Rota Bon. diuers. decis. 145. n. 48. Intellige si clausulæ sint plures, secus vero si sit vna. gloss. & Doctores in *l. si quis sub conditione ff. de condit. inst. tenent Card. Tusch. præf. conclus. lit. S. conclus. 262. n. 25. Card. Mantica d. tit. 35. num. 14. quos refert, & sequitur Farin. d. q. 162. n. 162.**

6 Contractum usurarium arguit, vt per *Menoch. de præsumpt. lib. 3. q. 122. num. 67.*

CLAUSULA CXXI.

Interpretanda.

1 Interpretari debet clausula secundum vsum loquendi disponentis, text. in *l. cum alimenta in princ. & ibi Bart. ff. de alimentis et cibariis legatis. Surd. conf. 319. num. 7. vol. 3. quem refert D. Marta de claus. p. 4. claus. 29. nu. 4. & eius verba etiam debent intelligi secundum communem vsum loquendi, vt per text. in *l. Labeo ff. de supellectis. legata* resoluit idem *Marta d. clausula 29. num. 2. communis autem vsus loquendi attendendus est, qui erat**

tempore dispositionis, non autē post, *Menoch. conf.* 266. nu. 63. vol. 3. *D. Marta d. claus.* 29. n. 3.

2 Perfecte concepta tunc dicitur quando habet orationem perfectam, & de per se, atque absolute stat. *idem Marta d. parte* 4. *claus.* 35. num. 1. vbi num. 2. asserit quod ad perfectionem clausulæ omne tacitum censetur expressum.

3 Plures habens intellectus ita est interpretanda, vt minus natura rei alteretur, vt ex *Menoch. conf.* 62. n. 27. probat *idem Marta d. claus.* 29. num. 1.

4 Clausula vna declarat aliā. *l. qui filiabus §. si seruus plurium & §. ult. ff. de legatis 1. l. quesitū §. Papinianus quoque ff. de fundo instructo. l. quāuis C. de fideicom. Ceual. communium contra communes* q. 905. nu. 20.

5 Expressio clausulæ, quæ subintelligitur à iure non dat nouā formam mandato, nec facit actū conditionalem. *l. conditiones quæ extrinsecus ff. de condit. & demonstrat. l. 3. ff. de legatis 1. cap. significasti de elect. Alexand. Trentasinq. variarum resolut. lib. 1. tit. de rescript. resolut. 7. n. 11. vers. 3.*

6 Clausula nulla debet esse superflua. *Surd. conf.* 453. nu. 26. & debet aliquid operari. *Cels.*

Hugon. in tract. claus. pag. 475. col. 1. maxime in contractibus. Saulst. Tiberi. in formulario instru. lib. 1. cap. 5. nu. 6.

CLAVSVLA CXXII.

Præcedens.

1 **E**st maioris efficaciz ad determinationē sequentium, quam sequens ad determinationem præcedentium, vt resoluunt *Brunor. à Sole in locis communibus verbo clausula, num. 40. Matienso l. 7. glos. 13. n. 6. tit. 11. lib. 5. nouæ recopilat. D. Marta de clausulis p. 4. clausula 24. num. 1. Azeuedo ad l. 1. nu. 5. cum seq. tit. 11. lib. 4. recopil. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 32. n. 29.*

CLAVSVLA CXXIII.

Repetita.

1 **C**lausulæ quando censeantur repetitæ in secunda commissione, vide *D. Marta de clausulis p. 4. clausula 11. Ceual. communium contra communes* q. 905.

2 Qualitas vnius clausulæ nõ censetur repetita in altera; quando clausulæ sunt separatæ. *Menoch. conf.* 111. n. 25. & *conf.* 171. n. 22. & *conf.* 415. n. 6. quem citat

288 Remissiones Doctorum

tat *D. Marta d. par. 4. claus. 25. num. 5.*

3 Stante diuersitate clausula posita in vna substitutione non censetur repetita in altera, quarum singulæ habent orationem perfectam. *Menoch. consil. 124. n. 73. D. Marta d. claus. 25. n. 5.*

4 Clausula vnius capituli nõ censetur repetita in altero, quando capitula habent suas speciales determinaciones & clausulas. *Menoch. consil. 130. nu. 10. & seq. & consil. 151. n. 43. D. Marta d. clausula 25. n. 6.*

CLAUSULA CXXIV. Specialis.

1 **S**pecialis clausula non restringit præcedentem generalem, text. est in *l. regula, §. licet*, ff. de iuris & facti ignorantia, notat *D. Marta de clausulis p. 4. clausula 6.*

CLAUSULA CXXV. Sequens.

1 **R**egulariter clausula sequens refertur & trahitur ad omnia præcedentia, vt

probat text. in *l. fin.* & ibi *Bart. ff. de rebus dubijs, cap. secundo requiris 41. de appellat.* notant *Anton. Gabr. tom. 3. commun. opinion. lib. 6. tit. de clausulis conclus. 9. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 32. num. 30.* Et illa declarat, nouissime sacra Rota Rom. apud *Farin. decis. 105. num. 4. to. 1. p. 1.*

2 Refertur etiam ad præcedentia quando non est diuersa ratio, vel legum correctio non inducitur *Auendan. ad l. 6. Tauri gloss. 111. num. 7.*

3 Clausula subsequens non refertur ad iam specificata ex *Menoch. consil. 115. n. 40.* Nec refertur ad illa ex quorum relatione sequeretur correctio *Menoch. d. consil. 115. n. 39.*

CLAUSULA CXXVI. Vniuersalis.

1 **C**lausulæ vniuersales omnia complectuntur, & nõ restringuntur, ac sunt maioris efficaciz quam generales, & ideo omnia comprehendunt nullo penitus excepto. *D. Marta de clausulis par. 4. clausula 4. à num. 1. cum seqq.*

F I N I S.

I N D E X R E R V M

Quæ in his Remissionibus de Dictionibus, & Clausulis continentur.

A

BLATIVVS absolutus conditionem importat, & facit actum conditionalem, claus. 53. nu. 2 pag. 239

Abundas cautela non nocet, claus. 60. nu. 1. 244

Accessoria clausulæ non alterant, principalem dispositionem, sed declarant, & regulantur secundum principalem dispositionem cui adijciuntur, claus. 109. n. 2. 274

Accessoria claus. potius ex partium consensu quam ex stylo, & vsu notariorum appositæ præsumuntur, ibidem nu. 1.

Accessoria claus. assumunt naturam contractus cui adijciuntur, ibid. n. 3.

Accidentales clausulæ, quæ actuum accidentalia respiciunt, semper censentur appositæ de voluntate partium: non tamen apponi possunt in instrumentis sola voluntate Notarij, claus. 110. num. 1. & 2. 274

Accrescendi ius videtur cōcessū per dict. *quicūque*, dict. 171. n. 1. 129

Accusare non potest procuratore cum plena & libera administratione, claus. 17. num. 11. 203

Barbosa de Claus.

Actum attribuit cuilibet in solidum dict. *quilibet*, dict. 271. n. 4. 128

Actum perfectum, & non pendente denotat dict. *postea*, dict. 227 num. 12. 109

Actum cuilibet in solidum attribuit dict. *singulis*, dict. 321. n. 1. 151

Actum æqualiter tribuunt verique copulati dictiones *tam & quam* dict. 346. n. 1. 171

Actum perfectum importat verbū *volo* adiunctum infinitivo, dict. 378. num. 2. 177

Actum nullum, & in validum confirmat claus. *ex certa scientia*, claus. 25. num. 11. 215

Actum iuratum comprehendit claus. *motu proprio*, claus. 37. n. 11. 225

Actum conditionalem reddit claus. *saluo consensu domini*, claus. 32. num. 1. 258

Actus sine citatione factus, stante clausula, *vocatis vocandis*, est invalidus, claus. 107. n. 7. 174

Actum suspectum reddit claus. *infinita*, claus. 120. n. 3. 284

Actus est validus, etiamsi pars non fuisset citata stante clausula, *sola facti veritate inspecta*, claus. 101. num. 21. 270

Actum annullat contrafactum ipso iure clausula *decreti irritantis*, claus. 112. num. 3. 276

INDEX RERVM.

Actus nullus vigore decreti irritan-
tis non potest sustineri de consen-
su partiu, clausula 112. n. 9. 277

Aduersatiua est dict. *saluo quod*,
dict. 305. num. 4. 143

Aduersatiua ponitur dict. *secus*, dict.
308. num. 1. 144

Aduersatiua præcedentium est dict.
quamuis, dict. 259. n. 1. 121

Aduersatiua est dict. *aut*, & ponitur
inter diuersa dict. 36. n. 3. 18

Aduersatiua in iure & in facto est
dict. *autem*, dict. 27. n. 1. 19

Aduersatiua est præcedentium in
iure & in facto dict. *Sed*, quando
ponitur sine copula & dict. 309.
num. 1. 144

Aduersatiua est dict. *Si tamen*, quæ
continet repetitionem præceden-
tium dict. 313. n. 4. 148

Aduersatiua est ad ius, & ad factum
dict. *si vero* dict. 313. n. 5. 148

Aduersatiua est dictio, *sin autem*,
& qualitates præcedentes repe-
tit dict. 319. n. 2. 151

Aduersatiua iuris, & facti est dict.
tamen. dict. 347. n. 2. 161

Aduersatiua est præcedentium in iu-
re, & in facto dict. *vero*, dict. 365.
num. 1. 171

Ætatis probatio non admittitur
per testes deponentes cum dict.
circa, dict. 45. num. 9. 22

Æqualitatem omnimodam impor-
tat dict. *perinde*, dict. 214. n. 2. 101

Affirmatiua est dict. *utique*, dict.
385. num. 2. 182

Agnatorum iura tuetur claus. *saluo*
iure, claus. 83. n. 5. 259

Alienatio clam facta dicitur cum
e am quisque occultat ne aduer-
sario ignoscatur dict. 47. 23

Alienandi facultatem cōfert claus.
ad habendum, claus. 3 n. 3. 185

Alienare non potest procurator cū
plena, & libera administratione,
claus. 17. n. 9. 203

Alienandi facultas cōpetit per clau-
sulam & *quibus dederit*, claus. 23
num. 1. 212

Alienandi facultas censetur data ir-
requisito domino per claus. *ha-*
redibus, & *successoribus*, claus. 29
num. 2. 218

Alternatiuè ponitur dict. *aut*, dict.
36. nu. 1. 18

Alternatiua interdum dicitur dict.
etiam, dict. 95. nu. 8. 47

Alternatiua est dict. *sin autem*, dict.
319. num. 1. 151

Alternatiuam inducit coniunctio,
sive, dict. 324. n. 2. 152

Alternatiua est dict. *vel*, dict. 360.
num. 2. 169

Ampliatiua est dict. *ac etiam*, dict. 4.
num. 1. 4

Ampliatiua ponitur aliquādo dict.
& dict. 93. n. 15. 44

Ampliatiuè potius, quā disjuncti-
uè stat dict. *sive*, dict. 324. n. 1. 152

Ampliatiua præcedentis dispositio-
nis est dict. *vel*, dict. 360. n. 1. 169

Ampliatiua principalis dispositio-
nis est claus. *ad habendum*, claus.
3. n. 2. 185

Amplificandi vim habet dict. *qua-*
rumcumque etiam ultra naturā
rei cui adiicitur, & semper auget
vim verborum, dict. 260. n. 1. 122

Animal integrum dicitur habens
omnia corporis membra integrè
formata dict. 143. n. 2. 70

Anterioritatem inducit perfectio-
nem, quæ veritatem non tollit
claus.

INDEX RERVM.

- claus. *anteferri* claus. 6. n. 4. 188
 Appellationem non excludit dict. *statim*, dict. 333. nu. 4. 156
 Appellatione pendente nihil inno-
 uandum, claus. 7. n. 4. 189
 Appellatio friuola tātummodo tol-
 litur per claus. *appellatione re-*
motā, claus. 7. n. 6. 189
 Appellationem non tollit clausula,
appellatione remota, si Iudex do-
 lo malo vel lata culpa sententia-
 uit, vel quando iniustitia senten-
 tiæ est detecta & notoria, claus. 7
 num. 7. 190
 Appellare non prohibetur tertius
 pro eo quod sua interesse puta-
 uerit, quando causa fuerit com-
 missa appellatione remota ibi. 9
 Appellatio non datur quando cau-
 sa est commissā cū clausula, *con-*
ficientiam tuam oneramus, claus.
 13. num. 2. 196
 Appellatio interposita stante claus.
contradictores, &c. nō facit, quid
 censerī attentatum, nec effectum
 suspensuum operatur, claus. 15.
 num. 1. 200
 Appellationi per se interpositæ re-
 nuntiare non potest procurator
 cum libera & plena administra-
 tione, claus. 17. n. 27. 205
 Appellationem non tollit claus. *siet*
& inquantum, claus. 88. n. 4. 261
 Appellationem tollit claus. *sola fa-*
cti veritate inspecta, claus. 101.
 num. 8. 269
 Arbitrium boni viri denotat ver-
 bum, *approbare*, dict. 29. n. 1. 16
 Arbitrio Iudicis relinquitur, quod
 actus denotent dictiones, *sapē, sa-*
pīus, sapīssimē, dict. 311. n. 4. 146
 Arbitrium boni viri excludit ver-
 bum, *oportet*, dict. 208. n. 1. 98
 Arbitrium boni viri designat ver-
 bum, *placere*, dict. 220. n. 1. 103
 Arbitrium liberum, & absolutum,
 non iuris regulis limitatum im-
 portat claus. *ad libitum*, claus. 4.
 num. 1. 186
 Arbitrium boni viri denotat clau-
 sula, *cōscientia tua committimus*,
 claus. 13. n. 5. 197
 Arbitrium boni viri importat ver-
 bum, *videtur*, dict. 369. n. 4. 173
 Arbitrium liberum, & absolutum,
 tribuit verbum, *volo*, dict. 378.
 num. 1. 176
 Articuli impertinentes nō censen-
 tur admitti stante claus. *saluo iu-*
re impertinentium, claus. 85. n. 2.
 pag. 59
 Assertiue ponitur & demonstratiue
 dict. *secundum*, dict. 307. n. 4. 143
 Attentata stante clausula, *sola facti*
veritate inspecta, non reuocatur,
 claus. 101. n. 19. 269
 Attentata non reuocantur stante
 claus. *summariē*, claus. 103. nu. 12.
 pag. 272
 Attentata omnia contra aliquem
 destruit, & inficit ipso iure claus.
decreti irritantis, claus. 117. n. 3.
 pag. 276
 Augmentatiue ponitur in modico
 dict. *amplius*, dict. 23. n. 5. 14
 Augmentum aliquando importat
 dicto, *de*, dict. 61. n. 8. 29
 Augmentatiue stat dict. *etiam*, dict.
 95. nu. 1. 46
 Augmentatiue & ampliatiue sem-
 per ponitur in legatis & vltimis
 voluntatibus dict. *seu*, dict. 312.
 num. 2. 147
 Augmentatiue quandoq; accipiun-

INDEX RERVM.

tur dictiones, *tam & quam*, dict.
346. num. 2. 161
Augmentū importat respectu qua-
litate relicti dict. *vna*, dict. 376.
num. 1. in fine. 176

B

Beneficium Ecclesiasticū potest
impetrare procurator cum li-
bera, claus. 17. n. 5. 202
Beneficium Ecclesiasticū acceptare
non potest pratorum cum libe-
ra, ibid. num. 31. 206
Beneficium Ecclesiasticum resigna-
re non potest procurator cum
libera, ibid. n. 30.
Beneficiorum incompatibilitatem
non aufert claus. *motu proprio*,
claus. 37. n. 2. 1. 226
Beneficij iurispatronatus deroga-
tionem non operatur, claus. *non*
obstantibus quibuscunque priui-
legijs, claus. 44. nu. 8. 231
Beneficium cap. Oduardos de solu-
tion. impetrare non potest procu-
rator cum libera, claus. 17. n. 3.
pag. 206
Beneficio Senatusconsulti Velleia-
ni an possit mulier renuntiare,
claus. 76. n. 2. 254
Beneficio l. 2. C. de rescind. vendit.
non potest renuntiare, claus. 76.
nu. 10. 256
Beneficio inuentarij, & non incar-
cerandi censetur renuntiatum,
per clausulam, *renuntians omni*
legum auxilio, claus. 76. n. 8. 255
Beneficio ne quis conueniatur nisi
in quantum facere potest cense-
tur renuntiatum per clausul. *re-*
nuntians omni legum auxilio,

claus. 76. num. 5. 254
Beneficio excussionis generali re-
nuntiatione amittitur, ibid. n. 4
Beneficij potest summus Pontifex
priuare sine causa, clausula 19.
num. 15. 210

C

Caducitatem remittere non po-
test procurator cum plena &
libera, claus. 17. n. 33. 206
Cellulariz regulis non derogat
clausula, *non obstantibus, qui-*
buscunque priuilegiis, claus. 44.
num. 9. 231
Casum magis dubitabilem implicat
dict. *tam*, dict. 346. n. 5. 161
Casus omnes præter expressos ex-
cludit dict. *tantum*, dict. 349.
num. 3. 163
Casus etiam priuilegiatos comple-
ctitur dict. *quibuscunque*, dict.
226. num. 2. 125
Casus etiam priuilegiatos compre-
hendit dict. *quicquid*, dict. 268.
num. 1. 126
Casus ad improprios trahitur dict.
quicunque dict. 269. n. 7. 127
Casuum renuntiatio non compre-
hendit nimis insolitum claus. 76.
num. 7. 285
Casualis est dictio *quoniam*, dict.
284. num. 1. 334
Causam ostendit dict. *idcirco*, dict.
121. num. 1. 58
Causam impulsuam importat dict.
forte, dict. 109. n. 7. 54
Causa in qua dictio *forte* ponitur
cessante non cessat effectus dict.
109. num. 6. 54
Causam finalem & substantialem

INDEX RERVM.

- portat dict. *A.* dict. 7. n. 2. 4
- Causam materialem significat dict. *de*, aliquando remotam secundū subiectam materiam, & quādoq; proximam & immediatam, nisi aliud constet de mente loquentis dict. 61. nu. 4. cum seqq. 29
- Causam immediatam & proximā denotat regulariter dict. *ex*, nōnunquam tamen ratione subiectæ materiæ, & ad vitandum contrarietatem, vel absolum intellectum denotat causam mediatam vel remotam dict. 98. nu. 1. cum seqq. 48
- Causam remotam sine occasione designat dict. *ob*, dict. 199. n. 1. 93
- Causam finalem importat dictio, *praesertim*, dict. 233. n. 3. 111
- Causam intrinsecam importat dict. *unde*, dict. 377. n. 1. 176
- Causam finalem ostendit dict. *ut*, dict. 381. n. 1. 179
- Causa proprietatis simul cum possessoria diffiniri potest stāte clausula, *sola facti veritate inspecta*, claus. 101. num. 11. 269
- Causam mediatam & remotam denotat dict. *propter* dict. 245. n. 1. pag. 116.
- Causam proximam & expressam ac finalem dispositionis importat d. *propterea*, dict. 246. n. 2. & 2. 116
- Causatiue aliquādo stat dict. *prout*, dict. 249. n. 2. in fine. 117
- Causatiue stat dict. *secundum*, dict. 307. n. 2. 143
- Causalis est dict. *ideo*, dict. 123. n. 1. pag. 59
- Cautela abundans non nocet vide Abundans cautela, &c.
- Celeritate denotat dict. *statim*, dict. 323. num. 1. 155
- Citatio requiritur stante clausula, *vocatis vocandis*, claus. 107. n. 7. pag. 274
- Citationem partis tollit claus. *ex certa scientia*, claus. 25. n. 10. 215
- Citationem nō tollit clausula, *summarie*, claus. 103. n. 8. 272
- Citare qui fecerit aduersarium suū ad iudicium videtur eius personam approbare claus. 12. 196
- Citationis defectum non supplet clausula, *supplentes*, claus. 104. num. 3. 272
- Citationis defectum non tollit clausula, *Arbitrio Rota*, claus. 8. nu. 2. pag. 191
- Clausula interpretari debet secundum communem vsum loquenti; claus. 121. n. 1. 284
- Clausula plures habens intellectus est interpretanda, ut minus natura rei alteretur, ibid. n. 3. 285
- Clausula vna declarat aliam, ibid. num. 4.
- Clausula nulla debet esse superflua, ibid. n. 6.
- Collectiua est dictio, *cuique*, requirens concursum omnium, & tribuens rem cuiuslibet in solidum, dict. 59. num. 1. 27
- Collectiua est dictio, *quisque*, dict. 274. n. 1. 130
- Comminatoria est dict. *alioquin*, dict. 10. num. 3. 7
- Compensationem comprehendit verbum, *do*, dict. 75. n. 3. 35
- Cōpromittere non potest procurator cum plena, claus. 17. n. 18. 204
- Conciliaris constitutio non tollitur per claus. *non obstantibus quibuscumque priuilegijs & consuetudinibus*, 98

INDEX RERVM.

- nisi de ea fiat expressa mentio,
claus. 35. n. 4. 232
- Condictio indebiti non censetur
sublata per claus. *renuntians om-
ni legum auxilio*, claus. 76. n. 11,
pag. 256
- Conditionem indebiti tollit claus.
ex certa scientia claus. 25. n. 13. 215
- Concessio lite pendente facta sine
litis mentione non valet etiam
cum claus. *motu proprio*, claus. 37.
num. 7. 224
- Conditionem aliquando facit dict.
alias, dict. 9. n. 2. 6
- Conditionem denotat dict. *aliter*,
dict. 9. n. 6. 7
- Conditionem importat dict. *alius*,
dict. 17. n. 2. 10
- Conditionalem institutionē faciūt
verba, casu quo, dict. 43. n. 1. 21
- Conditionem facit dict. *donec*, dict.
76. n. 3. 36
- Conditionem significat, & non mo-
dum dict. *dummodo*, quando iun-
gitur ei quod venit implendum
antequam actus perficiatur dict.
80. n. 4. 37
- Conditionaliter quando stet dict.
prout, dict. 249. n. 5. 117. cū seq.
- Conditionaliter & non causatiue
stat dict. *prout hactenus*, dict. 249
num. 9. 118
- Conditionem importat dict. *quan-
diu*, dict. 254. n. 2. 120
- Conditionem denotat dict. *quando*,
cum iungitur verbo futuri tem-
poris, dict. 255. n. 1. 130
- Conditionem facit dict. *quatenus*,
præcipue quando est iuncta ver-
bis futuri temporis, dict. 262.
num. 1. 123
- Conditionē importat dict. *quicquid*,
iuncta verbis futuri temporis,
dict. 268. n. 2. 126
- Conditionem deotat dictio, *quis*
iuncta verbo futuri temporis,
dict. 273. n. 4. 130
- Conditionem facit dict. *quod*, su-
spensens dispositionem in ali-
quem futurum cūctum, dict. 277:
num. 1. 131
- Conditionem denotat sub benepla-
cito claus. ad *libitum*, clausula 4.
nu. 1. 186
- Conditionalis est clausula *confitto*,
claus. 18. nu. 1. 207
- Conditionem importat clausula,
non aliàs, &c. claus. 39. n. 7. 227
- Conditionalis est clausula, *parito iu-
dicato*, nec iurisdictionem tribuit
claus. 54. n. 4. 240
- Conditionem non facit dict. *secun-
dum*, dict. 307. n. 6. 143
- Conditionem importat cōtrariam
dispositioni præcedenti dict. *se-
cus*, dict. 308. n. 1. 144
- Conditionem regulariter denotat
dict. *si*, dict. 313. n. 1. 148
- Conditionem importat dict. *tunc*,
dict. 354. nu. 1. 166
- Conditionem facit dict. *ubi*, dict.
357. nu. 2. 168
- Conditionem importat dictio, *ut*, si
iungatur cum dict. *si*, vel ablati-
uis absolutis, claus. 381. num. 3.
in fine. 180
- Conditionalis quando dispositio
censeatur vide ibid. n. 4.
- Conditio debet impleri antequam
emolumētum quæzatur. ibid. n. 5.
- Conditionalem gratiam facit dict.
ut asseris, ibid. nu. 6.
- Conditionalis est clausula *reſectis
expensis*, claus. 77. n. 1. 256

INDEX RERV M.

- Conditionalem actum reddit claus.
saluo consensu domini, claus. 82.
num. 1. 258
- Conditionalem dispositionem non
operatur clausula, *si & in quan-*
tum, claus. 88. n. 3. 261
- Conditionem inducunt verba claus.
si ita est, claus. 89. n. 2. 261
- Conditionem importat claus. *dum-*
modo idoneum reperiris, claus. 98
nu. 1. in fine. 266
- Conductor non potest petere re-
missionem pensionis propter bel-
lum, vel aliam similem causam,
stante clausula, *renuntians omni*
legum auxilio claus. 76. n. 6. 255
- Cōgregationē & connexitatē deno-
tat dict. *simul*, dict. 318. n. 1. 150
- Consilium & non præceptum indu-
cit verbum, *monet*, dict. 172. nu.
1. 84
- Confirmatio cum certa scientia, &
causę cognitione illa dicitur in-
qua est insertus tenor rei confir-
matę, vel saltē narrat eius sub-
stantiam, & est expedita præce-
dente solita discussione, claus. 25
num. 5. 214
- Consensum ab actu adimit claus. *nō*
alias, &c. ita quod non sequitur
conditione perinde est ac si nihil
actum fuisset, claus. 39. n. 4. 227
- Constitutum & traditionem posses-
sionis fictę non operatur claus.
ad habendum, claus. 3. n. 7. 186
- Constituti tempore necesse est, vt
transferens possideat, ad hoc vt
per claus. *constituti* transferatur
possessio, claus. 14. n. 3. 198
- Constituarius ob vim claus. *consti-*
tuti, si non accipit possessionem,
infra decem annos, illam amittit.
claus. 14. num. 8. 198
- Constituarius sua possessione spolia-
tus potest intentare remedium,
recuperandę possessionis, claus.
14. n. 7. 199
- Contractus clam fieri dicitur vbi
instrumentum de eo confectum
occultum remanet, nec publica-
tur, dict. 47. num. 1. 23
- Contractum vsurarium arguit clau-
sula insolita, claus. 120. n. 6. 284
- Continuatiua est dict. *itaque*, dict.
155 num. 1. 75
- Continuatiua præcedentiū est dict.
item, dict. 159. n. 1. 77
- Continuatiua est dict. *sic*, dict. 314.
num. 1. 149
- Contradicentes de iure non com-
prehendit claus. *contradictores*,
claus. 15. n. 2. 200
- Contrarietatem tollit claus. *omni*
meliori modo, claus. 52. n. 8. 236
- Copulatiua est dict. *Ac*, dict. 3 n. 1. 3
- Copulatiua est dict. *Atque*, dict. 33.
num. 1. 17
- Copulatiua est aliquando dict. *aut*,
dict. 36 num. 2. 18
- Copulare accessorie & non princi-
paliter dicitur dict. *cum*, dict. 60.
num. 4. 28
- Copulatiua est dict. *&*, dict. 93.
num. 2. 41
- Copulatiuę vim habet dict. *neque*
dict. 181. n. 1. 87
- Copulatiuę vim habet dict. *etiam*,
dict. 95 n. 7. 47
- Copulatiua est dict. *imo*, quando illi
adiungitur dict. *etiam*, vel copula
&, dict. 130. n. 1. 61
- Copulatiua est præcedentis dict.
nec, dict. 177. n. 2. 87
- Copulatiua & implicatiua eiusdem

INDEX RERVM:

- sensus est dict. *quoque* dict. 285.
num. 3. 135
- Copulatiua duorum est dict. *uterque* dict. 384. n. 1. 182
- Copulatiuæ vim habet claus. *omnia & singula* claus. 81. n. 4. 235
- Correctionem alterius legis non inducit dict. *tantum*, posita in lege noua dict. 349. n. 6. 166
- Cumulationem admittit quo ad actiones rd remedia quæ non inuicem contrariantur claus. sola facti veritate inspecta clausul. 101. num. 14. 269

D

- D**amasus Papa in videtibus multis Lusitanus & Vimaransenſi oppido auctoris patria natus est dict. 131. n. 16. 63
- Debitum remittere nõ potest procurator cum plena, & libera clausula 17. n. 8. 202
- Debitum principale simul & pœnæ peti possunt stâte claus. rato manente pacto claus. 73. n. 2. 252
- Declaratiua est dict. *idest*, dict. 124. num. 1. 59
- Declaratiua præcedentium, est dict. *ita quod* dict. 156. n. 2. 76
- Declaratiuè ponitur dict. &, ad effectum declarandi verba præcedentia dict. 93. n. 16. 44
- Declaratiuè sumitur dictio, *vel*, præcipue quando est posita post genus dict. 360. n. 5. 170
- Declaratiua est præcedentiũ de sui natura dictio, *videlicet*, dict. 368. nu. 1. 172
- Decentiam, & vrbauitatem importat verbum *debet*, in lege positum dict. 62. num. 4. 30
- Decreti irritantis vim habet dict. *omnimodo*, dict. 205. n. 3. 95
- Decreti irritatis vim & effectus vide in claus. 112. 275. cum seqq.
- Defectus iuris naturalis non purgat seu supplet claus. *supplentes* claus. 104. n. 3. 272
- Defectum citationis aut aliquem substantialem non supplet claus. *supplentes*, ibidem.
- Defectus non tollit claus. *supplente*, qui concernunt personam suppli cantis, vel contrahentis, sed tantum defectus, qui procedunt ex solenitate iuris positiui ibid. n. 4.
- Defectus substantiales non supplet claus. *motu proprio* claus. 37. nu. 20. 226
- Defectus naturales non tollit claus. *ex certa scientia* claus. 25. n. 27. pag. 216
- Defectus ignoratos non supplet claus. *suppletet*, claus. 104. n. 6. 273
- Defensiones & exceptiones competentes de iure non aufert claus. *motu proprio*, claus. 37. n. 17. 226
- Defensiones legitimas partis non tollit claus. *sola facti* claus. 101. num. 21. 270
- Delegatus cum clausula conscientiam tuam oneramus non potest subdelegare, quia videtur electa industria personæ claus. 13. n. 4. 196
- Delegatus virtute claus. *cõtradictoris*, non potest alia pœna punire quam per viam excõmunicacionis, & interdicti claus. 15. n. 4. 200
- Demonstratiua præsentis temporis est dict. *nunc*, dict. 196. n. 1. 93
- Demonstratiuũ ad oculum, est pronomen *tu*, dict. 356. n. 1. 168

INDEX RERVM.

- Demonstratiue stat pronomen *ipse*
ad singulas personas expressas
dict. 151. n. 2. 73
- Demonstratiue & causatiue poni
tur dictio, *iuxta* dict. 161. n. 4. 79
- Demonstrationem ocularem & ex-
pressam significat pronomen, *ille*
dict. 125. n. 1. 59
- Demonstratiuum rei ad oculum est
pronomen *hic*, dict. 114. n. 1. 56
- Demonstratiuum ad oculum est pro-
nomen *suus* dict. 344. n. 2. 160
- Demonstratiue quandoque stat di-
ctio, *videlicet* secundum subiectam
materiam dict. 368. n. 2. 172
- Demonstratiue in dubio stat dictio.
Et infra, dict. 382. n. 1. 181
- Demonstratiua est dict. *dictus*, dict.
71. n. 4. 33
- Demonstratiua presentis temporis
est dict. *modo* dict. 171. n. 1. 84
- Demonstrationem quod, ille talis
sit defunctus importat dict. *quon-
dam*, si apposita sit nomini pro-
prio dict. 283. n. 2. 134
- Derogationis specialis vim habet
dict. *precise*, dict. 231. n. 2. 110
- Derogationis specialis vim habet
claus. pro expressis, claus. 59. n. 5.
243
- Dies termini non computatur in
termino quando dispositio quæ
tempus statuit proponitur per
dict. *a, vel ab*, dict. 1. n. 4. 2
- Dies cui adijcitur dict. *post*, nō com-
prehenditur in termino dict. 227.
num. 10. 108
- Diem a quo vt non computetur ex-
cludit dict. *&*, dict. 98. n. 5. 49
- Diem a quo excludit, vt nō cōpute-
tur dict. *ex tunc* dict. 102. n. 2. 51
- Dies termini computatur in termi-
no per dict. *hinc* dict. 115. nu. 1.
& 2. 56
- Dies adiecta cum dict. *hodie*, nullam
dilationē tribuit dict. 118. n. 1. 57
- Dilationem nullam admittit dict.
statim, 333. n. 1. 155
- Diminutiua est dict. *aliquis*, dict. 14
num. 5. in fin. 9
- Diminutiua est dict. *ferè*, & non fir-
mat in omnibus dict. 106. n. 2. 52
- Diminutiua est dictio, *saltem*, dict.
304. n. 1. 141 & seqq.
- Diminutionem & imperfectionem
denotat dict. *ferè*, dict. 106. n. 2. 52
- Diminutionem denotat dict. *quid*,
dict. 270. n. 1. 128
- Diminutionem ex sui natura impor-
tat dict. *quasi* dict. 261. n. 2. 122
- Disiunctiua est dictio, *aut*, dict. 36.
num. 1. 18
- Disiunctiua est dict. *vel*, quo ad ver-
ba, & quo ad effectum dict. 360.
num. 3. 169
- Diffimilia aliquando denotat dict.
alius, respectu subiectæ materie
dict. 17. n. 3. 11
- Diffimiles causas præcedentibus cō-
plectitur dictio *alius*, adiecta
vniuersali ibidem. n. 4.
- Dispensationem excludit dict. *nullo
modo*, dict. 194. n. 3. 92
- Dispensationem excludit dictio *om-
nino*, dict. 206. n. 4. 96
- Dispensationem impetrare potest
procurator cum libera, claus. 17.
num. 6. 202
- Dispensationem non inducit claus.
motu proprio, claus. 37. n. 20. 226
- Dispensationem non inducit claus.
*non obstantibus quibuscunque
privilegijs*, claus. 44. n. 7. 231
- Dispensationis effectum tollit claus.

INDEX RERVM.

- fula, *pèrinde ualere* claus. 56. n. 5. 241
- Dispositionem non alterat, nec eam ampliat clau. *omni meliori modo*, claus. 52. nu. 6. 236
- Dispositionem plenā importat verbum, *volo*, in ultimis voluntatibus, dict. 378. n. 5. 177
- Dispositiuum est verbum, *volo*, præcipuè ab eo prolatum qui liberam habet exequendi facultatem ibid. nu. 5. 177
- Distributiua est singulorum dictio, *aliquis*, dict. 14. n. 5. 8
- Distributiua est duorum tantum dictio, *alter*, dict. 19. n. 1. 12
- Distributiua vim habet dict. *cuique* dict. 59. n. 1. 27
- Distributiua est dict. *cuiuslibet*, & attribuit cuilibet in solidū ibid. 2
- Distributiua est dictio, *in*, dict. 131. num. 12. 62
- Distributiua est dict. *inter*, quæ operatur, ut omnes, quos respicit in dispositione considerati dicantur dict. 145. n. 1. 71
- Distributiua est dict. *quicumque*, & attribuit rem cuilibet in solidum dict. 269. n. 9. 127
- Distributiua est singulorum suprapositorum dictio *quolibet*, dict. 281. nu. 2. 128
- Distributiua est dict. *quolibet*, quæ tribuit rem cuilibet in solidum, dict. 280. n. 1. 132
- Distributiua est dict. *uterque*, & tunc attribuit actum cuilibet in solidum dict. 384. n. 2. 182
- Diuersitatem facti & identitatem iuris denotat dictio *sed*, quando iungitur copula, &, dict. 309. nu. 2. 144
- Diuisionis beneficio censetur renuntiatum stante claus. *renuntians omni legum auxilio*, clausula 76. num. 8. 255
- Doctor loquens per verbum, *forte*, censetur affirmare quia non dubitativè, sed assertivè consulit dict. 109. nu. 4. 54
- Doctor in beneficijs & præbendis præferri debet dict. 131. n. 17. 64
- Doctor in utroque iure maximam consequitur dignitatem, & præfertur doctori in vno, ibidem.
- Diuisionem & disunctionem importat dict. *singulis*, dict. 321. n. 2. 151
- Dolum denotat verbum, *presumere*, dict. 235. nu. 2. 112
- Dolum partis impetrantis non supplet claus. *de plenitudine potestatis*, claus. 19. num. 7. 208
- Dolum partis impetrantis non supplet claus. *ex certa scientia*, claus. 25. num. 25. 216
- Dominium denotant pronomina, *meum, tuum, suum*, dict. 169. n. 2. pag. 84
- Dominium importat pronomen, *ipse*, dict. 151. n. 5. 74
- Dominium denotat pronomen, *tuus*, dict. 356. n. 2. 168
- Dominij translationem importat verbum *accipere*, dict. 6. n. 1. 4
- Dominij translationem importat verbum, *assignare*, dict. 32. n. 1. 17
- Dominij translationem importat verbum *concedo*, dict. 51. n. 1. 24
- Dominij translationem importat verbum *do*, nisi in materia venditionis dict. 75. n. 1 & 2. 35
- Dominium denotat dict. *eius*, dict. 87. n. 1. 40
- Dominij translationem non impor

INDEX RERVM.

- tat verbum *recipere*, nisi adijciatur generi, vel quantitati promissæ in genere dict. 295. n. 1. 139
 Dominium denotat verbum, *sum*, dict. 340. n. 3. 158
 Dominium denotat dict. *suus*, dict. 344. n. 1. 160
 Dominij translationem operatur claus. *ad habendum*, claus. 3. n. 3. 185
 Dominium & possessionem retro transferri facit clausula *ex nunc* claus. 26. n. 1. 217
 Domus integra dicitur antequam ruat vel demoliatur, dictio. 143. num. 4. 71
 Donationem importat verbum, *concedo*, dict. 51. n. 1. 24
 Donationi inter viuos non conuenit verbum *relinquo*, dict. 298. num. 1. 140
 Donationi causa mortis congruit verbum *relinquo*, ibidem n. 2.
 Donationem modicam importat clausula, *et si plus valet donat*, claus. 24. n. 3. 213
 Donatio facta de bonis præsentibus & futuris virtute clausulæ, *omni meliori modo*, sustinetur quoad præsentia. claus. 32. n. 16. pag. 237
 Donare non potest procurator cū libera claus. 17. n. 24. 205
 Dubitationis nota est dictio, *fortitan*, dict. 108. n. 3. 53
 Dubitationem facti non iuris significat dict. *forte*, dict. 109. n. 2. 54. vbi nu. 3. quod aliquando est nota assertionis.

E

Ecclesiæ Dei bona conseruari debent, vt ipsi ministri litte-

- rati & bonitate præcellentes sustineantur dict. 131. n. 17. 63. in fi.
 Emphiteuta alienans per clausulam *constituti* non incidit in commissum claus. 14. n. 9. 199
 Emphiteuta alienans & tradens Emphiteusim adhibita protestatione, *saluo consensu domini nec aliter nec alio modo*, euitat pœnam caducitatis claus. 39. n. 13. 228
 Emphiteuta non potest petere remissionem pensionis propter bellum vel aliam similē causam stan- te claus. *renuntians omni legum auxilio*, claus. 76. nu. 6. 255
 Emphiteuta potest expelli etiam recepto canone stante claus. *rato manente pacto*, claus. 73. n. 4. 252
 Emphiteusim Ecclesiasticam transitoriam ad hæredes facit claus. *ad habendum*, claus. 3. n. 6. 185
 Emphiteusim renouare potest procurator cū plena & libera, claus. 17. n. 6. 202
 Emphiteusis concessa cum clausula, *hæredibus & successoribus*, transit ad hæredes extraneos claus. 39. n. 2. 218
 Emphiteusis concessa pro hæredibus, & descendentibus cum sit mixta non comprehendit descendentes, qui etiā hæredes non sint, ne hæredes qui etiam descendentes non sint, ibidem num. 4.
 Emphiteusis concessa descendenti- bus, illis deficientibus, potest venire ad extraneos ibidem n. 4.
 Emphiteusis concessa *pro se & filiis* comprehendit etiam filios nascituros, & potest vni illorum assignari ceteris exclusis clausul. 61. num. 1.

INDEX RERVM.

- Emphiteufis cōceſſa, *pro ſe & filiis*, poteſt ad nepotes deuenire dum modo prius veniat ad filium, vel filiam exiſtentem ibid. n. 2.
- Emphiteufis quando eſt conceſſa, *pro ſe & filiis, ac nepotibus maſculis*, in ea ſuccedere poteſt nepos maſculus filius filię ibidem.
- Emphiteufis accepta, *pro ſe & uxore & filiis*, poteſt deuenire ad filios ſecundi matrimonij niſi concedatur pro filiis vtriuſq; ibid. n. 4.
- Emphiteufis quando cōceditur *pro ſe, & filiis*, non poteſt pater illis præiudicare ibid. n. 5. 245
- Emphyteufis quando eſt acquiſitor pater poteſt alienare in præiudicium comprehenſorum præſertim accedente domini conſenſu, ibid. n. 6.
- Emphyteufis quando eſt acquiſita, ex re vel pecunia patris, poteſt pater filiis alienando nocere, ibid. nu. 245.
- Emphyteuſim finitis generationibus ad quas cōceſſa fuit tenetur dominus directus hæredibus, aut deſcendentibus accipientis renouare clauſ. 108. n. 3. 273
- Emphyteufis eccleſiaſtica tranſit in extraneos, ſi conceſſa ſit per dict. *quibuſcunque* dict. 266. n. 5. 125
- Emphyteuſi conceſſa pro filio, aut filia nominanda ſuccedit filius licet iunior exiſtente filia etiam, maiori, dict. 36. n. 5. 19
- Electiua cōiunctio eſt dictio, *quam* dict. 253 n. 1. 119
- Episcopuſ Episcoporuſ dicitur ſummuſ Pontifex clauſ. 19. n. 16. 210
- Errorē poſſe allegari impedit clauſ. *ex certa ſciētia*, clau. 25. n. 17. 215
- Examine doctoratuſ rigoroſo præfertur illi, qui ſine illo creatuſ fuit, dict. 131. n. 17. 64
- Exceptionem denotat dict. *aliquando* dict. 11 n. 1. 7
- Exceptionem præſcriptionis tollit clauſ. *ſola ſacti, &c.* clauſ. 101. nu. 15. 269
- Exceptionem importat ad regulam cui adiſcitur dict. *dum tamen*, dict. 81. n. 3. 38
- Exceptionem prope denotat, & regulam eſſe in contrariam dict. *interdum*, dict. 147. n. 1. 72
- Exceptionem importat à præcedentibus dict. *niſi*, dict. 184. n. 2. 88
- Exceptionem oſtendit dict. *non ſemper*, dict. 189. n. 1. 90
- Exceptionem denotat dict. *plerumque*, dict. 223. n. 3. 105
- Exceptiua eſt dict. *ſaluo*, dict. 305. n. 2. 142
- Exceptionem de iure tertij non admittit clauſ. *ſola ſacti, &c.* clauſ. 101. n. 18. 269
- Exceptiua eſt dictio, tantum, dict. 349. num. 2. 162
- Exceptiones legitimas non tollit clauſ. *ſine aliqua exceptione*, clau. 90. n. 2. 261
- Exceptionibus peremptorijs non poteſt renuntiare procurator cū libera, clauſ. 17 n. 26. 205
- Exceptionem regulę de iure quaſito impedit clauſ. *ſublata*, clauſ. 102. n. 6. 271
- Excluſiua ſunt dictiones *A*, vel *Ab*, dict. 1. n. 1. 1
- Excluſiua eſt dict. *dumtaxat*, & excludit omnes alioſ caſuſ, & omneſ perſonaſ præter expreſſaſ dictio. 82. n. 2. 39

INDEX RERVM.

- Exclusiūm est alterius rei pronomen *ipse*, dict. 151. n. 4. 74
- Exclusionem inducit dict. *post*, dict. 227. n. 3. 108
- Exclusionem inducit præcedētium dict. *postea* dict. 227. n. 14. 109
- Exclusiua est aliquando dict. *præter* dict. 235. n. 3. 112
- Exclusiua est omnium & singulorū, quæ excogitari possunt dict. *propr* *fus*, dict. 247. n. 1. 116
- Exclusiua est omnis moræ & dilationis dict. *protinus*, dict. 248. n. 2 pag. 117
- Exclusiua est dict. *solummodo*, dict. 328. n. 1. 154
- Exclusiua est omnium aliorum dict. *solus*, dict. 329. n. 1. 154
- Exclusiua est diuerforum & separatorum dict. *tantum*, dict. 349. n. 2. in fine. 163
- Excommunicatio lata post appellationē causæ commissæ *appellatione remota*, tenet, claus. 7. n. 5. 189
- Excussionis beneficium generali renunciatione amittitur claus. 76. num. 4. 254
- Excussionis beneficium non potest iudex tollere virtute claus. *sola facti veritate inspecta*, claus. 101. num. 20. 269
- Excussionem non tollit claus. *summarie*, claus. 103. n. 11. 272
- Executionem denotat verbum, *fit*, dict. 323. n. 2. 152
- Executionem importat verbum, *vo* *lo*, additum cum infinitiuo dict. 378. n. 3. 377
- Executionem litterarum Apost. nō suspendit claus. *dummodo a* *te* *ri*, &c. claus. 20. n. 3. 211
- Executionem iam factam non recat claus. *parito breui*, claus. 53. num. 7. 240
- Executionem retardat claus. *parito iudicato*, stante restitutione in integrum tam in causa Ecclesiastica quā profana claus. 54. n. 2. 240
- Executores virtute clausulæ *contradictores*, possunt excommunicare contradicentes sine causa & de facto claus. 15. n. 3. 200
- Executor in litteris Papæ cū claus. *vocatis vocandis*, non potest subdelegare alteri claus. 107. n. 11.
- Executor de mero fit mixtus stante claus. *vocatis vocandis*, claus. 107. num. 8. 278
- Executor tenetur iudicis parte subire, & procedere iudicialiter stante claus. *seruatis seruandis*, claus. 86. n. 1. 260
- Expensas non capit claus. *parito breui*, claus. 53. n. 4. 239
- Expressionis specialis vim habet claus. *in omnibus, & per omnia*, claus. 31. n. 2. 219
- Expressionis specialis vim habet claus. *motu proprio*, claus. 37. n. 7. pag. 225.
- Expressionis indiuiduæ & specialis vim obtinet claus. *omnia & singula*, claus. 51. n. 1. 234
- Expressionis indiuiduæ ac specialis vim habet claus. *quorum tenores*, claus. 70. n. 5. 250
- Expressionem indiuiduam omnium cum omnibus suis qualitatibus inducit claus. *pro expressis*, claus. 59. nu. 4. 243
- Explicatiua est dict. *veluti*, dict. 372. num. 1. 170
- Expositiue nonnunquam ponitur dict. *scilicet*, dict. 312. n. 3. 147

INDEX RERVM:

Extensiuā est dictio *etiam*, dict. 95.
num. 1. 46
Extensioē impedit dictio *tantum*,
dict. 349. n. 8. 164
Extensionem ad casum similem ex-
presso nō impedit dict. *tunc*, dict.
354. n. 5. 167
Extensionem, quæ fit ex voluntate
testatoris coniecturata ad casum
similem expresso, non impedit
claus. *tunc*, & *eo casu*, claus. 106.
num. 2. 273
Extrema sua solet includere dictio
intra, dict. 138. n. 1. 68

F

Falsitatem narratorum non pur-
gat claus. *ex certa scientia*, clau-
sula 25. n. 19. 215
Falsam informationem non supplet
claus. *ex certa scientia*, ibid. n. 18.
Fauorē impetrantis respicit claus.
anteferri, claus. 6. n. 5. 188
Ferijs rusticis derogatum censetur
per claus. *sola facti veritate inspe-
cta*, claus. 101. n. 16. 269
Fictionem importat dict. *ac si*, dict.
5. n. 1. 4
Fictionem significat verbum *credo*,
dict. 58. n. 1. 26
Fictionē, & fraudes tollit dict. *cum
effectu*, dict. 60. n. 8. 23
Fictionem aliquando designat ver-
bum *intelligitur*, dict. 144. n. 1. 71
Fictionem & impropriatē signifi-
cat dict. *penē*, dict. 211. n. 1. 99
Fictionem importat dict. *perinde*,
dict. 214. n. 1. 101
Fictionē ex sui natura denotat dict.
quasi, dict. 261. n. 2. 122
Fictionem aliquando denotat dict.

quodammodo, dict. 278. n. 2. 132
Fictionem importat dict. *tanquam*,
dict. 348. n. 1. 162
Fictionem omnem excludit dictio
verē, dict. 364. n. 1. 171
Fictionem inducit verbum *videtur*,
dict. 369. n. 2. 173
Fictionem & veritatē designat clau-
sula *in omnibus*, claus. 31. n. 3. 219
Fideiussores quando plures sunt da-
ti insolidum, quilibet eorum te-
netur ad solutionem ipsius debi-
ti, claus. 33. n. 5. 221
Fideiussor vnus, an totum soluendo
habeat recursum contra alium,
confideiussorem vide ibidem.
Fideicommissum reciprocum non
importat claus. *in stirpes*, claus.
34. n. 1. 221
Fœminam non comprehendit dict.
sui, in odiosis odio irrationabili,
dict. 344. n. 4. 160
Fœmininum & masculinum com-
prehendit, & c. vide masc. & fœm.
Formam & solemnitatē inducit
dict. *aliàs*, dict. 9. n. 1. 6
Formam inducit dict. *ita*, si adiun-
gatur cum dictione *ut* dict. 143.
num. 1. 75
Formam inducit dictio *non aliter*,
dict. 186. n. 1. 90
Formam dat dictio *non nisi*, dictio.
187. nu. 1. 90
Formam, modum, & dispositionem
limitatiuam, & relatiuam deno-
tat dict. *sicut*, dict. 315. n. 2. 149
Formam importat verbum *tenea-
tur*, dict. 350. n. 1. 164
Formam inducit in constitutione
verbum *volo*, dict. 378. n. 3. 177
Formam & solemnitatē non leuē
inducit claus. *si ita est dispensetis*

INDEX RERVM.

claus. 89. num. 2. in fine. 261
 Formam inducit claus. *constitito*, claus.
 18. nu. 1. 207
 Formam inducit clausul. *non aliàs*,
 claus. 39. n. 6. 227
 Formam importat claus. *dummodo*
idoneum repereris, claus. 98. n. 2.
 in fin. 266
 Fraudis præsumptionē arguit claus.
 insolita claus. 120. n. 4. 284

G

Generalis est dictio *quis*, com-
 prehensens masculum, & fœ-
 minam, maiores, & minores, dict.
 273. n. 3. 129
 Generalis est dict. *quisquis*, & gene-
 raliter est intelligenda, dict. 275.
 num. 1. 132
 Generalis est dict. *quorumlibet*, &
 nihil intactum relinquit, dic. 280
 num. 3. 132
 Generalis est dictio *quouismodo* cō-
 prehensens & includens ea, quæ
 aliàs non venient, dict. 291. n. 1.
 pag. 138
 Generalis derogatio tollit particu-
 lares consuetudines, & particula-
 ria statuta, claus. 144. n. 2. 278
 Generalis clausula ad ea omnia re-
 stringitur quæ specialiter in con-
 tractu sunt concessa, claus. 116.
 num. 1. 280
 Generalis clausula in principio po-
 sita ad omnia sequentia refertur
 claus. 116. n. 2. 281
 Generalis clausula non extenditur
 ad nō verosimilia, nec sufficit ad
 derogandū cōcilio, ibid. n. 5. & 6.
 Gratiam omnem excludit dict. *om-*
nino, dict. 206. n. 4. 96
 Gratiam ad beneplacitum Papæ vel

Regis, morte Regis, vel Pontificis
 expirat, claus. 2. n. 4. 184
 Gratiam facit conditionalem claus.
constitito claus. 18. n. 1. 207
 Gratiam esse motu proprio conce-
 sam non potest testibus probari
 claus. 37. n. 5. 224
 Gratiam contra mentem conceden-
 tis nō firmat claus. *motu proprio*,
 claus. 37. n. 18. 226
 Gratiam correspectiuam, & indiui-
 duam facit claus. *non aliàs*, claus.
 39. n. 9. 228
 Gratiam conditionalem facit claus.
si ita est, claus. 89. n. 3. 261

H

Hæredis institutionem impor-
 tat verbum *lego*, si adiectum
 sit vniuersitati bonorum, dict.
 163. nu. 1. 80
 Hæredis institutionem importat ver-
 bum *relinquo*, quando adijcitur
 vniuersitati bonorū, secus si adie-
 ctum sit rei certæ, & particulari,
 dict. 298. n. 3. 140
 Hæredis personam excludit dict. *so-*
lum, dict. 327. n. 2. 154
 Hæreditariū titulum importat ver-
 bum *succedat*, quando adijcitur
 vniuersitati bonorum, dict. 339.
 num. 1. 157
 Hæredis persona in dubio semper
 censetur compræhensa licet ex-
 pressa non sit, dict. 349. n. 7. in fi.
 164
 Hæredes extranei veniunt stante
 claus. *hæredibus & successoribus*,
 claus. 29. n. 1. 218
 Hæres pleno iure constitutus etiam
 in usufructu institutus intelligi-
 tur, claus. 58. n. 3. 242

INDEX RERVM.

I

- I**dentitatem denotat in utroque casu dict. *etiam*, dict. 95. n. 3. 46
- Identitatem in omnibus & per omnia significant verba, *eo modo*, dict. 89. n. 3. 40
- Identitatis est significatiua dictio. *prout*, dict. 249. n. 4. 117
- Illegitimitatis vitium non supplet claus. *motu proprio*, claus. 37. nu. 22. 226
- Implicatiua est in materia fauorabili dict. *prater*, secus in odiosa, dict. 235. n. 4. 112
- Implicatiua est dict. *quauis*, dict. 259. n. 2. 122
- Improprietatem ex sui natura denotat dict. *quasi*, dict. 261. n. 2. 122
- Improprietatem designat dict. *quodammodo*, dict. 278. n. 1. 132
- Improprietatem denotat dict. *videtur*, dict. 369. n. 1. 173
- Improprietatem denotat dict. *tantumquam*, dict. 348. n. 1. 162
- Improprietatem significat dictio. *perinde*, dict. 214. n. 1. 101
- Implicatiua casus contrarij ad expressum est dict. *nec*, dict. 177. nu. 1. 86
- Implicatiua est dict. *etiam*, dict. 95. num. 4. 46
- Implicatiuz sunt dictio. *quandiu*, *quousque*, *vsquequo*, *quoad*, & similes, dict. 76. n. 5. 36
- Implicatiua nonnunquam est dictio & dict. 93. n. 17. 44
- Incertitudinem denotat dict. *quatenus*, dict. 262. n. 2. 123
- Inclusiue stant aliquando dict. *a*, vel *ab*, dict. 1. num. 5. 2
- Inclusiua est temporis dictio *ad*, dictio
7. num. 4. 4
- Inclusiua est dictio *ad minus*, dict. 7. num. 1. 6
- Inclusiua est dict. *amplius*, dict. 23. num. 2. 13
- Inclusiua est dict. *demum*, dict. 169. num. 1. 32
- Inclusiua est dict. *in*, dict. 13. 1. num. 14. 62
- Inclusiua est dict. *infra*, dict. 138. n. 1. vel 2. 69
- Inclusiua loci & temporis est dict. *intra*, dict. 149. n. 1 & 2. 72
- Inclusiua aliquando est dict. *prater*, dict. 235. n. 2. 112
- Inclusiue regulariter stat dict. *vsque* precipue si apponatur gradibus a lege, vel proferatur ab homine, vel respiciat terminum hominis, dict. 379. n. 1. & 3. 177
- In infinitum denotat dict. *deinceps*, dict. 68. n. 1. 32
- Infinitem significant verba *toties quoties*, dict. 332. n. 1. 165
- Inobedientiam & peccatum mortale inducit verbum *precipio*, dictio. 229. n. 1. 109
- Indiffinita est dict. *alius*, dict. 17. nu. 1. 11
- Instantie litis renuntiare non potest procurator cum libera, claus. 17. num. 25. 203
- Institutio facta cum dict. *omnis* facit quod ex intentione testatoris comprehendantur omnia bona tam mobilia, & immobilia, quam iura, & actiones, dict. 207. n. 4. 98
- Institutio facta de patre & eius filijs, concepta per copulam &, ita intelligitur vt simul censeantur vocati, dict. 93. n. 11. 43
- Integritatem ac plenitudinem qua-

INDEX RERVM.

- dam significat dict. *totaliter*, dict. 351. n. 2. 165
- Integritatem significat claus. *insolidum*, claus. 33. n. 1. 220
- Integrum vnum consistens ex suis partibus omnibus facit dict. *totum*, dict. 353. n. 1. 165
- Instrumento exemplationem non potest facere procurator cum plena, claus. 17. n. 13. 203
- Intentionis defectum non tollit clausula *motu proprio*, claus. 37. num. 19. 226
- Interdictum vnde vi competit habenti possessionem per claus. *constituti*, claus. 14. n. 6. 188
- Interpretatio fit semper in fauore eius, qui tractat de damno vitando, dict. 1. n. 6. 2
- Interpretationem impedit restrictiuam dict. *quouis modo*, dict. 291. num. 2. 138
- Interpretationem omnem extraneam excludit claus. *sublata* claus. 102. n. 5. 271
- Interrogatiua est dict. *quid ni*, dict. 1270. n. 2. 128
- Interuallum longum potest denotare dict. *ex post*, dict. 104. nu. 1. pag. 52
- Interuallum omne reiiicit dict. *immediate*, dict. 129. n. 1. 60
- Intrinsicatatem in loco importat dictio *in*, dict. 132. n. 11. 62
- Inuentarii beneficio renuntiatum censetur stante claus. *renuntians omni legum auxilio*, claus. 76. n. 8. pag. 255
- Ipo iure denotant verba *continuo amittat*, dict. 55. nu. 2. 26. & verb. *incurrat* dict. 134. 67. & dict. *hoc ipso*, dict. 117. 57
- Ipo iure non denotat verbum *fiat*, dict. 107. n. 3. 53
- Ipo iure denotant dict. *illico*, dict. 128. n. 3. 60. & dict. *incontinenti* dict. 133. n. 8. 67
- Ipo iure facit penam censi irrogatam dict. *mox* iuncta verbo futuri temporis, dict. 173. n. 7. 86
- Ipo iure importat dictio *omnino*, quando adiiicitur verbo futuri temporis, dict. 206. n. 6. 97
- Ipo iure importat verbum *priuatur*, si precedat dictio *ipso facto* dict. 238. n. 1. in fi. 113
- Ipo iure importat dictio *prorsus*, dict. 247. n. 3. 116. & dict. *statim* dict. 333. n. 5. 156
- Ipo iure denotat dict. *protinus*, & non requirit sententiam, dictio 248. n. 3. 117
- Ipo iure petendi ius tollit dict. *ulteriorius*, dict. 372. n. 1. 174
- Ipo iure reddit processum nullum dict. *ullo modo*, dict. 375. n. 2. 175
- Ipo iure nullitatem actus inducit dict. *penitus* dict. 212. n. 3. 100
- Iudex executor fit mixtus ex claus. *amota quolibet illicito detentore*, apposita in litteris beneficiariis, quando nulla res iudicata precessit, nec fuit negotium discussum, claus. 5. n. 3. 186
- Iudex executor gratia cum dicta claus. *amota quolibet illicito detentore*, habet solum iurisdictionem contra eos, qui de facto, & non de iure contradicunt, ibidem num. 4.
- Iudex non secundum conscientiam propriam, sed secundum allegata & probata debet iudicare, claus. 13. n. 6. 197

INDEX RERVM.

- Iudex actore non petente potest cōdemnare reum conuentum in fructibus, interesse, & vsuris, vel vitium in expensis, si actor petierit *ius & iustitiam ministrari*, claus. 35. n. 2. 222
- Iudex potest iudicare secundum iuris dispositionem, & quod erat petendum virtute claus. *ius & iustitiam ministrari*, etiamsi libellus sit ineptus, ibid. n. 4. 11
- Iudex in vim claus. *ius & iustitiam ministrare*, potest deferre iuramentum, quamuis expresse petitur non sit ibidem n. 7. 11
- Iudex parte non petente condemnare non potest victum in expensis, claus. 65. n. 1. 247
- Iudex potest proferre sententiam, super causa probata: licet in libello deducta non sit virtute clausula *sola facti*, claus. 101. n. 9. 269
- Iudiciarius ordo: vide ordo iudiciarius.
- Iudicium idem cōtinuari facit clausula *saluo iure*, claus. 83. n. 4. 258
- Iudicium ad causam expressam non restringit claus. *omni meliori modo*, claus. 52. n. 10. 236
- Iuramentum habet vim clausulae *ra-10 manente pacto*, claus. 73. nu. 5. 252. & habet in se claus. derogatoriā claus. 134. nu. 4. 279
- Iuramentum suppletorium iudex potest deferre non petente parte in vim claus. *omni meliori modo*, claus. 52. n. 25. 238
- Iuramentum, calumniae non tollit clausula *summariē* clausul. 103. num. 10. 272
- Iurare non potest procurator cum plena & libera claus. 17. num. 13. 203, nec etiam de calumnia ibid. num. 20. 204
- Iurata constitutionem non tollit claus. *non obstantibus statutis Ecclesiae*, claus. 47. n. 1. 233
- Iurisdictionem ordinariam non delegatam importat verbum *committimus*, dict. 49. n. 1. 24
- Iurisdictionem ordinariam non impedit claus. *auctoritate nostra*, claus. 9. n. 1. 191
- Iurisdictionem dat condicionalem claus. *parito iudicato*, claus. 54. num. 5. 240
- Iurisdictionem Iudicis ad quem nō tollit claus. *sine praeiudicio* in commissione posita claus. 91. num. 4. pag. 262
- Iurisdictionem non impedit claus. *si preces veritate nitantur*, claus. 97. n. 7. 266
- Ius fuisse controuersum significat verbum *obtinuit*, dict. 200. nu. 1. pag. 94
- Iuris ordinem requirit dictio. *libere*, dict. 164. n. 6. 81
- Iuris ordinem & solemnitatem alio quando importat dictio. *resolue*, dict. 269. n. 1. 139
- Iuris noui inductiuum est verbum *statuimus*, dict. 334. n. 1. 156
- Ius omne tertij vt saluum remaneat in quocunque iudicio operatur claus. *saluo iure*, claus. 83. nu. 2. pag. 258
- Ius illatum, quod quis habet, non autem de nouo praestat tueretur claus. *saluo iure*, ibid. n. 3.
- Ius de praesenti seruat claus. *saluo iure* ibid. n. 3.
- Ius & interesse praeseruat clausula *sine praeiudicio* claus. 91. n. 2. 262

INDEX RERVM.

Ius alienum præseruat seu alteri cõpetens ne lædatur claus.*sino præiudicio alieno*, ibidem.

Ius parti quæsitum non aufert claus.*sola facti veritate inspecta*, claus. 101. n. 18. 269

Iuris positivi solemnitates omnes tollit claus.*summariæ* claus. 103. num. 3. 271

Iuris ciuilibus solemnitates non tamẽ substantiales iudicij tollit claus.*manu regia*, claus. 36. n. 3. 223

Ius in re vel ad rem quæsitum alteri non adimit claus.*motu proprio*, claus. 37. n. 16. 226

Iuris positivi ad solemnitates refer tur claus.*supplentes*, claus. 104. n. 2. 272

Iuris naturalis defectus non purgat claus.*supplentes*, ibidem n. 3.

Ius omne ad rem quouis modo quæsitum tollitur per claus.*anteferri* claus. 6. n. 6. 188

Iuris rigorem aliquatenus relaxat, claus.*arbitrio Rota*, claus. 8. nu. 2. pag. 191

Iuris ciuilibus rigor in rescripto Papæ videtur remissus per clausul.*conscientiam tuam oneramus*, claus. 13. n. 3. 196

Ius quæsitum ad rem præseruat claus.*dummodo alteri, &c.* claus. 20. n. 2 pag. 211

Iuris omne obstaculum remouet claus.*ex certa scientia*, claus. 25. num. 121. 215

Iuris communis appellatione venit ius commune Romanorum non municipale, clausul. 66. num. 2. in fine. 248

Iuris appellatione in partium conuentionibus veniunt leges Regni

non Imperiales, ibidem.

Ius patronatus potest venire ad hæredes extraneos stante claus.*hereditibus, & successoribus*, clausula 29. num. 3. 218

L

Lætionem tollit non tamen enormissimam claus.*& si plus valet donat*, claus. 24. n. 3. 213

Læso remedium. l. 2. C. de rescinden do vend. non tollit claus.*ex certa scientia*, claus. 25. n. 26. 216

Legatum annuum faciunt dictiones *quamdiu, quousque, usquequo* quoad, & similes, dict. 76. n. 4. 36

Legatum integrum dicitur sine fal cidiz detractiõne, dict. 143. num. 2. pag. 70

Legatum inducit verbum *lego*, quãdo adiicitur certæ quantitati vel summæ, dict. 163. n. 1. 80

Legatum relictum vxori quamdiu non nupserit, debetur integre, licet intra duos menses nubat. dict. 254. n. 3. 120

Legata, quæ conseruãtur per auth. ex causa C. de lib. præteris quæ actione petantur, claus. 11. nu. 5. in fine. 193

Legatarius potest capere legatum propria auctoritate ex claus.*omni meliori modo*, clausul. 52. n. 22. pag. 238

Legitimum excludit clausula *sine præiudicio venientium ab intestato*, claus. c. 2. n. 3. 263

Lex quando aliquid prohibet simpliciter intelligitur tacite apponere claus. annullatiuam, si contra fiet, claus. 112. n. 4. 276

INDEX RERVM.

Lex habēs decretū irritās statim ligat ignorātes nō quoad penā: sed quoad actus nullitatem, *ibid.* n. 5.
 Libellus quamvis sit ineptus iudex potest iudicare secūdum iuris dispositionem, et quod erat petendum in vim clausulæ *iuris & iustitiæ ministrari*, claus. 35. n. 4. 222
 Libellū nō sustinet clausulæ *iuris & iustitiæ ministrari*, quādo vna res petitur, & alia probatur, *ibid.* n. 8.
 Libellum, qui continet remedia contraria non sustinet claus. *iuris & iustitiæ*, *ibid.* n. 9.
 Libelli ineptitudinem, tollit claus. *omni meliori modo*, claus. 52. n. 4. 236. & an tollat claus. *sola facti veritate* claus. 101. n. 16. 269
 Libellus in casu dubio interpretatur eo modo, qui fauorabilior est actori libellanti, *ibid.* n. 9.
 Libellum post litem contestatam nō licet emendare, claus. 84. n. 1. 259
 Libertatem, et arbitrium denotat verbum *licet*, dict. 165. n. 2. 82. & dict. *sponte* dict. 232. n. 2. 155
 Limitatiuæ sunt dict. *nihil penitus*, dict. 182. n. 1. infine 88. & dict. *nisi*, dict. 184. n. 5. 89. & dict. *quatenus* dict. 262. n. 2. 123. & dict. *taliter* dict. 348. nu. 1. 160. et dict. *prout*, non respectu substantiæ, sed qualitatis, dict. 249. n. 2. 117. & dict. *secundum* dict. 307. nu. 1. 143. et dict. *sic* habēs relationem ad præcedentia et concessionem restringens, dict. 314. n. 2. 149. et dict. *tamen*, quæ etiā est exceptiua superiorum dict. 347. n. 1. 161. et dict. *ita demum* ad præcedentem dispositionem, dict. 154. n. 1. 75
 Limitationem nullam admittit dic.

penitus dict. 212. n. 2. 99
 Locum non includit dict. *versus* respectu loci, dict. 366. n. 1. 171

M

Magistratus ad beneplacitum, creatus spirat morte constituentis: nisi à principe creatus fuerit claus. 2. n. 5. 184
 Maiora expressis includit dict. *quicumque*, dict. 269. n. 7. 127. & dictio *quibuscumque*, dict. 266. n. 4. 125. & dict. *alius*, iuncta cum dict. *quibuscumque*, vel alia generali, dict. 17. n. 4. 11. & dict. *quibusvis*, maxime quando est prolata ab homine dict. 267. n. 2. 126
 Maioratu quo dicitur *succedat filius aut filia maior* præfertur filius: licet iunior, existente filia, etiam maiori, dict. 36. n. 5. 19
 Mandatum non inducit verbum *ad moneo*, dict. 8. n. 1. 6. & verb. *commodo* dict. 48. n. 1. 24. & verb. *persuadeo* dict. 218. n. 1. 103
 Mandatum cum libera æquiparatur mandato speciali claus. 17. n. 3. 201
 Mandatum cum libera non inducit claus. *promittens habere ratum*, claus. 64. n. 4. 247
 Mentionem nō impedit claus. *arbitrio Rota*, claus. 8. n. 2. 191. & claus. *parito breui* claus. 53. n. 8. 240
 Masculū & feminam cōprehendunt dict. *aliquis* dict. 14. n. 3. 8. & dict. *persona* dict. 217. n. 1. 103. & dict. *quicūque* dict. 269. n. 5. 127. & dict. *quis*, dict. 273. n. 3. 129. & dict. *quisquis*, dict. 275. n. 1. 130
 Matrimonium contrahere non potest procurator cum plena & libera claus. 17. n. 14. 203

INDEX RERVM.

Mercedis remissio non fit propter casum superuenientem, quando conductor renūtiat casibus fortuitis, quibus non obstantibus se ad integram pensionis solutionē obligare poterat, cl. 76. n. 6. 255
 Metus exceptionem excludit dictio *sponte*, dict. 332. n. 3. 153
 Modalis dispositio quando censetur dict. 381. n. 4. 180
 Modum facit dict. *ad*, quando adijcitur ad aliquid explicandum, per honorarium, at per alium, dict. 7. num. 5. 153
 Modum denotat & non conditionē dict. *dummodo*, dict. 80. n. 3. 37 & claus. *hac tamen lege & conditione*, claus. 28. n. 1. 217
 Modum facit dict. *dum tamen* quo non impleto deficit legatum, dict. 81. n. 2. 38
 Modum aliquando significant verba *ea conditione*, dict. 83. n. 2. 39
 Modum determinatum cum certis qualitatibus inducit dictio. *ita*, si adiūgatur dict. *ut* dict. 133. n. 1. 75
 Modum omne includit dict. *quomodo libet*, dict. 282. n. 4. 133
 Modos omnes etiā improprios continet dict. *quoquomodo*, dict. 286. num. 2. 135
 Modum & conditionem importat dict. *tamen*, dict. 347. n. 3. 162
 Modum denotat dict. *secundum*, qui præsupponit essentiam, quæ sine substantia stare non potest dict. 307. n. 3. 143
 Modus in dubio potius præsumitur quam conditio dict. 381. n. 5. 180
 Modum, qui non implet priuatur relicto sibi commodo, ibidem.
 Modo nō acquiritur actio nisi prius

præstita cautione de eo implendo, ibidem.
 Modum potius quam conditionem importat claus. *si reperitur idoneus provideas*, claus. 98. n. 1. 266
 Moræ purgationem excludit claus. *non alias*, claus. 39. n. 1. 228
 Moræ purgationi censetur renuntiatum stante claus. *renuntians omni legum auxilio*, claus. 76. n. 3. 254
 Mortem ciuilem includunt verba *quomodocumque decesseris*, dict. 281. n. 2. 133

N

N Actiā præcisam habet claus. *non alias, &c.* claus. 39. nu. 6. 227
 Naturalitatem exigit nec est ciuili contenta dict. *ex*, dict. 98. n. 3. 48
 Necessitatem, & coactionem plerumque inducit verbum *Debet*, dict. 62. n. 1. 29. & dict. *itaque*, dict. 155. n. 2. 76. & dict. *omnino*, dict. 206. n. 3. 94. & verbū *possum*, negative prolatū dict. 226. n. 5. 106
 & verbum *præcipio*, dict. 229. n. 1. 109. & verbum *teneatur*, dict. 301. num. 1. 164
 Necessitatem facit clausula *non alias, &c.* claus. 39. n. 5. 227
 Negatiua vniuersalis est dict. *minime*, dict. 170. n. 1. 84. & dict. *nemo*, dict. 179. n. 1. 87. & dict. *nihil*, omnia excludens dict. 182. n. 1. 87. & dict. *nullatenus*, excludens etiam quancumque minimam partem dict. 192. n. 1. 91. & dict. *illo modo*, excludens omnem casum & potentiam dict. 194. nu. 1. 92 &

INDEX RERVM

dict. *numquam*, comprehendens
omne casum, & omne tempus,
dict. 197. n. 1. 93
Nullitatem actus ipso iure impor-
tant dict. *esse* dict. 91. nu. 2. 41 &
dict. *frustra* dict. 110. n. 1. 55. &
dict. *nullatenus*, dict. 192. n. 4. 91
& dict. *nullius momenti*, dict. 193
n. 1. 91. & dict. *penitus*, dict. 212.
n. 3. 100. & dict. *nullus*, coniuncta
cum verbis cuiuscunque tempo-
ris dict. 191. n. 2. 92
Notariorum potius stylo quā par-
tium consensu censetur apposita
claus. *ad habendum*, claus. 3. n. 1.
pag. 184
Notariorum more, & stylo potius
quam ex mente contrahentium
censetur opposita claus. *et si plus
valet donat*, claus. 24. n. 2. 212
Novationem in praeiudicium con-
trahentis inducit claus. *ratio
manente pacto*, claus. 73. num. 3.
pag. 252
Novum aliquid importat verbum
decernimus, dict. 64. n. 1. 30
Noui nihil inducit verbum *declara-
mus*, dict. 65. n. 1. 31
Numerationis veræ actum impor-
tat dictio *realiter*, dict. 293. n. 1.
pag. 138
Numerum respicit dict. *quoties*, dic-
t. 288. n. 2. 136. & dict. *quantus* dic-
t. 258. 124
Numerum maiorem interdum in-
cludit dict. *saltem*, & non restrin-
git dispositionem ad expressa,
dict. 304. n. 2. 142
Numerum expressum limitat dict.
ultra, dict. 373. n. 4. 175

Ordinarius ordinariorum dici-
tur summus Pontifex, claus. 5.
19. n. 16. 210
Ordinarii possunt uti claus. *decreti
irritam*, claus. 112. n. 10. 277
Odiosa est claus. *anteferri*, & in litte-
ris Apostolicis non operatur in
praeiudicium illorum, quibus ius
est quaesitum in re, claus. 6. nu. 24
187. Item & claus. de plenitudine
potestatis, claus. 19. n. 4. 208
Ordo iudiciarius sequari debet stan-
te claus. *vocatis vocandis*, claus.
197. n. 5. 274
Ordinem iudicium aufert, & om-
nem solemnitatem iuris relaxat
claus. *sola facti*, claus. 101. num. 7.
pag. 168
Ordo iudiciarius est sublatus stan-
te claus. *summarie*, claus. 103. n. 1.
271. & n. 7. intelligit quo ad or-
dinem & modum procedendi
Pacem facere non potest procu-
rator *cum plena & libera*, claus.
17. n. 23. 293
Pactum nudum significat verbum *non
venit*, redactum in scripturam,
dict. 56. n. 1. 26
Pactum importat verbum *promitto*,
si sit viva voce prolatum, dictio:
243. n. 2. 115
Pactum iuratum non comprehendit
claus. *non obstantibus quibuscun-
que pactis*, claus. 46. n. 1. 233
Papa solus potest concedere clausu-
lā transferendi claus. 105. n. 1. 273
Papa est dominus cunctorum & suc-
cessor Petri Principis Aposto-
lorum

INDEX RERVM.

- lorum in beneficiis liberā & plenissimā habens potestatem, claus. 19. n. 16. 210
- Papa dicitur Episcopus vniuersalis ecclesiæ, & ordinarius ordinario- rum, ibidem.
- Papa potest quem suo beneficio si- ne causa priuare, quia omnia be- neficia respectu illius sunt manua lia & obedientialia ibid. n. 15.
- Paulus V. summus Pontifex Auctori in Romana Curia assistenti con- tulit dignitatem maioris Thesau- rariæ insignis Ecclesiæ Vimarā. dict. 131. n. 16. 62
- Patria charissima & gratissima est, claus. 113. n. 2. 277
- Patria dicitur quasi nobis parans tria, ibid. 278
- Perfectionem denotat dictio. *quod*, dict. 277. n. 3. 131
- Perfectionem & integritatem dispo- sitionis importat claus. *per om- nia*, claus. 57. n. 2. 241
- Pensio durante lite soluitur ac si lis non esset appositā in commissio- ne claus. *sine retardatione solutio- nis pensionis*, claus. 93. n. 3. 263
- Pensionem presentem & futuram, respicit claus. *sine retardatione so- lutionis pensionis*, ibid. n. 4.
- Permutationem comprehendit ver- bum, *do*, dict. 75. n. 3. 35
- Perpetuam familiæ conseruationē denotat dict. *In infinitum*, dict. 140. n. 2. 69
- Perpetuitatem importat aliquando dict. *omnimodo*, dict. 205. n. 4. 95
- Perpetuum nihil potest esse sub so- le, dict. 216. n. 5. 102
- Perpetuus censetur actus, qui certo temporis spatium non concluditur, ibi.
- Perpetuitatis nota est aliquando dict. *semper*, dict. 310. n. 3. 145
- Perpetuitatem importat claus. pro- mittens habere ratum, claus. 64. num. 2. 247
- Pluralis numerus vno non conten- tatur dict. 225. n. 6. 106
- Personalitatem inducit dict. *suus*, dict. 344. n. 2. 106
- Personas omnes comprehendit abs- que vlla distinctione dict. *aliquis*, dict. 14. num. 2. 8. & dict. *quicum- que*, dict. 269. n. 3. 127
- Personam aliquando respicit dict. *ante*, dict. 24. n. 2. 14
- Personas comprehendit dict. *si quis*, non autem collegia seu vniuersi- tates, dict. 322. n. 1. 151
- Personalissima est dict. *tu*, dict. 356. nu. 1. 168. & dict. *ipse*, dict. 151. num. 4. 74. & dict. *nos*, dict. 191. num. 1. 90
- Possessio transfertur per claus. *con- stituti*, quando adiunguntur di- ctiones *ex nunc ex tunc*, dict. 101. n. 3. 50
- Possessorio & petitorio adaptari potest verbum *pertinere*, dictio. 219. nu. 2. 103
- Possessionem & dominium respicit verbum, *pertinere*, ibid. n. 3.
- Possessio vera per claus. *constituti* transfertur in emptorem, claus. 14. n. 2. 197
- Possidens prior per constitutum, præterter secundo habenti actua- lem possessionem, claus. 14. nu. 5. pag. 198
- Possessionis translationem non ope- ratur clausula constituti, appo- sita in contractu nullo, & a iure re- probato, claus. 14. n. 11. 199

INDEX RERVM.

Possessionē in absentē non transfert
claus. constituti, ibid. n. 15.
Possessionē non transfert claus. con-
stituti stante statuto verā ac cor-
poralem requirente traditionem
ibid. n. 14.
Possessionem capere nō potest pro-
curator cū libera & plena. claus.
17. n. 19. 204
Possessio per executorem data stan-
te claus. *vocatis, vocandis*, est nul-
la, claus. 107. n. 9. 275
Positionibus simpliciter & quali-
ficate respondendum dict. 3 17. n.
2. 150. vbi etiam qñ dicatur sim-
pliciter positionibus respōdere.
Positionibus respondere non potest
procurator *cum libera & plena*,
claus. 17. n. 21. 204
Pœnam petentis plus debito facit
cessare claus. *omni meliori modo*,
claus. 52. n. 7. 236
Præcipuum dicitur, quod ante alios
quis habet proprium & peculia-
re, dict. 230 n. 2. 110
Præcepti vim habet verbum, *rogo*, à
summo Pont. prolatum, dict. 302
num. 1. 141
Præsentiam personalem intellectuā-
lem, & operatiuā importat dict.
coram, dict. 57. n. 2. 26
Præsumptionem significat verbum
credo, dict. 58. n. 2. 26. & verb. *vi-*
detur, dict. 269. n. 3. 173
Præscriptionis exceptionem tollit
claus. *sola facti veritate inspecta*,
claus. 101. n. 15. 269
Potentia omni priuat verbū *possum*
quod negatiue profertur, dict.
226 num. 2. 106
Princeps solummodo vti pōt claus.
appellatione remota, claus. 7. n. 2.

189. & claus. *de plenitudine pote-*
statis, claus. 19. n. 2. 207. & claus.
motu proprio, claus. 37. n. 2. 224.
& claus. *non obstantibus*, claus. 43
n. 4. 230. & claus. 45. nu. 1. 232. &
claus. *summariè*, claus. 103. nu. 2.
271. & claus. *sola facti veritate in-*
specta, claus. 101. n. 2. 268
Princeps vbi aliquid facit aut con-
cedit *de plenitudine potestatis*,
præsumitur actū fecisse cū causæ
cognitione, claus. 19. n. 2. 207
Princeps non potest *de plenitudine*
potestatis, absque iusta causa,
quemquam dominio rei suæ pri-
uare, ibid. n. 12. 208
Princeps non potest *de plenitudine*
potestatis, reuocare priuilegia seu
concessionem illas, quæ in naturā,
& vim contractus transeunt, vel
pro quibus pecunia interuenit,
vel conceduntur in recompensa-
tionē meritorum, ibid. n. 13. 209
Princeps non præsumitur voluisse,
vti *plenitudine potestatis*, ibid.
num. 14.
Princeps non præsumitur priuile-
gio suo tollere statuta ciuitatis
etiā si in ipso priuilegio inserta
sit claus. *motu proprio*, claus. 37.
num. 6. 224
Principis voluntatem ostendit claus.
prout de iure, claus. 66. n. 3. 248
Princeps potest remouere suspicio-
nem & committere causam ea-
remota, quæ intelligitur de friuo-
la, claus. 75. n. 2. 253
Priuilegia quæ in vim contractus
transeunt non potest princeps *de*
plenitudine potestatis reuocare
claus. 19. n. 13. 209
Priuilegia principis quæ transferūt
in

INDEX RERVM

in vim cōtractus non tollit claus.
non obstantibus quibuscumque
privilegijs, claus. 44. n. 5. 231

Privilegia & indulgentia habentia clausu-
lulam derogatoriam ad futura
privilegia tollit claus. *pro expres-*
sis, claus. 59. n. 6. 243

Privilegium de iure speciali compe-
tens non tollit claus. *sublata*,
claus. 102. n. 7. 271

Privilegij cōcessionē denotat ver-
bū *indulgemus* dict. 136. n. 1. 68

Probationes necessarias non aufert
claus. *summarię*, claus. 103. nu. 9.
pag. 272.

Probationes factę super articulis
impertinentibus non censentur
admissę stante claus. *salvo iure*
impertinentiū, claus. 85. n. 2. 252

Probationes non concludentes &
persuasivas admittit claus. *sola*
facti veritate inspecta, claus. 101.
n. 13. 269

Procurator in rem suam factus di-
citur qui ex procuratore com-
modū sibi applicare debet, claus.
32. n. 1. 219

Procurator in rem suam potest pa-
cisci vel transigere in præiudi-
cium domini, ibid.

Procurator in rem suam non potest
reuocari ante litem cōtestatam,
claus. 32. n. 2. 220

Procurator in rem propriam non
intelligitur reuocatus morte mā-
dantis, ibid. n. 3.

Procurator in rem suam non intel-
ligitur loquente statuto in pro-
curatore tantum, ibid. n. 4.

Procurator cum plena & libera ad-
ministratiōe, vide claus. *cum ple-*
na & libera, 201. cum seqq.

Prohibitio facta ne perpetuo bona
alienentur extra familiam exten-
ditur etiam ultra quartum agna-
tionis gradum dict. 216. n. 3. 192

Proprietatem denotat verbū, *sum*,
dict. 340. num. 4. 158, & dict. 91.
num. 1. 41

Proprietatis causa simul cum pos-
sessoria diffiniri pōt. stante claus.
sola facti veritate inspecta, claus.
101. n. 11. 269

Proprietas vna cum usufructu trāf-
fertur stante clausula *pleno iure*,
claus. 58. n. 2. 242

Publicatis attestationibus non pos-
sunt alij testes produci & exami-
nari stante claus. *sola facti veri-*
tate inspecta, claus. 101. n. 12. 269

Quantitatem modificat dict. *in*
circā, dict. 132. n. 1. 65

Quantitatem certam ac determina-
tam excludit dict. *in circā*, dict.
132. n. 3. 66

Quantitatem modicam determinat
dict. *plus*, dict. 225. num. 1. 195, &
dict. *prope*, dict. 244. 115

Quantitatem denotat dictio, *quod*,
dict. 287. n. 1. 136

R

Recusationem iudicis non impe-
dit claus. *appellatione remota*
claus. 7. n. 7. 190

Recusare non potest procurator cū
plena & libera, claus. 17. n. 15. 203

Reciprocationem inter partes de-
notat dict. *in vicem* dict. 150. nu.
2. 17

INDEX RERVM.

Regulam constituit dict. *plerumque*, dict. 273. n. 2. 104

Relativum est dict. *dictus*, dict. 71. n.

2. 33. & dict. *ea*, referens præcedentia sequentibus cum suis qualitatibus, dict. 83. n. 1. 39. & *ea*

dem, dict. 84. n. 1. 89. & dict. *eius*,

referens ad proxime nominatum

dict. 87. n. 1. 40. & dict. *huiusmodi*,

dict. 190. n. 1. 57. & dict. *idem*,

repetens qualitates in dispositione

præcedenti expressas, dict.

122. n. 2. 58. & dict. *infra*, habens

relationem ad inferius dicenda,

dict. 138. n. 3. 68. & dict. *infra scriptus*,

dict. 139. n. 1. 69. & dict. *in se*

quæ habet relationem ad præcedentia,

& operatur repetitionem præcedentiam cum omnibus suis

qualitatibus dict. 151. n. 1. 73. &

dict. *iuxta*, dict. 161. n. 3. 79. & dict.

pro ut, dict. 249. n. 1. 117. &

dict. *quis*, quæ refert in alio loco

contenta cum omnibus suis qualitatibus,

dict. 273. n. 1. 129. &

dict. *secundum*, quæ facit relationem

eorum quæ supra dicta sunt

dict. 37. n. 5. 143

Rem iudicatam non potest impedire

claus. *arbitrio Rote*, claus. 8.

num. 2. 191

Remedium magis utile operatur

claus. *ius & iustitiam ministrari*,

claus. 35. n. 6. 222

Remedium omne magis favorabile

conferatur interpretatur stante

claus. *omni meliori modo*, claus.

52. n. 5. 236

Renouandus post finitas genera-

tiones in materia emphyteusis

competit heredibus aut descendentibus accipientis etiam si do-

minus directus velit emphyteusim ad se reuersam sibi & suis visibus retinere claus. 108. n. 2. 273

Renuntiatum censetur beneficio

S. C. Velleani per claus. *renuntiās*

omni legum auxilio, claus. 76.

num. 2. 254

Renuntiatio casuum non comprehendit nimis insolitum claus. 76

num. 7. 255

Renuntiatum non censetur dispositioni leg. si vnquam C. de reuocandis donat. stante alaus *renuntiās*

omni legum auxilio ibidem n. 9.

Renuntiatum non censetur beneficio l. 2. C. de rescind. vendit. per

d. claus. *renuntians omni legum*

auxilio, ibidem n. 10. 256

Repetitiua præcedentium sunt dicti

amplius, præcedente dict. *eo vel*

hoc dict. 23. n. 3. 13. & dict. 88. n.

1. 40. & dict. *antem*, dict. 36. n. 2.

49. & dict. *&*, dict. 93. n. 12. 43. &

dict. *et supra*, dict. 383. n. 1. 181.

& dict. *& sic* dict. 97. n. 1. 48. &

dict. *supra*, dict. 343. n. 2. 159. &

dict. *supradictus*, ibid. n. 4. & dict.

supra scriptus, ibid. n. 5. & dict. *ist*,

dict. 159. n. 1. 77. & dict. *quoque*

dict. 285. n. 4. 135. & dict. *quoties*

dict. 188. n. 2. 136. & dict. *similiter*,

dict. 316. n. 2. 149.

Repetitiua eiusdem actus pro vna

vice tantum est dict. *iterum*, dict.

160. n. 1. 78

Repetitiua certæ & determinatæ

qualitatis est dict. *taliter* dictio

345. n. 2. 160

Repetitionem importat dict. *vna*

cum, dict. 376. n. 2. 176. & dict.

cum, dict. 60. n. 6. 128

R. petitionem inducit qualitatem

INDEX RERUM

- & conditionum precedētis legati
 & dispositionis in sequentē dict.
ultra, dict. 373. n. 3. 174. Item &
 dict. *vero*, dict. 365. n. 3. 171. Itē &
 dict. *iuxta*, dict. 161. n. 3. 79. Itē &
 dict. *prout*, dict. 249. n. 6. 6. Itē &
 dict. *quod*, dict. 277. n. 2. 131. Item
 & dict. *sicut*, dict. 315. n. 3. 149. &
 dict. *prater*, dict. 235. n. 5. 112
 Representare obligatus toties quo-
 ties, non de obligatur presentan-
 do bis dict. 352. n. 1. 165
 Representatio in maioratib. exclu-
 sa est stantē claus. *salua gradu*
prærogativa, claus. 81. n. 3. 157
 Rescriptū perinde valere, retrotra-
 hitur, & efficit concessione valere
 quæ subrepticia erat non vero in
 præiudicium tertii claus. 36. n. 3.
 pag. 241
 Rescriptū non reddit conditionale
 claus. *si ita est*, qñ gratia valer de
 presenti claus. 89. n. 3. in fil. 261
 Rescriptum conditionale an reddat
 claus. *si preces veritate nitantur*,
 claus. 97. n. 8. 266
 Rescriptis tam Apostolicis quam
 regis semper intelligitur claus.
si preces, ibid. n. 2. & 3. 265
 Rescriptum impetrare non potest
 procurator *cum plena & libera*,
 claus. 17. n. 12. 203
 Reservatiua casuum sub ea propo-
 sitorum est dict. *saluo*, dict. 305.
 num. 3. 142
 Restitutionem in integrum non po-
 test petere procurator *cum ple-
 na & libera*, claus. 17. n. 12. 204
 Restituere in integrum quid sit di-
 ctio 143. n. 3. 70
 Restrictiua est dict. *dumtaxat*, dict.
 82. n. 2. 39. & dict. *eo casu*, dict. 89.
 n. 1. 40. & dict. *una tamen*, dictio 1
 517. n. 1. 76. & dict. *prout*, dict. 249
 n. 2. 117. & dict. *ut infra*, dict. 383
 n. 1. 181. & dict. *scilicet*, dict. 306.
 n. 1. 143. & claus. *saluo consensu
 domini*, claus. 82. n. 1. 258. & claus.
tunc & eo casu claus. 106. n. 2.
 273. & dict. *antdictus* dict. 26.
 15. & dict. *demum*, dict. 69. 32
 Restrictiua temporis sunt, dict.
donec, *quandiu*, *quousque*, *usque*,
quo, *quoad* & similes dict. 76. n. 2.
 pag. 35
 Restrictiua est ad precedentia dict.
dictus, dict. 74. n. 1. 3. & dictio
tantummodo, dict. 80. n. 2. 37
 Restrictiua est dict. *& sic*, claus. 97.
 verba antecedentia generaliora
 dict. 97. n. 1. 27. 48
 Restrictiua casus sequentis est dict.
itaque dict. 155. n. 2. 6. 75
 Restrictiua precedentis dispositio-
 nis est dict. *ita quod*, dict. 86. n. 1
 pag. 76. 262
 Restrictiua ad personam habitam
 est dict. *quicumque*, dict. 269. n. 8.
 pag. 127
 Restrictiua ad tempus & casum ex-
 pressum est dict. *tunc* dict. 354.
 num. 4. 167
 Restrictiua naturam habet dict.
quis, per quam precedentia re-
 stringuntur ad casum relatum
 quando est sine copula adiecta
 dict. 273. n. 2. 129
 Restrictiua est & limitatiua præce-
 dentis dispositionis dict. *quoad*,
 dict. 276. n. 2. 131
 Restrictiua omniū superiorum est
 dict. *saluo*, dict. 305. n. 1. 142
 Reservationem continet claus.
reserri, claus. 6. n. 3. 100

INDEX RERVM

Retrouuendere promittens *quotiescumque* lapsu 30. annorum liberatur dict. 289. n. 3. 137

Reum voluntarium non necessariū facit claus. *si tua putaueris interesse*, claus. 12. n. 2. 196

Scientiam per modum fictum inducit claus. *pro expressis*, & operatur quoad validitatem actuum, claus. 59. n. 8. 243

Satisfactionem integram requirit claus. *respectis expensis*, claus. 77. num. 2. 1108

Sententiam latam esse declarant verbum *spoliatur*, dict. 33. n. 1. 155.

Et verbum *excommunicatur*, dict. 99. n. 150 Et verbum

amittat, dict. 2. f. n. 1. 13. Et verbum *careat*, dict. 40. n. 1125. Et

verbum *expellatur*, dict. 103. n. 1. 52. Et verbum *habeat*, licet non

ipso iure dic. 111. n. 155. Et verbum *primitur*, dict. 38. n. 1. 113.

Et verbum *sit*, dict. 323. n. 1. 152

Sententiā latam esse declarant dict. *aliquatenus*, dict. 15. num. 1. 8. &

dict. *ex tunc*, dict. 102. n. 4. 51. & verba *ipso iure* vel *ipso facto*, dict.

152. n. 1. 74. & dict. *nullatenus*, cuiusque verbo cuiusque

temporis iungatur, dict. 192. n. 5. 91. & verba *nullo modo*, dict. 194. n. 4. 92. & dict. *subito*, dict. 337.

num. 1. 157

Sententiam ferendā important verbum *suspendatur*, dict. 343. n. 1.

160. & verbum, *deponatur*, dict. 70. n. 1. 33

ntentia lata nō prius soluta pen-

sione stante claus. in commissione

sine retardatione solutionis pensionis, est nulla, claus. 93. n. 7. 263

Separationem denotat dict. *ex* dict. 98. n. 4. 49. & dict. *extra* dict. 105.

num. 1. 52

Separatur sūt dict. *post*, *postea*, dict. 227. n. 2. 108

Simile nullum est idem, dict. 316. n. 13. 150

Similes casus non excludit dict. *solū*, posita ratione frequentioris vsus, dict. 327. n. 3. 54

Similes casus non excludit dict. *tantum*, dict. 349. n. 5. 163. & dict.

quoque, dict. 285. n. 4. 135. & dict. *quasi* non tamen per omnia, dict.

5. n. 1. 4. & dict. *proinde*, quoad omnia, dict. 214. n. 2. 101. & dict.

quemadmodum quando sine interrogazione prolata capitur *pro*

fieri, dict. 263. n. 1. 113. & dict. *seu* licet ponatur inter diuersa,

dict. 312. n. 1. in fine 147. & similitudinē aliquando denotat dict.

tantū dict. 348. n. 1. in fine 162

Similitudo est rerum singularium, vel differentium comparatio, dict. 316. n. 3. 150

Simultaneitatem inducit dict. *unā*, dict. 376. n. 1. 176

Solutio si sit facienda singulis annis debet fieri in principio anni, dict. 321. n. 3. 151

Solutionē non potest recipere procurator ad litēs cum claus. cū plena & libera, claus. 17. n. 7. 202

Solutionem partis ad quam quis tenebatur arguit dict. *residuum*, dict. 299. n. 1. 140

Statutum habens, quod à pulsu campanarum de sero nullus incedat cum

armis

INDEX RERVM.

armis, vel vadat per vicos sub
certa pœna intelligitur post fini-
tum pulsum cāpanæ, dict. 1 n. 2. 1
Stipulationem important verbum
conuenit, quamuis redactum nō
sit in scripturā dict. 56. n. 1. 26. &
verb. *promitto* in scriptura dict.
243. n. 1. 115
Solemnitatē inducit dict. *aliās*, dict.
9. n. 1. 6
Solita apponi & scribi comprehen-
dit dict. & *cetera* dict. 94. n. 4. 46
Subdelegare alteri non potest exe-
cutor in litteris Papæ cum claus.
vocatis vocandis, claus. 107. n. 11.
pag. 275
Subreptionem & obreptionem tol-
lit clau. *de plenitudine potestatis*,
claus. 19. nu. 7. 208. & claus. *motu*
proprio claus. 37. n. 13. 225
Subreptionis vitium nō tollit claus.
ex certa scientia, claus. 25. n. 23.
216. & claus. *non obstantibus*, cla.
43. n. 3. 230. & claus. *vocatis vocā*
dis, claus. 107. n. 10. 275
Subreptionis vitium purgat claus.
pro expressis, claus. 59. n. 7. 243
Subreptionem tollere potest claus.
quorum tenores, non tamen cum
derogatione regulæ de iure quæ-
sito. claus. 70. n. 4. 250
Subreptio: omnis quantuncunque
modica viciat gratiā per clausul.
si preces, & c. claus. 97. n. 7. 266
Subrogationem indicat dict. *quem-*
admodū antea, dict. 263. n. 3. 124
Substātiā importat verbum *sum*,
dict. 340. n. 2. 158
Substantialia non cōprehendit dict.
& *cetera*, dict. 94. n. 2. 45
Substitutionem reciprocā inducit
dict. *viciissim*, dict. 377. n. 3. 173

Substituere sine speciali mandato
non potest procurator *cum libe-*
ra, claus. 17. n. 16. 203
Substituere potest ante litis conte-
stationem procurator *in rem*
suam, claus. 32. n. 2. 220
Substitutus succedit non obstante
quod institutio fuerit caduca si
adsit claus. *codicillaris*, claus. 11.
nu. 6. 193
Substitutionem directā pupillārē
quæ aliis non erat talis efficit
claus. *omni meliori modo*, claus.
52. n. 21. 238
Substitutionem directā facit re-
solui in fideicommissariam clau.
omni meliori modo, ibid. n. 22. 242
Substitutio in dubio censetur dire-
cta per claus. *pleno iure*, claus. 58
nu. 5. 242
Supplicationem ad superiorem nō
tollit claus. *appellatione remota*,
claus. 7. n. 10. 191
Suspensiuam naturam habet dictio
vsquequo dict. 380. n. 1. 179
Suspicionem potest Princeps remo-
uere & committere causam ea
remota quæ intelligitur de friuor
la claus. 75. n. 2. 253

T

Taxatiuæ sunt dict. *solum*, dict.
327. n. 1. 153. & dict. *demum*,
dict. 69. n. 1. 32. & dict. *nisi*, dict.
184. n. 7. 89. & dict. *ita quod*, dict.
156. nu. 1. 76. & dict. *ita demum*,
dict. 154. n. 1. 75. & dict. *dumtaxat*,
dict. 82. n. 1. 38
Temeritatem denotat verbum *præ-*
sumere, dict. 234. n. 2. 112
Tēpus præsens, præteritū, & futurū
inducūt dict. *dudū*, 78. n. 1. 36. &
dictio

INDEX RERVM.

- dictio iam dudum, licet proprie contineat tempus præteritum, dict. 120. n. 3. 58. & dict. quondam, 283. n. 1. 134. & dict. semper, quæ omne tempus includit, 310. n. 2. 145. & dict. olim, 203. n. 1. 95
- Tempus includit dict. ad, dict. 7. nu. 4. 4
- Tempori adiungitur dict. ante, dict. 14. n. 4. cum seqq. 14
- Tempus respicit dict. antea, dict. 25. num. 1. 15
- Tempus præteritum designat dict. hætenus, et si ponatur exclusiue excludit tempus præteritum vsque ad illum diem, dict. 112. n. 1. 55
- Tempus currit de momento ad momentum præcedente dict. hinc, dict. 115. n. 1. 56
- Tempus minus importat dict. incircæ, dict. 132. n. 2. 65
- Tempus futurum respicit dict. casus, dict. 43. n. 1. 21 & verbum, possum dict. 226. n. 3. 107
- Tempus modicum designat dict. circa, dict. 45. n. 7. 22. & dict. diutius, dict. 74. 34
- Tempus præsens & futurum indicat dict. de cætero, dict. 63. n. 1. 30
- Tempus quot importet dict. diu, dict. 73. n. 1. 34
- Temporis extremitatem significat dict. ex tunc, dict. 102. n. 1. 51
- Tempus futurum respicit & aliquando præsens verbum fiat, dict. 107. n. 1. & 2. 53
- Temporis longum spatium includit dict. iamdiu, & non potest adaptari ad duos dies præcedentes, dict. 120. n. 2. 58
- Temporis præcedentis demonstratiua est dict. modo, dict. 171. n. 1. 84
- Temporis præsentis est demonstratiua dict. nunc, temporisque extremitatem denotat, dict. 196. n. 1. & 2. 93
- Temporis totius continuationem, significat dict. per, si adiungatur tempori dict. 213. n. 1. 100. & ibi n. 2. quod tempus perfectum requirit. 7
- Tempus præsens demonstrant pronomina meum, tuum, suum, dict. 169. n. 1. 84
- Temporis spatium quale importet dict. incontinenti, dict. 133. n. 1. pag. 66.
- Tempus perpetuum denotat dict. in infinitum, dict. 140. n. 1. 69. & dictio quandiu dict. 254. n. 1. 120
- Temporis intermediij limitatiua est dict. interim, dict. 148. n. 1. 72
- Tempus perfectum significat dict. plus, cum agitur de certo tempore probando dict. 225. n. 3. 105
- Temporis demonstratiua est dictio tunc, dict. 354. n. 3. 166
- Tempus modicum denotat dict. vel circa, dict. 361. nu. 1. 170. & dict. ultra dict. 373. n. 5. 175
- Tempus omne anterius includit dictio postquam, dictio 228. nu. 2. pag. 109.
- Tempus quotidianum respicit dictio quotidie, dictio 290. num. 1. pag. 137.
- Temporis limitatiua est dict. quousque, dict. 292. n. 1. 138
- Temporis extremitatem denotat claus. tunc & eo casu, adiecta dispositioni conditionali; claus. 106. num. 5. 273
- Terminum terminatum comprehendit dict. usque, dict. 379. n. 2. 178

INDEX RERVM.

Tercij in præiudicium nõ operatur.

claus. *ex nunc*, claus. 26. n. 3. 217

Nec claus. *ex certa scientia*, claus.

25. n. 21. 216. Nec claus. *de pleni-*

tudine potestatis, claus. 19. n. 10.

208. Nec claus. *motu proprio*,

claus. 37. n. 15. 225. Nec claus. *non*

obstantibus quibuscumque præsui-

legijs, claus. 44. nu. 11. 232. Nec

claus. *supplentes* claus. 104. nu. 5.

pag. 273

Testamentum cum claus. codicillari

operatur vt si non possit valere,

tanquam testamentũ valeat tan-

quam codicillus & omnia legata

ac fideicomissũ sustineantur claus.

11. n. 5. 193

Testamentũ quãdo est nullum præ-

teritione aut mala. filij exher-

edatione operatur claus. codicilla-

ris repetitionem fideicommissi

venientibus ab intestato, ibid. n. 8.

Testamentum facit valere claus. co-

dicillaris si hæres moriatur in vi-

ta testatoris, claus. 11. n. 17. 194.

Testamentum patris qui instituit

turpem personam non sustinet

claus. codicillaris, ibid. n. 22.

Testamentum nullum ob præteritio-

nem posthumi an claus. codicilla-

ris sustineat, ibid. n. 24.

Testamentum inualidum sustinetur

stante claus. *omni meliori modo*,

claus. 52. n. 17. 237. vbi n. 19. quod

facit valere testamentum in scri-

ptis vt nuncupatium. 279

Testamentum primum vbi continet

claus. derogatoriam non tollitur

per secundum nisi in specie fiat

mentio illius primi testamenti,

claus. 114. n. 5. 279

Testis deponens quod vidit circa

principium mensis concludit de

vno, duobus, vel tribus diebus

dict. 45. n. 7. in fin. 22

Testis deponens per dictionem *cin-*

ca, facit probationem dubiam,

ibid. n. 8.

Testis deponens Titium possedisse,

circa 10. annos proxime præteri-

tos, ante litem motam, non probat

præscriptionem ibid. n. 10.

Testes deponentes à 10. annis citra,

non concludunt de tempore, dict.

46. n. 2. 23

Testis deponens per dict. *forte*,

nihil concludit dict. 109. n. 5. 54

& per dict. *plus*, cum sit ambigua

dict. 225. n. 2. 105. & per dict. *in*

circa, dict. 132. n. 5. 66. & per dict.

ultra 373. n. 6. 175.

Testibus non potest probari gratiã

esse motu proprio concessam,

claus. 37. n. 5. 224

Testis deponens quod quis possidet

per annum intelligitur per annũ

perfectum & finitum, dict. 213.

n. 2. in fin. 100

Totalitatem important verba *ple-*

no iure, dict. 242. num. 2. 104. Et

claus. 58. n. 7. 243

Totum vnicuique attribuit claus.

insolidum, claus. 33. n. 4. 221

Totum refert & demonstrat dictio

quod, dict. 277. n. 3. 131

Transigere non potest procurator

cum plena & libera, claus. 17. nu.

17. 204. in fine.

Transmissionem in quoscumque

heredes operatur claus. *ad habend-*

um, claus. 3. n. 5. 185

Transuersales non comprehendit

claus. *sine præiudicio venientium*

ab intestato, claus. 92. n. 1. 262

INDEX RERV.M.

V

V As integrum dicitur sanum & non cassatum dict. 143. nu. 2. pag. 70.

Velleiani priuilegio gaudet mulier etiamsi eo renuntiet, clausul. 76. num. 2. 254

Venditio hæreditatis cui annexum est ius patronatus adiecta dictio *cum*, facit vt idem ius patronatus transeat simul cum hæreditate in venditione dict. 60. n. 7. 28

Veritatem designat verbum *intel-*
ligitur, dict. 144. nu. 1. 71. & ver-
bum sum, dict. 340. nu. 4. 158. &
verbum *inest* dict. 137 n. 1. 68.

Veritatem aliquando denotat di-
ctio *quasi*, quando ponitur per
modum causæ, dict. 261. n. 3. 123
& dict. *veluti* dict. 362. n. 2. 170

Vicinitatem denotat dict. *ad*, dict. 7.
n. 2. 4. & dict. *iuxta* cum aliqua di-
stantia dict. 161. 78

Vicibus duabus contenta est dictio
rursus, dict. 303. n. 2. 141

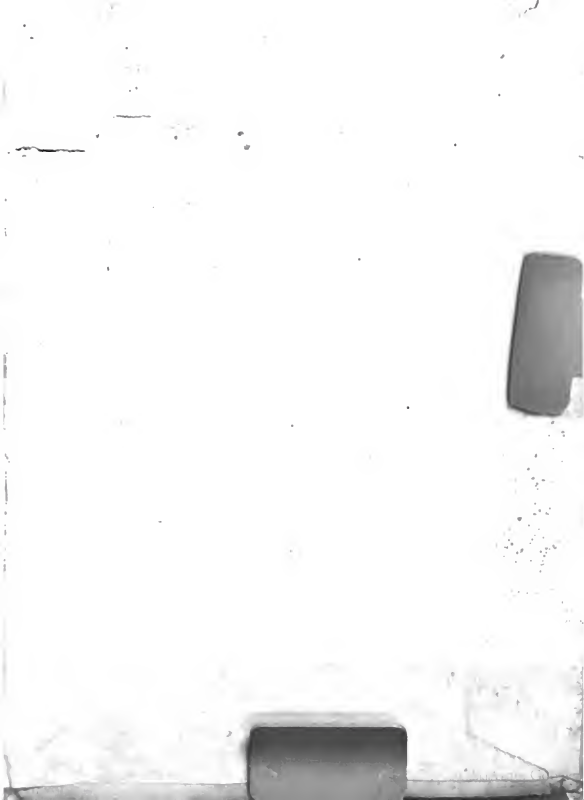
Vicium plurium seu casuum reite-
rationem significat dict. *quoties-*
cumque, dict. 289. n. 2. 137

Vniuersales sunt dict. omnia com-
prehendentes videlicet dict. *om-*
nino 206. n. 2. 96. & dict. *aliquis*
dict. 14 n. 1. 8. & dict. *omnimoda*
dict. 204. n. 1. 95. & dict. *quando-*
cumque etiam in materia odiosa
dict. 256. n. 1. 120. & dict. *quaque*
264. n. 1. 124. & dict. *quibuscum-*
que 266. n. 1. 124. & 125. & dict.
quibusuis, 267. n. 1. 125 & dict.
quicquid, 268. n. 1. 126. & dict.
quicumque, 269. n. 1. 126 & dict.
quilibet, 271. n. 1. 128. & dictio
quomodocumque, omnia com-
prehendens vltra etiam expressa,
dict. 281. n. 1. 133. & dict. *quomo-*
dolibet, omnes casus comprehen-
dens eosque distribuens dict. 282
n. 1. 133. & dict. *quotiescumque*,
omnia comprehendens etiam in
materia odiosa dict. 289. n. 1. 137.
& dict. *ubicumque*, apta compre-
hendere omnia loca vniuersaliter
dict. 358. n. 1. 168. & dict. *qua-*
litercumque, 252. n. 2. 119

Voluntatem liberam importat ver-
bum, *possum*, quando affirmatiue
profertur dict. 226. n. 1. 106. &
clausul. *ad beneplacitum* clausl. 2.
num. 3. 184

FINIS.

INDEX RERVM.

V

V As integrum dicitur sanum & non cassatum dict. 143. nu. 2. pag. 70.

Velleiani priuilegio gaudet mulier etiamsi eo renuntiet, clausul. 76. num. 2. 254

Venditio hæreditatis cui annexum est ius patronatus adiecta dictio *cum*, facit vt idem ius patronatus transeat simul cum hæreditate in venditione dict. 60. n. 7. 28

Veritatem designat verbum *intel-*
ligitur, dict. 144. nu. 1. 71. & ver-
bum *sum*, dict. 340. nu. 4. 158. &
verbum *inest* dict. 137 n. 1. 68.

Veritatem aliquando denotat di-
ctio *quasi*; quando ponitur per
modum causæ, dict. 261. n. 3. 123
& dict. *veluti* dict. 362. n. 2. 170

Vicinitatem denotat dict. *ad*, dict. 7.
n. 2. 4. & dict. *iuxta* cum aliqua di-
stantia dict. 161. 78

Vicibus duabus contenta est dictio
rursus, dict. 303. n. 2. 141

Vicium plurimum seu casuum reite-
rationem significat dict. *quoties-*
cumque, dict. 289. n. 2. 137

Vniuersales sunt dict. omnia com-
prehendentes videlicet dict. *om-*
nino 206. n. 2. 96. & dict. *aliquis*
dict. 14 n. 1. 8. & dict. *omnimoda*
dict. 204. n. 1. 95. & dict. *quando-*
cumque etiam in materia odiosa
dict. 256. n. 1. 120. & dict. *quæque*
264. n. 1. 124. & dict. *quibuscum-*
que 266. n. 1. 124. & 125. & dict.
quibusuis, 267. n. 1. 125. & dict.
quicquid, 268. n. 1. 126. & dict.
quicumque, 269. n. 1. 126. & dict.
quilibet, 271. n. 1. 128. & dictio
quomodocumque, omnia com-
prehendens vltra etiam expressa,
dict. 281. n. 1. 133. & dict. *quomo-*
dolibet, omnes casus comprehen-
dens eosque distribuens dict. 281
n. 1. 133. & dict. *quotiescumque*,
omnia comprehendens etiam in
materia odiosa dict. 289. n. 1. 137.
& dict. *ubicumque*, apta compre-
hendere omnia loca vniuersaliter
dict. 358. n. 1. 168. & dict. *qua-*
litercumque, 252. n. 2. 119

Voluntatem liberam importat ver-
bum, *possum*, quando affirmatiue
profertur dict. 226. n. 1. 106. &
clausul. *ad beneplacitum* claus.
num. 3. 184

FINIS.

INDEX RERVM.

- dictio iam *dudum*, licet proprie contineat tempus præteritum, dict. 120. n. 3. 58. & dict. *quondam*, 283. n. 1. 134. & dict. *semper*, quæ omne tempus includit, 310. n. 2. 145. & dict. *olim*, 203. n. 1. 95
- Tempus includit dict. *ad*, dict. 7. nu. 4. 4
- Tempori adiungitur dict. *ante*, dict. 14. n. 4. cum seqq. 14
- Tempus respicit dict. *antea*, dict. 25. num. 1. 15
- Tempus præteritum designat dict. *hactenus*, et si ponatur exclusiue excludit tempus præteritum vsque ad illum diem, dict. 112. n. 1. 55
- Tempus currit de momento ad momentum præcedente dict. *hinc*, dict. 115. n. 1. 56
- Tempus minus importat dict. *incircæ*, dict. 132. n. 2. 65
- Tempus futurum respicit dict. *casus*, dict. 43. n. 1. 21. & verbum, *possum* dict. 226. n. 3. 107
- Tempus modicum designat dict. *circa*, dict. 45. n. 7. 22. & dict. *diutius*, dict. 74. 34
- Tempus præsens & futurum indicat dict. *de cætero*, dict. 63. n. 1. 30
- Tempus quot importet dict. *diu*, dict. 73. n. 1. 34
- Temporis extremitatem significat dict. *ex tunc*, dict. 102. n. 1. 51
- Tempus futurum respicit & aliquando præsens verbum *fiat*, dict. 107. n. 1. & 2. 53
- Temporis longum spatium includit dict. *iamdiu*, & non potest adaptari ad duos dies præcedentes, dict. 120. n. 2. 58
- Temporis præcedentis demonstratiua est dict. *modo*, dict. 171. n. 1. 84
- Temporis præsentis est demonstratiua dict. *nunc*, temporisque extremitatem denotat, dict. 196. n. 1. & 2. 93
- Temporis totius continuationem, significat dict. *per*, si adiungatur tempori dict. 213. n. 1. 100. & ibi n. 2. quod tempus perfectum requirit. 102
- Tempus præsens demonstrant pronomina *meum, tuum, suum*, dict. 169. n. 1. 84
- Temporis spatium quale importet dict. *incontinenti*, dict. 133. n. 1. pag. 66. 72
- Tempus perpetuum denotat dict. *in infinitum*, dict. 140. n. 1. 69. & dictio *quandiu* dict. 254. n. 1. 120
- Temporis intermediij limitatiua est dict. *interim*, dict. 148. n. 1. 72
- Tempus perfectum significat dict. *plus*, cum agitur de certo tempore probando dict. 225. n. 3. 105
- Temporis demonstratiua est dictio *tunc*, dict. 354. n. 3. 166
- Tempus modicum denotat dict. *vel circa*, dict. 361. nu. 1. 170. & dict. *ultra* dict. 373. n. 5. 175
- Tempus omne anterius includit dictio *postquam*, dictio 228. nu. 2. pag. 109. 109
- Tempus quotidianum respicit dictio *quotidie*, dictio 290. num. 1. pag. 137. 137
- Temporis limitatiua est dict. *quousque*, dict. 292. n. 1. 338
- Temporis extremitatem denotat claus. *tunc & eo casu*, adiecta dispositioni cõditionali; claus. 106. num. 5. 273
- Terminum terminatũ comprehendit dict. *vsque*, dict. 379. n. 2. 178

INDEX RERVM.

Tertij in præiudicium nõ operatur.

claus. *ex nunc*, claus. 26. n. 3. 217

Nec claus. *ex certa scientia*, claus.

25. n. 21. 216. Nec claus. *de pleni-*

tudine potestatis, claus. 19. n. 10.

208. Nec claus. *motu proprio*,

claus. 37. n. 15. 225. Nec claus. *non*

obstantibus quibuscumque prui-

legijs, claus. 44. nu. 11. 232. Nec

claus. *supplentes* claus. 104. nu. 5.

pag. 273

Testamentum cum claus. codicillari

operatur vt si non possit valere

tanquam testamentũ valeat tan-

quam codicillus & omnia legata

ac fideicomissa sustineatur claus.

11. n. 5. 193

Testamentũ quãdo est nullum præ-

teritione aut mala filij exhære-

datione operatur claus. codicilla-

ris repetitionem fideicommissi

venientibus ab intestato, ibid. n. 8.

Testamentum facit valere claus. co-

dicillaris si hæres moriatur in vi-

ta testatoris, claus. 11. n. 17. 194.

Testamentum patris qui instituit

turpem personam non sustinet

claus. codicillaris, ibid. n. 22.

Testamentum nullum ob præteritio-

nem posthumi an claus. codicilla-

ris sustineat, ibid. n. 24.

Testamentum inualidum sustinetur

stante claus. *omni meliori modo*,

claus. 52. n. 17. 237. vbi n. 19. quod

facit valere testamentum in seri-

ptis vt nuncupatiũ.

Testamentum primum vbi continet

claus. derogatoriam non tollitur

per secundum nisi in specie fiat

mentio illius primi testamenti,

claus. 114. n. 5. 279

Testis deponens quod vidit circa

principium mensis concludit de

vno, duobus, vel tribus diebus

dict. 45. n. 7. in fin. 22

Testis deponens per dictionem *cin-*

ca, facit probationem dubiam,

ibid. n. 8.

Testis deponens Titium possedisse

circa 10. annos proxime præteri-

tos, ante litem motam, non probat

præscriptionem ibid. n. 10.

Testes deponentes à 10. annis citra,

non concludunt de tempore, dict.

46 n. 2. 23

Testis deponens per dict. *forte*,

nihil concludit dict. 109. n. 5. 54

& per dict. *plus*, cum sit ambigua

dict. 225. n. 2. 105. & per dict. *in*

circa, dict. 132. n. 5. 66. & per dict.

ultra 373. n. 6. 175.

Testibus non potest probari gratiã

esse motu proprio concessam,

claus. 37. n. 5. 224

Testis deponens quod quis possedit

per annum intelligitur per annũ

perfectum & finitum, dict. 213.

n. 2. in fin. 100

Totalitatem important verba *ple-*

no iure, dict. 242. num. 2. 104. Et

claus. 58. n. 7. 243

Totum vnicuique attribuit claus.

insolidum, claus. 33. n. 4. 221

Totum refert & demonstrat dictio

quod, dict. 277. n. 3. 131

Transigere non potest procurator

cum plena & libera, claus. 17. nu.

17. 204. in fine.

Transmissionem in quoscumque

heredes operatur claus. *ad habend-*

um, claus. 3. n. 5. 185

Transuersales non comprehendit

claus. *sine præiudicio venientium*

ab intestato, claus. 92. n. 1. 26.

INDEX RERVM.

V

V As integrum dicitur sanum & non cassatum dict. 143. nu. 2. pag. 70.

Velleiani privilegio gaudet mulier etiam si eo renuntiet, clausul. 76. num. 2. 254

Venditio hæreditatis cui annexum est ius patronatus adiecta dictio cum, facit ut idem ius patronatus transeat simul cum hæreditate in venditione dict. 60. n. 7. 28

Veritatem designat verbum *intel-*
ligitur, dict. 144. nu. 1. 71. & ver-
bum *sum*, dict. 340. nu. 4. 158. &
verbum *inest* dict. 137 n. 1. 68.

Veritatem aliquando denotat di-
ctio *quasi*; quando ponitur per
modum causæ, dict. 261. n. 3. 123
& dict. *veluti* dict. 362. n. 2. 170

Vicinitatem denotat dict. *ad*, dict. 7.
n. 2. 4. & dict. *iuxta* cum aliqua di-
stantia dict. 161. 78

Vicibus duabus contenta est dictio
rursus, dict. 303. n. 2. 141

Vicium plurimum seu casuum reite-
rationem significat dict. *quoties-*
cumque, dict. 289. n. 2. 137

Vniuersales sunt dict. omnia com-
prehendentes videlicet dict. *om-*
nino 206. n. 2. 96. & dict. *aliquis*
dict. 14 n. 1. 8. & dict. *omnimoda*
dict. 204. n. 1. 95. & dict. *quando-*
cumque etiam in materia odiosa
dict. 256. n. 1. 120. & dict. *quæque*
264. n. 1. 124. & dict. *quibuscum-*
que 266. n. 1. 124. & 125. & dict.
quibusvis, 267. n. 1. 125. & dict.
quicquid, 268. n. 1. 126. & dict.
quicumque, 269. n. 1. 126. & dict.
quilibet, 271. n. 1. 128. & dictio
quomodocumque, omnia com-
prehendens ultra etiam expressa,
dict. 281. n. 1. 133. & dict. *quomo-*
dolibet, omnes casus comprehen-
dens eosque distribuens dict. 281
n. 1. 133. & dict. *quotiescumque*,
omnia comprehendens etiam in
materia odiosa dict. 289. n. 1. 137.
& dict. *ubicumque*, apta compre-
hendere omnia loca vniuersali-
ter dict. 358. n. 1. 168. & dict. *qua-*
litercumque, 252. n. 2. 119

Voluntatem liberam importat ver-
bum, *possum*, quando affirmatiue
proferatur dict. 226. n. 1. 106. &
clausul. *ad beneplacitum* claus. 2.
num. 3. 184

FINIS.

INDEX R E R V M .

V

V As integrum dicitur sanum & non cassatum dict. 143. nu. 2. pag. 70.

Velleiani privilegio gaudet mulier etiam si eo renuntiet, clausul. 76. num. 2. 254

Venditio hereditatis cui annexum est ius patronatus adiecta dictio *cum*, facit ut idem ius patronatus transeat simul cum hereditate in venditione dict. 60. n. 7. 28

Veritatem designat verbum *inteligitur*, dict. 144. nu. 1. 71. & verbum *sum*, dict. 340. nu. 4. 158. & verbum *inest* dict. 137. n. 1. 68.

Veritatem aliquando denotat dictio *quasi*; quando ponitur per modum causæ, dict. 261. n. 3. 123 & dict. *veluti* dict. 362. n. 2. 170

Vicinitatem denotat dict. *ad*, dict. 7. n. 2. 4. & dict. *iuxta* cum aliqua distantia dict. 161. 78

Vicibus duabus contenta est dictio *rursus*, dict. 303. n. 2. 141

Vicium plurimum seu casuum reiterationem significat dict. *quotiescumque*, dict. 289. n. 2. 137

Vniuersales sunt dict. omnia comprehendentes videlicet dict. *omnino* 206. n. 2. 96. & dict. *aliquis* dict. 14. n. 1. 8. & dict. *omnimoda* dict. 204. n. 1. 95. & dict. *quandoque* etiam in materia odiosa dict. 256. n. 1. 120. & dict. *queque* 264. n. 1. 124. & dict. *quibuscumque* 266. n. 1. 124. & 125. & dict. *quibusvis*, 267. n. 1. 125 & dict. *quicquid*, 268. n. 1. 126. & dict. *quicumque*, 269. n. 1. 126 & dict. *quilibet*, 271. n. 1. 128. & dictio *quomodocumque*, omnia comprehendens ultra etiam expressa, dict. 281. n. 1. 133. & dict. *quomodolibet*, omnes casus comprehendens eosque distribuens dict. 281. n. 1. 133. & dict. *quotiescumque*, omnia comprehendens etiam in materia odiosa dict. 289. n. 1. 137. & dict. *ubicumque*, apta comprehendere omnia loca vniuersaliter dict. 358. n. 1. 168. & dict. *qualitercumque*, 252. n. 2. 119

Voluntatem liberam importat verbum, *possum*, quando affirmatiue profertur dict. 226. n. 1. 106. & clausul. *ad beneplacitum* claus. 1. num. 3. 184

FINIS.

INDEX RERV.M.

V

V As integrum dicitur sanum & non cassatum dict. 143. nu. 2. pag. 70.

Velleiani priuilegio gaudet mulier etiam si eo renuntiet, clausul. 76. num. 2. 254

Venditio hæreditatis cui annexum est ius patronatus adiecta dictio *cum*, facit vt idem ius patronatus transeat simul cum hæreditate in venditione dict. 60. n. 7. 28

Veritatem designat verbum *inteligitur*, dict. 144. nu. 1. 71. & verbum *sum*, dict. 340. nu. 4. 158. & verbum *inest* dict. 137 n. 1. 68.

Veritatem aliquando denotat dictio *quasi*; quando ponitur per modum causæ, dict. 261. n. 3. 123 & dict. *veluti* dict. 362. n. 2. 170

Vicinitatem denotat dict. *ad*, dict. 7. n. 2. 4. & dict. *iuxta* cum aliqua distantia dict. 161. 78

Vicibus duabus contenta est dictio *rursus*, dict. 303. n. 2. 141

Vicium plurium seu casuum reiterationem significat dict. *quotiescumque*, dict. 289. n. 2. 137

Vniuersales sunt dict. omnia comprehendentes videlicet dict. *omnino* 206. n. 2. 96. & dict. *aliquis* dict. 14 n. 1. 8. & dict. *omnimoda* dict. 204. n. 1. 95. & dict. *quando-cumque* etiam in materia odiosa dict. 256. n. 1. 120. & dict. *quæque* 264. n. 1. 124. & dict. *quibuscumque* 266. n. 1. 124. & 125. & dict. *quibusvis*, 267. n. 1. 125 & dict. *quicquid*, 268. n. 1. 126. & dict. *quicumque*, 269. n. 1. 126 & dict. *quilibet*, 271. n. 1. 128. & dictio *quomodocumque*, omnia comprehendens ultra etiam expressa, dict. 281. n. 1. 133. & dict. *quomodolibet*, omnes casus comprehendens eosque distribuens dict. 281 n. 1. 133. & dict. *quotiescumque*, omnia comprehendens etiam in materia odiosa dict. 289. n. 1. 137. & dict. *ubicumque*, apta comprehendere omnia loca vniuersaliter dict. 358. n. 1. 168. & dict. *qualitercumque*, 252. n. 2. 119

Voluntatem liberam importat verbum, *possum*, quando affirmatiue profertur dict. 226. n. 1. 106. & clausul. *ad beneplacitum* claus. 1. num. 3. 184

FINIS.

